INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. I.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX
GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGŒDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS, OCCURRENTIUM.

A.

῏Α, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibus tribus locis duplicatum legitur, ἃ, ἅ: sæpius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ἆ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ἆ, ἆ, ἆ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.

᾿Αβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄῤῥητ᾿ ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.

᾿Αβαντὶς Δίρφη Her. F. 185.

῎Αβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ᾿ ἐναύλȣς ὀρέων ἀβάτȣς Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. αἰθέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.

᾿Αβέλτερος. ἀβέλτεροι δ᾿, ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.

᾿Αβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίȣ τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.

᾿Αβλαβής. ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Phry. fr. XIV. 1.

᾿Αβȣλία. ᾐσθόμην ἀβȣλίαν πολλὴν ἔχȣσα Med. 882. μειζόνων ἀβȣλίᾳ Fr. inc. LXXI. 3.

῎Αβȣλος. ὁρᾷς, ἄβȣλος ὡς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ᾿ ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς Her. 153.

᾿Αβȣ́λως. ἀβȣ́λως κἀκλεῶς Rh. 761.

᾿Αβρίζειν. ἄβριζ᾿ Rh. 730.

᾿Αβριθής. βάρος ȣ̓κ ἀβριθὲς Sup. 1125.

῾Αβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Ion. 920.

῾Αβρόπλȣτος. χαίτας ἁβροπλȣ́τοιο Iph. T. 1148.

῾Αβρός. ὁρᾷς τὸν ἁβρὸν Sup. 860. τὸν ἁβρὸν πόδα Tr. 506. ἁβρὸν βόϛρυχον Bac. 493. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ᾿ Hel. 1544. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον Iph. A. 614. βοϛρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. 2) ἁβρὸν adverbialiter positum: ἁβρὸν βαίνȣσα Med. 1164. et ita ἁβρὰ βαίνων Tr. 821.

῾Αβροσύνη. πολλῇ δ᾿ ἁβροσύνῃ Or. 349.

῾Αβρότης. ȣ̓κ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι Iph. A. 1343. ἁβρότητ᾿ ἐμὴν Bac. 966.

῎Αβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 1500.

῾Αβρύνεσθαι. ȣ̓χ ἁβρύνομαι τῷδ᾿ Iph. A. 858.

Ἀβρῶς. *βαίνοντες ἀβρῶς* Med. 830.

Ἄβυσσος. *εἰς ἄβυσσα χάσματα* Ph. 1599.

Ἀγαθός. *ὅστις ἐςὶν ἀγαθὸς* Sup. 852. *ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςόν τε* Iph. A. 45. *ἄνδρα δ' ὀ χρεὼν τὸν ἀγαθὸν, κ. τ. λ.* Iph. A. 346. *ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθȣ κῆδος* Iph. A. 625. *πατρὸς ἐσθλȣ κἀγαθȣ* Her. 299. *ὅστις ἐςὶν ὠ 'γαθός;* El. 378. *πένητι κἀγαθῷ* Fr. fal. cit. V. 7. *ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέςατοι φίλοι* Hec. 1226. *ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν* Hip. 1294. *τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων* Al. 108. *ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεςιν σοφίας* Al. 605. *πατέρων ἀγαθῶν εἴην* An. 768. *λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν* An. 775. *αἰνȣμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ* Iph. A. 979. *τȣς πόνȣς γὰρ οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι* Iph. T. 114. *ἢ σπάνις τῶν ἀγαθῶν* Rh. 246. *μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν* Rh. 914. *ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένȣ* Tr. 1254. *τοῖσι συνταχθεῖσιν ȣ̓σι μὴ 'γαθοῖς* Her. F. 191. *οἱ 'γαθοὶ θνητῶν* Her. F. 236. *φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βȣ́λεται* Her. F. 1426. *παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν* Alex. fr. XIII. 2. *ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρȣσίαι* Thes. fr. VIII. 2. *δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι* Or. 1276. *ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;* Hip. 240. *γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν* Hip. 427. *σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν* Hip. 1419. *φρενὸς εὐσεβȣ̃ς τε κἀγαθῆς* Hip. 1454. *γυνὴ χρηςὴ κἀγαθὴ* Iph. A. 750. *ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν* Cy. 642. *ἀγαθᾷ μοίρᾳ* Ion. 153. *ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας* An. 612. *φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε* Ion. 99. *σὸν σπεύδων ἀγαθὸν* Hec. 122. *κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθȣ* Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. *πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς* Hip. 637. *τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθȣ* Iph. A. 488. *τί σοι κατεύξη τἀγαθόν;* Iph. A. 1186. *ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι ibid.* 1188. *ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν* Rh. 318. *εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθȣ φέρει* Hel. 318. *τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν* Hel. 649. *ςόμα τ' εὔφημον φρȣρεῖτ' ἀγαθὸν* Ion. 98. *κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ* El. 607. *ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν* Chry. fr. II. 2. *τὸ μέλλειν ἀγαθὰ* Or. 1182. *μυριάδας ἀγαθῶν* Ph. 837. *ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά* Ph. 1221. *σοὶ δ' ȣ̓κ ἀρέσκει τἀγαθ'* Med. 621. *τἀγαθ' ἀσκήσας* Sup. 912. *ȣ̓κ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς* Iph. A. 29. *τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον* Tro. 472. *αὐτόματα πράξας τἀγαθ'* Hel. 725. *χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ* Hel. 760. *τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχȣσ'* Ion. 1603. *ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται* Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) *ἀμείνων*. *ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων* Ph. 602. *ȣ̓δ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'* Alc. 435. *κἀγώ τ' ἀμείνων γενήσομαι* Iph. A. 1019. *ἀμείνονα πόσιν;* Tr. 978. *κἀξ ἀμείνονος πατρὸς* El. 338. *κἂν ἀμείνονος πατρὸς πεφύκῃ* Dic. fr. X. 3. *νόθοι γνησίων ἀμείνονες* An. 639. *ἢ δὴ νοσῶδες τȣ̃το τοῖς ἀμείνοσιν* Sup. 423. *τȣ̀ς ἀμείνονας παρὸν φίλȣς ἑλέσθαι* Her. 178. *θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν* Her. 352. *ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων* Her. F. 211. *ἀμείνονες βροτῶν* Her. F. 634. *τȣ̀ς ἀμείνονας σέθεν* Her. F. 741. *τῶν ἀμεινόνων φρένας* Glau. fr. II. 2. *πολλοὶ δ' ἀμείνȣς εἰσὶ* Melan. fr. VI. 2. *δεσπότας ἀμείνονας* Sy. fr. IV. 1. *ἀμείνονα γνώμην* Ph. 1206. *εὐβȣλίας τῆς ἀμείνονος* Her. 111. *δίπτυχοι τυραννίδες μιᾶς ἀμείνονες* An. 474. *ἄμεινον ἦν σὺ κατθάνῃς* Hec. 1006. *σιγᾶν ἄμεινον* Or. 787. *σκέψασθε νῦν ἄμεινον* Or. 1292. *λέξεις δ' ἄμεινον* Ph. 462. *ἄμεινον νῦν βεβȣ́λευμαι* Med. 893. *φρονεῖν ἄμεινον* Sup. 504. *ἄμεινον ἂν μάθοις* Iph. T. 673. *σιγᾶν ἄμεινον* Tr. 384. *ȣ̓δὲν πέφυκ' ἄμεινον* Melan. fr. VII. 3. *κερδανεῖς ἀμείνονα* Med. 615. *ἀμείνω τῶν καλῶν* Hip. 500. *τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων* Sup. 197. *μικρὰ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη* El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. *ἀμείνω τέκνα καὶ δραςήρια* Alex. fr. XV. 4. b) *βελτίων*. *μηδενὸς βελτίονες* An. 727. *οἱ γόνοι βελτίονες* Meleag. fr. IX. 5. *πόλιν ȣ̓κ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω* Er. fr. I. 6. *βελτίȣς φρένας* El. 1061. *βέλτιον φρονεῖν* Iph. A. 1011. *ἤν γε βελτίω λέγω* Hel. 1653. *ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι τέκνα* Meleag. fr. IX. 3. c) *κρείσσων*, vel *κρείττων*. *κρείσσων πυρὸς* Hec. 608. *ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης* Or. 726. *μυρίων κρείσσων ὁμαίμων*

Or. 804. ὁ Καδμείων Ἄρης κρείσσων Ph. 1089. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσσων Med. 965. θυμὸς κρείσσων Med. 1079 πολλῶν νέων κρείσσων An. 766. τὸν κρείσσον' ἴσμεν Sup. 487. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς κρείσσων γενοῦ Tr. 948. κρείσσον' ἐν κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσσων πάρα Ion. 1276. κρείσσων μοι τύραννος Herc. F. 809. κρείσσων γὰρ εἶ El. 227. κρείσσονα οὔτε δοῦλον, οὔτ' ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσσων οὔ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. εἰ κρείττων ἔσῃ Syl. fr. V. 2. μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. κρεισσόνων βουλεύματα Med. 449. ὅρκοι κρείσσονες Hip. 960. τοὺς κρείσσους λόγους An. 188. θεοί γ' οἱ κρείσσους Iph. A. 596. μόχθους ἔξω κρείσσους Tro. 202. κρείσσονας Ἰλίου πόνους Cy. 350. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. δούλους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν κακῶν Arc. fr. XIII. ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν Arc. fr. XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. σιγὴ λόγου κρείσσων Or. 638. βασίλεια κρείσσων Med. 445. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip. 475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420. χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. εὐσεβοῦς πατρὸς κρείσσω φανεῖσαν Hel. 980. στεφανηφορίαν κρείσσω El. 863. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. κρείσσων πλουσίου γάμου Arc. fr. XX. 2. κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν Or. 236. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον, ἢ μένειν Or. 778. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον Or. 1155. κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τἀγαθοῦ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. κρεῖσσόν ἔμοιγ' οὖν Med. 123. κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. κρεῖσσον τοὔργον Hip. 501. κρεῖσσον θέαμα Hip. 1217. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Alc. 968. κρεῖσσον νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου An. 987. δίδως κρεῖσσον Sup. 410. κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. κακῶς ζῆν κρεῖσσον Iph. A. 1252. ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T. 837. κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν Tro. 632. οὐ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 889. φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου Ion. 1439. ἤ που κρεῖσσον τῆς εὐγενείας Æg. fr. VII. 1. κρεῖττον ὄλβου κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. δόρυ κρεῖσσον Arc. fr. X. 2. οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο Tem. fr. VII. κρεῖσσον δὲ πλούτου Thes. fr. VIII. 1. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον Fr. inc. LXXX. κρεῖσσον τό μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ἐπὰν ζητεῖ τι κρεῖττον Fr. inc. Bar. 20. 2. κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ Hec. 1107. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήμαθ' Sup. 844. οὐδέν τι κρείσσω Tro. 412. τοῦδε κρείσσον' Tro. 1004. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα Ion. 597. καὶ πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. Invenitur et κρέσσων: φυλακαὶ κρέσσονες Her. F. 83. d) λῴων. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ Med. 911. 3) Superlativi sunt: a) ἄριστος. τὸν ἄριστον Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρός γ' ἀρίστου τυχοῦσ' Med. 953. ἄνδρ' ἄριστον σῶσαι Hip. 1242. ἀρίστου τυγχάνω ξένου Al. 562. νεανίαν ἄριστον Sup. 1093. ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανὼν Tro. 395. αὐτῷ ἄριστος Her. 5. ἀνὴρ ἄριστος Her. F. 105. ἀρίστου φωτὸς Her. F. 150. περισαμότατος καὶ ἄριστος Her. F. 1017. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὑρέθη El. 382. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος And. fr. XIV. 1. πόλει ἄριστος Antiop. fr. XI. 2. ἄριστος εἶναι δοκεῖ Fr. inc. CXXI. 2. μάντις ἄριστος Fr. inc. CXXVIII. ἀρίστου πατρὸς Fr. inc. Bar. 2. 2. ἄνδρ' ἀρίστω Ph. 1273. ἀρίστων νυμφίων Hec. 324. χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 5. σὺν τοῖς ἀρίστοις Hip. 1018. τοὺς ἀρίστους κτείνει Sup. 445. ἐν χεροῖν πατέρων ἀρίστων Sup. 1166. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰ τῶν ἀρίστων τἄκγον' Her. F. 208. ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ψυχήν τ' ἀρίστη Hec. 580. ὦ φίλα γυναικῶν, ἀρίστα θ' Hip. 849. ἀρίστη δόξασα γυνὴ Al. 84. et ita Alcestis

γυνὴ ἀρίςη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίςη v. 901. et μέγ' ἀρίςα v. 745. et tandem ἀρίςη ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίςη μάντις Hel. 763. et ἀρίςην μαντικὴν v. 766. ἀρίςης σωφρονεςάτης θ' ἅμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίςαις Τρῳάσιν Hec. 1052. ἀρίςας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίςας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἄριςον Alcmen. fr. III. 1. ἄριςα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δϐλοις ἄριςα Alcmen. fr. V. 2. ἄριςα adverbialiter positum: θήσομαι τἄμ' ὡς ἄριςα An. 379. ἅψαιτ' ἄριςα Iph. A. 57. b) βέλτιςος. αὐτὸς αὑτῷ βέλτιςος Antiop. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτιςε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίςοις ἀεὶ Iph. A. 503. ἑλϐ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῷςος. Ζεὺς ὁ λῷςος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῷςον σοῖσι βϐλευςαι δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπιον λῷςον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῷςον Her. 170. ἓν μὲν τὸ λῷςον Her. F. 196. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζϐσ' ἴχνος Her. F. 856. μακρῷ λῷςα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα Med. 572. κἀμοὶ τάδ' ἐςὶ λῷςα Med. 935. λῷςα γὰρ μακρῷ τάδε An. 692. τὰ λῷς' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λώϊςος: τὸ λώϊςον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

'Αγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

'Αγάλλειν. γαμηλίϐς εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεὰν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὔϊον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

"Αγαλμα. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. ςέρνα θ' ὡς ἀγάλματος κάλλιςα Hec. 560. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς An. 115. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος An. 245. ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἄγαλμα Sup. 631. ϐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἄγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385. 1441. 1448. et 1480. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἶθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; v. 1235. καλλινίκϐ δορὸς ἄγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανϐσιν ἄγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἄγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. 'Εκάτης ἄγαλμα φωσφόρϐ Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συςολίσαι Or. 1435. ἶσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἱκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὔϊα Tro. 451. προστίθησ' ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

'Αγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et 'Αγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. 'Αγαμεμνόνειον κρᾶτ' Rh. 258. 'Αγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. 'Αγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς 'Αγαμεμνονείαις Tro. 139. 'Αγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

'Αγαμεμνόνιος δόμος Or. 179. 'Αγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

"Αγαμος. γάμος ἄγαμος Hel. 696. ἀγάμϐς ἀτέκνϐς τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἄγαμος, *innupta*, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

"Αγαν. ἄγαν ἀποδέχϐ Or. 313. τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707. ϐκ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ϐκ ἄγαν σοφὴ Med. 305. ϐκ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τϐ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζεις

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἔλεξας An. 364. ἄγαν προνωπὴς An. 730. ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν An. 955. ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνέμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισέσι τὲς αἰνέντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνέμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τὲς ἄγαν γ' ἐρωμένες Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν ἐ παρόνθ' ὅμως στένεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἔτ' ἄγαν πρόσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 1414. ἐχ ἔτως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2. θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἵν' ἔτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσέσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατέντες Œnei. fr. IX. 2. τὲς ἄγαν πόνες Œnom. fr. V. 4. ἐδ' ἄγαν εὔογκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραίνοντι Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἢ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

'Αγανακτεῖν. 'Αρχελάε ἀγανακτέντος Epist. V.

'Αγανῶς Iph. A. 601.

'Αγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

'Αγαπᾶν. ἠγάπα νεκρὲς Sup. 764. δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943.

"Αγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. ἐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. ἐκ ἀγασθῆναι φίλοις Her. F. 845. ἐδεὶς, ὅστις ἐκ ἠγάσθη τέ σε τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. 8. τίς σ' ἐκ ἂν ἀγάσαιτο; Epist. IV.

'Αγαστός. βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169.

'Αγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν Or. 1276. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγελίαν τίνα μοι; Ion. 771. ἐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

'Αγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλεσ' (pro ἀγγέλλεσι) 'Αργείων δόξαι Hec. 196. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμὲ Hec. 423. Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι Hec. 727. ἐ γὰρ 'Αργείων ἀγγέλλεσί μοι Hec. 735. ὀνείρατ' ἀγγέλλεσα Or. 617. ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάξιν, ἣν ἤγγειλέ μοί τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην; Med. 1009. ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας Med. 1011. καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελῶ παρεσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλεσα An. 822. οἵας ἀγγελῶν ἥκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ Sup. 399. ἥκω—νίκην ἀγγελῶν Sup. 638. εὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν; Iph. T. 740. φόρτον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλλειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σύ ποίμνας ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tro. 238. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 705. ἤγγειλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὲς σὲς λόγες ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελέντα Hel. 1633. τὲς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

"Αγγελμα. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' Or. 874. σώσαις ἡδοναῖς ἀγ-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

Ἄγγελος. ὁ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἄγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἄγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἄγγελον φόβου Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἄγγελος Rh. 50. μῶν οὐ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἄνδρα χρεὼν—οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 393. ποῦ γὰρ ἄγγελοι; El. 759. ἄγγελος de fœmina dicitur An. 83. et ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς Sup. 203.

Ἄγγος. εἰς δ' ἄγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἄγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἄγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ φέρουσα El. 55.

Ἄγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἄγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *ducendi* sæpissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἠγάγετε Or. 183. ὅς ἄγαγ' (pro ἤγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδου κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι Med. 1216. vid. etiam An. 754. et βίᾳ τ' ἄγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἄγουσαν Med. 1238. ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἄκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξειν ἄνω (in vitam reducere) Ἄλκηστιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπωλον ἅρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' Ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλουν ἐμὲ Iph. A. 666. ἄγε λαβοῦσ' Ὀρέστην Iph. A. 1118. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἤγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. κᾄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλίῤῥους ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπίδων ποίων ὕπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βίᾳ γὰρ παῖδα φῇς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει θιάσους Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμοὺς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὡς κλῶν' ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπάσας κόμης Hel. 115. ἄγουσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. ῥόθια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638. ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον Ion. 654. δεσπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro ἦγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον Her. F. 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νίκαν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. τοὺσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες El. 1136. μύθυς εὐπροσηγόρυς ἄγων Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῦτος εἰς πρώτυς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυπῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. ὅταν σχολὴν ἄγυσα τυγχάνει Δίκη Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς ἔκπληξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τἀμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τὺς δ' εὐτυχῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι. ἄγομαι δὲ ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν (pro ἠγόμην) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων δολίην ὅτ' ἀγόμαν Iph. T. 858. δύλα δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φερόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγόμεσθα ζεῦγος ὑ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. 3) Med. Ἑλένην ἀγόμενος Or. 246. vid. etiam vers. 248. Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην Med. 1331. εἰς δόμυς ἄξεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip. 652. ἄγυ μεσύν σοι πρὸς θεῶν, ἄγυ κάτω Al. 383. ἵππυς ἄγεσθαι Al. 1033. ἅταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμυς Ἑλέναν An. 104. ἄγυ λαβὼν τὺς Ἡρακλείυς παῖδας Her. 808. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο Her. F. 12. μάντιν ὑχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. ἄγυ με, ὦ ξένε An. fr. VI. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἵν' ἀγείρω γ' Ἰνάχυ, Ἀργείυ ποταμῦ, παισὶν βιοδώροις Xan. fr.

Ἁγεῖσθαι, dor. pro ἡγεῖσθαι. ὦ τλᾶμον ἅγησαι μοί πῦς, ἅγησαι Hec. 170. 171. πρόπαρ ὃς ἁγεῖται στρατῦ Ph. 121.

Ἀγείτων. ὕτως ἀγείτων οἶκος El. 1130.

Ἀγέλα vid. ἀγέλη.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θείη Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων ἀγέλας Her. F. 1276.

Ἁγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499.

Ἁγεμὼν, dor. pro ἡγεμών. ἵκυ δ' ἐννύχιος ἁγεμὼν Rh. 228.

Ἀγεννῶς Iph. A. 1458.

Ἀγέραστος. τύμβον ἀγέραστον Hec. 117. ἀγέραστον ὄνομα Bac. 1375.

Ἀγή. πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup. 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 6. χάριν ἀγήρω Sup. 1177.

Ἁγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἁγήτωρ μελέων vocatur Apollo Med. 426.

Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464. λάβε σὺν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι Hip. 1432. ἡ δὲ λαμβάνυσ' ἐν ἀγάκαλις Al. 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἡγῦ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῄζεις—ἔχειν; Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχυσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. παῖδ' ἔχυσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948. ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνυς λύκων ἀγρίυς ἔχυσαι Bac. 698. τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276. ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142. μητρὸς ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion. 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δὸς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύσηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἑλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίους. b) ætheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Ἄγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.

Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.

Ἀγκυλωτός. ἐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Ἄγκυρα. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωΐς, ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.

Ἀγκών. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν Iph. A. 131.

Ἀγλαΐα. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐᾳ El. 861.

Ἀγλάϊσμα. τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' Hel. 11. ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἕδραν An. 135.

Ἀγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.

Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάῤῥου νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.

Ἁγνεύειν. ἁγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἁγνεύει λεχώ El. 654.

Ἅγνευμα. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν Tro. 501. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

Ἁγνίζειν. κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. πόντου πηγαῖς ἁγνίσαι Iph. T. 1039. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἁγνιῶ (pro ἁγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σῶμαθ' ἁγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἁγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λουτροῖσι καθαροῖς El. 793.

Ἁγνιστέον Iph. T. 1199.

Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.

Ἁγνός. ἁγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἁγνὸς ὢν Hip. 102. ἁγνὸν βωμὸν An. 428. οὐχ ἁγνός εἰμι Her. 1011. ἁγνὸν ὅρκον Hel. 841. τόθ' ἁγνὸς ὢν El. 975. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἁγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' οὐ σ' ἁγνὴ χρόα Tro. 453. ἁγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἁγναὶ *ibid.* vers. 317. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις Sup. 33. ἡλίου ἁγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἁγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχους ἁγνὸν δέμας Hip. 1003. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἁγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἁγνὸν Φοίβου πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715.

Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζύγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.

Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ύνη. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.

Ἀγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεὴς Iph. A. 18.

Ἁγνῶς, adverb. Ion. 14.

Ἀγνωσία. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

"Αγνωϛος. ὀκ ἄγνωϛος Hel. 511. ἄγνωϛον εἰς γῆν Iph. T. 94.

"Αγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.

'Αγορά. ὀλιγάκις ἄϛυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, ϛείχετε El. 708.

'Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.

'Αγορεύειν. ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἠγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τάδ' ἠγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέϛȣ τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.

"Αγορος. ποθῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρȣς Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρȣς El. 724.

'Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.

"Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ȣ̓χὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβȣ̃σαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρȣσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἴς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίȣς ἄγρας Her. F. 415.

'Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.

"Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλȣ Bac. 1186. ἀγραύλοις κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλȣς πύλας El. 342. 2) "Αγραυλος, nomen proprium. Ἀγραύλȣ κόραι τρίγονοι Ion. 496.

'Αγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἣν ἠγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἠγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' Iph. T. 1163.

"Αγρευμα. γαυρȣ̃μενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

'Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

"Αγριος. συὸς μὲν ἀγρίȣ ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίȣ Bac. 361. ἄγριος μορφὴν Hel. 551. λέοντος ἀγρίȣ θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἄγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνȣς λύκων ἀγρίȣς Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ Or. 34. ἀγρίαν γέννυν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτȣ Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχȣσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. χείματος ἀγρίȣ An. 749. χειμῶνος ἄγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἄγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.

'Αγριȣ̃ν. ἡ τῇ τεκȣ́σῃ σ' ἠγρίωσ' (pro ἠγρίωσε) Or. 615. ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλȣσίας Or. 226. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ȣ̓κ ἠγριȣ́μην El. 1031.

'Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F. 990.

'Αγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.

'Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.

'Αγρός. εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρȣ̀ς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρȣ̀ς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.

'Αγρότας ἀνὴρ Or. 1270.

'Αγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.

'Αγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κȣ́ρῳ El. 463.

"Αγρυπνος. τὶς ὑπασπιϛῶν ἄγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἄγρυπνον ὄμμα Rh. 824.

'Αγρώϛης. ἡ πόλλ' ἀγρώϛαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώσταις—παρέσχε Rh. 287. *συλήτειραν ἀγρωστᾶν* Her. F. 377.

'Αγρῶτες *θῆρες* Bac. 564.

'Αγυιά. *εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς* Or. 759. *εὐρυχόρους ἀγυιὰς* Bac. 87. *'Ολύμπου χρυσέων θαλάμων πταμένα πρὸς ἀγυιὰς* Ion. 460. *ξεσταὶ ἑπταπύλου πόλεως ἀγυιαὶ* Her. F. 783.

'Αγυιάτιδες *θεραπεῖαι* Ion. 186.

'Αγυιεὺς, cognomen Apollinis Ph. 634.

'Αγύμναστος. *οὐκ ἀγύμναστος λόγων* Bac. 491. *οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις ἥξειν* Hel. 540. *πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας* Dict. fr. XVI. *οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ* Pir. fr. VI. 1.

῎Αγυρις *'Ελλάνων στρατιᾶς* Iph. A. 753.

'Αγύρτης. *ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν* Rh. 503. *εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις* Rh. 715.

῎Αγχι. *ἄγχι τέκνων* Ph. 1572.

'Αγχίαλος. *ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν* Iph. A. 169.

'Αγχίπλους. *ἀγχίπλουν πόρον* Iph. T. 1325.

'Αγχιστεύειν. *τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν* Tro. 224.

῎Αγχιστος. *τὸν γένει ἄγχιστον πατρὸς* Tro. 48.

'Αγχιτέρμων *γαῖα* Rh. 426.

'Αγχόνειος *βρόχος* Hel. 692.

'Αγχόνη. *ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας* Ph. 335. *βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης* Hip. 802. *δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης, κάμνω* An. 817. *ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια* Bacch. 246. *καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας* Her. 247. *ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι* Hel. 306. *δεῖν δ' ἀγχονῶν τε* Fr. inc. LXV. 2. *ἐν ἀγχόναις δέσποινα* Hip. 777. *ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν* Hel. 201. *ἀγχόναισιν ἐξελεῖν* Her. F. 154. *ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται* Er. fr. II. 26.

'Αγχύτατα. *ἀγχύτατα θεῶν ἑζόμεναι* Pelei fr. II.

'Αγώγιμος. *τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος* Cy. 384.

'Αγωγός. *δακρύων ἀγωγὸς* Tro. 1131. *χοάς μου νεκρῶν ἀγωγοὺς* Hec. 536.

'Αγών. *παρέστηκ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας* Hec. 229. *ἀγὼν φόνιος* Or. 333. vid. etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124. 1223. 1244. 1292. 1342. et 1537. *ἄδικον εἰς ἀγῶνα* Ph. 266. vid. etiam vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239. 1340. et 1372. *ἀγὼν μέγιστος* Med. 235. *ἀγὼν εὐψυχίας* Med. 403. *ἀγὼν μέγας* Hip. 496. *ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ* Al. 492. vid. etiam vers. 507. 651. 1029. 1105. et 1144. *εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων* An. 233. vid. etiam vers. 328. et 726. *ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται* Sup. 71. conf. etiam vers. 317. 427. 665. 706. 754. et 814. *ἀγὼν μέγιστος* Iph. A. 1003. vid. etiam v. 1096. et 1254. *μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν* Rh. 195. conf. etiam v. 820. *εἰς ἀγῶνα μέγαν* Bac. 973. *πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου* Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et 992. *ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα* Hel. 849. *πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς;* Ion. 863. vid. etiam v. 939. *τὸν 'Ηρακλέους καλλίνικον ἀγῶν'* Her. F. 789. vid. etiam vers. 1189. *κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε* El. 695. *πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;* El. 751. vid. etiam v. 884. *δισσῶν λόγων ἀγῶνα* Antiop. fr. XXVIII. *καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον* Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6. *πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι* Ph. 1487. *ἔτ' εἴσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις* Med. 366. *ἀγῶνας 'Ελληνικοὺς* Hip. 1016. *δεινοὺς ἀγῶνας δραμεῖν* Iph. A. 1456. *μητροκτόνους τ' ἀγῶνας* Tro. 363. *τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν* Bac. 962. *ἀγῶνας ἐντὸς δόμων* Hel. 339. *ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν* Her. F. 812.

'Αγωνία. *πολεμίων ἀγωνία* Hec. 314. *δοριπετὴς ἀγωνία* Tro. 1003. *οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας* Sup. 525.

'Αγωνίζεσθαι. *ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;* Or. 1124. vid. etiam Alc. 651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849. et Ion. 939. quibus locis dictio *ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι* recurrit, et ultimo quidem loco (Ion. 939.) in pass. *ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνιζόμην*—Hip. 1023. *τόνδ' ἀγωνιῇ φόνον* An. 336. *τῶν μὲν ἠγωνισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία* Sup. 465. *ἵν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο* Sup. 637. *ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται* Sup. 685. *δυοῖν γερόντοιν οὐ καλῶς ἀγωνιῇ* Her. 653. *μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;* Her. 795.

Ἀγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπȣ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι El. 987.
Ἀγωνιϛής. οἶδ' ἀγωνιϛαὶ πικροὶ Ion. 1257.
Ἄδακρυς. ȣ̓κ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
Ἀδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ȣ̓κ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. ȣ̓δέποτ' ἀδάκρυτος, ἀϛένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
Ἀδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592.
Ἀδάμαϛος. ἀδάμαϛον πέσημα Ph. 643.
Ἀδαπάνως. διὰ ϛόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
Ἅιδας. vid. Ἅιδης.
Ἀδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.
Ἄιδειν. ὁ μὲν γὰρ ᾖδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίȣσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμȣσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ȣ̓̂ν ᾄδοιμι Antiop. fr. VI. 1.
Ἀδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
Ἀδελφή. κλαίȣσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλιϛ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωῒς, ἄγκυρα, ϛέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένȣς ἀδελφὰς Ph. 619.
Ἀδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὦ μητέρ', ȣ̓κ ἀδελφὸν, ȣ̓δὲ συγγενῆ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενȣ̃ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενȣ̃ φίλος, πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης Her. 231. ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τώδ' ἀδελφὼ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφȣ̀ς ἔτεκον Ph. 1604. ταραχή γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
Ἀδελφὸς, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
Ἄδεσμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.
Ἄδηλος. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἐϛὶν ἄδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.
Ἀδημονεῖν. ἀδημονȣ̃ντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
Ἄδην. ὡς ἄδην πόνȣς παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.
Ἅιδης. ἵν' ᾅδης ᾤκιϛαι Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τȣ̀ς παρ' ᾅδην νερτέρȣς ἀλάϛορας Med. 1059. ἥτις εἰς ᾅδȣ δόμȣς οἴχῃ Med. 1234. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδȣ Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. ϛείχω πρὸς ᾅδην An. 415. ᾅδȣ μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόȣς Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾅδην Sup. 797. ᾅδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾅδȣ μολὼν Rhes. 915. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδȣ Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοϛυγεῖ ᾅδȣ μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρȣ διὰ ϛόμα βέβηκ' ἐς ᾅδȣ Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδȣ πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾅδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔϛιν μὲν ᾅδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾅδας. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. et πλησίον ᾅδας v. 269.
Ἀδικεῖν. ἀδικȣ̃σά θ' ἡμῶν ȣ̓δὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τȣ̀ς ἀπόντας ἠδίκȣν Sup. 152. ȣ̓δὲν ἠδικηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας ϛρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνε θεὸν Ion. 972. ἐμῦ πατρὸς ἠδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi.fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἠδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. et ita ἀδικεμένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἐδὲν ἠδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἠδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην An. 350. μὴ 'δικεμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τίν' ἠδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἠδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἠδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅςις ἠδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἠδικημένη, ἐκ ἠγριέμην El. 1030.

'Αδίκημα. ἀδίκημά τε γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκέσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεὲς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

'Αδικία. Φοίβε δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατέντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὲς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

"Αδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἐδεὶς ἄδικος ἐςι μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκε χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύσα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὁ 'νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἑατέος δ' ὁ πλῦτός ἐς' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ὅτε πλῦτος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὲς ἀδίκες βωμὸν ἐχ ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοί, θεοί, τῶν ἀδίκων μέλεσι etc. Her. F. 772. τέσδ' ἀδίκες καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεὸς, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. ἐκ ὦσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἰαχὴ σὴ—ἄδικος Hel. 1162. βίε κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκες ὠνεμένη Hel. 908. εἰς ἀδίκες πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῦς δέ γ' ἐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τἄδικον τῦτ' ἐς' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλῦτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἄδικα παθῦσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ Ion. 963. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῦσα τἄδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τἄδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὲς, εἰ τἄδικ' ἔςαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. ςρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐκ ἔςι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

'Αδίκως. αδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' 'Ελλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιςαι Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

"Αδιψος. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.

'Αδμήτειος. ὦ δώματ' 'Αδμήτει' Al. 1.

'Αδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς ςέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκήτων Iph. T. 896. δοκεῖν τἀδόκητ' ἐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα

κἀδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31.

Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro. 497.

Ἀδόκως. σωζώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως Tro. 786.

Ἄδολος. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029.

Ἀδονὰ, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A. 234. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294.

Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,—ἥ τ' ἀτιμία βίου Er. fr. II. 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist. V.

Ἄδουλος. ἀκλῆστ' ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν An. 594.

Ἀδράστεια. Ἀδράστεια, ἁ Διὸς παῖς Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω Rh. 468.

Ἀδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.

Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747. ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Hel. 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F. 1058.

Ἀδὺς, dor. pro ἡδύς. ἄδιστος (scil. ὁ ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς Rh. 555.

Ἄδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256. ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε Ion. 1309.

Ἄδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035.

Ἀδώρητος. οὐδ' ἀδώρητος φίλων Hec. 42.

Ἄεθλον. ὅτ' οὐδὲν ἄεθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.

Ἀεί. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et χρηστός ἐστ' ἀεὶ v. 598. τοὺς κακοὺς δρᾷν πανταχοῦ κακῶς ἀεὶ Hec. 845. χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν ἀεί Or. 486. χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί Or. 771. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς κτείνων ἀεί Or. 1590. τὸν ἀεὶ χρόνον Ph. 1521. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί Bac. 879. et 899. βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεί Hel. 1014. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. etc. Formas hujus vocis poëticas, αἰεὶ et αἰὲν, vid. suis locis.

Ἀείδειν. ἕπεσθ' ἀείδοντες Hip. 58. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὁ Φοῖβος—ἀείδων Iph. T. 1130. καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν Tro. 513. τὸν Ἰλιάδων ἀείδουσα δακρυόεντα πόνον Hel. 1121. ἀείδουσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92. ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. τοιαῦτ' ἄειδε Antiop. fr. XXXIII. 3. ἀείδοιμι στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ Epig. III. 1.

Ἀεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.

Ἀείμνηστος. κλέος ἀείμνηστον Iph. A. 1531.

Ἀείρειν. ἀείρατέ μου δέμας Hec. 63. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. ἀειρομένας παννύχου σελάνας Alcest. 452. ποῦ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσομαί τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 3.

Ἀέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίου Ph. 173. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1556. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1252. φέγγος ἀελίου Hip. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν Al. 595. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίου Iph. A. 159. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

πότερα δέρκεται φάος, τέθριππά τ' ἀελίε Hel. 349. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465. θερμὰν ἀελίε χρυσωπὸν ἕδραν El. 739.

῎Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄϛρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.

᾿Αελλόπεϛ. μετὰ κηρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.

῎Αελπτος. ἥκεις ἄελπτος Hel. 789. ἄελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν v. 784. ἄελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἄελπτον εὕρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἄελπτον ἐδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἄελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἄελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἄελπτα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.

᾿Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνεσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.

᾿Αέναος. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pir. fr. III. 1.

᾿Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.

᾿Αέξειν. βέταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δή Hip. 537.

᾿Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.

῞Αζεσθαι. πρὸ τέτε λέγειν ἐχ ἅζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

῎Αζηλος. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κἐκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοισι Iph. T. 650.

᾿Αζήμιος. ἐχθρὲς μεθεῖσα τὲς ἐμὲς ἀζημίες Med. 1050. ἐ γὰρ ἐδ' ἀζήμιον El. 295.

᾿Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.

῎Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλε Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίε Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κἄζυγες Bac. 693.

᾿Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆ, ἐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

᾿Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.

᾿Αηδονίς Rh. 550.

᾿Αηδών. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μεσᾶν Pal. fr. VII. 4.

᾿Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.

᾿Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἱϛία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἴθε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. Inc. XXXVII. 1.

῎Αησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

᾿Αθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII. 3. δόμες ᾿Αθάμαντος Inus fr. II. 2.

᾿Αθάνα. ᾿Αθάνας ᾿Ιλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008. σὺν ᾿Αθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.

᾿Αθανάτας θεε χορὸς Ph. 242.

᾿Αθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. παρά τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτε φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτε Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.

῎Αθαπτος. νέκυς ἄθαπτος Ph. 1733. τὸν τῆδε νεκρὸν ἐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἄθαπτον Hel. 1238. et 1239.

῎Αθεμις. γάμες Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

"Αθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύσασα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίᴕ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

'Αθέσφατος θέα Iph. A. 232.

'Αθήναζε Epist. III. et

'Αθήναζεν Epist. I. et II.

"Αθικτος. ἑνὸς ἄθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων ἀθίκτων Hip. 652. ἀθίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.

'Αθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.

'Αθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ᴕδὲν κάκιόν ἐςιν ἀθλητῶν γένᴕς Aut. fr. III. 2.

"Αθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίᴕ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τᴕμᴕ͂ γ' εἵνεκ' ἀθλίᴕ βίᴕ An. 409. ἔρημος ἀθλίᴕ πατρὸς Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἔς' ἄθλιός γε κᴕδαμᴕ͂, καὶ πανταχᴕ͂ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον 'Αγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίᴕ κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. τοῖν ἀθλίοιν τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίων γάμων Hel. 674. ὁρῶ—ἀθλίᴕς Œnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνὴ Hec. 417. ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ Ph. 622. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίᴕ τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχᴕ͂σά γ' ἀθλία—καθίςαμαι An. 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον ᴕ͂σαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736. ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίας Hel. 490. τάφᴕ ἀθλίᴕς ἕδρας Hel. 803. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίᴕς κλοπὰς Her. F. 100. ἀθλίᴕ ςόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358. et ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνὴ Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231.

'Αθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσᴕσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. ἀθλίως σωςέον Her. F. 1385.

"Αθλον. ἆθλον "Ελλησιν δορὸς Hel. 43. τἆθλα δεινὰ Ph. 1268. ἆθλα κοττάβων Œnei fr. VIII. 3. ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.

"Αθλος. ἄθλᴕς πικρᴕ͂ς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλᴕς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

'Αθορύβως Or. 629.

"Αθραυςος. ἄθραυςος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυςοι Hec. 17. ἑςᾶσ' ἄθραυςοι, scil. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

'Αθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τȣ̃δ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσȣ̀ς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

'Αθρητέον Hip. 379.

'Αθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. 'Ελλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτȣ̀ς ἀθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρȣς Sup. 356. ποίμνας ἀθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἀθροίσας Her. 341. ϛράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ȣ̓ρανὸς ἀθροίζων ἄϛρα Ion. 1147. ἐχθρȣ̀ς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχῃ; Her. 123. ἠθροισμένȣ ϛρατȣ̃ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένȣς Iph. A. 267. 'Αργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

"Αθροισις ϛρατȣ̃ Hec. 314.

"Αθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

'Αθρόος. ϛρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

'Αθυμεῖν. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

'Αθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

'Αθύρειν. ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

"Αθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

'Αθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

"Αθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

"Αθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

'Αθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτὴ Med. 1300.

'Αθώπευτος. ἀθώπευτόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾤκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἴαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἴλινον αἰάγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. αἰάγμασι ϛένȣσα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δȣλείαν αἰάζȣσιν Tro. 159. αἰάζȣσα Ion. 1205. ȣ̓κ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίȣ πόρȣ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἴγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζȣσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἴγλα. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 990. μηνάδος αἴγλαν Rh. 534. εἰς αἴγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἴγλαν ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

'Αΐδας. v. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἆρ' αἰδȣ́μενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδȣ̃μαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδȣ̃μαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδȣ̃μαι ib. 1048. αἰδȣ́μεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπȣ αἰδȣμένα ib. 1496. ȣ̓δὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδȣ́μενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σέβας χειρὸς αἰδϐμαι ib. 335. αἰδϐμενος θεὺς ib. 1258. ᾐδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδεσθεὶς ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ϐ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδϐμαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδϐμαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ ib. 563. αἰδϐμεθ' ἂν 'Αγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλϐς καινϐς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδϐμαι τάδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρεὼν ib. 997. αἴδεσαί με ib. 1246. συγγόνϐς αἰδϐμένη καὶ παρθενείαν Rh. 926. ϐκ αἰδῇ θεὺς, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένϐς αἰδϐμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τϐς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδϐμαι Ion. 179. αἰδϐμεθα Ion. 336. αἰδϐμεθ' εὐνὰς Ion. 977. αἰδϐμενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. ϐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τϐς τεκόντας ᾐδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν Antiop. fr. XX. 1.

'Αΐδης, et dor. ἀΐδας, pro ᾅδης. ἀΐδα ὑποπεμπομέναν Hec. 207. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμϐς ib. 483. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. κατ' ἀΐδϐ Or. 1399. τὸν ἀΐδα κόσμον Med. 981. ἐς ἀΐδαν προφέρων ib. 1110. ἀΐδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν ib. 225. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ςαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. 'Ερμιόνας ἀΐδαν ib. 1193. ἐς ἀΐδαν καταλύσϐσα βίοτον Sup. 1004. ἀΐδᾳ πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν ἀΐδα ib. 168. πιςὸν ἀΐδαν Bac. 1155. ἀΐδαν μέλεον ἔχϐσι Hel. 1133. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποςρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 737. Ζεὺς, εἴτ' 'Αΐδης Fr. inc. CLV. 2. ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

'Αϊδρία. μεταβαλϐσ' ἀϊδρίας Ion. 1614.

Αἰδώς. αἰδώς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. ϐδέ τ' αἰδὼς 'Ελλάδι μίμνει Med. 439. αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. σχολὴ—αἰδώς τε ib. 385. οἷσιν αἰδὼς ib. 998. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ϐδέ τις ἀποτόμϐ λήματος ἐςὶν αἰδὼς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἡττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup. 911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδϐς ὄμμ' ἔχϐσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τᾶς αἰδϐς ib. 1089. ςόμα ϐ συνῆψ' ὑπ' αἰδϐς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπῄνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδϐς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδϐς τίς ἂν τύχῃ ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδϐς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδϐς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδϐς ὑπολαβὼν Her. F. 301. ϐκ ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεϐ πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδϐς Bel. fr. XVI. 14. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδϐς ϐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδϐς δυσκρίτως ἔχω πέρι ejusd. fr. XII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτϐς Tem. fr. IV.

Αἰεὶ, poët. pro ἀεί. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεὶ εἷς ἔμελλεν ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεὶ δυστυχῆ καθεςάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 333. αἰεὶ πολέμιον καθίςαται ib. 542. ϐ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. αἰεὶ βασιλέων—ὀργὰς ἀφῄρϐν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεὶ ib. 1110. ἀνὰ ςόμ' αἰεὶ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεὶ βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. etc.

'Αΐειν. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 174. οἵαν ἀΐω φάμαν ib. 177. ἄϊες ἰαχὰν Med. 148. ἰαχὰν ἄϊον ib. 204. ἄϊες ὦ Hip. 362. ἀΐετέ μϐ Sup. 819. ὡς ἄϊον Iph. A. 294. ἔνθα ἄϊον ib. 299. ἀΐω Σιμόεντος ἡμέναν Rh. 546. ἄϊον οἴκτϐς Tro. 156. τάδε Πενθέως ἀΐεις; Bac. 373. ἀΐεις ϐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φάτιν ἄϊον Ion. 508.

Αἰὲν, poët. pro ἀεί. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς ϐρανϐ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετϐ δίωγμα φεύγων Hel. 20. χρυσϐν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτϐς ἐν αἰετοῖσι τύπϐς Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.

Αἴθαλον. αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 911.

Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλους El. 1140.

Αἴθειν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208. αἴθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἴθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἴθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν Bac. 624.

Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίου γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθέριαι Rhes. 530. ἔρρ' αἰθέριον An. 831.

Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθὴρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἴδωλον ib 1538. διὰ λαμπροτάτου αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθὴρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ Iph. A. 365. τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος ib. 293. αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἱέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀστερωπὸς αἰθὴρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρου δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθὴρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Αἰθιοπία χθὼν Er. fr. XIV.

Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.

Αἴθοψ. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.

Αἴθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου Her. 857.

Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκυς ἔφερε Bac. 1371.

Αἰκίζεσθαι. ὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἑςίαν ᾐκισμένη Med. 1130.

Αἴκισμα. ἀδελφῶν ὐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Αἴλινος. αἴλινον αἴλινον Or. 1395. αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἴλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.

Αἷμα. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ' ib. 537. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνυ ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῷον αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνυ ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάϊον ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἵματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἵματος αἷμ' ἢν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίυ ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ὐκ ἐνὸν χροΐ Med. 1175. αἷμα ἔςαζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δυλίυ ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινυμένην An. 655. αἵματος δῦναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Œnei fr. I. 2. πατρῷον αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίυ ῥοὰς ib. 690. ὂν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραντον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῆ δωρήσεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἅμιλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ib. 1603. ςαλαγμὺς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδοφόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμὸς El. 857. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἵμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίςων El. 137. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172.

Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσυσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσεα δάϊα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσυσ' (pro υσα) ἄταν Iph. T. 225. ὐχ ᾕμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ᾠδὰς Ion. 168. σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ᾑμάχθη πεσὼν El. 574.

Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὰν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ ςόμια Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.

Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νεκρῶν Tro. 594.

Αἱματόῤῥυτος. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις Iph. A. 1515.

Αἱματοςαγής. σῶμαθ' αἱματοςαγῆ Sup. 812.

Αἱματῦν. αἱμάτε θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχα λευκὸν αἱματῦτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματύμενοι Ph. 1156. ᾑματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὺς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὺς θεὰς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὺς Her. F. 933.

Αἱμόῤῥαντος. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132.

Αἱμοςαγής. αἱμοςαγεῖς πρηςῆρες Thes. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ὐκ 'Οδυσσεύς ἐςιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἵμων, filius Creontis. Αἵμονος γάμοι Ph. 951.

Αἵμων, adject. λύκυ αἵμονι χαλᾶ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ᾔνυν πέπλυς Hec. 1154. ὐκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ὔ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὐδ' ἀςὸν ᾔνεσ', i. e. ᾔνεσα Med. 223. ᾔνεσ' (i. e. ᾔνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ᾔνεσεν Hip. 1319. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ᾔνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ᾔνεσεν τάδε ib. 528. ὐδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύταν ᾔνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', δς κ. τ. λ. Sup. 201. κἂν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν ςρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ᾔνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνύμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισῦσι τὺς αἰνῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ᾔνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνυσῶν λόγυς ib. 1073. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιςά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ὐκ αἰνῦσα πρὶν Ion. 1609. ᾔνεσ', ὕνεκ' κ. τ. λ. ib. 1614. ὐκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλίυ τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνύμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἴνιγμα. σοφῆς αἴνιγμα παρθένυ Ph. 48. αἴνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένυ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἴνιγμα σαφὲς Tro. 621. τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴνιγμ' Hel. 794. αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπας' αἰνίγματα Sup. 138. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὺς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὡς ὕποπτον ᾐνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίξομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέςερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἴολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νὺξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. 'Ιλίῳ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.

Αἴρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν ςόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἆραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μυ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. νὶν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῆ ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. αἴρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νόςον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἴρυσι particip.) λείαν Rh. 326.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῦφον αἴρῃ βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῦσαν ἦρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρὴ —αἴρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμὸν ib. 457. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 323. ἰσὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἴρει μ' ib. 928. ὁ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λῦτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἴρει κακὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Hec. 107. ἧς ὀκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἄραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. μαςὸν ἱκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἤρατο Iph. A. 938. αἴρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἴρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἠράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἠράμην Her. 991. κοινὸς αἰρόμενος πόνυς Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' Her. F. 147. αἴρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἴρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἠρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἱρεῖν. Τροίαν εἷλε Hec. 443. εἷλον Αἰγύπτυ τέκνα ib. 886. ὁ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ ib. 797. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίυ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ Ph. 565. ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἑλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. ἑλεῖν βυλεύματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλᾶκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἷλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἷλον πέδον An. 11. εἷλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἷλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἑλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἷλον ib. 543. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἑλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιςον δέμας ib. 1279. ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν Sup. 845. ὀκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιςα σκῦλ' ἑλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἵλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἵλετε; ib. 256. ἑλὼν Ἀχαιὸς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν ib. 195. ἕλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίυς ᾑρηκέναι ib. 330. οἷόν σε βίυ τέλος εἷλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἕλοι ἵππων ib. 859. ὃς Ἄρης ἕλοι Tro. 376. ὃς ἕλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἑλὼν, scil. κόσμον Her. 698. αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα ib. 859. εἷλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἷλε ib. 1129. πολλὸς εἷλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνυ πόλιν ἑλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἑλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἷλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑλῦσα El. 141. ἐκ κανῦ ἑλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἷλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἕλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σύν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλυς ib. 627. τὸ τῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. ἑπτ' ἄνδρας ἑλῦ Ph. 748. τοῖνδ' ἑλῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἱλόμην Med. 396. αὐτὴ τάδ' εἵλυ ib. 605. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ ib. 852. καινὸν ἕλοιτο λέχος Al. 466. ὗτοι δικαςήν σ' εἱλόμην Sup. 252. ςρατηγὸν αἱρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἱλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ὁ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὸς ἀμείνονας φίλυς ἑλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἱρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμους ἑλομένη Hel. 301. οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν αἱρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἵλετο στρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἱροῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἑλοῦ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. ἑλέσθαι ψεῦδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἱρῇ Med. 624. ἡρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἱρεθεὶς ἑκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς Hel. 1637. ἡρημένων δωμάτων ἡρήμεθα El. 1009. εἰ αἱρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἡρέθην λόγων κριτὴς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίου An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεοῦ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ᾐσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκούσας ib. 1114. ἁμαρτοῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ᾐσθόμην κτύπου τινὸς ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ᾔσθετ' ἠδικημένη Med. 26. σ' ᾔσθοντ' οὖσαν σοφὴν ib. 539. ᾐσθόμην ἀβουλίαν ἔχουσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἴσθοιτο πατὴρ ib. 1192. ᾐσθόμην σου ib. 1392. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 156. μακροῦ βίου ᾐσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ᾐσθόμην οὐ σαφῆ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείου; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ᾔσθου καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνου ᾐσθόμην Rh. 795. ᾐσθόμην τὰ τῆς θεοῦ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ᾐσθημένον που τὴν τύχην Or. 1550. ᾔσθημαι Hip. 1403. ᾐσθημένοι χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633.

Αἴσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἴσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Ἀΐσσειν. ὑπὲρ μητρὸς ἀΐσσω Hec. 31. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω ib. 1106. αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι Ph. 1388. ἦσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ἦσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἤϊξε νηδύος ἄδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς ἀΐσσουσ' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ἦξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. ἀΐσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγὺς Πλειάδος ἀΐσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις ib. 12. ἀΐξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ἦξ' (i. e. ἤϊξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει Iph. T. 192. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Tro. 157. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. ἤϊσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος ἤϊσσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες ib. 1088. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὃ ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.

Ἄϊστος. ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ Tro. 1313. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321.

Ἀΐστωρ. ὅπλων καὶ μάχης ἀΐστορες An. 683.

Αἰσυμνᾷν. ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς Med. 19.

Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. οὐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐστὲ An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ Med. 1346.

Αἰσχρός. ἀνὴρ αἰσχρὸς Iph. A. 380. μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. στέφανος οὐκ αἰσχρὸς Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθεὶς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχροὺς ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχρὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσχρὰν κληδόνα Al. 316. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσχρὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσχρὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσχρὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχρὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib. 1036. ἅψασθαι οὐκ αἰσχρὸν λόγου An. 663. αἰσχρόν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχρόν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830. αἰσχρὸν,— βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν Phryx. fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰσχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δράσαντι αἰσχρὰ ib. 1086. αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχρῶν πέρι An. 237. κἀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σιγᾶν ἄμεινον ταἰσχρὰ Tro. 384. κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7. αἰσχίων φανῇ Med. 501. αἴσχιον εἶδος Hel. 270. αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον Ph. 1378. αἰσχίστους λόγους Hip. 499. et αἰσχίστων λόγων ib. 692. αἰσχίστην νόσον Or. 10. αἰσχίστης θεοῦ Ar. fr. XXV. 1. αἴσχιστον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἴσχιστον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν Andr. 928. αἴσχιστα adverbial. positum: αἴσχιστα Τροίαν εἷλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιστα Rhes. 757. αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχρουργία. Μαινάδων αἰσχρουργίαν Bac. 1060.

Αἰσχρῶς. λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 167. τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ' Al. 958. θανούμεθα αἰσχρῶς An. 577. αἰσχρῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχρῶς ἔπεσον Rh. 82. λήθουσιν αἰσχρῶς ib. 810. αἰσχρῶς πεδί' ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσχρῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγημας αἰσχρῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ib. 420. οὔ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους ib. 719. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1031. αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πατέρα—ᾔσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἂν ib. 955. ἣν οὔποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Er. fr. II. 27. δούλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542.f Ion. 934. et 1074. Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσχύνεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. οὐδὲν αἰσχυνθεὶς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσχυνθεὶς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An. 243. et ita βάσταγμα αἰσχύνην ἔχον Sup. 767. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνῃ Rh. 102. αἰσχύνην 'Αργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσχύνη βάρος τοῦ ζῆν—νομίζεται Her. 201. οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. οἴδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσχύνα. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. δύσγαμον αἰσχύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ᾔτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. ᾔτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. cf. etiam v. 1108. αἰτεῖν τȣμὸν ὄνομ' Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μητῆρες ᾔτȣν El. 21. διὸς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. ȣ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο Hec. 390. αἰτȣ̃ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτȣ̃ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτȣ̃μαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτȣμένης κλῦθί μȣ Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρȣ́σης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτȣ́μεθα El. 675.

Αἰτία. τίν' αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1266.

Αἰτίαμα. ἀντιθεῖσ'—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιᾶσθαι. τὰ Φοίβȣ αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. μή με, τȣ̃τον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν ȣ̉δέν' αἰτιώμεθα. Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεȣ̀ς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδȣ̃ Epist. V.

Αἴτιον. αἴτιόν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἴτιον πόσις σὸς Iph. A. 939. ȣ̉ τὸ τȣ̃ θεȣ̃ γ' αἴτιον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τȣ́τȣ αἴτιον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἴτιος. εἴτε σίδαρος—αἴτιος Ph. 354. αἴτιος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. ȣ̉δὲν ἄτας αἴτιον Hip. 1149. Ζεὺς αἴτιος Al. 3. ȣ̉δ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. ȣ̉δὲν ὄντες αἴτιοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' El. 1040. φθίνȣσ' αἰτίοις Dan. fr. 1. 9. ȣ̉δὲν αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἴτνα. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἰτναῖος. Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Αἰτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἰτναῖος ib. 366. Ἥφαις' ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἰτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἰτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλίς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἴφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμά. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτίς. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἥν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴ αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. ναυσθλȣ̃μαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτȣς εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέςατον Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. 2) dor. αἰχμά. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. ἐν αἰχμᾷ Her. F. 437. 3) plur. ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.

Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. ȣ̓κ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752.

Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δȣλεῦσαι ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602. ἀϛάθμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διάξȣσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μακρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV. Œnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. ἔχȣσα δυσπέρατον αἰῶν' Med. 648. μετὰ δ' ἵϛαται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. δι' αἰῶνος μακρȣ̃ ib. 1426. ἐς τ' ἂν αἰὼν ȣ̓μὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι' αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἕξεις; An. 1216. αἰῶνος πόνȣς Sup. 1005. αἰῶνα δ' ȣ̓κ ἔξεϛιν ib. 1084. ἕτερον αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπȣ̃σ' αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395. Αἰὼν, Κρόνȣ παῖς Her. 900. αἰὼν δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion. 625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ib. 638. εἰλισσόμενός τις αἰὼν Her. F. 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰών: σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.

Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρȣ́μενος Hec. 32.

Αἰώρημα. δύϛηνον αἰώρημα κȣφίζω Sup. 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τεταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.

Ἄκαιρος. γνώμα ἄκαιρος ὄλβȣ Iph. T. 420. ἄκαιρος εὔνοια Hipp. fr. XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλλυτο Hel. 1087.

Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.

Ἄκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip. 1268.

Ἄκανθα. διαδȣ̃ναι νῶτον ἄκανθάν τ' Tro. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἄκανθαν El. 492.

Ἀκάρπιϛος. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Ph. 218.

Ἄκαρπος. ἄρȣραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. πέδον ἄκαρπον Œd. fr. XVII. 8.

Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτȣ θοᾶς Or. 341. ἀκάτȣ μελέας Tro. 1100. κομίζεις θοὰς ἀκάτȣς Hec. 446.

Ἀκεῖσθαι. εἴθε μοι—βλέφαρον ἀκέσαι', ἀκέσαιο Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι Med. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 2.

Ἀκέλευϛος. ἀκέλευϛόν μ' ἐβȣλήθη λαβεῖν Ion. 1359. δεῖ δή με κἀκέλευϛον —συνεκκομίζειν σοι πόνȣς El. 71.

Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. ἀκέραιον λέχος Hel. 48.

Ἀκέϛωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέϛωρ An. 901.

Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.

Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος Hip. 73. et ἀκήρατον λειμῶν' ib. v. 76. κακῶν ἀκήρατος ib. 949. ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. δι' ἀκηράτων κόλπων Rh. 352. τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης Ion. 1266. μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. ἀκήρατόν με λαβὼν Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ Ion. 1436. ἀκήρατον λέχος Or. 574.

Ἀκήρυκτος. ȣ̓ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε Her. 91.

Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.

Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.

Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. ȣ̓δὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ Bac. 726. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157.

Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.

Ἄκλαυϛος Hec. 30. et Al. 171. ἐᾶν ἄκλαυϛον Ph. 1628. ἄκλαυϛα τέκνα An. 1236.

Ἀκλεής. ὀλοίμην ἀκλεὴς Hip. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἁγνῶς, ἀκλεὴς Iph. A. 18. ἀκλεὴς δόξα Her. 623.

Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752. ἀβȣ́λως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761.

Ἄκληρος. ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων Tro. 32.

Ἄκληϛος. θύρας ἔχων ἀκλήϛȣς Iph. A. 340. ἄκληϛ' ἄδȣλα δώμαθ' An. 594.

Ἄκλητος. ἄκλητος ὢν φίλοις Rh. 399. ἐλθȣ̃σ' ἄκλητος Iph. A. 457.

Ἄκλυϛος. Αὖλιν ἀκλύϛαν Iph. A. 121.

'Ακμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.
'Ακμή. ἀκμὴ καλεῖ Hec. 1042. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν Her. F. 532. ȣ νῦν ἀκμὴ El. 275. σείχειν ἀκμὴ ib. 684. φασγάνων ἀκμὰς Or. 1482. ἐμπύρȣς ἀκμὰς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.
"Ακμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.
'Ακοὴ, et dor. ἀκοά. ȣδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἥκει ib. 1489. βίȣ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.
'Ακοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.
'Ακοίτας. θανόντ' ἰδȣσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίȣς ἀκοίτας Tro. 1309.
"Ακοιτις. ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν ib. 529. γενναιοτάταν ἄκοιτιν ib. 997.
'Ακόλαςος. ἀκόλαςος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλαςον ἦθος γαςρὸς Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλαςα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαςα ἤθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαςα τέκνα Fr. inc. CXXX.
"Ακομψος Hip. 986. φαῦλον ἄκομψον Lic. fr. I. 1.
'Ακοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζȣσ' ἀραὶ Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον σόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.
'Ακοντιςήρ. λόγχαις ἀκοντιςῆρες εὐςοχώτατοι Ph. 142.
'Ακόρεςος. ψυχὰ ἀκόρεςος Her. 927. ἀκόρεςα νείκη Med. 639.
"Ακος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔς' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. κȣ̃τε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' ȣκ ἔχεις ἄκη El. 1111.
'Ακοσμία λόγων Iph. A. 3 7.
'Ακȣά. κατ' ἐμὰν ἀκȣὰν Dan. 50.
'Ακȣ́ειν. ἡμᾶς δ' ἀκȣ̃σαι τȣ̀ς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκȣεν κακὰ ib. 576. ἄκȣσον ib. 788. ἄκȣε δὴ νῦν ib. 833. ἀκȣ́σας σȣ̃ τε τῆσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκȣ́ειν δεῖ μ' Or. 532. λόγȣς ἀκȣ́σας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκȣ́ειν τάδε δόκει ib. 674. ὀξὺ βοῆς ἀκȣ̃σαν ib. 1530. ȣ̓κ ἤκȣσα Ph. 926. ἀκȣ́ει νȣθετȣμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκȣ̃σαι μάλθακ' ib. 316. ἀκȣ́εις βοάν; ἀκȣ́εις τέκνων; ib. 1273. ἀκȣ́σας δείν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκȣ́σας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκȣ́ειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκȣ̃σαι Hel. 974. λόγȣς ἀκȣ́ειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκȣ̃σαι δ', ȣ̓κ ἀκȣ̃σ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ ἦτοι τῶν τ' ἀκȣόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκȣ́ειν, ὧν μάθησιν ȣ̓κ ἔχει ib. 915. λόγȣς, ȣ̃ς ȣ̓κ ἀκȣ́ειν τὰς γαμȣμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκȣ́σας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκȣ̃σαι Rh. 10. ἀκȣ́ει ȣ̓δὲν ȣ̓δεὶς ȣ̓δενὸς Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκȣ́ειν δȣ̃λον ὄντα Hel. 739. ἀκȣ́ειν τȣ̃δε χρῆν ναύτας ἐμȣ̀ς ib. 1431. αἴνιγμ' ἀκȣ́σας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἄκȣσον Her. F. 279. ἤκȣες τάδε El. 930. νόῳ ἀκȣ́ων Sis. fr. I. 18. δȣ́λοις ȣ̓κ ἔξεσ' ἀκȣ́ειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκȣ́σῃ πολλὰ, κȣ̓ ψευδῆ κακὰ Alc. 708. et ita καίν' ἀκȣ́σῃ πήματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓κ ἀκȣ́σεται κακῶς Heracl. 718. ἀκȣ́σεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκȣ́σεται Sis. fr. I. 20.
"Ακȣς, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
'Ακȣ́σιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ȣ̓κ ἀκȣ́σιον Aug. fr. VIII. 2.
'Ακȣσίως. ἀκȣσίως ἠράμην δόρυ Ph. 436. μένȣσ' ἀκȣσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν ȣ̓κ ἀκȣσίως El. 670.
'Ακȣςέον Iph. A. 1010.
'Ακȣςός. τὸ δ' ἦν ἄρ' ȣ̓κ ἀκȣςὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκȣςὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.
"Ακρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔςασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἴεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.
Ἀκραῖος. ἀκραίας θεᾶ Med. 1379.
Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνὴς ἔσαι; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.
Ἄκραντος. ἄκραντον ἀδὲν ἔχων Sup. 870. ἄκραντ' ὀδύρῃ ib. 770. ἀδ' ἄκραντ' ἡκέσατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. ἀδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἄποτ' ἄκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἄκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.
Ἄκρατος. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἄκρατον μέθυ ib. 149.
Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.
Ἀκριβής. ἀκριβῆ μασικὴν Sup. 906. ἀκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες Tro. 901. ἀκ ἔς' ἀκριβὲς ἀδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.
Ἀκριβᾶν. οἱ τάδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. ἀδὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.
Ἀκριβῶς. ἀκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. ἀκ οἶδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.
Ἄκριτος. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἄκριτος ἄςρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550.
Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476.
Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιςον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίᾳ Ph. 211. τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470.
Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.
Ἀκροκόρινθος. προλιπᾶσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.
Ἄκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.
Ἀκρόπτολις. Φωκέων ἀκρόπτολιν Or. 1094.
Ἄκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης ἀράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἁρπάσας ἄκρα ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναΐδῶν ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔςακ' ἀρηΐοις ςεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων ςὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρας Sup. 118. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρας γε τὰς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελὰς ἄκρας ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβα κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. ςὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας ςεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρα χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον ςόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρα κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφας κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.
Ἄκρυπτος. ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.
Ἀκτή. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτή τις ἐςὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὁρμεῖ Or. 55. Μϐνυχίϐ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἁλιῤῥόθϐς ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσϐσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίϐς Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένϐ πόρϐ ib. 253. Φινεΐδας ἀΰπνϐς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνϐ Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίϐς ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένϐς ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμϐντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτὴ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτᾶς Hip. 138. 3) Ἀκτὴ, nom. propr. *Attica.* παρ' Ἀκτὴν Hel. 1689.

Ἀκτὶν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίϐ Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῆ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίϐ Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν ϛείχϐσαν ἡλίϐ Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.

Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.

Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἄκυμος. τὸν ἄκυμον βίοτον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντϐ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τϐτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἄκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὤλεσάς νιν Hip. 1433. ϛερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ϐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ϐκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἄκονθ' (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλϐς εὐεργετεῖν Hip. 693. ἑκόντες, ϐκ ἄκοντες An. 357. τϐς θεϐς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. ϐκ ἄκϐσαν πόλιν Or. 612. ἔγημες ἄκϐσάν με Iph. A. 1149. ἑκϐσα, κϐκ ἄκϐσα Her. 532. συνῆψ' ἄκϐσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ' ἄκϐσα ib. 1500. τϐ ἄκοντος ϐ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἕνεκα ib.

Ἀλαθὴς, dor. pro ἀληθής. ἔπος ἀλαθὲς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλάς νιν οὑμὸς ὀνομάζει λεὼς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1083. δϐλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑϛίαν El. 204. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἱ δ' ἠλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἠλάλαξε Her. F. 981. ἠλάλαζε δυσθνῆσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάξεται ϛέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλᾶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχϐς ἀλᾶσθαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμϐς ἀλᾶσθαι μυρίϐς ib. 539. ἀμφὶ βωμίϐς τροφὰς ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.

Ἄλαϛος. ἄλαϛα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλαϛα Hip. 877. σῶν ἀλάϛων κακῶν Tro. 1231. ἄλαϛα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκϐσ' ἄλαϛα El. 1185.

Ἀλάϛωρ. ἐξ ἀλάϛορος ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685. ἀλάϛορός τις ὀϊζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάϛωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάϛορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάϛορος γεγὼς Iph. A. 946. ἀλάϛορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάϛωρ ib. 941. ϐδεὶς ἀλάϛωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάϛωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλαϛόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et τίς ἀλαςόρων; Iph. A. 878. δι' ἀλαςόρων Or. 1546. διὰ τὰς ἀλάςορας Ph. 1587. μὰ τὰς νερτέρας ἀλάςορας Med. 1059. ὑπ' ἀλαςόρων ib. 1260. ἀλάςορας ὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV.

'Αλάτας, dor. pro ἀλήτης. ἀλάταν οἰκτρὸν Sup. 281. θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας Her. 365. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. πόδ' ἀλάταν El. 139. τῦ ζῶντος ἀλάτα ib. 202.

'Αλατεία, dor. pro ἀλητεία. ἀλατείᾳ βιότυ Hel. 530.

'Αλγεῖν. ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ἀλγεῖς; τί δέ με τῦ παιδὸς ὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; ib. 1256. ἀλγεῖς ἀκύων; ib. 1283. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ἀλγεῖς κλύων τἀληθὲς Al. 711. vid. etiam An. 837. Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι An. 239. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. ὕτω μέγ' ἀλγεῖ ib. 815. ἤλγυν μὲν, ἤλγυν ib. 981. ἀλγήσει κλύων Sup. 1033. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. ἤλγυν σιγῇ Iph. T. 956. ἀλγεῖ ὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς ib. 722. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. τὸ σὸν ἀλγῶ ib. 1326. ὐδ' ἀλγῶ Hel. 654. ἀλγοίην ἔτι ib. 776. ψυχὰ ἀλγεῖ Ion. 877. ὐδὲν ἀλγεῖ Her. F. 1293. τίς ἀλγεῖν ὐκ ἐπίςαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2. ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ Bell. fr. XVI. 7. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν Fr. inc. XXV.

'Αλγεινός. βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ Med. 1037. ἀλγεινὸν ἔρωτα Hip. 775. ἀλγεινὺς πόνυς An. 304. δίκην ἀλγεινὴν Bac. 1327. ἥδιςον ταὐτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. εἴπερ ἀλγεινὸν Iph. A. 889. ἔχεις ἀλγείν', οἶδα Hel. 260. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθύμενος Fr. inc. XLVII. 2.

'Αλγηδών. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι ib. 24. ςερρὰς ἐνεγκῦσ' ἀλγηδόνας ib. 1031. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. ἀλγηδόνας κυφίζει φρενῶν Œnom. fr. V. 3. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.

"Αλγημα. τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

'Αλγίων. αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. κακῦ τῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. 2) Superl. ἄλγιςος. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίςαισιν El. 134. ὥσπερ ἄλγιςον θανεῖν Med. 486. ἄλγιςόν ἐςι θῆλυ Melan. fr. XXVI. 1. ζῶσιν ὡς ἄλγιςά σοι Hip. 800. μαίνῃ ὡς ἄλγιςα Bac. 326. ἄλγιςα οἰκεῖς El. 925.

"Αλγος. φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. ἄλγος ἂν προσθείμεθα ib. 742. ἄπειπον ἄλγει ib. 942. ἐκ γὰρ ἄλγυς ἄλγος αὖ σε δέρκομαι Ph. 374. μεταςένομαι σὸν ἄλγος Med. 996. λύει ἄλγος ib. 1362. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ἔχει τοσῦτον ἄλγος Al. 196. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος ib. 931. τῆς ὐδὲν ἄλγος ἅψεται ib. 940. ἄλγος ἄλγει τῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον ib. 1042. ἄλγος ὐχ ὑποςατὸν Sup. 737. πάντων μέγιςον ἄλγος ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. ἄλγος ὐ μικρὸν ἐσήει φρένα Iph. A. 1580. ὦ ματρὸς ἄλγος Rh. 897. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς Tro. 1310. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993. οἷον ἄλγος ἔπαθον Ion. 799. γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος El. 126. b. ἔχει δή τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62. ὑπὸ—ἀλγέων ib. 180. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 137. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν Hip. 1114. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν ib. 807. καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς ib. 1119. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι ib. 1148. ἄλγη πατρῷα ib. 1157. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172. σχέτλια πάσχομεν ἄλγη ib. 590. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων ib. 603. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. πρόμαντις ἀλγέων ib. 345.

'Αλγύνειν. τὑμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. νέοι θανόντες ἀλγυνῦσί σε Hip. 798. ἀλγυνῶ σε ib. 1297. ἀλγύνει τ' ἐμὲ Al. 524. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' Iph. A. 326. τὰν ὐδὲν ἀλγύνυσαν

Pal. fr. VII. 3. ὀκέτ' ἀλγύνει βροτὀς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ὀκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκάλως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἓν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172.

῎Αλεκτρος. ἄλεκτρον ζωὰν Tro. 254.

'Αλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

'Αλέυ παῖς Tel. fr. I. 4.

῎Αλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56.

'Αλήθεια. κᾂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἁπλὀς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύςην' ἀλήθει' Bac. 1286. τὀτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

'Αληθής. ἀληθὴς εἰς φίλὀς ἔφυς κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κᾀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II. κλύων τἀληθὲς Al. 712. μὴ ἀποτρέπὀ τἀληθὲς Iph. A. 336. τί τἀληθὲς ὀκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmæon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu retracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX. τἀληθῆ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. ὀ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκλῆρ' ἀληθῆ ib. XX. 2. ςόμασι τἀληθέςατα κλέπτὀσιν Hip. fr. IX. 3.

'Αληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς ὀ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. ἡ δ' ὀσ' ἀληθῶς ib. 715. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός Ion. 281.

'Αλητεία. ἐκλιπὀσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

'Αλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπεσὀσα τῆςδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

'Αλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεςερημένοι ib. 51. ἱκέτας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας ib. 319.

'Αλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr. I. 4.

'Αλιαίετος Pol. fr. I. 3.

'Αλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.

'Αλίαςος. ἔναντα ἦλθε—ἀλίαςος Or. 1479. φρὴν ἀλίαςος φρίσσει Hec. 85.

'Αλίβατος. ἐξ ἀλιβάτὀ πέτρας Sup. 80.

'Αλίζειν. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412.

'Αλιήρης. ἁλιήρει κώπᾳ Hec. 455.

'Αλίκτυπος. ἔκλυον ἁλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἁλίκτυπον Hip. 754.

'Αλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα ὄρεα ib. 1143.

῞Αλιος, adject. marinus. ἅλιον πλάνον Hel. 780. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. παῖς ἁλίας Θέτιδος An. 108. ἁλίαν πέτραν ib. 538. ἠϊόνες ἅλιαι Tro. 827. ἅλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

῞Αλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 637. ἅλιε ib. 1067. et Al. 243. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. ὀκ ἔτ' ἐςὶν ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tro. 1068. φοίνικας ἁλίω (pro ἡλίὀ) πέπλὀς Hel. 181. ἁλίὀ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίὀ Her. F. 661.

'Αλίρροθος. εἰς ἀλιρρόθυς ἀκτὰς Hip. 1205.

"Αλις. τῶν τεθνηκότων ἅλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἅλις ἔχω τῦ δυστυχεῖν Or. 240. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἅλις Ph. 1241. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἅλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. ἅλις παίδων Al. 335. ἅλις ἡ παρῦσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἅλις ib. 911. ἅλις κλαίειν τὖμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. ὐχ ἅλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἅλις βάρος Sup. 818. γόων ἅλις τύχας, ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι ib. 1147. 1148. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἅλις ἐχήρωσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἅλις μύθων Hel. 142. λύπας ἅλις ἔχων ib. 595. ἅλις λύμης ib. 1105. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἅλις μοι ib. 1597. ἅλις, ἅλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἅλις κακὰ ib. 1508. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἅλις ib. 1394. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἅλις Antiop. fr. XL. 2. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.

'Αλίσκειν. Τροίας ἁλύσης Hec. 304. ἢν ἁλῷ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἶθ' ἁλῶμέν γ' ὕςερον An. 757. πόλιν ἁλῦσαν Tro. 484. πόλεως ἁλύσης Her. 513. ἁλὺς Ion. 827. χειρία γ' ἁλῦσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν ὐ προδῦσ' ἁλώσομαι An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλυς ἁλίσκεται Med. 84. λίχνος ὖσ' ἁλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ πλεῖςον ib. 959. ὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾷ προδῦσ' ἁλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἁλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

'Αλκά. vid. ἀλκή.

'Αλκαῖος. δορὸς ἀλκαίυ Hel. 1167.

"Αλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

'Αλκή. γίνωσκε δ' ἀλκὴν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' ὐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ςρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἤλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκὴ ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκὴν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν—κακῶν An. 28. ςρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν ib. 1150. ἔςρεφον πώλυς ἐς ἀλκὴν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας ςρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν ib. 382. τίν' ἀλκήν; ib. 708. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. "Αρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκᾶς ὐ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέςαν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semel in plur. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 933.

"Αλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. ὔτε θρασὺς, ὔτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔςιν ἄλκιμος Rh. 249. ὐδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμυ μάχης Her. 683. ἀλκίμυ δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163.

'Αλλὰ pro *saltem* dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

"Αλλᾳ, adverb. dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

'Αλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

'Αλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξασ' αἶγα θαλάμυς Hec. 483. ἐνιαυτὸν ἀλ-

λάσσοντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ȣ̓κ ἠλλαξάτην ib. 1252. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας —ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. ȣ̓δ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἠλλάσσετο φθογγάς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

Ἅλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἀλλοδαπȣ̀ς Ion. 1070.

Ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἄλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεὼς ȣ̓κ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

Ἄλλοθι Iph. A. 647.

Ἀλλοῖος. γάμȣς ἀλλοίȣς Med. 910.

Ἀλλοιȣ̃ν. ἰδȣ̃σαι τȣ́σδ' ἂν ἠλλοιωμένȣς Sup. 944.

Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε ϛρέφει Sup. 413. ȣ̓κ ἄλλος, ȣ̓δ' ἄλλῃ χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ȣ̓δὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν ϛέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντȣ σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλȣς τρόπȣς Tro. 67.

Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τἀλλότρια μὴ 'χειν Hel. 914. τἀλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τἀλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880.

Ἄλλως. ȣ̓κ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βȣλεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ȣ̓κ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθȣν ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τȣ́σδε μοχθȣ̃μεν πόνȣς ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βȣταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεϛάτη γυνὴ Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. ȣ̓κ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκȣσεν Hel. 621. ἄλλως εἴχομεν πόνȣς ib. 713. βίȣ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη ib. 761. ȣ̓κ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. ϛρέφεις ἄλλȣς ἄλλως εἰς ἁμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβȣλόμεθα Epist. V.

Ἄλμα, *fœm. dor.* v. ἅλμη.

Ἅλμα, *neutr.* saltus. ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. κȣ̃φον ἅλμα ποδῶν El. 439. βιαίων τυγχάνȣσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα Her. F. 1148.

Ἅλμη. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἅλμην Cy. 165. ȣ̔ς ἅλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἅλμα. πίπτει ἐς ἅλμαν Med. 1286. νοτίας ἅλμας Hip. 150. κῦμ' ἁλίκτυπον ἅλμας ib. 754.

Ἁλμυρός. ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε κλῇδ' Med. 212. καϑ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁ. ἅλα Bac. 17. ϑαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἁλμυρὸν βάϑος πόντε ib. 1.

Ἀλόγιςος. ἀλόγιςος τῆς ἀληϑείας κριτῆς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιςόν τι τὸ πλῆϑος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πληγῆς βαϑεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἀλεσία. διὰ μακρᾶς ἀλεσίας Or. 226.

Ἄλετος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. κτενεῖ νιν ἡ τεδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or. 248. λετροῖσιν ἀλόχε περιπεσὼν ib. 367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ἕ ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ἑδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἁ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδὲς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ ϑάνατον ib. 994. ϑάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὤλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίςης ἀμπλακὼν ἀλόχε Al. 241. ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχε ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχε παλάμαις ib. 1027. ςυγγὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἴτε δμωΐδ' ἐϑέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἀλόχε κεδνῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ,—συσκυϑρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. ςοναχὰς μέλποντο—ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχες τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεαι ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔϑειραν Hel. 1134.

Ἅλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. κυανέαν ἅλα ςρέφει Iph. T. 7. ἐξανϑεῖν ἁλὸς ib. 300. καϑ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁλμ. ἅλα Bac. 17. δίναις ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς ib. 88. δι' ἅλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225. καϑήσειν ὅπλ' εἰς ἅλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἅλα ib. 1600. ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς ῥοϑίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χϑονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.

Ἄλυπος. ἕπω ἔφυ τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ἑδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.

Ἄλυρος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μεσαν Ph. 1035.

Ἄλυσις. ἁλύσεσι χρυσέαισι Or. 982.

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φϑόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνεσι Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλώπεκας ib. 8.

Ἁλώσιμος. ἧ μάλισϑ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1638.

Ἅλωσις. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.

Ἀμαϑής. ἀμαϑὴς ἔργων ὕπο Sup. 421. ἀμαϑεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαϑὴς Ion. 916. ἀμαϑὴς τις εἶ ϑεὸς Her. F. 347. ϑρασύν τε κἀμαϑῆ Œd. fr. VI. 2. ἀμαϑεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ῥώμη ἀμαϑὴς Tem. fr. XI. ἀμαϑεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαϑεῖς ποίει ϑεὰς Tr. 981. ἀμαϑὲς καὶ τὸ βέλεσϑαι τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαϑὲς Iph. A. 999. μὴ 'μαϑεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτε τύχας εἰς πάντας ἀμαϑὲς Œd. fr. XIII. 2. ἀμαϑέςερός γ' ὢν τε καλε καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαϑία. ἀμαϑίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὕπο Med. 224. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δῦναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τῦδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθίᾳ θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ὐδαμῦ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλῦτος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατῦντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.

Ἀμαθῶς. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

Ἀμᾷν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4.

Ἅμαξα. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

Ἁμαξήρης. τήνδ' ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251.

Ἁμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775.

Ἁμαξοπληθής. λᾶαν ἁμαξοπληθῆ Ph. 1165.

Ἆμαρ, dor. pro ἦμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

Ἁμαρτάνειν. ἁμαρτῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἁμαρτῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ', ὐκ ἐγὼ ib. 595. ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν ἥμαρτες ib. 1630. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ὐκ ἂν ἁμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῦδέ γ' ib. 867. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἁμαρτεῖν ib. 323. παισὶ—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ὔ σ' ἁμαρτάνειν ib. 507. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπυς ib. 615. πόλλ' ἁμαρτάνοντες ib. 916. υἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ ib. 328. τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγυ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας ib. 853. ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχυ ib. 882. ἣν εἰς ἔμ'—ἁμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἁμαρτάνυσ' ἁμαρτάνει βίυ ib. 373. ἥμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις Ion. 1327. ᾐνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἁμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Œd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἁμαρτάνει Œno. fr. 1. ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἁμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἁμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

Ἁμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. στένω σέ—τῆς ἁμαρτίας ib. 1409. ἁμαρτίας ὕπερ An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5.

Ἀμαρτύρητος Her. F. 290.

Ἀμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

Ἀμαυρός. αὐτή τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.

Ἀμαυρῦν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρῦν Inus fr. III. 2.

Ἄμαχος. φθόνον ἄμαχον Rh. 456.

Ἄμβασις pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

Ἀμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἕλωμεν Bac. 1105.

Ἀμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

Ἀμβλύς. νῦν ἀμβλὺς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

Ἀμβλώψ. ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737.

Ἀμβολὴ pro ἀναβολή. ὐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

Ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλυ Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίυ στόματος ib. 136.

Ἄμβροτα Tro. 536.

'Αμέγαρτος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.
'Αμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib. 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058. κλίμακος ἀμείβων ξεστ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο ib. 463. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh. 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. Τμῶλον ἀμείψασα ib. 65. πέπλους μέλανας—λευκῶν ἀμείψασ' Hel. 1203. πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. ἄμειψον σώματα El. 750. 2) Med. λόγοις ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip. 85. et An. 154. οὕτω δ' ἀμείβῃ μ' Or. 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρφναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330. οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib. 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι ib. 517. τούτων ἄμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος El. 1093.
'Αμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan. fr. XIII. 1.
'Αμείνων. vid. ἀγαθός.
'Αμέλγειν. μόσχους ἀμέλξας Cy. 388.
'Αμέλει, *adverb.* Ion. 439.
'Αμέλεια. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.
'Αμελεῖν. οὐ γὰρ ἠμέλησέ μου Hel. 45. οὔ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἁ ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
'Αμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850. τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2.
"Αμεμπτος. ὡς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341. ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἄμεμπτος διαγωγὴ Epist. V.
'Αμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193.
'Αμενής. γραίας ἀμενοῦς Sup. 1116.
'Αμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε ἀμέραν Hip. 137. ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι Sup. 788. λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505. λευκοπτέρου ἀμέρας Troad. 849. δούλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. στρέφεις ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 312.
'Αμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397.
'Αμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028.
'Αμέριος, dor. pro ἡμέριος. ἢ πολύμοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A. 1331. ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515.
'Αμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ Cy. 58.
'Αμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροισι δόμοισιν Ph. 1574. et ἀμ. δόμοις Tro. 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176. ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430. πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib. 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489. ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
'Αμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec. 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.
'Αμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγὼς Ion. 109. ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
'Αμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς An. 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T. 734. ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν Her. 493. ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. ἀμηχανῶ ἔγωγε Œno. fr. II. 1.
'Αμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον αἰῶνα Med. 647. δύστανος ἀμηχανία Hip. 163.

Ἀμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκέσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνȣς Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέστηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παθȣσ' ἀμήχανα Hip. 598. τἀμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἐᾶν ib. 707. εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

Ἀμηχάνως Œnom. fr. III. 5.

Ἄμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.

Ἅμιλλα. εἰς χερῶν ἅμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. ἅμιλλαν προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπȣδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἅμιλλα Hip. 1141. ἅμιλλαν φρονήματος An. 213. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλȣτον ἅμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἅμιλλα, ζῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἅμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζȣς Med. 1082. φονίȣς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἁμίλλαις Rh. 364. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552 ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἁμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἁμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τȣς σθένοντας θεȣς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς ȣδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἁμιλληθέντα Phœn. fr. IX. 2.

Ἀμισθί. ἀμισθὶ στρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.

Ἅμμα. καθ' ἅμμα λύσειν λόγȣ Hip. 671. ἅμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Ἀμμωνιάδες ἕδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734.

Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότ' ȣκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. ȣδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πȣ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.

Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.

Ἀμνημοσύνα, dor. pro ύνη. δείκνυσι— ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

Ἀμνήστευτος γυνὴ Phœn. fr. XI.

Ἀμοιβή. οἵας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ȣ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοίβας Hel. 158. χέρσȣ ἀμοιβὰς Her. F. 226. τȣ κάτω σκότȣς φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπȣσθαι Œd. fr. IV. 2.

Ἄμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.

Ἄμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.

Ἀμορφία Or. 391.

Ἄμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ȣκ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. στολὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

Ἀμός. προλιπȣσα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἁμός. ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἁμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἁμὸν Hel. 538. ἁμȣ πατέρος μέμναται El. 188. λάτρις πενέστης ἁμὸς Phryx. fr. VII. ἐν

νώτοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.
'Αμυσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.
"Αμυσος. κἂν ἄμυσος ᾖ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῦν ἀμύσυς ξένυς Ion. 526. ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἄμυσ' Cy. 425. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.
'Αμοχθεὶ, *adverb.* Bac. 194.
'Αμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; Ar. fr. XII. 2.
'Αμπάλλεσθαι, pro ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.
'Αμπαύειν, pro ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει Hel. 1351.
"Αμπελος. ἀμπέλυ βοτρυώδει χλόη Bac. 11. ἀμπέλυ ῥοῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον ib. 650. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον ib. 771. ἀμπέλυ ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ "μπελος τῇ 'μῇ χερὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλυ ib. 569. ἀμπέλων ἄπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
'Αμπετάσας. vid. ἀναπεταννύναι.
'Αμπέφυγες. vid. ἀναφεύγειν.
'Αμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἔπι ἤμπισχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλυς ποικίλυς ἠμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλυς Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.
'Αμπλακεῖν. γνώσῃ αὖθις ἀμπλακὼν Hip. 892. ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχυ Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακῦσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακὼν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.
'Αμπλάκημα. γνῦς τἀμπλάκημα Ph. 23.
'Αμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχυσι Med. 116. κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1363. ἀμπλακίαις τρύχῃ Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.
'Αμπνεῖν, pro ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέυσα Tr. 1277.
'Αμπνοὴ, pro ἀναπνοή. ὑ διδόντες ἀμπνοὰς An. 1138. ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων Iph. T. 92. ἀμπνοὰς ὑ σωφρονίζει Her. F. 869.
'Αμπτυχὴ, pro ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.
"Αμπυξ. χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464.
"Αμυγμα. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 828.
'Αμμώνειος. 'Αμμωνείοις ὕδασι Ph. 196.
'Αμυνάθειν, *verb. poët.* φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθὲν An. 1080. ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεὼν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάθοιτό σε An. 722.
'Αμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. υκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένυς ἀρχηγέτῃ ἀμῦναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib 932. πῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ῦν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμῦναι τᾶδε γᾷ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε Sup. 377. ἤμυνε χώρᾳ ib. 897. ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις υκ ἤμυνας ib. 907. υκ ἦλθες, υδ' ἤμυνας Rh. 400. ἀμύνειν υκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. υκ ἤμυνε συγγενὴς γεγὼς Her. 30. ἀμύνεθ' (pro ἀμύνετε, *juvate*) ib. 70. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τῦ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμύνεθ' 'Ηρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ' —θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἄμυν', ἄμυνε τέκνοις ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κἄτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην An. 911. ἠμύνασθε πολεμίυς καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. 'Εριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Œd. fr. VI. 3.
'Αμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.
'Αμυστίζειν. ἡδέως ἠμύστισα Cy. 562.

Ἄμυϛις. πυκνὴν ἄμυϛιν Rh. 419. ἔσπασεν ἄμυϛιν ἑλκύσας Cy. 416. τὰς ἐμὰς ἀμύϛιδας Rh. 438.

Ἀμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.

Ἀμφαναία, *nom. regionis* Her. F. 392.

Ἀμφελικτὸς Her. F. 399.

Ἀμφελίσσειν, vel ττειν. τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας An. 426.

Ἀμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480. ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1248.

Ἀμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τὄπισθεν ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.

Ἀμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.

Ἀμφήρης. ἀμφήρεις σκηνὰς Ion. 1128. ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

Ἀμφὶ, 1) cum genit. ἀμφὶ Πολυξένης Hec. 75. ἀμφὶ σῆς παιδὸς θανȣ́σης ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347. ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τά τ' ἀμφὶ σȣ̃, τά τ' ἀμφ' Ὀρέϛȣ ib. 865. 866. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν ἀμφὶ σȣ̃ λόγον Hip. 492. ἀμφὶ Πηλέως An. 79. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τἀμφὶ σȣ̃ An. 431. et τὰ ἀμφὶ παιδὸς v. 432. ἀμφὶ τέκνων Sup. 280. ἀμφὶ Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων Hel. 799. ἀμφὶ Θεσσαλῶν El. 818. et sic porro. 2) cum dat. θανάτȣ ἀμφὶ φόβῳ Or. 823. ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις ib. 1051. ἀμφὶ βραχίονι Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἀμφὶ τέκνοισι ib. 1572. ἀμφὶ τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ἀμφὶ βοϛρύχοις ib. 1160. ἀμφὶ κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφὶ γȣ́νασι Al. 950. μαϛοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. ἀμφὶ βȣσὶ Iph. A. 1291. ἀμφὶ κείναις ib. 1449. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρᾳ Rh. 209. ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφὶ βȣπόροισι ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις Her. 40. ἀμφὶ τύμβῳ Hel. 1015. ἀμφὶ βάκτροις Her. F. 108. 3) cum accusat. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥȣν Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' ȣ̓κέτ' ὄντα ib. 706. ἀμφὶ σὸν γόνυ ib. 787. Ph. 1616. et Hel. 900. ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. ἀμφὶ μέλαθρον ib. 1269. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρȣ δίνας ib. 1310. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. ἀμφὶ τȣ̀ς Ἀτρείδας ib. 1538. ἀμφὶ μνῆμα Ph. 147. ἀμφὶ πόλιν ib. 257. ἀμφὶ τείχη ib. 451. ἀμφὶ δεῖπνον ȣ̃σι ib. 735. πόρον ἀμφὶ μέσον ib. 832. ἄλυρον ἀμφὶ μȣ̃σαν ib. 1035. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφὶ βωμίȣς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130. ἀμφὶ πύλας Alc. 90. et Sup. 11. et ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφὶ ἀελίȣ κνεφαίαν ἱππόϛασιν ib. 595. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν Sup. 392. ἀμφὶ μαϛὸν ib. 1159. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. ἀμφὶ σῶμα ib. 1439. et Hel. 561. ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. et ἀμφὶ βωμὸν v. 1481. ἀμφὶ κάρα ib. 1530. ἀμφὶ χαίταν Iph. T. 443. cf. etiam v. 622. ἀμφὶ νῶτα Rh. 208. ἀμφὶ Ἄργος ib. 477. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην Cy. 5. ἀμφὶ κῶμον ϛάντες ib. 345. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. τὸν ἀμφὶ βȣ̃ν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII. et sic porro. 4) adverbialiter positum: Hel. 183. et Ion. 225.

Ἀμφιάπτεσθαι. κρεμαϛὸν ἅψεται ἀμφὶ (pro ἀμφιάψεται) βρόχον Hip. 770.

Ἀμφίας, *nom. propr. viri* Epist. I.

Ἀμφιβαίνειν. πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφιβᾶσα φλὸξ οἴνȣ Alc. 761. οἷα μέ —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

Ἀμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαϛὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλὼν ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δȣλοσύναν ἀμφιβαλȣ̃σα κάρα An. 110. ἀμφέβαλεν φόνῳ ib. 800. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ib. 1361. εἴς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσί τ' ἀμφίβαλε Her. F. 422. ϛολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ ib. 465. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέλανα ϛολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμον

ἀμφιβαλέσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
Ἀμφίβλημα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασίλεια ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
Ἀμφίβληστρον. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβληστρα σώματος Hel. 1085.
Ἀμφίβολον. κλωστοῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
Ἀμφιδάκρυτος. πόθον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
Ἀμφίδοξος Dan. 52.
Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. πυρσῷ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κύνα Her. F. 1274.
Ἀμφίκρημνον ἄγκος Bac. 1049.
Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγους ὀργὰς Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ήτωρ. ἀμφιμάτορας κόρους Andr. 467.
Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
Ἀμφιπιτνεῖν. ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
Ἀμφίπολος. θεᾶς ἀμφίπολον κούραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. οὐδέ τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραίας Sup. 1115.
Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλου μελάθρου Med. 134.
Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
Ἀμφιστέλλεσθαι. στεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίστειλαι χρ.) πέπλους Bac. 819.
Ἀμφιτείνειν. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας Or. 1042.
Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. κόσμον ἀμφιθῇ χροῒ Med. 787. στέφανον δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν— ἀμφιθεῖναι Iph. A. 1531. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.

Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμου λόγχας Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε Cy. 703.
Ἀμφιτρίτα, dor. pro ίτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426.
Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
Ἂν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἂν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
Ἀνά. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ στέγας Hec. 1171. ἀν' Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πτόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. ἀν' αἰθέρα ib. 447. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ στόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Hel. 50. ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1319. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τίν' ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρων Hyp. fr. IX. ἀν' Ἴδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανῶσει τε χλόᾳ ib. 1058.

'Αναβαίνειν. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἴσον ναὸς ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, adscendes) Hec. 1263.

'Αναβακχεύειν. ὅ σ' ἀναβακχεύει Or. 338. ἀναβακχεῦσα Bac. 862. ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F. 1086.

'Αναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ Al. 529.

'Αναβλέπειν. τοῖς κερτομῶσι—ἀναβλέπει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac. 1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. ἁλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F. 563.

'Αναβοᾶν. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς Tro. 522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ' ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v. etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἀναβοᾷ γάμως ib. 191. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνεβόησε συμμάχως ib. 1608. ἀναβοήσεται ὠ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465. δεινὸν ἀναβοᾷ (2 sing. pr. pass.) διὰ στόμα Or. 103.

'Αναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη Her. F. 93.

'Αναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις Iph. T. 761.

'Ανάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ὠκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὼς φθιμένως ἄνω Al. 989. ἄναγε χορὸν Tro. 326. ἄναγε πόδα σὸν ib. 332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. πάλιν μ' ἀνάξωσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel. 938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126. πικρὼς προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35.

'Αναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel. 297.

'Ανάγκα. vid. ἀνάγκη.

'Αναγκάζειν. λυπρὰν ἄγωσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἠνάγκασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὼς μὴ φρονῶντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μὲ θητεύειν ἠνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ' ἀναγκάσαι δρᾶν ταῦτ' Sup. 519. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A. 1183. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζωσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχῃ Hel. 434. φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἠναγκασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El. 922.

'Αναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her. F. 282. τὼς ἀναγκαίως φίλως An. 672. λόγως ἀναγκαίως κλύειν El. 293. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434. ἦν ἀναγκαία δόμοις Al. 536. εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῶ ἀναγκαίω χάριν Hec. 346. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν ib. 753. τίνος ἀναγκαίω πέρι; ib. 772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med. 1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾶν Sup. 855. τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. τἀναγκαῖα τῶ βίω Hel. 261. ὠδὲν τῶν ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip. fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον Hip. fr. II. 2.

'Αναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714. Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415. Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV. 5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A. 724.

'Ανάγκη. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396. et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013. τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. σήν γ' ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. στερρὰ ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τὼξ ἀνάγκης Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσαμεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ὠκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη —πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ȣδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, ϛέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ȣδὲν ἀνάγκας εὗρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτȣσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίȣς Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ȣ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἄναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ παυομένȣς τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔϛαι Iph. T. 475. ȣδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λȣτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. κἀνέδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάθημα. ἀνάθημα πόλεως Ion. 310. ἀνάθημα Δίȣ παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάθημα ib. 1165. οἴσω θεῷ ἀνάθημ' ib. 1381. ἀνάθημα βιότȣ Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδȣ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίϛη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχȣσαν ib. 1027. ἄγες ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔχει τȣμὸν ȣκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' ȣκ ἀναιδὴς Al. 731. ἐξ ἀναιδȣς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίθειν. πῦρ ἀναίθων Cy. 330.

Ἀναιθύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χερὶ Rh. 222.

Ἀναίμων. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. ȣκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ȣδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. ȣδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάϛορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ȣ ποτέ νιν ἀνῃράμην βάθρων ἄπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκρȣς βίᾳ Sup. 471. πολέμȣς ἀναιρȣμεσθα ib. 492. ὧν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεσις. φυλάσσων ὀϛέων ἀναίρεσιν Or. 404. ȣδ' ἀναίρεσιν δȣναι θέλȣσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνῄξε ξίφȣς Ph. 333. ἀνῆξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.

'Αναίσχυντος. ȣκ ἀναισχύντȣ τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντȣ φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντȣ βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τἀναίσχυντον Hip. fr. III. 2.

'Αναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ȣδὲν κακῶσαι τȣς ἀναιτίȣς θέλω Her. F. 1162.

'Ανακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.

'Ανακαλεῖν. ἀνακάλει θεȣς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τȣς θεȣς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακȣς ἀνακαλῶ τȣς συμμάχȣς Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλȣ̃σα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρȣ ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα ςοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλȣ́μεθ' αὖ θεȣς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλȣ́μεναι θεὸν Bac. 446. ȣκ ἤκȣσαν ἀνακαλȣ́μενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλȣ́μενον Hel. 972.

'Ανακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ȣκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγȣς ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ Her. F. 1231.

'Ανακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384.

'Ανακέλαδος. φυλασσομένα ςόματος ἀνακέλαδον Or. 185.

'Ανακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.

'Ανακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

'Ανακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.

'Ανακλᾶν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.

'Ανακομίζεσθαι. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.

'Ανακȣφίζειν. ἀνακȣφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκȣφίσθην δέμας Hip. 1392.

'Ανάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεȣ̃ Ion. 55. v. etiam v. 1224.

'Ανάκτωρ. πόντȣ ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.

'Ανακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.

'Ανακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.

'Αναλαλάζειν. ςρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.

'Αναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφȣς ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβȣ̃σα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426.

'Ανάλγητος. ἀναλγήτȣ πάθȣς Hip. 1386.

'Ανάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.

'Αναλίσκειν et ἀναλȣ̃ν. λόγȣς ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχȣς Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κᾂν ἀναλίσκῃς ξένȣς τοιȣ́σδε Iph. T. 337. ςρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τȣ̃θ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ȣκ ἔςι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.

'Αναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.

'Ανάλωμα. σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ȣκ ἔςι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.

'Αναμένειν. φόνια λȣτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνȣ τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κȣφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένȣσιν Bac. 962. ȣ̃ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.

'Αναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς θȣμόφυλον ἀναμετρȣμένη δάκρυ Iph. T. 346.

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρȣ́μενος τὸ σῶφρον El. 52. ἀναμετρȣ́μενος τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.

'Αναμιγνύναι. κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμȣ παισὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.

'Αναμιμνήσκειν. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς Ion. 284. μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνȣ σ' ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὡς ἀναμνησθῶ πιὼν Cy. 152.

'Αναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν Hec. 928.

'Αναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Med. 1317.

'Ανανδρία. μὴ περιβάλῃς μοι ἀνανδρίαν Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλέον κ. τ. λ. Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2.

"Ανανδρος, ignavus, timidus. ἄνανδρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρείας ἀνάνδρȣ Bel. fr. VIII. 2. Θήβας ἀνάνδρȣς ἄγεις; Bac. 1035. ἄνανδρον, ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel. 290. τὰς ἀνάνδρȣ κοίτας Med. 436. ἀλόχȣς ἀνάνδρȣς Cy. 305.

'Ανανεȣ̃σθαι. ἀνανεȣ̃μαι τὸν σὸν ὑμέναιον Hel. 728.

'Ανανομή. ἀνανομὴν Tem. fr. XXI.

"Αναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἁπάντων Hec. 349. 'Αγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or. 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ, o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or. 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88. Θρῄκης ἄνακτι Hec. 856. Μενέλαος ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib. 896. 'Ιππομέδων ἄναξ Ph. 127. et 1120. τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς ib. 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269. Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ Ph. 634. 'Ετεοκλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροιζηνίας Med. 683. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 45. 'Ορφεᾶ τ' ἄνακτ' ἔχων ib. 953. ὦ 'ναξ Παιὰν Al. 220. et Her. F. 820. Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846. Κόρης ἄνακτός τ' (i. e. Plutonis) ib. 855. ἄνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ ib. 1162. γῆς 'Αθηναίων ἄναξ Sup. 113. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλήνων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἄνακτος ib. 1305. ἄνακτα ȣ̓ρανȣ̃ Iph. T. 749. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. ὦ 'Υμέναι' ἄναξ Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ' ἄναξ ib. 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἄνακτα Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531. αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ ib. 1566. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Σπαρτȣ̀ς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ψευδῶν ἄνακτες Andr. 448. ἄνακτες 'Ελλήνων ὅσοι Iph. A. 1260. πȣ̃ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; Rh. 738. κώπης ἄνακτας Cy. 86. Δελφῶν ἄνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκτων Her. F. 810.

'Ανάξιος. τȣ́των τυχεῖν ἀναξίαν Her. 527. παθȣ̃σ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf. etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Αναξιȣ̃ν. σ' ἀναξιῶν El. 256.

'Αναξίως. δȣ́λειον ἦμαρ εἰσπεσȣ̃σ' ἀναξίως An. 99. δυστυχȣ̃σ' ἀναξίως Her. 236.

'Ανάπαλιν. ἀνάπαλιν στείχοντες Bac. 352.

'Αναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc. πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.

'Αναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 578.

'Ανάπαυλα. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἀστέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137.

'Ανάπαυσις πόνων Hip. 190.

'Αναπείθειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν Hel. 831.

'Αναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι Epist. I.

'Αναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας Ph. 304. βόστρυχον ἀμπετάσας (pro ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip. 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

Ἀναπιμπλάναι Epist. IV.
Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὲς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίε Fr. inc. CLXXXVII.
Ἀναπληρῦσθαι. σώματ' ἀναπληρεμένες Hel. 913.
Ἀναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.
Ἀναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.
Ἀνάπτειν. μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψεσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμες ib. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσες ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τεδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαςὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναῦδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτε περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.
Ἀναπτερῦν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίες ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.
Ἀναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφες πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.
Ἀναπτυχή. ἡλίε ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.
Ἀνάρβυλος. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.
Ἄναρθρος Or. 228.
Ἀναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.
Ἀνάριθμος. ἀναρίθμῳ ςρατεύματι Bac. 1333.
Ἀναρπάζειν. ἀνήρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεὲς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὲς χθονὸς ib. 926. Ἀχαιὲς ἀναρπάσαι Rh. 121. ὃν ἀςέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλιςα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμες; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ἐκ ἀνήρπασαι πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.
Ἀναρπαςός. χειρὸς ἀναρπαςὰν σᾶς Hec. 206.
Ἀναῤῥηγνύναι. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὲς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.
Ἀναρτᾶν. εἰς θεὲς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1.
Ἀναρχία ναυτικὴ Hec. 607.
Ἄναρχον ςράτευμα Iph. A. 914.
Ἀνασείειν. ἀνασείοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ib. 928.
Ἀνασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.
Ἀνασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.
Ἀνασπᾶν. τύμβες ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαιρῶνα Bac. 947.
Ἀνασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.
Ἄνασσα. πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. τὴν ἄνασσαν δή ποτ' ἔσαν Ἰλίε ib. 484. cf. etiam v. 891. ἄνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσσῃ Ph. 95. ἁπάντων ἄνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. λῦσαί τ' ἄνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ An. 65. δόμων ἄνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσσῃ Iph. A. 434. ἄνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἄνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἄνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῆ ἄνασσα El. 678. ἄνασσα, o regina

lnus fr. XVII. 1. ἄνασσα πράγυς τῦδε καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1.

'Ανάσσειν. ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph. 480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749. ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας An. 22. δωμάτων ἠνάσσομεν ib. 941. δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἄνασσε (pro ἤν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam 285. ἀνάσσων ϛρατηγίας Iph. T. 17. ῦ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31. Θρῄκης ἀνάσσων Rh. 931. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσυσι Hel. 1046. ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059. conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1.

'Ανάϛασις. οἴκων 'Ατρέως ἀνάϛασιν Tr. 364. εἰς ἀνάϛασιν δόμων Dic. fr. VI. 3.

'Ανάϛατος. ῦ γὰρ ὧδ' ἀνάϛατον γένος γενέσθαι δεῖ An. 1250.

'Αναϛέλλειν. ὥστ' ἀναϛεῖλαι πρόσω Iph. T. 1378. νεβρίδας ἀνεϛείλανθ' (pro αντο) Bac. 695.

'Αναϛενάζειν. ἀνεϛέναζε Iph. A. 1549. σὲ πάρος, ἤ σ', ἀναϛενάξω γόοις Iph. T. 657. πόσιν ἀναϛενάζεις Her. F. 118.

'Αναϛένειν. τί ποτ' ἀναϛένεις; Hec. 186. βραχὺ ἀναϛένει Or. 156. πρὸ τύμβυ σ' ὁρῶσ' ἀναϛένω ib. 1018. τὸν ὄλβον αὐτῦ τὸν πάροιθ' ἀναϛένω Iph. T. 551. πάτραν ἀναϛένυσα Tr. 1132. ἀνέϛενε πόσιν πέλας παρόντα Hel. 1544.

'Αναϛέφειν. τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναϛέψαι θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέϛεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.

'Αναϛομῦν. φάρυγγος ἀναϛόμυ τὸ χεῖλος Cy. 356.

'Αναϛρέφειν. ὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναϛρέφοι πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀναϛρέφειν ib. 1228. ὁ θεὸς πάντ' ἀναϛρέφει πάλιν Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel. 718. σοὶ πάλιν ἀναϛρέψω δίκην Bac. 792. ὄμμ' ἀναϛρέφων κύκλῳ Hel. 1573. τρίαιναν—ὐδὲ Θρᾷξ ἀναϛρέψει λεὼς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναϛρέφῃ An. 1222. ἐν Ἄργει μίκρ' ἔχυσ' ἀνεϛρέφυ Tr. 993. τὰ πρῶτ' ἀνέϛραπται πάλιν Hip. 982.

'Αναϛροφή. εἰς ἀναϛροφὴν δίδωσι An. 1008. ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφὰς Bel. fr. XXI. 1.

'Ανασχάλλειν. ὑπ' ἄτης ἀνασχάλλει πεσὼν Bel. fr. XVI. 10.

'Ανασχέθειν λαμπάδας Med. 1027.

'Ανασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμυς παλαίϛρας τ', ὐκ ἀνασχετῦς ἐμοὶ An. 600. κεῖνο ὐκ ἀνασχετὸν Ion. 636. conf. etiam Dic. fr. XIII. 4. ὐκ ἀνάσχετ' (pro ἀνάσχετα) Hip. 354.

'Ανατεὶ, *adverb.* Med. 1357.

'Ανατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε (pro ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.

'Ανατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς Ion. 1384. Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω πρᾶξιν φονίαν El. 1296.

'Ανατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—τινάξας Or. 341. ἀνὰ θύρσον τινάσσων Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.

'Ανατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60.

'Ανατολή. ἡλίυ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507.

'Ανατολμᾷν. ἀνατόλμα Al. 277.

'Ανατρέπειν. ἀνατρέψοντας πόλιν Ph. 895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A. 25. θάκυς τῦσδ'—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348.

'Αναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion. 783.

"Ανανδος. ὁ δ' εἶρπ' ἄναυδος Ph. 41. τί ἄναυδος ἕϛηκεν γυνή; Al. 1146. ἄναυδος εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

"Αναυλος. κῶμον ἀναυλότατον Ph. 797.

"Αναυρος. 'Αναύρυ παρὰ πύλας Her. F. 390.

'Αναφαίνειν. ἃς ὐχ ὁσίας ἀναφαίνει Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε τόδ'—Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.

'Αναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφέροντί μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. τὸ καλλιϛεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχυς

Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.

'Αναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T. 871. v. not.

'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.

'Αναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.

'Αναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.

'Αναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. κἀνεχαίτιζον φόβῳ Rhes. 786. μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.

'Αναχορεύειν. ȣκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' 'Ερινννύσιν; Or. 581. θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ Her. F. 783.

'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κἀνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.

'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.

'Αναψύχειν. ἀναψύχȣσι θηλύπȣν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.

'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup. 615.

'Ανδάνειν. ȣ γὰρ ἀνδάνȣσιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνȣσα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ȣ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137. ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.

'Ανδρεία. πλȣ́τῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tro. 669.

'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τἀνδρείȣ τρόπȣ El. 949. τȣ̀ς ἀνδρείȣς φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον An. 684. τȣ̃τό μοι τἀνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον ib. 885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ Her. F. 475. ἀνδρίας ὕπο El. 845.

'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.

'Ανδροκμής. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας Sup. 525.

'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνȣ γυναικὸς ὁμογενῆς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1.

'Ανδρȣ̃σθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.

'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνȣς 'Ιλιάδας Hec. 1061.

'Ανδρών. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Her. F. 954.

'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.

'Ανειλίσσειν. ȣκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις Or. 171.

'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν ϛρατῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1167.

'Ανεκτός. ȣδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ȣκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104. ȣκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο Her. F. 289. ȣχ ὅσιά τ', ȣδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλᾶσα, κȣκ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.

'Ανελέγχειν. οἷον ἀνελέγχομαι Ion. 1470.

'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181.

"Ανελπις. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487.

'Ανέλπιστος. ἀνέλπιϛον λόγον El. 570. τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην Iph. T. 1495. ἀνελπίϛῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίϛοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνέλπιϛον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίϛων ὁρῶ; Ion. 1395.

'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.

"Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόȣς αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ' Tro. 419. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνέορτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.
Ἄνεργος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἴς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις Or. 808. ἄστρων ἀνέλθοιμ' ἡλίε πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἄνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερωτᾶν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὲκ εἴη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ὲκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνε ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρείε ib. 1172. ἄνευ πάλε Her. 547. ἄνευ νεὼς Hel. 1065. ὲκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ ψόγε Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὲς ἀνέσχε πτόρθες ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἄνεχε· πάρεχε φῶς Tro. 308. cf. etiam Cy. 202. ἀμφιπύρες ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχε ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ὲκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. ὲδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχεσα Med. 38. ὲκ ἠνέσχετο ib. 1156. ὲκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ὲκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ὲκ ἀνέσχε ib. 687. τέτες ἀνάσχε δεσπότας Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδες ἀνέξομαι; ib. 944. ῥᾳδίως ἀνέξεται An. 340. ὲκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλες ib. 712. σὺ τὴν κακίστην—δέλην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένε δαίμονος ἀνέχε Tro. 101. ὲκ ἀνέξεται κινῦντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ὲκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχε ib. 381. ὲδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ὲκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχε ταῦτ' ἐμῦ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ὲκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. ὲδ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῦτό γ' ὲκ ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχε ib. 1320. ὲκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχε Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
Ἀνηβᾶν. μάχοιντ' ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκεστον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκεστος. ἀνήκεστα πάθεα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίες δόμες Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
Ἀνήρ. ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῦ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βϑτας ib. 646. ἢ πάντα νικῶσ' ἄνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλϑ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα ib. 558. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ϑδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ϑ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιςος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐςερημένη ib. 286. κακϑ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δϑλοῖ ἄνδρα Hip. 424. ϑ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλϑ ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τϑδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἄνδρα ib. 1011. ϑ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἁμαρτάνϑσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾷν φάος Iph. A. 1394. ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς Her. 837. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ςήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔζονθ' (pro ἔζοντο) ib. 1590. εἰς ἄνδρ' ἀφίκϑ Ion. 322. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. ϑχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχρὸν, προςατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmæon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῂς, ἀνέρος ϑκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τϑτϑ τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἄνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἄνδρας (viros fortes) εὑρὼν ib. 1351. ϑτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἶ ib. 1528. cf. etiam Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννϑς ἄνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νϑθετεῖν Hip. 396. πρὸς ἄνδρας θυραίϑς ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ϑκ ἔνι ib. 966. ἄνδρας ϑ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιϑσθαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρες Rhes. 645. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἑςάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmæon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνήφαιςος. ἀνηφαίςῳ πυρὶ Or. 620.

Ἀνθαιρεῖσθαι. ϑδεὶς ςέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρϑμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθελέσθαι τϑμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελϑ Cy. 310.

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606.

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σϑ τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπτεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

Ἀνθεῖν. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944.

Ἀνθεμόῤῥυτος. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος μελίσσης Iph. T. 633.

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον Bac. 462.

Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρϑ Bac. 702.

Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἱμάτων ςολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρϑς Iph. A. 1544.

Ἀνθίζειν Ion. 890.

Ἀνθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471.

Ἀνθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἄνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν Cy. 357.

Ἀνθρακοῦσθαι. δαλὸς ἠνθρακωμένος Cy. 609.

Ἄνθραξ. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας ib. 667.

Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1.

Ἀνθρώπιον Cy. 184.

Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.

Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.

Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.

Ἀνθρωποκτόνος. αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους Iph. T. 389. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.

Ἄνθρωπος. ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπου λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπου πέρι Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antiop. fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγὼς Inus fr. XX. 2. ἄνθρωπος οὖσα Hip. 472. ἀνθρώπους ὁρᾶν Hec. 488. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816. ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου ib. 520. ἔκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878. οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πάντα τἀνθρώπων ἴσα ib. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ Fr. inc. CIV. etc.

Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι Ph. 623.

Ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ Hip. 999.

Ἀνιᾶν. οὐδὲ ἀνιάσῃ (affligeris) Epist. IV.

Ἀνιαρός. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθουσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.

Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.

Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος Her. 210. γῇ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.

Ἀνιέναι (ab ἵημι). ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. στάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον ib. 1447. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα ib. 1498. οὐκ ἀνίεις μωρίας Med. 457. οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. οὐκ ἀνίεμεν πέτρους βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ' Rh. 965. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἅς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or. 939. τῆσδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπου χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κἀνεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεὶς φρουδος Epist. IV.

Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρου Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἁνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἁνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἁνίκ' ἔλειπον ἄστυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἁνίκα

ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.

'Ανίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.

'Ανικέτευτος Iph. A. 1003.

'Ανίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.

'Ανιππεύειν. ἀνιππεύοντος ἡλίϐ κύκλῳ Ion. 41.

'Ανίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) ϐράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρϐδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.

'Ανιστάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίστασ' (pro ἀνίστασο, *surge*) ib. 499. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνϐντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίστασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, *excita*) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνὰς ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέστησεν μόνος τιμὰς ib. 852.

'Ανιστορεῖν. τϐ μ' ἀνιστορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνιστορῶ Sup. 110. πάντ' ἅπαξ με συλλαβϐσ' ἀνιστορεῖς Iph. T. 528. πρϐξερευνητὰς στρατϐ ἀνιστόρησα Rh. 297. ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνιστορεῖ El. 830.

'Ανίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.

'Αννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κάρα Or. 481.

Ἄνοδος. διόδϐς ἀνόδϐς τείχων Iph. T. 888.

Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

'Ανοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγετ' (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 304. δόμϐς ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοῖξαι στρϐς Phry. fr. IV. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδϐ Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα ib. 1563.

'Ανοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.

'Ανοικτέον Ion. 1387.

Ἄνοικτος Tro. 782.

Ἄνοικτρος. ϐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.

'Ανοίκτως Tro. 751.

'Ανοιστέον Her. F. 1221. ἀνοιστέος λόγος Fr. inc. CXXV.

'Ανοιστρεῖν. ἀνοιστρήσατέ νιν Bac. 977.

'Ανόλβιος Antig. fr. XV. 2.

Ἄνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448.

'Ανολολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Κάστορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.

'Ανομβρος. ποταμϐ ῥοαὶ καρπίζϐσιν ἄνομβροι Bac. 406.

'Ανομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757.

Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύϐσα τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμϐ ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομα δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.

'Ανόμως Med. 1000.

'Ανόητος. ἀνόητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλϐτος ἀνόητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκὼν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόητα κεκτήμεσθα τἀγαθ' Ion. 379. ἀνόητα adverbial. positum: ἀνόητά γε τόνδε, sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόητα Hip. 1145. ἀνόητ' ἀνόητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόητά γ' ἱκε-

τεῦσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.

'Ανορθȣ̃ν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθȣ̃ν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364.

'Ανόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.

'Ανορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἀνωρχ.) Sup. 719.

'Ανόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνοσίȣ πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίȣ Bac. 613. et Cy. 347. Κύκλωπος ἀνοσίȣ Cy. 26. πȣδὶ στείβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμȣς ἀνοσίȣς Ion. 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600. ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίȣς μιάστορας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίȣ δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνὴ El. 645. γυναῖκας ἀνοσίȣς Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίȣς Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνοσίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτȣ ξένȣ Hec. 790. ἀνοσιώτατος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποστερȣ̃μαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.

'Ανοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.

"Ανοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεȣ̃ Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.

'Ανόστιμος. τὰν ἀνόστιμον τέκνων Her. F. 431.

"Ανοστος Iph. T. 751.

'Ανοτοτύζειν. κἀνωτότυξεν (pro καὶ ἀν.) Hel. 376.

"Αντα, *adverb*. Al. 880.

'Ανταγωνιστής. ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν Tro. 1006.

'Ανταῖος. ἀνταίαν πλαγὰν An. 844. ἀνταίαν πομπὰν Iph. A. 1324.

'Αντακȣ́ειν. τάδ' ἀντάκȣέ μȣ Hec. 321. κἀμȣ̃ νυν ἀντάκȣσον Sup. 569. πρὸς ἄγ' εἶπας, ἀντήκȣσας Her. 1014.

'Αντάλλαγμα γενναίȣ φίλȣ Or. 1157.

'Ανταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάξεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι Hel. 1094.

'Ανταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με ȣ̉κ ἀνταμείψῃ Tro. 915.

'Αντᾶν. ἣν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλᾳ Tro. 212. ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρὶ Ion. 802.

'Ανταναλίσκειν. ἵν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.

'Ανταποκτείνειν. τȣ̀ς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.

'Ανταπολλύναι. τȣ̀ς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὖτις ἀνταπώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.

'Ανταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

'Ανταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.

'Ανταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχησαν ὕμνον Med. 426.

'Αντειπεῖν. ȣ̉δεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντείπητε El. 361. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.

'Αντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.

'Αντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.

'Αντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. ȣ̉δεὶς ἀντερεῖ βȣλεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.

"Αντεσθαι. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τȣ̃ σπ.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενείȣ σ' ἀντόμεσθα Iph. A. 1247.

'Αντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.

'Αντέχειν. ἕς τ' ἂν αἰὼν ὑμὸς ἀντέχῃ Al 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχȣ θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχȣ τȣ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένȣς Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σȣ, κ. τ. λ. ib. 1404.

'Αντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.

'Αντήνωρ, *nom. propr. viri* Fr. inc. X. 2.

'Αντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τȣς ἔξω σειραφόρȣς ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.

'Αντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

'Αντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.

'Αντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτȣ ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τȣδε τȣ κακȣ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίȣ λέχȣς ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρȣ χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἣν νῦν ἀντὶ σȣ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τȣδε δυσσεβȣς φόνȣ ib. 1383. ἀντὶ τȣ καλȣ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σȣ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σȣ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμȣ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βȣλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. ἀντὶ τȣ τάχȣς ib. 419. ἀντὶ παρθένȣ Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τȣμȣ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τἀγαθȣ Hel. 318. δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβȣς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σȣ παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηςῶν λόγων El. 358. etc.

'Αντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.

'Αντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίνῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τȣ δυσδαίμονος Bac. 1124.

'Αντιγένης, *nom. propr. medici* Epist. II.

'Αντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.

'Αντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.

'Αντιδιδόναι. ἃ δ' ἀντιδȣναι δεῖ σ' ἀπαιτȣσης ἐμȣ Hec. 272. ἀντιδȣσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἣν ἔγημεν ἀντιδȣς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδȣσά μȣ Iph. T. 28. et 783. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τȣς αὐτȣς λόγȣς; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδȣς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὧν ἀντιδȣναί σ' οἶδ' ἀπαιτȣσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἴδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.

'Αντιδȣλεύειν. ὅστις μὴ 'ντιδȣλεύει τοῖς τεκȣσι Sup. 362.

'Αντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.

'Αντιδωρεῖσθαι. θεοί σοι ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο (pro ήσαιντο) Hel. 158.

'Αντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸς Ion. 734.

'Αντικηρύσσειν. ȣδὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.

'Αντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.

'Αντιλάζεσθαι et άζυσθαι. ἀντιλάζȣ πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζυται παίδων παρ' αὐτȣ τοιάδ' Sup. 363. ȣ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. ȣ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.

'Αντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

τιλήψεται ib. 744. ὀκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.
'Αντιλέγειν. ὀκ ἀντιλέξοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ὀκ ἀξίοις Epist. V.
'Αντιλεκτέον Her. 975.
'Αντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.
'Αντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
'Αντίμολπος. ἀντίμολπον ἧκεν κωκυτὸν Med. 1176.
'Αντίος. γυναικὸς ἀντίοι ςαθέντες Or. 1461. τότοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν Sup. 667.
'Αντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δὸσ' ἀντιπάλος Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.
'Αντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλο ib. 1391.
'Αντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
'Αντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμος Tr. 359.
'Αντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.
'Αντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
'Αντιπράσσειν Epist. IV.
'Αντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυςάθμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.
'Αντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.
'Αντισηκõν. ἀντισηκώσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
'Αντίςοιχος. σκιᾷ ἀντίςοιχος An. 746.
'Αντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὁπλίτην ςρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἆρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.
'Αντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
'Αντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι Al. 975.
'Αντιτίεσθαι πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν Med. 261.
'Αντιτιθέναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσος ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἢν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παῤῥησίᾳ El. 1049.
'Αντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.
'Αντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.
'Αντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
'Αντιφεύγειν. κὸτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σõ πόσις El. 1091.
'Αντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.
'Αντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν ςεναγμάτων κλύοσαι Sup. 800.
'Αντίψαλμος. ἀντιψάλμος ᾠδὰς Iph. T. 178.
'Αντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.
Ἄντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
'Αντοικτείρειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.
'Αντολὴ, pro ἀνατολή. ἀςέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
'Αντραῖος Æg. fr. XI.
Ἄντρον. ςείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβηκ' ἄντρο μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρο μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρο κοίτας ib. 892. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρῳ ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκῶσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

Ἄντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χεροῖν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη Rh. 238. δίφρου εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

Ἀντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

Ἄνυδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρου Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους ἕδρας Al. 113.

Ἀνύειν. οὐκ ἤνυσ' (i. e. ἤνυσα) Hec. 936. οὐδὲν ἤνυον ib. 1167. et οὐδὲν ἤνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν Ἀΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτοὺς (sc. τοὺς πόνους) ἤνυσα Her. F. 576.

Ἀνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

Ἀνυμνεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

Ἄνυμφος Hec. 416. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. ἄνανδρον καὶ ἄνυμφον Hip. 548. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Ἀνυστός. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν Her. 961.

Ἀνύτειν· οὐκ ἤνυτον Bac. 1098. v. not.

Ἄνω. τοὺς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1234. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' ἄξειν ἄνω Ἄλκηστιν Al. 856. οὐκ ἀνάξεις τοὺς φθιμένους ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' οὕτως Sup. 520. λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπετ' ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Ἀνώγειν. εὐμενῆ ἄνωγέ νιν—γνώμην ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζειν ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχους ὁπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κλαίειν ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλουργοὺς δρυὸς κορμοὺς Her. F. 241.

Ἄνωθεν. ἔστρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

Ἀνώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ἀνώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612.

Ανωνόμαστος. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα Hec. 714.

Ἀνώνυμος Hip. 1028. οὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1429. ἀνώνυμος —εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1372. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. οὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 1. ἡμῖν γῆ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ἀνωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὴς Or. 1616. πενθεροὺς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 239. ἀνωφελὴς γυνὴ Hip. 638. οὐκ ἔστι κτῆσις ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4.

Ἄξενος, et poët. ἄξεινος. ἀξείνου πόντου οἴκους ναίω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. πόντον ἦλθεν ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπερᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ἥκω ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 94. ἄξενον στέγην ἐμβεβῶτες Cycl. 91. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀξενώτερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδων

πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.

'Αξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τȣ̃ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

'Αξιόθρηνος κόρος Al. 907.

'Αξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.

"Αξιος. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἄξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἄξιον πόνȣ Al. 1030. ἄξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ȣ̓κ ἄξιος κακῶς ἀκȣ́ειν Iph. A. 1031. πλȣ́τȣ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἄξιος δόμων El. 252. αἶνον ἄξιον φέρει ib. 1062. ςήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι Epist. IV. τȣ̃τον δὴ ἄξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάςορος ȣ̓κ ἀξίω (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τȣ̓́νομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ȣ̓κ ἄξι', ȣ̓δ' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίȣς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. κακȣ̀ς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Inus fr. XI. 2. σπȣδῆς ἀξίȣς Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγȣ τινὸς ἀξίȣς ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκȣ́ειν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ȣ̓κ ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί θ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐςʼ ἀξία Or. 614. ἀξία ςυγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφυς ib. 1206. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν μὲν ȣ̓́ποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ȣ̓ γὰρ ἀξία—ἀπαιδίαν νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ȣ̓δȣρὸς ib. 1617. ἀξίαν τȣ̃ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκȣ̃σιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ȣ̓ γὰρ ἄξιον Hec. 408. ἄξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίςȣ θαύματος τόδ' ἄξιον Hip. 906. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμεῖν ȣ̓κ ἄξιον Al. 631. πονȣ̃ντα ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροίμιον ἄξιον φόβȣ Tr. 895. χρῆμα ἄξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τȣ̓λεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ȣ̓κ ἄξιον λεύσσειν φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ȣ̓κ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 1. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει ςεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. κώμȣ καὶ γέλωτος ἄξια ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ȣ̓κ ἄξια κ. τ. λ. An. 367. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σȣ̃ τ' ἄξια, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρὴ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ἄξια πατρὸς Her. 626. ἄξια ἀδελφῶν ib. 627. Ἰλίȣ ȣ̓κ ἄξια Hel. 814. ἄξι' ἡμῶν ib. 965. ἄξια Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνȣσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ȣ̓ τυγχάνει Her. F. 265. ȣ̓κ ἄξι' ἀνδρὸς σοφȣ̃ λέγεις El. 524. ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. Ἀγαμέμνονος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.

'Αξιȣ̃ν. τύμβȣ ȣ̓κ ἠξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγȣ τινὸς Med. 962. ὧν γε πρόσθεν ἠξίȣν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχȣς σφε κἠξίωσας ȣ̃νεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἔνθ' ȣ̓́τε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ȣ̓κ ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἠξίȣς ἐμῆς θιγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἠξίωσε ναίειν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἠξίȣν—ἐξετάζεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἠξίȣν (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ȣ̓κ ἀξιώσω ib. 323. ȣ̓κ ἀξιῶ ȣ̓́τ' ȣ̓̀ν σε Τροίας κ. τ. λ. ib. 328. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξιῶν τυχεῖν Sup. 386. ȣ̓δεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισσȣ̀ς παῖδας Διὸς ἠξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ȣ̓κ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ȣ̓κ ἀξιώσει κακῶς ἀκȣ̃σαι ib. 973. ȣ̓κ ἠξίωσε τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύμαθ' Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ȣ̓κ ἠξίȣ

ib. 1557. ὅτ' ἠξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὰς ἐμὰς ὀκ ἠξίω El. 257. νῷν ἀνοῖξαι σιρὰς ὀκ ἠξίω Phry. fr. IV. Θεὸ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιόμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἠξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἦρξ' ἀξιωθεὶς Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη ib. 1210. οἵων ὑφ' ἡμῶν ςείχετ' ἠξιωμένοι Sup. 1174. ὀκ ἀξιόμαι τόδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρόμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σοῦ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως ὀκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. ςεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Æol. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὄπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἄξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδή, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδᾶν Med. 422. ἀοιδαὶ, τὰς Ἀπόλλων ὀκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλόμενοι Cy. 40. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρους ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678: et 692. μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἀοιδῶν εἴπερ ὁ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος ἀοιδοῦ Μόσης Rh. 386. conf etiam Tr. 386. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιςὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ χορὸς κρυφαίους Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τοὺσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι ib. 420. λεχώ μ' ἀπάγγελλ' ὀσαν ib. 652. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος—σπουδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις ὄ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἢ 'παγ' (pro ἢ ἄπαγε) οἴκαδε ςρατὸν ib. 817. ἥτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπω λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδεύτως Ion. 247.

Ἀπαιδία. *προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν* An. 360. *εἰς ἀπαιδίαν* Sup. 170. *οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν* Ion. 306. *ἰσορῶν ἀπαιδίαν* ib. 513. *ἀπαιδίαν νοσεῖν* ib. 620. *ἀπαιδίας χάριν* ib. 824. *σὴν λέγων ἀπαιδίαν* ib. 840.

Ἀπαιολεῖν. *τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ* Ion. 549.

Ἀπαίρειν. *ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον* Or. 1608. *τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός;* Hel. 1536. *σὲ Σπάρτης ἀπάρας* ib. 1687. *ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα* El. 774. 2) Sæpissime *discedere* notat: *ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ* Med. 938. *μακρὰν ἀπαίρεις* Iph. A. 664. *φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος;* Iph. T. 511. *νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια* ib. 967. *ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι* Rh. 143. *Σπάρτης ἀπῆρας νηῒ* Tr. 944. *ὡς ἀπαίρωμεν χθονὸς* Cy. 131. *ἄπαιρ'* Her. 67. *μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον* Epist. II.

Ἄπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. *ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;* Med. 670. *παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα* ib. 717. *κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας* ib. 1326. *μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν* Al. 624. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. *ἄπαις δόμος* Iph. T. 697. *οὐκ ἄπαιδά με πρὸς οἶκον ἥξειν* Ion. 408. *τὸν ἄπαιδα βίον* ib. 488. et (sed sine artic.) Œno. fr. II. 3. *ἄπαιδε* Al. 738. *ἄπαιδες ἐσμὲν* Med. 671. et Ion. 304. sed *ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν* Ion. 1463. *ἄπαιδας τέκνων* An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. *τοῖς ἄπαισι* Dan. fr. X. 6. *μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'* Hec. 440. *λέγει, ὥς νιν φαρμάκοις τίθημ' ἄπαιδα* An. 33. *τέκνων ἄπαιδα* Sup. 810. *ὅς μ' ἄπαιδα γέννας ἔθηκεν* Rh. 908. *ἄπαιδα γηράσκουσαν* Ion. 619. *παίδων ἄπαιδας γραῦς* An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

Ἀπαιτεῖν. *ἀπαιτούσης ἐμοῦ* Hec. 272. *χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ'* ib. 276. *κἀπῄτηκα* (pro καὶ ἀπ.) *τὴν σωτηρίαν θηρῶν* Or. 677. *θεοὺς ἀπαίτει* ib. 1586. *πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα* Ph. 80. cf. etiam v. 604. *Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκροὺς* Sup. 385. *ἀπαιτήσων νεκροὺς* ib. 725. *οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας* Rh. 174. *σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν* Her. 221. *θανόντας οὐκ ἀπαιτήσει θεὸς* ib. 697. *ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε* Hel. 969. *οὐκ ἀπαιτούμεσθ'* Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. *οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγὴ* Hip. 1256. *ἀπαλλαγὴ πόνων* Her. 586. et *εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων* ib. 811. *οὐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν* Med. 236. *ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ* ib. 1375. *οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς* Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel *ττειν*. *τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας* Hec. 1068. *πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν* ib. 1197. *ἀπαλλάξαι χερὸς*, sc. *τὸν χρυσὸν* ib. 1222. *ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν* Or. 1522. *νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα* Ph. 1021. *ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου* ib. 1084. *ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον* Med. 27. *μ' ἀπάλλαξον πόνων* ib. 333. *τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* ib. 790. *ἀπαλλάσσουσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα* Hip. 774. *πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθους;* ib. 1385. *κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων* An. 1256. *ἥν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου* Sup. 397. *ταύτην* (sc. *δέλτον*) *σῶν ἀπάλλαξον χερῶν* Iph. A. 323. *σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν* Iph. T. 994. *ἑνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω* Tr. 1150. *κώμου αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω* Cy. 450. *μ' ἀπαλλάξαι κακῶν* Hel. 285. *ἀπαλλάξαι βίου* ib. 309. *τἄρρητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν* Her. F. 176. *ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο* Her. 318. *τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων* Ph. 595. *ἀπαλλάχθαι γάμων* ib. 1672. *οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ;* Med. 878. *ἀπαλλαχθήσομαι βίου* Hip. 356. et *ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα* ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. *ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ* Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. *ἀπαλλαχθεὶς γόων* Hip. 1181. *ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων* An. 425. cf. etiam El. 1291. *ἀπηλλάγης λέχους* An. 593. *γείτονος κακοῦ ἀπαλλάχθηθ'* (pro *χθητι*) *ἅπαξ* Cy. 596. *ὅταν ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς* Her. 347. *θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς* El. 1137.

ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσȣ γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἴκων ἀπηλλάχθαι An. 964. ναȣ̃ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνȣ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τȣ̃ βίȣ Her. 1000. ȣ̓κ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσȣ πόδα Med. 729.

'Απαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.

'Απαλός. βρέφος ἀπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγȣσ' ἀπαλὸν El. 1339.

'Απαλόχρȣς. ἀπαλόχροα γέννυν Hel. 378.

'Απαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.

'Απανδρȣ̃σθαι. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.

'Απαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣς ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἑ̓κȣν ἀπαντᾷ γȣ̃ν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμȣ̃ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.

'Απανταχῆ Antiop. fr. XVI. 1.

'Απανταχόθι Epist. IV.

'Απανταχȣ̃. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχȣ̃ καλὸν Hip. 431. ἧς ἀπανταχȣ̃ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχȣ̃ τρέπει χαρακτὴρ χρηςὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχȣ̃ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.

'Απάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένȣ (pro ἀπαντομένȣ δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.

'Απάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.

'Απαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 355.

"Απαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ȣ̓χ ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβȣ̃σα Iph. T. 528. γείτονος κακȣ̃ ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ Cy. 596. χρὴ ȣ̓χ ἅπαξ θνήσκειν σὲ Her. 959.

'Απαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.

'Απαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.

'Απαρέσκειν. μὴ 'πάρεσκέ πω Ion. 745.

'Απαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα Ph. 1729.

'Απάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον Hec. 612.

'Απαρκεῖν. ὧν ȣ̓κ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4.

'Απαρνεῖσθαι. ȣ̓δ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼν El. 789. ȣ̓κ ἀπαρνȣ́μεσθα ib. 796. ȣ̓κ ἀπαρνȣ̃μαι ib. 1057. τὸν τἀμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾷναι λέχη Hip. 1266.

'Απαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.

'Απάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.

'Απαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. ȣ̔ τῶν 'Αχιλλέως—ἄπο δόμων ἀπαρχὰς ἔχȣσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.

'Απαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.

"Απας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ȣ̔ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος 'Ελλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νȣθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασαν 'Ελλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἁπάσης 'Ελλάδος ib. 1134. δακρύοισιν 'Ελλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τȣ̃ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. ἁπάντων ἄνασσα ib. 691. ἁπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. οὐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

'Απασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρουσα Ion. 1207.

'Απατᾶν. ἠπάτα σε El. 938. οὐκ ἂν ἠπατώμεθα Hip. 931. ἠπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἦμεν ἠπατημένοι Hel. 711.

'Απάτη. ἀπάτας ἀσκοῦσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

'Απάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

'Απαυδᾶν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνους Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

'Απαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

"Απαυστος γόων Sup. 82.

'Απειθεῖν. οὐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

'Απεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979.

'Απειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

'Απειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

'Απεῖναι. κᾂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. οὐ μακρὰν ἄπεστι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660. 'Αχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. ποῦ νῦν ἄπεστι; Her. 662. ἄπεστιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεστί σοι κακῶν; ib. 219. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω ib. 1278. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρῄκης ὅροις ἀπὼν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παροῦσ' ἀπόντι, sc. βούλομαι δοῦναι χοὰς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τοὺς ἀπόντας An. 378. τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. παρὼν τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔστ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ὅτῳ δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀποῦσάν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀποῦσα καὶ παροῦσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀποῦσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

'Απειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

'Απείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφοῦ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγ-

κρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτὸς Sis. fr. I. 10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βόλεται Fr. inc. XVI. 4. ὧν ἀπειργμένοι Her. 877.

'Απειρέσιος ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.

'Απειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῦ θανεῖν ἀπειρίᾳ Fr. inc. LXXXI. 10.

'Απειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.

"Απειρος, pro ἤπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς Hip. 763.

"Απειρος, imperitus, inexpertus, expers. λέχυς ἄπειρος ὢν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἄπειρος εἶ ξένυ; ἄπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἄπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἄπειρος τῆς νόσυ Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἄπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἄπειροι βαρβάρυ τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχῦσα πρὶν ib. 1265. ἕδραι ἄπειροι δρόσυ El. 735. 2) infinitus. τὸν ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἤπειρον εἰς ἄπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσματι Or. 25.

'Απειροσύνα, dor. pro ύνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.

'Απελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαυνον δόμων ib. 1309. ὃς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα Hec. 103. ὧν ὁ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372.

'Απεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὤν γε τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Iph. T. 1360. "Αργος βαρβάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.

'Απενέπειν et ἀπεννέπειν. κᾂν ἀπεννέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾷν σ' ἀπεννέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὁ μὴν κελεύω γ', ὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπυσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

"Απεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.

'Απέραντος. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῇδ' ἀπέραντον Med. 213.

'Απεργάζεσθαι. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 1.

'Απέῤῥειν. ἀπέῤῥων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.

'Απέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλυ φήμης ἀπελθεῖν ib. 1224. ἄπελθε Hip. 333. Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223. ἐκποδὼν ἄπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533. ἄπελθε τῦ λόγυ τύτυ Iph. T. 546. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.

'Απευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τύς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.

'Απεύχεσθαι. ἀπεύχυ ταῦτα πρὸς θεῶν Hip. 891.

'Απέχειν. ἄπεχε φάσγανον Or. 1519. ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3.

'Απεχθάνεσθαι Epist. V.

'Απέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. ὑτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ Alc. 72.

'Απέχθημα πάγκοινον Tro. 425.

'Απηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.

'Απήμων. πλὺν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.

'Απήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν λιπῦσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα κομίζυσ' ἀπήνῃ Iph. A. 147. θάκυς ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἔκβητ' ἀπήνης El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπτέρυ πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.

'Απιδανὸς, *nom. fluvii* Iph. A. 713.

'Απιέναι. ἄπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. ὁδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτȣ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. ȣκ ἄπειμι πρὸς δόμȣς Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς ȣρανὸν ἄπειμι Hel. 620. ȣ βαλὼν ȣτως ἄπει Al. 683. ȣκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρὴ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιςεῖν. ἀπιςῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. ȣτι σοῖς ἀπιςήσω λόγοις Med. 927. ἀπιςεῖν ȣ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. ἢν ἀπιςῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς ȣκ ἀπιςȣσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιςῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' ȣκ ἀπιςήσω χθονὶ ib. 1024. τῷ θεῷ γȣν ȣκ ἀπιςεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπιςία. σώφρονος ἀπιςίας ȣκ ἔςιν ȣδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. ȣκ ἀπιςίᾳ σȣς λόγȣς ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἄπιςος, incredibilis. ἄπιςον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἦν ἄπιςον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τȣτο δ' ȣκ ἄπιςον ἦν Ion. 1608. ἄπις' ἄπιςα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλȣ ἑςιάματα ἄπιςα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἄπις' ἀφίξομαι ib. 782. ἄπιςα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' ȣκ ἄπις' ἐμοὶ El. 350. ἄπις' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίςȣς δεσπότας Ion. 751. ἄπιςοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπιςος Hel. 1162. ἄπιςον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἄπιςον ἔς' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπιςος Iph. T. 1476.

Ἀπιςοσύνα, dor. pro ύνη. ὑμνεῦσαι ἀπιςοσύναν Med. 423.

Ἄπλαςος. ἄπλαςον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἄπλατος. ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλικ' ἐφρȣρει Her. F. 399.

Ἄπληκτος. φρȣδοι δ' ἄπληκτοι Rh. 814.

Ἀπληςία ἀπληςίαν λέχȣς An. 217.

Ἄπληςος. τᾶς ἀπλήςȣ κοίτας ἔρως Med. 150. ἄπληςος χάρις γόων Sup. 79. ἐλπὶς ἄπληςος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἄπληςος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἄπληςον ἔχων Hyp. fr. V. 5.

Ἄπλοια. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἁπλȣς. ἁπλȣς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἁπλȣς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἁπλȣς λόγος Hel. 985. προςάτης ἁπλȣς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τȣς τρόπȣς ἁπλȣς ἔχειν Iph. A. 927. ἁπλȣν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ȣκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἁπλȣν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται Hel. 501. ἁπλȣν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἁπλῶς. ȣχ ἁπλῶς ȣτω φέρω Iph. A. 899. ἁπλῶς Ἀχαιῶν ȣδέν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἁπλῶς πόνος Hel. 1437.

Ἀπό. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγȣ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενȣς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθίȣ ςαθεὶς πύργȣ Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτȣ Med. 202. ἀφ' ἡσύχȣ ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δȣλίȣ ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. τηλȣρὰ ναίȣσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τἀπ' ἐμȣ σοφὰ ib. 1214. εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμȣ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τἀπὸ τȣδ' ib. 847. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνȣ βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμȣ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμȣ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τἀπὸ σȣ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. δεμνίων ἄπο Or. 44. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. πατρίδος ἄπο ib. 1725. ὀμμάτων ἄπο Med. 216. et 1174. Ἡλίȣ ἄπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 832. ὄχων ἄπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. πέτρας

ἄπο Her. F. 320. πνευμόνων ἄπο ib. 1093. et ita ἄπο λέχεος, quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

Ἀποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κἀποβᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Ἀποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσα Tr. 663. ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

Ἀποβλέπειν. εἰς τοὺς πλησίους ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἴς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἁλιῤῥόθους ἀκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

Ἀπόβλεπτος Hec. 355.

Ἀποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

Ἀποδαυλίζειν. κἀποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

Ἀποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. οὓς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

Ἀπόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

Ἀποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβοῦν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 313. ἢν δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγους; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

Ἀποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

Ἀποδημία Epist. V. v. artic. præc.

Ἀποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς ib. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κἀπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμου πολίταις Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινὶ, sc. σὲ, *te vendituros esse* Cy. 238. κἀποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδοὺς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

Ἀποδίκειν. ἀπόδικε Her. F. 1204.

Ἀποδύρεσθαι. κἀποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Œnei fr. VII. 2.

Ἀποζευγνύναι. κἀποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέου El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγείσας δόμων ib. 332.

Ἀποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Ἀποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

Ἀποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

Ἀποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω Her. F. 557.

Ἀποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

'Αποιμώζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμώζων ἐμὴν δέσποιναν ib. 771.
"Αποινα. με θητεύειν τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποιν' ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180.
'Αποινᾶσθαι Rh. 177.
'Αποινόδικος. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 887.
'Αποίχεσθαι. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. ȣδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τᾶς ἀποιχομένας ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας Hel. 1322.
'Αποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλȣν ἥσσονα Iph. A. 1354.
'Αποκάμνειν Epist. IV. ȣδ' ἀποκάμοις ἂν ib.
'Αποκάμπτειν. μοχθεῖν ȣκ ἀποκάμψω Ion. 135.
'Αποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.
'Αποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ ςεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910.
'Αποκερδαίνειν. κᾀποκερδαίνων ποτȣ̃ Cy. 431.
'Αποκȣ́ριμος. κρᾶτ' ἀποκȣ́ριμον El. 148.
'Αποκȣφίζειν. κᾀποκȣ́φισον κακῶν Or. 1341. ȣδὲν παθέων ἀποκȣφίζȣσα Hec. 106.
'Αποκρίνεσθαι. κᾀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κᾀποκρίναι' ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.
'Απόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.
'Αποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. ȣδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.
'Απόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.
'Αποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενȣ̃σί μ' αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐζημίωσε πατέρα, κᾀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτεῖναι θέλῃ ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀπόκτεινε ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς Ph. 19. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Πελίαν ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὸ τȣ̃τ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τᾀμὰ δ' ȣ̓κ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνῃς τινὰ ib. 1420. τȣ̃ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' ȣ̓χ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.
'Αποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαί τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.
'Απολαγχάνειν, obtinere. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχȣ̃σα νῦν Ion. 609.
'Απολάζυσθαι Hel. 917.
'Απολαιμότομος. ἀπολαιμότομον ἀΐδᾳ Hec. 207.
'Απολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχȣσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρηςὸν ἀπολαβὼν Or. 451.
'Απολαύειν. ἀπολαῦσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δή τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἧς ἀπολαύων An. 544. ȣ̓τ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.
'Απόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει ȣδεμιᾷ Epist. V.
'Απόλαυσμα Epist. IV.
'Απολείπειν. εἰ ἀπολίποιμί σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σȣ λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τȣ̃το Or. 1141. νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιπȣ̃σα Iph. A. 1409. πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἁ μάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὑμῶν Tr. 599. αἰδȣ̃ς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν ȣδὲν θάτερον Ph. 754.
'Απόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Ἄπολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ἔσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἁ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπωλέσατ', ὠλέσατ' Hec. 168. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἑκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ἐς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὤλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεὶ δόμες ἀπώλεσα Phœn. 1459. ἐς ἀπώλεσα ib. 1604. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ ἑκἒσαν ἐχ ἑκὼν Hip. 319. τἒτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμες τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τὲς φίλες ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίες ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκἒντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὅ σοι χρυσἒν ἀπώλεσ' Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν Œd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὡς ἀπόλλυμαι ib. 341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀπόλλυσαι An. 558. ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ἔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἔνθεν ηὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Œnei fr. II. 1. ἐκ ἀπολἒμαι τῆς Ἑλένης ἕνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

Ἀπολλώνιος. Περγάμων Ἀπολλωνίων Or. 1389.

Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ Bac. 41.

Ἀπολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνε Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

Ἀπολωτίζειν. κἀπολωτίζῃ νέες Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

Ἀπομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμἒ Rh. 900.

Ἀπομιμνήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

Ἀπομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 265.

Ἀπόμοιρα. ἔχεσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

Ἀπομοργνύναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

Ἀπόμεσος. ἐκ ἀπόμεσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

Ἀπομυκτέον Cy. 558.

Ἀπονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρηστηρίων Iph. T. 1259. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466.

Ἀπονέμειν. ἐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

Ἀπονητὶ Epig. III. 6.

Ἀπονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἄπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
Ἀπονοστεῖν. ἀπονοστήσας χθονὸς Iph. T. 731.
Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.
Ἀποξενοῦσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.
Ἀποπαύειν. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν Al. 225. λόγου σὲ μακροῦ 'ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.
Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.
Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.
Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις —ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾅδου σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακοὺς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.
Ἀπόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med. 1373.
Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.
Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτου ἄπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ Hec. 906.
Ἀπορία. ἀπορίας ὕπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν οὐ μενῶ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54.
Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεὴς Iph. A. 41.
Ἀποῤῥαντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀποῤῥαντήρια Ion. 435.
Ἀποῤῥεῖν. σάρκες ἀπ' ὀστέων ἀπέῤῥεον Med. 1201. πλούτου ἀποῤῥυέντος Thy. fr. I. 1.
Ἀποῤῥηγνύναι. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας Cy. 700. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837.
Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων Ph. 1662. τῶν ἀποῤῥήτων κακῶν Hip. 293. μυστηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.
Ἀποῤῥοή. αἵματος ἀποῤῥοαὶ Hel. 1603.
Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.
Ἀποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.
Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοποῦσα Hec. 939.
Ἀποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.
Ἀποσπᾷν. μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σου Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.
Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.
Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
Ἀποστάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνου Ion. 1011.
Ἀπόστασις. εἰς ἀπόστασιν βίου Hip. 277.
Ἀποστατεῖν. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ Her. 631.
Ἀποστέλλειν. στρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποστεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποστέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι ib. 743. σὲ—τῆσδ' ἀποστελῶ χθο-

νὸς Cy. 466. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποστέλλων χθονὸς Ph. 1638. ἥκω ἀποστελῶν σε Hec. 731. ἀποστέλλε χθονὸς Sup. 582. ὡς ἀποστέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλη φύλαξ Bac 957. ὧν ἀπεστάλην ὕπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; Hel. 666. ὧν ἀπεστάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ An. 810. φυγὰς ἀποσταλεὶς Ph. 323.

'Αποστερεῖν. οἵας συζύγε μ' ἀποστερεῖς Al. 385. τοῦ σ' ἀποστερῶ; ib. 692. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποστερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποστερῶν τύχης Ph. 1000. τοῦσδ' ἀποστερήσῃ (i. e. *privaberis;* med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποστεροῦμαι πατρίδος Ph. 496. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιν Ph. 1412. σοῦ ἀπεστερημένοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπεστερημένοι Her. 51.

'Αποστολή. ἀποστολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050.

'Αποστρέφειν. ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1148. μή μ' ἀποστρέφε Iph. T. 801. εἰς λόγους ἀποστρέφε Cy. 298 τὸ θεῖόν σ' ἀπεστράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπεστράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποστραφείς με; Or. 718.

'Αποστροφή. σοὶ μέν ἐστ' ἀποστροφὴ Med. 603. ἀποστροφὴ κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφὴν Hip. 1036.

'Αποστυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον Ion. 488.

'Αποσυλᾶν. τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας Al. 873.

'Αποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.

'Αποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.

'Αποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.

'Αποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.

'Αποταυροῦσθαι. ἀποταυροῦται δμωσὶν Med. 188.

'Αποτίειν. ἀπότισόν μοι ταὐτὸ Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκην ἐχθροὺς Her. 852. conf. etiam v. 882.

'Αποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθείμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.

'Αποτινάσσειν. οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; Bac. 253.

'Αποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεὸν Ion. 972.

"Αποτμος. ἄποτμος, ἄποτμος ὁ φόνος Ph. 1316. πότμον ἄποτμον Hip. 1144. μόρος ἄποτμος Al. 116.

'Απότομος. ἀποτόμου λήματος Al. 985.

'Αποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπου λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀποτρέπου τἀληθὲς Iph. A. 336.

'Αποτροπὰ (dor. pro ή) κακῶν Hel. 364.

'Απότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.

'Απουσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπουσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.

'Αποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup. 335.

'Απόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.

'Αποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον; Ph. 598. οὐδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168. νόσον οὐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.

'Αποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν Or. 630.

'Απόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

'Αποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.

'Αποφθινύθειν. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
Ἀποχεύεσθαι. ἂν ἀποχεύονται Κασαλίας δῖναι Ion. 148.
Ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
Ἀποψᾷν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
Ἄπρακτος. ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426.
Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
Ἀπρόσφορος. νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους Iph. A. 287.
Ἀπροφάσιστος θάνατος Bac. 1000.
Ἅπτειν, nectere. βρόχους ἅπτειν κρεμαστοὺς Or. 1036. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἅπτουσι πεύκας Or. 1543. ἧψαν φῶς Rhes. 81. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὅς ἧψά νιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἤδη ἧπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512. 2) med. ἅπτεσθαι. ἧψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἧψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἅψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ ib. 548. ἢν ἅψωμαί τινος ib. 586. νέων πημάτων οὐχ ἅπτεται ib. 675. ἡψάμην ξίφους Or. 1235. κεἰ μὴ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. τέκνων ἅπτου χερὶ ib. 1694. οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν Med. 370. μηδ' ἅψῃ πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς οὐδὲν ἄλγος ἅψεται Alc. 940. ἅψασθαι λόγου An. 663. τίς ὑμῶν ἅψεται; ib. 759. συὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἧψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἤν τις ἅψηται φόνου Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἧψω φρενὸς Rh. 916. οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ὅπως ἅψησθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ἅψομαι Ion. 523. λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἅπτῃ κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240. οὔθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων Al. 967.
Ἄπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.
Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643.
Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. στεναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἤπυσα αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
Ἄπυργος Tem. fr. XIX.
Ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἄπυρον Fr. inc. CLV. 4.
Ἀπῳδὸς Cy. 488.
Ἀπωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh. 334. οὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι, sc. στέργηθρα φρενῶν Hip. 257. ᾐδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ θιάσους ἔχουσαν Bac. 531. οὐ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, *fatum* Her. 616. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Phi. fr. II. 2. ὃν (sc. τὸν πλοῦτον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότ' ἀπωσάμενος Med. 1402. ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθούμεσθα γῆς. ib. 432.
Ἄπωθεν. κἂν ἄπωθεν ᾖ Iph. A. 983. νεὼς ἄπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἐς ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her. 674.
Ἀπωστέον Her. F. 294.
Ἀρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος Or. 997. ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρὸς

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύςηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζϐσ' ἀραὶ Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρϐς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. ςενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἧκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐϐ ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχϐ τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τϐ σϐ ςόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἄραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμὸς Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' ὖσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾷ (*an imprecaris*) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργείϐς κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἥβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίϐς ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κϐριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων ἔσω Bac. 638. κρϐσσ' ὀλυμπίϐ Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmæon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. ϐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργϐσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβϐσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. Ἀργεῖος, ϐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθημεν Ἀργεῖον ςρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργείϐς ἄγω Her. 140. Ἄρεος Ἀργείϐ ib. 276. Ἀργεῖος ὁ ςεναγμὸς El. 755. Ἀργείϐ ποταμϐ Xan. fr. v. 2. Ἀργείας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργείαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργείας χερὸς Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεία Sup. 808. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργείαν Rh. 471. Ἀργείας γαίας ὅρϐς El. 410. Ἀργείας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον ςράτευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργείϐ δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ϐδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοις Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὕπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεὶς An. 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐςείλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας ςρατὸς Rh. 41. ϐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

Ἄργος, *nom. propr. viri.* ὦ πόλις Ἄργȣ Tel. fr. V.

Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.

Ἀργὸς, *adject.* ἀργὸς ὅτις ἦν Ph. 1155. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. ὀυδεὶς ἐπλȣτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὢν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἀργὸς ὀυδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ ςόμα El. 80. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἀργὸς ἡ θεὸς Ion. 337. ἐν δ' ἐςὶν ἡμῖν ἀργὸν Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1.

Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτȣς φιάλας Ion. 1181.

Ἀργύριον Epist. I.

Ἀργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.

Ἀργυροῤῥύτας. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 386.

Ἄργυρος. ὅστις ἀργύρῳ μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1.

Ἀργυρȣ̃ς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.

Ἀργῷος. Ἀργῷον σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῴȣ δορὸς An. 794.

Ἄρδειν. ἄρδη νηδὺν Sup. 207.

Ἄρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρȣσιν ἄρδην Al. 611. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην Iph. A. 1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδȣ δόμȣς Ion. 1274.

Ἄρειν, *inusit.* unde hæc: ἄραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τȣ̃τ'. θεῶν ὀυκέτι πίςις ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν Hip. 1090. τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρὼν El. 948.

Ἄρειος. εἰς Ἄρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρείας Her. F. 413. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ Bac. 1172. b.

Ἀρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Ἀρέσκειν. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ ὀυκ ἀρέσκει τἀγαθὰ Med. 621. ὀυδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαςὸς θεῶν Hip. 106. ὀυδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατȣ̃σι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πείθειν τȣ̀ς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.

Ἀρεσκόντως. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.

Ἀρετή. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ 'ρετὴ ὀυδὲν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένȣ Iph. A. 1562. τῇ 'ρετῇ ὀυκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείςη ἀρετὴ τȣ̃θ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχȣ́σης μεῖζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὀυποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ὀυκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ὀυκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ὀυκ ἔςιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένȣς βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ 'ρετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλεῖςον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ 'ρετῇ ςαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἁ ἀρετὰ μέγα φρονȣ̃σα Or. 805. ὀυδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργȣ̀ς ib. 845. ἁ ἀρετὰ καὶ θανȣ̃σι λάμπει An. 777. μέγα φέρȣσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἁ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἐκ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλέστῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ 'ρεταὶ τέρπεσι τὲς ξυνευνέτας An. 207. ςεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

'Αρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ἐ δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἄρηξον Cy. 350. ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἄρηξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

'Αρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἔςακ' ἀρηΐοις ςεφάνοισιν Ph. 840.

'Αρηρότως Med. 1192.

"Αρης. πύλαις "Αρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσε "Αρης ἦν ib. 1411. θέρος "Αρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων "Αρης Iph. A. 237. λευκήρετμον "Αρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας "Αρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς 'Αργείες "Αρην Rh. 446. ἕς "Αρης ἕλοι Tr. 376. λόχε ἐξέβαινεν "Αρης ib. 560. "Αρεος 'Αργείε αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς "Αρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. "Αρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. "Αρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς "Αρεος Æol. fr. VII. 1. "Αρη ςυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος "Αρεος ἀνιέρε Fr. inc. CXII.

"Αρθρον. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρεδα ἄρθρα με κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα ςόματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ με Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα El. 842.

'Αριθμεῖν. τὲς ἐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμεμένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος δέλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ ςρατε Phi. fr. I. 2.

'Αριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσες ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ἐ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὧν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔςι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἐκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχεμ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἐκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄςρων ἀριθμὸς ib. 668. ἐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρεθέμην Bel. fr. XVI. 5. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι ejusd. fr. XXV. 12. ἐδεὶς οἶδεν ἔτ' εὐτυχες ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχες Chry. fr. IV. 2. εἴπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ἐ τελεσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχεσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ἐδὲν αὔξεσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὲς ἀριθμὲς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

'Αριςεῖον. λαβεσα τἀριςεῖα Bac. 1237.

'Αριςερός. ὦμον εἰς ἀριςερὸν Iph. T. 1381. ὤμοις ἀριςεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριςερᾶς Hec. 1151. ἀριςερὰν χέρα Bac. 1123. περιάγεσίν σε πρὸς τἀριςερὰ Cy. 682.

'Αριςεύειν. τῆσδ' ἀριςεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριςεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

'Αριςεύς. ἀνδρὸς ἀριςέος Iph. A. 28. τὴν 'Ακταίων' ἀριςέα τεκεσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριςεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριςεῖς ib. 1251. ἀριςέας 'Ελλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριςεῖς Ion. 416.

"Αριςον, prandium, Cy. 213.

"Αριςος. vid. ἀγαθός.

'Αριςότοκος. γέννας ἀριςοτόκοιο Rh. 909.

'Αριςοφάνης, *nom. propr. viri* Epist. V.

'Αρκὰς Ph. 1160.

Ἀρκεῖν, sufficere, satis esse. *ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ θεὸς* Or. 667. *ὐκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος;* ib. 1589. *ἀρκέσω ἐγὼ λέγων* ib. 1592. *ἀρκεῖ* Med. 754. *τἄλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις* Hip. 524. *ὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτυ διακωλῦσαι* Al. 33. *ἀρκῦμεν ἡμεῖς* ib. 384. *οἷσιν ὐκ ἀρκεῖ τάδε* Sup. 215. *ἀρκῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον* Rh. 329. *ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν* ib. 483. *μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσυσι* Her. 576. *ἀρκέσει, ἃ ᾽ν διδῷς* Hel. 1273. *ὐκῦν σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε* ib. 1290. *ὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύειν* Fr. inc. CXLVIII. 7. *ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι* Fr. inc. CLXIII. 1. *σὲ εἶχον ἄνδρ᾽ ἀρκῦντά μοι* Tr. 668. *ἀρκῦσαν αἰτίας ἀποςροφὴν* Hip. 1036. *ἀρκῦν τῦτο ἡδονὰς παρέχειν* Epist. IV. *τάγ᾽ ἀρκῦνθ᾽ ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν* Ph. 557. *τἀρκῦντ᾽ ἀτίζων* Sup. 865. 2) juvare, opem ferre, prodesse. *ὐδεὶς ἀρκέσει;* Hec. 1094. *παισὶν ἀρκέσαι* ib. 1164. *εἰ τῷδ᾽ ἀρκέσεις* ib. 1233. *ὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν* Sup. 262. *μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεῦ* Her. 61. *ὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ᾽ ἀρκέσει* ib. 100. *τέκνοισιν ἤρκεσας* ib. 324. *τῇ χθονὶ νῦν τιν᾽ ἀρκέσαι χρεὼν* ib. 827. *Ἀπόλλων ὐδὲν ἤρκεσεν; ὐκ ἤρκεσ᾽* Ion. 952. sq. *τάδ᾽ ὐ, τέκν᾽, ὑμῖν, ὔτε Θηβαίων πόλις—ἀρκεῖ* Her. F. 228. *ὡς τάχ᾽ ὐδὲν ἀρκέσεις* ib. 500. *πόλει πατρῴᾳ ἤρκεσεν* Aut. fr. III. 18. 3) arcere, depellere. *πῶς ὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;* El. 1300.

Ἀρκεσίγυιος *οἶνος* Fr. inc. CCXXV.

Ἀρκύντως. *πάντ᾽ ἂν ἀρκύντως ἔχοι* Hec. 318. *λῆμα ἀρκύντως θρασὺς* Rh. 499.

Ἄρκτος. *ἄρκτος ςρέφυσ᾽ ὐραῖα πόλῳ* Ion. 1154. *νεφέλαι πρὸς ἄρκτον* El. 733. *δίδυμοι ἄρκτοι* Pi. fr. III. 3.

Ἄρκυς. *ποῖ μ᾽ ἐς ἄρκυν ἤγαγες;* Iph. T. 77. *ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται* El. 965. *ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφυς* Med. 1278. *σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι* Bac. 231. *ἐν ἄρκυσιν ὢν* ib. 451. *εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων* ib. 868. *ἀρκύων μολεῖν ἔσω* Cy. 195. *βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι* Her. F. 729.

Ἀρκύςατος. *ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν* Or. 1422.

Ἅρμα. *ζεύξομαι ἅρματι πώλυς* Hec. 469. *τὸ πτερωτὸν ἡελίυ ἅρμα* Or. 1002. *ἅρμα λευκὸν* Ph. 176. *ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι* ib. 799. *σφάγι᾽ ἔχων ἐφ᾽ ἅρματι* ib. 1117. *ὑφ᾽ ἅρματος* Hip. 1195. *τέτρωρον ἅρμα* Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860. *τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων* An. 276. *τέθριππον ἅρμα* Sup. 501. *ἵππιον ἅρμα* Hel. 1511. *ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα* Her. F. 780. *ςρέφ᾽ ἅρμα* Phaëth. fr. VIII. 7. *ἅρματι πρῶτα δραμεῖν* Epig. III. 4. *πεδία πίμπλασθ᾽ ἁρμάτων* Ph. 525. *πέφρακται λαὸς ἅρμασιν* ib. 740. *ἁρμάτων ἐπιςάται* ib. 1154. *ἁρμάτων ὄχυς* ib. 1197. et *ἁρμ. ὄχος* Hip. 1166. et *ἁρμάτων ὄχον* Sup. 681. et *ἐν ἁρμάτων ὄχοις* Iph. T. 370. *τὰ τέθριππά γ᾽ ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ* Ph. 1555. *ἅρμασι ζεύξας ὕπο*, sc. *τὺς ἵππυς* Hip. 111. *ἐντύνεθ᾽ ἵππυς ἅρμασι* ib. 1183. *ἁρμάτων ἐπεμβάτην* Sup. 585. *ἁρμάτων ὀχήματα* ib. 662. *τετραόροισί τ᾽ ἀντί᾽ ἅρμαθ᾽ ἅρμασιν* ib. 667. *ἔνθ᾽ ἅρματ᾽ ἠγωνίζεθ᾽* ib. 685. *πρὸς ἁρμάτων ἀγαῖσι* ib. 693. *ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν* Iph. A. 251. *Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων* Rh. 616. *τεθρίππων ἁρμάτων* Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. *ἐκκομίζεθ᾽ ἅρματα* Hel. 1197. *ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει* Ion. 82. *μὰ τὴν παρασπίζυσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ζηνὶ* ib. 1528. *ἐφ᾽ οἷς ἐζεύξασθ᾽ ἅρματα* ib. 1570. *ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον* Her. F. 881. *ἅρματ᾽ ὐκ ἔχων* ib. 947. *εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα* El. 320. *ὅθ᾽ ἅρματ᾽ εἰσέβαινεν* Alcmæon. fr. XVI. 2. *ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἐλθὼν Ζηνὸς* Bel. fr. IV.

Ἁρμάτειος. *σύριγγας ἁρματείυς* Iph. A. 230. *ἁρμάτειον μέλος* Or. 1385.

Ἁρματεύειν. *ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας* Or. 995.

Ἁρματηλάτης. *τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον᾽ ἐκμιμήσομαι* Her. F. 1297.

Ἁρμόζειν. *ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας* Or. 233. *κάπρῳ λέοντί θ᾽ ἁρμόσαι παίδων γάμυς* Ph. 414. *ἁρμόσατε ψαλίοις τὺς ἵππυς* Rh. 27. *ςόμ᾽ ἅρμοσον* Tr. 758. *ὐδ᾽ ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ* El. 24. *ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε* Epist. I. *ναυπηγίαν ἁρμόζων* Cy. 459. *ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα* Hip. 1189. *σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι* Bac. 231. *χρύσεαι δή μοι*

πτέρυγες—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσαι Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Ἁρμονία. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἁρμός. διαῤῥὼξ κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἁρμȣς Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἁρμȣς Cret. fr. II. 9.

Ἅρμοσμα. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418.

Ἀρνεῖσθαι. ȣκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνῇ καταρκτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ȣ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ȣκ ἠρνȣμεθ' ἂν τὸ κοινὸν αὔξειν Iph. A. 966. ἵν' ἀρνήσῃ φόνȣς Ion. 1026.

Ἄρνησις. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582.

Ἄρνυσθαι. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.

Ἀροτὴρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

Ἄροτος. τέκνων ἄροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότȣ προθύȣσα Sup. 29. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἄροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυᾶν Alc. 593. ἄχλοα πεδία ȣ καρπίζȣσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Ἀρȣ̃ν. πλȣσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρȣ̃μεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἄρȣρα. τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σα Or. 552. μακραὶ ἄρȣραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. ἀρȣ́ρας γηπονεῖν Rh. 75. βȣ̃ς εἰς ἀρȣ́ρας εἰσβαλὼν El. 79.

Ἁρπαγή. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. Καδμείων ἁρπαγᾷ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἁρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἁρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίστης μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς θηρᾷ Hel. 50. ȣκ ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. ἁρπαγὰς δολίȣς ib. 1338. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἁρπαγὰς τιμᾷν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἁρπαγῇ (vel potius ἁρπάγῃ: vid. not.) δόμȣς Cy. 33.

Ἁρπάζειν. ἀπὸ φασγάνȣ ἥρπασά νιν Or. 1634. ἥρπασ' ἐκ νεκρȣ̃ ξίφος Ph. 1465. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ȣδ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναῖκας ἁρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίȣ Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἥρπαζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τȣ̃ Δαρδάνȣ ib. 582. πέπλȣς, κ. τ. λ. πόντος ἥρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἥρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἁρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ȣχ ἑκȣ̃σαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ Tr. 747. βίᾳ ἁρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. τένοντος ἁρπάσας ἄκρȣ ποδὸς Cy. 399. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἥρπαστο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα Ion. 903. μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. ἁρπασθεῖσ', ἑκȣ̃σ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἁρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328.

Ἅρπη. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192.

Ἀῤῥενȣ̃σθαι. ἠῤῥενωμένας Bac. 687.

Ἄῤῥην. δύο ἄῤῥενας Ph. 55. ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

Ἄῤῥητος. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. et ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας Hel. 1323. λόγων ἄῤῥητον ὄπα Hip. 602. λώβαν ἀῤῥήταν Hec. 201. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα ib. 714. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἄῤῥητα Iph. T. 41. ȣ φιλῶ τἄῤῥηθ' ὁρᾷν ib. 1198. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. τἄῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.

Ἄῤῥυθμος Hip. 529.

Ἄρς. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ τούσδ' ἄρνας συμπεπλεγμένους ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσην. ἄρσην Ὀρέστης Or. 24. παῖς ἄρσην Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τοῦ ἄρσενος πατρὸς οὐκ ὠνόμασται ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. conf. etiam v. 11. στάχυς ἄρσην Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν ib. 887. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἀρσένων φόνος Or. 933. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 219. πάντα δι' ἀρσένων πράσσειν Sup. 40. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἀρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θύουσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνοὺς ἄρσενας ib. 1223. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἀρσένων χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων El. 1103. ἰσχὺς ἀρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσην σπορὰ Tr. 503. ἄρσενα νηδὺν Bac. 527. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.

Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τοὐπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. βρόχους ἀρτωμένη Tr. 1012. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib. 857. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. τίς οὐκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμους πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὡς ἄρτι πένθους γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. οὓς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'— βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχου νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.

Ἄρτιος. οὐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλουτος. λαβὼν ἀρτίπλουτα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἡ σὴ παρέσχε φόβον Hip. 433. ἣν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντου σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγὸς, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγοὺς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. et ita γέροντος ἀρχαίου ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἄρχειν. ὃς ἄρχει τῆσδε χθονὸς Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις Ph. 481. ἄρχειν παρόν μοι ib. 523. θεοὺς νομίζεις οὐκ ἄρχειν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἄρχεις Al. 690.

δέλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξϐσι; ib. 667. ἱππικϐ τ' ὄχλϐ πολλῶν δ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἆρχε (pro ἦρχε) ναΐϐ ϛρατϐ Iph. A. 260. ὧν ἄναξ Γϐνεὺς ἆρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὧν (sc. γυναικείων χορῶν) ἦρχε Bac. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιϛος τῶν νέων Her. F. 257. ϐτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἄρ' ϐτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτϐ ἄρχειν ἐπίϛαμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ϐκ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ϐ κρατϐμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεὼν κακϐς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγϐ Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ϐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τϐνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἦρξεν φόνϐ Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἦρξω λύσσης πότε; Or. 401. ϐτω ἤρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίϐ Hip. 87. ἥτις ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἦρξω τϐ λόγϐ ψευδῶς Sup. 403. ἄρξυμαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἄρχῃ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγϐ Her. 889. ὁποίϐ πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, ϐπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγϐ Her. F. 538. δεινϐ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120.

Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λϐτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149.

Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρϐ Tr. 151.

Ἀρχὴ, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ᾗδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. ϛερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ ϛρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληρϐντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεὼς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγϐ Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτϐ Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. κατ' ἀρχὰς ϐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III.

Ἀρχηγέτης. τῷ γένϐς ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεϐς ἡγϐ τύχης ἀρχηγέτας El. 891.

Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ ϛρατϐ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγὸς vid. suo loco.

Ἀρχικός. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475.

Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.

Ἀσαφής. ἐῶ τȣ̃τ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.

Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκȣ̃ντα Bac. 476.

Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβȣ̃ντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.

Ἀσεβής. ἀσεβὴς ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.

Ἀσείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.

Ἄσεπτος. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον Bac. 888. Πρωτέως ἀσέπτȣ παιδὸς Hel. 549. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.

Ἄσημος. ἀνὴρ ἐκ ἄσημος Her. F. 849. ἐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμȣς Rh. 629. ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐςὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἐς' ἄσημα, κȣ̓ σαφῆ Sup. 211. ȣ̓κ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749.

Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.

Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.

Ἀσθενὴς Cy. 431. ἀσθενὴς πατὴρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλȣ́σιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δȣ̃ς, (sc. filiam) ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενȣ̃ς μένει ib. 389. ἀσθενȣ̃ς τε καὶ σοφȣ̃ Bel. fr. XI. 2. δυστυχȣ̃ντα ἀσθενῆ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δȣ̃λοί τε κᾀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενȣ̃ς ῥώμης ὀχȣ́μεθα Or. 68. μηδείς με φαύλην κᾀσθενῆ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὁρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δȣ̃λον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενές μȣ κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὁμίλημα ejusd. fr. X. 3. τᾀμὰ ἀσθενῆ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κᾀσθενῆ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῆ τἀπ' ἐμȣ̃ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ȣ̓κ ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βȣ́λετ' ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεςέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλῆθος ἀσθενέςερον An. 482. ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 499.

Ἀσιάς. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. Ἀσιάδος πολυσπόρȣ Tr. 743. ὑπέσχετ' Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἕξειν ib. 927. Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442. κτίςορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρȣ́ματα Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βάκχαι Bac. 1167.

Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.

Ἀσίδηρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρȣ μέτα ib. 735.

Ἀσιήτας. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179.

Ἀσιῆτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 315.

Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόςασιν βίȣ Hip. 277.

Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ Sup. 1105.

Ἄσιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' ȣ̓̃σ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.

Ἀσκεῖν. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἄνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν Rh. 947. τȣ̃τ' ἤσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκȣ̃σι βίοτον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμȣσίαν ἄσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τȣ̃ γέλωτος ἕνεκα ἀσκȣ̃σι χάριτας κερτόμȣς Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκȣ̃ντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα ἀσκȣ̃σα Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.

χρηςότητ' ἠσκηκότα Sup. 872. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρεπῶς ἠσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἤσκησαι πέπλοις Ion. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμȣ—ἠσκημένοι Iph. A. 83.

'Ασκληπιός. πέτραν 'Ασκληπιȣ Hip. 1209.

'Ασκός. ἀσκȣ με τὸν πρȣ̈χοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf. etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527. θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκȣς ἔχων ib. 523. λύσας ἀσκὸν El. 511.

"Ασμενος. τότ' ἄσμενος Ph. 1053. ἄσμενος θύσειν ὑπέςης παῖδα Iph. A. 360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf. etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμενος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ςόμα Antiop. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχȣς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725. ἐκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμȣ δέχῃ λόγον; Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf. etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

'Ασμένως. τȣς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας Hel. 405.

"Ασοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El. 1302.

'Ασπάζεσθαι. θέλω ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med. 895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιςα τῆς κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ' ἀσπάζȣ σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἴσον σ', ὡς τεκȣσ', ἀσπάζομαι ib. 1363. ὑπ' αἰδȣς ȣ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. ἄσπασαι Epist. II.

'Ασπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρȣσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587.

"Ασπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib. 831. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—φρȣδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

'Ασπαςὸς Rh. 348.

'Ασπερχής. ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνȣσα Dan. 51.

"Ασπετος. χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611.

'Ασπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣς ἀπαντᾷν Bac. 780.

'Ασπιδȣ̈χος Sup. 1143.

'Ασπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα Ph. 802.

'Ασπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' 'Αργείων Ph. 78. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κȣφίζων ib. 122. ςάντες παρ' ἀσπίδα ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ȣ̓ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσε κᾀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὑρὼν ἀκριβῆ μȣσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μή τις ἀσπίδ' αἱρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνωτον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' "Εκτορος ib. 1156. μυρίον ὄχλον ὑπέςην πολλάκις σὺν ἀσπίδι Cy. 199. ȣ̓ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. conf. etiam v. 738. μονομάχȣ δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. ὃς ȣ̓́ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig. fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 2. σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πυκνὸν ib. 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε ib. 579. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα ib. 1112. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώμασιν ib. 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας ib. 1414. καθῆσο λαὸς ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572. ἀσπίσιν ἠσκημένοι Iph. A. 82. δοριπόνοις ἀσπίσι ib. 772. ἀσπίσιν πεφραγμένυς ib. 826. cf. etiam v. 1387. ϛρατὸν παρ' ἀσπίδας εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς Her. 823. πάταγον ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀσπίσιν ἔϛειχε ib. 932. δι' ἀσπίδων ποσὶ θένοντες Aut. fr. III. 20.

Ἀσπιϛάς. vid. ἀσπιϛής.

Ἀσπιϛήρ. μυρίοι με μένυσιν ἀσπιϛῆρες Her. 278.

Ἀσπιϛὴς et dor. ἀσπιϛάς. ἀσπιϛὰς Ἰόλαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιϛὰς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν ἀσπιϛαῖσι Iph. A. 1069. μόχθυς ἀσπιϛὰς τευχέων El. 444.

Ἄσπονδος. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 905.

Ἀσπέδαϛος. ἀσπέδαϛος ἦλθεν εἰς δόμυς Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσπέδαϛα Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

Ἆσσον. τῶν ἆσσον ὥρμει Iph. A. 291. σῶν ἀσσον ἄντρων ἤλθομεν Cy. 254.

Ἀϛάθμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀϛάθμητος αἰὼν Or. 979.

Ἄϛακτος. ἀϛάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1241.

Ἀϛένακτος Al. 171. ὐδέποτ' ἀϛένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 691.

Ἄϛεπτος. τίς ἄϛεπτος θεῶν; Her. 441.

Ἀϛεροειδής. ἀϛεροειδέα νῶτα διφρεύυσα And. fr. XXVIII. 3.

Ἀϛερωπός. ἀϛερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ἀϛερωπὸς αἰθὴρ Ion. 1078. ἀϛερωπὸς σελάνα Hip. 851. τὸ ἀϛερωπὸν ὐρανῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

Ἀϛέφανος. ἀϛέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' ἀϛεφάνυς An. 1021.

Ἀϛήρ. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀϛέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἀϛὴρ ὅδε πορθμεύει Iph. A. 6. δόλιον ἀϛέρα λάμψας Hel. 1142. διοπετὴς ὅπως ἀϛὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2. ἑῷος ἱππότης ἀϛὴρ Fr. inc. CXCVIII. δισσὼ ἀϛέρε Her. 854. ἀϛέρων τέθριππος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀϛέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀϛέρων Hel. 350. ἀϛέρων ποικίλματα ib. 1102. ἀϛέρας ἑσπερίυς Ion. 798. ἀϛέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀϛέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35.

Ἀϛός. ὐδ' ἀϛὸν ἤνεσ', ὅστις κ. τ. λ. Med. 223. κἂν τοῖς λόγοισιν ἀϛὸς ᾖ Ion. 674. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀϛῦ Plis. fr. I. 5. θανεῖν ὑπ' ἀϛῶν Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀϛῶν ib. 446. μισῦσιν ἀϛοί, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708. εἰ λέγοιμ' ἀϛοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. ἀϛῶν τιν' ἠρόμην ib. 872. ῦ τις ἀϛῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. φθόνον πρὸς ἀϛῶν ἀλφάνυσι Med. 297. ἀϛοῖς ἐννέπω Al. 1157. φθείροντες ἀϛὺς Sup. 234. ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις ib. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀϛῶν τῶνδ' ib. 843. ὦ πάντες ἀϛοὶ τῆσδε βαρβάρυ χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀϛοῖς ϛέφανος Her. F. 1334. οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀϛοῖς Antig. fr. IV. 2. πύθοιντ' ἂν ἀϛοὶ πάντες Inus fr. VI. 4.

Ἀϛραπή. ἀϛραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 31. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. ἀϛραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.

Ἀϛραπηφορεῖν. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀϛραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

Ἀϛραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀϛραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

Ἀϛράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει Ph. 111.

Ἄϛρον. ναυβάταισιν ἄϛρον ὣς Ph. 842. λαμπρῶν ἄϛρων Or. 1685. et Hel. 1514. τὴν ἐν ἄϛροις ὐρανῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἄϛρων ἀνέλθοιμι ib. 507. μὰ τὸν μετ' ἄϛρων Ζῆνα ib. 1013. σὺν ἄϛρων ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄϛρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄϛρα πω Tr. 1001. τὰ ἄϛρα δέρκομαι Cy. 212. ἄϛροις ὁμοιωθέντε Hel. 139. ἄϛρων βεβηκυῖαν μυχῦς ib. 623. ἄϛρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ὐρανὸς ἀθροίζων ἄϛρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἄϛρα ὡμάρτει θεᾷ ib. 1151. ἕως διώκυσ' ἄϛρα ib. 1158.

ἄϛρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄϛρων τροφὲ El. 54. ἄϛρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεννὰς ἄϛρων ὁδὲς ib. 728. οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄϛροις ναίϐσι ib. 991. δείξας ἄϛρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄϛρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄϛρα Syl. fr. II. 4.

'Αϛρωπός. ἀϛρωπὸς κατέσχεν οἴκϐς Her. F. 406.

"Αϛρωτος. ἀϛρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

"Αϛυ. κατ' ἄϛυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄϛυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄϛεος Or. 727. ἄϛεως ἀγυιὰς ib. 759. δι' ἄϛεός σε ὀχήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄϛυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄϛυ ib. 1382. δι' ἄϛεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄϛυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄϛεως ὁδὸς ib. 849. ἄϛυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄϛυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄϛυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄϛυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ An. 112. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄϛυ Sup. 37. Σάρδεων ἄϛυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκϐσ' ἄϛυ Ion. 262. πανταχῇ ἄϛεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυϛον ἄϛυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄϛεος ὄσα El. 298. Σιδώνιον ἄϛυ Phry. fr. I. 1. ἄϛη (plur.) φυλάσσεθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

'Αϛυγείτων. ἀϛυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

'Ασύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

"Ασυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

'Ασύμφορος. ἃ ἐϛι γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491.

'Ασυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

'Ασύνετος. ϐ τοσϐτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενὴς, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτϐς τϐς θεϐς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτϐ ib. 368. αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐρϐμεν Iph. A. 654. τί τάδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἦλθες πορθήσων πόλιν Ph. 573. τϐτϐ τίς γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

"Ασφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.

'Ασφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δϐλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ϐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

'Ασφαλής. ἀσφαλὴς ϛρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ϐ γὰρ ἀσφαλὲς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ Her. 1004. τρόπος ἐϛὶ χρηϛὸς ἀσφαλέϛερος νόμϐ Pi. fr. VII. 1. νέϐς ϐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεϛέρϐς Hip. 968. ἀσφαλεϛέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέϛερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέϛερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τάδ' ἐϛὶν ἀσφαλέϛερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεϛάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέϛαται Iph. T. 1062.

'Ασφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

'Ασχαλᾶν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

'Ασχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

'Ασχημονεῖν. βϐλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

'Ασχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

"Ασχολος Or. 93.

'Ασωπίδες κόραι Her. F. 785.

'Ασώπιος. γῆς ἐξελὼν 'Ασωπίας Sup. 571.

'Ασωπὸς, *nom. propr. viri* Iph. A. 697.

"Ατα. vid. ἄτη.

"Ατακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Ἀταλάντη. Ἀταλάντης γόνος Ph. 1160.
Ἀταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.
Ἀτᾶν. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182.
Ἄταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 282. ἀτάφους τίς ἕξει; ib. 540.
Ἄτεγκτος Her. F. 833.
Ἄτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνους βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. οὐδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959.
Ἀτέλεστος. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλεστον οὖσαν βακχευμάτων Bac. 40.
Ἀτελὴς θάνατος Ion. 1061.
Ἀτενής. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.
Ἄτερ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυστολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. οὐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλουσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.
Ἀτέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.
Ἄτερος Ph. 1393. ἐκλήζετ' ἄτερος πρὸς θατέρου Iph. T. 249. vid. etiam v. 281. et 310. ἄτερος δυστυχὴς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.
Ἀτερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.
Ἄτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.
Ἀτευχής. ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.
Ἄτη. ἔγνως ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν τις ἄτα ib. 1073. δέξεται δύστανος ἄταν Med. 979. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. οὐδὲν ἄτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ ib. 1313. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. στενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. οὐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.
Ἀτηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.
Ἀτθὶς, *Attica* Iph. A. 247.
Ἀτίζειν. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίζεις ib. 327. οὔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.
Ἀτιμάζειν. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τοὺς Ἡρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ὁκ ἀτιμάσω θεὸς προσειπεῖν ib. 608. σὸς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὺν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἠτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. Μήδεια ἠτιμασμένη Med. 20. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943.

'Ατιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βίο Er. fr. II. 17.

"Ατιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὀργάνον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὀργαὶ Hip. 1417.

'Ατιμοῦν. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Ατίμως. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποσταλῇ ib. 810.

'Ατλάντειος. τὸν 'Ατλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

'Ατλαντικός. πόντο τερμόνων τ' 'Ατλαντικῶν εἴσω Hip. 3. πέραν πόντο καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν ib. 1053. 'Ατλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.

"Ατοιχος. ἀτοίχος περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

"Ατοκος El. 1127.

"Ατολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.

"Ατοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.

"Ατρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

'Ατρέκεια Alcmen. fr. III. 1.

'Ατρεκής. ἀτρεκεῖς ἁρμὸς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκὴς Hip. 1115. βιότο ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.

'Ατρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.

'Ατρεμαῖος. ἀτρεμαίαν φέρω βοὰν Or. 147.

'Ατρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδος ἅπτεσθε Hip. 1358.

'Ατρεμής. ἀτρεμέα θρῆνον Her. F. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.

"Ατρεστος. Λοξίο ἐν δόμοις ἄτρεστα (i. e. ἀτρέστως) ναίοσι Ion. 1198.

'Ατρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3.

"Ατρωτος Ph. 597.

'Ατύζεσθαι. ἀτυζόμενος πώλων Tr. 808. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένα An. 131.

'Ατυχεῖν. ὅτε ἠτύχει Epist. III.

Αὖ, *e contrario* Cresph. fr. I. 3.

Αὐγά. vid. αὐγή.

Αὐγάζειν. τὰν καλλίσταν ὁ ἅλιος αὐγάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ὀρανίων Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh. 793. ὁδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med.) Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.

Αὔγη, *nom. propr. fœminæ* Tel. fr. I. 4.

Αὐγή, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλο Med. 983. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321. πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. φλογέας ἀφίησιν ὅσσων αὐγὰς ib. 1104. ὑπ' αὐγὰς λεύσσοσαι πέπλος ib. 1154. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο Or. 820. ὄμματος αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741. αὐγὰς εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. βλέποσ' ἂν αὐγὰς An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμπρόταται θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίο ib. 661. πρὸς αὐγὰς ἡλίο Fr. inc. B. 46. 1.

Αὐδά. vid. αὐδή.

Αὐδᾶν. αὐδῶ δυσφήμος φάμας Hec. 195. αὔδασον, τίς ὀνομάζεται Ph. 125. σοὶ τάδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. et Hel. 1678. αὔδα, *dic* Ph. 1548. et Hel. 686. et ita τάδ' αὔδα Med. 181. Ἱππόλυτον αὐδᾷς; Hip. 352. Λητοῦς

κόρη σ' αὐδᾷ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾷς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾷ An. 20. ηὔδων τῷ γαμοῦντι ib. 620. εἰς οὓς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγους ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίους ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τοῦτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ηὔδας Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾷ, θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ ib. 225. πῶς τάδ' αὐδᾷς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατοῦς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾷς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾷ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγώ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. οὗτος Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 174.

Αὐδή. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρούδη αὐδὴ An. 1079. ἔρρηξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. ἄιε ματέρος αὐδὰν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδὰν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκοῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362. εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

'Αΰειν. στεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 800. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; Ion. 1446.

Αὐθάδης. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. αὐθάδης ἔφυς El. 1117. αὔθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωσθῇ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκαστος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντου πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντῃ φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὴς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὖθις. οὔποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίου προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὖθις ib. 1205. αὖθίς εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἳ ἐγὼ μάλ' αὖθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὖθίς μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν ib. 938. αὖθις ἐκεῖσε ib. 1155. αὖθις κέλευσον ib. 1432. et αὖθις κελεύω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὔλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν Bac. 630. 2) dor. αυλά. πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. αἳ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἐστιοῦχον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.

Αὔλιον. τῷ κατ' αὔλιον θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Αὖλις. χαιρέτω αὖλις ἥδε Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis.* κατ' Αὖλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. μετά τ' αὐλȣ̃ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι συγνῷ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλȣ̀ς ἧκεν Ion. 1177. Κρητικȣ̀ς αὐλȣ̀ς Pol. fr. X. 2.

Αὐλών. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὔξειν. πολέμȣς αὐξάνȣσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κεῖνα νῦν αὔξει θεὸς Med. 966. ἣν (sc. τὴν πατρίδα) αὔξειν χρεὼν Sup. 507. μείζω πόλιν αὔξει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. αἰών τις πλȣ̃τον μόνον αὔξει Her. F. 672. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. τȣ̀ς πονηρȣ̀ς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιρȣ̃ μεῖζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὔξεις Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλȣτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξȣσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ȣ̓δὲν αὔξεσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννȣς διὰ μακρῶν ηὐξημένȣς Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ηὐξημένη Iph. A. 1248.

Ἄϋπνος. ἄϋπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσήματα ἄϋπνος τλὰς Rh. 442. ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω Or. 83. Μȣ̃σα ἄϋπνος Hip. 1135. Φινεΐδας ἀΰπνȣς ἀκτὰς Iph. T. 423. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας τȣ̓μὸν ἄϋπνον Iph. A. 4. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὖρα. αὔρα, ποντιὰς αὖρα Hec. 444. αὖραν αὖραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1427. ναυσίπομπον αὖραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἤϊξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὖρα Hip. 165. τίς αὖρα; Sup. 1048. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόȣς αὔρας Med. 839. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοτίαις ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίαις ib. 1475. μετάτροποι πνέȣσιν αὖραι δόμων El. 1148.

Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλȣσαν Al. 787.

Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίω in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. πλȣ̃τον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὔταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.

'Αὐτεῖν. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ Hec. 1092. ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀΰτεῖς Ph. 1277. δισσῶς ἀΰτῶ ib. 1347. τάδ' ἀΰτεῖν ib. 1546. Ἄρτεμιν ἀΰτευν (poët. pro ἀΰτεον) Hip. 168. ὑμᾶς ἀΰτῶ Rh. 668. τί χρῆμ' ἀΰτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. ἀΰτει τὰν κερόεσσαν ἔχειν—ποίμναν El. 724. σφαγὴν ἀΰτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν ἀΰτεῖ ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. ὑπέστητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. σȣ̃ πατρὸς αὐτεπώνυμον Ph. 776.

Αὐτίκα. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενȣ̃ντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἣν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἱμάξετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ȣ̓κ ἔτ' ȣ̓̃σι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τȣ̃το βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσσων αὐτίχ'

εὑρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἥξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τȣτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.

Αὐτόθι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ήτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατȣς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ϛείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεϛράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέϛατα Hel. 725.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἑϛίαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. ȣδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὅδ' ȣκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωσαι Iph. T. 607. ȣδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ȣκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἧκον, *manus conseruerunt*, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα ib. 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. ȣ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκȣσι τȣς τρόπȣς Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. ȣδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἕλκει ȣ̓ποτ' ἐκ ταὐτȣ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῆ δύϛηνον Ph. 1326.

Αὐτȣ, *adverb.* αὐτὴν αὐτȣ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτȣ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτȣ μέν' Hel. 1091. et μέν' αὐτȣ ib. 1409. αὐτȣ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτȣργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρὶ, *adverb.* Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυμεν Er. fr. I. 8. παλαιȣς ἐκγόνȣς αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὔχει Hip. 952. ȣκ αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὔχει ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. ȣ̓ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. ȣ̓ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον ηὔχεις Hel. 1384. ȣκ ἄν ποτ' ηὔχȣν λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ηὔχεις τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίϛασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. λευκȣς λίθȣς ἔχοντες αὐχȣσιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιϛελεῖν Med. 582. τȣς μέγ' αὐχȣντας δορὶ Rh. 452.

Αὔχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσȣ αὐχένος ὦθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκληε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. πληρȣτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέρȣς ἐς αὐχένας Ion. 1200.

Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. αὐχμηροὶ ὁρᾶν Hel. 1556. αὐχμηρὸν ȣ̃δας Al. 950.

Αὐχμός. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ Œd. fr. XVII. 8.

Αὐχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.

Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.

Ἀφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπȣ Or. 224. ἢ κεῖν' ἀφῄρει ib. 924. βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς ἀφῄρȣν Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε, sc. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 202. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυῤῥόȣς τέκνων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελὼν σκαλμȣ̃ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. αὐτ' ἀφαιρȣ̃νται πάλιν Ph. 560. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1074. ȣ̓δ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην Al. 45. Τροίαν ἀφείλȣ Πρίαμον An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι ib. 523. ἀφείλȣ πατέρας τέκνα ib. 614. ȣ̓́τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776. ἤ τις συμφορᾶς ἀφείλετο; ib. 914. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 895. ὁ γάμος ȣ̓κ ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κἀφελȣ̃ (i. e. καὶ ἀφελȣ̃) πρὸς Ἑλλάδος, sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δȣ̃ναι τάφῳ ib. 1146. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ȣ̔ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο Hel. 686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ χρεὼν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ ȣ̓δὲ βȣληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῃρέθη ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1207. παρθένȣς ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς Her. 163.

Ἀφανής. ὡς κεῖνος ἀφανὴς κλῄζεται Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244. ἢν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται Iph. T. 757. αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἷ προβήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν Tr. 1322. ἀφανές, ἀφανὲς Hel. 208. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. δράσας ἀφανῆ Rh. 743. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρȣ̃σι τἀφανῆ Œno. fr. VI. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφανῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῆ adverbial. positum Hip. 1289. v. not.

Ἀφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανίσειέν τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἢν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.

Ἄφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1496. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ Hip. 828. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. εἰς δόμȣς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873.

Ἄφαρ. τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274.

Ἀφαρπάζειν σκεύη σμικρὰ Ion. 1178.

Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837. cf. etiam Her. F. 515. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.

Ἄφατος. ἄφατον, ἄφατον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 783. ἄφατα ἄχεα El. 1191.

Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546.

Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T. 1354.

Ἀφέλκειν. βίᾳ ξένȣς θεῶν ἀφέλκειν Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Ἄφετος. ἐν θεȣ̃ δόμοισιν ἄφετος παιδεύεται Ion. 822.

Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186.

Ἄφθιτος. ἄφθιτον θεὸν An. 1257. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ἐξ ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες Rh. 185. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον Iph. A. 1606. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Ἄφθογγος. ἄφθογγος εἶ Or. 956.

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ ib. 666. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

"Αφθονος. οἱδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ἐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνε πληρώματος Or. 1642.

'Αφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

'Αφιδρύεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς Hel. 280.

'Αφιέναι. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ἐκ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἢ σ' ἀφείην μὴ φρονεσαν ib. 847. γάμες ἀφεῖναι σὲς ib. 974. εἰς τὲς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τεμὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾷν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι ϛρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴες καὶ δόμες ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς ἔριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλε Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. οἱδ' ἐκ ἀφιᾶσιν Her. F. 629. γόες ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. μυρίες οἰϛὲς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. ἐδ' ἀφέντ' (sc. τὲς χαλινὲς) ἐᾶν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέραϛον ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τὲς γυναικείες γόες Or. 1022. ἐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ἐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.

'Αφικνεῖσθαι. ὅτε δῶμ' ἑϛίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δελόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεί γ' ἀφικόμην ib. 964. ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθρὲς ἐς ἄνδρας Ph. 360. ἕτω τάρβες εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγες ἀφίξεται ib. 778. ὧν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσετον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἐς σοὶ προδεσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιϛ' ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ἐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκαϛον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ ϛράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἄπιϛ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμες ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρες τὲς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκε ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκε ib. 322. ἀφίκε εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκρὲς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφῖξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι Hip. 284. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Iph.

Α. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν ςράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίου πόνους ἀφῖγμαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕςερος ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς μεγίςας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. συμφορᾶς ἀφιγμένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57.

Ἄφιλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἄφιλος ἦσθα πράσσων κακῶς Or. 719. ἄφιλος φίλων Hel. 531. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.

Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.

Ἀφιςάναι. ἀποςῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέςα Med. 445. χρόνῳ ἀπέςη ib. 1218. δείσας ἀπέςης Sup. 316. οὐδέν μ' ἀποςήσει λόγου Iph. T. 912. ἀποςῆναι πρόσω ib. 1330. οὐ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέςη Tr. 7. ἀπέςην τοῦτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τούτους ἀφεςήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρου Fr. inc. CXCI. 2. ἑκὰς ἀφεςὼς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες βίου Med. 1039. ἀποςᾶσα κλισμοῦ Or. 1440. ἀποςᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. κἀποςήσομαι (pro καὶ ἀπός.) θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1054. οὐδ' ἀφίςανται φόνου Or. 1544. οὐκ ἀφίςαμαι Med. 742. ἀφιςάμεσθ' ἀεὶ Hip. 1330. ἀφίςασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. οὐκ ἀφίςασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπεςήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποςαθεὶς Hec. 807.

Ἄφλεκτος. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Ἄφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med. 1205. οὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.

Ἄφοβος. ἄφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἄφοβος Ph. 243.

Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 32.

Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.

Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἤ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842. Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.

Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. χρηςῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι Her. F. 236.

Ἀφορμίζεσθαι. οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ (fut. 1. med. *deduces*) χθονὸς Iph. T. 18.

Ἄφρακτος ὅρκοις θεῶν Hip. 657.

Ἄφραςος κηλὶς Hip. 820.

Ἀφροδίτη. μέμηνε ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ςρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα πάντ' ἐςὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion. 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr. X. 1.

Ἄφροντις. τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI.

Ἀφροντίςως Med. 914.

Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. κατὰ ςόμα χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ καταςάζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120. ἀφρὸν κατέςαζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934.

Ἀφροσύνη. ἀφροσύνῃ θανεῖν Iph. A. 1431. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. ἀνόμου ἀφροσύνας Bac. 386.

Ἀφρώδης. ςόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 220.

Ἄφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489. οὐκ ἄφρων ὢν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε Her. F. 758. ἴσω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Fr. inc. CXXXIV. 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV. ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἢν ἄφρονας τέκω Fr. inc.

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ᾗ χρῆν κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βελεύματα ἄφρονα Ph. 1641.

'Αφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.

'Αφύειν. τὰν Κύπριν ἀφυσαμέναν χώραν Med. 836.

"Αφυκτος. ἄφυκτον οἰςὸν Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς Dan. 27.

'Αφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίε ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.

"Αφυλλος. ἀφύλλε ςόματος Or. 383.

'Αφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.

'Αφύσσειν. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051.

"Αφωνος. εἰς τὲς ἀφώνες μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύςηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνεντα Pal. fr. II. 2.

'Αχαιϊκός. ἐξ 'Αχαιϊκε ςρατε Tr. 236. τόνδ' 'Αχαιϊκὸν λάτριν ib. 702. ἐπὶ ναῦς 'Αχαιϊκὰς ib. 1017. ςράτευμ' 'Αχαιϊκὸν ib. 652. et 863. 'Αχαιϊκὸν πόλισμα Her. 194.

'Αχαιΐς. ἐκ τίνος νεὼς 'Αχαιΐδος ἥκετε; Hel. 1560. 'Αχαιΐδος γῆς El. 1285.

'Αχαϊκός. λεὼς 'Αχαϊκὸς Hec. 510. ὄχλος 'Αχαϊκε ςρατε ib. 521.

'Αχάλινος. ἀχαλίνων ςομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἳ ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383.

'Αχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi. fr. IV.

"Αχαρις. ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ἄχαριν κέλαδον μεσιζόμενος Cy. 487. χάριν ἄχαριν Iph. T. 566. ἄχαριν οἰκεσι χθόνα Cy. 124.

'Αχάριςος. ἀχάριςος ὄλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριςοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίςες Ion 880. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὲς διδεσα Ph. 1745. ἀχάριςον ὑμῶν σπέρμα Hec. 254.

'Αχεῖν, dor. pro ἠχεῖν. ἀχεσι προσπύλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνες εὐαχήτες Ion. 883. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.

'Αχελῷος. 'Αχελῴε δρόσον An. 167. δμωσὶν 'Αχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. 'Αχελῴε ῥόον Hyp. fr. X.

'Αχερόντιος. λιμένα λιπὼν γε τὸν 'Αχερόντιον Her. F. 770. λίμναν 'Αχεροντίαν Al. 445.

'Αχερέσιος. δι' 'Αχερέσιον πόρον Her. F. 838.

'Αχέρων. δι' 'Αχέροντος ἰέναι Ph. 1322.

'Αχέτας κύκνος El. 151.

'Αχθεινός. τίς ε σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.

"Αχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. σωφρονεντι ἤχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ε γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. ἄχθομαι, εἰ μή σε σώσω Iph. A. 1414. ἠχθόμην, φίλαι Iph. T. 351. λιπὼν ἂν εδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ 'Αφροδίτη τοῖς γέρεσιν ἄχθεται Æol. fr. XIX. 2. τάδ' ἄχθονται βροτοὶ Hyp. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε μᾶλλον Epist. I. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II.

"Αχθος. ἧς εκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος Or. 3. ἄχθος οἴκων Hip. 386. μέτριον ἄχθος Al. 887. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλεν An. 396. cf. etiam v. 475. ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. et ita φίλον ἄχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἄχθος El. 108. εκ ἔςιν ἄχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710.

'Αχίλλειος. τὸν 'Αχίλλειον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' 'Αχιλλείε τάφε ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν 'Αχίλλειον σκύμνον An. 1170. σῆμ' 'Αχιλλείε ςρατε Iph. A. 241. τῆς 'Αχιλλείας λόγχης Hec. 130.

'Αχιλλεύς. 'Αχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνε Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem *Achillis* nomen occurrit.

'Αχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel. 1298.

Ἄχλοος. ἄχλοα πεδία γᾶς Hel. 1343.
Ἄχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
Ἀχόρευτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτυς Tr. 121.
Ἄχορος. ἀχόρυς ςοναχὰς μέλποντο An. 1038.
Ἄχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ ςένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεα φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνῳδὸς Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἀχέων ib. 649. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270 μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. ςένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεα λύπης Hel. 386. μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. in fin.
Ἄχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
Ἀχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. ὐκ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. οἳ τιμῶσ' ἀχρείυς ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δείσασα Sup. 299.
Ἀχρήμων Med 461.
Ἄχρηςος. πόλει ἄχρηςος Her. 4. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηςος Antig. fr. XII. 2. ὐδέν γ' ἄχρηςον, ὐδὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἄχρηςον Tr. 667.
Ἄχρωςος. ὐκ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837.
Ἀχὼ, dor. pro ἠχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχὼ ib. 1111.
Ἀψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς ςόμα Her. 891. πτηνῶν ὀνείρων ἀψευδέςεροι Iph. T. 571. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέςατον Her. F. 59.
Ἁψίς. ἁψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἁψῖδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἁψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 2.
Ἄψοφος. δι' ἀψόφυ βαίνων κελεύθυ Tr. 887.
Ἀψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην ib. 959.
Ἄψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. ὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχυ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
Ἀωρὶ, *adverb*. Fr. inc. CLXXV. 1.
Ἄωρος. θανάτυ ἀώρυ Or. 1030. et θανάτυς ἀώρυς Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἀώρυς παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἀώρυ ἀθλίας τύχης Hec. 425. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
Ἀὼς, dor. pro ἠώς. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004. ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἀῦς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀῦς El. 730.

B.

Βαβαὶ, partic. exclamandi Cy. 156.
Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
Βαδιςὴς ταχὺς Med. 1182.
Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἑςίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

ἁλμυρὸν βάθος πόντȣ Tr. 1. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. εἰς τοσȣ̃τον ἤλθομεν βάθος κακῶν Hel. 310.

Βάθρον. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. θάτερον λαβὼν βάθρον Iph. T. 962. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989. κλίμακος ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. Ἰλίȣ ἐξαναϛήσας βάθρα Sup. 1197. cf. etiam Hel. 1668. ϛενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81. σεμνὰ Πηλίȣ βάθρα ib. 705. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157. βάθρων ἄπο ib. 1201. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. ἧσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι ib. 47. κἀπὶ κινδύνȣ βάθρα Cy. 351. πρὸς ἁγνοῖς ἑϛίας βάθροις Her. F. 715. Κυκλώπων βάθρα ib. 944. αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω ϛρέψασα ib. 1306. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608. πετρίνοις ἐπιϛὰς βάθροις ib. 707. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52.

Βαθύξυλος. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ Bac. 1136.

Βαθύπλȣτος. εἰρήνη βαθύπλȣτε Cresph. fr. IV. 1.

Βαθύς. βαθὺς Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε An. 638. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος Rh. 796. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Βαθύσπορος. βαθυσπόρȣς γύας Ph. 651. et 673. ubi est γυίας.

Βαίνειν. ξίφȣς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 437. πᾷ βῶ; πᾷ ϛῶ; ib. 1057. et ita ποῖ βῶ; πῇ ϛῶ; Al. 866. cf. Hec. 1079. ἀνὰ ϛέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. βέβακε, βέβακεν—γέννα Πέλοπος Or. 969. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 976. βέβηκε πρὸς Κλυταιμν. τάφον ib. 1185. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. βαῖν' ἔσω δόμων ib. 1524. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων ib. 155. Τύριον οἶδμα λιπȣ̃σ' ἔβαν ib. 210. ἔβας, ἔβας—γᾶν πατρῴαν ib. 302. vid. etiam v. 1026. ȣ̃ πρόσω βέβηκας ib. 599. βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. βασιλεὺς βέβηκε ib. 868. χρόνῳ ἔβα—Θηβαίαν τάνδε γᾶν ib. 1052. ȣ̃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω ib. 1332 ἐπὶ παῖδας ἔβα σȣ̀ς ib. 1552. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El 1210. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι Ph. 1712. μȣ̃σαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ȣράνιόν τ' ἔβαν ib. 1720. διά μȣ κεφαλᾶς φλὸξ ȣρανία βαίη Med. 145. ἅ νιν ἔβασεν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 209. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. βαῖνε δωμάτων ἔσω ib. 1019. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. τί ποτ' ἔβα κακόν; ib. 581. ἐπ' ἀπείρȣ γᾶς ἔβασαν ib. 763. θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρδίαν ib. 841. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει ib. 1371. βέβηκεν, ȣκ ἔτ' ἐϛὶν Al. 393. μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν ib. 395. ȣδὲ γήρως ἔβας τέλος ib. 416. ἔβα λιπȣ̃σ' Ὄθρυος νάπαν ib. 583. ἐκ δόμων βέβηκεν ib. 770. βᾶθι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἔβαν Πριαμίδαν An. 286. ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχȣ παλάμαις ib. 1026. Ἀγαμ. νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονὸς ib. 1062. βᾶθι ἱερῶν δαπέδων ἄπο—βᾶθι Sup. 271. sq. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. πατὴρ βαίνει πέλας ib. 1031. cf. etiam Iph. T. 460. δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1039. vid. etiam v. 1043. ὦ τέκνον, ἔβας ib. 1162. ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402. πλωτήρων εἴ τις ἔβα ib. 449. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν ib. 1109. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην ib. 1138. τέκος ἄφαρ ἔβα ib. 1274. φέρων βρέτας θεᾶς βέβηκε ib. 1478. βᾶθι πρὸς εὐνὰς Rh. 1. et. 24. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη ib. 238. ἄδιϛος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀȣ̃ς ib. 555. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ ib. 577. πόθεν ἔβας; ib. 682. ἔβα κατὰ πτόλιν ib. 710. ἔνθα βαίνομεν Tr. 57. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ib. 184. βέβακα δύσποτμος ib. 290. τίς ȣκ ἔβα νεανίδων; ib. 527. βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία ib. 582. ἄρτι κἀπ' ἐμȣ̃ βέβηκε ib. 613. βαῖνε πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας ib. 778. ἔβας ἔβας—ἅμ' Ἀλκμ. γόνῳ ib. 802. ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος ib. 806. βαῖνε λευϛήρων πέλας ib. 1039. ἐπεὶ βέβηκε ib. 1145. ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδὺν Bac. 527. ἐν ᾗ βεβήκαμεν Her. 62. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων ib. 625. ὅπως βαίης πέλας ib. 657. βᾶτε,

βᾶτε εἰς δόμες Hel. 338. *βέϐηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας* ib. 611. *πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις* ib. 667. *βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες* ib. 1357. *ὀρθῷ βῆναι ποδὶ* ib. 1465. *βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας* ib. 1505. *βέϐηκ' ἔξω χθονὸς* ib. 1531. *ἔχων ναύτας βέϐηκεν* ib. 1538. *ἐλπίδων εἴσω βέϐηκα* ib. 1540. *τὰς Κασαλίας—βαίνετε δίνας* Ion. 96. *τίνα τύχην λαϐὼν βέϐηκε παίδων;* ib. 749. *δόμες ἔϐα Λοξίε* ib. 1455. *βέϐηκ' ἐς ᾅδε* Her. F. 24. *ἔϐα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας* ib. 410. *ἐδ' ἔϐα πάλιν* ib. 429. *βέϐηκ' Ἀθήνας* ib. 621. *ὧδ' ἔϐητ' ἐπὶ ξυρε* ib. 630. *δισσὲς ἂν ἔϐαν διαύλες* ib. 662. *βέϐακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς* ib. 768. *πατρὸς ὕδωρ βάτε λιπεσαι* ib. 786. *βέϐακεν ἐν δίφροισιν* ib. 880. *τειχέων ἐντὸς ε βαίνω πόδα* El. 94. *ἐκ δόμων βαίνεσι λαιψηρῷ ποδὶ* ib. 549. *πατρῴων ἀπὸ δωμάτων—ἔϐασε* ib. 589. *βαίνεσιν ἐξ οἴκων πόδα* ib. 1173. *τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνεσι βροτοῖσιν;* ib. 1237. *τί χρέος ἔϐα δῶμα;* Fr. inc. CXCV. *βῆναι ἀπονητὶ δὶς σεφθέντ' ἐλαίᾳ* Epig. III. 6. *ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων* Or. 865. *πρὸ δωμάτων βαίνοντα* ib. 1505. *Ἰσμηνε ἐπὶ χεύμασι βαίνων* Ph. 800. *πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν* ib. 851. *ἁϐρὰ βαίνων* Tr. 821. *δι' ἀψόφε βαίνων κελεύθε* ib. 888. *ἐκ τεδε βαίνων* Her. F. 947. *εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα* El. 320. *ἔξω βαίνων τεδε* Beller. fr. XVI. 9. *διὰ λαμπροτάτε βαίνοντες ἁϐρῶς αἰθέρος* Med. 830. *ἁϐρὸν βαίνεσα παλλεύκῳ ποδὶ* ib. 1164. *ὑψικόμων πέραν βαίνεσ' ἐλατᾶν* Al. 589. *δι' ἅλα—καὶ λιμένας—βαίνεσαι* Tr. 128. *μνήμην εἶχον πλησίον βεϐηκότος* Iph. A. 1103. *ἐν ερανῷ βεϐακὼς* Her. 910. *ἐν οἷς βεβηκὼς* Her. F. 178. *ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεϐηκότα* Fr. inc. LXVIII. 1. *ἐν ὄλϐῳ μὴ σαφεῖ βεϐηκότες* Antiop. fr. XXV. 4. *ἄσρων βεϐηκυῖαν μυχὲς* Hel. 623. *βὰς εἰς θάλασσαν* Iph. T. 1382. *ἔτλα ναύσαθμα βὰς κατιδεῖν* Rh. 244. *τίς ἀνδρῶν ὁ βάς;* ib. 692. *ἐπ' οἰάκων βὰς* Hel. 1626. *εἰς ἀξίωμα βὰς* Ion. 603. *ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ* ib. 1166. *πρόσω βάντι ποταμὸν* Cresph. fr XVIII. 1. *ὑμᾶς βάντας χρὴ—φρεῖν* Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. *βᾶσα δωμάτων ἔσω* Or. 301. v. etiam An. 818. *βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον* Med. 180. *ὅρος βᾶσα* Hip. 233. *ἐς οἴκες βᾶσα* Hel. 1093. *εἰς ἴχνος βᾶσα* El. 532. *δόμων ἔσω βᾶσα* ib. 689. *οἶκος βήσεται δι' αἵματος* Ph. 20. *ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων* Hip. 53. *ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεϐᾶσιν* An. 1022. (sed hoc potius ad *ἀποϐαίνειν* pertinet) *βεϐᾶσιν τέκνα, βεϐᾶσιν* Sup. 1138. sq. *ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρϐάρε* Iph. T. 906. *βήσῃ ῥοθίαις πλάταις* ib. 1133. *βεβᾶσι φρεδοι* ib. 1289. *οἶσθ', ὅποι βεϐᾶσιν ἄνδρες;* Rh. 689. *λετρὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεϐᾶσιν* Tr. 834. *ἀεὶ βεϐάναι εὐτυχίᾳ* Her. 610. *βεϐᾶσι δ' ἐκ γῆς* Hel. 1629. *εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι* Ion. 76. *ἐφ' ὅ ποτε βάσεται* ib. 688. *βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς* Fr. inc. CLIV. 2. *ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοσροφεῖ βεϐὼς* Ph. 176. *ἐν μάχῃ βεϐὼς* Sup. 850. *πε κυρεῖ βεϐώς;* Iph. T. 1285. *ἐπὶ λαίφεσιν βεϐὼς* Tr. 685. *ἔξω βεϐὼς* Bac. 645. *τειχέων ἔσω βεϐὼς* ib. 1221. *δωμάτων εἴσω βεϐὼς* Her. F. 955. *τηλόθεν παιδὸς βεϐὼς* ib. 1112. *ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεϐῶτος* El. 453. *κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεϐὼς* ib. 777. *ὄπισθε νῶτα Σειρίε βεϐὼς* Phaëth. fr. VIII. 5. *θανάτε πέλας βεϐῶσι* Or. 1044.

Βαιὸς *ὄλϐος* Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. *βαιὸν (paulo post) πένθος οἴσω* Rh. 974.

Βάκτρευμα. *βακτρεύμασι τυφλε ποδὸς* Ph. 1534.

Βάκτρια *τείχη* Bac. 15.

Βάκτρον Hec. 281. *τριτοϐάμονος δευομένα βάκτρε* Tr. 276. *κισσίνε βάκτρε μέτα* Bac. 363. *βάκτρῳ ἐρείδε περιφερῆ σίϐον χθονὸς* Ion. 743. *παρὰ βάκτροις* Ph. 1542. *βάκτρα πρόσφερε* ib. 1711. *ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις* Ion. 217. *ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος* Her. F. 108.

Βακχεία. *βακχείᾳ συντόνῳ* Bac. 126. *παύσω κακέργε τῆσδε βακχείας* ib. 232. *πλασαῖσι βακχείαισιν* ib. 218. *ἐκερτόμει θεὸν, σάς τε βακχείας* ib. 1292.

Βακχεῖος. *ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον* Bac. 1151. *βακχείῳ ποδὶ* ib. 1228. *ὦ φίλε Βακχεῖε* Cy. 73. *κατάρχομαι*

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχεῖον κάρα ib. 676. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. βακχεῖον χόρευμα ib. 658. βακχεῖον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχεῖον Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεῦσι συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ ib. 806. δέμας ἔσεισε, κἀβάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔτι πυ φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύυσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύυσαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύυσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ὑ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βεβάκχευται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐΐυ βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω ςήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεςον ὖσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ὖσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνυν θύρσον εἰς βακχεύματα ib. 723. ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεὺς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλυ βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχῃ θεῦ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ὅπως βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾅδυ Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553. et 716. Œn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro *vino* dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεὶς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνοιο Βάκχυ Hip. 560. κρατῆρα Βάκχυ Iph. A. 1061. Βάκχυ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχυ προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχυ Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καθ' ᾅδυ Βάκχος Her. F. 1119. Κυρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλβίς. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο Her. F. 867.

Βαλιός. τὺς ζυγίυς λευκοςίκτῳ τριχὶ βαλιὺς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανῦσαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνυ Or. 168. ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον ib. 265. λυτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χεῖρας ἱκεσίυς ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μιάςορ' εἰς ᾅδυ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρᾳ βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς ςέρν' ἀδελφῦ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὖς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὺς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

1200. πέτρȣς ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρȣνὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιȣ̀ς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. ϛολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγένυν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἄπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνȣ βάλλετε ib. 1523. ȣ̓κ εἰς ἀπίϛȣς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμȣ̀ς El. 804. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ ib. 902. ἐῶν πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μαϛὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλȣσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίȣ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχȣ̀ς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσων ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρȣς βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὄμμασι βαλὼν ib. 1530. ȣ̔ βαλὼν ȣ̔́τως ἄπει Al. 683. δρυὸς κορμȣ̀ς ἐσχάρας βαλὼν ἔπι Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα ϛέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν βαλȣ̃σα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλȣ̃σα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλȣ̃σα ib. 287. τίς ἁ βαλȣ̃σα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλȣ̃σαι σωφρόνως ib. 685. ἣν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρα ϛέφη βαλλομέναν Iph. A. 1513. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. ϛέγος βεβλημένον πρὸς ȣ̃δας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκȣ́σας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότιν βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νόϛον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρȣς Ἕλλησιν ἡμᾶς πρȣ̃πιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρȣ γνώμην ὑφαιρῇ ib. 833. βαρβάρȣ ποταμȣ̃ ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον ϛρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρȣ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρȣ νεανίȣ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρȣς ὀπάονας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγȣσιν αἶ αἶ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὅρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὕπο ὄντας ib. 1274. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ȣ̓ βαρβάρȣς Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμȣ̃ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. *βαρβάρων ἡγέμενος* ib. 1332. *βαρβάρες ἀφίξομαι* ib. 1351. *ἐ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω* Her. 424. *τὰ βαρβάρων δἔλα πάντα* Hel. 283. *βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο;* ib. 606. *πρὸς ἄνδρας βαρβάρες* ib. 1620. *βαρβάρων ὑφάσματα* Ion. 1159. *σκῦλα βαρβάρων* El. 7. *βαρβάρες ἐᾶν λέγειν* Phi. fr. IX. 2. *βαρβάροις δελεύσομεν;* Tel. fr. XXIII. *βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη* Fr. inc. B. 34. *βαρβάρῳ βοᾷ* Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. *βάρβαρον ἀκοὰν* Ph. 826. *ἐκ γῆς βαρβάρε* Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. *ἀντὶ βαρβάρε χθονὸς* Med. 536. *βαρβάρε ἀπὸ χθονὸς* ib. 1330. vid. Hel. 869. *διὰ γυναῖκα βάρβαρον* An. 650. cf. etiam v. 871. *βάρβαρον ἰαχὰν* Iph. T. 180. *μακρὰν βαρβάρε χθονὸς* ib. 629. *ἔκβηθι βαρβάρε χθονὸς* ib. 1086. *ἀςοὶ βαρβάρε χθονὸς* ib. 1422. *βάρβαρος γυνὴ* Tr. 477. et Hel. 264. *βαρβάρε χερὸς τάδε* Her. 132. *θήραμα βαρβάρε πλάτας* Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. *πᾶσαν πλανηθεὶς βάρβαρον χθόνα* ib. 604. *βαρβάρε χθονὸς ἄπειροι ὄντες* ib. 1048. *βαρβάρε ςολᾶς* ib. 1144. *βαρβάρε κόρας λάφυρα* Her. F. 417. *ἐν βαρβάρῳ γῇ* Epist. V. *βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι* Or. 1370. *βαρβάροις λιταῖς* Ph. 686. *βαρβάρες βάριδας* Iph. A. 297. *πόλεις βαρβάρες περῶντες* Iph. T. 418. *βάρβαροι γυναῖκες* Bac. 604. *ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον* Hec. 1129. *τὸ βάρβαρον γένος* ib. 1200. et An. 173. *βάρβαρον λέχος* Med. 591. *ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα* An. 260. *βαρβάρῳ χλιδήματι* Iph. A. 74. *βαρβάρε ςρατεύματος* Rh. 612. *βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν* Iph. A. 576. *βάρβαρα φῦλα* Iph. T. 887. *κατῆδε βάρβαρα μέλη* ib. 1337. *ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ* Tr. 759. *βαρβάροις ἐσθήμασι* ib. 991. *μέλεσι βαρβάροις* Bac. 1033. *βαρβάροισι λέχεσι* Hel. 226. *εἰς βάρβαρ' ἤθη* ib. 281. *βαρβάροις πυλώμασιν* ib. 795. *εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ* ib. 870. *βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλέμενον* ib. 1226. *δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων* ib. 1523.

Βαρβαρἔσθαι. *βεβαρβάρωσαι* Or. 485.

Βάρβιτος. *ἐ ποτ' ἐτ' ἂν βαρβίτε θίγοιμ' ἔτι* Al. 346. *ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλέμενοι* Cy. 40.

Βάρις. *βαρβάρες βάριδας* Iph. A. 297.

Βάρος. *ἀγγελίας βάρος ᾀραμένα μέγα* Hec. 107. *βάρος τι κἀν τῷδ' ἐςὶν, αἰνεῖσθαι λίαν* Or. 1162. *χαλεπὸν βάρος* Hip. 259. *χρυσἔ βάρος* ib. 621. *πἔ φύγω βάρος κακῶν;* ib. 878. *παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος* Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. *βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν* Al. 354. *πημάτων ἅλις βάρος* Sup. 818. *βάρος ἐκ ἀβριθὲς* ib. 1125. *ἔχω τοσόνδε βάρος* ib. 1158. *ὄλβε βάρος* Iph. T. 416. *μοὶ βάρος μέγα* ib. 598. *ὀλέθριον βάρος* Tr. 12. *τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον βάρος* Cy. 384. *ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος* ib. 471. *βάρος τἔ ζῆν* Her. 201. *τευχέων βάρος* ib. 723. *βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλε* Her. F. 123. *βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται* ib. 1205. *πλἔτε βάρος* El. 1287. *ῥᾶςον εἶ βάρος φέρειν* Plis. fr. VI. 1. *συὸς φέρων βάρος* Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύβρομος. *βαρύβρομον αὐλὸν* Hel. 1367. *βαρύβρομοι βρονταὶ* Phœn. 190. *βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον* Hel. 1321. *βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων* Bac. 156.

Βαρυδαίμων. *βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν* Al. 868. *τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος* Tr. 112.

Βαρύθυμος. *βαρύθυμον ὀργὰν* Med. 176.

Βαρύνειν. *φίλε ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι* Al. 43. *σκοτεινὸν ὄμμα με βαρύνεται* ib. 386. *ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι* ib. 1051. *τόκοις βαρύνεται* Iph. T. 1228. *βαρυνθεὶς* Her. 205.

Βαρύποτμος. *βαρύποτμον ἄνδρα* Her. 609. *τύχαν βαρύποτμον* Hip. 827. *ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας* Ph. 1354.

Βαρύς. *δαίμων βαρὺς* Hec. 723. et 1087. *βαρὺς χόλος* Med. 1266. *τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν* Hip. 980. *βαρὺν βρόμον μεθῆκε* ib. 1202. *ἐμοὶ θάνατος ἐχ ἔτω βαρὺς* An. 454. *βαρὺς δημότης καὶ ξένος* Sup. 894. *βαρὺς αἰὼν* Iph. T. 1122. *ἐπικείσομαι βαρὺς* Rh. 101. *φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν* Cy. 409. *παλαίεσθαι βαρὺς* ib. 674. *συναλλάσσειν βαρὺς* Her. 4. *ἐκεῖνος ἐκ ἔτ' ἔςαι σοι βαρὺς* El. 1119. *φυγῇ βαρὺς κέαρ* Dan. 63. *τοῖς ξυνἔσιν ὧν*

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρὴν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἠχὼ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης ib. 819. βαρείῃ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. οὐ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ Ph. 1635. βαρύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας οὐκ ἔτ' ἐστ' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τοῦθ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τοῦ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο Iph. A. 599. βασίλεια, o regina Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλείους δόμους Hel. 143. et 1542. et βασίλειοι δόμοι ib. 466. κούρας τᾶς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιβλήματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ στείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τοῦ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει ib. 645. πείθου βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τοῦ βασιλέως Epist. IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιστε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι Al. 130. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. οὐ βασιλεῦσιν εἴξας ib. 368. καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V.

Βασιληΐς. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281.

Βασιλικός. βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὕπερ Ph. 1336. et βασιλικοὺς ἔχων δόμους El. 947. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων El. 306.

Βασιλίς. βασιλὶς οὖσα Hec. 552. νύμφη βασιλὶς Med. 1003. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. βασιλὶς οὐκ ἔτ' ἔστι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλίσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσταγμα δεινὸν Sup. 767.

Βαστάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστά-

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαςάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαςάζομεν Rh. 274. γέροντα βαςάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχȣ χέρα βαςάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βαςάζȣσα El. 696. ἐν χεροῖν βαςάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύσȣσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾷν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλȣ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νȣ̃ς ȣ̓ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ȣ̓́τε πλȣ̃τος βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ȣ̓ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ȣ̓δὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον ȣ̓δέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι', ȣ̓ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τἀπὸ σȣ̃ El. 280. βέβαια ȣ̓δεὶς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ȣ̓ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρȣρȣμένȣ βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἄςρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ȣ̃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοξίȣ σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέςρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποςῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἴργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμȣ̃ βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κȣ̃φον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργ. ςρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθȣμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ȣ̓χ ἕλξετ' αὐτὸν βίᾳ Hec. 1282. βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκȣς βίαν ib. 56. βίᾳ πορθȣμένας ib. 568. βίᾳ θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139. ςέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βίᾳ ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακȣ̃σαι ςόμια—βίᾳ φέρȣσιν ib. 1224. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βίᾳ θυμȣ̃ ib. 832. δαμάζει σȣ βίᾳ σίδαρον ib. 984. ἐκβαλȣ̃σα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βίᾳ ib. 587. βίᾳ παρελθὼν θεȣ̀ς Sup. 231. βίᾳ δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρȣ̀ς βίᾳ ib. 472. θάψω βίᾳ ib. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιςώντων βίᾳ ib. 692. ἐπιςολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν βίᾳ Iph. A. 315. βίᾳ ἄγεις ib. 319. ἑκών, ȣ̓ βίᾳ ib. 361. ἔλαβες βίᾳ ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ ib. 1275. κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ Iph. T. 109. εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. ȣ̓ βίᾳ λελησμένης ib. 373. βίᾳ ἐκπέμπομαι ib. 897. βίᾳ μ' ἁρπάσας ib. 959. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. βίᾳ παῖδα φῂς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βίᾳ ib. 235. ȣ̓δὲν ἦν τȣ́τῳ βίᾳ ib. 257. ȣ̓́τοι βίᾳ γέ μ', ȣ̓δὲ τȣ̃σδ' ἄξεις Her. 64. βίᾳ ξένȣς θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. ὠσθήσῃ βίᾳ ib. 459. γαμȣ̃μαι βίᾳ ib. 839. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Ion. 11. cf. v. 437.

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμῷ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν δράσῃς μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἀπεῖργον αὐτοὺς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145. βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119. μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζου Her. F. 1366. μ' ἡ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἄν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, *pass.* vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄνδρας βιαίους Sup. 308. δίκας βιαίων γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χερὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν—τοῦ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαίων ἁλμάτων Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανοῦσα Hip. 814 βρέφος μαστῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὤθει βιαίως ib. 356. ἕλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαστέον. ἡμῖν οὐ βιαστέον τύχην Rh. 584.

Βίβλινος. Βιβλίνου πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχου—παισὶν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—οὐ μετακλαίομαι ib. 213. μὴ στερηθῆναι βίου ib. 338. τοῦτό μοι πρῶτον βίου ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βίου τὸ πλέον μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975 οὐδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168 ἔρρει βίος ib. 1278. ὀυμὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βίου ἔτλης ib. 1361. εἴη εὐτυχέστερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμηχανησάμην ib. 1607. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βίου χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίου ὄνησις ib. 254. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος ib. 598. ἄπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέστατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου Med. 1039. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου ib. 1245. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόστασιν βίου ib. 277. ἀπαλλαχθήσομαι βίου ib. 357. ᾗ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου ib. 383. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βίου ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βίου ib. 785. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀβίωτος βίος ib. 821. ἀβίωτος βίου τύχα ib. 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίου ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχοίην ib. 1119. οὐδέ μοι χάρις βίου ib. 1408. μεταστῆναι βίου Al. 21. τίνα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου ib. 292. τέρψιν ἐξεῖλου βίου ib. 348. εἰς φῶς καταστῆσαι βίον ib. 363. προλιποῦσα βίον ib. 397. τοῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου ib. 646. μακρὸν χρόνον βίου ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος ib. 805. ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίω βίον ib. 1160. οὐ περίβλεπτος βίος δούλης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βίου ib. 291. ἁμαρτάνει βίου ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίου An. 407. ἀθλίου βίου ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου ib. 953. δυσαίων ὁ βίος ib. 960. διπλοῦ βίου λαχόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προστάτην τοῦ βίου τὸν δῆμον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοίκτειρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυστυχὴς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίου τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγάλας ἐλπίδας βίου Tr. 1252. δούλειον ἀμέραν βίου ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίου ib. 520. τοῦ μακροῦ βίου Her. 448. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦσαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον στερεὶς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίου ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τἀναγκαῖα τοῦ βίου Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. θυγατρὸς Ἑρμ. ἐστὶν βίος; ib. 694. βίου δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίου ib. 1376. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου ib. 1514. μηκῦναι βίον Her. F. 143. τοῦ βίου πόθος ib. 316. βίου κέλευθον ἄθεον ib. 433. μικρὰ τὰ τοῦ βίου ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντὶς βίου Æol. fr. XV. πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr. XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίου Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τοῦ βίου μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. φθοραὶ βίου Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίου Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίου Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίου Hec. 12. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίου Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλοῦτον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτήμων βίου Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίου Bel. fr. XVII. 12. φειδὼ βίου Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. οὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτή, et dor. βιοτά. ω δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν στυ-

γερὰν προλιποῦσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθους; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἁγιστεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν Ion. 490. ἀπλοῦν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλου Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίοτος. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 206. βίοτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. βίοτον ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίοτον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου Hip. 195. βιότου ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. κτητὸν βιότου μέρος ἐστὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοτον ib. 1367. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον ib. 1377. βιότου πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου—διεσταθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοτον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληχε βιότου Iph. T. 914. πρώραν βιότου Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 389. βίοτος εὐδαίμων ib. 909. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοτον οὐκ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ἀλατείᾳ βιότου ib. 530. ἤπου προσήτεις βίοτον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοτον; Ion. 326. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 791. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς ib. 699. ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν ib. 737. οἷσιν ὅσιον—φίλον ἐν βιότῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Antiop. fr. VII. 2. οὔτε βίοτον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιότου Meleag. fr. XIII. 5. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιότων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιοῦν. ἡδέως ζητῶν βιοῦν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιστόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. οὐ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεοῦ τις βλάβη Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει οὐδὲν ἥκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. οὐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τοῦσδε βλάψω θανὼν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ στείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νοῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. οὐδὲν βλάψειν ἐοίκασιν Epist. I. οὐ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνους μηδὲν Her. 264. τοὺς φίλους βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεούς; Her. 265. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαστάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι Iph. A. 594. ἐξ ἧς

'Ατρεὺς ἔβλαϛεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλαϛεν Ion. 267. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν ϛάχυς ἔβλαϛεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαϛον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλαϛάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίȣ βλαϛόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἄπο βλαϛῶσι παῖδες An. 665.

Βλάϛημα. τέκνων γλυκερὸν βλάϛημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάϛημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαϛήματα Hec. 1204. ϛεφανȣ̃ν κρᾶτα κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαϛήματα Cy. 205. ἐχθρȣ̃ λέοντος δυσμενῆ βλαϛήματα Her. 1006. καλὰ βλαϛήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαϛήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγξατο Ion. 1189.

Βλαχὴ, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. ȣ̓κ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. καλοῖς βλέπȣσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κἄβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλȣς κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπȣσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὡὐτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτȣ̀ς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κȣρὰν βλέπεις ib 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπȣσιν εὐλαβȣ̃μεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. ȣ̓ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' 'Αλέξανδρον βλέπω ϛείχοντα Rh. 627. ȣ̓ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίȣ τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ȣ̓κ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπȣσι Inus fr. VII, 6. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔσῃ βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἄν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. 'Ορέσȣ σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τȣ̃ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόῳ ἀκȣ́ων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσȣ̃σιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπȣσα φῶς Hec. 668. βλέπȣσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπȣσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπȣσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς ῎Αργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγȣς καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. ἑλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. ȣ̓κ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί μου βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον ib. 284. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ἄδιστος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; Hel. 463. οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νὺξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλῆμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾷν. τι βοᾷς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὅρκους Med. 21. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοᾷς λόγον; Hip. 572. παῖς 'Αμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ,—ἱστορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὥς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν 'Υμέναιον ib. 335. βοᾷς τὸν παρ' ᾅδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, στενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἐβοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δείν' ἐν 'Αργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. κλύω βοὴν ib. 1325. βοὴ κατὰ στέγας ib. 1331. βοῆς ἀκοῦσαν "Αργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπόλων ἀκούομεν βοὴν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἵστησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Tr. 999. θηρῶν οὐκ ἂν ἤκουσας βοὴν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμοῦ βοὴ ib. 1129. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἔστηκε; Her. 73. βοὴν ἔστησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠκούσατε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ, βοὰν Hec. 1092. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοὰν Or. 148. κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. βαρβάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοὰν κλύουσα Ph. 308. ἤϊον βοὰν ib. 1043. ἔκλυον βοὰν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνουσι βοάν; ib. 201. ἀκούεις βοάν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. φονία βοὰ ib. 556. βοὰν, βοὰν 'Ελλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; Her. F. 910. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπώροφον βοάν; ib. 1166. βοὰν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀείδουσ' "Ελλησι βοὰς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικοὺς Or. 1356. βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν ib. 1510. οὐκουν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕστερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμους ὁρῶ El. 963. βοηδρόμου σπουδῆς Or.

1571. ὑστέρα βοηδρόμους πάρειμι Ph. 1441.

Βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79.

Βοιβεία λίμνα Al. 593.

Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.

Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθη βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίου βολὰς ib. 1259. ἑῴοις βολαῖς ἀελίου Ph. 173. ὠλέναιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίους βολὰς Tr. 92. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.

Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἢν ἐκσπάσωμαι βόλον El. 582.

Βορά. οὐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112. δι' ἀψύχου βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. νῆστις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχρημένους Cy. 88. βορὰν δοῦσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾷ ib. 122. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἑταίρων πλησθεὶς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415. οὐ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.

Βορέας Θρῄκιος Cy. 328.

Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκούσῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκου Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.

Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμεναίους Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδοὺς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.

Βόστρυχος. παρὰ βόστρυχον Or. 1427. βόστρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσε βόστρυχον Tr. 1175. ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας βόστρυχον Cy. 499. βόστρυχος εἰλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοστρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοστρύχοις γαυρούμενος ib. 1532. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοστρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοστρύχους τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοστρύχους κεκαρμένους El. 515. βοστρύχους ὁμοπτέρους ib. 530. βοστρύχων ἀναδήματα ib. 882.

Βοστρυχώδης. βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493.

Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.

Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν Rh. 271.

Βοτόν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυος ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυος ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυος γάνος ib. 381. βότρυος εὐΐου πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσου βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔστεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.

Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἴνας ib. 534.

Βουθυτεῖν. ἔνθα βουθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βουθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται ib. 635. βουθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βȣθυτȣ́ντων ὄντας εὐσεϐεςέρȣς Dan. fr. XII. 7.

Βȣ́θυτος. βȣ́θυτον ἡμέραν Hel. 1490. βȣθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βȣθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Βȣκόλος. Πάρις ὁ βȣκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βȣκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βȣκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιϐδήσει βȣκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βȣκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλȣς μάχεσθαι βȣκόλȣς ἡγȣ́μεθα ib. 305. βȣκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βȣ́λεσθαι. τύμϐον βȣλοίμην ἂν ἀξιȣ́μενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βȣλήσομαι ib. 347. βȣ́λει πεσεῖν πρὸς ȣ̓̓δας ib. 405. εἴ τοι με βȣ́λει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβȣ́λετο ib. 796. ἅ τις βȣ́λοιτο ib. 819. βȣ́λομαι ἀνόσιον ξένον δȣ̃ναι δίκην ib. 852. ἴδιόν τι εἰπεῖν βȣ́λομαι ib. 978. ὃ βȣ́λομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βȣ́λει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βȣ́λει σὺ μέντοι, κȣ̓χὶ βȣλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσȣ̃τον σȣ̃ τυγχάνειν βȣλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βȣ́λȣ Hip. 517. δεινὰ βȣ́λεται εἰς σὲ An. 62. τὸ βȣ́λεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βȣ́λεσθαι θέλων ib. 338. δύναι' ἄν, εἰ βȣ́λοιο Bac. 945. δρᾷν μὲν σύ γ' ȣ̓χ οἷός τε, βȣ́λεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεϐεῖν, καὶ βȣ́λομαι Hel. 1004. τί βȣλόμεσθά γ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βȣ́λεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾷν ȣ̓ βούλομαι ib. 858. ἔπραξε βȣ́λησιν, ἣν ἐβȣ́λετο ib. 1305. ἃ γȣ̃ν βȣ́λει El. 770. χρυσὸν μάλιςα βȣ́λυμ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βȣ́λεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ȣ̓δὲν φρονεῖ δίκαιον, ȣ̓δὲ βȣ́λεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βȣ́λεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βȣ́λεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βȣ́λεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ȣ̓ βȣ́λομαι πλȣτȣ̃ντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβȣ́λεθ', ᾗ νόμων ȣ̓δὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βȣ́λεται Fr. inc. B. 28. 2. βȣλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. ȣ̓δ' ἐπὶ τὸ κείνȣ βȣλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ' ἐϐȣλήθης χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐϐȣλήθη τάδε Hip. 476. ἓν ȣ̓δὲ βȣληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βȣληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βȣληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βȣλεύειν. ἄνακτι βȣλεῦσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἤν τι βȣλεύσω κακὸν Hec. 870. χρηςὰ βȣλεύȣσ' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐϐȣ́λευσα ib. 1090. μή τι βȣλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βȣλεύσῃς κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βȣλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος —ἔδρασεν, ἢ 'βȣ́λευσεν; ib. 862. ἃ 'ν δοκῇ, βȣλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βȣ́λευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβȣ́λευσε El. 269. σὺ τȣ̓νθένδε βȣ́λευσον ib. 618. τοιαῦτα βȣλεύματα, εἰς ȣ̃ς ἐχρῆν ἥκις', ἐβȣ́λευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβȣ́λευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βȣλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βȣλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βȣλεύȣσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βȣλεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βȣλεύσασιν εὖ; Med. 874. 'Ανδρομάχην κτανεῖν—βȣλεύσασα An. 808. βȣλεύȣ τότε Or. 636. ὡς καλῶς βȣλεύομαι ib. 1131. βȣλεύȣ, ἐπείπερ εἶ σοφὸς Ph. 742. τȣ̃τ' ἐγὼ βȣλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῷςον σοῖσι βȣ́λευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βȣλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βȣλεύεται Iph. A. 1102. βȣλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βȣ́λευμα βȣλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. ȣ̓δεὶς μετ' ὀργῆς ȣ̓δὲν εὖ βȣλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεϐȣ́λευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεϐȣ́λευμαι· τάδε ib. 893. μὴ ȣ̓ βεϐȣ́λευσαι καλῶς Sup. 248.

Βȣ́λευμα. χρηςὸν βȣ́λευμα Sup. 439. σοφὸν βȣ́λευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βȣ́λευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγȣς καὶ βȣλεύματος Tel. fr. XV. 1. ȣ̓κȣ̃ν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βȣλεύμασιν; Hec. 251. ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βȣλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βȣλεύματα ib. 626. ἐξιςορῆσαι ὁδὸν βȣλευμάτων ib. 744. ἦ πȣ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βȣλεύματα Ph. 700. 'Ετεοκλέȣς βȣλεύματ', ȣ̓χ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

γελον βȣλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἑλεῖν βȣλεύματα Med. 372. κȣφως φερȣσῃ κρεισσόνων βȣλεύματα ib. 449. λιμὴν βȣλευμάτων ib. 769. πάντα τἀμά σοι βȣλεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βȣλευμάτων ib. 886. χαιρέτω βȣλεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βȣλεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ȣδεὶς ἀντερεῖ βȣλεύμασιν Hip. 402. κακὰ βȣλεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βȣλεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βȣλεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βȣλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βȣλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βȣλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴϛορας βȣλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βȣλεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βȣλεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βȣλεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βȣλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βȣλεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βȣλεύματα ἐβȣλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βȣλευμάτων Œd. fr. IV. 1.

Βȣλευτήριον. δόλια βȣλευτήρια An. 447. εἰς βȣλευτήρια ib. 1098.

Βȣλή. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 913. καιριωτέραν βȣλὴν Her. 473. βȣλῆς ȣδέν ἐϛιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βȣλᾶς El. 161. δόλιαι βȣλαὶ Med. 413. ȣ μένȣσι τῶν θυοσκόπων βȣλὰς Rh. 69. ἐν δίκης βȣλαῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βȣλαὶ ἔχȣσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βȣλησις An. 703. ἡ βȣλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βȣλησιν, ἣν ἐβȣλετο Her. F. 1305.

Βȣπόρος. σφαγεῖς βȣπόροι An. 1135. ἀμφὶ βȣπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βȣς. βȣν ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βȣς ἕβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βȣν ῥιφέντα Mel. fr. XXVIII. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βȣσὶ βȣκόλον τραφέντα ib. 1292. βȣς ἤλθομεν νίψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βȣς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261. ἡλίȣ ἁγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βȣς εἰς ἀρȣρας εἰσβαλὼν El. 79. βȣσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βȣϛαθμον. πρὸς Ἴδης βȣϛαθμα Iph. A. 76. λιπὼν βȣϛαθμα Hel. 29.

Βȣϛαθμος. ἀμφὶ βȣϛάθμȣς Hel. 363.

Βȣσφαγεῖν El. 627.

Βȣτας. ἀνὴρ βȣτας Hec. 646. Ἰδαῖον βȣταν ib. 944. βȣταν φόνον Hip. 537. ϛαθμȣς ἐπὶ βȣτα An. 280.

Βȣφορβεῖν. ἐβȣφόρβȣν ξένῳ Al. 8.

Βȣφόρβιον. βȣφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βȣφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βȣφόρβια Mel. fr. XXI.

Βȣφορβός. βȣφορβὸς ἥκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βȣφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βȣφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί σȣ κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τȣς λόγȣς Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τȣ φόνȣ γενȣ βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγȣ τȣδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπȣς. βραδύπȣν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ ϛείχȣσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τȣ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέȣ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κȣφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγκόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερȣ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. *λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν* Ph. 1143. *νέοι βραχίοσιν* Sup. 738. *νέων βραχιόνων ἥϐητὴν τύπον* Her. 858. *σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων* Her. F. 312. *παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν* ib. 1099.

Βραχύς. *βραχὺς λόγος* Or. 446. et fr. inc. XC. 1. *ἐν βραχεῖ χρόνῳ* Ph. 924. *κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ* Hip. 96. *βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι* ib. 1246. *βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος* Al. 652. *βραχὺς αἰὼν* Bac. 395. *βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν* ib. 1278. *τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν* Her. 613. *εἰς βραχὺν χρόνον* Her. F. 957. cf. etiam El. 940. *βραχεῖ μύθῳ* Er. fr. II. 5. *βραχεῖαν ἡμέραν* Med. 1248. *γνώμῃ βραχείᾳ* Hip. 644. *βραχείας προφάσεως ἔδει* Iph. A. 1180. *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς* Er. fr. II. 23. *ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ* Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. *τὸ σθένος βραχὺ* Ph. 745. cf. etiam Æol. fr. IX. 1. *ὅταν βλέπω βραχὺ* Ion. 744. *βραχὺ ἀναστένει* Or. 156. *γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ* ib. 1103. *ἔτι ἐμπνέων βραχὺ* Ph. 1428. *τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ* Tr. 1248. *βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ, βραχέα* Iph. A. 378. *ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται* ib. 400. *ἐκ βραχιόνων, pauciorībus verbis* Sup. 478.

Βρέμειν. *ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ* Bac. 162. *πάταγον ἀσπίδων βρέμειν* Her. 832. *πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων* Ph. 113. *τρικυμίαις βρέμοντα* Tr. 83. *ἵππον οὐράνια βρέμοντα* ib. 520. *δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων* Her. F. 962.

Βρέτας. *Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας* Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. *βρέτας θεᾶς* Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. *ἔστ' ἐν δόμοισι βρέτας* Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. *βρέτας Διὸς τροπαίου* Her. 936. *Παλλάδος σεμνὸν βρέτας* El. 1254. *θεῶν συλᾶν βρέτη* Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. *βρέφος ἦν τότε* Or. 377. *σπείρας βρέφος* Ph. 22. *ἐκθεῖναι βρέφος* ib. 25. *ἔτι βρέφος* ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. *βρέφος ἔκβολον οἴκων* Ph. 811. *βρέφος φονεύειν* An. 300. *βρέφος διδάσκεται λέγειν* Sup. 914. *βρέφος τοὐμὸν προσούρισας* Iph. A. 1151. *βρέφος ἁπαλὸν ἔϐαλε* ib. 1286. *βρέφος ἔλιπον* Iph. T. 834. *οὐ κτανὼν βρέφος* Tr. 921. *βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε;* ib. 1165. *εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον* Bac. 289. *τὸ Διὸς βρέφος* ib. 522. *ὅτ' ἦν βρέφος* Hel. 11. *ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον* Ion. 16. *βρέφος νεογνὸν* ib. 31. et 280. *βρέφος λέγουσιν*, sc. *αὐτὸν ἀφικέσθαι* ib. 317. *τεκοῦσα βρέφος Φοίϐῳ* ib. 503. *νεογόνον βρέφος* ib. 1339. *βρέφος νήπιον* ib. 1399. *ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν* ib. 1454. *δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος* ib. 1599. *ἔτεκον μόνη βρέφος* El. 1129. *βρέφος, o infans* An. 723. *βρέφη φίλια* Tr. 557. *βρέφη λιποῦσαις* Bac. 701.

Βρέχειν. *μέθῃ βρεχθεὶς* El. 326.

Βρίζειν. *ὄμμ' οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔϐριξεν* Rh. 825.

Βρίθειν. *ὄλϐῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ* Tr. 216. *ξίφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις* Ph. 1551. *πίνῳ βέϐριθα* El. 305. *τῷ οὐ βρίθεται;* Cress. fr. IX. 2.

Βρῖθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον *ἔνθα τέκε μάτηρ* Ph. 652. Βρομίου *παράμουσος ἑορταῖς* ib. 792. *θοάζω* Βρομίῳ *πόνον ἡδὺν* Bac. 65. Βρόμιον *παῖδα θεὸν θεοῦ* ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. *οὐ τάδε* Βρόμιος Cy. 63. Βρομίου *πόλιν ἔοιγμεν εἰσϐαλεῖν* ib. 99. *οἳ* Βρόμιον *ἀνήρπασαν* ib. 112. Βρομίου *πῶμα* ib. 123. *τὸν φιλοκισσοφόρον* Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος *ἐναίρει γᾶς τέκνον* Ion. 216. *παρὰ* Βρόμιον *οἰνοδόταν* Her. F. 682. *ὦ* Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. *ὦ ἄναξ* Βρόμιε ib. 1030. 2) *adject. βρόμιος σηκὸς* Ph. 1740. *βρομίῳ θύρσῳ* Her. F. 890. *ἔθειρα βρομίων* Hel. 1380. *κρόταλα βρόμια* ib. 1324.

Βρόμος. *βαρὺν βρόμον μεθῆκε* Hip. 1202. *βρόμον ἐπὶ φόνιον* Her. F. 1212.

Βροντή. *νερτέρα βροντὴ Διὸς* El. 748. *δεινὰ κτυπήματα βροντῆς* Sis. fr. I. 33. *βροντῆς πνεῦμα* Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ ςεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1046. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. πταμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύϐρομοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Œd. fr. XVII. 13. et βροτείῳ γένει Hel. 1354. et γένȣς βροτείȣ Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ȣκ ἐᾷν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεςάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαιὸν ἡγȣμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιςον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν σ' ἐμφανῶς κλῄζει βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταύρȣ καὶ βροτȣ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ȣ ῥᾴδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀςάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ȣδέν' ὄλϐιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐςι τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νȣς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν ib. 1245. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεȣς ȣχ ὁμοιȣσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ὦ θεῶν ȣδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινός ἐςιν ȣρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτȣν χαίρȣσιν Ion. 638. κάμνȣσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. περίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνονες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτȣς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. ἔχθιςος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενȣς τυχὼν Dan. 9. πλεῖςα σφάλλει βροτȣς Æol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γᾶ βροτȣς Alex. fr. XII. 4. ȣκ αἰσχρὸν ȣδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ȣ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξίωμα κάλλιςον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πȣ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Œd. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 1. ὁ πλεῖςα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. τὸν ὄλϐον ȣδὲν ȣδαμȣ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσȣσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδȣσι βρο-

τὺς Pro. fr. VI. πόνος ὑκέτ' ἀλγύνει βροτὺς St. fr. V. 2. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur βροτύς. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. ὑθ' ὅμοιον ὑδὲν, ὑτ' ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. et sic compluribus aliis locis βροτοὶ pro *hominibus* occurrit.

Βροτοφθόρος. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρη Or. 951. κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ δέρην ὑρανίῳ πελάσαι Al. 229. περίβαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. βρόχυς ἅπτειν κρεμαστὺς Or. 1035. εἰσπεσῦσα δικτύων βρόχυς ib. 1315. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ib. 783. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; ib. 721. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997. δεσμὰ καὶ βρόχυς λαβὼν χεροῖν Iph. T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545. cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων ib. 1172. θηρῶν βρόχυς κομίζετε Hel. 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι ib. 729. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. fin. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup. 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανύσης εἰς θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπυ Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. βώμιοι πιτνῦντες An. 357. βώμιοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593. ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπῖδα Her. F. 984. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. ἀμφὶ βωμίυς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. ὑδέν σ' ὀνήσει—ὑ βωμὸς An. 162. αἱμάτυ θεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω βωμὸν ib. 412. ἁγνὸν βωμὸν θεᾶς ib. 428. βωμῦ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔστη 'πὶ βωμῦ An. 1124. βωμῦ κενώσας ἐσχάραν ib. 1139. βωμῦ πέλας ib. 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73. ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481. Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145. El. 792. ὑκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα ib. 1445. ἐνδεξιύσθω βωμὸν ib. 1473. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. πρὸς βωμὸν θεᾶς ib. 1555. cf. etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν φόνῳ Iph. A. 1595. βωμὸς,—ὗ καταστάζει φόνος Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα ib. 859. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061. βωμὸς θεῦ Her. 61. βωμὸν καταστέψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βωμὸν ib. 245. ὑκ ἂν λίποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῦ σπανίζυσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255. ὑτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. ὑ βωμὸν ἔπτηξεν θεῦ ib. 1280. ἔκλειπε βωμὸν ib. 1306. τὺς ἀδίκυς βωμὸν

ϐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμϐ λιποῦσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμϐ ib. 927. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθϐς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμϐς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμϐς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμϐς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμϐς ἐλθεῖν ib. 976. βωμϐς κνισσᾶν βϐθύτοισι προστροπαῖς ib. 1159. δϐλοι βωμϐς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχϐσι Sup. 268. ἔνθ' Ἄρτεμις βωμϐς ἔχει Iph. T. 86. βωμϐς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμϐς ib. 404. βωμϐς μηλοθύτας ζητϐσα ib. 1116. βωμοῖς παρίςατο ib. 1314. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμϐς ἐμϐς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω 'πὶ βωμϐς Bac. 1356. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμϐς ib. 422. βωμοί πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμϐς (i. e. εἰς β.) ib. 804. θεῶν βωμϐς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾷ Σιμϐντίδι γᾷ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρῴας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φρϐδα φρϐδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔϐας γᾶν πατρῴαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ξυνῆψε φίλα γᾷ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἁπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς λόχευμα ib. 1026. Θηϐαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας ib. 1063. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾷ Ph. 1735. γᾶς πατρίας ςέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρϐ γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρῴας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιτνϐντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχϐ θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἴχνος ἐν γᾷ κρϐσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νὶν ἅδε γᾶ—οἴσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρῴας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιςεύϐσαν γᾶν ib. 224. εὔανδρον ὀλϐίζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾷ πατρίᾳ ib. 857. ϐρανία —καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, o terra Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ϐδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρῳάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιϐήϊος γᾶ ib. 461. γᾷ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἄναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείϐει ib. 795. γᾶς ἐξέϐα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἁ τεκῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.

Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.

Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαίᾳ Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργυς γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅρυς ib. 1644. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρῴαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὺς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπόπρο γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγυσιν ὑ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίςων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἐξέῤῥε γαίας ib. 973. εἰσορᾷς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἐρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιὰς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐῤῥέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνυσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὺς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὕπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιήτιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λάκαιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτυσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαίᾳ ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαίᾳ θέρος ib. 1025. πρὸς ὐρ. καὶ γαῖαν ἐςήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχυσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἥκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τύσδε εἰς γαῖαν παρεὶς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βύλεται προσωφελεῖν ib. 330. γαίας ἕρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 75. γαῖαν εἰς ἄνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαίᾳ ib. 833. κοινός ἐςιν ὐρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ib. 1450. γαίας ὑτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἕδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὑτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὕπο ib. 296. Ἀργείας ὅρυς γαίας El. 411. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύσυσιν ib. 877. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίςη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. ὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδὼν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρυ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειςὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

o terra Al. 248. *ὦ γαῖα* El. 867. *ὦ γαῖα Δαναῶν* Or. 1621. *ὦ γαῖα μῆτερ* Hip. 601. et sine *ὦ* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *ὦ γαῖα πατρὶς* Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. *ὦ γαῖα σεμνὴ* Ion. 1220. *ὦ γαῖα Κάδμȣ* Her. F. 217. et 1389. et *ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα* ib. 754. in plur. *γαίας χλοηφόρȣς* Ph. 649.

Γάλα. *μελίκρατ' ἄφες γάλακτος* Or. 115. *γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν* Ph. 1525. *ῥεῖ γάλακτι πέδον* Bac. 142. *λευκὸν γάλα* ib. 699. et Cy. 388. *γάλακτος ἑσμȣ̀ς εἶχον* Bac. 709. *γάλακτι ζῶσι* Cy. 122. *βοὸς γάλα* ib. 136. *πηκτȣ̃ γάλακτος* ib. 189. *γάλακτος κρατῆρες πλέῳ* ib. 215. *ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα* ib. 326. *γάλακτί σ' ἐξέθρεψε* Ion. 318. *γάλακτι ȣ̓κ ἐπέσχον τροφεῖα* ib. 1492. *ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι* Her. F. 1266. *γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος* And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας *ἀνὴρ* El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro *γαλήνεια* Hel. 1474. *γαλανείᾳ χρησάμενοι* Iph. A. 546.

Γαλήνη. *κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν* Or. 726. *λαμπρὰ γαλήνη* Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. *γαληνίζει φρένα* Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. *εἰς ξένȣς γαληνὸς ἦσθα* Iph. T. 345. *ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων* Hec. 1160. *γαλήν' ὁρῶ* Or. 279.

Γαμϐρός. *πένητα—γαμϐρὸν πεπᾶσθαι* An. 642. *σὲ γαμϐρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν* Iph. A. 986. *Πριαμιδῶν γαμϐρὸς γενȣ̃* Rh. 167. *κοιράνοισι γαμϐρὸν πέλειν* ib. 198. *γαμϐρὸν νόμιζε* Alcmæon. fr. XI. 2. *ἀξίως ἐμὸς γαμϐρὸς κέκλησαι* Pro. fr. VIII. 2. *δισσοῖς γαμϐροῖς* Ph. 430. et Sup. 132. *κηδεύσας καλοῖς γαμϐροῖσι* Hip. 635. *ἐν σοῖσι γαμϐροῖς* An. 359. *πρὸς παρόντας γαμϐρȣ̀ς* ib. 740.

Γαμεῖν. *γαμεῖ Ἑλένην* Or. 19. *ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις* ib. 1409. *γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην* ib. 1654. *ὃς οἴεται γαμεῖν νιν, ȣ̓ γαμεῖ ποτε* ib. 1655. *γαμεῖ Λάϊός με* Ph. 13. *γαμεῖ τὴν τεκȣ̃σαν* ib. 53. *κακῶς γῆμαι* ib. 384. *παῖδα γῆμαι βασιλέως* Med. 554. *γαμεῖν γάμον* ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017. et Melan. fr IX. 1. *γῆμαι λέκτρα βασιλέως* Med. 594. *ἠξίȣν ἐγὼ γῆμαί σε* ib. 1341. *γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα* Al. 373. *γαμεῖν ȣ̓κ ἄξιον* ib. 631. *ἣν ἔγημεν ἀντιδȣ̀ς* ib. 959. *ȣ̓ γαμεῖς;* ib. 1092. *γαμεῖ τίς νιν;* An. 347. *φίλων ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν* ib. 976. *γῆμαι θέλων* ib. 1063. *γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν* ib. 1280. *πικρὰν Φοίβȣ φάτιν ἔγημας* Sup. 835. *τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα* Iph. A. 835. *ἔγημες ἄκȣσάν με* ib. 1149. *Οἰνομάȣ γαμεῖ κόρην* Iph. T. 2. *ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν* ib. 538. *μειζόνων γαμεῖν* Rh. 168. *γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος* Tr. 44. *Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέςερον γάμον* ib. 357. *ἔγημε τὴν Διὸς* ib. 398. *ἣν βίᾳ γαμεῖ* ib. 962. *γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν* Her. 300. *θηρᾷ γαμεῖν με* Hel. 63. *ἢ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβȣλήθη λέχη;* ib. 790. *μὴ Πάρις γήμειέ σε* ib. 1688. *πόσις τίς σ' ἔγημε;* Ion. 289. *σὸν γαμεῖ λέχος;* ib. 297; *ἔγημε—Ἀλκμήνην* Her. F. 1260. *κἄγημας αἰσχρῶς μητέρα* El. 916. *γαμεῖ πονηρὰν* ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. *ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ* Alex. fr. XI. *γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε* Cress. fr. IV. 1. *ȣ̓κ ἐπίςανται γαμεῖν* Melan. fr. IX. 2. *Ἀλθαίαν γαμεῖ* Meleag. fr. I. 4. *κἂν —γήμῃ τὴν εὐδοκιμȣ̃σαν* Œd. fr. II. 3. *εὖ γȣ̃ν ὡς γαμεῖν ἔχεις* Phi. fr. XI. 2. *ȣ̓κέθ' ὡραῖος γαμεῖ* Phœn. fr. IV. 2. *σὴν κασιγνήτην γαμῶν* Iph. T. 682. *παρθένȣς βίᾳ γαμῶν* Ion. 437. *μῶν γαμȣ̃σα;* Med. 606. *ἀπ' εὐγενȣ̃ς γήμας* Or. 1677. *παῖδα γήμας Κύπριδος* Ph. 7. *γήμας Κρέοντος παῖδα* Med. 19. *μὴ γήμαντα κτάνῃ* ib. 42. cf. etiam v. 288. *γήμας τύραννον* ib. 877. *μή ποτε γήμας* Al. 883. *γήμας Πριαμιδῶν γαμϐρὸς γενȣ̃* Rh. 167. *γήμας μὴ* Tr. 398. *Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην* ib. 1219. *σὲ γήμας* Ion. 813. *ȣ̓χ ἕξεις κακὴν γήμας* El. 920. *ἀνόσιον γήμας γάμον* ib. 926. *ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη* ib. 936. 2) Med. *γαμεῖσθαι. ἢ γαμȣ̃μαι παιδὶ σῷ;* Ph. 1667. *εἰ γαμοίμην* ib. 1678. *ἣν ἐγήματο* Med. 262. *γάμȣς γαμεῖσθαι* Tr. 347. *ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα* ib. 445. *εἰς τύραννν' ἐγημάμην* ib. 474.

γαμῦμαι βίᾳ Hel. 839. Ξέθῳ γαμεῖται Ion. 58. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γαμυμένην δράσειν τι Med. 288. πέμπειν 'Αχ. θυγατέρ' ὡς γαμυμένην Iph. A. 100. cf. etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ἥδεται γαμυμένη Cy. 180. ἁ γαμυμένα Tr. 313. τὰς γαμυμένας Iph. A. 1108.

Γαμέτας. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας—γαμέτα Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας ib. 1028. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312.

Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίυ Med. 673. γαμηλίυς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026. ἀντὶ γαμηλίυ λέχυς Or. 1050. μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352.

Γάμος. ζῆλον ὑ σμικρὸν γάμυ ἔχυσα Hec. 352. γάμος, ὑ γάμος ib. 948. γάμυ ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. ὑ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ib. 584. γαμεῖν γάμον Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι γάμον κατεῖπον ib. 589. ὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. νέυ γάμυ πόθος ib. 1090. ὑ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετο An. 103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. γάμον Νηρῆδος ib. 1078. Ἰναχίδαις γάμον ib. 1088. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. γάμος υκ ἐσθλὸς ib. 819. γάμον ςείχει συνάψων ib. 1228. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. Ἑλένης δυστυχέςερον γάμον ib. 357. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. τοσόνδ' υμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα ib. 932. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη ib. 979. τὴν ὥραν γάμυ Her. 579. γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἄγαμον ib. 696. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. δύςηνον γάμον Ion. 941. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γάμον τοιῦτον λαβὼν ib. 258. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199. τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρείσσων πλυσίυ γάμυ Ar. fr. XX. 2. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc. L. 1. γυναικεῖον γάμον φρυρῦντας Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὖ καθεςᾶσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib. 1009. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων ἐπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὑρεῖν βίον ib. 403. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμυς ib. 414. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γάμοις; ib. 427. Διὸς γάμοισι ib. 653. γάμυς ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι ib. 764. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργυσι ib. 951. γάμυς δυσγάμυς ib. 1054. γάμων τῶν σῶν ib. 1362. γάμοις ἔζευξ' Ἀδράςυ παῖδα ib. 1374. ὦ γάμυς ἐμὺς προδόντε ib. 1445. γάμων φερνὰς διδὺς Αἵμονι ib. 1581. εἰς γάμυς σὺς ib. 1666. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. πικρὺς καὶ λυγρὺς γάμυς Med. 399. τοῖς Ἰάσονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v. 1235. γάμυς τυράννων ib. 778. γάμυς ἀλλοίυς ib. 910. ὁ σοὶ προθεὶς γάμυς ib. 1356. νεοδμῆτες γάμοι ib. 1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib. 1388. ὑ ψαύει γάμων Hip. 14. ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἅψασθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος ib. 1425. σὺς διαφθείρῃ γάμυς Al. 317. γάμοι Θεσσαλῶν ib. 954. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. τὴν μίαν μοι ςεργέτω πόσις γάμοις εὐνὰν ib. 470. σῶν ςερηθεὶς γάμων ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ ib. 1219. εὐναίοις γάμοις ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. πικρὺς ἐσεῖδες γάμυς ib. 833. ἴτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιύτυς γάμυς γήμειας ib. 463. γάμυς ἐξαιρέτυς ib. 485. εἰ γάμων ἱμείρομαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. ἔδαισαν Πηλέως γάμυς ib. 707. cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib. 805. ποίυς γάμυς φῄς; ib. 837. μνηςεύω γάμυς υκ ὄντας ib. 847. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμυς ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα ib. 1354. τὺς ὑβρισθέντας γάμυς μετελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. δᾳδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κακὸν ib. 715. ὦ γάμοι ib. 740. γάμους ἄλλους γαμοῦσι ib. 1016. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔζευξεν γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib. 301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθλίων γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γάμους ἑτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλματα ib. 1448. τοὺς γάμους συνδαίσας ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με ib. 1638. οὐ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσαν Ion. 10. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62. γάμοι Λοξίου ib. 72. δίκας βιαίων γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν ib. 506. τῶν Αἰόλου ὀρεχθῆναι γάμων ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib. 946. οὗπερ ἐζεύχθην γάμοις ib. 949. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους ib. 1092. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. οὓ γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἑστιᾷ γάμους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς ib. 364. τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600. μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη ib. 1090. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τοὺς γάμους ποιουμένους Dan. fr. VI. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. γένει κρείσσους γάμους ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γάμων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd. fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr. XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. οὐ πάντες δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion. 159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.

Γάνος. ποῦ με δέξεται γάνος Sup. 1149. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξουθῆς μελίσσης Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261. et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.

Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης Cy. 502.

Γαπετής. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672.

Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.

Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047. 1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100. Med. 689. An. 591. et sic compluribus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. οὐ γάρ; ib. 1515. τί δὴ γὰρ οὔ; ib. 1602.

Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 219. γαστέρ' ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ Bel. fr. XVII. 5. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα ib. vers. 12. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς ὀλουμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 2.

Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ὄλβῳ γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI. 11. οὐδὲν οὕτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφυ Phi. fr. I. 4.

Γαυροῦσθαι. σκῆπτρα—γαυροῦται λαβὼν El. 322. μὴ γαυροῦ Æol. fr. XIII. 2. ξανθοῖς βοστρύχοις γαυρούμενος Or. 1532. γαυρούμενος τοῖς ἀγρεύμασι Bac. 1239. χρήμασιν γαυρούμενος Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Fr. inc. XXVI. 2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὦ σὺ καταθανῇ γαυρουμένη Hip. 502. θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμȣς Or. 1220. σαφὲς ȣ̓κ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχȣ̃ντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ȣ̃ς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ȣ̓ γεγωνίσκων λόγȣς El. 809.

Γείνεσθαι. ἥ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τιρ. Ἠλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἥ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἥ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρα Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἁ σὲ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ȣ̃ς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγὼς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. τοιȣ̃τος γεγὼς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγὼς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρὸς Οἰδίπȣ γεγὼς ib. 631. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ἔχθιστος γεγὼς ib. 467. σοφὸς γεγὼς ib. 548. et ȣ̓ σοφ. γεγὼς Sup. 219. φυγὰς γεγὼς Med. 554. ἐξ ἐμȣ̃ γεγὼς Hip. 943. σωφρονέστερος γεγὼς ib. 995. εὐσεβὴς γεγὼς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλȣ̃ πατρὸς γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγὼς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. πατρὸς κλεινȣ̃ γεγὼς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. Ἀργεῖος γεγὼς Sup. 896. Ἀτρέως γεγὼς Iph. A. 321. πατρὸς ἐκ ταυτȣ̃ γεγὼς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ȣ̓χὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγὼς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγὼς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς ib. 1304. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς Cy. 6. συγγενὴς γεγὼς Her. 30. πατὴρ σός τε καὶ τȣ́των γεγὼς ib. 213. ȣ̓δὲν κακίων γεγὼς πατρὸς ib. 327. αὐτανέψιος γεγὼς ib. 987. ἐκ πατρὸς χρηστȣ̃ γεγὼς Hel. 948. ἔκδικος γεγὼς ib. 1036. Αἰόλȣ γεγὼς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγῶτ' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ γεγὼς ib. 1436. δωρεῖται σὲ αὐτȣ̃ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ȣ̓ κατάξιος γεγὼς El. 46. ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς Dan. 30. ἄνθρωπος γεγὼς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγὼς Ar. fr. XVIII. 2. ὄλβιος γεγὼς ejusd. fr. XXI. ἀρίστȣ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα γεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνȣ̀ς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγώτων ib. 490. ἅλις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι— ȣ̓δὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γεγῶτες Iph. A. 369. πατρὸς ἐσθλȣ̃ γεγῶτες Her. 236. δȣ̃λοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἄπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτȣ̃ ib. 531. ἥσσȣς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γεγῶτες Œnom. fr. II. 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γεγῶσαν ἐσθλȣ̃ πατρὸς Med. 406. συγγενὴς γεγῶσά τις Al. 535. δȣ́λη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτȣ̃ πατρὸς Ἀγαμέμν. γεγῶσα ib. 801. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3.

Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. κάταιθε γεῖσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο Ph. 1165. γεῖσσα τειχέων ib. 1187.

Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυστίας ib. 1451. γείτονος κακȣ̃ πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἴη κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονας

θάκυς ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρυ γείτον' Ἰλίυ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἢ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.

Γελᾷν. φίλος ὐδεὶς γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλῦ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾷν ib. 840. φιλῦσι γελᾷν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὐ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.

Γελέων, *nom. pr. viri* Ion. 1579.

Γελοῖος. μισῶ γελοίυς Melan. fr. XX. 3.

Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύςατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ὐ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλῦς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῦ γέλωτος ὕνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.

Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμυσαν κύματος θεοσπόρυ Alop. fr. VI. χρυσῦ γέμοντα γύαλα An. 1094.

Γεμίζειν. γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 503.

Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.

Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὰν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.

Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.

Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῦ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.

Γενειάς. μή συ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἅντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ ςόματι Sup. 1099. προστιθεὶς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχυ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σῦ γενείυ ib. 753. γενείυ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενείυ Med. 65. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενείυ σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ὅσας γενείυ χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενείυ θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.

Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.

Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἤλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.

Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.

Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.

Γέννα. ποία γέννα; Hec. 160. Πηλεΐδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῆ ib. 828. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρῦδος γέννα Iph. T. 155. ἄπαιδα γέννας ἀριςοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5.

Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναίυ φίλυ ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὢν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγὼς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίου πατρὸς El. 369. χρὴ τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίους λόγους Her. 538. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δούλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχου εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνὴ Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τοὔνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίου λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναιότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιότητα Hip. 1301. χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συστενάζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾷν. πρὶν τὸν ἐμὸν 'Ατρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μουσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἄρεϊ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος οὔτε πόντος, οὔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιοῦτον ib. 893. τὸ δοῦλον γένος ib. 1115. ἡ κατῄσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπου γένος Ph. 382. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με ib. 408. ἐκ γένους δεῖ θανεῖν τοῦδε ib. 947. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείῳ γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ οὐκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. οὐκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. οὐχ ὧδ' ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τοῦ Νηρῇδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένους

ποίϐ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχϐμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένϐς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιϛον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμὴ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν ληϛῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφϐ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένϐς Πανδίονος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος ib. 210. γένϐς ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ϐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένϐς ib. 480. θνησκέτω γένϐς ὕπερ ib. 546. πρϐθανον γένϐς ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλϐ μεμπτόν ἐϛί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ϐκ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος ib. 470. ϐκ ἐπείσακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὧν γένϐς ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένϐς ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. δϐλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ϐδὲν κάκιόν ἐϛιν ἀθλητῶν γένϐς Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ϐκ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένϐς Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυϛικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσϐς γάμϐς Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένϐς βροτείϐ Sis. fr. I. 7. γένει γαυρϐμένϐς St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ϐδὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρϐρϐντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἑκάϛῳ τϐ γένϐς ἐϛὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ω τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένϐς Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον ϐδέν ἐϛιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γένυς. φόνϐ ϛαλαγμοὶ σὴν κατέϛαζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένυς σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ω φίλιον ϛόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάϐρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίϛομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρϐμενος Ph. 32. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξϐθᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Μελανίππϐ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Γεραιός. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραιϐ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραιϐ Al. 470. γεραιὸς Ἶφις Sup. 1032. τίς ϐ γεραιὸς ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέϐς Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραιὸς τροφεὺς El. 16. γεραιὲ Her. F. 1358. ὦ γεραιὲ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmæon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραιὲ Ph. 1528. ὦ γεραιὲ πϐς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραιᾷ Ἑκάβῃ Hec. 52. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραιᾶς παρηΐδος ib. 274. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τὶς γεραιὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. γεραιὰν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες

Tr. 462. *γεραιὰ, ο anus*, Sup. 42. Tr. 1046. et Her. 654. *ὦ γεραιὰ* Hec. 389. Med. 133. Her. 888. et 911. *γύναι γεραιὰ* Hip. 267. *ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι* Tr. 1269. *σάρκας γεραιὰς* Med. 1217. *κρίνετε—χέρας γεραιὰς* Sup. 276. *ματέρας γεραιὰς* Tr. 832. *ὦ γεραιαὶ* Sup. 258. et 359. *γεραιὸν ἴχνος* Ph. 1710. *γεραιὸν δέμας* Med. 1212. et Sup. 1106. *γεραιῷ κάρᾳ* Tr. 277. *γεραιὰ μέλη* Sup. 172. et *μέλεα* Tr. 1305. *γεραιὰ λιπὼν δέμνια* Her. F. 107.

Γεραίρειν. *χοροὶ 'Ατρ. ἐγέραιρον οἴκους* El. 712. *τίμιος γεραίρεται* Sup. 553.

Γεραιστίαι. *λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις* Or. 993.

Γεραίστιοι *καταφυγαὶ* Cy. 294.

Γεραίτερος. *ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ* Bac. 175. *εἴτε τὸν γεραίτερον* ib. 207. *χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον* Cy. 101. *γνῶμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων* Bel. fr. XXII. 2. *βουλαὶ τῶν γεραιτέρων* Melan. fr. XVII. 2. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει* Er. fr. II. 21.

Γεραρός. *γεραρῶν ἐκ στομάτων* Sup. 42.

Γέρας. *γέρας λαβεῖν* Hec. 41. *ᾔτει γέρας* ib. 96. *οὔτε γέρας πατρὶ—διδόντες* Ph. 881. *ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας* Hip. 45. *μόνῳ ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν* ib. 84. *δορὸς γέρας* An. 14. et Ion. 298. *αὐτὴν ἔλαβε γέρας* An. 585. *ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας* Rh. 107. *εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας* ib. 169. cf. etiam v. 181. *ᾇ γέρας δῶκεν* Tr. 253. *πέμπειν γέρας* ib. 1286. *γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι* Bac. 43. *τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας;* ib. 876. et 896. *ἐμὸν τὸ γέρας* ib. 1177. *καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως* Cy. 548. *οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας* Her. 298. *σμικρὸν γέρας* El. 1003. *τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας* Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. *γερασμίου τριχὸς* Ph. 930. *ἐκ γερασμίων ὄσσων* Sup. 95.

Γερήνιος. *Νέστορος Γερηνίου* Iph. A. 274.

Γερουσία *Φρυγῶν* Rh. 401. *ἡ μυρία γερουσία* ib. 936.

Γέρων. *ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα* Hec. 406. *τί σοι πρὸς γέροντ' εἴπω πόσιν;* ib. 422. *γέρων εἰμὶ* ib. 497. *ὁ γέρων πατὴρ* ib. 711. et sine artic. Med. 1220. et Alc. 823. et *πατὴρ ἐμὸς γέρων* Her. F. 539. *γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ* Or. 456. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* ib. 469. *γέροντ' ὀφθαλμὸν* ib. 528. *γέροντι πατρὶ* ib. 985. *συγγνωστὰ γέροντι* Ph. 1002. *γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω* ib. 1095. *γέροντος Οἰδίπου νεανίαι* ib. 1249. et 1369. *ἥκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν* ib. 1328. *ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας* ib. 1715. *τὸν γέροντα τύμβον* Med. 1209. cf. etiam Her. 167. *Πιτθεῖ τῷ γέροντι* Hip. 691. *γέρων νεκροπομπὸς* Al. 442. *γέρων ὢν* ib. 638. *γέροντα βαστάζων νεκρὸν* ib. 727. *ζῶντος γέροντος* An. 23. *γέρων ἐκεῖνος* ib. 80. *γέρων, γέρων εἶ* ib. 679. *γέροντά σ' ὁρῶντες* ib. 755. *γέρων εὔψυχος* ib. 765. *γέρων Πηλεὺς* ib. 915. *τοῦ γέροντος ἡττήθη χερί;* ib. 918. *θάρσει γέροντος χεῖρα* ib. 994. *γέρων καὶ δυστυχὴς* ib. 1203. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* ib. 1207. *εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν αὐτοὺς* Iph. A. 66. *ἐξηγοῦ σύ μοι, γέρων γέροντι* Bac. 186. *γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ* ib. 193. *Σιδωνίου γέροντος* ib. 1024. *σὺν τῷ γέροντι* ib. 1222. et Her. F. 1009. *τὸν γέροντα οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε* Bac. 1309. *βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος* ib. 1352. *γέροντα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα* Cy. 225. *ἴδετε τὸν γέροντα ἐπὶ πέδῳ χύμενον* Her. 75. *ἔσφηλεν γόνυ γέροντος* ib. 130. *γέροντος ἀνδρὸς θανόντος* ib. 467. *'Ιόλεως ποῦ γέρων;* ib. 630. vid. etiam v. 793. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος* ib. 796. *γέροντα πατέρα οὐκ ᾔσχυνας* Hel. 726. *γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος* Her. F. 26. *γέροντ' ἀχρεῖον* ib. 42. *γέρων γέροντα παρακόμιζε* ib. 126. *τί πρὸς γέροντ' ἦλθεν φόβος;* ib. 544. *τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι* ib. 556. *ἀμύνειν γέροντι* ib. 575. *γέρων ἀοιδὸς* ib. 678. et 692. *πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον* ib. 1001. *παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων* El. 287. cf. etiam v. 853. *ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι* ib. 421. *ῥυσσῷ γέροντι ποδὶ* ib. 490. *ἄπαις γέρων φεύγει* Alcmæon. fr. IX. 1. *γέροντι οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον* Gl. fr. III. 2. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ* Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ Phœn. fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα Epist. I. ὁ Πελλαῖος γέρων Epist. III. γέρον, o senex Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα An. 791. γέρον Πηλεῦ ib. 1074. ὦ—δυστυχὴς γέρον ib. 1215. γέροντε δύο Bac. 365. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. ȣκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες An. 308. τί δῆτ' ἂν εἴποις τȣ̀ς γέροντας ib. 646. ȣ̓ γέροντες ib. 762. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων Sup. 722. γέροντας δὶς εἶναι ib. 1081. cf. etiam v. 1085. γέρȣσι σημῆναι Rh. 880. γέροντες ὄντες Bac. 189. γέροντες ἐσμὲν Her. 636. ὁμȣ̃ γέροντες καὶ νέοι Her. F. 455. γέροντες ȣ̓δὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2. ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρȣσιν ἄχθεται ejusd. fr. XIX. 2. τηρεῖν ἑτέρȣς οἱ γέροντες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. γέροντες, o senes Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες ib. 503. 728. et 1054. Καδμεῖοι γέροντες ib. 1042.

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ Cy. 149. γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πένθȣς γεύομαι πικρȣ̃ Al. 1072. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. γεῦσαί νυν Cy. 155. γεύσωμαί τ' ἔτι ib. 556. ποτȣ̃ ἐγεύσατο Ion. 1203. πόνων μυρίων ἐγευσάμην Her. F. 1353. τόλμης γεγευμένος Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλȣ̃σι Rh. 117.

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. ὅ με γῆς ὑπεξέπεμψεν Hec. 13. γῆς ὁρίσματα ib. 16. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33. γῆ κακὴ ib. 592. τȣ̃ς γῆς νέρθεν ib. 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλȣσ' ἄνω ib. 1010. γένος—ȣ̓́τε γῆ τρέφει τοιόνδε ib. 1181. γῆς τεμεῖν βλαϛήματα ib. 1204. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις ib. 1221. γῆς ὅρȣς Ἑλλανίδος ib. 1260. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. εἰς γῆν Ἀσίαν ib. 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρȣς ib. 443. ὃ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ ib. 524. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 573. Φωκέων γῆ ib. 769. οἵπερ σώζȣσι γῆν ib. 918. γῆν Ἰνάχȣ ib. 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλȣ̃σα ib. 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. εἴσω γῆς ib. 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κρατεῖν γῆς ib. 1600. ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε Ph. 5. Φοίνισσα γῆ ib. 287. γῆς ἔνερθεν ib. 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν ib. 988. ω γῆς Ἑλλάδος ϛρατηλάται ib. 1231. ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. πύργȣς γῆς Ἰωλκίας Med. 7. γῆν Κορινθίαν ib. 10. ȣ̓́τ' ἀπαλλάσσȣσα γῆς πρόσωπον ib. 27. γῆς Κορινθίας ib. 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρȣ ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ib. 668. γῆς Τροιζηνίας ib. 683. Hip. 12. et 1159. πέδον γῆς Med. 746. γῆς προδότιν ib. 1332. γῇ Σισύφȣ ib. 1381. γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ϛίλβει κατὰ γῆν ib. 194. ὑπὸ γῆς τάρταρα ib. 1290. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. γῆς Φαρσαλίας ib. 22. ἵν' εἶ γῆς ib. 168. βαθεῖαν γῆν ib. 638. γῆς Φθιώτιδος ib. 665. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ ib. 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. Μολοσσίαν γῆν ib. 1245. γῇ καλυφθῆναι Sup. 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν ib. 534. γῆς Ἀσωπίας ib. 571. γῆν λιπὼν Φάρσαλον Iph. A. 812. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 1457. πατρίδα γῆν ib. 1558. ȣ̃ γῆς εἰσέδυ ib. 1583. γῆν Φρυγίαν ib. 1627. ȣ̃

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῴας νόστον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῴας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὅρι' ἀποστερέμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτείρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἱδρυμένου Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαίμονος γῆς ἄπο ib. 481. ποῦ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῇ Τρωὰς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοΐδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῆ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἶμι γῆς ὕπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῆ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιΐδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῴας ὅρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξουσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδου σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενὴς Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενὴς ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενὴς Iph. A. 259. γηγενῆ στάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τοῦ γηγενοῦς Ἐριχθονίου Ion. 20. ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν στάχυς Her. F. 4. γηγενεῖς ἔπι Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb*. Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρούρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιὲ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιοὺς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γήρᾳ δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας οὐ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ἐκ εὔδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ἐκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τὲ γήρως μοι συνεκπονῆσα κῶλον Ion. 739. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιόν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὲς γάμες ποιεμένες Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσες Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὦ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἄπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 967. ἐ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτε Ion. 1392. ὅσοι γηράσκεσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἄπαιδα γηράσκεσαν Ion. 619. χάριν γηράσκεσαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἵ γηροβοσκήσεσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἐκ ἔχω Sup. 923. ὦ γηροβοσκῶ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ἐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφεία γῆρυς Al. 972. γῆρυν ἐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ ib. 549. φθέγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενὴς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἣν (scil. μάχην) Φλέγρᾳ γίγαντες ἔστησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίες γίγαντας ἐκ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε γένετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἄν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. γενοίμεθ' εὔτεκνοι ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδεστέρα γίγνε θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χἀτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σε νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτε γενε Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμε γενε Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κᾀκεῖ γενήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τε κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κᾀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ἔτω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμε γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἀὼς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μȣσά μοι γένοιτ' ἀοιδὸς Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενȣ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένȣ ib. 1254. ὅπȣ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννȣς ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος ib. 314. οἰνοχόος μȣ γενȣ ib. 563. γενȣ τοῖσδε συγγενὴς, γενȣ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιςὴς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπȣμένῃ γένοιτ' ἄν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἰατρὸς γενȣ Ion. 740. ȣ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. πȣ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενȣ ἔργοισι ib. 1041. ἔκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις ȣρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενȣ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ȣκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. et Œnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὔκρας ȣ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίȣ μύςης γενόμαν Cret. fr. II. 11. ȣκ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακȣ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνȣ θρασὺ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις ȣκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτȣς. ἥσπερ ȣνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαςα γίνεται δȣλων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἄνθρωπος ἐγένȣ Fr. inc. CL. 2. δράκων μȣ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δὶς τόσα πυργȣν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνȣ γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ ȣ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει ȣδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro.

Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς ȣχὶ γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. γιγνώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρής' ἐπιςάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γίγνωσκε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. ȣ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τȣδε γινώσκω κλύων ib. 746. ȣ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 890. ȣ με γινώσκεις ὁρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλȣς Hel. 567. αὐτὸς σὺ γίνωσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω πέρι Ion. 588. ὕποπτος ȣσα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σὲ ib. 768. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ȣ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. ἔγνωκε—συμφορᾶς ὕπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα κᾀὐτὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ȣ καλῶς An. 816. ἐγνώκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίȣς ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνως ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνως Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνως Ph. 1511. ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 912. ἃ ȣ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνως—ποίῳ τρόπῳ; ib. 1178. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωθ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ϐ τελϐμένας Her. 820. κἄγνων ἀγῶνα ἀγωνιϐμενος ib. 992. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα Hel. 571. ϐπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. ποίῳ τόδ' ἔγνω—τεκμηρίῳ; ib. 349. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμϐς πεπτωκότα Her. F. 597. τἀναντί' ἔγνων Phœn. fr. IX. 3. ὅθεν ἔγνω τϐς φόβϐς εἶναι Sis. fr. I. 29. σὲ τοιϐτον ὄντα ἔγνων Epist. IV. γνῶθι τύχαν An. 126. γνῶθι ϐσ' ἐπὶ ξένας δμωὶς ib. 136. γνῶτε τἀνθρώπων κακὰ Sup. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη ἀνθρώπϐ πέρι Ion. 239. εἴ μέ τις γνοίη El. 97. ϐ γνοίην ἂν ib. 283. εἷς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. γνῶναι, ἵν' εἶ γῆς An. 168. τῷ τόδε γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ γνῶναι φίλϐς ib. 1596. τϐς κακϐς γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων, ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 249. γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy. 420. γιγνώσκων, ὅτι τοιϐτός ἐςιν Phœn. fr. IX. 8. ἠπάτα σε ϐκ ἐγνωκότα El. 938. γνϐς τἀμπλάκημα Ph. 23. cf. v. 33. γνϐς πρόσθεν ϐκ εὖ Iph. A. 388. γνϐς σῇ ψυχῇ Tr. 1171. γνόντος, ὡς ἐς Ἴλιον ϐκ ἦλθον Hel. 58. γνόντες ζῶντα Πρ. τινα Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555. παιδὸς γνϐσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. εὐνὴν κρυφαίαν γνϐσα, καὶ μὴ γνϐσα Dan. 14. cf. v. 33. γνώσῃ ζημίας ἀποςροφὴν Med. 1223. γνώσῃ ἀμπλακὼν Hip. 892. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. γνώσῃ πάσχων Sup. 580. γνώσῃ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς Διόνυσον Bac. 857. γνώσῃ σὺ Her. 65. ϐ γνώσεταί γ', ὅς εἰμ' ἐγὼ Hel. 824. γνώσῃ τάδ' αὐτὸς Ion. 1357. γνώσομαί σε Alex. fr. II. 2. μηδὲ γινώσκοισθέ μοι Hec. 255. γινώσκεται ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερὶ Cy. 564. γνωσθῇ Κρεϐσῃ Ion. 72. ἐγνώσμεθ' ἑξῆς ib. 1115. ἐγνώσθη ὑπὸ γέροντος El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Γλαῦκος, *nom. propr. viri* Or. 364.

Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. γλαυκᾶς ἐλαίας Iph. T. 1101. γλαυκᾶς Ἀθάνας Tr. 799. γλαυκᾷ ἐν Ἀθάνᾳ Her. 754. γλαυκὰ πόντϐ θυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517.

Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.

Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099.

Γλυκύς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυκεῖα φροντὶς Med. 1036. et Æol. fr. XV. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φιλότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ' εὔνϐ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὕπνϐ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. γλυκύτατα κρέα Cy. 126.

Γλύπτειν. χερσὶ γαῖαν γλύπτϐσα Tr. 1306.

Γλυφίς. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274.

Γλῶσσα. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ ib. 1514. τϐτό σ' εἰπεῖν ἔχω γλώσσῃ Med. 466. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. γλώσσῃ ϐδὲν πιςὸν Hip. 395. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ib. 612. μή σϐ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. γλῶσσαν ἀφεῖναι ib. 991. Ὀρφέως γλῶττα Al. 358. διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. λέγοντες ἄλλα γλώσσῃ ib. 453. ἀθώπευτόν σε γλώσσης ἀφήσω ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δϐς ib. 204. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης ib. 547. ἵνα γλώσσῃ σύντονα

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. *πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ* ib. 333. *ταράξῃ γλῶσσαν* ib. 1542. *καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ* Iph. T. 1064. *ἐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα* Rh. 876. *διπτύχῳ γλώσσᾳ* Tr. 286. *γλώσσης σιγὴν* ib. 649. *εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις* Bac. 268. *γλώσσῃ δράκοντος* ib. 767. *γλώσσης ἄπο σώζοντες* ib. 1047. *ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς* Cy. 313. *γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν* Ion. 101. *γλώσσης ψόφον* Her. F. 229. *γλώσσης πικροῖς κέντροισι* ib. 1288. *ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν* El. 334. *γλώσσῃ πικρότης ἔνεςί τις* ib. 1014. *ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ* ib. 1302. *εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν* Æg. fr. III. *γλῶσσα φλαύρα* Fr. inc. XVII. 3. *ἀτηρὰ γλῶσσα* Fr. inc. CLVIII. 4. *γλώσσῃ διαψαίρεσα μυκτήρων πόρες* Fr. inc. CCXIII. *γλώσσαις πονηρῶν προςατῶν φηλέμενοι* Sup. 243. *αἱ κακαὶ γλῶσσαι* Epist. V.

Γλωσσαλγία. *τὴν ςόμαργον γλωσσαλγίαν* Med. 525. *σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία μείζων* An. 690.

Γναθμός. *γναθμῶν ἀπέῤῥεον* Med. 1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν *γνάθον ἀνδροβρῶτα* Cy. 92. *τὴν γνάθον πλήσειέ με* ib. 146. cf. v. 302. *πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθε* ib. 309. *γνάθε δῆλος* Aut. fr. III. 5. *γνάθον παίσας καλῶς* ib. 17. *ἔφερον τέκνα γνάθοις* Ph. 1145. *ἐνδακῆσαι ςόμια γνάθοις* Hip. 1223. *χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις* Al. 495. *λαιψηραῖς γνάθοις* ib. 497. *βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις* Cy. 288. *πελεκέων γνάθοις* ib. 394. *ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις* ib. 625.

Γνήσιος. *τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι* Hip. 963. *παίδων γνησίων τυχεῖν* ib. 1455. *νόθοι γνησίων ἀμείνονες* An. 639. *παῖδας γνησίες* ib. 942. *τῶν γνησίων ἐδὲν ἐνδεεῖς* And. fr. XXIV. 2. *γνησίαν φρένα* Fr. inc. B. 28. 7. *φρονᾶντα γνήσια* Hip. 309. *γνησίων νυμφευμάτων* An. 192.

Γνησίως *ἐλεύθερον* Al. 681.

Γνοφώδης. *γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα* Tr. 79.

Γνῶμα, *neutr.* Her. 408.

Γνώμη. *γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην* Hec. 127. *εἰδέναι γνώμην ςρατᾶ* ib. 218. *κατὰ γνώμην* ib. 867. *εὐμενῆ γνώμην ἔχειν* Or. 120. *ἀμείνονα γνώμην* Ph. 1207. *γνώμην ἔχει* Med. 230. cf. Iph. A. 925. *παρὰ γνώμην* Med. 577. Iph. A. 506. Her. F. 594. *γνώμης ὁδὸν* Hip. 290. et 391. *κατὰ γνώμης φύσιν* ib. 377. *γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν* ib. 427. *ἦλθε γνώμης ἔσω* ib. 510. *γνώμῃ βραχείᾳ* ib. 644. *γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν* ib. 1304. *κατὰ γνώμην ἐμὴν* An. 738. *μετάςασις γνώμης* ib. 1005. *ἀντίαν γνώμην ἔχω* Sup. 198. *ἀπεφηνάμην γνώμην* ib. 336. *γνώμῃ ἀδελφᾶ λελειμμένος* ib. 904. *κριτὴς γνώμης ἐμῆς* ib. 1053. *μαλακῇ γνώμῃ* Iph. A. 601. *γνώμης μέτα* ib. 923. *σφαλεῖσα γνώμῃ* ib. 1542. *γνώμης ἄκεσον* Iph. T. 1012. et Her. F. 279. *γνώμης δικαίας* Iph. T. 1469. *τήνδ' ἔχω γνώμην* Rh. 130. *γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν* ib. 834. *τῆς ὑμετέρας γνώμης φίλος* Tr. 784. *ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε γνώμην κατέσχον* Cy. 348. *γνώμη ἀρίςη μάντις* Hel. 763. *γνώμην ἀθάνατον* ib. 1021. *εὐγενεςάτης γνώμης* ib. 1703. *ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς* Ion. 926. *ἀπὸ γνώμης σοφῆς* ib. 1313. *ἥντινα γνώμην ἔχεις* Her. F. 85. *ἐναντίαν γνώμην ἔχεσι* ib. 205. cf. Er. fr. II. 10. *γνώμης πονηροῖς κανόσιν* El. 52. *γνώμην λίην σοφὴν* ib. 296. *γνώμην μεγάλην* ib. 372. *ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι* ib. 426. *γνώμῃ φρονᾶντες* Antiop. fr. IX. 2. *γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκᾶνται πόλεις* ejusd. fr. XII. 1. *γνώμην ἔχοντες* Bel. fr. XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. *γνώμῃ σοφὸς* Chry. fr. III. 1. *σοφὸς γνώμην ἀνὴρ* Sis. fr. I. 12. *θυμᾶ κρείσσονα γνώμην ἔχειν* Tel. fr. XVII. *ἐδὲν γνώμης μετέχεσα* Fr. inc. CLVIII. 5. *ἐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα* Epist. V. 2) Form. dor. *γνώμα.* *Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ* Hec. 190. *ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ* Med. 424. *γνώμας ἀγαθᾶς* Hip. 240. *ὀρθᾶσθαι γνώμαν* ib. 247. *διδύμα πραπίδων γνώμα* An. 481. *γνώμας ἐξέςαν* Iph. A. 136. *ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτε* ib. 368. *ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον* ib. 565. *γνώμα ἄκαιρος ὄλβε* Iph. T. 419. *ἀδίκῳ γνώμᾳ* Bac. 995. *γνώμαν σώφρονα* ib. 1000. *ἓν πᾶσι γνώμᾳ ταὐ-*

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεστοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἕλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνους Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νὶν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθέ με Tr. 289. οὐ γοώμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερὸν Hel. 189. γοερᾶς φρενὸς El. 126. b. ἤξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερὰ Ph. 1560.

Γόης. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου El. 257. τοὺς θρέψαντας γονεῖς τιμᾶν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή. ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὅσπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτου προδοὺς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπου γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151. et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνου γόνον ib. 794. ὁ Σισύφου γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτου γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατοῦς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rh. 905. δύστηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελίου γόνος Tr. 1128. Ἕκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπουν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίου γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτοῦ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατοῦς εὔπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τοὺς Ἡρακλείους δουλώσων γόνους Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίους ἔβαλον Or. 1414. τοὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξαναστῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. οὐκ ἔχω βωμὸν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλίρροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἴζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων ib. 147. ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σὲ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σὲ ἱκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ȣ̓ μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνȣ̃σα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλȣ̃σα Sup. 272. γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τȣ̓μὸν Iph A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δȣ̃σ' ἐμὸν ib. 1221. γονάτων τȣ̃ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχȣς ἔβαλλε γόνασι Bac. 619. ȣ̓κ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300.

Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόων σῶν κλύȣσα θρήνȣς Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις ib. 434. οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν ςον. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόȣς εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς ςεναγμȣ̀ς καὶ γόȣς δραμȣμένη ib. 957. ἀφεῖσα τȣ̀ς γυναικείȣς γόȣς ib. 1022. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρȣ̀ς γόȣς δώσȣσι Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόȣς ib. 1064. ἐκλιπȣ̃σα νεκρῶν γόȣς ib. 1629. ȣ̓ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ȣ̓̃πω παύεται γόων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν ἄϊον πολύςονον γόων ib. 204. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. κλύει τις γόων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γόοισι An. 92. κατοιμῶξαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος Sup. 71. ἄπληςος χάρις γόων ib. 79. ἄπαυςος γόων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόȣς πάθος ib. 85. τίνων γόων ἥκȣσα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις ςρατῷ γόȣς ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόων ἅλις ib. 1147. ἀναςενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα καταςένȣσ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τȣ̀ς γόȣς ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόȣς ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ ib. 1459. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόȣς ib. 488. γόȣς ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόȣς νυχίȣς ib. 141. ἐννέπω γόȣς ib. 144. φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφόνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργȣ̃ς κάρα Or. 1521. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 306. Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. ςαλαγμȣ̀ς αἵματος Γοργȣ̃ς ἄπο Ion. 1003. χθονίας Γοργȣ̃ς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion. 989. Γοργὼν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργὼν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Λιβυσσᾶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὸν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπȣ̀ς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλȣσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπȣ̀ς κόρας Her. F. 868.

Γοργώψ. γοργῶφ' ὑπερτείνȣσά σȣ κάρᾳ κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131.

Γȣνεὺς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γȣ̃νυ, poët. pro γόνυ. ἱκετεύω σε τῶνδε γȣνάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γȣνάτων ib. 839. ἀμφὶ γȣ́νασι πίπτοντα Al. 950. γȣ́νασι δεσπότȣ χρίμπτων

An. 529. δȣ́λοις γȣ́νασι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γȣνάτων ib. 893.

Γραῖα. ἄγησαι τᾳ̃ γραίᾳ Hec. 171. φάσγανον χερὶ λαβȣ̃σα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενȣ̃ς Sup. 1116. γραῖαν πεσȣ̃σαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450.

Γράμμα. ȣ̓δ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιȣ̃τ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταὐτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνȣ̀ς ib. 954. τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα σύγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίϛων γραμμάτων ib. 322. κȣ́φων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἢν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὑφανταὶ γράμμασιν ὑφαὶ Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ȣ̓κ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτȣ̀ς τύπȣς Hyp. fr. XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κᾀν γραῦς ὄληται Al. 57. δȣ́λα γραῦς Tr. 140. πȣ̃ γαίας δȣλεύσω γραῦς ib. 191. δȣ́λη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἥν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἂν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτȣ πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τȣ́των ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτȣ πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τȣ̀ς νόμȣς βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἣν ἐκσώσῃς γραφὴν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδȣ̃σα καὶ κλύȣσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀϛερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρȣς γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρȣς γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπȣς γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσȣς γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλȣ γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβȣ Ph. 244. χρυσȣ̃ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεȣ̃ γύαλα ib. 233. et 245.

Γύης. σπερȣ̃ντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.

Γυία. εἰς βαθυσπόρȣς γυίας Ph. 673.

Γυῖον. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382. λάχνᾳ γυίων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππȣς Hip. 1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνῆτες Ph. 1154.

Γυμνήτης. γυμνητῶν μόναρχοι Rh. 31.

Γυμνός. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ςολίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὦμον Ph. 1405. πορεύυ γυμνὸς Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεὶς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.

Γυμνῦν. λευκὰς ἐγύμνυ σάρκας El. 823. γυμνῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.

Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τὺς γυναικείυς γόυς Or. 1022. θιάσυς γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικείαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικείυς φύσεις An. 957. γυναικείοις κυραῖσι Hel. 1059. γυναικείαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικείῳ γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾷν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.

Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ ςολᾷ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.

Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.

Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.

Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυχὴς γυνὴ ib. 785. οἵα δὴ γυνὴ Or. 32. et An. 912. ἔςιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507. γυναικὸς ὕνεκα ib. 521. γυνή περ ὖσ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεςέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip. 494. et Œd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίςαν Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίυ τύχας ib. 1041. γυνὴ εἶ An. 85. δύλης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δύλῃ ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρὶς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηςὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἄμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν ὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. δύλη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιςον Her. 477. τὴν φρονῦσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθίςην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. προςατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 2. ὦ παγκακίςη καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθυ μηδὲ τὰ 'ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένυσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνὴ ejusd. fr. X. *δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ* Phœn. fr. IV. 3. *νέᾳ γυναικὶ* ejusd. fr. V. *γυνὴ πάντων ἀγριώτατον κακὸν* ejusd. fr. VI. *ἀμνήστευτος γυνὴ* ejusd. fr. XI. *γυνὴ ἐν κακοῖσι—πόσει ἥδιστόν ἐστι* Phry. fr. XI. 1. *πιστεύειν χρὴ γυναικὶ μηδὲν* St. fr. VI. 2. *γυνὴ νηπία* ejusd. fr. VII. 2. *γυνὴ ἐσθλὴ* Fr. inc. XLVIII. 1. *οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακὸν* Fr. inc. LIII. 4. *γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ* Fr. inc. LVI. *καλὴ γυνὴ* Fr. inc. CLI. 2. *γυναῖκα γραῖαν* Fr. inc. CLVII. 1. *ἀνδροκτόνου γυναικὸς* Fr. inc. B. 29. 1. *γύναι* Hec. 108. 218. 309. 508. 518. et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614. 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129. et 1310. Hip. 574. 656. et 841. Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236. 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph. A. 837. 841. 999. 1257. et 1621. Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr. 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81. 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255. 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603. Her. F. 497. et 530. El. 1152. Antiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp. fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. *ὦ γύναι* Hec. 504. et 997. Med. 337. et 525. Al. 1064. An. 117. et 206. Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981. Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309. 329. 379. 402. et 422. *δύστανε γύναι* Med. 357. An. 498. et Tr. 572. *κακοτυχὲς γύναι* Med. 1274. *γύναι γεραιὰ* Hip. 267. *γύναι Ἰλιὰς* An. 141. *ὦ γύναι τάλαινα* Iph. A. 1345. *ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι* Tr. 1269. *ὦ γύναι μοι* Her. F. 626. *βασίλεια γύναι* El. 988. *δυοῖν γυναικοῖν* An. 178. *ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας* Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. *γραῖαι γυναῖκες* Hec. 323. *Ἰδαίαισιν γυναιξὶ* ib. 355. *εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν* ib. 582. *πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;* ib. 883. *οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα;* ib. 886. *νόμος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον* ib. 975. *γυναικῶν αἰχμαλωτίδων* ib. 1016. cf. v. 1096. et 1120. *γυναῖκες ὤλεσάν με* ib. 1095. *γυναῖκας ἀνοσίους* Or. 517. *ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος* ib. 752. *γυναιξὶ δουλεύειν* ib. 935. *ἐν γυναιξὶ θηλείαις* ib. 1205. *ὄχλος γυναικῶν* Ph. 205. *γυναιξὶν Εὐΐοις* ib. 660. *ἐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν* Med. 237. *ὦ φίλα γυναικῶν* Hip. 848. *γυναικῶν πᾶν γένος* ib. 1252. *εἰ γυναῖκες ἐσμὲν* An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug. fr. IV. 1. *γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι ὕσιν* An. 354. *γυναῖκας σώφρονας* ib. 602. *γυναικῶν δειλὸν λόγον* ib. 758. *κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι* ib. 931. *πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς* Sup. 41. *κρείσσων γυναικῶν μυρίων* Iph. A. 1394. *Ἑλληνίδας γυναῖκας* Iph. T. 64. et 1468. *δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας* ib. 1032. *εἰς γυναῖκας* Bac. 487. et 820. *ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας* ib. 763. *οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας* ib. 952. *ἐξ αἵματος γυναικῶν* ib. 987. *γένος γυναικῶν* Cy. 186. *πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη* Her. 598. *τὰ γυναικῶν δυσχερῆ* Ion. 398. *γυναῖκες ἀνδρῶν, οὐ παίδων, φίλαι* El. 265. *ἀναίνομαι γυναῖκας* ib. 311. *μῶρον γυναῖκες* ib. 1035. *τύχη γυναικῶν εἰς γάμους* ib. 1100. *δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι* Æg. fr. V. *γυναιξὶ τέχναι μέλουσι* Dan. fr. VIII. 1. *λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων* ejusd. fr. IX. 2. *γυναικῶν πέρι* Inus fr. VII. 1. cf. v. 3. *πάσας ψέγει γυναῖκας* Pro. fr. III. 2 *μισῶ γυναῖκας* Fr. inc. LIV. 1. *ἔνδον γυναικῶν* Fr. inc. CCXIX. *γυναῖκες, o fœminæ* Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med. 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790. Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El. 215. Alcmæon. fr. XII. 1. et Er. fr. 1. 14. *ὦ γυναῖκες* Hip. 565. et 1154. Bac. 1038. et Hel. 557. *ὦ φίλταται γυναῖκες* Or. 136. et 1313. An. 803. Iph. T. 1056. et Tr. 1237. *ξέναι γυναῖκες* Ph. 285. et An. 882. *Κορίνθιαι γυναῖκες* Med. 214. *Τροιζήνιαι γυναῖκες* Hip. 373. *Φθιώτιδες γυναῖκες* An. 1048. *γυναῖκες Ἀργεῖαι* Sup. 1164. *ὦ λιποῦσαι Τμῶλον γυναῖκες* Bac. 56. *βάρβαροι γυναῖκες* ib. 604. *φίλαι γυναῖκες* Hel. 262. et Inus fr. II. 1. *ὦ τλήμονες γυναῖκες* Ion. 252. *πρόσπολοι γυναῖκες* ib. 510. *κλειναὶ γυναῖκες* ib. 1106.

Γύψ. *δισσοὶ γῦπες* An. 75. *πτεινοῖς γυψὶ* Rh. 515. *σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται* Tr. 595.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.
Δᾳδουχεῖν. δᾳδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.
Δάζεσθαι. κἀμὲ θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχοῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται Her. F. 1329.
Δαί. τί δαὶ Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978.
Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.
Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec. 470.
Δαίδαλος. Δαιδάλου τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.
Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἀτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.
Δαΐζεσθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914.
Δαιμονᾶν. δαιμονῶντας Ph. 895.
Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.
Δαίμων. λώβαν σοι ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτου τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δουλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. οὐκ οὖν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει σου δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ ib. 241. δαίμονα στυγνὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τοὐμοῦ δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τοῦ 'μοῦ νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. στερρὸν δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τοὐμοῦ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔρρει δαίμων ib. 204. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχου ib. 768. φονεύουσα δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ' ὁ δαίμων οὐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυςόνε Hel. 212. τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλῦ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βϐλεται ib. 1353. τὰ τῦ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ὅτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἴῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίςης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γᾶν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάςασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίςην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίϐς δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσϐσιν οἵδε Iph. T. 267. ϐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ ςαθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ϐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῦσα δαίμοσιν ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίςῃ γαςρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνϐς δαίμονες παύσϐσί μϐ ib. 1081. τϐς εὐγενεῖς ϐ ςυγῦσι δαίμονες ib. 1694. μεγίςῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνϐσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῦδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371.

Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαΐοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάϊοι φόνοι Her. F. 914. δαΐας τόλμας An. 838. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512.

Δαίς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπϐ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλϐς εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόϐ ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίϐ δαιτὸς ib. 689. λωτῦ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ῦ δαῖθ' ὁπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ El. 414. εὗροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. *δαιτὶ κοινωνὸν* ib. 637. *δαιτὸς πληρωθεὶς* Antiop. fr. XXVII. 3. *δαιτὸς χάριν* Aut. fr. III. 15. *χηνεία δαὶς* Cress. fr. IX. 4. *εὔδειπνοι δαῖτες* Med. 201. *δαισὶ μακραῖς* Ion. 491. vid. not. *παρῦσι δαῖτες ἔσωσαν φίλοις* ib. 1131. *τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας* Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. *ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χειρῶν* Iph. T. 873.

Δαιτυμών. *τῦ ξένων δαιτυμόνος* Cy. 606.

Δάκνειν. *μή τι σὴν δάκω φρένα* Ph. 386. et Her. 484. *ὐκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι* Med. 1345. *δάκνει σε μῦθος;* Hip. 1313. *δάκνει σε τὸ φιλότιμον τὐμόν;* Iph. A. 385. *δάκνυσι τὺς τεκόντας* ib. 689. *ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς* Cy. 313. *ὁ ἐν μέσῳ με δάκνει χρόνος* Her. F. 94. *δάκνει σ' ἀδελφὸς,—;* El. 242. *αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτὺς* ib. 291. *αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνυσιν* Œno. fr. III. 4. *τὸ δάκνον* Hip. 696. *τῦτό σε δήξεται* Med. 1370. *νὶν δήξομαι δράσας τάδε* Bac. 351. *ὕτω ἂν μάλιστα δηχθείη* Med. 817. *λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι* Al. 1103. et λ. καρδ. *δεδηγμένοι* Rh. 596. *πόθῳ δεδηγμένοις παίδων* Dan. fr. X. 6. *δηχθεῖσα κακοῖσιν* Med. 110. *δηχθεῖσα κέντροις* Hip. 1303.

Δάκος. *δίκας παρανόμῳ δάκει* Tr. 284. *θήρειον δάκος* Cy. 324. *δύστοκον δάκος* Fr. inc. CLXXII. 2. *ἄφθογγα δάκη θηρῶν* Hip. 646.

Δάκρυ et δάκρυον. *ὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ* Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477. Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. *ὖ καταστάζω δάκρυ* Hec. 760. *κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ* Med. 906. *πεύκινον δάκρυ* ib. 1200. *κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει* Hip. 245. *κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ* ib. 1396. cf. Ion. 1369. *ἄγει δάκρυ* Al. 1084. *οἰκτρὸν δάκρυ* Sup. 96. *ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ* ib. 770. *θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων* Iph. A. 40. *στάζειν δάκρυ* ib. 1467. et Antiop. fr. XL. 1. *εἰς θυμόφυλον ἀναμετρυμένῃ δάκρυ* Iph. T. 346. *ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ* Her. 130. *δάκρυ σταλάσσω* Hel. 639. *ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ* Her. F. 489. *μὴ—ἐξάγυ δάκρυ* Fr. inc. LXXIV. 1. *δάκρυον ὄμματ' ὐκέτι στέγει* Iph. A. 888. *ὐδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον* Iph. T. 227. *πολὺ δάκρυον* Hel. 368. *πολιὸν δάκρυον* Her. F. 1209. *δακρύων ὐ κενὸς* Hec. 230. *διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι* ib. 518. *ἐκ δακρύων ἄπελθε* Or. 295. *ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει* ib. 335. sq. *δακρύων ἔπλησεν ἐμὲ—πολλῶν* ib. 368. *ταῦτ' εἰς δάκρυα εἴρηκα* ib. 676. *δάκρυα γῦν γένοιτ' ἂν* ib. 786. *τίνα δάκρυα* ib. 829. *εἰς δάκρυα πορθμεύυσ' ὑπόμνησιν κακῶν* ib. 1032. *λήξασα πενθίμων δακρύων* Ph. 1078. *δάκρυά σοι γενήσεται* ib. 1268. *πολλοῖς ἐπῄει δάκρυα* ib. 1379. *ποθεινὰ δάκρυα* ib. 1726. *ὄψιν ἔπλησα δακρύων* Med. 905. *δακρύων αὐγὰς* Hip. 740. *δακρύων φέρων μέλος* ib. 1178. *πένθη μέγιστα δακρύων καρπύμεναι* ib. 1427. *πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος* ib. 1464. *πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον* Al. 183. *πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς* An. 111. *δάκρυα λείβων* ib. 418. cf. Iph. A. 650. *οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα* Sup. 49. *δάκρυα ἑτοιμάζυσι* ib. 454. *πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα* ib. 1127. *κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα* Iph. A. 497. *δάκρυα παρέξω* ib. 1215. *δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἁμέτερα* ib. 1488. *δάκρυα προῆγεν* ib. 1550. *δάκρυα δότω τάφῳ* Iph. T. 703. *κατὰ δάκρυα, δάκρυα—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον* ib. 832. *δάκρυα καὶ γόοι* ib. 860. *ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες* ib. 1106. *δάκρυα χέυσα πολλὰ* Tr. 38. *ἐπὶ τὺς δακρύων ἐλέγχυς* ib. 119. *δάκρυα ἀνταλλάσσετε μέλεσι γαμηλίοις* ib. 351. *δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται* ib. 601. *ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν* ib. 604. *ὐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ* ib. 693. *πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς* ib. 1131. *ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ* Bac. 1145. *εἰς δάκρυα* ib. 1160. *δάκρυα μεθήσει* Cy. 210. *δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων* ib. 404. *σύνοχα δάκρυα* Hel. 171. *δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων* ib. 196. cf. v. 369. *δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις* ib. 465. *ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει* κ. τ. λ. ib. 660. *δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν* ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi est *ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ* Hel. 1563. *δακρύων ἐμῶν πέρι* Ion. 248. *ὁρῶ δάκρυα*

ib. 676. ἀπαντᾷ δάκρυά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἐμοὶ δάκρυα, λȣτρὰ ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἅλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδȣ̀ς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω ib. 528. δακρύοις κατασπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκȣσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας ϛάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίϛοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρηΐδα Ion. 242. ϛάζȣσι κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις ϛένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοισι τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσειν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μȣ βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσι διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνȣ πατρὸς Iph. A. 1242. δάκρυσι κατάωρα ϛένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. δάκρυσι χεύω El. 181. ἔϛι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδȣ̃μαι ib. 452. δακρύσῃς μηδὲν Tr. 458. καταλειπομέναν σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτȣς Bac. 1370. ȣ̃τ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα, scil. τλαίην Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τȣ̀ς προσήκοντας φίλȣς Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω δακρύσας; Ph. 1321. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἵσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσσαν ἱεῖσα, scil. φωνὴν Ph. 327. τὰν δακρυόεσσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκȣ́σας Iph. A. 792.

Δακρυῤῥοεῖν. τί δακρυῤῥοεῖς; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυῤῥόει Sup. 289. τὸ τέκνων ϛερομένην δακρυῤῥοεῖν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. ȣ̃ δακρυῤῥοεῖς Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυῤῥοȣ̃σα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοȣ̃ν (ita enim leg. pro δακρυῤῥȣ̃ν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυῤῥόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόȣς Sup. 773. δακρυῤῥόȣς τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν ib. 1469. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλιε Ἄπολλον Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, *nom. ins.* Ion. 919.

Δαλός. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τοῦ—δαλοῦ ib. 469. μέγας δαλὸς ib. 470. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἅψησθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—τείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σου βία σίδαρον Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πώλους Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἄργει δμαθέντα Iph. T. 229. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄστυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς Or. 843. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμου δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίστην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. οὐ δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος οὔσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσου δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὁρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος στερηθεὶς ib. 227. μονωθεὶς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἕκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ Iph. T. 555. ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκουν ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβουλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται ib. 125. ἄγων ἥκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίστου φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά του El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεὰ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φῦλα πόντου—δάμναται Æol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον οὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, *Acrisii filia* Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. οὔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. στράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. στρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν στρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διήγγελον ib. 352. πλὴν οὐκ ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναϊδῶν ϛρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ιδῶν) μ' ἕξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεϛὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριϛον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριϛοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριϛεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ' —ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὁπλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναοὺς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, *nom propr. viri* Ar. fr. II. 1. οὐ φασι Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τοῦ Δαναοῦ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμὸς πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κοῦφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φροῦδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεοῦ Ion. 121. εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. *Ganymedes* Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνου πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου Cy. 582. Δαρδάνου πόλιν ἑλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρός. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, *adverb.* μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δάς. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμὸν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296. ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ ib. 1247. ὦ καλλίϛας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὁλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινός. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρουσίας; ib. 1005. τί τἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. Φοίβου ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκούειν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ὀ ποικίλων δεῖ τὰ ’νδιχ’ ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὀ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὀ πόνου πολλοῦ με δεῖ ib. 23. νοῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρους δεῖ βροτῶν εἶναι θεοὺς Hip. 120. ὀ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ’, ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ’ εὐσωματεῖν; An. 766. ἢ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἓν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἑνὸς μόνου δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέῃ Rh. 148. ἤν τι δέῃ ib. 521. μακροῦ δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου ib. 837. οὐδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἃ δεῖ σ’ εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἃ δεῖ μάλιστα ib. 655. οὐκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὀ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί σου δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ’ ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. οὗ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ’, ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθους τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. οὐδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ στυγεῖν; El. 1017. ὧν πόλει δεῖ Æol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίου Bel. fr. XVII. 12. σιγᾷν, ὅπου δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾷν, ἃ δεῖ με ib. 3. ἢ πολλοῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ θεοὺς σέβειν σε κατθανούμενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ’ ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup. 354. δείγματ’ ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δείδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ὀ κακὴν δάμαρτ’ ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάθοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ’ ἐδείσατε; Tr. 1165. οἵ σ’ οὐκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθείη El. 30. μὴ δείσῃς τάδε Eu. fr. IX. 1. δείσας ὑπεξέπεμψέ με Τρ. χθονὸς Hec. 6. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε τοὺς ἄνω δείσας ib. 792. θανεῖν σε δείσας Ion. 1564. δείσας, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δείσαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὃ καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270. μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ’ (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν οὐδένα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ’, ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ Hip. 518. δέδοικα, μή σου γλῶσσ’ ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἕν σου δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι Sup. 179. φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ὀ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ’ αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὀ δέδοικ’ ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίστων τἄκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ’ οὐκ ἔτ’ εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ’ ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα—σοφοῦ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δεδοικὼς, μή τι γῇ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. μαστοὺς ἔδειξε στέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. ποῦ τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δεῖξαι Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πȣ̃ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι ib. 820. ȣ̓δ' ὄμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἅ νιν δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δεῖξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγὼς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἶ Al. 643. ὄμμα ȣ̓κ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, οἷον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγώ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πȣ̃ μοι πατρὸς ἐκ ταυτȣ̃ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τȣ̓πιὸν σέλας θεȣ̃ ib. 331. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυστηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἃ ȣ̓ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγȣσαν ἔνδικα ib. 970. δεῖξον σὴν νικηφόρον ἀστοῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρȣς, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τȣ̃δ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι ib. 1215. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθȣ θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δεῖξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ȣ̓δ' ὄναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴȣ ῥόον Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεȣ̃ Œd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτȣ̀ς Tem. fr. XIV. 2. ȣ̓δ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφη τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαυτὸν Bac. 50. δείξας ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208.

Δείλαιος. τὸν δείλαιον γέροντα Epist. III. δειλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δειλαία δειλαίαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δειλαίας Ph. 1294. χέρα δειλαίαν Sup. 279. δȣλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἁ δειλαία νεκρȣ̃ μορφᾷ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δειλαίᾳ El. 183. δειλαία, o *misera* Med. 1265. δειλαίȣ γήρως Hec. 157. et γήρᾳ δειλαίῳ ib. 203. ἁ δειλαιοτάτα Al. 263.

Δειλία. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὅς δειλίᾳ με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλίᾳ μένειν Her. 701. αὐτȣ̃ δειλίαν (i. e. δι' αὐτȣ̃ δ') ib. 814. δειλίαν ὄφλειν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανȣ̃μεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὕπο ib. 289.

Δειλός. δειλὸς ὡς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ȣ̓κ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr VIII. 2. ὡς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλȣ̃τος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ȣ̓τοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316.

Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἤλυθε Hec. 93. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τȣ̃δε δείματος Med. 284. ȣ̓τ' αὖ τὸ νῦν σȣ δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τȣ̓λέθρȣ Iph. T.

485. Ἐριννύων δεῖμα ib. 031. φόβος εἰς τὸ δεῖμά μ' ἄγει Hel. 319. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δείματος El. 767. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δείματ' ἀκȣ́ειν Rh. 34. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. δειμάτων ἔξωθεν ib. 723. δείματα Φρύγια El. 457. τυράννων δείματα ib. 711. δειμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δειμαίνειν. δειμαίνω, δειμαίνω Hec. 185. πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν Or. 543. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δειμαίνω νιν, μὴ ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 39. δειμαίνεις τί; Hip. 519. δεῖμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ὡς σὺ δειμαίνεις ib. 875. ȣ̓κ ἐδείμαινον θανεῖν Rh. 933. δειμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδυς δειμαίνεις δόλον; El. 834. δειμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δειμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δειμαίνȣσ' ἐμὸν Hec. 54. δειμαίνȣσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δειματȣ̃σθαι. δειματȣμένη An. 42.

Δεῖν, vincire An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κἄδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. τόν γε δήσαντ' εἴπ' Her. F. 1124. δήσαντες σὲ κλῳῷ τριπήχει Cy. 233. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237.

Δεινός. δεινὸς χαρακτὴρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινὸς φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινὸς Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινὸς ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινὸς παλαιστὴς Sup. 704. ȣ̓κ εἰς σὲ δεινὸς Iph. A. 480. δεινὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. δεινὸς κλύδων ib. 1379. δεινὸς ἄνεμος ib. 1394. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἶσι δεινὸς ἦν Bac. 854. δεινὸς σὺ, δεινὸς ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. δεινὸς οἶνος ib. 674. δεινȣ̃ φόβȣ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντȣ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινὸς Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ ȣ̓κ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινȣ̀ς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκȣσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργὴ ib. 520. et Iph. T. 987. ξύστασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνȣ χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσȣ̃σ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεὸς Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγȣσα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυῤῥίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. cf. v. 885. ȣ̓κ ἔστιν ȣ̓δὲν δεινὸν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377. δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρόμημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι δεινῷ ib. 1503. ὅ τι δράσεις δεινὸν Med. 356. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν τοῦθ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δεινὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067. cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βάσταγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν· τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc. LIII. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. συμμάχους ταράσσειν δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib. 1259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. οὐ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ δεινὸν προσπόλου Hel. 507. ὄρυγμα δεινὸν τύμβου ib. 553. δεινὸν τέρας Ion. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. ἔχει τὶ δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δεινὸν ib. 978. φρενῶν ταράγματι δεινῷ ib. 1092. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327. δεινὸν ἴχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν εὖ, δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV. 9. δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν οὐ δεινὸν ib. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. οὐ κατθανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103. δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν στενάξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγξατο δεινὸν An. 1149. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. δείν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τἀπιτίμια Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν ib. 1097. ἐξειργάσαντο δεινὰ ib. 1169. ὅς τὰ δείν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δείν' εἰργασμένος ib. 396. οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους ib. 413. δράσας δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib. 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται ib. 277. τἆθλα δεινὰ ib. 1268. ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δείν' ἐγὼ τλὰς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535. et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. δείν' ἔπραξας ib. 1325. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. δείν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942. Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303. οὐχὶ δεινά; ib. 331. et Ion. 1406. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινά σοι σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δείν' ἰδὼν Cy. 374. δείν' ἔπαθεν Her. 296. δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib. 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν El. 85. cf. v. 682. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τἀλλότρια Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα προὔθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγωσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυστίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασοῦ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντου δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις οὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί λύγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ θεὸς οὐδενὸς Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἢ μου δεόμενοι; El. 343. ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθόσας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίου δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σου ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτου πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτου διαπτυχαὶ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφὶς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφὶς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφὶς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφὶς, *nom. piscis.* ὁ φίλαυλος δελφὶς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφȣ̀ς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἥκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τȣ̃ θεȣ̃ ib. 54. ὦ Φοίβȣ Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριςεῖς ib. 416. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀείρατέ μȣ δέμας Hec. 63. ᾅδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότȣ δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνιςαι δέμας Or. 40. τί ȣ̓χὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακȣφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίςειλον δέμας ib. 1066. παρθένȣ δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τȣ̓μὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξαναςῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μȣ δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχȣς ἁγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τȣ̓πισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς ȣ̓χ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκȣφίσθην δέμας ib. 1392. ὀργαὶ κατασκήπτȣσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσῆϊξαι δέμας ib. 1066. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλλιςον δέμας ib. 1279. τέκνων θανατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τȣ̃ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεὶς ib. 1106. Κλυταιμνήςρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. ȣ̓ παρέξω σῷ πόσει τȣ̓μὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνȣ κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τȣ̓μὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφερεςέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφȣ̃ντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὔπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσȣ̃ντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. τὸ ἐκφοβȣ̃ν σ' ἐκ δεμνίων ib. 312. πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσȣ̃σα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ȣ̓κ ἐν δεμνίοις πυκνὴν ἄμυςιν δεξιȣ́μενοι Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμνίοις Cy. 497. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μȣ́σαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίε δενδρῶτι πέτρα Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε ib. 951.

Δεξίμηλος. λεῖπε δεξίμηλον δόμον θεῦ An. 129. βωμῦ δεξίμηλον ἐσχάραν ib. 1139. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935. et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχυς δεξιῦς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec. 342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070. Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel. 1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ sine addito χεὶρ Hec. 753. Or. 474. Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip. 333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813. Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866. et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy. 678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et 1597. Her. F. 470. El. 812. et Meleag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med. 21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et 705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιῦσθαι. πυκνὴν ἄμυστιν δεξιύμενοι Rh. 419.

Δεξίπυρος. δεξιπύρυς θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν Iph. A. 1182.

Δεξίωμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλῆρες λαβὼν δέπας πάγχρυσον Hec. 527. τὸ ἀστερωπὸν ὐρανῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5 et sine τὸ v. 480. νεβρῦ στικτὸν δέρας Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. πύρσ' ἔχυσα δέργματα Hec. 1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib. 877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας ib. 1042. παρθένυ πρὸς δέρῃ ib. 1194. σφᾶζε παρθένυ δέρην ib. 1199. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ ib. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρῃ ib. 1653. στρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812. φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875. cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρθένυ δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπάειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα ῥίπτυσα Bac. 863. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. πάρεστιν φασγάνῳ δέρῃ Her. F. 319. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν ib. 987. δίδυ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι Ph. 169. σκιάζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζυσα δέρᾳ Hip. 771. φάσγανον δέρᾳ θῆκέ μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα νερτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρκομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε στείχοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr. 702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip. 1163. τὰν ἅλιος δέρκεται ib. 1279. ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285. ὐ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέδορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel. 348. ὧδε δερκώμεθα Ion. 208. ὐκέτι νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ δεδόρκατ', ὐδὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύςατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. ςικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ςυγεῖ δεδορκὼς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμϑ δεδορκότες Her. 23. τϑ κάτω σκότϑς φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ ςέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγὼν ib. 791. μηκέτ' ὦσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίϑς χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχϑσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἷλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρϑς ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμϑ ςέγης Bac. 444. κεῖνον εἰς δεσμϑς ἄγεις ib. 518. πικροτάτϑς ἰδόντι δεσμϑς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὕπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. 'Ιξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. δεσμὰ ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333. δεσμὰ καὶ βρόχϑς λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρϑ Rh. 567. δεσμὰ ποδῶν Bac. 447. δεσμὰ διαφυγὼν ib. 647. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμὰ παιδὸς ib. 1123. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὧν ἐδέσποζον προτϑ An. 929. ϑδεὶς 'Αχαιῶν τϑδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. ϑκ ἐμϑ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμϑ Sup. 518. τὴν ἑπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύςηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμὴ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ϑ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάνῃ Iph. T. 445. ϑ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβϑλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε ἐς ϑς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιςὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως ϑσα ib. 734. σπϑδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ϑ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνᾳ ib. 1103. πϑ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ὅ φασι δϑναι—δέσποιναν ib. 1186. πετρορριφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. δέσποινα, o *domina* Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας ib. 228. δέσποιν' 'Αθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ύνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς ib. 101.

Δεσπότης. εἰσορῶ δεσπότυ δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἐςʼ ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος ib. 590. παρʼ αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. οἴκων δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπόταν An. 1199. δεσπότῃ σημήναθʼ, ὕνεκʼ ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότυ πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρυνὸς δεσπότυ—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότῃ εἰπόμην Bac. 1044. ἔχυσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ὐκ ἴσασι δεσπότην—οἷός ἐςιν ib. 90. γενῦ τοῖσδε —δεσπότης Her. 231. ἢν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβυμένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾶν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότῃ ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέςηχʼ Her. F. 141. ὃ ποτʼ ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλυ δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότυ φρυρήματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τἀναντίʼ εὔχετο ib. 808. δεσπότης ἀνιςορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ὐδεὶς δεσπότας (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτʼ Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. δεσπότας κεκτημένος ib. 397. εἰσήκυσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὺς νεωςὶ δεσπότας ib. 617. δεσπότας ὐ λοιδορῶ ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις ib. 823. θεὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχῦσι δεσπόταις ib. 287. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδʼ οἰκύρημα δεσπόταις ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπόταις φίλος ib. 210. τύτυς ἀνάσχυ δεσπότας δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπόται ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 391. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπόταισι πιςὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ ib. 312. πάλιν μολῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιύτων δεσπόταισιν ἄγγελος εἴην Rh. 264. δεσπόταις τευχεσφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονύμενος ib. 871. δεσπότας κληρυμένων Tr. 29. δεσπόται μʼ ἄγυσιν ib. 577. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι ib. 659. χρηςοῖσι δύλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσυσι δεσπόταις ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ὕτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδʼ ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμυς δεσπότας ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Hel. 446. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπόται με Ion. 233. εἰς ἀπίςυς δεσπότας ib. 751. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδὺς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπόταις θυμύμενοι Her. F. 277. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεςι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δύλυς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. ςέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότας χρηςὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2.

Δεσπότις. δεσπότιν ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότιν δόμων Med. 694. δεσπότιν ςένωσιν Al. 951.

Δεσποτίσκος. ὦ δεσποτίσκε Cy. 266.
Δεσποτοῦσθαι. σῇ δεσποτούμενον χερὶ Her. 884.
Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. cf. v. 1159. ὄνυχι γένυν ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέτρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι Al. 182. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.
Δεύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα βάκτρου Tr. 276.
Δεῦρο. ἔνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα δεῦρο Κασσ. φέρεις; ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215. δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς ἥκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρο ib. 1440. δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε ib. 1663. ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98. cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν ib. 280. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. προσῆγον ἄν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ' ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποστρέψας ib. 1022. ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρ. ἄγων ἔλθω ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534. τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες ib. 619. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ' ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib. 171. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε ib. 630. ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό σου στέψω κάρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα ib. 942. τὰ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει Hel. 767. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις ib. 1258. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
Δεῦτε Med. 894.
Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017. νοσφιεῖς με δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τοῦ δευτέρου χοροῦ Bac. 680. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508. δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δεύτεραι φροντίδες Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes. fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372. τάδε δεύτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύτερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύτερον, *adverb.* τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. τί βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον Or. 931. σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα Ph. 604. τὸ δεύτερον (*deinde*) προὐνοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her. 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095. δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.
Δέχεσθαι. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μου ib. 535. οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. μήθ' ἡμᾶς στέγαις, μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου ib. 245. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἓν ib. 1053. μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένου δέχου πόδα ib. 1217. μύθων αὐθαδέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 175. τίς με δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον ib. 713. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. οὐ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v. 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀναδέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq. ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέγμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697. μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου σάρκας θανόντος ib. 1030. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχυ κόσμον τόνδε ib. 621. ὐ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—δέχοιτο ib. 747. τῦδ' ὔπω ξένυ κακίον' ἐδεξάμην ib. 753. ὕτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil. τὺς ξένυς) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778. ἑταῖρον ϛυγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib. 781. ὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμυς ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμυς ἐδέξατο ib. 858. δέχυ εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ ὐχ ἑκῦσ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω ib. 631. δέχῃ τὸν 'Αχίλλειον σκύμνον ἐς οἴκυς ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πῦ με δέξεται γάνος ϛρατηλατῶν; 1149. πῶς δέξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε ib. 616. δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν ib. 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὅρμυς ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἡδέως τῦτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιϛ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τάφος ποῖος δέξεταί με; ib. 625. δέχομαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς νεὼς 'Ελληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλλιϛον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν ὐχ 'Ελληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295. δέχυ τὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib. 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525. ὐδέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835. ὐ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχυ ib. 312. cf. v. 769. δέχεσθε κῶμον εὐΐυ θεῦ ib. 1166. σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυϛιν ib. 416. ὡς εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—ϛρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. λόγυς ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα καθαρὸν ὐρανῦ δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ' ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει, δέξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχυ ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα ib. 1212. ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. ὐ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις ib. 393. τί τῦσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτῦ ξένυς; ib. 405. δέξαι βοϛρύχων ἀναδήματα ib. 882. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχυ ib. 888. τίς πόσις με δέξεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τῦτων ὐχὶ δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά μυ δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2. τίς ἄν σε νύμφη—δέξαιτ' ἄν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπνυν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. τῦτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα κᾂν ἐδεξάμεθα Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλῆρον ὐ δεδεγμένη Hip. 1057. ἠχὴν ὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἴσιμεν ἐς οἴκυς δῆθεν Or. 1119. ὡς δῆθεν ὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949. ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr. VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105.

Δηΐφοβος, *nom. propr. viri* Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.

Δηλαδή. δηλαδὴ σιγᾷν ἄμεινον Or. 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κύραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνȣ͂σι Her. F. 687.
Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.
Δηλονότι Epist. V.
Δῆλος. πολλῇ ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. ȣ̓͂τ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τȣ́τῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ An. 835. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560.
Δηλȣ͂ν. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλȣ ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τȣ̓͂ργον ib. 1129. τȣ͂τον ἄξιον νόμιζε δηλȣ͂ν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.
Δημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.
Δημηγόρος. δημηγόρȣς τιμὰς Hec. 254.
Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δήμητερ ἑστιȣ͂χ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεὰν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιȣ͂ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος στάχυν Cy. 121. σφάξαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.
Δημιȣργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.
Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονȣ͂σι δήμȣ μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προστάτην τȣ͂ βίȣ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολȣ́ει Alcmen. fr. IV. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ib. vers. 3. δήμȣς ἔσωσα Cress. fr. X. 2.
Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχὴς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήστȣς τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμȣσα δημοτῶν El. 643. αἰσχρȣ̀ς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.
Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.
Δημοχαριστὴς Hec. 134.

Δὴν, *adverb.* Rh. 480.
Δηȣ͂ν. δηώσας ἐχθρȣ̀ς Her. 995.
Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ȣ̓ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκȣ́μεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθȣ͂μεν, κ. τ. λ. ib. 814. πȣ͂ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.
Δηὼ, Ceres. σεμναῖσι Δηȣ͂ς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359.
Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρȣ͂ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ στρατȣ͂ ib. 889. διὰ σȣ͂ ib. 1004. διὰ τέλȣς ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλȣσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβȣ ἔρχομαι ib. 755. δι' ἄστεός σε ὀχήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρȣ Or. 862. διὰ παρηΐδων ib. 959. διὰ βοστρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθȣ ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἔχθρας καὶ φόνȣ μολὼν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρȣ͂ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγȣ Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλȣ͂ ib. 1421. διὰ μέσȣ αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίȣ ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὤτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχȣ βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρȣ͂ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνȣ χωρȣ͂σι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηΐδος ib. 76. διὰ τέλȣς ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγȣ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀρφναίας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπȣ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνȣ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτȣ̃ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσȣ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ ςέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρȣ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφȣ βαίνων κελεύθȣ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπȣδῆς ib. 212. δι' αἰδȣ̃ς ib. 441. δι' ἄςεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάῤῥȣ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαιρῶνος μέσȣ Bac. 1140. δι' ἀμφιτρῆτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξȣθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθȣ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ ςέγȣς Dan. 32. τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' Ὀλύμπȣ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφȣ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ ςόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σὲ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνȣ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλȣ πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμὰν ib. 1292. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν ib. 1398. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλȣ βιότȣ ib. 195. διὰ πόντιον κῦμα ib. 753. διὰ Μέσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τȣ̀ς ἐμȣ̀ς γάμȣς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυντηρίας ib. 1356. δι' ἅλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πόλέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ ςέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρȣ διὰ ςόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχὲς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπȣς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβὰς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλȣ̃σι Rh. 117. ἢν λυθῇς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ȣ̃ς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῇς ςρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τȣ̀ς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ὄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.

Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίοτον Med. 1355. ȣδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξȣσα Ph. 1521.

Διαγελᾷν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.

Διάγνωσις. σȣ̃ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.

Διαγράφειν. διάγραφ' ὡς ȣ̃σαν κακὴν El. 1073.

Διαγωγὴ ἄμεμπτος Epist. V.

Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλȣ̃τον Ion. 478.

Διαδιδόναι. διαδȣ̃ναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.

Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991.

Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβȣσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79.

Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.

Διάδρομος. διαδρόμȣ λέχȣς El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.

Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.

Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Δίαιμος. δίαιμον ὄνυχα Hec. 656.

Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.

Διαιρεῖν. ȣ διήρηχ' ὁ θεός, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἤθρει διαιρῶν El. 839.

Δίαιτα. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 2.

Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σȣ καλῶς; Cy. 157.

Διακεῖσθαι. ὡς διάκειμαι Tr. 113.

Διακενῆς Tr. 753.

Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.

Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρȣς ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένȣς Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.

Διακονεῖν. διηκόνȣν (*ministrabam*) Cy. 405. διακονȣ̃σα κρυπτὰ Ion. 396.

Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιςὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.

Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκȣ̃σα γᾶ βροτȣ̀ς Alex. fr. XII. 4. ᾄδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.

Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.

Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.

Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύσȣσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτȣ διακωλῦσαι Al. 34.

Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.

Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.

Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.

Διαλλαγή. δυσλύτȣς ἔχȣσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ȣ τελȣμένας Her. 820.

Διάλλαγμα Hel. 592.

Διαλλακτὴς κακῶν Ph. 471.

Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλȣς Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.

Διαλύειν. νείκȣς διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. ςρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεὶς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις ἐ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6.
Διαμᾶν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρῇδα El. 1023.
Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχε τὸ μὴ θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.
Διαμεθιέναι. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635.
Διαμείβειν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398.
Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾄδε διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὡς διεμοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.
Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.
Διαμπὰξ Bac. 992. et 1012.
Διάνδιχα Her. F. 1029.
Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας Sup. 57.
Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.
Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλεσ' ἐν δόμοις οἰκερίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι πόνες An. 1218.
Διανύειν. ἥ σε—δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε Or. 1663. διαύλες ἱππίες διήνυσε El. 825.
Διαπαλύνειν. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166.
Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.
Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26.
Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγες An. 333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.
Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ. δόρυ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν An. 1249. ἐ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339. τῦτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἥδιϛα διαπεράσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθες διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίες διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. ϛόμια διαπερῶσα Iph. T. 1392.
Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110.
Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel. 864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion. 353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1193.
Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ Sup. 841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν Iph. A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ Rh. 617.
Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel. 1324.
Διαπτᾶσθαι Med. 1.
Διαπτοεῖν. ϛρατὸν φόβος διεπτόησε Bac. 304.
Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip. 985.
Διαπτυχή. δέλτε διαπτυχαὶ Iph. T. 727. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.
Διάπυρος Cy. 627.
Διαπυρεσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην Cy. 690.
Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφες διηρίθμησε Iph. T. 966.
Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.
Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρπάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίε χρηϛήριον διαρπάσωσι Bac. 1335.
Διαῤῥοή. τέμνει πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. περῶσα ποταμίες διαῤῥοὰς Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.
Διαῤῥὼξ ἁρμὸς Iph. T. 262.
Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὅσας κενὰς Ph. 401.
Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567. αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.
Διασκέπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy. 554.
Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec. 1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac. 339.
Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.
Διαϛαθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίοτον—διεϛαθμήσατο Sup. 202.
Διαϛείχειν. ὃς διαϛείχει θεε γύαλα An. 1093. διαϛείχων πόλιν ib. 1091.
Διαϛρέφειν. τὸν ἐδεὶς ἂν διαϛρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο Pi. fr. VII. 2.
Διάϛροφος. διαϛρόφες κόρας ἑλίσσεσα Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν διαϛρόφοις ὄσσοις Bac. 1165.

Διασφαιρίζειν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.

Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.

Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.

Διατελεῖν χάριν Her. 435.

Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.

Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ὅτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.

Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίου διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν ib. 587.

Διατριβὴ πολλὴ Ph. 758.

Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.

Δίαυλος. ὃ στενὸν δίαυλον ᾤκισται τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος Hec. 29. δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους Her. F. 662. δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε El. 825.

Διαφέρειν. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον Rh. 600. ἄπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὅπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.

Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν πόνους Hel. 882. διαφυγὼν φόνον ib. 1629. διαφυγοῦσα πολεμίους Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.

Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα οὐ διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διά μ' ἔφθειρας ib. 1357. μὴ σοὺς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 719. τοὺς ἐχθίστους γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τούτους πῶς διαφθεῖραί με δεῖ; Er. fr. I. 22. δοῦλον ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων Œd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. μοῦ διαφθείρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρῃ ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ᾗ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ Θησέως οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. οὐ διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρὲν φρενῶν Or. 297.

Διαφθορά. φίλων διαφθορὰ Hip. 682. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ὅσας—εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.

Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.

Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745.

Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρους πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾶν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιστον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κἄστ' οὐ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νοῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὗταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τοῦτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβροὺς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιούσδε τούσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τοὐμῷ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βούλομαι Peliad. fr. VI. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τοὺς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τοῦ διδάξαντος βροτοὺς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκου Hec. 299. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δοῦναι σφάγιον Hec. 305. ἡδίσταν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λῦσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσουσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δοῦναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. οὐ λοῦτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδου ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς ib. 940. οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίςας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί σοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ϐδ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δȣ̃ναι θέλȣσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τȣ̀ς νεκρȣ̀ς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δȣ̃ναι μέρος ib. 570. ϐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ϐχ ὡς τάχιςά με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τȣ̓μὸν Ἑλλάδι ib. 1397. ςέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἁμέτερα ib. 1489. κλεινότατον ςέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλȣ̃ν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλȣ̃ν ȣ̓́ριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βȣ́λομαι δȣ̃ναι χοὰς Iph. T. 61. τȣ̃το δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ϐ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾇ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσȣσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τȣ̀ς ἐναντίȣς λόγȣς ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ϐ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δȣ̃ναι ib. 1143. παῖδα δȣ̃ναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ϐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δȣ̃ναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδȣ ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνȣ τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ϐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δȣ̃ναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ϐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δȣ̃ναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδȣ ib. 553. δὸς ȣ̓̃τω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκȣ̃σα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθȣ̃σιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόςον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δȣ̃ναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρȣ̀ς λόγȣς ἔδωκα ib. 489. ὅς ϐ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δȣ̃ναι τυράννοις ib. 559. ἤ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δȣ̃ναι δίφρȣς ib. 1046. δȣ̃ναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ ν διδῷς ib. 1273. διδȣ̀ς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδȣ ib. 1275. cf. v. 1280. λȣτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δȣ̃ναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξȣ́θῳ τὸν αὑτȣ̃ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δȣ̃ναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεȣ̃ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ϐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τȣ́σδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδȣ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ ib. 1398. δίδȣ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 'Ορέστην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ δίδωμι τȣ̃το νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. ξένοις δȣ̃ναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib. 675. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην ib. 676. χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμὰς ib. 678. σῶμα σκότῳ δȣ̃ναι ib. 960. Πυλάδῃ 'Ηλέκτραν δὸς ἄλοχον ib. 1249. δότω πλȣ́τȣ βάρος ib. 1287. φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δίδωσιν εὔφρȣρον κόραις Dan. 23. ἃ μὴ ἐστι τῷ πένηθ', ὁ πλȣ́σιος δίδωσιν Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δȣ̃ναι χαλινȣ̀ς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδȣ ejusd. fr. II. 8. τȣ̀ς γάμȣς δίδωσι τȣ̀ς πρώτȣς ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χέρα ib. 32. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾧ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr. XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τȣ̃ βίȣ μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Œd. fr. XI. 2. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. δȣ̃ναι πλȣσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλι—δοίη θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ὁ διδȣ̀ς ἐγὼ Or. 1677. τὴν χάριν σοι διδȣ̀ς Ph. 449. τοῖς θανȣ̃σι τιμὰς διδόντα ib. 1331. γάμων φερνὰς διδȣ̀ς Αἵμονι ib. 1581. τῷ πλȣ́τῳ διδȣ̀ς τὸ πλεῖστον Sup. 407. διδȣ̀ς πολλὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει διδȣ̀ς ib. 884. διδȣ̀ς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. θεȣ̃ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ȣ̓χ ὁσίας Ἕλλησι διδȣ̀ς Iph. T. 466. θεȣ̃ διδόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα διδȣ̀ς προσφθέγματα Tr. 1184. χείλεσιν διδȣ̀ς ὀδόντας Bac. 621. διδȣ̀ς τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρὸς γῆν διδόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν διδȣ̀ς Her. F. 779. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλȣσίῳ, τῷ τε μὴ, διδȣ̀ς μέρος Er. fr. II. 7. ἆθλα κοττάβων διδȣ̀ς Œnei. fr. VIII. 3. τῇ νόσῳ διδȣ̀ς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. διδȣ̀ς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. μισθȣ̀ς διδόντες Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ȣ̈τε γέρας πατρὶ, ȣ̈τ' ἔξοδον διδόντες ib. 882. θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίȣ διεξόδȣς θέᾳ διδόντες An. 1088. ȣ̓ διδόντες ἀμπνοὰς ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. 'Ιδαῖον βȣ́ταν κατάρᾳ διδȣ̃σα Hec. 946. διδȣ̃σα θόρυβον ib. 1111. σὲ μυρίοις πόνοις διδȣ̃σα Or. 1663. τελεσφόρον διδȣ̃σα χρησμὸν Ph. 644. χάριν ἀχάριστον εἰς θεȣ̀ς διδȣ̃σα ib. 1745. διδȣ̃σ' ἔρον Hip. 449. λίαν διδȣ̃σα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδȣ̃σα φάος Tr. 323. φίλον διδȣ̃σα δέλεαρ ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλȣς διδȣ̃σα χειρὸς ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμȣ διδȣ̃σαν—κατθανȣμένην Her. 580. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδȣ̃σα Hel. 1650. διδȣ̃σα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν El. 1056. ἀπόφονον αἷμα δȣ̀ς ματέρος Or. 192. ἡδονῇ δȣ̀ς Ph. 21. δȣ̀ς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ib. 480. ὁρκίȣς δȣ̀ς θεȣ̀ς ib. 484. ἀρὰς παισὶ δȣ̀ς ib. 1605. τὸν δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v. 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δȣ̀ς Sup. 204. θεȣ̃ κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλλιστον ἔρανον δȣ̀ς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν δȣ̀ς Iph. T. 673. ᾧ πάντ' ἐγὼ δȣ̀ς τἀμὰ ib. 714. ἐρημίᾳ δȣ̀ς Tr. 97. στρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δȣ̀ς νιν ib. 296. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δȣ̀ς ib. 372. θύρσον δȣ̀ς εἰς χεῖρα Bac. 25. μυρίον δȣ̀ς χρυσȣ̃ σταθμὸν ib. 810. δȣ̀ς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκεῖσε τὸν νȣ̃ν δȣ̀ς Ion. 1370. δȣ̀ς ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τὴν παῖδα δȣ̀ς ἐμοὶ Alcmæon. fr. XI. 1. πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν Tr. 1245. μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς τάφῳ δȣ̃σα Or. 125. πικρὸν φίλημα δȣ̃σα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γόνασι σοῖσι σῶμα δȣ̃σ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινὰς δῦσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δῦσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δῦσα τῦτο τῆς τύχης Hel. 931. ὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτυ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσυσα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσυσα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμυς πόντυ πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διειδέναι. ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾶςα— διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελαύνειν. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπη μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλυς Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τὺς κακὺς διεξιὼν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεννὰς ἡλίυ διεξόδυς An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὺς φίλυς διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διειργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεσθαι. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμυ διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τῦτο Ph. 1023. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται ςέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. κἀμὲ διῆλθέ τι Sup. 288. πύλας διῆλθον ib. 753. διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διῆλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίυς μυρίυς μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθύσας ἔτη Hel. 113.

Διευνάζειν, vel ᾶν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phœn. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Διϊαύειν. τὸν εὖ διϊαύοντα Her. F. 1049.

Διϊέναι (ab ἵημι). ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. ςέρνα Πολυνείκυς βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διϊπετής. διϊπετῆ νεῶν ςαθμὰ Rh. 43. αἰθὴρ διϊπετέςερος Bac. 1266.

Διΐπτασθαι. ὗ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτῦ σπυδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διϊςάναι. ἐκ διεςώτων Thes. fr. V. 11.

Διϊςέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφοκόμον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ ȣ δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατρὸς δικαίȣ ib. 947. ȣ δίκαιος εἶ εἰς τὴν ἅπȣσαν Ion. 384. δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δίκαιος ἄρχειν χθονὸς ib. 1574. δίκαιος ȣκ ἔφυς Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαίȣ Alcmen. fr. III. 2. ὁ ȣ δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τȣ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. εἷς δίκαιος μυρίων ȣκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ϛρατηλάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τȣς μὴ δικαίȣς πεφυκότας Hip. 942. δικαίȣς δαίμονας Sup. 610. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις ȣχὶ θυμȣσθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμὲν οἰκȣντες πόλιν Her. 143. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τȣς δικαίȣς τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεϛέρȣς λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἔνδικος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρȣσίαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἡὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον Her. 902. ἵν' ᾖς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τȣ δικαίȣ ἕνεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον ȣκ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τἀντεταλμέν' ȣ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. ȣ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. ȣκȣν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. ȣ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τȣμὸν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τȣτό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. ἑκȣν δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. ȣ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ᾖ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. ȣκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ᾖ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ ȣ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλȣ ib. 547. τȣ δικαίȣ ἕκατι ib. 570. κάλλιϛά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τȣ πατρὸς διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ȣκέτ' ἀνθρώπȣς κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. ϛυγεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἄρ' ȣ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ȣσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἥτις τὸ δίκαιον ȣ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ȣδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ȣ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ȣδὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δίκαιόν ἐϛιν Fr. inc. LII. 2. τȣ δικαίȣ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔϛαι Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον ȣκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγȣμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. ȣ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἦ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τȣς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτȣμεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα El. 1096. δίκαια ἤδ' ἔχει ib. 1244. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμȣ̃ Inus fr. IV. 3. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχȣ̃ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾶν τὰ δίκαι' ȣ̓ χρὴ Fr. inc. XXII. δίκαια, *adverb.* Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1355. τόνδε τȣ̃ 'Ραδαμάνθυος δικαιότερον λέγω Cy. 273.

Δικαιȣ̃ν. νεκρȣ̀ς θάψαι δικαιῶ Sup. 526. τὸν 'Ελλήνων ὅρον φεύγειν δικαιȣ̃τε; Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131. ȣ̓κȣ̃ν δικαίως; ib. 1254. ὧν ȣ̓ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372. ȣ̓ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν δικαίως Med. 87. ἆρα τὸν ξένον ϛυγῶ δικαίως Al. 775. δικαίως τȣ̀ς κακȣ̀ς ἀπολλύναι Sup. 505. ȣ̓ δικαίως τῆς θεȣ̃ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 798. ὡς ȣ̓ δικαίως θανȣ́μεθα Tr. 904. cf. v. 962. πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίȣς ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν ȣ̓ δικαίως τᾶδ' ἐπάγοντα ϛρατὸν ib. 773. δικαίως δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 371. γαίας τυραννεύσȣσιν δικαίως El. 878. πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως ib. 1189.

Δικαϛής. ȣ̓́τοι δικαϛήν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν Sup. 252. δικαϛὴς αἵματος Her. F. 1150.

Δίκειν. ᾧ μόσχος ἀδάμαϛον πέσημα δίκε Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρτίλȣ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντȣ Or. 992. ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν ib. 1470. κρᾶτα ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. δικὼν ὀδόντας εἰς γυίας ib. 672. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. κράδεμνα δικȣ̃σα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497.

Δίκελλα. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1162. λάζυσθαι χρεὼν δικέλλας Her. F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσȣσιν Hec. 803. Hæc dictio, δίκην διδόναι, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Œnei fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. δίκας διδόναι Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. λεύσιμον δȣ̃ναι δίκην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. ἀμαθέϛερος ὢν τῆς δίκης ib. 417. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν ib. 499. ȣ̓χ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρισσοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην ὑπόσχες αἵματος ib. 1649. δίκης βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἥκȣσι γῆν Ph. 156. ȣ̓́τι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν ib. 493. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποϛερȣ̃μαι πατρίδος ib. 495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πȣ̃ 'ϛὶν ἡ δίκη; ib. 551. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ ib. 788. ȣ̓κ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. δίκη ȣ̓κ ἔνεϛ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. δίκῃ ἀντιτίσασθαι ib. 261. δίκην ἐπίϛασαι ib. 537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δίκην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip. 1171. δίκην τε καὶ λόγȣς κεδνȣ̀ς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. τὴν δίκην ὑφέξομεν An. 358. cf. El. 698. ȣ̓δ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι δίκῃ—ἄγȣσί σε; ib. 556. ȣ̓́τε τῷ δίκῃ κρίναντες ib. 568. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. πολέμȣς αὐξάνȣσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον ib. 328. ἐξέδυ δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσην ἔχει ib. 434. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβονται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ ib. 746. ȣ̓δὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὸν πέρα δίκης ἔϛαι ib. 397. ἐς δίκην ἔϛην Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκῃ ib. 968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. λευσίμȣ δίκης τυχὼν ib. 356. τῇ δίκῃ προθήσομεν ib. 675. σοὶ πάλιν ἀναϛρέψω δίκην ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὀρέστη μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκῃ ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βουλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παραστάτας ἐσθλὸς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἢν δίκῃ θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ῃ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης· Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκα. ποῦ δίκα ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκᾳ Bac. 737. ἴτω δίκα φανερὸς ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ὦ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκα τοι δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίους κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγουσα Δίκη Phry. fr. V. 4. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. πότνια Δίκα τάδ' οὐ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκα Her. F. 738. 5) δίκην, *adverb.* πολεμίων δίκην Hec. 1162.

Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235.

Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408.

Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127.

Δίκτυον. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. ὁ δικτύοισιν Bac. 1204.

Δίκωπος. ὁρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτᾳ δικώπῳ ib. 446.

Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 353.

Δινεύειν. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευούσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192.

Δίνη. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἅλμας Hip. 150. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίου Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἁλὸς Tr. 83. Κασταλίας δῖναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084.

Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. *διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνία* Al. 126.
Διογενέτωρ. *διογενέτορες ἔναυλοι* Bac. 122.
Διογενής. *διογενεῖ κόρῳ Πρόκνης* Her. F. 1021. *Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ* Tr. 526. *ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ* Cy. 349. *διογενὴς παρθένος* Hel. 25. *ὦ φάος διογενὲς* Med. 1258. *αἷμα τὸ διογενὲς* An. 1196.
Διόγονος. *Διογόνοιο Βάκχȣ* Hip. 560.
Δίοδος. *διόδȣς ἀνόδȣς τείχων* Iph. T. 888.
Διόθεν. *ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε* Iph. T. 354. *φίλος διόθεν εἶ* Rh. 455. *ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς* Hel 1521. *ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι* El. 736. *κρυερὰ διόθεν θανάτȣ πεμφθεῖσα τελευτὴ* Fr. inc. CLX. 6.
Διοίγειν. *ἢ ἂν διοίξῃς σφάγια* Sup. 1204. *ὄλβȣ διοίγων θάλαμον* Bel. fr. XVI. 8.
Διοιστέον. *ὄμμα πανταχῇ διοιστέον* Ph. 272.
Διοίχεσθαι. *διοιχόμεθα, διοιχόμεθα* Or. 182. *διοιχόμεσθα* ib. 853. et Ion. 765. *αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται;* Sup. 530. *ὅταν μὴ τύχῃ, διοίχεται* Iph. A. 958.
Διολλύναι. *αἵ με διώλεσαν* Hec. 1062. *ἣν διολέσαι πρόθυμος ὢν* Or. 1629. *ὅς μ' ȣ̓ διώλεσε* Ph. 1600. *διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα* Hip. 1311. *τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν* ib. 1390. *διώλεσεν τὸν συννοσȣ̃ντα* Sup. 227. *ἄκων με διώλεσεν* Iph. A. 1457. *τύραννον διολέσαι* Iph. T. 1020. *διώλεσ' ἡμᾶς* Rh. 844. *εἴ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς* Tr. 46. *ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείστȣς διώλεσε* ib. 607. *μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα* Bac. 949. *ὥστε διολέσαι δόμȣς* ib. 1303. *ἐπειδή μ' ȣ̓ διώλεσαν* Her. 1009. *τάδε καὶ σὲ διώλεσε* Hel. 698. *ἐνθάδ' ὄντα διολέσω* ib. 894. *σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι* Ion. 1024. *ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε* Her. F. 152. *τὸν πότμον διώλεσας* ib. 269. *Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς διώλεσεν* ib. 541. *οἳ διώλεσαν πόλιν* ib. 590. *τȣ́σδε τίς διώλεσεν;* ib. 1134. *πȣ̃ διώλεσεν;* ib. 1144. *ἣν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων* ib. 1364. *παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν* El. 1029. *ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας* ib. 1066. *διόλλυμεν κόρας* Œd. fr. III. 2. *γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις* Her. F. 264. *διολέσας δάμαρτά τȣ κρυπταῖσιν εὐναῖς* El. 921. *τȣ̀ς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον* Or. 1566. *ἅ με διολέσαντ' ἔχει* Iph. A. 659. *καὶ γὰρ διώλλυσ'* (i. e. *διώλλυσο*, imperf. med. signif. act. *perdidisti*) Her. F. 755. *ὡς διώλετο* Or. 90. *ἐνδίκως διώλετο* ib. 1512. *διὰ δ' ὄλλυσαι* Hip. 594. *τῷ τρόπῳ διόλλυται;* ib. 909. *ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι* ib. 1061. *πῶς διώλετ', εἰπὲ* ib. 1171. *τροφȣ̃ διώλετο μηχαναῖς* ib. 1305. *νηδὺς ἀκύμων μοι διόλλυται* An. 158. *διολώλαμεν* ib. 1177. *πόλεις πολλαὶ διώλοντο* Sup. 192. *φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι* ib. 613. cf. Iph. T. 652. *διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρὸς* Iph. A. 1317. *δι' ἄρ' ὀλώλαμεν* ib. 1353. *χάρις αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο* Rh. 338. *εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν διόλωλε* ib. 561. *ὡς κακῶς διόλλυσαι* Tr. 625. *ἐκ θεῶν διολλύμεσθα* ib. 771. *εἰς δόρυ διωλλύμεσθα* ib. 1163. *δεινῷ θανάτῳ διόλωλας* ib. 1255. *διολλύμεσθα* Her. F. 534.
Διομήδης ἄναξ Or. 896. *Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδȣς* Al. 486. *ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ* Sup. 1217. *Διομήδεα* Iph. A. 199. *ἐδάμασε πώλȣς Διομήδεος* Her. F. 382. *Διόμηδες* Rh. 565. et 622.
Διόμνυσθαι. *διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων* Phi. fr. VI. 2.
Διονυσιάς. *τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς* Her. F. 891.
Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. *ὁ μάντις Διόνυσος* Hec. 1267. *Διονύσȣ οἶνα* Ph. 236. *Διονύσȣ δάμαρ* Hip. 339. *τὰν βακχεύȣσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν* Iph. T. 1243. *Διόνυσον ȣ̓κ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς* Bac. 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. *πῶμα Διονύσȣ* Cy. 139. *Διονύσȣ γάνος* ib. 414. *τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε* ib. 435. *Διονύσȣ παῖδες* ib. 586. *Διονύσȣ πέτρας δισσὰς* Ion. 1126. *ἐκ Διονύσȣ βοτρύων* ib. 1232. *θησαύρισμα Διονύσȣ* El. 497. *σὺν Διονύσῳ* Pal. fr. V. I.

Διοπετής. διοπετὴς ὅπως ἀτὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετὲς ἄγαλμα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπῳ (ita leg. pro διοπῷ) Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) στρατιᾶς Ἑλλάδος Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup. 417.

Διορθοῦν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel. 1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. οὓ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. στράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.

Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίου παιδὸς ib. 1144. δίους γάμους Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. δία κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίας παρθένου Παλληνίδος Her. 1031. δίου πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκόροιν Hec. 441. τιμῶν μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, o *filii Jovis* Iph. T. 272. τὼ τοῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω ᾔσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκούρω. τὰν τοῖν Διοσκούροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν Διοσκούρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.

Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.

Διπλάσιους Pol. fr. IX. 2.

Διπλοῦς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν Hec. 1197. διπλοῦς μῦθος Al. 522. διπλοῦ βίου λαχόντες Sup. 1086. διπλοῦς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλοῦς γέλως Her. F. 950. διπλῶ στρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνους διπλοῦς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El. 492. ταύρου καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466. διπλοῦν πῆμα Med. 1185. διπλοῦν κακὸν ib. 1315. ἄχθος διπλοῦν An. 396. διπλοῦν χάρμα Sup. 333. διπλοῦν πένθος ib. 1035. διπλοῦν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε An. 1213. οὓ διπλᾶ χρήζω στένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχους νεκροὺς θάπτε Hec. 1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὀπώρας διπτύχους Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ γλώσσᾳ ib. 286. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχους ib. 579. διπτύχου στολίσματος Hec. 1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib. 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιποῦσα Ph. 245. γαίας Δίρκας χλοηφόρους ib. 650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ στόμα Δίρκας Hip. 556. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἁ καλλιρέεθρος Her. F. 784. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.

Δίς. δὶς τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392. δὶς θανεῖν οὓ χάζομαι Or. 1116. δὶς

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέυς δὶς εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δὶς κλύων Iph. T. 779. δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέςερον Rh. 160. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκυφισας ib. 281. δὶς τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δὶς δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δὶς τόσον πῶμα Cy. 147. δὶς τόσα πυργῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κόρυς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δίς σοι ταῦθ', ἃ βύλει, λέγω El. 770. δὶς τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δὶς ςεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Διςκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκυ ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χεροῖν δίσκυς ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555. δισσὼ ςρατηγὼ Phœn. 1371. δισσὼ ἀςέρε Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ 'Ατρεῖδαι ib. 510. et δισσοῖσιν 'Ατρείδαις Or. 816. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσὺς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκύρων Iph. A. 768. δισσὺς ἀθρήσας Cy. 378. δισσὺς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσὺς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσὺς ςαλαγμὺς αἵματος Ion. 1003. δισσὺς διαύλυς Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσὺς συναίμυς Epig. I. 3. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. κόρας δισσὰς Ph. 57. ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip. 258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσὰς φωνὰς ib. 928. δισσὰς ἀςυγείτονας πόλεις ib. 1161. δισσὰς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς Tr. 1306. δισσὰς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν ςερήση τέκνοιν Ph. 1269. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος τεκνων Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίςομος. πελέκεως δίςομον γέννυν Meleag. fr. VI. 5. δίςομον ξίφος Hel. 989. et διςόμῳ ξίφει ib. 1050. δίςομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις διφρεύων πέλαγος ib. 1012. ἀςεροειδέα νῶτα διφρεύυσ' αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro άτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἵππυς, ἃς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτυν Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρυ Or. 1548. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. δίφρυ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῷν δῦναι δίφρυς ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ςρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε ςρατῦ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῦ τεταγμένυ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίςαται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχοῤῥαγὴς κίων Her. F. 1008.

Διχοςατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. ἂν διχοςατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ θεῦ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. *δίωγμα φεύγων* Hel. 21. *ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς* ib. 360. *πωλικοῖς διώγμασι* An. 993. *εἰ ἦν ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν* Hel. 1639.

Διωγμός. διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται Iph. T. 1324. *ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις;* ib. 1435. *κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν* Her. F. 896. *οἴ μοι διωγμῶν* Or. 412. *πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος* Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. *ὅπως διώσῃ τὰς τύχας* Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. *διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα* Or. 1344. *διώκεις με* Sup. 156. et Her. F. 707. *ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων* Iph. A. 684. *δίωκέ νιν* Iph. T. 1296. *παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει* Her. 612. *εἰσορῶ, οὓς διώκομεν, παρόντας* Hel. 1200. *πάντα τοι βλέφαρον διώκω* Ion. 205. *ἀρετὰς δίωκε* ib. 440. *ἀπόπρο δωμάτων διώκετε* Her. F. 1083. *ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις* And. fr. XXVIII. 2. *ἐλευθέρας γνώμας διώκειν* Antiop. fr. XIV. 2. *πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας* Fr. inc. LXXIII. 1. *οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν*, sc. *τὸν πλοῦτον* Epist. V. *διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα* Or. 500. *τὸν Ἑλένης φόνον διώκων* ib. 1534. *παῦσαι διώκων* Iph. T. 1437. *μεγάλα διώκων* Bac. 396. *λῃστὰς διώκων* Cy. 112. *μαστὸν διώκοντα* Ion. 962. *πικρὰν διώκων ἤλυσιν* Her. F. 1041. *νεβρὸν διώκων* El. 574. *ἕως διώκουσ' ἄστρα* Ion. 1158. *οὗ διωκόμεσθ' ὕπο* Her. 50. *διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγὰς* Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. *κούρη Διώνης, Κύπρι* Hel. 1104. *ὦ παῖ Διώνης* Antig. fr. XVII. 1.

Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώνυσος (pro *Διόν.* ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. *δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων;* Ion. 234. *Ἀσιήτιδες δμωαὶ* El. 316.

Δμωΐς. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς Hec. 966. *οὖσ' ἐπὶ ξένας δμωῒς* An. 137. *εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις* And. fr. VI. *ἥδε μοι—δμωῒς* Fr. inc. CLXXXV. 2. *ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι* Bac. 514. *δμωΐδες*, o *ancillæ* Ion. 666.

Δμώς. δμώς ἐστιν, ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phoen. fr. IV. 2. *ἀποταυροῦται δμωσὶν* Med. 188. *ἤσθημεν δμῶες* ib. 1139. *μόλις νιν εἴργουσι φύλακες δμῶες* An. 813. *αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος* Sup. 939. *δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων* Bac. 625. *δμώων μέτα* El. 628. *δμῶες μέν εἰσιν, οὓς ἐγ' οὐκ εἶδον ποτὲ* ib. 631. *λόγχας θέντες δμῶες* ib. 799. *ὡς ἦραν χεροῖν δμῶες* ib. 814. *δμῶας ἀπωθεῖ* ib. 822. *δμῶες—ᾖξαν εἰς δόρυ* ib. 844. *δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον* Phoen. fr. X. 1. *δμῶες*, o *servi* Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. *πατρὸς παλαιοὶ δμῶες* El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. *ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ* ib. 196. *δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ* ib. 218. *οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν* (sc. *χρὴ*) *πράξειν ἀεὶ* ib. 283. *εἰ ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ* ib. 788. *στρατῷ μὴ δόξαιμι—βουλεῦσαι φόνον* ib. 855. *πῶς δοκεῖς;* ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. *τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;* Hec. 1205. *ἔδοξεν Ἄργει τῷδε* Or. 46. *εὕδειν νιν ἔδοξα* ib. 169. *κρεῖσσον τὸ δοκεῖν* ib. 236. *ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι* ib. 259. *ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας* ib. 408. *τὸν θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει* ib. 674. *τὸ δοκεῖν εὔχου μόνον* ib. 780. *σὸν κασίγνητον θανεῖν καί σ' ἔδοξε* ib. 856. *αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν* ib. 1177. *δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον* ib. 1200. *θανεῖν Ὀρέστην κἀμ' ἔδοξε τῇδε γῇ* ib. 1328. *κἀδόκει* (i. e. *καὶ ἐδ.*) *τοῖς μὲν οὔ, κ. τ. λ.* ib. 1421. *δόξαιμι στὴν κλύειν ὄπα* ib. 1669. *δόξεις ἀχρεῖος, κοὐ σοφὸς πεφυκέναι* Med. 299. *μὴ δοκεῖτέ πω* ib. 365. *μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει* ib. 602. *σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς* ib. 884. *ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις* ib. 1276. *μὴ δόκει τούτου κλύειν* Hip. 119. *κατθα-*

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἁγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὡς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὡς δοκȢσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκȢμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὡς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἴκȣς μόνος ib. 678. ἢν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τȣ̀ς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τάδε δοκεῖ ib. 131. ἢ πᾶν ϛρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μηδ' ἢν δοκῇς μὲν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. ȣ̓κ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' ȣ̓ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. ȣ̔́τω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τάδόκητ' ȣ̓ χρὴ Her. F. 92. ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νικᾷν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἁλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τȣ̀ς θεȣ̀ς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδȣ̀ς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κȣ̓ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν 'Ορέστην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. ȣ̓ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκȣ̃ντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκȣ̃ντα ib. 865. δοκῶν κοιράνȣς ϛυγεῖν Œnei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκȣ́ντων ἰὼν Hec. 295. δοκȣ̃ντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκȣ́ντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τȣ̀ς σοφȣ̀ς δοκȣ̃ντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκȣ̃ντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκȣ̃ντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίȣς τῷ λόγῳ δοκȣ̃ντας εἶναι Her. F. 589. δοκȣ̃σά τι πρός γε σȣ̃ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκȣ̃σ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραϛατεῖν Rh. 638. τοῖς δ' ȣ̓χὶ δοκȣ̃ν Hec. 121. δοκȣ̃ν 'Αχαιοῖς ib. 506. ȣ̓ δοκȣ̃ν ἕξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ ȣ̓ δοκȣ̃νθ' Al. 939. τὰ δοκȣ̃ντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριϛος Tr. 395. δόξασά πȣ ἢ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίϛη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τȣ̃το δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τȣ̃ργον ib. 1236. ὡς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐϛὶ τȣ̃τ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' ȣ̓κ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεταί νιν δοκεύοντα Bac. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. ȣ̔́τω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις Ξȣ̃θον ἡδέως ἔχῃ Ion. 1602. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὧν δόκησις ȣ̓κ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τἆλλα δοκίμων Epist. I. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι Iph. T. 176. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277.

Δοκός. δοκὸς ςεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκῶ κενὴ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀςέρα λάμψας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δολίοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαι βουλαὶ Med. 413. ἁρπαγὰς δολίους Hel. 1338. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐςι Bac. 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βουλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραςήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνου δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. οὔ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίςασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι ib. 844. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποςήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Med. 783. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολῶ. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani.* Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερὸν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὦ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελίου δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέασ' Ἰάσονος ib. 794. οὐ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτου Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἱδρῦσαι δόμον ib. 844. νόςιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λεῖπε δεξίμηλον δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ An. 130. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1030. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθηκας εὐκλεέςερον Rh. 159. προλιποῦσα δόμον ib. 910. δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. οὐ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημὶ δόμον εὐτυχίᾳ ib. 610. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα ib. 913. ᾗ ταράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἥξει ib. 1510. λα-

θραῖον ὠδῖν' εἰς θεȣ̃ ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβȣ δόμος ib. 224. 'Απόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμȣ τύχας Her. F. 249. ''Ατλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐςʼ αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλίκη δόμȣ Meleag. fr. XVII. 3. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἄπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποςῆναι δόμων ib. 980. λιπȣ̃σ' αἰσχρῶς δόμȣς Or. 99. ἐς φρȣρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμȣς τυραννικȣ̀ς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμȣς τȣ̀ς Ταντάλειȣς ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. σιγῇ δόμȣς εἰσβᾶσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμȣς ἐχεγγύȣς Med. 387. δόμȣς πατρῴȣς ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικȣ̀ς δόμȣς Med. 1137. εἰς ᾅδȣ δόμȣς ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίȣς δόμȣς ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμȣς ἐχθροξένȣς ib. 561. εἰς ἀνηλίȣς δόμȣς ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκȣ̃σί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐν περιςύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμȣς νησιωτικȣ̀ς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῴων Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμȣς οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσȣ̃ντας δόμȣς Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμȣς πέρσασ' 'Ατρειδῶν ib. 461. δȣλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμȣς ib. 984. ἐν 'Αλεξάνδρȣ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac 7. ἐν δόμοις 'Εχίονος ib. 1117. 'Αλθαίας δόμȣς Cy. 39. ςέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλȣσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἄνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσȣς δόμȣς ib. 934. εἰς δόμȣς τυραννικȣ̀ς ib. 1186. τῶν κατ' ȣ̓ρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμȣς Ion. 71. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. 'Απόλλωνος δόμȣς ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τȣ̃ς 'Ερεχθέως δόμȣς ib. 568. et sine τȣ̃ς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθὼν δόμȣς ib. 702. ὀρφανȣ̀ς δόμȣς ib. 791. ἐν θεȣ̃ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾅδȣ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν 'Ερεχθειδᾶν δόμων Ion. 1057. Λοξίȣ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμȣς; ib. 1303. παγκλήρȣς δόμȣς ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμȣς Her. F. 463. κατασκάψω δόμȣς καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμȣς 'Ηρακλέος ib. 873. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχȣ̃ντας δόμȣς ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικȣ̀ς ἔχων δόμȣς ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμȣς ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμȣς ib. 1139. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρȣμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάςασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμȣς 'Αθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ȣ̓ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., præsertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφυ Iph. A. 179.

Δονακόχλυς. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτῦ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχες ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλυ ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίϛαται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἣν δόξα συ νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ ib. 885. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. ὐδ' ἀκλεής νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ὐκ οἶδ', ὅτῳ βέβαιός ἐϛι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρυσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμυς Rh. 629.

Δοξάζειν. ὧν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζῃς νοσεῖν Or. 314. ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλιϛ' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμυς γαμεῖσθαι τυσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. ὐδέποτ' ἐδόξασα El. 580. ὧν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. καταϛίκτυς δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμανὴς Sup. 485.

Δοριμήϛωρ. Ἐνυαλίῳ δοριμήϛορι An. 1016.

Δοριπετὴς ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχυσαι Bac. 698.

Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ηὐτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέϛηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίυ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργυς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένυς ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκυσίως τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίυ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναϛήσεις δορός; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ὖσι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοϛόλυ δορὸς ib. 749. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπυ δορὸς ib. 861. Ἀργείυ δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

'Αργείων δόρυ Ph. 1093. et 'Αργείων δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκὴ Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' 'Αργῴϐ δορὸς ib. 794. τϐς ὀλωλότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμη ib. 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib. 602. συμμετασχόντες δορὸς ib. 648. ἐϛολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔϛησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τϐμὸν δόρυ ib. 1326. δορὸς πέλας 'Αργείϐ Rh. 20. ϛρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχϐν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποϛαθεὶς δορὶ ib. 315. συγκαμὼν δορὶ ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τϐς μέγ' αὐχϐντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν 'Ελλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ ib. 478. θϐρον δόρυ ib. 492. ϐ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἱμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ϐς ἕλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' 'Ελληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ϛαθέντες ib. 934. αἱρϐμεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσϐσα δορὶ γᾶ ib. 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. 'Εγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορὶ συναράξῃς πόλιν ib. 379. ποίᾳ προσάξει ϛρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμϐ δορὸς ib. 815. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. δορὸς προθυμίᾳ ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίϐ λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς 'Ελλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298. δορὶ γᾶ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκὰν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκϐ δορὸς ἄγαλμα Her. F. 49. ϛρατηλατήσας Καδμείων δορὸς ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορὸς ποίϐ τυχών; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. ϐ δορὸς ἵσανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. ϐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενϐς μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ϐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δάϊα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βαϛάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὅρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῆ φόνον Cy. 304.

Δορύσσειν. δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774.

Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.

Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεϐ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλȣ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δȣλεία. δȣλείας τᾶς ȣ̓ τλατᾶς Hec. 158. δȣλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δȣλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. αἳ δȣλείαν αἰάζȣσιν Tr. 159. δȣλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ 'πὶ δȣλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δȣλεύοντα δȣλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δȣ́λειος. ζυγὸς δȣ́λειος An. 302. ἐπὶ δȣ́λειον ἁμέραν βίȣ Tr. 1331. δȣ́λειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. δȣ́λειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δȣλεύειν. ἐν φάει δȣλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δȣλεῦσαι ib. 757. δȣλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δȣλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δȣλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δȣλεύει βροτοῖς ib. 549. δȣλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δȣλεύειν με σοὶ An. 185. δȣλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὄχλῳ δȣλεύομεν Iph. A. 450. σοί με δȣλεύειν χρεὼν ib. 1033. πȣ̃ γαίας δȣλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δȣλεύειν πολεμίῳ ib. 282. δȣλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδȣ́λευσα ib. 964. Φρυξὶ δȣλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δȣλεύσομεν Cy. 705. μὴ δȣ́λευε σοῖς δȣ́λοις Hel. 1444. Φοίβῳ δȣλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δȣλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δȣλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δȣλεύοντα δȣλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δȣ́λευμα. τὸ δȣ́λευμ' ἡδὺ Or. 221. δȣ́λευμα πιςὸν Ion. 748.

Δȣλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δȣλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δȣλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δȣλευτέον Her. F. 1357.

Δȣ́λη. φανήσομαι δȣ́λης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ἵν' ἐκληρώθην—δȣ́λη ib. 103. νῦν εἰμὶ δȣ́λη ib. 357. δȣ́λη θανȣ̃μαι ib. 420. δȣ́λη, γραῦς, ἄπαις ib. 495. δȣ́λη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δȣ́λην με ἡγȣ́μενος ib. 741. δȣ́λη σέθεν ib. 809. ἡσσώμενος δȣ́λης ib. 1253. δȣ́λη 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ȣ̓̃σα δȣ́λη ib. 155. δȣ́λη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δȣ́λη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίςην—δȣ́λην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἄναξ δȣ́λην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271. δȣ́λη καθέςηκα Hel. 282. εἴ με δȣ́λη τυγχάνει τεκȣ̃σά τις Ion. 1382. δȣ́λη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἔσωσα δȣ́λην ȣ̓̃σαν Ar. fr. XVI. 1. δȣ́λη ἀνδρὸς Œd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δȣ́λην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δȣ́λα. κέκλημαι δȣ́λα Hec. 481. δȣ́λα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δȣ́λαν An. 114. δȣ́λα δȣ́λοις γȣ́νασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδȣ́χȣ δȣ́λα Iph. T. 132. δȣ́λα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δȣ́λα ib. 185. ἀντάσω Μενέλᾳ δȣ́λα ib. 212. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δȣ́λαν ib. 250. 3) Plur. δȣ̃λαι Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγȣσ' ἤδη χθονὸς δȣ́λας ib. 1280. δȣ̃λαι πάρεισιν αἵδε El. 1007.

Δȣ́λιος. δȣλίȣ ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δȣ́λια Tr. 595.

Δȣ̃λος, *subst.* δȣ̃λος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δȣ̃λος ὠνητὸς ib. 365. ἢ χρημάτων δȣ̃λός ἐςιν, ἢ τύχης ib. 865. δȣ̃λος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην Or. 1522. κᾂν δȣ̃λος ᾖ τις ib. 1523. ὡς δȣ́λῳ Ph. 94. δȣ́λȣ τόδ' εἶπας ib. 395. δȣ̃λος ὡς ib. 631. δȣ̃λος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. ȣ̓δεὶς ἐπέςη δȣ̃λος πόνῳ Sup. 763. μακρȣ̀ς δȣ̃λος ὢν λέγεις λόγȣς Iph. A. 313. σὸς δȣ̃λος ȣ̓κ ἔφυν ib. 330. κείνης δȣ̃λός ἐςιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δȣ̃λος ἦν Bac. 626. δȣ̃λος ὢν μὲν ib. 1026. δȣ̃λος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκȣ́ειν δȣ̃λον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δȣ̃λος ὤν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τȣ̃ θεȣ̃ καλȣ̃μαι δȣ̃λος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων ȣ̓δεὶς κακίων δȣ̃λος κ. τ. λ. ib. 856. δȣ̃λος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δȣ̃λον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἔςι νῦν δȣ̃λος El. 899. δȣ́λȣ φρονȣ̃ντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δȣ̃λον Ar. fr. XV. 1. γνάθȣ δȣ̃λος Aut. fr. III. 5. δȣ́λῳ ȣ̓χ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δȣ̃λον ἐσθλὸν τȣ̃νομ' ȣ̓ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δȣ̃λον εὐμενῆ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δȣ̃λος τȣ̃ λέχȣς Phaëth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δȣ̃λος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἔςι δȣ̃λος, τȣ̃ θανεῖν ἄφροντις ὤν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἔςι τοῖς δȣ́λοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δȣ́λοις κεῖται ib. 292.

δȣ̃λοί τε κἀσθενεῖς ib. 798. δȣ́λοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηςοῖσι δȣ́λοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δȣ́λοις λέγειν Hip. 115. δȣ̃λοι βωμȣ̀ς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχȣσι Sup. 268. τȣ́των ἑνὸς ἐσμὲν δȣ̃λοι Cy. 24. κἂν τοῖσι δȣ́λοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δȣ́λοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δȣ́λευε σοῖς δȣ́λοις ib. 1444. ἕν τι τοῖς δȣ́λοισιν αἰσχύνην φέρει Ion. 854. δȣ̃λοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δȣ́λȣς τȣ̀ς φίλȣς ἡγȣ́μενος Æol. fr. IV. 4. μέτεςι τοῖς δȣ́λοισι δεσποτῶν νόσȣ Alcmæon. fr. IV. ταῦτα δȣ́λοις ἄριςα Alcmen. fr. V. 2. δȣ́λοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δȣ́λων ὅσοι φιλȣ̃σι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δȣ́λȣς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κᾂν ὦσι δȣ́λων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δȣ́λοις δεσπότας χρηςȣ̀ς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δȣ́λοις τȣ̃νομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν ȣ̓χὶ δȣ́λων ib. 2. ἀκόλαςα γίνεται δȣ́λων τέκνα Fr. inc. CXXX. δȣ́λοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δȣ́λοις ȣ̓κ ἔξες' ἀκȣ́ειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δȣ̃λος, *adject.* δȣ̃λον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δȣ̃λον Tr. 507. εἰς δȣ̃λον ζυγὸν ib. 673. δȣ́λῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. ἄνδρα δȣ̃λον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δȣ́λȣς An. 199. τȣ̀ς τρόπȣς δȣ́λȣς παρασχεῖν Sup. 877. δȣ́λης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δȣ́λῃ An. 328. et δȣ́λη γυνὴ Tr. 490. θεοῖσι δȣ́λαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δȣ̃λον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τȣ̀ξ ἀνάγκης δȣ̃λόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ȣ̓δὲν τὸ δȣ̃λον πρὸς τὸ μὴ δȣ̃λον γένος ib. 1115. δȣ̃λον λέχος An. 30. τὸ μὲν δȣ̃λον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δȣ̃λον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δȣ̃λον Ion. 556. τὸ ςόμα δȣ̃λον πέπαυται ib. 675. τὸ δȣ̃λον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δȣ̃λον ȣ̓ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δȣ̃λον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δȣ̃λον ȣ̓χ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ȣ̓ πέφυκε δȣ̃λον Fr. inc. IV. 2. δȣ́λων σφαγίων ἕνεκα Hec. 137. δȣ́λοις γȣ́νασι An. 861. τὰ βαρβάρων δȣ̃λα πάντα Hel. 283. δȣ̃λα λέκτρα Ion. 819.

Δȣλοσύνη, et dor. ύνα. δȣλοσύναν τλαίην Ph. 200. δȣλοσύναν ςυγερὰν An. 110.

Δȣλόσυνος Hec. 448.

Δȣλȣ̃ν. δȣλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δȣλώσας λεὼν Rh. 410. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς δȣλώσων γόνȣς Her. 817. τὸν ἥσσονα δȣλȣ́μεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δȣπεῖν. ȣ̓ δȣπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δȣ̃πος. χεῖρα δȣ́πȣ παύσας Bac. 513. ἀκȣ́ομεν πυλῶν δȣ̃πον Ion. 516.

Δȣ́ρειος ἵππος Tr. 14.

Δȣριπετής. πεσήματα δȣριπετῆ νεκρῶν An. 654.

Δȣ̃ρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δȣ́ρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς μαςȣ̃ Cy. 169.

Δράκαινα. ȣ̓χ ὁρᾷς ᾄδȣ δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχȣσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφȣ φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θȣ̃ρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος ib. 1025. τȣ̃ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμȣ̀ς ib. 1355.

πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσόνωτον ib. 398. δράκων μϐ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph. 1145. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 101. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427. δεινοῖς δράκϐσιν El. 1256.

Δρᾶμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ Epist. II.

Δρᾶν. οἶσθ' ϐν, ὃ δράσεις; Hec. 225. et Cy. 131. οἶσθ' ϐ̃ν, ὃ δρᾶσον Iph. A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. δρᾷς ϐδὲν ἡμᾶς εὖ Hec. 253. τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309. et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med. 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph. A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip. 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077. τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τϐ̃τον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεϛὴν σέθεν δράσεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἶάπερ λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρήϛ' ἔδρασε ib. 1189. ϐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον ib. 1235. δρᾷν χρὴ τάδε Or. 311. τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v. 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ϐ̃ν δρῴην; ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847. τϐ̓ναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεὼν ib. 936. ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾷ ib. 1191. τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶσαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾷ Ph. 379. τί χρὴ δρᾷν; ib. 450. κακόν τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ϐδὲν, ὧν ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾷς, κλύει ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὰς γε μέντοι, μὴ φίλϐς δράσειέ τι Med. 95. δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088. μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεϛον κακὸν Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ϐ̓ τι δράσεις δεινὸν ib. 356. ϐ̔ς μ' ϐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾷν ib. 508. ϐ δίκαια δρᾷν ib. 578. οἳ δράσϐσί σ' εὖ ib. 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v. etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾷς; ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup. 265. δρῶσι κακὰ βϐλεύματα Hip. 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τϐ̀ς τεκόντας ὅσια δρᾷν ib. 1081. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί δρῶσι; An. 66. δρᾷς μ', εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. δρᾷν εὖ ib. 587. ϐ̓τ' ϐ̃ν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δεδράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ϐ̓δὲν δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾷν τι κεδνὸν βαρβάρϐς Iph. A. 371. μητρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ ῎ν με δρᾷν χρεών; ib. 728. δρᾷ γ', εἴ τι δράσεις ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς ib. 969. οἶσθ', ὃ δράσω; Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215. δρᾷν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν ϐ̔τως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ϐ δέδρακας; ib. 591. τί δρᾷς δή; ib. 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφὲ βϐλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ' ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον δρᾷν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666. et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε ib. 1258. πᾶν σοι δρῴημεν ἂν Cy. 132. τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. δίκαια δρᾷν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649. Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυνατὸς δρᾷν ib. 731. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091. Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν ib. 1316. ὅσια δρᾷν ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιϛεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. γυναικεῖόν τι δρᾷν ib. 843. πολεμίϐς δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαί τι κακὸν τϐ̀ς πέλας ib. 1248. τί σοι δ' ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσῃς μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829. δρῶσ', ἃ δρᾷν ϐ βϐλομαι ib. 858. δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοί τι δρῶ-

σιν αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἳ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὲς ζῶντας εὖ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾶν ἀμηχάνως ἔχει Œno. fr. III. 5. φόβος πρόσεϛι, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μή τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ἐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, κἐ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ἔτε πάσχων, ἔτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίες κακῶς Her. F. 202. φίλες θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τἐ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγεσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκεῖνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. μὴ δρώσῃς χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὲς ἐμὲς ἐχθρὲς ib. 1164. φίλες κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὲς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ ib. 743. ὄλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίες νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἴργαϛαι τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ἐδὲν θεὲς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δή τι δράσων χρηϛὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσεσα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὕπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἐχ ἔτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοίατο Iph. T. 1341. τέσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασείειν. τί παῖδ' ἐμὼ δρασείετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασείεσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τἐ ξένων δρασμἐ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναΐοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερἐντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δραϛέον. δραϛέον, ἅ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δραϛέος. ἄνδρα εὖ δραϛέον El. 262. εἰδέναι τὸ δραϛέον Eu. fr. VII. 2.

Δραϛήριος. ἐλεεινὸς εἴην μᾶλλον, ἢ δραϛήριος Hel. 998. ξύλῳ δραϛήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραϛήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραϛήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραϛήρια Ion. 985. τέκνα δραϛήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί μἐ δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ἐ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκες El. 778. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τέτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφε γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. σεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίυ Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρυ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο Or. 724. εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμυ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. ὐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμυ ib. 1504. δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ὔριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμυς παλαίστρας τε κοινὰς ἔχυσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. δρόμυς καλλισταδίυς ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λυτρὰ Tr. 83 3.

Δρόσος. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 127. Ἀχελῴυ δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσυ ib. 226. βῦς νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἱματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσυ Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας ἱερὺς ib. 1194. ἄπειροι δρόσυ El. 735. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυΐνυς κλάδυς Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. στεφάνυς δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὺς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμυς δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δῦναι. πρὶν θεῦ δῦναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἁ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἑνὸς ἁ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὁπότε τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ὀ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάλαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνηται ib. 895. οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ὀ δυνήσῃ—τέγξαι χέρα ib. 862. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἴθε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς οὖν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἢν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τοῦσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. οὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν στολίδες ib. 1374. ἡμεῖς οὐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἄνδρ' ἕν' ὀ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. οὐχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρους δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους Epist. IV. ὡς διαθέσθαι οὐκ ἐδυνάσθην Ion. 867.

Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάστωρ. Ἤλιδος δυνάστορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὢν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. οὐκουν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνους Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὧν γε δυνατὸν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύω. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγους ib. 562. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παίδοιν ξυνθανοῦσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. δύ' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίους ib. 916. φῶτε δύω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐστὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύ' οἰκτρὼ φῶτε ib. 1100. δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἷς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δύ᾽ οὔσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαὶ, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἠπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. δυεῖν ἁμίλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δύ᾽ ὁμοσπόρους Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακὼ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὅρους ἔχει Ph. 1263. οὐκ ἂν δύ᾽ ἤστην Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ᾽ ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ᾽ ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρεστος. δυσάρεστος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γνῶμαι δυσάρεστοι Iph. A. 27. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμους δυσγάμους Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἁ δυσγένεια ἁπλοῦν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει᾽ ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. πέφυκα δυσγενὴς ib. 1477. ὁ οὐ δίκαιος—δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδου Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τό τ᾽ εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῷ δυσγενέστεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τοῦ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; Her. F. 1195. κυλίνδετ᾽ εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἅταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίου Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237.

Δύσερως. δυσέρωτες φαινόμεθ᾽ ὄντες τοῦδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρουνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέου Rh. 791. σῶμα δυσθνῆσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμουμένῃ Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιϛᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691.
Δυσίατος ὀργὴ Med. 520.
Δυσκατάπαυϛος ψυχὴ Med. 109.
Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μȣσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.
Δυσκλεής. δυσκλεὴς φόνος Or. 1133. θάνῃ δυσκλεὴς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεὲς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεὲς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66.
Δύσκλεια. ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίȣ Her. F. 1152.
Δυσκλεῶς Hel. 999.
Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ Bac. 1249.
Δυσκόμιϛος. τέκνα δυσκόμιϛα Her. F. 1422.
Δυσκρίτως. αἰδȣ̃ς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.
Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.
Δύσλυτος. δυσλύτȣς ἔχȣσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121.
Δυσμαθής. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478.
Δύσμαχος. τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ Œd. fr. X.
Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βȣλεύσασιν εὖ Med. 874.
Δυσμένεια. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην Her. 991.
Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 300. τȣ̃δ' ὄντος ȣ̓χὶ δυσμενȣ̃ς ib. 746. φθόνον ἀλφάνȣσι δυσμενῆ Med. 297. δυσμενὴς φόνος ib. 1267. εἶ γὰρ ȣ̓́τε δυσμενὴς Iph. T. 591. ȣ̓χὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει El. 847. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγȣς An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενὴς φονία ψῆφος Or. 972. ȣ̔̃σα δυσμενὴς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενὴς εἶναι δόμοις ib. 937. ȣ̓ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις ib. 1151. ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενής μοι ἔφυς Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μή μȣ λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῆ βλαϛήματα Her. 1006. χρηϛήρια δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεϛέρᾳ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέϛερον Or. 616. ȣ̓δὲν τυράννȣ δυσμενέϛερον πόλει Sup. 429.
Δύσμορος. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.
Δύσμορφος. δύσμορφος εἴην Chry. fr. III. 2. ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.
Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.
Δύσνοϛος. δύσνοϛον νόϛον Tr. 75.
Δύσνȣς. δύσνȣν με λήψεσθε Iph. T. 350.
Δύσνυμφος. οἴμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.
Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.
Δυσξύνετος. δυσξυνέτȣ ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.
Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζȣ ib. 805.
Δύσορνις Hip. 759.
Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Δυσπάλαιϛος. τύχα δυσπάλαιϛος Al. 892. ὦ δυσπάλαιϛον γῆρας Sup. 1108.
Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχȣσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.
Δύσποτμος. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμȣ τῆς δυσπότμȣ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτμος Tr. 290. θήρᾳ

δυσπότμῳ γαυρȣμένῃ Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λίαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοιȣ̃τον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἅπτη κάτωθεν ȣ̓ρανȣ̃ δυσπραξίᾳ ib. 1240. ȣ̓ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσέβεια. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελȣ̃ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβȣ̃σι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβȣ̃ς φόνȣ ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ȣ̓́ποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβȣ̃ς Hel. 1035. δυσσεβὴς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβῆ El. 927. δυσσεβὴς ἔσῃ ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλȣς Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβῆ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβῆ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεςέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεςάτοις εἰς ταὐτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέςατον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυςάλας. ὦ δυςάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυςάλας ἐγὼ γέρων Sup. 1034. ω δυςάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὦ δυςάλαινα παρθένε Or. 955. ὦ δυςάλαινα μῆτερ Hip. 1082. ὦ δυςάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα δυςάλαινα Her. F. 456.

Δύςανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύστανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς δυςάνȣ Her. F. 1033. δύςανε Med. 995. Πολυμῆςορ ὦ δύςανε Hec. 1116. δύςανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυςάνȣ βιοτᾶς Hec. 199. δύςανος ἐγὼ Med. 96. et Hip. 239. τᾶς δυςάνȣ Κολχίδος Med. 132. ἁ δύςανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτȣ προσλήψεται δύςανος ib. 988. δύςανος ἀμηχανία Hip. 162. δυςάνȣ παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύςανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι—ἐζεύξω τὰν δύςανον Ion. 901. δύςανε, *fœmin.* Med. 443. μᾶτερ δύςανε Hec. 211. ὦ δύςανε σὺ ib. 686. ὦ δύςανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύςανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύςανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύςανον Hip. 140. δυςάνων τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυςανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύςηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII. 1. Κρέων δύςηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῆ δύςηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν δύςηνος ib. 1355. δύςηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί φῶ δύςηνος; Iph. A. 442. δύςηνον γόνον Rh. 918. δύςηνος ȣ̓κ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύςηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὦ δύςηνος Hel. 468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύςηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύςηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύςηνος ὢν Her. F. 1293. δύςηνός ἐςιν El. 923. δύςηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύςηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύςηνε Her. F. 1394. δύςηνε κρατὸς Tr. 1173. Μȣ̃σα αὕτη τοῖς δυςήνοις ib. 120. Φρυξὶ δυςήνοισιν Hel. 39. δύςηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύςηνος Hec. 34. τῆς δυςήνȣ κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύςηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύςηνος ib. 683. cf. An. 71. δυςήνȣ σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια ἡ δύςηνος Med. 20. ἡ δύςηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ δύςηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύςηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπιςολὰς ἔγραψεν ἡ δύςηνος ib. 859. δύςηνος ἀρᾷ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύςηνον Hel. 116. τίκτω ἁ δύςηνός σοι κȣ̃ρον Ion. 897. δύςηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύςηνον ib. 1363. δύςηνε, *fœm.* Hec. 736. et Tr. 1284. ὦ δύςηνε, *fœm.* Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύστηνε σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύστην' ἀλήθεια Bac. 1286. δυστήνους τύχας Hip. 268. δυστήνους ἕδρας Her. F. 1214. δύστηνον κάρα Hec. 496. et Hip. 1247. δύστηνον αἰώρημα Sup. 1047. πτῶμα δύστηνον Her. 78. πενία δύστηνον Alex. fr. XV. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω δυστηνότατος Sup. 967.

Δύστλητος. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447.

Δύστοκος. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2.

Δυστόπαστος. δυστόπαστος εἰδέναι Tr. 885. δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυστράπεζος. πῶλοι δυστράπεζοι Her. F. 385.

Δύστροπος. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 161.

Δυστυχεῖν. ὧδε πάντα δυστυχῶ Hec. 429. ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν Or. 240. εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν ὑμᾶς δυστυχεῖν ib. 1095. ὡς σὺ νῦν δυστυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων οὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc. XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς Ph. 929. εἰ δυστυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ τι δυστυχεῖ Sup. 898. δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν Bac. 1261. δυστυχοῦσ' ἀναξίως Her. 236. μόνη σὺ δυστυχεῖς Ion. 773. ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν ib. 971. δυστυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. ὅθεν νικᾶν χρὴ σὲ, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυστυχεῖν φὺς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ Fr. inc. CLII. 13. δυστυχῶν δόμος Or. 70. οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος; ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυστυχοῦντα Hip. 1264. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν Her. 940. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 2. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. αἰεὶ δυστυχῶν ib. 17. τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 1. δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὔκταία θεὸς Or. 214. δυστυχοῦσι δεσπόταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι Al. 1019. δυστυχοῦντας ὠφελεῖν Iph. A. 984. et δυσ. ὠφελῶν ib. 1008. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν Her. F. 1225. vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυστυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2. ἄνδρα δυστυχῆ Ph. 882. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. δυστυχὴς θεωρὸς ὢν Hip. 807. ταχὺς ᾅδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. γέρων καὶ δυστυχὴς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. πρὸς τοῦ δυστυχοῦς γεραίρεται ib. 552. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυστυχὴς βίος Iph. T. 851. θάνατος δυστυχὴς Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες; Her. F. 559. ἅτερος δυστυχὴς ib. 1403. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. λόγους δυστυχεῖς ib. 852. τοὺς μὴ δυστυχεῖς Sup. 179. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ Iph. T. 352. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν ib. 500. γάμους δυστυχεῖς El. 49. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. δυστυχὴς γυνὴ Hec. 785. et Med. 1250. δυστυχῆ ἀκτῖνα Ph. 4. μὴ δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ An. 65. γυναικὶ δυστυχεῖ ib. 327. δυστυχὴς καθίσαμαι ib. 386. γυναῖκα δυστυχῆ ib. 634. δυστυχῆ τύχην Tr. 471. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ, δυστυχεῖς Hip. 343. οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων Iph. A. 1342. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. τὸ δυστυχὲς ἡ 'γένει' ἀμύνεται Her. 303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. οὐδεὶς οἶδεν δυστυχοῦς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. δυστυχῆ πηδήματα

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ Sup. 778. μέλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ Iph. T. 694. τἀμὰ δυστυχῆ ib. 958. λέκτρα δυστυχῆ Tr. 740. πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυστυχῆ Ion. 1457. πάντα δυστυχῆ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυστυχέστερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυστυχέστερον Or. 605. δυστυχέστερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυστυχέστατον Hel. 571. ἀγῶνες δυστυχέστατοι Ph. 1488. δυστυχεστάτην σὲ ὁρῶ Hec. 582. δυστυχεστάτας φυγᾶς Ph. 1714. δυστυχεστάτη γυνὴ An. 6. ὦ δυστυχεστάτα ib. 139. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 22. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269.

Δυστυχία. δυστυχία δώματος Ph. 1489. σᾷ δυστυχίᾳ δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυστυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων στομάτων—τὸ τέλος δυστυχία Bac. 387. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1505.

Δυστυχῶς. δυστυχῶς θανούμεθα An. 577. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυστυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμους φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λύπῃ—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy. 295.

Δυσφρονεῖν τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. δύσφρονες λῦπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο An. 729.—οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν, ὡς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξείνου πόντου δυσχόρτους οἴκους ναίω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433. δώδεκα στόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῷον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβου Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασίλειον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσετ' αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα ὄλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρῆδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα θεᾶς ib. 1307. ὀυκ οἶσθα δῶμα τὀυμόν; Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391. ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πενθέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα ib. 623. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε ib. 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμα Ion. 315. ὄυπω δῶμ' ὑπερβαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615. ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ' ὅταν τὀυμὸν μόλῃ ib. 1021. δῶμα ἑστιοῦται ib. 1464. Πλούτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς ib. 1280. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον' ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. δῶμα γαίας κλειστὸν Pel. fr. III. 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν Med. 645. πλουσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι ib. 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph. 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61. βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med. 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her. F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ' ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι ib. 1214. ἐπὶ δώμασι σταθεὶς ib. 1255. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλουρὸς οὖσα δωμάτων ib. 1325. εἰ 'Αργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ὀυκ ἔρημα δώματα ib. 282. 'Ελληνικοῖσι δώμασιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib. 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356. πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην ib. 476. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων ib. 1074. δώμαθ' ἱππείου θεοῦ ib. 1701. ὀυκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her. F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597. δωμάτων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549. ἐξέπεμψέ νιν δωμάτων Med. 1285. τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμάτων ib. 1156. Al. 511. κακοῦ δώμασι προκειμένου Al. 836. δώματα ναίειν ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος οὖσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἄκληστ' ἄθουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων ib. 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλβίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ' 'Αργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. πλεονεξίαν δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λάτριν ib. 868. Δαρδάνου πρὸς δώματα ib. 881. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν Iph. T. 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς δωμάτων ib. 1153. τούσδ' ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ σπέρμα—ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ' ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πενθέως ib. 595. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων ib. 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib. 1147. δωμάτων ἐφεστίους Cy. 369. ἣν δώματ' οἰκήσητε πατρὸς Her. 312. τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμάτων ib. 68. ἀγλάϊσμα δωμάτων ib. 289. τάδ' οἰκεῖ δώματα ib. 467. οὗ τάδ' ἐστι δώματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρουμένους ib. 913. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401. ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423. καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν τοῖς αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς ib. 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δωμάτων 'Ερεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib. 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her. F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. πατρῴοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ᾄδε ib. 610. χρυσᾶ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μυσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῴων φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκοῦσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρείαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῷα δώματα ib. 810. προστατεῖν δωμάτων ib. 932. ἠρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιράνου Dan. 52. οὐκ ἔστι δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατοῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηστοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπου Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὅ σοι δωρούμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τούτοις σὲ δωρούμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίου δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτοῦ γεγῶτα Ion. 1534. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρουμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. Δωρὶς κόρα ib. 934. δοῦλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρὶς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1020. δῶρόν μοι οὐ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρου δώρου τύχοιτε ib. 1558. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμοῦ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίου Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ ib. 1437. κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. οὔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρουσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἡοῦς ἔχουσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

Ε.

Ἒ, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἒ, ἒ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἓ, ἓ Hip. 208. et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

Ἔα, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, *ἔα, ἔα* Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐᾶν. *τίς σῶμα τἀμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖσθαι;* Hec. 501. *τόδ' οὐκ ἐᾷ με* ib. 587. *ἡμεῖς οὖν ἐῶμεν* ib. 729. *ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν* Or. 27. *ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν* ib. 238. *ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας* ib. 325. *σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις;* ib. 437. cf. Ion. 660. *ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς* Or. 438. *εἰς ὀμμάτων ὄψιν οὐκ εἴων περᾶν* ib. 512. *ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι* ib. 535. et 624. *ἔασον* ib. 633. et Hip. 521. et 1416. *ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ'* Or. 658. *κτανεῖν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον, εἴα* ib. 898. *τὰ παρόντ' ἔα κακὰ* ib. 1028. *ἐῶ τοῦτο* ib. 1145. *Ἄργους Ὀρέστην ἔα κρατεῖν* ib. 1660. *οὐκ ἐᾶν—δυστυχῆ καθεστάναι* Ph. 86. *ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων μ' ἔα* ib. 595. *ἔα τὰ λοιπὰ* ib. 1215. *τί μ' οὐκ εἴασας—ἀπελθεῖν;* ib. 1223. *οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν* ib. 1583. cf. v. 1620. *ἐᾶν ἄκλαυστον, κ. τ. λ.* ib. 1628. *νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα* ib. 1661. *τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν* Med. 314. *μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν* ib. 340. *ἐᾷ Ἰάσων;* ib. 707. *ἔασον αὐτοὺς* ib. 1057. *ἔα μ' ἁμαρτεῖν* Hip. 323. *κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν* ib. 668. *ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἐᾶσαι* ib. 1334. *οὐδ' εἴασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν* Al. 624. *τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνείαν*, sc. *θανεῖν* ib. 648. *με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν* ib. 732. *τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα* ib. 795. *Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φ.* An. 22. *οὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσου τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς* ib. 227. *ἣν χρῆν σ'—ἐᾶν αὐτοῦ μένειν* ib. 609. *τίκτειν παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς* ib. 660. *οὐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν* ib. 876. *εἰσφοιτᾶν ἐᾶν γυναῖκας* ib. 946. *οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα* ib. 1009. *οὐκ ἐῶσί με* Sup. 122. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκροὺς* ib. 531. *ἔα γέ τε* Iph. A. 671. *ἡ τύχη μ' οὐκ ἐᾷ* ib. 858. *γυναῖκας μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν* ib. 1381. *ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα* ib. 1421. *οὔκουν ἐάσω σε θανεῖν* ib. 1431. *οὐκ ἐῶ στάζειν δάκρυ* ib. 1467. *τὴν τύχην ἐᾶν χρεὼν* Iph. T. 489. *ἔα τὰ μητρὸς* ib. 927. *πολεμίους ἄνευ μάχης φεύγειν ἐᾶσαι* Rh. 104. *ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα* ib. 120. *στρατὸν εὕδειν ἐῶμεν* ib. 124. *Τροίαν ἐᾶσαι πεσεῖν* ib. 398. *τὰς Ἕκτορος εὐνὰς ἔασον* ib. 606. *τάδ' ἐάσω* Tr. 361. *ἐᾶτέ με κεῖσθαι* ib. 466. *ἐῶ στόμα* ib. 690. *τὰς Ἕκτορος τύχας ἔασον* ib. 693. *τὸν μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι* ib. 877. *ἔα τὸ χρυσίον* Cy. 160. *ὅτι τάδ' οὐκ εἴων φέρειν* ib. 229. *οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ.* ib. 621. *οὐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν* Her. 426. *τὰ ἀμήχαν' ἐᾶν* ib. 707. *οὐκ ἐᾷ σὰ* ib. 805. *σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος;* ib. 1008. *μήθ' αἷμ' ἐάσῃς στάξαι* ib. 1041. *οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς* Hel. 625. *μαντείας ἐᾶν* ib. 760. *σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοστῆσαι* ib. 1031. *θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ* ib. 1107. *τί τὸν θανόντα οὐκ ἐᾷς;* ib. 1245. *τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν* ib. 1305. *ἔα με ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ* ib. 1419. *τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους* ib. 1445. *εἰ μή μ' ἐάσεις* ib. 1647. *οὐ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν* eod. vers. *ἐᾶν χρὴ ταῦτα* Ion. 390. *ἔα ἐμαυτῷ ζῆν* ib. 646. *σιγῶντ' ἐᾶν* ib. 1383. *οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον* ib. 1600. *ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς* Her. F. 214. *οὐδ' εἴα νιν κακῶς δρᾶν* ib. 828. *ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν* ib. 1044. *τὰ δ' ἄλλ' ἔα* ib. 1125. *ἐμὲ οὐκ ἐᾷ νόμος* ib. 1361. *ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα* El. 379. *βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ* ib. 400. *τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ* Æol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. *οὐ ποτ' εἴων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν* Alcmen. fr. I. 1. *παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν* And. fr. XXIV. 1. *ἐᾶν κρατεῖν* Cress. fr. XI. 2. *τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾶν* Inus fr. X. 1. *οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν* Melan. fr. XII. 5. *τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι;* ejusd. fr. XIX. 1. *οὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν* Pal. fr. II. 9. *βαρβάρους ἐᾶν λέγειν* Phi. fr. IX. 2. *τὰ κατ' οἴκους—ἐᾷ* Fr. inc. XXXV. 2. *τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς*

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. οὐκ ἐῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. οὐκ ἐῶντος, sc. ἐμοῦ Cy. 232. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. οὐκ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ οὐκ ἐωμένοις Iph. T. 1344.

'Εάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et sæpius.

'Εατέος. ἐατέος ὁ πλοῦτός ἐστ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. οὐκ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' οὐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.

"Εβδομος. βοῦς ἕβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

"Εβρος, nomen fluvii. ἀργυροῤῥύταν "Εβρον Her. F. 387.

'Εγγελᾶν. ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς Med. 1362. οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελῶν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 815.

'Εγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων Hip. 1000.

'Εγγενής. ἐγγενὴς ὢν Rh. 404. et οὐκ ἐγγ. ὢν Ion. 63. οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῆ κηδείαν Sup. 134. οὖσαν ἐγγενῆ Ion. 293. et El. 313.

'Εγγίνεσθαι. αἴσθημά τι κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους Ion. 1524.

'Εγγράφειν. ἔγγραψον ὅρκους Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

'Εγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

'Εγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. ἐγγύθεν ὁρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

'Εγγὺς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που; Hec. 1124. ἐγγὺς ὢν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ἐγγὺς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὄμματος ἐγγὺς Med. 101. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους ib. 1278. ἐγγὺς στέγης ib. 1293. αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγὺς τόδε ib. 1070. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς ib. 1014. ἐγγὺς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγὺς ib. 465. ᾄδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγὺς ἕστηκα φόνου ib. 720. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν ib. 815. ἐγγὺς ἧσται Rh. 613. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου Tr. 186. ἐγγὺς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγὺς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακοῦ ἐγγὺς ὢν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας Her. 37. ἐγγὺς ἀγὼν ib. 722. ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς ib. 815. ἐγγὺς μανιῶν ib. 904. ἐγγὺς πάτρας Hel. 412. ἐγγὺς χθονὸς ib. 545. γαίας οὔτ' ἄγαν πρόσω, οὔτ' ἐγγὺς ib. 1594. λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά που 'στὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8.

'Εγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγειρεν Rh. 541. Λυκίους—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἢν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή; Rh. 643.

'Εγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

'Εγερτὶ Rh. 524.

'Εγκαθηβᾷν Hip. 1096.

'Εγκαθιδρύειν. 'Αθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονὶ, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

'Εγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο Hip. 31.

'Εγκαθιστάναι. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκαταστῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκαταστήσω σε πάλιν Iph. T. 982.

'Εγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

'Εγκαίειν. ὀβελοὺς ἐγκεκαυμένους πυρὶ Cy. 392.

'Εγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

'Εγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.

'Εγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.
Ἐγκατάκλειστος. ἐγκατάκλειστον (fœm.) δόμοις Dan. 39.
Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Antiop. fr. XXXII. 6.
Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ El. 108.
Ἐγκεῖσθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἔγκειται δόμων An. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίῳ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον Epist. V.
Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis*. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.
Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.
Ἐγκέφαλος. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.
Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.
Ἔγκλημα Or. 764.
Ἔγκληρος. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἔγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἔγκληρα πεδία Her. F. 468.
Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.
Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.
Ἐγκρίνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.
Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368.
Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.
Ἐγκυκλοῦν. ἐγκυκλοῦντ' (i. e. ἐγκυκλοῦντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος Bac. 292.
Ἐγκύμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἴληπται ib. 57.
Ἐγξύειν. εἴ τις ἐγξύσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.
Ἔγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.

Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde*, Cycl. 553. ἔγχευ νῦν ib. 565. et ἐγχέω, cod. vers.
Ἐγχειρεῖν. οὐκ οἶδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.
Ἔγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος ξένων Sup. 22. ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐστὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βαστάζουσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.
Ἐγχρίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.
Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303.
Ἐγῷδα. vid. εἴδειν.
Ἔδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.
Ἐδεστός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
Ἑδνάζεσθαι. ἑδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.
Ἕδνον. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἕδνοις ib. 153. cf. v. 874.
Ἕδος. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος Ion. 870. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἕδη Her. 104.
Ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἀγὼν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἕδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν An. 135. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναστήσω ib. 261. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν ib. 303. ἕδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὄμματος ἕδραν ib. 554. διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. νάσου οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. οὐράνιον ἕδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερία

Μέσειος ἕδρα Bac. 408. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηκε ib. 926. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἕδρας ἀποστατεῖ ib. 631. μνήματος λιπῦσ' ἕδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. ὐρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ Ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. θερμὰν ἀελίυ χρυσωπὸν ἕδραν ib. 740. μεσομφάλυς ἕδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. ἐν ἕδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρυς Ἀμμωνιάδας ἕδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἕδρας σκοτίυς Al. 123. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Περγάμων ἕδρας Tr. 557. Πέλοπος ἕδραι ib. 1099. Πανὸς ἕδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἕδρας Cy. 289. ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας ib. 352. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70. τάφυ εἰς ἕδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβυ κενὰς ἕδρας ib. 1194. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910. θεηλάτυς ἕδρας ib. 1306. τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. δυστήνυς ἕδρας ib. 1214. πρὸς ἕδρας στατίζυσι El. 315.

Ἑδραῖος. κάθησ' ἑδραία An. 265. ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783.

Ἕδρανον. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 539.

Ἕδρασμα. Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Ἑδώλιον. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587.

Ἕζεσθαι. ταπεινοὶ ἕζονθ' (i. e. ἕζοντο) Or. 1412. ἑζόμεσθα δὴ ἱκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἕζετο Ion. 1202. ἑζώμεσθα El. 109. ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

Ἔθειρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύυσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίυς ἐθείρας ib. 638.

Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἤθελ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἤθελον Al. 286. ὐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288. ὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμυς ib. 566. ὐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες ib. 1135. ὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον Sup. 769. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες ib. 1021. ἤθελ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ὐρανῦ Bac. 290. ὁποῖος ἤθελε ib. 478. τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε ib. 1310. ὅτ' ὐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἤθελε κτανεῖν Her. 13. ὐκ ἤθελ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπυ μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλυσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. ἄνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ὐκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἔθνος. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἔθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθη ὐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1.

Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἴδειν, vel εἰδεῖν. ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἵν' εἰδῇς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἵν' εἰδῇ Hip. 729. εἴδετε Or. 128. ὡς ἂν ἂν εἰδῇς ib. 533. ὡς εἰδῇ τόδε ib. 1350. ἵν' εἰδῇς λόγȣς ἐμȣ̀ς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ȣ̓ν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τȣ́τοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμȣ̃ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ ib. 1041. ὡς εἰδῇς Ion. 35. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμȣ̃ ib. 804. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ȣ̓κ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δȣ́λειον ἦμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἣν ȣ̓κ εἶδον Or. 80. ȣ̓ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἑστίαν ib. 359. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ȣ̓̃δας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρȣμένην Med. 92. εἴδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τȣ̀ς κακȣ̀ς ib. 1024. ἀστέρ' Ἀθήνας εἴδομεν εἴδομεν —ἱέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἴδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανȣ̃σαν εἶδε καὶ βλέπȣσαν ib. 1612. πῶς εἴδετ' αὐτȣ́ς; Iph. T. 252. δισσȣ̀ς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἴδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τάδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ȣ̓ παῖδες εἶδον Tr. 377. κἀκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἢ πλευρ' —ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεστάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ib. 116. ȣ̓ πώποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τȣ̀ς κειμένȣς νεκρȣ̀ς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναίȣ πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἆρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ȣ̓κ ᾔδετε Bac. 1343. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πȣ̃ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλȣ̃ν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ.τ.λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ —σοί μ' εὖ φρονȣ̃σαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ στείχȣσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλαστον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βȣ́λει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ib. 938. πολύκρανος ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρȣργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἄν σέ γε ϛέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατȣ̃ντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιϛείχȣσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσȣ́τȣς ἐϛὶ τρόπȣς ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) καταϛένω Or. 357. ȣ̓κ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. θεᾶσθαι χρὴ τὸν προϛάτην ἰδόνθ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τȣ̃το κατθάνοιμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημεῖ' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμȣ̀ς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυῤῥοȣ̃ν Al. 829. ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε An. 1215. ἰδὼν—ἁρμάτων ὄχον Sup. 680. ὥστε τερφθείης ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὅσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδών νιν Tr. 988. αὖτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτȣς ἰδόντι δεσμȣ̀ς ib. 634. τȣ̃τ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δείν' ἰδὼν ib. 374. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδών νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδών τιν' ȣ̓κ ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδȣ̃σά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένȣς ἰδȣ̃σα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν—ἰδȣ̃σα Hip. 27. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδȣ̃σα Sup. 731. ἰδȣ̃σα πάντων μέγιϛον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδȣ̃σα δυσελέναν Iph. A. 1316. ȣ̓κ ἰδȣ̃σα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδȣ̃σα ib. 682. τȣ̀ς θυλάκȣς ἰδȣ̃σα Cy. 182. ἱέρακ' ἰδȣ̃σαι An. 1142. ἰδȣ̃σαι τȣ́σδ' ἠλλοιωμένȣς Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) *med.* ᾧ καλλίϛȣς εἰδόμαν—πώλȣς Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν ib. 295. εἰδόμαν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. ἤδ' ȣ̓δὲν οἶδεν Hec. 674. οἶσθ' ȣ̃ν, ἃν λέξαι—θέλω; ib. 998. ȣ̓κ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἶσθ' ȣ̃ν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα ϛέγαι; Hec. 1008. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάϛασιν; ib. 1266. οἶδ', ἃς ἔλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἶδ', ἥν ἔθρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμὴ ib. 1184. ȣ̓ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὕϛερον ȣ̓κέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τȣ̀ς ὡπλισμένȣς Ph. 146. ἐγῷδα κείνȣς τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἶσθα σὺ ib. 866. ἐγῷδα τήνδε Med. 39. ȣ̓δὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλȣ̀ς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὕρημα ȣ̓κ οἶσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ȣ̓κ οἶδ' ἄν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ȣ̓κ οἶδ' ἐλέγχȣσα Hip. 271. ȣ̓δέν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ȣ̓κ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ȣ̓χ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ȣ̓κ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμȣ̃ Sup. 518. ȣ̓κ οἶδε γάμȣς Iph. A. 129. ἦ γὰρ οἶσθ', ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ȣ̓κ οἶδ', ὅπως φῶ τȣ̃το ib. 643. ȣ̓κ

 ΕΙΔΕ

οἶδ', ὅ, τι φῂς, ȣ̓κ οἶδα ib. 652. οἶσθ' ȣ̔͂ν, ὃ δρᾶσον ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον ȣ̓κ οἶδεν, ȣ̔͂ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583. ἓν τȣ͂τ' οἶδα Iph. T. 247. ȣ̓δὲν οἶδ' ȣ̓δεὶς κακὸν ib. 477. ὅν γ' ἐγᾦδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. πιϛὸν Ἑλλὰς οἶδεν ȣ̓δὲν ib. 1205. ἄϋπνος οἶδα τλὰς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν ib. 800. ȣ̓κ οἶδα τȣ̀ς σȣ̀ς Ὀδυσσέας ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. ȣ̓δὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν ib. 637. ἐγώ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά σοι μισȣμένη ib. 898. ȣ̓κ οἶσθα ib. 1172. ȣ̓κ οἶσθα, πȣ͂ ποτ' εἶ λόγων Bac. 358. ȣ̓κ οἶδα τȣ̓͂πος τȣ͂το ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. οἶσθ' ȣ̔͂ν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν οἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα ȣ̓ λόγῳ μαθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' ȣ̓ καλὸς τάδε ib. 65. ȣ̓κ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαρυνθεὶς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; ib. 452. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. συϛενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας ib. 936. οἶσθα γηγενῆ μάχην; ib. 987. οἶδα κατακτανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς ȣ̓δὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ 'ν πόλει κακὰ ȣ̓κ οἶδα El. 299. ȣ̓δεὶς οἶδεν ȣ̔͂τ' εὐτυχȣ͂ς ἀριθμὸν, ȣ̔͂τε δυστυχȣ͂ς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην ϛρατȣ͂ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγȣς ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. cf. El. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω ib. 745. ȣ̓χ ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. ȣ̓ καιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι τι ποικίλον ib. 300. χρησμὸν εἰδέναι θεȣ͂ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. εἰδέναι βȣλοίμεθ' ἂν Al. 138. ȣ̓ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. ȣ̓ χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῂς εἰδέναι ib. 890. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκȣν ȣ̓κ εἰδέναι ib. 956. ȣ̓ χρή σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστόπαϛος εἰδέναι Tr. 885. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον εἰδέναι σ' ἐχρῆν Her. 649. βȣ́λομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν ȣ̓δὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—νοσȣ͂ντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδότ' ἠρόμην Or. 1183. ȣ̓κ εἰδὼς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδὼς αὔτ' ἐτειρόμην Al. 423. εἰδώς τι ib. 1110. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὁ Μȣσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελετὰς θεῶν εἰδὼς Bac. 74. εἰδὼς ȣ̓κ ἀριθμὸν Her. 997. εἰδὼς ȣ̓δὲν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγȣς El. 292. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδὼς τȣ͂το κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. ȣ̓κ εἰδυῖα τἀξειργασμένα Or. 1320. εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. ᾔδειν τάδε Rh. 952. ᾔδειν, ἃ μ' ἐχρῆν νικᾷν πόσιν Tr. 650. πορθμὸν ȣ̓κ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. πάλαι ᾔδειν σ' ὄντα τοιȣ͂τον φύσει ib. 645. ȣ̓δεὶς τάδ' ᾔδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ᾔδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. ἰδȣ̀ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι Iph. A. 191. ἴδεσθε τὰν Ἰλίȣ —ἑλέπτολιν ib. 1510. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ἴδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι Her. 896. ἴδεσθε τὴν πανȣ͂ργον Ion. 1279. ἴδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ ἰδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴσῃ μωρίᾳ φρενῶν τȣ̀ς κακῶς παγέντας ὅρκȣς Iph. A. 394. εἴσῃ σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρὼν

εἴσῃ λόγον Rh. 142. τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. εἴσῃ τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. οὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον El. 346. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεστάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνα τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ib. 270. οὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίους τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἴδωλον. πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 34. εἴδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἴδωλον ib. 689. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἴδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἴθε, partic. optandi, *utinam*, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἴκασε; Ph. 423. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεστι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεὼν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἶξα Hel. 79. εἴκειν οὐδὲ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. οὐ βασιλεῦσιν εἴξας Her. 368. ἔοικας Hel. 585. ὡς ἔοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς ἔοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς ἔοικέ μοι An. 552. ἔοικα πράξειν οὐδὲν Hec. 813. ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. ἔοικε λέξειν τἀκεῖθεν ib. 848. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποίμνας δεσπόταις ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι ἔοικεν ib. 746. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν (pro ἐοίκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς ἔοιγμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. πατράσιν ἐοικέναι Antig. fr. X. 1. οὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro ἐοίκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκός ἐστιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς Ion. 557. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῇ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλοῦσαι Bac. 685. κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379.

Εἰκοβολεῖν. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Fr. inc. CLVIII. 4.

Εἰκότως. εἰκότως θυμȣμένοις Hec. 403. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν Or. 735. εἰκότως ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεȣ̃ γ' ἐξένευσας εἰκότως ib. 1186. εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς ȣ̓χ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Ion. 611. ἐμȣ̃ ταράσσων εἰκότως φρένα ib. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εἰκότως ἄν τις νομίσειεν Epist. V.

Εἰκώ. ἄψυχον εἰκὼ σώματος Med. 1162. εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλȣσα Iph. T. 222. εἰκώ τ' ἐν ἴσοις ib. 816. εἰκȣ̃ς ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. εἰκȣ̃ς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκών. ἦλθεν εἰκὼν Her. F. 1002. παρθένȣ εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX. 1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193. ἐπεὶ ἔπαυσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632. λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477. ῥοθίοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.

Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion. 453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358.

Εἱλικτός. κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 40.

Εἱλίσσειν. ȣ̓κ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις Or. 171. εἱλίξαι νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος ἱερὸν εἱλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν εἱλίσσȣσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571. λίμναν εἱλίσσȣσαν ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. εἱλίσσȣσα ἡλίκων θιάσȣς ib. 1145. εἱλίσσȣσαι καλλίχορον Her. F. 690. εἱλίξας δέμας Ph. 1185. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. ἐν κύκλῳ κανȣ̃ν εἵλικτο βωμȣ̃ Her. F. 927. εἱλισσόμενος αἰὼν ib. 671. δελφὶς πρῴραις εἱλισσόμενος El. 437. παρὰ ψάμαθον εἱλισσόμεναι Iph. A. 1055. εἱλισσομένας Μαινάδας ἄξει Bac. 571. βόστρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7.

Εἷμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς εἱμάτων στολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἰν, pro ἐν. εἰν αἰθέρι Iph. A. 768. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἴναγχος Rh. 501.

Εἶναι. ȣ̓δ' ἀδώρητος φίλων ἔσται πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. τȣ̓μὸν ἔσται ib. 52. ἔσται τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς ib. 150. εἰ ἔστι (*licet*) τοῖς δȣ́λοισι ib. 234. κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ȣ̓κ εἴμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib. 313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med. 386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772. et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph. T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel. 767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451. 1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et 959. ἔστι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340. ματρὶ ȣ̓κ ἔστιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν μοι εἴη ib. 498. σίγα πᾶς ἔστω λεὼς ib. 532. ȣ̓κέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ȣ̓κ ἔστιν ȣ̓δὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib. 805. ἵν' ῃ ποτε πείθειν ib. 818. ἔστιν, ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς ȣ̓κέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. ȣ̓κ ἔστι, *non ita est*, Or. 307. et 1097. ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣ̓κ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ' ȣ̓δὲν αὑταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔστιν, ȣ̃ σιγὴ λόγȣ κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔστι δ', ȣ̃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἄφιλος ἦσθ' ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. ὃς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ῃ ib. 895. ὅτ' ȣ̓κέτ' εἶ ib. 1030. ἔσται τάδε ib. 1041. σοὶ μὲν ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' ȣ̓κ ἔστι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἴγ' ἔσται καλῶς ib. 1106. ȣ̓κ ἔστιν ȣ̓δὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς ib. 1155. εὔφημος ἴσθι ib. 1327. ȣ̓κ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph. 636. ἔστι σοι σωτηρία ib. 982. ȣ̓κέτ' εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ȣ̓κ εἰσὶ δόμοι Med. 139. ȣ̓κ ἔστιν ἄλλως ib. 814. ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν ib. 889. οἵδ' ȣ̓κ ἔτ' εἰσὶ, *non amplius vivunt,* ib. 1370. et ita εἶναι sæpissime *vivere* denotat, e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191. Al. 272. 278. 393. 524. et 528. An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534. et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν μȣ́σαις ἀεὶ Hip. 452. ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι ib. 705. ȣ̔́νεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1259. ἔστ' ȣ̓̃ν, ὅπως Ἄλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; ὐκ ἔςι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἔςι σοι ib. 139. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. ὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. ὐδέν εἰμ' ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχυ Al. 475. ὐκ ἔςιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. ὐκ ἔςι τὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ ὐδὲν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ' ὐκέτ' ἔςι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. πολύκλαυτος ἐσεῖται ib. 782. τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἐςὶν ἐξ ἐμῦ ib. 853. ὡς ἔςι γὰρ ὁ Λαέρτυ γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. ὐδ' ἔτ' ἔςι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὐκῦν ἔτ' ἔςιν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν ib. 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyp. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὐδὲν ὢν τοπρὶν Sup. 425. ὐκέτ' ὄντας δόμυς Hip. 869. ἐν τοῖς ὐκ ἔτ' ὖσι λέξομαι Al. 323. μνηςεύω γάμυς ὐκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς ὐκ ἔτ' ὔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. ὐδὲν ὖσα An. 134. ὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.

Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίαισι πλάταις Tr. 1095.

Εἵνεκα. τὐμῦ εἵνεκ' ἀθλίυ βίυ An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.

Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Εἰπεῖν. μή τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἃ εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν; ib. 422. εἰπὲ ib. 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. ὐ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτυς εἶπας ib. 881. ἴδιόν τι βύλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπὲ παῖδ', εἰ ζῇ ib. 986. εἰπὲ, πῦ 'σθ' ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἴπω; ib. 154. τί ἄλλο γ' εἴπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὺς Or. 269. εὖ γ' εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac. 822. μὴ θάνατον εἴπῃς Or. 415. τί πρὸς τάδ' εἶπε; ib. 745. ὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σῦ; ib. 1056. ὡς τἄλλα γ' εἶπας ib. 1212. δύλυ τόδ' εἶπας Ph. 395. ὐ γὰρ εἰπεῖν ὐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς ib. 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ' ἄν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ' ἄν; ib. 1179. τῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας ib. 1216. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med. 272. τῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιςον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαυμαςὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιςὴν εἶπας ib. 921. ἀρκῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἔςι σοι Al. 139. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὺς γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὡς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν εἴποις Sup. 184. εἴπω τι σοί τε καὶ πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ' ἀφιέναι ςρατὸν Iph. A. 95. βύλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὡς σώφρον' εἶπας ib. 1024. εἴφ', ἃ 'ν ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τἀληθὲς ὐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιςον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. τί τῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεςιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἴπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. δι' αἰδῦς εἶπον Bac. 441. ῥᾴδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἴφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὺς λόγυς ἐλευθέρυς ib. 774. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπὲ τὔνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ' εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τάδ' εἶπας ib. 465. πρὸς σῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἅ γ' εἶπας, ἀντήκυσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς ὖς τὺς λόγυς εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. *τί πόλεμον εἶπας;* Her. F. 1134. *χρυσὸν εἶπεν* (*promisit*), *ὃς ἂν κτάνῃ* El. 33. *αἰσχρόν γ' εἶπας* ib. 275. *οἵ μοι τόδ' οἷον εἶπας* ib. 290. *μὴ πλεῖστον εἴπῃς* Æol. fr. XIV. 1. *τοῦτο εἰπεῖν ῥᾷον* Alex. fr. XIX. 2. *τὸ ῥᾷστον εἶπας* Ar. fr. XXXI. 2. *εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι* Iph. T. 964. *πολλὰ εἰπὼν* Rh. 39. *ὦ φίλτατ' εἰπὼν* Cy. 140. et *ὦ φίλτ.* *εἰποῦσα* Ion. 1488. *οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν* Her. 369. *πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Inus fr. VI. 3. *εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς* Hip. 596. *εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν* Ion. 667. etc.

Εἴπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. *εἴπερ ποτὲ* An. 554.

Εἴπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, *verb. poët.* Ph. 1182.

Εἴργειν. *εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς* Hec. 605. *ἡ πλῆθος αὐτὸν—εἴργουσι* ib. 867. *εἶργε, prohibe* ib. 874. *ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν* Or. 1572. *ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς* Al. 517. *τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., οὐ ῥᾴδιον εἴργειν* ib. 1057. *μόλις νιν εἴργουσι φύλακες* An. 813. *τί με βρόχων εἴργεις;* ib. 846. *εἴργουσιν οἱ κρατοῦντες* Sup. 18. *εἶργον ἡμᾶς τοξόται* Iph. T. 1377. *εἴργοις στομάτων φθόνον* Rh. 343. cf. v. 458. *ἃς σὺ Βάκχας εἶρξας* Bac. 443. *εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος* Her. 340. *τίς νιν εἶργε συμφορά;* ib. 662. *εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;* ib. 963. *ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων* Ion. 173. *εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν* El. 1255. *στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων* Cresph. fr. IV. 10. *τοὺς—πονηροὺς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης* Er. fr. II. 20. *πολεμίων εἴργων βέλη* Ph. 1081. *ἄντλον εἴργων ναὸς* Tr. 686. *δέσποιναν εἴργουσ'* (i. e. *εἴργουσα*) *ἀγχόνης* An. 817. *κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα* Hel. 295. *εἰργόμεσθα τάφου* ib. 557.

Εἰρεσία. *ὅταν εἰρεσίᾳ πελάζῃ* Iph. A. 766. *παρὰ εἰρεσίᾳ μαστῶν* Tr. 569. *εἰρεσίᾳ φίλα* Hel. 1469.

Εἰρήνη. *τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες* Or. 1683. *εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις* Med. 1004. *ὅσῳ πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη* Sup. 488. *Εἰρήνη βαθύπλουτε* Cresph. fr. IV. 1. *φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν* Bac. 419. *εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει* Her. 372.

Εἱρκτή. *εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν* Bac. 497. *σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς* ib. 549.

Εἴρων *τῇ φύσει* Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἕν. *εἷς ἀγὼν* Or. 1244. *εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ* Ph. 752. *εἷς ὢν* ib. 901. *οὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν* An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. *εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς* An. 407. *ἑνὸς ἁ δύναμις* ib. 484. *ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος* ib. 615. *εἷς μετ' ἄλλων μυρίων* ib. 698. *οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς* ib. 699. *ῥυθμὸν ἕνα κακῶν* Sup. 94. *ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς* ib. 405. et 411. *κρατεῖ εἷς* ib. 431. *μνηστήρων ἕνα* Iph. A. 68. *εἷς τριῶν δυσδαιμόνων* ib. 1137. *μάχῃ πολλοῖσιν εἷς;* ib. 1358. *εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων* ib. 1394. *ἐπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα ἐλθόντα* Rh. 946. *διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς* Tr. 498. *νεὼς πίτυλος εἷς* ib. 1123. *ἑνὸς μόχθου* ib. 1150. *εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα* Cy. 198. *πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ* Her. 8. *ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν* ib. 328. *εἷς μου λόγος* ib. 799. *δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνὸς* Hel. 283. *δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι* ib. 738. *εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν* Her. F. 220. *ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπεργήσῃ διπλᾶ* ib. 328. *ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα* ib. 825. *εἷς νεοσσὸς* ib. 982. *ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, οὐ δυνήσεται κανεῖν* El. 337. *τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν* Bel. fr. XVI. 3. *εἷς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος* Dic. fr. VIII. 1. *πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Inus fr. VI. 3. *ἑνὸς ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονὴ* Œd. fr. XV. 1. *πῶλον ἂν δίδως ἕνα* Sci. fr. V. 1. *τῆς τύχης οὐχ εἷς τρόπος* Fr. inc. LXXIII. 2. *μί' οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων* Or. 264. *μίαν πονήσας ἁμέραν* ib. 655. *πλείστους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία* ib. 741. *ψυχὴν μίαν* ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. *δίκη μία* Or. 1244. *μί' ἐστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας* Ph. 897. *αἰχμὴν εἰς μίαν* ib. 1279. *πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν* Med. 247. *μίαν ἡμέραν* ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. *γυναικῶν τῶν ἄλλων μία* Med. 945. *μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα* κ. τ. λ. ib. 1282. *μίαν ψυχὰν* Hip. 258. *οὕνεκα ψυχῆς μιᾶς* ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' ἔσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μϐσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν 'Εριννῦν ib. 457. μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμϐ θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. ςεφάνων ϐ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ ib. 771. μί' ἐςιν ἐλπὶς ib. 821. μίαν χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. ϐ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῷν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἦμαρ ἓν Hec. 285. et Her. F. 306. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ Or. 529. ἓν ἀνθ' ἑνὸς δϐναι ib. 650. μνῆμα ἓν ib. 1053. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἑνὸς ϐ σφαλέντες ib. 1151. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἓν συνήγαγον ib. 1640. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἓν μέγιςον ib. 394. εἰς ἓν συνελθὼν ib. 465. ἕν ἐςιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἓν εἰπὲ ib. 1090. ἓν τῶν ἀπορρήτων ib. 1662. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἕν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει ϐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον ib. 1105. ἓν εὕρημα Hip. 715. ἓν ϐκ ἐπίςασθε ib. 919. ἑνὸς ἄθικτος ib. 1002. ἓν ϐ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρεςι ϐχ ἕν, ἀλλὰ πολλά μοι ςένειν An. 96. ἕν σϐ δέδοικα ib. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν εἴδως κρεῖσσον Sup. 409. ἓν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἓν ϐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἕν γ' ἀκϐσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἓν συντεμϐσα ib. 1249. ἓν τϐτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. εἰ ἕν τι τϐθ' ὁμϐ γενήσεται ib. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν ib. 1016. ἑνὸς μόνϐ δεῖ ib. 1052. φῶς ἓν ἡλίϐ Rh. 447. τϐνομα ἓν Tr. 425. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἓν πάντων γνῶμα ib. 408. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἐςί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἓν τῆς τύχης ἄπεςί μοι ib. 668. εἰς ἓν ςέγος ib. 848. εἰς ἓν κραθέντα ib. 1016. ἓν τὸ λῷςον Her. F. 196. ἕν τί σ' ἡγϐμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἓν ἐνεγκϐσα ib. 489. ἑνὶ βέλει ib. 1000. ἕν μοί τι σύγκαμε ib. 1386. ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ El. 425. ἕν γ' ἔχει τι χρηςὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἓν βϐλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἕν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἓν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἁπάσης τϐνομ' ἓν Er. fr. I. 21. ἓν πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἴς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζϐσ' εἰς ἐμὲ ib. 1257. εἰς Ἕλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἕρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκϐσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. εἰς φίλϐς ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τϐσχατον

Or. 447. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὃς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσυς ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκκλητον 'Αργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὃς πέμπυσα μύθυς ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἷον ἥκω; Or. 671. εἴς τε δάκρυα, καὶ γόυς, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιϛος εἰς μὲ ib. 734. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. εἰς τὺς τεκόντας ib. 891. μονόπωλον εἰς ἀῶ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὺς λόγυς ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν ib. 1132. εἰς Αἴγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμυς ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς 'Ελέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾅδυ ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾅδυ δόμυς Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς ἀΐδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾅδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾅδυ Her. F. 610. πλήν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἓν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσις κακῶν Ph. 438. ἃς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγυς Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίυς ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' 'Αργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παρῦσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὕποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τὔπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἧπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυϛυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμυς ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριϛον εἰς θεὺς διδῦσα ib. 1745. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλυς ib. 84. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμυς ib. 238. εἰς τυράννυς ἄνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμυς βασιλικὺς ib. 547. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσῦτον ἥκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τῦτο φρῦδός εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιϛὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλυς ib. 897. εἰς τὸ λῷον ib. 911. ϛείχυσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάϛορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπόϛασιν βίυ

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσȢσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τȢθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίȢ ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν Ȣ̔ς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δȢ̃ναι λόγον ib. 986. εἰς ἥλικας ib. 987. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τȢ̀ς ἀφώνȢς μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς Ȣ̓ρανὸν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τȢ̓μπροσθεν Hip. 1228. ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. εἰς ἀνθρώπȢς ib. 1369. ἀρίϛη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. Ȣ̓δ' ἀμείνον' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλȢ̃ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρείαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βȢ́λεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμȢς ib. 104. εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τȢ̃το ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἴς σ' ἀποβλέπον, sc. ἄγαλμα ib. 245. δȢ́λη κατέϛης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρȢς ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμȢς ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδȢ̃ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀναϛροφὴν ib. 1008. εἰς συϛάσεις κύκλȢς τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόȢς ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170. Δήμητρος εἰς μυϛήρια ib. 173. εἰς τȢ̀ς πλησίȢς ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβȢς ib. 225. εἰς ϛρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τȢ̀ς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχȢσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἔμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον ϛρατȢ̃ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 823. τȢ̀ς εἰς τὰ σὰ μύθȢς ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχȢ̀ς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρȢς λόγȢς ib. 1032. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵϛη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφείȢς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. Ȣ̓κ εἰς σὲ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονȢ̃σα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. εἰς τȢ̃τό γ' ἥξει ib. 1368. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιϛεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τȢ̃νομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐςομωμένη ib. 287. μόσχες εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευρὰς ib. 298. εἰς ξένες γαληνὸς ib. 344. εἰς θεμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἕρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας ib. 525. εἴς τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν δὲς ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκες Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμὲ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἄπις' ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἶμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τε μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεε ib. 1186. τετ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταὐτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ἐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίςην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλες τρόπες Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρες τοίχες μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. εἰς αὐγὰν, εἰς αἴγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρὲς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δελον ἥκει ib. 611. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυςυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δελον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ἐκ εἰς λόγες ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. εἰς τοσετον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγε ib. 1036. ξένας εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβεντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμὲς ib. 518. εἰς θίασον ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμέμενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρεν ib. 758. δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. κάλει φίλες εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τεδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. εἰς ἄκρες τὲς ὄνυχας Cy. 158. εἰς λόγες ἀποςρέφε ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίε ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσες τὲς ἄνθρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγες—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἄντλον ib. 169. τὲς παῖδας εἰς χέρας λαβὼν ib. 229. κακῶν εἰς τἔσχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρε χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφὲς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες ib. 298. εἰς τοσȣ̃τον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἥκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τȣ̃τ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἐλθὼν ib. 248. εἰς παρθένȣς χεῖρας ib. 270. εἰς ἄνδρ' ἀφίκȣ ib. 322. εἰς τὴν ἅπȣσαν ib. 385. ἀφίκȣ εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ȣ̓ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. εἰς ὑμνῳδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὐνȣ̃ φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίςȣς δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἓν ςέγος ib. 848. εἰς ȣ̃ς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότȣ μορφὰς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἴςω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τȣ̃θ' ἱκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτȣ̀ς γάμȣς ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνȣς γ' ἵζȣ παλαιȣ̀ς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. ȣ̃τ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σῶματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν ib. 532. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν ςείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβȣ ib. 816. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζȣσ' ἴχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλȣς μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγȣ̃ντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκρȣ̀ς ἀφικόμην ib. 1276. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. ȣ̓δ' ἂν ᾠόμην εἰς τȣ̃θ' ἱκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρείας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς ib. 253. πρὶν εἰς θεȣ̀ς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὕποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἥκει ib. 430. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εἰς θεȣ̀ς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἥξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμȣς ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανερὰν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῄει ib. 36. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὦτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν Æol. fr. IV. 1. εἰς πρώτȣς Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἁμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔςη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς τἀμήχανα ib. 9. εἰς τὰ 'πίσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ἐκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκους πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὀξὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμους Hec. 1148. αὐτὴν εἴσαγε δόμοις Al. 1115. εἴσαγ' εἴσω τήνδε ib. 1150. ἥ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῷα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακούειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. οὐκ εἰσακούετε; Or. 273. εἰσάκουσον ib. 1234. οὐκ εἰσακούουσι ib. 1286. ἃ εἰσήκουσα 'Αργείων πάρα Ph. 96. εἰσακούσατ' Οἰδίπου τάδε ib. 1351. ἄῤῥητον εἰσήκουσ' ὄπα Hip. 602. ἃ 'νδάδ' εἰσηκούσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκούσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακούσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν Iph. T. 251. θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακούσατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν Her. F. 516. εἰσακούσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ' εἰσακούσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμους Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἁλὸς μυχοὺς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρου εἰσέβαινεν ἄντυγα ib. 948. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἴσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης 'Αργοῦς σκάφος Med. 1335. οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεώς σοι ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. σιγῇ δόμους εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν οὐκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βοῦς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἴσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολὴ, et dor. ά. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμους στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὡς δεσπότην—εἰσδεχώμεθα Cy. 35.

Εἰσδοχή. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.

Εἰσδῦναι. ὃ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583.

Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἢν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρήζων σὲ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχου πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενοὺς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ᾅδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεοῦ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχορραγοῦντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν στείχουσαν Or. 57. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. ποῦ νιν εἰσιδών; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτοὺς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλοῦτον ἢ 'υγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936. ὃν εἰσιδοῦσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδοῦσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς στέγος An. 658. ὅ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλοὺς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργους Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. οὐ ποτ' οὔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἴσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίους δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἴσιμεν ἐς οἴκους Or. 1119. οὐκ ἔστιν, ἥτις εἴσεισιν γυνὴ Hip. 861. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. ᾗπερ εἰσῄει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας El. 661. εἴσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. οὓτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκτᾶσθαι. ὅστις εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εἰσόδους ib. 1163. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. γάμους δυστυχεῖς εἰσόψεται El. 49.

Εἰσορᾶν. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. ὃν εἰσορᾷς ib. 766. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσων γαλήνης εἰσορᾶν ib. 726. φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ ib. 1025. τίνας τούσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ Ὀρέστην ib. 1504. εἰσόρα τὸν πρῶτον Ph. 119. οὐ γὰρ —εἰσορᾷς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾷς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὕστερον εἰσορᾶν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως στείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰωνὸν εἰσορῶ κακοῦ ib. 873. εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς An. 138. εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾶν Sup. 176. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. ἔτ' εἰσορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. οὐκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾷς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ 'χρῆν, εἰσορᾶν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾷς ib. 607. οὐκ εἰσορᾷς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμους ὁρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾶν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλους Hel. 756. εἰσορῶ, οὓς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοίρανον χθονὸς Her. F. 138. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν ib. 778. οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον χθονὸς Dan. 61. σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακοὺς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἄργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλους Tr. 1181. κτύπου τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος Al. 173. δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας Ion. 700. ἵν' εἰσπεσοῦμαι ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὔξενον πόρον εἰσεπλεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. κόρην—οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.

Εἰσπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559.

Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Εἰστιθέναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον) σέλματα Hel. 1582.

Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερε An. 177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν Bac. 353. τὰς λόγας εἰσφέρεις καινὰς ib. 649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179. πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ Hel. 38. ὁ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα ib. 279. ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion. 1434. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος ib. 1340.

Εἰσφοιτᾶν An. 946.

Εἰσφορεῖν. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ὀκ εἰσεφρόμην Tr. 647.

Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχέας γάλα Cy. 388.

Εἴσω. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. εἴσω χθονὸς ib. 1231. εἴσω γῆς ib. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἴσω ξίφας ib. 1531. τειχέων εἴσω Ph. 727. et Sup. 723. et εἴσω τειχέων Ph. 1484. et El. 101. εἴσω σαρκὸς Ph. 1571. δωμάτων εἴσω Med. 89. Bac. 825. et Her. F. 955. et εἴσω δωμάτων Ion. 1273. et δώματος εἴσω Med. 100. χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω ib. 105. πρίν τι κακῶσαι τὰς εἴσω ib. 182. εἴσω φρενῶν ib. 316. πόντα τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω Hip. 4. εἴσω δόμων Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et 624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606. et 996. εἴσαγ' εἴσω τήνδε Al. 1150. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. στείχομεν εἴσω Iph. A. 16. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. φονία τραύματος εἴσω Rh. 750. οἴκων εἴσω Tr. 158. εἴσω μελάθρων ib. 646. εἴσω στέγης Bac. 239. et στέγας εἴσω ib. 593. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων Cy. 62. ἕρπετ' εἴσω ib. 344. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὁ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. εἴσω νεὼς ib. 1570. στείχοιμ' ἂν εἴσω Ion. 418. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib. 524. εἴσω προξένων ib. 1039. κομίζειν τάδε σῶμ' εἴσω χρεὼν El. 959. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. κομίζετ' εἴσω τήνδε St. fr. VI. 1.

Εἶτα. κᾆτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολλοῖσιν ἦλθες Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν ὀ φρονῶ; An. 667. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην ib. 911. κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον ὀκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894. etc.

Εἴωθα, ab inusit. ἔθω. ὅστις ὀκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας Sup. 576. φεύγειν ὀκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ὀκ εἰωθὸς ὂν Hec. 358. σαφῶς ὀδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108.

Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνα Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρα δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et 573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404. λόγος ἔκ τ' ἀδοξόντων ἰὼν, κἀκ τῶν δοκόντων Hec. 294. sq. ἐκ νέα βραχίονος ib. 407. ἐκ τᾶ σκότας, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977. Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων ib. 1160. ἐκ καρχησίων ib. 1261. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δακρύων ἄπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων ib. 407. ἐκ τρίτα ib. 1178. ἐκ χειρὸς ib. 1304. ἐκ θανάτα ib. 1369. Al. 224. ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πατρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ μιᾶς Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T. 497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ γὰρ ἄλγας ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib. 374. ἐκ λόχα ib. 731. et Al. 1145. ἐκ τᾶ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων ib. 941. ἐκ γένας τᾶδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρȣ̃ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κἀκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τȣ̃δ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἦρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἠρξάμην ἐκ τȣ̃δε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βȣλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σȣ̃ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τȣ̃δ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προαςίȣ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ȣ̃σ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγȣ; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τȣ ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνȣ—ὀλεῖται An. 1006. κἀκ τȣ̃δ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σȣ̃ παῖδα —τεκȣ̃σα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ ςομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένȣ καὶ θηριώδȣς ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνȣ ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτȣ̃ γεγὼς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμȣ ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ȣ̓ρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγεὶς ib. 552. ἐκ φόβȣ ib. 730. τρίποδος ἐκ χρυσȣ̃ ib. 976. ἐκ πατροκτόνȣ χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. 'Αγαμ. παιδὸς ἐκ βȣλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεὼν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγȣ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπȣ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεȣ̃ Bac. 4. ἐκ θνητȣ̃ τινος ib. 28. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίȣ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τȣ́των ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηΐδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίȣ κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἠθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεȣ̃ ib. 467. ἐκ τȣ̃ Δαρδάνȣ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένȣς Πανδίονος Her. 36. ἐκ τȣ̃δε ταὐτȣ̃ ςόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἴθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεθέςηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχȣ̃ς—δυστυχȣ̃νθ' ὁρᾶν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηςȣ̃ γεγὼς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενȣ̃ς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείȣ φόνȣ ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ȣ̓δ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίȣ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μεταςὰς ib. 583. ἐκ θεȣ̃ συθεὶς ib. 787. ἐκ δȣ́λης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσȣ

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν πρȣ̈λαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτȣ ib. 1392. ἐγένετό τις ȣ̃ρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκȣ̃σ' ȣ̓κ ἐκ θεȣ̃ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόȣς; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. ȣ̓δεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρηϛοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τȣ̃δε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεȣ̃ χρηϛηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἦλθες ἐκ κείνȣ φέρων; ib. 237. ἐκ τȣ̃ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηϛὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σȣ̃ ϛόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κἀκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἕλκει ȣ̓ποτ' ἐκ ταυτȣ̃ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἐλȣ̃ τὰ βέλτιϛα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣ̀ς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίϛης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικρȣ̃ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ϛάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπιϛήμης ejusd. fr. XI. 3. κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Phaëth. fr. I. 2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεϛώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιȣ̃δε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέȣ Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ ib. 53. πάρεϛιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, o *Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύϛην' Ἑκάβη Hec. 737. φιλτάτη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἑκηβ. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἑκὰς ἀφεϛὼς Her. F. 198. ἄϛεως ἑκὰς El. 246. ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκαϛέρω Her. F. 1047.

Ἕκαϛος. ἡ φύσις ἑκάϛῳ τȣ̃ γένȣς ἐϛὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἑκάϛῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκαϛα πυνθάνȣ Tr. 246. etc.

Ἑκάϛοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρȣ Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἔνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἕκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὧν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τȣ̃δ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποϛέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχȣς Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέȣς ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κȣ́φων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτȣ ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνȣ

ἕκατι ib. 1198. τῆ θεῷ ἕκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἕκατι Her. F. 277. τούτων ἕκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἕκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδους ἕκατι Œnei fr. VI. 2. ἕκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI.

Ἑκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Ἑκατομπτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου Cret. fr. II. 4.

Ἑκατόν. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατὸν Iph. A. 267. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος Cy. 471. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Ἑκατόστομος. ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ Bac. 404.

Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Ταντλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχου ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελοῦντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέστατοι ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἔκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένους Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἁρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98.

Ἐκβακχεύειν. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσαμένα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294.

Ἐκβάλλειν. κτανών νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὔκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὡς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὡς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κἀκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κἀκβάλλοντα Her. 1003. οὐδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾆπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπους ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κἀκβαλὼν σταθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ σταθμοὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα Tr. 59. οὓς ἐκβαλοῦσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾶν θεοὺς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.

Ἔκβασις ἄτης εὐπρόσοιστος Med. 279.

Ἐκβλαστεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστοῦμεν Hip. fr. VII. κείνου ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.

Ἔκβλητος. ἔκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.

Ἐκβολὴ, et dor. ά. χρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κἀκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.

Ἔκβολος. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἔκβολον, *subst.* πόντου νοτερὸν ἐπ᾽ ἔκβολον Iph. T. 1042. ἔκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.

Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχᾶτο Hel. 1573. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.

Ἐκγαυροῦσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος Iph. A. 101.

Ἐκγείνεσθαι. οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς Bac. 1338.

Ἐκγελᾶν. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος Tr. 1176.

Ἐκγενέτης, et dor. ας. τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.

Ἔκγονος. φίλου πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἴσου ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγοῦ ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνω (in dual.) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. οὗ πάντες ἐσμὲν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους El. 673. τῶν Ταντάλειων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ᾽ εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρῆδος ἐκγόνου κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τἄκγονα Her. F. 208. ἔκγον᾽ ἄρρεν᾽ ἀρρένων Æol. fr. XX. 1.

Ἐκδακρύειν. ὥστ᾽ ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.

Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τοῦ σοῦ δικαίαν Hip. 1298.

Ἐκδεῖν. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.

Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Ἐκδέχεσθαι. τοῦδε ἐκδέξῃ λόγους Ph. 462.

Ἐκδημία Hyp. fr. fin.

Ἔκδημος. ἐρῶσ᾽ ἔρωτ᾽ ἔκδημον Hip. 32. ἔκδημος ὢν τῆσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἔκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἔκδημον λαβὼν Iph. A. 76.

Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.

Ἐκδιδάσκειν. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σε; Iph. T. 1164. ὅποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφοὺς Med. 295.

Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ᾽ ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. οὐκ ἐξέδωκαν Her. 320. ἐκδοῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδοῦναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ᾽ ἐκδοῦναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδου (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἔμ᾽ ἔκδος Ἀργείοισιν Her. 454. οὐδ᾽ ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδοὺς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ᾽ ὅμηρον ἐκδιδοὺς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ᾽ ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.

Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ᾽ ἱερὸν ὄμμ᾽ αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.

Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.

Ἐκδικατὰς, dor. pro ητής. τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.

Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τἀνδ᾽ ἐκδικῶ Hel. 1654.

῎Εκδικος. ἔκδικος γεγὼς Hel. 1036. ἐδὲν ἔκδικον παθὼν Al. 717.

᾽Εκδίκως. τοῖσδέ γ᾽ οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. κακὲς ἐκδίκως τιμωμένες Bel. fr. XXIII. 3.

῎Εκδοτος Ion. 1251.

᾽Εκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.

᾽Εκδῦναι. ἐξέδυ δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίε Her. 857.

᾽Εκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾅδε κείσομαι Hec. 418. ἔτ᾽ ἐν τι βέλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ἐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ Or. 527. τὲτ᾽ ἐκεῖ λαβὼν ib. 654. λέγει δή τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ᾽ ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἴ τι κᾀκεῖ πλέον ἔς᾽ ἀγαθοῖς Al. 747. κᾀκεῖ τά γ᾽ αἰσχρὰ, κᾀνθάδ᾽ αἰσχύνην ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ ςρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τἀνθάδ᾽ ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τἀκεῖ παρόντα πήματα ib. 686. τὲς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθες ib. 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. κᾀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπεσίας ib. 1172. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρεσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ᾽ Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ἐ ζῶσ᾽ ἔτι ib. 771. ἐκ ἔς᾽ ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ ἐ παρὼν σ᾽ ὁρᾷν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δὲναι κτανεῖν Tr. 878. κᾀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἔς᾽ ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἕξομεν κᾀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ᾽ ἂν λεύσσῃς μ᾽ ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ πε σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσὲμεν ib. 587. τἀκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἐςίν τι κᾀκεῖ, κᾀνθάδ᾽, ὧν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν ᾽Ερεχθείδαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐςιν Ion. 24. χῶρός ἐς᾽ ἐκεῖ ib. 283. κᾀκεῖ κᾀνθάδ᾽ ἐ δίκαιος εἶ ib. 384. ἆρα δῆτ᾽ ἐκεῖ μ᾽ ἔφυσας; ib. 547. τὲτ᾽ ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ᾽, ἢ τἀκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κᾀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν ἐκ ἔχειν ib. 924. τἀκεῖ κατ᾽ οἴκες πάντ᾽ ἐπίςασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.

᾽Εκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν᾽ ἐςὶν ib. 731. λέξειν τἀκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδεν ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. καραδοκῶ τἀκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τἀκεῖθεν, ἢ τἀνθένδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κᾀτ᾽ ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἑλισσόμεσθ᾽ ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίε ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.

᾽Εκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et El. 581. τόδ᾽ ἐκεῖνο Med. 98. κᾀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τἐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν᾽ ἐ λήσομαι Iph. A. 516. κᾀπ᾽ ἐκεῖν᾽ ἔλθωμεν ib. 1392. τὲτ᾽ ἔς᾽ ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ᾽ ἔς᾽ ἐκεῖν᾽ αἴνιγμα ib. 794. πένης ἐκ ἐκεῖν᾽ ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ᾽, ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.

᾽Εκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ᾽ ἐκεῖσε Or. 142. τὲς ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ᾽ ἐκεῖσε Ph. 98. κᾀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νὲν ἐκεῖσ᾽ ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κᾀκεῖσ᾽ ἀσπίδ᾽ ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκεῖσ᾽ ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκεῖσε δὴ ᾽πάνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ᾽ ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε πρῶτ᾽ ἀνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τἀκεῖσ᾽ ἐνθάδ᾽ ἀντίπαλ᾽, αὖθις ἐκεῖσε— ib. 285. ἕλισσε τᾷδ᾽ ἐκεῖσε ib. 333. ἐκεῖσ᾽ ἄγε με Bac. 410. ἤϊσσ᾽ ἐκεῖσε, κᾀτ᾽ ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νὲν δὲς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἕλα Phaëth. fr. VIII. 6.

Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλυ Ion. 213. ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοισι Her. F. 472.

Ἕκητι Er. fr. I. 19.

Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.

Ἔκθεσις. ἔκθεσιν τέκνυ Ion. 956.

Ἔκθετος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70.

Ἐκθηριῦσθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.

Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένυς Fr. inc. CLV. 12.

Ἐκθυμιᾷν. κἀξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1174.

Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Ἐκκαλεῖν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.

Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ὕστινας λέγεις λόγυς Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111.

Ἐκκαρπῦσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπύμενος Ion. 815.

Ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2.

Ἐκκαυχᾶσθαι. ὧν νιν ὕνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ῶντο) Bac. 31.

Ἐκκηρύσσειν. κἀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτῦ καλλίνικος Her. F. 960.

Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέκλαγξε δὲ) ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204.

Ἐκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.

Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμυς; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγυσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνυ ib. 286. cf. v. 540.

Ἐκκληΐζειν. ἐκκλήϊσσε ἄλλον ἄλλοσε στέγης Or. 1448.

Ἐκκλησία. ἀκύσας νυκτέρυς ἐκκλησίας Rh. 139.

Ἔκκλητος. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947.

Ἐκκολυμβᾷν ναὸς Hel. 1625.

Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κἀκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τὺς ξένυς Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κἀκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζυ Ph. 1586. ἐκκομίζυ παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζυ σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεὶς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.

Ἐκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψευσαι Iph. A. 333.

Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται El. 950.

Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων Her. F. 520.

Ἔκκριτος. ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἔκκριτον ib. 267. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισυμένη Tr. 1241.

Ἐκκυβιστᾷν. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Sup. 692.

Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.

Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.

Ἐκκωφῦσθαι. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.

Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλῦν Antiop. fr. X. 2.

Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἔκλαβ' ὓς ἔχω λόγυς Ion. 1335.

Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἕως ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII.

Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν Bac. 1271. ὅ ποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.

Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.

Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Bac. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτȣς ἕδρας Ion. 1306. ȣ̓́ποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. ȣ̓̃ ποτ' ἐκλείπει δόμȣς Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκȣς An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑςίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τȣ̃σδ' ἂν ἐκλίπη δόμȣς Hip. 796. ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπης θεᾶς An. 428. θάκȣς ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἢν ἐκλίπης τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοίβȣ ἐκλιπὼν χρηςήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τȣ̀ς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθȣς Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίȣς Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ib. 750. et ὅρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεȣ̃ δάπεδα Ion. 576. θεȣ̃ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄςυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίȣ Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὅρȣς Sup. 147. οἴκȣς ἐρήμȣς ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιπȣ̃σα Ph. 1281. ἐκλιπȣ̃σα νεκρῶν γόȣς ib. 1629. ἐκλιπȣ̃σα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιπȣ̃σα ib. 1050. ἐκλιπȣ̃σα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιπȣ̃σ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιπȣ̃σαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηςήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κᾀκλελοιπότα ςέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Æg. fr. X. 1.

Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμȣς πατρῴȣς Med. 800. ȣ̓̃ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλȣ̃σα El. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. ȣ̓δεὶς αὐτȣ̃ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηςὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410.

Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. ȣ̓κ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458.

Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἁρμȣ̀ς Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαθ' ἁρμȣ̀ς Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τȣ́τȣς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτȣ νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκρȣ̀ς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Ἔκλυσις. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899.

Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976.

Ἔκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179.

Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229.

Ἔκμακτρον ποδῶν El. 535.

Ἐκμανθάνειν. τάδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τȣ̀ς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπȣδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρȣ̃ρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βȣλεύματα Rh. 156. ἐκμαθȣ̃σα εὖ Hel. 327.

Ἐκμαργȣ̃ν. ἐξεμαργώθης φρένας Tr. 992.

Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτȣ̃ τύχας εἰς πάντας Œd. fr. XIII. 1.

Ἐκμάσσειν. ἔκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον ςόλον; Iph. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρȣ́μενος Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμεῖσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κακȣ́ργȣ σχήματ' ἐκμιμȣ́μενον Antiop. fr. XXX. 2.

Ἐκμȣσȣ̃ν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμȣ́σωσεν τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, ὃς ἐξεμόχθȣν Iph. T. 84. et ὃς ἐξεμόχθεις ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθȣν Ἕκτορος κατὰ ςέγας Tr. 641. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τȣ̀ς ἄλλȣς ἐξεμόχθησεν πόνȣς Her. F. 22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας ib. 309. ἐκμοχθȣ̃σα κερκίσιν πέπλȣς El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς τὸ τῆς θεȣ̃ γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph. T. 1186. ἐξένευσ' ἀποςῆναι πρόσω ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion. 629.

Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἑκȣ́σιος. ἑκȣσίῳ τρόπῳ Med. 751. τὴν ἑκȣ́σιον φυγὴν Sup. 151. ἑκȣσία νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἑκȣσίως Tr. 1037.

Ἐκπαγλȣ̃σθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλȣ́μενος Or. 888. τȣ̀μὸν εἶδος ἐκπαγλȣμένη Tr. 929. ἐκπαγλȣ́μεναι Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152. κακοῖσιν ἐκπατάσσȣσιν Her. F. 888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθȣς Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι ςρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel. 1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Ἐκπειρᾶσθαι. κἀξεπειράθην τέκνων Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ib. 768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων Med. 1285. τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι Iph. T. 335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib. 1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ σε δȣ́λην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr. 1271. ἔκπεμπε γῆς τȣ̃σδε Her. 106. ἐκπέμψω ςόλον Hel. 1443. τȣ̀ς μὲν ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ᾅδȣ δόμȣς ib. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκπέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ȣ̓κ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

Ἐκπεραίνειν. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾶν. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip. 824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκπερᾷ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων Cy. 510. πέραν—Ἕβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθάνας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοίβȣ ναὸν ἐκπέρσαι An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812. Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσȣσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς Cy. 495.

Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194. ὄρθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύσυ φθέγματα Hel. 1591.

Ἐκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib. 560. ἔκπιθι ib. 567.

Ἐκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib. 776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel. 416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ τῆς ἐπιςήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip. 897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546. cf. v. 1227. βίᾳ ἐκπεσὼν ςρωτῦ λέχυς Her. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. ἐκπεσῦσα δεμνίων Al. 184. ἐκπεσῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med. 450. et 458. ubi est ἐκπεσῇ χθονὸς, in fut. 1. med.

Ἔκπλεθρος. κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883.

Ἐκπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747.

Ἔκπλεως. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόυ Cy. 246. ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντυ βορᾶς ib. 415.

Ἐκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον Al. 167. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. πανταχῇ ἄςεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνυ El. 1290.

Ἔκπληξις. ἔκπληξις ἂν γένοιτο Ph. 736. κἀμοὶ ἔκπληξις πάρα ib. 968. τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις αὐτεῖς; ib. 1276. μηδ' ἔκπληξιν ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 604. ἔκπληξιν ἡμῖν προστιθεὶς Hel. 556. εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληρῦν. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρυμένας Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγυ Or. 548. σοὶ ἐκπλήσσυσί με λόγοι Hip. 934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με Sup. 160. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241. cf. v. 403. ὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῦ πονηρὸς ὐδεὶς ib. 635. ἵνα μάλιςά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπυς Sis. fr. I. 28. τί ἐςι τῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγυ; Iph. T. 240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640. ἐξεπλήσσυ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαι Hip. 342. et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένυς Antiop. fr. XXVII. 2. κἀκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 38. κἀκπεπληγμένη φόβῳ Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγγον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel. 1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med. 8.

Ἐκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν 'Αγαμ. βίον Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph. 883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463. ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600. ταχὺ πρὸς πατρὸς ἐκπνεύσετε Her. F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκπνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκπνεύσας (i. e. ὐσης) El. 1220. κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel. 1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ὐχ ἕλξετ' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or. 547. ὐκ ἐκποδὼν εἶ ib. 1161. et ὐκ ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. ὅπυ χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλιϛ' ἔσῃ ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὸν ἐκποδὼν ἔσω λόγȣ ib. 1222. ȣ̓ φεύγȣσιν ἐκποδὼν θεȣ̀ς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν ϛὰς Al. 637. κᾀκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνȣ ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμὲ, sc. εἰκός ἐϛι Ph. 986. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ȣ̓κ ἐκπονȣ̃μεν, sc. τὰ χρηϛὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ȣ̔̃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονȣ̃σ' ἑκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηϛεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλȣσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκȣ̃σαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ȣ̓κ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ȣ̓ ῥᾴδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κᾀκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονȣμέναισιν Med. 241. ἐκπονȣμένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάϛην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ἐκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες Sup. 1222.

Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμευται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.

Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζȣσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.

Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Al. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.

Ἐκπρέπειν. ὦ μέγιϛον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας Her. 597.

Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεϛάτη γυνὴ Al. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐημι. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 119.

Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

Ἐκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

Ἐκπυνθάνεσθαι. τȣ̃δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κᾀκπυθώμεθα δȣ́λης γυναικὸς El. 109.

Ἐκπυρȣ̃ν. αὐτῶν ἐκπυρȣ̃σι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρȣ̃ται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

Ἔκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξεῤῥύετο Bac. 258.

Ἐκσπᾶν. ἢν ἐκσπάσωμαί γε βόλον El. 582.

Ἐκσπένδειν Ion. 1193.

Ἐκϛέφειν. πάντας βωμȣ̀ς προσῆλθε κᾀξέϛεψε Al. 169. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

'Εκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

'Εκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγώ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τȣτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἣν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἣν ἐκσώσῃς γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθȣ χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζȣσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἥδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τἄλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.

'Εκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμȣ̃ Ph. 1202.

'Εκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.

'Εκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνȣσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἧπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενείȣ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ȣ̓̃δ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενȣ̃μεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρȣ̃ πέρα Sup. 745. ςρατὸν κατὰ ςόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα ςρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

'Εκτεκνȣ̃σθαι. παῖδας ἐκτεκνȣ́μενος λάθρα Ion. 438.

'Εκτελευτᾷν. πρὶν ἄθλȣς ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

'Εκτελής. ἐκτελῆ νεανίαν Ion. 780.

'Εκτέμνειν. μήτ' ȣ̓̃ν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς Iph. A. 1438.

'Εκτήκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.

'Εκτίειν. 'Ορέςῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

'Εκτιθέναι. κἀκτίθησιν ὡς θανȣ́μενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.

'Εκτίνειν. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων ib. 983.

'Εκτοθεν An. 976.

'Εκτοξεύειν. σȣ̃ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

'Εκτοπος Bac. 69.

'Εκτορεία χεὶρ Rh. 762.

'Εκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς 'Εκτορέȣς Rh. 1.

'Εκτος. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.

'Εκτός. τακτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῴας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἴης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τȣ̃ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὢν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.

'Εκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τȣ̃τ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

Ἐκτρέφειν. Ὀρέστην ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφουσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερὶ Med. 939. νεανίαν ὡς ᾔσθετ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τοῦ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρους πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλοῦν. κἀκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἕκτωρ Hec. 18. Ἕκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἕκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἕκτορα ib. 422. Ἕκτορος δόρυ ib. 1210. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. οὐ γὰρ ἔσθ' Ἕκτωρ τάδε ib. 168. Ἕκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἕκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἕκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἕκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς Ἕκτορος ib. 961. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἕκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἕκτορος ἶνις ib. 570. Ἕκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἕκτορ, o *Hector*, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλταθ' Ἕκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἕκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. σιαγόνα ἐκ παρηΐδων—ἐξεφαίδρυνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακοὺς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἀκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρουσι (sc. τὰ κακὰ βουλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. οὔποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. οὔ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; Iph. T. 1204. ὃν οὔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἔκφυγεν ᾅδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἀκπέφευγε γῆ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. οὐκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

Ἐκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ Aud. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963.
'Εκφοινίσσειν. *πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν* Ph. 42. *ὐδέπω βωμὸς θεᾶς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς* Iph. T. 259.
'Εκφοιτᾶν. *εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ* El. 320.
'Εκφορά. *ἐκφορὰν τῦδε θήσομαι νεκρῦ* Al. 424.
'Εκφορεῖν. *τὺς ἄρνας ἐξεφορῦντο* Cy. 233.
''Εκφορος. *ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσενας* Hip. 295.
'Εκφράζειν. *ἐκφράσαιμεν ἂν* Her. F. 1119.
'Εκφροντίζειν. *ἐκφρόντισον* Iph. T. 1323.
'Εκφυλάσσειν. *τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω* Or. 1259. *ἴχνος ἐκφύλασσε* Ion. 741.
'Εκφῦναι. *ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρὸς* Ph. 422. *ὕποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ* Tr. 765. *ἐκφῦναι Διὸς* Bac. 27. et *ἐξέφυν Διὸς* Pi. fr. V. 2. *ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς* Ion. 574. *ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων* Her. F. 7. *ἐκφὺς δράκοντος* Bac. 539. *τῦ κλεινῦ πατρὸς ἐκφὺς* El. 206. *ὁ ὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος* Bel. fr. VI. 5. *ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε* Ph. 948. *μητρὸς* (sc. *ἀρίϛης*) *ἐκπεφυκέναι* Al. 326. *Πέλοπος παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ* Iph. T. 807. *πολλῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι* Tr. 762. *γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς* Ion. 542. *Ξύθυ φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι* ib. 1533. *θυγατρὸς ἐκπεφυκότι* Bac. 44. *ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε* Ph. 8. *οἵπερ ἐξεφύσαμεν* Med. 1063. et 1241. *ὃς ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα* Hel. 398.
'Εκχαυνῦν. *αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις* Sup. 412.
'Εκχεῖν. *ᾄδυ μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόυς* Sup. 773. *ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ* Cy. 322. *ἐκχεῖτε πηγὰς* Her. F. 941. *μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν* Phi. fr. II. 1. *χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς* Ion. 1187. *τί τὰ 'κχθυέντα συλλέγεις ἀλγήματα;* Melan. fr. XIX. 2.
'Εκχορεύεσθαι. *ἄν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο* Hel. 387.
'Εκχωρεῖν. *ἐξεχώρησαν κακῶς* Iph. A. 367.
'Εκών. *ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ* Or. 381. *φεύγειν ἑκόντα χθόνα* Ph. 72. *ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὺς χθονὸς* ib. 479. *ἐκεῖνο ὐχ ἑκὼν μεθήσομαι* ib. 522. *ὐχ ἑκὼν ἦλθον* ib. 633. *πέμπεις ἑκὼν σῇ δάμαρτι* Iph. A. 360. *ὐκ ἐμῦ γ' ἑκόντος* ib. 1361. *αἱρεθεὶς ἑκὼν* ib. 1364. *φεύγω τρόπον γε δή τιν' ὐχ ἑκὼν, ἑκὼν* Iph. T. 512. *μ' ὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο* ib. 948. *ὐχ ἑκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα* Tr. 705. *ὐχ ἑκὼν ἄγω σε* Bac. 441. *τὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα—ἑκὼν ἑκῦσι* Cy. 257. *ἑκὼν τίς κακῶς ὕτω φρονεῖ;* Her. 414. *ὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν* ib. 885. *νεῖκος ὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην* ib. 986. *ὕκυν ἑκών γε* Ion. 746. *μὴ 'πὶ δυλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς* Ar. fr. IV. 2. *ἑκὼν ἑκῦσαν, ἢ θέλυσαν ὐχ ἑκών;* Fr. inc. XC. 2. *ὐχ ἑκόντες—κακῶν ἐρῶσι* Hip. 358. *ἑκόντες, ὐκ ἄκοντες* An. 357. *ἐκπονῦσ' ἑκόντες* Iph. A. 367. *ἑκῦσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις* Hel. 403. *ἡμῶν ἑκόντων* ib. 1656. *ἃ ἂν διδῶσ' ἑκόντες* Ion. 380. *τῆσδ' ἑκῦσα παιδὸς ὐ μεθήσομαι* Hec. 400. *ἑκῦσα θνήσκω* ib. 548. *ἑκῦσαν ἐπισείσω πόλιν* Or. 612. *φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὐχ ἑκῦσαν ὐχ ἑκὼν* Hip. 319. *ὐ δῆθ' ἑκῦσά γε* ib. 324. et Al. 390. *διώλετ' ὐχ ἑκῦσα* Hip. 1305. *ἃ 'γὼ ὐχ ἑκῦσ' ἐδεξάμην* An. 36. *ὐχ ἑκῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει* ib. 38. *ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἑκῦσαν ἐξαναϛήσω* ib. 262. *ἐμόχθησ' ὐχ ἑκῦσα* ib. 681. *ἑκῦσα ἐδέξατο πόνον τόνδε* Sup. 393. *ἄξει ὐχ ἑκῦσαν ἁρπάσας;* Iph. A. 1365. *τὐμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑκῦσα* ib. 1555. *ἑκύσης, κὐ βίᾳ λελησμένης* Tr. 373. *ἥδε ψυχὴ πάρα ἑκῦσα* Her. 532. cf. v. 552. *ἑκῦσ' ἀπώλετο* El. 1065. *ἑκύσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ* Er. fr. I. 49.
'Ελαία. *γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας* Iph. T. 1101. *ἡ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον* Tr. 798. *ἀκρέμων ἐλαίας* Cy. 454. *ϛέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι* Ion. 1433. *ἐλαίας ἐξ ἀκηράτυ* ib. 1436. *δὶς ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ* Epig. III. 7.
'Ελαιοφόρος. *ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων* Her. F. 1178.
'Ελαιοφυής. *τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον* Ion. 1480.
'Ελᾶν et ἐλαύνειν. *παῖδας γῆς ἐλᾶν* Med. 70. *ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι* Al. 954. *ἣν ἐλᾷ δι' οἴκων* An. 711. *ὄχον μόσχων ἐλᾷς μετ' ἀλόχυ* Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἢν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκᾶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐλαύνασ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχας ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τᾶτ' ἐλαύνει Ion. 68. ὀρανᾶ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἕδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἱκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππας ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τᾶ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἐλάσσων et ἐλάχιστος. v. μικρός.

Ἐλαστρεῖν. μητρὸς ἕνεκ' ἠλάστραν θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἐλάτη, et dor. ἄτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ὀράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτᾳ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτᾳ δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνασ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἐλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἐλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνα θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἔλαφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρασ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδᾶσά μα Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλις ἐλάφων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἐλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἐλαφρός. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἔλεγος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὅμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἐλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. ἀδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένας ἀκ ἠξίαν Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. ἀκ οἶδ' ἐλέγχασα Hip. 271. ἀδ' ὅρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλας Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχας Hip. 1337. ἐπὶ τὰς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχας Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἐλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἐλεεινὸς Hel. 998.

Ἕλειος. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἕλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἐλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξανθᾶν γενύων ἐλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, *uxor Menelai*, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς στυγουμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν— Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης οὕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίστης ἁρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. οὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἴδωλον Ἑλένης ib. 1283. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς Ἑλένης οὕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, *o Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόστρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τᾶς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκόρων Ἑλέναν ib. 769. ἁ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνους Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab Helena nomen ducens, Hel. 1690.

Ἕλενος. θείαν Ἑλένου ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἔλεος. τίς ἔλεος; Or. 333. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς ἔλεος μείζων; ib. 830. ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἐλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἐλευθερὶς πέτρα Sup. 759.

Ἐλεύθερος. πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβου ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. οὐκ οἶσθά με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὼς ὤν, οὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα οὔτε δοῦλον, οὔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. τοὺς ἐλευθέρους μὴ λυπρὰ—ἐξιστορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρους ἐστῶτας Iph. T. 1349. τοὺς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. οὖσ' ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν οὐ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δοῦλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δούλοισι ζῶμεν, οἵ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθέντες Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. οὐκ ἐλευθέραν θύρσου μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τοὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τοὐλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τοὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων An. 12.

Ἐλευθεροστομεῖν An. 153.

Ἐλευθεροῦν. ἐπεί σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου Hip. 1449. μιᾶς μ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθέρωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τοὐμὸν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθης; Bac. 613.

Ἐλευθέρως. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλευθέρως παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Al. 1011. λέγομεν ἐλευθέρως Cy. 286. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2.

Ἐλευσίς. ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐλεφαντόδετος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

Ἑλικτός. κισσὸς ἑλικτὸς Ph. 655. ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν El. 180. ἑλικτὰ An. 449.

Ἑλικὼν, *nomen montis*, Her. F. 240.

Ἑλικωνιάδες. ὦ Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

Ἕλιξ. φέρομεν ἕλικα νεότομον Bac. 1168. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλατον ἕλικ' ἐφρούρει Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Ἑλίσσειν. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. διαστρόφους ἑλίσσει γοργωποὺς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν Ph. 718. ἑλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακοὺς λόγους ἑλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἑλίσσων ib. 1379. ἑλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἃς (sc. δίνας) πυκναῖς αὔραις ἑλίσσων Iph. T. 7. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἑλίσσετο Ph. 1193. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἑλισσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 444.

Ἕλκειν. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἕλκεις μακρόπνουν ζωὰν ib. 1531. ἕλκει, κώπην ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευ', ἕλκε Cy. 657. ἕλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἕλκει οὔποτ' ἐκ ταυτοῦ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βίᾳ νυν ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. εἷλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρους ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα Antiop. fr. XXXI. 2. οὐχ ἕλξετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὠκυπομποὺς ἕλξετ' εἰς πόντον πλάτας Iph. T. 1427. ἕλκουσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπουδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἕλξων ib. 602. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237. ἕλκεσθαι βίᾳ Her. 226.

Ἕλκημα. ῥίψω κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568.

Ἕλκος. τελαμῶσιν ἕλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Ἑλκοῦν. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 405. ὅ μου φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἥλκωσας οἴκους Sup. 223.

Ἑλκύειν. ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε An.

108. *ἄμυςιν ἑλκύσας* Cy. 416. *ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἴλκυςαι τόδε* Rh. 576.

Ἑλκώδης. *ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδυς ἅπτεσθε* Hip. 1359.

Ἐλλαμβάνειν. *ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε* Ar. fr. XX. 2. vid. not.

Ἑλλανία, dor. pro *ηνία.* *τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀςέρ' Ἀθήνας* Hip. 1122. *Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς* Hel. 233. *καθ' Ἑλλανίαν* ib. 1161. *πρόσω γαίας Ἑλλανίας* Ion. 797. *ἀφ' Ἑλλανίας* Her. F. 411.

Ἑλλανὶς, dor. pro *Ἑλληνίς.* *γῆς ὅρυς Ἑλλανίδος* Hec. 1260. *ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος* El. 1193. *Ἑλλανίδες κόραι* Hel. 193.

Ἑλλὰς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A. 1271. *ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ* Hec. 330. *ἀπώλεσας πᾶσαν Ἑλλάδα* Or. 131. *ἀν' Ἑλλάδα* ib. 250. et 806. An. 450. et Sup. 1223. *ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ* Or. 564. *ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδα* ib. 647. *ςρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων* ib. 968. *Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον* ib. 1114. *ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην* ib. 1134. *ὃς Ἑλλάδος ἦρξε* ib. 1167. *δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε* ib. 1363. *ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον* ib. 1365. *ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο* ib. 1515. *τὴν Ἑλλάδος μιάςορα* ib. 1584. *ἐπίδειξις Ἑλλάδι* Ph. 878. *Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον* Med. 210. *βυταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει* Hip. 537. *τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν;* Al. 862. *Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην* An. 13. *ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης* ib. 106. *Ἑλλάδος ἀλγεινὺς πόνυς* ib. 304. *ὐκ ἄξι' Ἑλλάδος* ib. 367. *ὐ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε* ib. 654. *πλεῖςον ὠφέλησεν Ἑλλάδα* ib. 682. *καθ' Ἑλλάδα* ib. 694. et sæpius passim. *νόσον Ἑλλὰς ἔτλα* ib. 1045. *τεκῦσα πρῶτον Ἑλλάδος* ib. 1238. cf. Her. F. 1306. *ὐ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα* Sup. 117. *ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι* ib. 277. *νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος* ib. 311. *Ἑλλὰς δοριμανὴς* ib. 485. *πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε* ib. 538. *μαρτύρημα Ἑλλάδι* ib. 1203. *Ἑλλάδος νεανίαι* Iph. A. 52. *Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ςένω* ib. 370. *Ἑλλὰς ἡ μεγίςη πᾶσα* ib. 1378. *τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος* ib. 1381. *ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν* ib. 1389. *ζηλῶ σῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ* ib. 1407. *Ἑλλάδος εὐεργέτις* ib. 1447. *Ἑλλάδος εὐίππυ πύργυς* Iph. T. 133. *πιςὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν* ib. 1205. *ςέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κυροτρόφῳ* Tr. 565. *Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ* ib. 1115. *Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μαρτυρεῖ* Her. 220. cf. Hel. 80. *Ἑλλὰς ω* Her. F. 135. *μέλεος Ἑλλὰς* ib. 877. *τὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε* ib. 1310. *νόμυς κοινὺς Ἑλλάδος* Antiop. fr. IV. 3. *ἄξιον Ἑλλάδι* Tel. fr. VII. *πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι* Fr. inc. C. 1. etc. 2) *adject.* Græca. *θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος* Hec. 310. cf. Or. 573. et Iph. A. 1457. et 1554. *Ἑλλάδος αἰχμᾶς* Or. 1485. cf. Tr. 839. *ὦ γῆς Ἑλλάδος ςρατηλάται* Ph. 1231. *τίς Ἑλλὰς* (Græca mulier), *ἢ βάρβαρος;* ib. 1513. cf. Ion. 1367. *Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρυ χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς* Med. 536. *Ἑλλὰς πόλις* An. 169. *εἰς γᾶν Ἑλλάδα* Iph. A. 771. *ἀνάσσων Ἑλλάδος ςρατηγίας* Iph. T. 17. *Ἑλλάδος ἐκ γᾶς* ib. 448. *ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς* ib. 1292. cf. v. 1345. et Cy. 85. *ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται* Iph. T. 1386. *ςρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας* Rh. 234. *γῆς Ἑλλάδος μυχὺς οἰκεῖς* Cy. 296. *πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι* Her. 31. *ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα* Hel. 1609. *Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς* El. 21.

Ἐλλείπειν. *ὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα* El. 609.

Ἕλλην, et dor. **Ἕλλαν**, 1) Græcus. a) *subst.* *ὑπὲρ Ἑλλήνων* Hec. 141. *ὦ μέγιςον Ἕλλησιν φάος* ib. 841. *ὐ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος* ib. 1200. *ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας* Or. 21. *ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον* ib. 495. *καθ' Ἑλλήνων χθόνα* Ph. 500. *ςρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων* An. 324. *Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας* ib. 606. *βάρβαροι —Ἕλλησιν ἄρξυσι;* ib. 667. *βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὐ βαρβάρυς Ἑλλήνων* Iph. A. 1400. sq. cf. v. 1275. *Ἕλλησιν ἡμᾶς πρῦπιες* Rh. 405. *ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι* Tel. fr. XI. 1. *Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δυλεύσομεν;* ejusd. fr. XXIII.

ἀρίϛυ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἕλλανες. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων ϛρατιᾶς Iph. A. 753. Ἑλλάνων ϛρατὸν ib. 1526. ἁ μναϛευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρυς ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖσ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἕλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἕλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἕλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. Ἕλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἕλλανες δύω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. fœmin.: Ἕλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἕλληνος Iph. T. 495. ϛολὴν Ἕλληνα Her. 131. 2) Ἕλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὺς Hip. 1016. ἐπὶ βωμὺς καὶ τάφυς Ἑλληνικὺς Bac. 1356. γῆρυν ὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἐλλοχίζειν. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἐλπίζειν. ἦ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόϛον ἐλπίζω λαβεῖν Iph. T. 1016. ὐ γὰρ—σ' ἐλπίζυσί πυ—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. ὓς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύϛηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρήζειν ἤλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρῴας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἥν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ὔποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. ὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἤλπισας, ὡς εἰς σὲ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἐλπίς. ὔτ' ἐλπίδος—ὁρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῦ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ἐλπίδα δή τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐϛι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπὶς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπὶς, ἐχθρὺς τὺς ἐμὺς τίσειν δίκην Med. 767. ξυνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπὶς ὐκ ἔτ' ἐϛι σώσασθαι βίον; ib. 144. ὔτις ἐλπὶς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐϛι κάκιϛον, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπὶς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπὶς ib. 1014. φίλα ἐλπὶς ἐγένετο Iph. T. 414. ὐκ ἔϛιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ ὐδὲ ξύνεςιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν ib. 857. τὸ λῷςον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπὶς ib. 435. ὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπὶς ἐκ πλυσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' ἐςιν ἐλπὶς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾶτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχυ ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφυ Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. ὅτε τὸν δείλαιον—ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. ὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες ὔπω καθεύδυσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες ὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὕπο ib. 505. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. ὐ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φρῦδαι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος ὐκ ἐπίςαται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τὺς σοφὺς ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδυσι κἄλογοι βροτὺς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπισιν τἀλγεινὰ παραμυθύμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέπυσιν αὐτὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

'Εμαυτῦ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοὐμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτῦ ib. 774. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. τἀμαυτῦ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτῦ προδὺς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλις' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βύλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

'Εμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. 'Ισθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνυσα κέλευθον Sup. 989. σὲ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίυσα El. 113. et 128. αἴ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν 'Ιλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἄξενον ςέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

'Εμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἕρμα ςερεὸν 'μβάλλυσι γῆς Hel. 860. τὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τὺς περὶ ἡμῶν λόγυς ἐμβάλλοντες εἰς τὺς ὄχλυς ib. ὅπως μὴ δεινὸν 'Αργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλυσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν ςρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ςρατῷ νόςον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοσον νόςον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ςέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

χέρα ib. 1392. πολιὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλῦσα πῆχυν ϛέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλῦσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ὖκυν ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

῎Εμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

'Εμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον 'Αρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ὐκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρυς ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

'Εμβιβάζειν. εἰς τὸ λῷϛον ἐμβιβάζυσ' ἴχνος Her. F. 856.

'Εμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσετ' ἐμβολὰς An. 1131.

῎Εμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

'Εμέθεν, poët. pro ἐμῦ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

'Εμμανής. ἐμμανὴς ῞Ηρας ὕπο Cy. 3. τροχηλατήσυσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.

'Εμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἅ συ κλύω Med. 753. et ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων, vers. sq. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

῎Εμμοχθος. ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004.

'Εμός. παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμὸν Or. 288. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιϛὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν ϛρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρὴν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέρυσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὐμὸν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔϛαι ib. 51. ὄμμα ἐμὸν Or. 134. τὐμὸν ξίφος Ph. 628. τὐμὸν ὐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐϛὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τἀμὰ λέχη Ph. 47. τἀμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τἀμὰ ib. 782. et sic porro.

'Εμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

῎Εμπαλιν. πρόσωπον τὔμπαλιν ϛρέφοντα Hec. 343. εἰ τὔμπαλιν ib. 789. ϛρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρῆδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν ϛρέψας κάρα Iph. A. 1549. θάκυς μοχλοῖς τριαίνυ κἄνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.

῎Εμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἅλις Al. 909. ἔμπας ὖ τις ἂν ψαύσειέ μυ Cy. 533.

῎Εμπεδος. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίυ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.

'Εμπεδῦν. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.

'Εμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

'Εμπειρία. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

'Εμπίμπλασθαι. ὖτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

'Εμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

'Εμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε ϛρατείας 'Ελλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν 'Αργείων ϛρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφυ Al. 801. Θρῃκῶν

ἀρίςοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμπεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Er. fr. II. 30. θρόνοισιν ἐμπεσȣ̃σα Med. 1170. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ Hel. 870.

Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2. χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς Hip. 1236.

Ἐμπλήθειν. ȣ̓ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύθων Hel. 775. Πριάμȣ πεδίον ἐμπλήσας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνȣ Ph. 725. cf. Her. F. 572. σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1072. ἐμπλήσθητί μȣ πίνων αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεὶς El. 430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. μισῶν ȣ̓́ ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664.

Ἔμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.

Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεȣ̃ τις ἐμπλήσσει χαρά; Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμικρὸν ἐμπνέȣσ' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ȣ̃ρον ὥσπερ ἱςίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.

Ἔμπνȣς. ἦν ἔτ' ἔμπνȣς Ph. 1451. ἔμπνȣς εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἔμπνȣν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. εἴδωλον ἔμπνȣν Hel. 34.

Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604. ἃ ἐμποδὼν μάλιςα Ph. 713. μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν Med. 936. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; Sup. 395. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A. 1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις Hel. 789. ȣ̓δεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος Ion. 1047. ἐμποδών μοι θανασίμων βȣλευμάτων ἕρπει Her. F. 1153.

Ἐμπολεῖν. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3.

Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολὴν λαβεῖν Cy. 253. ζαχρύσȣ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111.

Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137.

Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6.

Ἔμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. κακὴν ἔμπορον βίȣ Hip. 964.

Ἐμπρέπειν. ȅν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.

Ἔμπροσθεν. εἰς τȣ̃μπροσθεν Hip. 1228.

Ἔμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νεκρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἐμπύρȣ φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρȣς ἀκμὰς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρȣς ὀρθοςάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. κἀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.) μισθȣ̀ς φέρειν Bac. 257. ȣ̓δεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Ἐμφαίνειν. ȣ̓δὲν ἐμφαίνȣσ' ἔτι Fr. fal. cit. V. 2.

Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 586. γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 9. τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 3.

Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι Phi. fr. XIII. 4.

Ἐμφανῶς Bac. 816. τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραςαθεὶς Or. 365. ἐξελέγχεται ἐμφανῶς κάκιςος ὢν Hip. 945. παρὼν πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρȣ̀ς διδάξω An. 739. τὸν Οἰκλέȣς τόκον εὐλογȣ̃σιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2.

Ἔμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμφρων ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.

Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ȣ̓δεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέφυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

Ἔμφυλος. ἔμφυλον ἕξουσι Ion. 1581.

Ἔμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

Ἔμψυχος. ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνὴ Al. 137. ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν Cret. fr. II. 19.

Ἐν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντου σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾅδου Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν στοναχῆσί τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν οὐ καλῷ ib. 578. ἐν ἐμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν Ἀργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαις ἐν ἁμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὖν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνῃ ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, interea, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἔν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. κᾀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος ib. 235. ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κᾀν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μέσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίου ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. στόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι ib. 1219. ἔν τ' ἐκείνῳ κᾀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἥβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἥβᾳ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τοὐν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰστέον κακὸν ib. 742. ἐν Ἀδμήτου, sc. δώματι ib. 764. Θρῄσ-

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ȣ̓ πλȣτȣ̃σι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπὶς An. 410. ᾗ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ȣ̓κ ἐν ὑμῖν ἐςίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἢ 'ν (i. e. ἢ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τȣ́τῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφȣ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαςρὸς βορᾷ ib. 865. ȣ̓κ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ᾠδῖσι ib. 920. κȣροτόκοις ἐν 'Αργείαις ib. 957. ἐν 'Αργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεςάτȣ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἕλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ροιβδήσει βȣκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοισι ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κἂν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότητι ib. 1343. κἀν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίςȣ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἰςοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἁρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἔν τε τοῖς θείοις, κἀν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυμαςοῖσι ib. 900. τἄμ' ἐν ὑμῖν ἐςιν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἁμοῖς ib. 1141. ἐν παραςάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοισι Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν καταςάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοισι δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφȣ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταὐτῷ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκᾳ ἐν ȣ̓ρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρειπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἠλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμȣ ϛέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὄλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διαϛρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν ȣ̓ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαϛέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἀν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕϛαμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ 'ν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηϛοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναις ib. 201. κἀν τοῖσι δȣ́λοις ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δȣ́λοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τȣ̀ς λόγȣς ib. 1002. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἑδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειȣ̃ ib. 174. ἐν τείχεσι λαΐνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν ib. 370. τἀν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾅδȣ ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑϛάτοις κακοῖς ib. 1115. τȣ̀ν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεȣ̃ ἐν ϛέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαειναῖς ἡλίȣ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀῤῥήτοισι ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾅδȣ ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν ϛεφάνοισιν ib. 677. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζοσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ȣ̓κ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι ib. 122. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτȣ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τȣ̃το, κἀν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὢν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέῳ πέδῳ ib. 534. *ἐν κιβδήλῳ* ib. 550. *ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ᾽ ἔχεις* ib. 610. *ἐν πολιαῖσι φήμαις* ib. 701. *εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις* ib. 702. *κήποις ἐν καταῤῥύτοις* ib. 777. *ἐν πόνοις* ib. 821. *ἐν ἄςροις* ib. 991. *ἐν ἁλὸς ῥοθίοις* ib. 992. *ἐν τῷ πάρος* ib. 1127. *δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν* ib. 1153. *νεοφόνοις ἐν αἵμασι* ib. 1172. *ἐν φοναῖς* ib. 1207. *ἐν βιότῳ* ib. 1352. *ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς* Dan. 2. *ἐν παρθενῶσι* ib. 22. et 59. *ἐν δεκάτᾳ* Æg. fr. I. 1. *λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις* Æol. fr. VII. 1. *ἐν χρήμασιν* ejusd. fr. XIII. 2. *ὐκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια* Alex. fr. XIII. 1. *κᾀν κακοῖσι κειμένων* ejusd. fr. XXII. 2. *ἐν κήδει ὢν* Antig. fr. VIII. 2. *ἐν αὐτῷ μένειν* Antiop. fr. VII. 4. vid. not. *ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες* ejusd. fr. XXV. 4. *λέκτροις ἐν αἰσχροῖς* ejusd. fr. XXVII. 2. *ἐν δίκης βυλαῖσιν* ejusd. fr. XLII. 1. *ἐν ἀσπίδος κύτει* ib. 2. *ἐν οἴκτῳ* Ar. fr. XXVII. 4. *λαμπροὶ ἐν ἥβῃ* Aut. fr. III. 10. *ἐν μέσῳ τῦ ὐρανῦ τε καὶ χθονὸς* Cad. fr. vers. 1. *ἐν ὀφθαλμοῖσι* Cresph. fr. III. *ἐν πνοαῖσι χείματος* ejusd. fr. XIII. 4. *ἔν γέ μοι κρίνοιτ᾽ ἂν* Dic. fr. IV. 3. *ἐν κοινῷ* Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. *ἐν πόλεως βάθροις* Er. fr. I. 52. *τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις* ejusd. fr. II. 18. *ἐν τοῖσι δεινοῖς* Hip. fr. II. 2. *ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν* ejusd. fr. VI. 2. *ἐν πεύκαισι* Hyp. fr. I. 2. *ἐν κακοῖσιν ὢν* Inus fr. XIV. 4. *ἐν ἐλπίσιν* ejusd. fr. XVIII. *ἐν Διὸς δέλτυ πτυχαῖς* Melan. fr. III. 2. *ἐν φῷ* Meleag. fr. V. *ἐν πεδίλοις* ejusd. fr. VI. 8. *ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν* ejusd. fr. VII. 1. *ἐν μακρῷ χρόνῳ* Pal. fr. I. 2. *ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς* Peliad. fr. III. 1. *ἐν παρθένοις* ejusd. fr. VI. 3. *ἐν τοῖσι μωροῖς* Phaëth. fr. III. 1. *ἐν φάραγξι* ejusd. fr. IX. 2. *ἐν τοῖσι πολλοῖς ςρατῦ* Phi. fr. I. 2. *ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις* Phry. fr. XI. 1. *ἐν ἀνθρώπυ φύσει* ejusd. fr. XVI. 1. *ἐν ἀκταῖς* Pol. fr. I. 2. *ἐν ὑγροῖς κύμασιν* ib. 6. *ἐν οἴδμασιν* ib. 8. *ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεςί τις* ejusd. fr. V. 2. *ἐν πρέποντι χωρίῳ* Sis. fr. 1. 39. *ἐν τύτῳ μυ τὴν πεῖραν λάμβανε* Syl. fr. V. 1. *ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν* Tel. fr. XI. 2. *ὁ ἐν καιρῷ μόχθος* Tem. fr. VIII. 1. *ἐν φόβῳ ἀσθενὴς* ejusd. fr. XVI. 1. *ἐν τῷ νῦν γένει* Ten. fr. vers. 2. *ὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι* Thes. fr. V. 10. *ἐν βίῳ* Fr. fal. cit. IV. 1. *ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις* Fr. inc. I. 2. *ἐν σοφοῖσιν* Fr. inc. LXV. 3. *ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα* Fr. inc. LXVIII. 1. *ἐν τῷ παθεῖν* ib. 7. *ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις* Fr. inc. LXXXVI. 3. *ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ᾽ ἄνολβοι* Fr. inc. CXVII. 2. *ἐν θεοῖς τοῖς ὐρανίδαις* Fr. inc. CLV. 6. *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ᾽ ὒ* Fr. inc. CLXIV. *ἐν αἰθέρι* Fr. inc. CLXXVIII. 2. *θεός τις ἐν ἡμῖν* Fr. inc. CLXXXVIII. *ἐν φρίκῃ* Fr. inc. CCVIII. *ἐν ἀγγέλῳ* Fr. inc. CCXXIV. *ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ* Epig. I. 4. *ἐν θνητῶν γένει* Fr. inc. B. 4. *ἐν ἀγαθοῖς* Fr. inc. B. 20. 1. *κᾀν μυχῷ γῆς* Fr. inc. B. 42. *ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι* Epist. III. *γενομένῳ ἐν δυνάμει* Epist. IV. *ἐν δυσπραγίαις* ib. *ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις* ib. etc.

Ἐναίρειν. *Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει* Ion. 191. cf. v. 203. et 218. *θῆρας ἐναίρων* Hip. 1129. *τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν* Her. F. 367. *παῖδας ἐναίρων* ib. 866. *εἴθε σ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων* An. 1183. *εἴθε με Καδμείων ἔναρον ςίχες* Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. *πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρύμενον* Cy. 696.

Ἐνάλιος. *ἐναλίυ θεῦ παῖς* Ph. 1163. *θανόντα σ᾽ ἐνάλιον* Hel. 1063. cf. v. 1072. *Θέτιδος ἐνάλιον γόνον* El. 450. *ἐναλίαν χθόνα* Ph. 6. *τέμενος ἐναλίας θεῦ* An. 252. *ἐναλίυ κώπας* ib. 856. *Αὐλίδας ἐναλίας* Iph. A. 165. *τῆς ἐναλίας δαίμονος* ib. 976. *ἐναλίᾳ δρόσῳ* Iph. T. 255. *ἀπὸ δειράδος ἐναλίας* ib. 1240. *εἰς γῆν ἐναλίαν* Hel. 147. *ἐναλίῳ κώπᾳ* ib. 533. *ἄκρας ἐναλίας* Cy. 317. *ἐναλίοις ἀκταῖς* Hel. 1141. *αὔραις ἐναλίαις* ib. 1476. *ἐνάλια κτερίσματα* ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. *ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ* An. 1028.

Ἔναλος. *νεῶν πρώρας ἐνάλυς* El. 1348.

Ἔναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον στάντα Hip. 1078. ἐστὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τοὺς ἐναντίους Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τοὺς ἐναντίους λόγους Tr. 907. τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίους ἐχθροὺς ib. 943. τὸ σῶμα οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. λόγοι οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι Her. F. 204. ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τοὐναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κοὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τοὐναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τοὐναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον σταθεὶς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τἀναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τἀναντί' οὐ μαντευτέον Ion. 373. τἀναντί' ἔσται τῶνδε El. 692. τἀναντί' εὔχετο ib. 809. πόλλ' ἀμιλληθέντα τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phœn. fr. IX. 3.

Ἐναντιοῦσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνῆψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανοῦν ἐνῆρκται El. 1142.

Ἔναυλος. λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἔναυσις. ἀστραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεὴς Sup. 873. χρημάτων ἐνδεὴς Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεής του Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεὴς Al. 635. μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεὴς Tr. 906. οὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέστην Her. 589. ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς στρατηλάτου Sup. 192. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεὲς Her. 171. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεὲς El. 356. ἐνδεέστερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere.* τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare.* ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέξιος παρασπιστὴς Cy. 6.

Ἐνδεξιοῦσθαι. ἐνδεξιούσθω βωμὸν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχου An. 1239. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. οὐκ ἀπιστίᾳ σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους An. 966. ἢ ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. χερός τις ἐνδότω μοι ϛηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχῃ Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 132.

"Ἔνδικος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκοις ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἷς δίκαιος μυρίων ȣκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐϛὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρὸς ἐνδίκȣς ἐπιϛολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι Or. 780. ȣ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανȣσ' ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. ȣ ποικίλων δεῖ τὰ 'νδιχ' (i. e. τὰ ἔνδικα) ἑρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχȣσαν ἔνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγȣσαν ἔνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα El. 1096. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτȣ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb.* Or. 1513.

'Ενδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως 'Ιάσονι ib. 1232. ἣν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονȣσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιϛά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ȣκ ἐνδίκως El. 1050. ἦ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

"Ενδοθεν. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣμεναι Ph. 1133. ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκȣσασα Iph. A. 819. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485.

"Ενδον. τἄνδον πιϛὰ Hec. 1017. ȣδεὶς 'Αχαιῶν ἔνδον ib. 1018. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. τἄνδον οἰκȣρήματα ib. 926. τἄνδον ȣχ ȣτω φρονῶν ib. 1514. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται Med. 244. τοῖς ἔνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βȣλεύματα ib. 649. ἡ ἔνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἔνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἔνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τἄνδον ib. 726. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ȣκ ἔνδον ib. 1303. τοῖς ἔνδον λέγω ib. 1304. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις ȣκ ἔνδον μένει ib. 644. εἱρκταῖσιν ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἔνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἔνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλȣς τȣς ἔνδον ὄντας ib. 477. ἔνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔϛ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ȣκ ἔνδον ὢν ib. 709. ȣκ ἔνδον Hel. 475. ἔϛ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. τἄνδον ἐξάρτυε ib. 422. τἄνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἔνδον θαλάμοις βȣκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

"Ενδυμα. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

'Ενδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι ϛολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ȣποθ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

'Ενδυστυχεῖν. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχῆσαι τȣνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

'Ενδυτὸς, vel ἔνδυτος. ϛέμμασί γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν ϛεφέων ἱερȣς ϛολμȣς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

'Ενεῖναι. ἔνεϛι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεϛί τις Ph. 1674. δίκη ȣκ ἔνεϛ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἔνεϛι κἀν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ȣκ ἔνεϛι νȣς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ϐκ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ϐκ ἔνεσ' ἀνὴρ σωφρονέϛερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεϛιν σοφίας Al. 606 ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεσι Sup. 251. ἔνθ' ἔνεσι σὸς πόσις ib. 1010. ϐκ ἔνεϛιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεϛί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ϐκ ἔνεισί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεϛιν ib. 316. ἔνεϛιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεϛί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ϐκ ἔνι ib. 1703. ἧ τόλμα πᾶσ' ἔνεϛιν Ion. 1264. ἔνεισιν οἵδε ib. 1432. ἐν ἡλίϐ περιπτυχαῖς ἔνεσι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔνεσί τις El. 1014. τῇ 'Αφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τϐ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεϛι πάντων πρῶτον εἰδέναι τϐτὶ Œno. fr. III. 1. v. not. πόνοι κἀν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίϐ ἔνεισι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεσί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ϐκ ἔνεσι σέφανος Fr. inc. LI. 5. ὧν δόκησις ϐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ϐκ ἐνῆν χροῒ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146. τἀνόντα—ἐν δέλτϐ πτυχαῖς Iph. T. 760.

῞Ενεκα. ὀθνείϐ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρϐ Al. 813. ἇς ἕνεκ' εἷλέ σ' ῎Αρης Au. 105. συμπλεῖν 'Αχαιοῖς τϐνεκ' ϐ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τϐτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

῞Ενεκεν. ἕνεκεν 'Εριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. παίδων ἕνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742.

'Ενέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσεις ἐνέπϐσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρὴ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

῎Ενερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508 νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ϐκ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τϐς φθιμένϐς ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων 'Αμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ϐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. ῞Αιδϐ κόρης ἔνερθεν ib. 608.

῎Ενερος. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γᾶς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

'Ενέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

'Ενέτης. πώλϐς 'Ενέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων 'Ενετᾶν ib. 1132.

'Ενέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

'Ενήλατον. ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

'Ενῆσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

῎Ενθα. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἔνθα βϐθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ ib. 1652. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἔνθα παλαίτατοι θάσσϐσι Med. 68. ἄγ', ἔνθα χρῄζεις Iph. T. 1198. ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

'Ενθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λαΐϐ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργϐς Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεϐς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρϐς φέρϐσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ 'νθάδ' εἰσηκϐσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὠρφα-

νέυετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζȣσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὐπρ. 'Αργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. πȣ̃ τῶν 'Αχ. ἐνθάδ' ὁ ϛρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσȣσ' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὅ φασιν ἐνθάδε—ȣ̓ρανȣ̃ πεσεῖν ἄπο Iph. T. 87. etc.

"Ἔνθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκȣν Hec. 1152. τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν —ἐς ταὐτὸν ἧκον ib. 1413. ἔνθεν τις ἠχὼ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔνθεν κομίζων ἐκ πόντȣ πόδα An. 1260. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν— ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκȣς Iph. T. 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας ib. 942. ἔνθεν τὰ 'πίλοιπ' ἄκȣσον Tr. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν —ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἔνθεν ȣ̓χ ἥκει πάλιν ib. 25. ἔνθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'υγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Œnei fr. I. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

'Ενθένδε. τȣ̓νθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν 'Αθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τȣ̓νθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τȣ̓νθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. τȣ̓νθένδ' ἀκȣ́σας ib. 1314. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560. τȣ̓νθένδ' ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τȣ̓κεῖθεν, ἢ τȣ̓νθένδε ib. 758. ἐνθένδ' ȣ̓δὲν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τἀνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τἀνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. ἐνθένδε ȣ̓κ ἔμελλες ἄξειν βίᾳ τȣ̃σδε ib. 286. τȣ̓νθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τȣ̓νθένδε βȣ́λευσον El. 618. τȣ̓νθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

"Ενθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κȣ́ρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέȣ κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

"Ενθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.

'Ενθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

'Ενθȣσιᾷν. ἐνθȣσιᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

'Ενθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

'Ενθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

'Ενθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδή σοι τόδ' ἐϛ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

'Ενὶ, poët. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

"Ενι, pro ἔνεϛι, vid. ἐνεῖναι.

'Ενιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

'Ενιαυτός. ἐνιαυτȣ̃ κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιϛον Iph. T. 20.

'Ενιέναι (ab ἵημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

'Ενίζειν. μȣσεῖα καὶ θάκȣς ἐνίζȣσαν Hel. 1114.

'Ενίοτε. ἐσθλῶν κακίȣς ἐνίοτ' εὐτυχέϛεροι Hel. 1229.

'Ενισπεῖν Sup. 435.

'Ενιϛάναι. λόχοις ἐνεϛὼς Sup. 896.

'Ενναίειν. τοῖσίδ' ἐνναίει δόμοις Hel. 495.

'Εννέα Med. 832.

'Εννεάφθογγος. Μȣσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

'Εννέπειν, pro ἐνέπειν. ἔννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπȣσι ib. 1462. ȣ̓ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίȣς δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἔννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

Hel. 1356. ἐννέπει τάδε Her. F. 964. et El. 783. et 790. σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόες El. 144. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 626. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη El. 804. τάδ' ἐννέποντος ib. 1151. δῦλον ἐννέποντά με Her. F. 270.

Ἐννοεῖν. τὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὖσα Hip. 435. συγγένειαν ἐννοεμένῳ Iph. A. 492. μητρὸς ὐδὲν ἐννοέμενοι κακῶν Med. 47. τέκνων τῶνδ' ἐννοεμένη πέρι ib. 925. οἷα εἰσῆλθέν μ' ἐννοεμένην Iph. A. 1374. ταῦτ' ἐννοηθεῖσα Med. 882.

Ἔννοια. μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν Hel. 1032.

Ἔννομος. ὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35.

Ἐννύτιος. αὔραις ἐννοτίαις Iph. T. 433.

Ἔννες Bac. 1269.

Ἐννύχιος. προσέβα ϛρατὸς ἐννύχιος Rh. 45. ἴκε ἐννύχιος ἀγεμὼν ib. 227. Ὠρίωνα ἐννύχιον Hel. 1506. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος Ion. 1077. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205.

Ἔννυχος. ἔννυχος φόβος Rh. 788. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 112. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἔννυχον ὄψιν ib. 72. ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55.

Ἐνοδία. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Ἐνοικεῖν. Θήβαις ἐνοικεῖν Her. F. 1282. τῶν ἐνοικέντων πόλιν Fr. inc. CLXI. 2. ἐνοικῆσαι βίον Sup. 535. πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει ϛέγην; Al. 1054. ὐκέτι τᾶδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 858.

Ἔνοικος. Σπάρτης ἔνοικοι An. 447. Παλλάδος ἔνοικα Ion. 235.

Ἐνοπὴ, et dor. ά. μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. νυχίες ἐνοπὰς Iph. T. 1273. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε Bac. 159. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 198. Φοίβε ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302.

Ἔνοπλος. Ἀργείων τις ἔνοπλος Or. 1289. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. θίασον ἔνοπλον ib. 803. ἵππον ἔνοπλον Tr. 520. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. Θρῄκης ἔνοπλον γένος Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς Hec. 925. cf. Tr. 1107. ἐνόπτρων ἐπιϛάτας Or. 1112.

Ἐνόρειν. θάρσος ἐνῶρσε ϛρατῷ Sup. 713.

Ἔνοσις. ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1326. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. πέδων χθονὸς ἔνοσι πότνια Bac. 585.

Ἐνράπτειν. ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς μηρῷ Bac. 286.

Ἔνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.

Ἐνϛρέφειν. σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίε Ion. 300.

Ἐντάσσειν. ὐκ ἐϛ' ἐκείνῳ θῦρον ἐντάξαι δόρυ Rh. 492.

Ἐνταῦθα. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσῦ φύλαξ Hec. 772. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐϛι; ib. 1009. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον Med. 790. ἐνταῦθα ϛένεσα—ἀπόλλυται Hip. 38. εἶμι κἀνταῦθά σοι An. 628. κἀνταῦθ' Ὀρέϛε μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο ib. 1110. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρες Sup. 118. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε ib. 533. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίε Iph. A. 20. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμες ib. 707. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. ἐνταῦθα ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ἐνταῦθα δισσὲς εἶδε νεανίας ib. 264. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα ib. 1322. κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ib. 1345. ἐνταῦθα τάξας ναὸν ib. 1453. κἀνταῦθ' ἀριϛεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον—ἰδὼν Her. 843. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα ib. 939. ἐνταῦθ', ἵν'—ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ ib. 963. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. κἀνταῦθα —πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 959.

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνȣ πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά πȣ 'ςὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

Ἐνταυθοῖ. ἣν μὴ κᾀυτὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

Ἐντάφιον. ἐντάφια δȣ̃ναι νεκρῷ Hel. 1420.

Ἐντείνειν. βȣ̃ν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

Ἐντέλλειν. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔς' ἐργαςέον τȣ̀ντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ȣ̔ 'ντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κᾀντεῦθεν δόμοι νοσȣ̃σιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τȣ̀ντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τȣ̀ντεῦθεν τȣ̃ ξένȣ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τȣ̀ντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τἀντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

Ἐντιθέναι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένȣ Al. 857. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727. ȣ̔ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Ἐντίκτειν. τὸ πανȣ̃ργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἔντιμος. πλȣ̃τον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. ἔςαι σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688.

Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἔντονος. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118.

Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

Ἐντός. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνȣ πόρȣ ib. 1263. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμȣ νεὼς Iph. T. 1383. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρȣ̃ τοξεύματος Her. F. 991. τειχέων ἐντὸς El. 94. et 615.

Ἐντρέπεσθαι. τȣ̃ τεκόντος ȣ̓δὲν ἐντρέπῃ πατρός; Alcmæon. fr. XIV.

Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἔντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος Iph. A. 288.

Ἐντυγχάνειν. ὁὐντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδε Al. 1035. ἐξȣσίᾳ μήποτ' ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχȣ̃σα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

Ἐντύνειν. ἐντύνεθ' ἵππȣς ἅρμασι Hip. 1183.

Ἐνυάλιος. λόγχαις κοινὸν Ἐνυάλιον Ph. 1565. Ἐνυαλίῳ δοριμήςορι An. 1016.

Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ȣ̓κ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἔνυδρος. λίμνης ἐνύδρȣ Ion. 872. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733. νάματ' ἔνυδρα Ph. 663.

Ἐνύπνιον Hec. 703.

Ἐνώμοτος θεῶν Med. 737.

Ἐξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάςορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ Ἀχαιῶν Hec. 872. λόγȣς τȣ̀ς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριςερᾶς Hec. 1151. ἐξ ȣ̔̃περ, *a quo tempore*, Or. 89. ἐξ ὕπνȣ ib. 168. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τȣ̓ξ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπυ ib. 983. ἐξ ὖ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλυ φήμης ib. 1223. ἐξ ἴσυ Ἄρης ἦν ib. 1411. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῦ ib. 1596. ἐξ Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ων θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἑτέρων μύθων ib. 654. ὐδὲν ἐξ ἐμῦ παθὼν ib. 692. γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ὔτ' ἐξ ἐμῦ παῖδας ὄψεται ζῶντας ib. 803. τί χρῆμα βύλει καινὸν ἐξ ἐμῦ; ib. 868. ὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρυ κρατὸς ib. 1198. οἷ' ἐξ ἐμῦ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτῦ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτυ τις εὐκλεὴς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνυ σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμῦ γεγὼς ib. 943. ὕνεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμῦ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκυ ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾅδυ ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ ἀΐδυ τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾄδαο ib. 464. ἐξ ἐμῦ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἕδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ Ἀχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ ἴσυ ib. 804. ἐξ Ἀτρειδῶν ib. 842. σοὶ τόδ' ἐςὶν ἐξ ἐμῦ ib. 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ Ἑλλάνων ib. 208. ἄκυε καινῶν ἐξ ἐμῦ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις; ib. 378. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. ἐξ Ἄργυς ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρυ ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμῦ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτῦ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χερὸς ib. 607. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ὖ, *ex quo tempore,* Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαϊκῦ ςρατῦ ib. 236. ὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρυς ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτυ Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμῦ πάντως ἔσῃ ib. 671. ἐξ ὕπνυ ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἕδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐξ Ἰλίυ Cy. 107. ἐξ ἀσκῦ ib. 147. ἐξ ἄντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδῦς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her. 326. ἐξ ἐμῦ ὐκ ἀκέσεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 954. διπλῦν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμῦ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, *posteris vestris,* ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ὐρανίων ib. 1333. καίν' ἀκύσῃ πήματ' ἐξ ἐμῦ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτυ ἔφυν ib. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῦ ib. 537. ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτυ ib. 1436. ἐξ ἐμῦ ὐχ ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς ib. 1560. ἐξ ᾅδυ Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμῦ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενῦς πατρὸς ib. 843. ἐξ ἐμῦ ἐσώζετο ib. 1100. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἀξ ἐμῦ γ' ἔχῃ ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς ib. 682. βαίνυσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ὐκ ἐξ ἐκείνυ Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἄςε Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμε σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτε συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κᾀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κᾀμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τάδ' ε ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἄπληςος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγεσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτὲς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγε δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγῃ Her. F. 1212.

Ἐξαγριεν. ἄνδρα δυςυχῆ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξᾴδειν. τἀγαθ' ἐξᾷσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ἔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἴακας ἐξῃρεμεν νεὼς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἴκων φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τέτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐςοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὲς Ἡρακλείες παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχιόνός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὲς νεκρὲς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἑλεσα (i. e. ἐξελεσα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρεμενοι An. 814. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρεμένη Med. 904. εἴθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῄρε φρενῶν Hip. fr. III. 2. σύ με τέρψιν ἐξεῖλε βίε Al. 348. ἔτις ἐςὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι ςρατε Tr. 33.

Ἐξαίρετος. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμες ἐξαιρέτες Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρῳάδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 15. ε μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κᾀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρὸς ἐξαιτεντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὲς κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην τύμβε κυρῆσαι Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. κᾀξαιτώμεσθα ὑπέρ τε τέτε—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτεμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτέμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτέμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτεμένῃ Hip. 711. cf. v. 859.

Ἐξαίφνης. ἔκλαγξεν ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρέσχεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περιῄει λαμπρὸς ἐξαίφνης Epist. III.

Ἐξακοντίζειν. τί τὰς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας Her. F. 1149.

Ἐξακούειν. οὐ γὰρ ἐξηκούομεν Her. 677.

Ἐξακρίζειν. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

Ἐξαλείφειν. ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc XXVII. 2. μή μ' ἐξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. οὐδ' ἄπαις δόμος—ἐξαλειφθείη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

Ἐξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δηοῖ λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγεὶς τοῦ παρεστῶτος πόνου Ph. 1418.

Ἐξαλύσκειν. οὔ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

Ἐξαμᾷν. κἀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλλιστον θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

Ἐξαμαρτάνειν. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τοὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἤχθαιρε Sup. 878. δὶς ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἐξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες An. 868. πῶς οὖν τάδ' ἐξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἐξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες El. 408. οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτοῦσα Iph. A. 1204.

Ἐξαμβλοῦν. νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν An. 356.

Ἐξαμείβειν. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασαι τρύμον Bac. 607. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο Hel. 1549.

Ἐξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

Ἐξαμηχανεῖν. εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. ἐς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἐξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208.

Ἐξανάγειν. ᾄδου ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

Ἐξαναιρεῖν. ἥ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

Ἐξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 827.

Ἐξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph. A. 75.

Ἐξανασπᾷν. κἀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

Ἐξαναστέφειν. θύρσον—αὖθις ἐξανέστεφον Bac. 1053.

Ἐξανδροῦσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

Ἐξανεμοῦν. ἐξηνέμωσε τἄμ' Ἀλεξάνδρου

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939.

Ἐξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.

Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας ἐξανέξεται πάσχοντας; Med. 74. ὐκ ἐξανέξομαι λεύσσων δάμαρτος ὁμήλικας Al. 955. τὰς ἐμὰς τις παῖδας ἐξανέξεται Φθίας τυράννους ὄντας; An. 200.

Ἐξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλὸς Iph. T. 300.

Ἐξανίημι. θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν Bac. 761. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ Ion. 1000. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Ἐξανιστάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606. τὐρθὸν ἐξανιστάναι Cy. 168. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξαναστῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίου ἐξαναστήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξαναστάντες λέχους El. 786. σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναστήσω τάχα An. 262. cf. v. 266. ἐξανίστω (pro ἵστασο, *surge*) τῶνδ' ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίστανται λόχου El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα Hel. 1668.

Ἐξανορθοῦν. σὺ τἄμ' ἐξανώρθωσας Al. 1141.

Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόους Sup. 838. πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3.

Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξανυέτω Iph. T. 1460. νάματ' ὅσσων μηκέτ' ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων Tr. 232. πάθεσι πάθεα ἐξανύτουσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίους ποτ' ἢ λέοντας—οὐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273. ἄστρων πύλον ἐξανύσας Or. 1685. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An. 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup. 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac. 131.

Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν Iph. A. 1004.

Ἐξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν Hip. 1406.

Ἐξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν Ion. 705.

Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν Tr. 1215.

Ἐξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον Cy. 455.

Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμὸν Iph. A. 1216. κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208. πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her. F. 1342. ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1064. τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροός; Hel. 1202. cf. Iph. A. 1449.

Ἐξαπωθεῖν. οὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Ἐξαρκεῖν. εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip. 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκοῦντά μοι; Hip. 702. ἐξήρκουν ἐμοὶ Tr. 648. οὐδ' ἅπας ἂν οὐρανὸς—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III. 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511.

Ἐξαρνεῖσθαι. οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα An. 437. οὔ τοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel. 585.

Ἐξαρπάζειν. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.

Ἐξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1226. γονάτων τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σοῦ ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2. πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.

Ἐξαρτύειν. τἄνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647. *οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύεται* Her. 420. *ἐξηρτυμένας πώλυς* Hip. 1186.

'Εξάρχειν. *σὺ ἔχαρχ' ὅρκον* Iph. T. 743. *ὅπως ἐξάρξω μολπὰν* Tr. 148. cf. v. 152. *ἐξάρχυ κανᾶ* Iph. A. 435.

"Εξαρχος Bac. 141.

'Εξασκεῖν. *κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης* El. 1071. *ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα* Hel. 1399. *ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι* Rh. 922.

'Εξαυγής. *πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων* Rh. 304.

'Εξαυδᾶν. *ἐξαύδα* Hec. 184. *σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν—ἐξαυδᾷ* Hip. 590. *δύο ἐξαυδᾷς ἅμα* Sup. 143. *ἐξαύδα σαφῶς* Iph. T. 1162. *ἐξαυδᾶν σε χρὴ* Hel. 85. *δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν* Hip. 1239. *ἐξηύδων τάδε* Ph. 1255. *ἀντιψάλμυς ᾠδὰς—ἐξαυδάσω* Iph. T. 181.

'Εξαυχεῖν. *φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς* Sup. 504.

'Εξαφίστασθαι. *τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων* Iph. A. 479.

'Εξεγείρειν. *εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν 'Αγαμέμνονος φόνον* El. 41. *τόνδ' ἐξεγεῖραι* Or. 139. *ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι* Rh. 787. *ἐξεγειρόμενος στρέφεται* Her. F. 1068. *"Αργος ἐξεγείρεται* Or. 1530. *ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν* Cy. 623.

"Εξεδρος. *λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν* Hip. 935. *ἔξεδροι χθονὸς* Iph. T. 80.

'Εξειδέναι. *τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι* Hel. 928. *πάντα ἐξειδὼς* Ph. 95.

'Εξεικάζειν. *στέρνα ἐξεικασμένα* Ph. 165.

'Εξεῖναι. *ἔξεστι*, *licet*, Hec. 238. Or. 251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. *ἔξεστι πάντῃ* Bac. 842. *προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι* Hec. 435. *χειρὶ ὐκ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος* An. 574. *αἰῶνα ὐκ ἔξεστιν*, sc. *ἐξορθῦσθαι* Sup. 1084. *ἔξεστι τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν;* Tr. 48. *ἔξεστι πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ;* ib. 903. *ὐδ' ἄρα πρὸς οἴκυς ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;* Hel. 808. *δύλοις ὐκ ἔξεστ' ἀκύειν τῶν λόγων* Fr. inc. B. 23. 2. *ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν* El. 1084. *ἐξὸν αὐτῷ τἄμ' ἑλεῖν βυλεύματα* Med. 372. *ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα*, sc. *τὴν ἀρὰν παρελεῖν* Hip. 1317. *ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι* Al. 890. *ἐξὸν κτείνειν* An. 522. *ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὐκ οἴσω διπλᾶς* Iph. T. 688. *ἐξὸν ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν* Hel. 1174. *ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε* Her. F. 938. *ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῦναι θανεῖν* Er. fr. I. 23.

'Εξειπεῖν. *ὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ* Hip. 658. *ὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν* Bac. 273. *καλῶς ἐξεῖπας τάδε* ib. 816. *ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε* Ion. 1119. *τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν;* El. 907. *τί λέγων μεῖζόν σε τῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;* Bel. fr. XIII. 2. *τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σῦ λόγον* Hip. 492.

'Εξείργειν. *τῶνδ' ὐδὲν ἐξείργει νόμος* An. 176. *ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς* Her. 20. *ἐξείργυσι γῆς* ib. 25.

'Εξελᾶν. *ἐξελᾷς με* Med. 326. *ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς* Hip. 893. cf. v. 1052. *ὐ γὰρ—τὺς 'Ηρακλέυς παῖδας ἐξελῶσι γῆς* Her. 193. *ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ* Hel. 1295. *ἦλθες ἐξελῶν* Ph. 610.

'Εξελαύνειν. *ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις* Ph. 613. *ἢν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος* Med. 392. *τῆσδ'* (sc. *γῆς*) *ἐξελαύνειν* Sup. 471. cf. Ion. 1315. *ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχυς* Ph. 1197. *ἐξελαυνόμεσθα πάτρης* ib. 610. *ἐξελαύνομαι χθονὸς* ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. *ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην* Hel. 796. *πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς* ib. 89.

'Εξελέγχειν. *μὴ 'ξέλεγχέ νιν* Ion. 367. *βύλομαί σ' ἐξελέγξαι* Iph. A. 335. *κἀξελέγχεται—κάκιστος ὢν* Hip. 944. cf. v. 930. *ὐ δὴ τῦτό γ' ἐξελέγχομαι* El. 36. *δεῖ ὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπυς* Alex. fr. XXIII. 2.

'Εξελίσσειν. *σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῦ θεσπίσματα;* Sup. 141. *κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσυσιν ποδὸς* Tr. 3. *ὐχ ᾗπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν* Ion. 397. *ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ* Her. F. 977. *ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων* Hip. 864.

'Εξέλκειν. *ἐξέλκει* An. 1122. *φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ* Hec. 544.

'Εξελκτέον El. 491.

'Εξεπιπλήσσειν. *κἀξεπιπέπληκται* Dan. 36.

Ἐξεπίςασθαι. εὔνου ὄντα σ' ἐξεπίςαμαι Al. 514. ὀκ ἔςι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίςαται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξεπίςασθε Cy. 474.

Ἐξεργάζεσθαι. τἄλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τοῦτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο Bac. 1127. ἐξειργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξειργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς ἐξειργασμένος Or. 1624. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον Bac. 1243. σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον Her. 960. ὦ μέγιςα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξειργασμένοις Or. 461. ὀκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα· ib. 1320. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

Ἐξερεῖν. ἐμαυτὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ Or. 559. τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

Ἐξερευνᾷν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἤν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

Ἐξερημοῦν. παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν An. 992. ἐξερημοῦσαι δόμους ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253.

Ἐξεριςὴς τῶν λόγων Sup. 894.

Ἐξέῤῥειν. ἔξεῤῥε γαίας τῆσδε Hip. 973.

Ἐξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ' Ἑρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλοὺς ἐς οἴκους— εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ', ἄκουσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. κτανὼν φρουροὺς—ἐξῆλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023. τῶν σῶν ἀκούσασα ςεναγμάτων ἐξῆλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1.

Ἐξερωτᾷν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

Ἐξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἠξίου ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. ςρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

Ἐξευλαβεῖσθαι. τοῦτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβοῦνται An 645.

Ἐξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

Ἐξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

Ἐξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. ποῦ Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485. τὰ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τοῦδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας Ῥήσου ἐξεῦρεν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ἐξεῦρεν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

Ἐξευτρεπίζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξευτρεπίζειν El. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξηύχου τέκνα Med. 930.

Ἐξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς— γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

Ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγοῦ θεοὺς Med. 745.

ἐξηγȣ̃ σύ μοι Bac. 185. ἔνϑ᾽ ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἃ Κάλχας ϑέσφατ᾽ ἐξηγήσατο Iph. A. 529.

Ἑξήκοντα. Ἀτϑίδος ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 248.

Ἐξημερȣ̃ν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ ϑάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.

Ἑξῆς. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδȣ̀ς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι ib. 341. ἑξῆς κάϑησο δεῦρό μȣ ποδὸς ib. 627. ȣ̓χ ἑξῆς πέπλων στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνȣσιν σέϑεν Bac. 933. κεισόμεσϑα νεκρὼ δύ᾽ ἑξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεϑ᾽ ἑξῆς ȣ̔̃σ᾽ ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἑξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

Ἐξιᾶσϑαι. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἶκός σε κεύϑων ὀυμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.

Ἐξιδρύειν. τηλȣ̃ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI.

Ἐξιέναι (ab εἶμι). ἔξιϑι χϑονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἔξιϑ᾽ ἐκ χώρας ib. 639. ἔξιϑ᾽ ὡς τάχιστα Med. 321. ἔξειμι γαίας ib. 795. ἔξεισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἔξιϑι πάροιϑε δωμάτων Bac. 912. ἔξιτε χϑονὸς Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—ϑύραζε ἐξιόντ᾽ εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ᾽ εἰσιὼν δόμȣς Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ᾽ ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ȣ̓̃τ᾽ εἰσιόντας στρατόπεδ᾽ ἐξαπώσατε, ȣ̓̃τ᾽ ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ ϑάλαμον ἐξιȣ̃σ᾽ ἐπεστράφη Al. 185. ἐξιȣ̃σαν ὑστάτην ὁδὸν ib. 613.

Ἐξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν στράτευμ᾽ Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἡνίχ᾽ ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰϑέρ᾽ ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120.

Ἐξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ȣ̓κ ἐξικμάζω An. 398.

Ἐξικνεῖσϑαι. ȣ̓κ ἐξικνȣ̃μαι Μαινάδων ὅσοι μόϑων Bac. 1058. τίν᾽ ἐξίκῃ χϑόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισϑε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τȣ̃δ᾽ ἂν ἐξικοίμεϑα; El. 612.

Ἐξίπτασϑαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ᾽ οἴκων El. 944.

Ἐξίσȣ Epig. II. 2.

Ἐξιστάναι. ἔκστησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέστησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ᾽ ὅδε Bac. 926. ἐξέστην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέσαν Iph. A. 136. ἐκστάντος σȣ̃ Epist. IV. φεύγετ᾽, ἐξίστασϑε Iph. T. 1229. ἐξίσταται πάντ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.

Ἐξιστορεῖν. εἰ κατ᾽ ὄμματα ἐξιστόρȣν νιν Or. 289. τȣ̀ς ἐλευϑέρȣς μὴ λυπρὰ—ἐξιστορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βȣλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς ϑεȣ̃ φίλον—ἐξιστορήσων εἶμι Iph. A. 748.

Ἐξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν ϑηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσȣσίν σε ib. 815.

Ἐξογκȣ̃ν. ἐν ᾗ μητέρ᾽ ἐξώγκȣν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ᾽ ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ᾽ ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάϑησϑε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (*rebus secundis*) Iph. A. 921.

Ἐξόγκωμα. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.

Ἐξοδᾷν χρήματα Cy. 266.

Ἔξοδος. ȣ̓̃τε γέρας πατρὶ, ȣ̓̃τ᾽ ἔξοδον διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ᾽ εὑρίσκετε Hel. 1028. ἐπ᾽ ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. στενοπόρȣς κατ᾽ ἐξόδȣς An. 1144. πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισιν Rh. 514. ϑράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς προσϑῆτε Her. 475. ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ἔϑαψά σε Hel. 1181. ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ᾽ ἐξόδȣς Her. F. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.

Ἐξοδυνᾶσϑαι. ἐξοδυνηϑεὶς Cy. 657.

Ἐξοιδᾷν, vel εῖν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226.

Ἐξοικίζειν. Λῆμνον ἄρσην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. ἐξῴκισέ μ᾽ οἴκων γάμος ib. 948.

Ἐξοινȣ̃σϑαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ᾽ ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Ἐξοιστέον ὅπλα Ph. 719.

Ἐξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ᾽ ἐξώκειλ᾽ ἄταν Tr. 137.

Ἐξολισϑαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισϑαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὰς κακὰς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. ϛεφάνων ἀ μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι ϛρατᾶ Iph. A. 735.

Ἐξομματᾶν. Πολύβα παῖδα ἐξομματᾶμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοιᾶν. γυναιξὶν ἐξομοιᾶσθαι φύσιν An. 354. κἀξομοιᾶσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὄμορξον ϛόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλόν γέ μοι τἄνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾷν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾷν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν ϛρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθᾶν. γνώμαισιν ὑϛέραισιν ἐξορθάμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξόριζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. προγενητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾷν. κλῄθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾷν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν ϛρατᾶ Iph. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὰς χαλινὰς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ἀχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένα El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξώρμισω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἔξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἔξορος. ἐξόρας Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότα. ἐξότα—πυρὶ καθήγνιϛαι δέμας Or. 39. ἀκ οἶδ', ἐξότα Cy. 635. ἐξότα πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξασία. ἐξασίᾳ ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξασίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξασίᾳ Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξασίαν Phaëth. fr. III. 3.

Ἔξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾷν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἔξω. ἔξω δωμάτων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζα τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρα ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολὼν ib. 245. γῆς ἔξω περᾷν ib. 272. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγα Hip. 437. ἔξω ἐκφέραισι, sc. τὰ κακὰ βαλεύματα ib. 650. πήματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὰς Sup. 1209. τὰς ἔξω σειραφόρας Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τἄξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κἄξω (i. e. καὶ ἔξω) ϛᾶσα Iph. T. 47. δωμάτων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβὼς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τȣ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τά γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξώ τρίβȣ El. 103. ἵν' ἔξω τȣδ' ὄχȣ ϛήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τȣδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

Ἐξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις ϛὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

Ἔξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἑλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβȣ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Ἐξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίȣς ξενῶνας Al. 549. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

Ἐξώϛης Ἄρης Rh. 322.

Ἑορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

Ἑορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίȣ παράμȣσος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452.

Ἑός. ἑῶν πέπλων El. 1206.

Ἐπαγγέλλειν. ὧν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. præs. med.) γονὰς Med. 721. βȣλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

Ἐπάγειν. τίς αὐτὸν οὑπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαϛόρων; Iph. A. 878. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774. ἐπῆγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ἤ σ' ἐπήγαγεν πρὸς ἀΐδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ Ἀργείȣς ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιϛὴν ἄλλον ȣκ ἐπάξομαι Rh. 949.

Ἐπᾴδειν. ἐπᾴδȣσα Iph. A. 1212.

Ἐπαείδειν. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ El. 864.

Ἐπαείρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

Ἔπαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

Ἐπαιδεῖσθαι. ȣκ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

Ἐπαΐειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773.

Ἐπαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τȣ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθȣσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣς κακȣς Er. fr. III. σὸν ȣκ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῄνȣν ib. 580. οἱ δ' ȣκ ἐπῄνȣν ib. 900. κἀπῄνει (i. e. καὶ ἐπῄνει) λόγȣς Ph. 1243. ἐπῄνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἧς λέχος γ' ἐπῄνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. ȣκ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. ȣδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα Med. 707. μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας; Al. 557. ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιϛὸς ȣνεκ' εἶ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ȣτ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίȣς Tr. 53. ἐπῄνεσ' αἰδῶ ib. 713. κἀπῄνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. ϛρατὸς ἐπῄνεσε Her. 811. ȣκ ἄν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἶτα κᾀμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπȣ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ȣδέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ȣκ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.

Ἐπαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.

Ἔπαινος. ȣκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν ib. 901. τȣδ' ἐπαίνȣ τὸ ϛράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 322. ȣδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἐϛι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ὅτοι μ' ἐπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἴπερ τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέῳ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.

Ἐπαισθάνεσθαι. ᾐσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419.

Ἐπαΐσσειν. πᾷ πόδ' ἐπαΐξας Hec. 1071.

Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.

Ἐπαιτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Her. 462.

Ἐπαίτιος. τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.

Ἐπακούειν. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1284. ἐπακουσόμεθα Tr. 166. ἐπακουσομένα σέθεν ib. 177.

Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Ἐπακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτοῦ ib. 592. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλοῦτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.

Ἐπαλγεῖν. ὅσσον ἐπαλγῶ τῶν φθιμένων Sup. 58.

Ἐπαλλάσσειν. ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ Her. 836.

Ἔπαλξις. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν Or. 1203. τοὺς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957.

Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.

Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.

Ἐπάν. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364.

Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256.

Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.

Ἐπανιέναι (ab εἶμι). ῥαΐσας τὸ σῶμα —ἐπάνιθι Epist. II.

Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.

Ἐπανορθοῦν. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.

Ἐπαντλεῖν. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2.

Ἐπάνω. κούφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465.

Ἐπάξιος. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.

Ἐπαρᾶσθαι. κἀπαράσασθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.

Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.

Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.

Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.

Ἐπαρωγὸς Hec. 165.

Ἐπαυλεῖν. δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.

Ἐπαύρεσθαι. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.

Ἔπαφος. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον, Ἔπαφον Ph. 683.

Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.

Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.

Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.

Ἐπεί. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεί τοι Med. 677.

Ἐπείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγυ Al. 256. ἐπείγεσθαί με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγυ λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τῦτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσῦσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

Ἐπείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβυ προπετῆ —παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ὓς μή ποτ'—ὤφελον πρὸς σῦ φθιμένυς ἐπιδέσθαι Med. 1414.

Ἐπειδὴ Ph. 921.

Ἐπειδήπερ Epist. V.

Ἐπεῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

Ἐπειοί. ὓς Ἐπειὺς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

Ἐπειὸς, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

Ἐπείπερ. ἐπείπερ ὔτω—θρασυςομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

Ἐπείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

Ἐπεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 498.

Ἐπεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πλῆθος Hel. 1566.

Ἐπεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμυς ib. 851.

Ἐπεισπίπτειν. βυλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυςάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσῦσαι Bac. 752.

Ἐπεισφέρειν. πλείυς ἐπεισφέρυσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

Ἐπεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

Ἔπειτα. κἄπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κἄπειτ' ἔκτας; *et tamen occidisti eos?* ib. 1398. quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

Ἐπείτοι Med. 677.

Ἐπέκεινα. τυπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

Ἐπεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

Ἐπελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, *appuli*) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam a πελάζειν esse potest.

Ἐπελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

Ἐπεμβαίνειν. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

Ἐπεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἱματηρὰ ςόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935. δόμυς ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

Ἐπεμβάτης. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

Ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An. 736.

Ἐπερείδειν. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114.

Ἐπέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρυ Er. fr. II. 1.

Ἐπέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἄνδρας ὐ μόνυς ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' ὐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ξύμβυλον ὖν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντεις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρυ μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος Her. 152. τίνα μῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχη—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρϛ Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἕπεσθαι. ἕπȣ Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἕπȣ μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἕπȣ ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε—Ἄρτεμιν Hip. 58. πρός σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἄν σε χρῄζοι ἄγειν, ἕπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ μαϛῶν ἕπεται ib. 569. ὅπως ἕποιτ' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἕπεσθέ μοι, ἕπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. εἱπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἱπόμην Hip. 291. εἱπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἵπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἵπετο ib. 1035. ἕψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἐπεσθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηύξατο ϛρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πώλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλῳ ἐπεῖχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμȣ̀ς ἐπέσχον ib. 873. μαϛὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὧν μ' ἐπέσχες ἕνεκα Iph. A. 861. ȣ̓κ ἐπέσχον τροφεῖα ματρὸς Ion. 1492. κᾂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. ἐπίσχες Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχες αὐτȣ̃ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχες τάφον Hec. 895. ἐπίσχες ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ȣ̓κ ἐφέξετε ϛόμα; Hec. 1283. ȣ̓δέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἔπηλυς. ἔπηλυς ὢν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηϛήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναȣ̃ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε ϛρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρȣ χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενȣ̃ς ῥώμης ὀχȣ́μεθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ ϛρωτȣ̃ λέχȣς ib. 313. τἀπί (i. e. τὰ ἐπί) σȣ σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἔπι ib. 1461. ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλȣ ἔσω μελάθρȣ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρȣ γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῴȣ δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμȣ̃ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἔπι ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπȣδαϛέον μοι; ib. 902. νεὼς ἔπι Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνȣ νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἔπι ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἔπι ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ȣ̃ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἔπι Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. ἐπὶ ξυρȣ̃ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαΐας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἔπι ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἔπι Me-

leag. fr. VI. 1. κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κἀπὶ φροντίδων Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἷσπερ ἤγγειλέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χρωτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήϛρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κἀπὶ τῷδ' ἀνίϛαται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τȣπ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τȣπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κἀφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἥκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ῃ σὺ μαίνῃ ib. 538. ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνȣ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἄκροις ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπι ib. 1103. ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοις ἔπι ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσι ib. 1505. ȣκ ἐπ' ὀνείδεσιν, ȣδ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπί τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισȣ ῥοαῖς Med. 835. κἀπὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηϛοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἱππολύτῳ ἔπι Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib. 459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧτινι ϛένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέϛηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἄχθει τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίϛοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὅπλοις Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τἀπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίϛοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ καθέϛαμεν τύχῃ ib. 719. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπȣ πνοαῖς ib. 813. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, *præterea*, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένȣ πόρȣ ib. 253. ἐπὶ πήμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παρȣσι ib. 471. κἀπὶ τοῖς μέλλȣσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τȣδε ib. 601. ἐπὶ νοσȣσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐϛοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. *ἐπ' ἐχθροῖς* Rh. 84. *ἐπὶ τέτοις τόνδ' ὑφίςαμαι πόνον* ib. 157. *ἐπ' ἀξίοις πονεῖν* ib. 182. *ἐφ' οἷσι τέρψῃ* ib. 194. *τίς ἐπ' αὐτῷ;* ib. 540. *ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν ςήσων τινὰ* ib. 578. *ἐπ' εὐτυχῶντι ςρατῷ* ib. 649. *κἀπὶ τοῖς κακοῖσι* ib. 756. *ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων* ib. 766. *ἐπ' ἄλγεσι* Tr. 172. *ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι* ib. 315. cf. Hel. 176. *παρθένων ἐπὶ λέκτροις* Tr. 322. et 324. *ἐπὶ πατρὸς ἐμῦ μακαριωτάταις τύχαις* ib. 327. *ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ* ib. 483. *ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ* ib. 542. *ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις* ib. 568. *ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται* ib. 591. *ἐπὶ λαίφεσιν* ib. 685. *Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ* ib. 809. *ἐπὶ κάρᾳ* ib. 937. *τὠπὶ τῷδε* ib. 945. *κἀπὶ τοῖσδε* ib. 1022. *ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις* ib. 1028. *ἐπ' εὐάσμασιν* Bac. 151. *κἀπὶ τάξεσιν* ib. 303. *ἐφ' ἰςοῖς* ib. 514. *ἐπὶ βοςρύχοις* ib. 756. *ἐπὶ σῷ κρατὶ* ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. *ἐπὶ κάρᾳ* Bac. 831. *ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακῶς πράσσυσι δεσπόταις* ib. 1031. *ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι* ib. 1037. *ἐπὶ δυστυχίᾳ* ib. 1366. *ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ* Cy. 423. *ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς* ib. 481. *ἐπὶ δεμνίοις* ib. 497. *ἐπὶ καλλίςοισι Τρωϊκοῖς πόνοις* ib. 599. *ἐπὶ πέδῳ* Her. 76. *ἐφ' οἷσιν ἥκω* ib. 136. *Ἀλκάθυ ἐπ' ἐσχάτοις* ib. 279. *ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς* ib. 483. *ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ* ib. 781. *ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς* ib. 837. *ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν* Hel. 52. *ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν* ib. 615. *ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις* ib. 704. *ἐπ' ἀκταῖς* ib. 745. *πόντυ 'πὶ νώτοις* ib. 780. *ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν* ib. 844. cf. El. 1030. *τύμβυ 'πὶ νώτῳ* Hel. 848. et *τ. 'πὶ νώτοις* ib. 990. *κακοῖς ἔφ'* (i. e. *ἐπὶ κακοῖς*) ib. 860. *τέλος ἐφ' ἡμῖν* ib. 893. *ἐπὶ ξεςῷ τάφῳ* ib. 992. *ἐπὶ τῷ 'μῷ γάμῳ* ib. 1103. *ἐπὶ τῷ;* ib. 1250. *ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις* ib. 1301. *κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ* ib. 1598. *ἐπ' Ἐγκελάδῳ* Ion. 209. et Her. F. 908. *ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι* Ion. 228. *τἀπὶ τῷδε σιγῶ* ib. 256. *ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις* ib. 480. *ἐπὶ κερκίσιν* ib. 507. *ἐπ' ἐξόδοισιν* ib. 515. *ἐπὶ πυρὶ* ib. 708. *ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ* ib. 924. *τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα* ib. 978. *κἀπὶ καρπῷ χερὸς* ib. 1009. *ἐφ' ᾧ τετάγμεθα* ib. 1040. *τοίχοισιν ἔπι* ib. 1158. *ἐπ' αὐτοφώρῳ* ib. 1214. *ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα* ib. 1570. *ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ* Her. F. 348. *ἐπ' ἀνδρίᾳ* ib. 475. *ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας* ib. 591. *ἐπὶ σοῖς μελάθροις* ib. 691. *ἐφ' οἷς ὑπέςητε—θανεῖν* ib. 706. *ἐπὶ θανῦσι τοῖς ἐμοῖς* ib. 708. cf. v. 940. *ἐπ' ἐλπίδι* ib. 804. *ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε* ib. 835. *ἐπὶ λώβᾳ* ib. 881. *ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς* ib. 892. *ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν* ib. 998. *ἐπὶ κακοῖσιν* ib. 1073. *ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς* ib. 1181. *ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς* ib. 1238. *ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα* El. 111. *ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίςαισιν* ib. 133. *ἐπὶ ςεφάνοις* ib. 163. *ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις* ib. 176. *ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει* ib. 470. *ἐπὶ ψήφοισιν* ib. 1259. *ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι* ib. 1317. *ἐπὶ τύμβῳ* ib. 1326. *ἐπ' Ἀλφειῦ ῥοαῖς* Æol. fr. XXIII. 3. *ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν* Alcmæon. fr. X. 2. *κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις* Alcmen. fr. V. 2. *ἐπ' ἀνδράσι* Antig. fr. fin. *ἐπ' οἰκτροῖσιν* Antiop. fr. XL. 1. *ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις* Bel. fr. XXV. 4. *κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς* Dan. fr. V. 1. *κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς* Inus fr. VIII. 4. *ἀςέρων ἐπ' ἀντολαῖς* Melan. fr. XXVII. 2. *ἐπ' ἐσθλοῖς* Phœn. fr. II. 2. *δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* Pli. fr. III. *πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω* Fr. inc. XCVI. 2. *ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ* Fr. inc. CXVIII. 1. *ἐπὶ τῦτῳ ταγεὶς* Fr. inc. CXLII. *πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ* Fr. inc. CLIII. 3. *ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι* Fr. inc. CLX. 2. *ἐπ' ὤμοις* Fr. inc. CLXXII. 1. *ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας* Epist. II. *τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος* Epist. III. *ἐπ' αὐτῷ βυλομένῳ* Epist. IV. *ἐπ' ἐκείνοις* ib. et *ἐπὶ σοί. ἐπὶ τοῖς κακῶς βυλομένοις ἡμᾶς λέγειν* Epist. V. *ἐπὶ κακῷ* ib. 3) cum accusat. *κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται* Hec. 380. *ἐπ' οἶδμα λίμνας* ib. 446. *τὠπί σ'* (i. e. *τὸ ἐπὶ σὲ*) ib. 514. Al. 669. et Rh. 397. *κόρης ἐπὶ σφαγὰς* Hec. 522. *Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα* ib. 635. *πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα* ib. 653. *ἅλιον ἐπὶ πέλαγος* ib. 938. *ἐπὶ χεῖρα* ib. 1059. *ἐπὶ τάνδε κοίταν* ib. 1082. *ςὴν μολόντ' ἐφ' ἑςίαν* ib. 1216. *ἐφ' ἡμᾶς*

ἀθλίως πεπραγύτας Or. 87. ἐφ' ὅ, τι χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὺν φόνον ib. 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέςερον ib. 616. ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κρᾶτα ib. 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλτιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν ib. 1263. ἐπὶ τύμβον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἕδραν ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib. 1494. ἐπὶ Λαΐυ πύργυς Ph. 226. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ' ἦμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν ςρατεύομαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib. 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποίαν συμφοράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409. τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας σὺς ib. 1552. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον ὐράνιόν τε ib. 1719. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῇδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν μίαν ib. 355. ἐπ' ἕδας ib. 1195. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224. ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνην ib. 246. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον ib. 292. ἐπὶ πόντιον κῦμα ib. 735. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ' αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίυ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib. 912. ἐπ' αὐτὸ τῦτο An. 42. et 917. et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. ςαθμὺς ἐπὶ βύτα ib. 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυςολίαν ib. 797. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν Sup. 369. ἐπὶ πολλὺς ib. 1066. σπυδὴν ἐπ' ἄλλην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλυς τ' ἐπ' ἄλλυς ib. 413. sq. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκυσι τύχας ib. 595. ἐπὶ τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646. ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib. 906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512. Ἰλίυ πύργυς ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ κείνυ βυλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ ςυγνὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τὐπ' ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph. A. 1557. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. πόντυ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Πανθοίδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖςον ib. 946. ἐπὶ τὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχυς Tr. 119. νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων ἐπ' ἄκρας ςεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094. ἐπὶ τάλαιναν δύλειον ἁμέραν βίυ ib. 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τάντίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει ib. 454. ἐπὶ τῦθ' ὡρμημένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib. 965. κἀπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978. ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib. 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τὐφ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπὶ κινδύνυ βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφὺς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ τὸ δυςυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib. 407. ἐπὶ ἐμπύρυς ὀρθοςάδας ib. 554. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανίυ ib. 672. ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθεα ib. 1179. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517. Ἰλίυ Φοιβείυς ἐπὶ πύργυς ib. 1527. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον Ion. 361. ἐφ' ὅ ποτε βάσεται ib. 688. ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα ib. 1043. θανασίμυς ἐπὶ σφαγὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τῦτο ib. 1318. γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέλαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλυς πύλας El. 342. ἓν ἐπ' ἦμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμϐντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε ϛέφανον ib. 614. θοίνην ἔπι ib. 641. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρϐς ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τϐτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δϐλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν Œd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. κἀφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἔπι, adverb. sine casu positum, *insuper, præterea,* Or. 206.

Ἐπιβαίνειν. μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνϐσιν νεῶν Rh. 93. ϐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβϐ ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίϛαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ϐκ ἔτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.

Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.

Ἐπιβαϛάζειν. κἀπιβαϛάσας χεροῖν Cy. 378.

Ἐπιβοᾶν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.

Ἐπιβϐλεύειν. ἐπεβϐλευσα Or. 1236.

Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.

Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. et El. 715.

Ἐπιβωμιοϛατεῖν Her. 44.

Ἐπιγαμεῖν. ϐκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ 'πιγήμῃς μητρυιὰν τέκνοις Al. 306.

Ἐπίγονοι Sup. 1223.

Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τϐπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.

Ἐπιδάκρυνον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυνον Sup. 284.

Ἐπιδαύρειος. ὅπλισμα τϐπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.

Ἐπιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργϐς κἀπιδαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.

Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχεταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.

Ἐπίδειξις. θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν ἦσαν Epist. I.

Ἐπιδέμνιος Hec. 927.

Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδϐ χεροῖν Bac. 1126. μόχθϐ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186.

Ἐπιδρομή. Ἰλίϐ ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. ἀξένϐς ἐπιδρομὰς Hel. 411.

Ἐπιείκεια. γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Ἐπιεικής. πρὸς ἑτέρϐς ἐπιεικεῖς Epist. IV. εἰς ὁντινϐν τῶν ἐπιεικῶν ib. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγϐνται δίκης Fr. inc. III. 6.

Ἐπιεικῶς Epist. V.

Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῄει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ὁ 'πιὼν (i. e. ὁ ἐπιὼν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος ib. 1659. σκηπτϐ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674. ὁὐπιὼν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιϐσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ 'πιϐσα λαμπὰς θεϐ Med. 352. ἡ 'πιϐσα μητρυιὰ Al. 310. ἡ 'πιϐσ' ἀπϐσία Iph. A. 651. τϐπιὸν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τϐπιὸν σέλας θεϐ Rh. 331. τῷ παρόντι τϐπιὸν πιϛϐμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313.

Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα—ἐπεζάρει Rh. 441.

Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

Ἐπιθοάζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιθοάζω Med. 1409.

Ἐπιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.

Ἐπιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα (pro ἐπέθυσα δὲ) ματέρα Or. 561.

Ἐπιθυμεῖν. κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν Al. 870. εἰ μὴ διὰ τῦτο πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.

Ἐπιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχειν An. 1282. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. τῦ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.

Ἐπιθωΰσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει Iph. T. 1127.

Ἐπικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.

Ἐπικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.

Ἐπικελεύειν. ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.

Ἐπικηρύκευμα. κἀπικηρυκεύμασιν ὖκ ἂν πίθοιο Med. 738.

Ἐπικινδύνως Scy. fr. I. 1.

Ἐπίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχῦσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.

Ἐπικλίνειν. τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.

Ἐπικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.

Ἐπικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12.

Ἐπίκοινος. ἐπίκοινον ἐῦσαν An. 124.

Ἐπικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.

Ἐπικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.

Ἐπικυρεῖν. ἐπεκύρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικυρῆσαι χθονὶ Rh. 956.

Ἐπικύρησις. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικύρησιν κακῶν An. 28.

Ἐπικυρία. ἦν ἐπικυρία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικυρίᾳ τίνι; ib. 878. τίν' ἐπικυρίαν λάβω; Or. 266. ἐπικυρίαι αἵδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.

Ἐπίκυρος. ἐπίκυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκυρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκυρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον Rh. 753. ἐπίκυρος ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκυρος—εἴη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίςων ἐπίκυρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκυρον Or. 306. χέρ' ἐπίκυρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγυσ' ἐπίκυρον εἶναι Her. 921. ὕπνυ θέλγητρον, ἐπίκυρον νόσυ Or. 211. ὦ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.

Ἐπικυφίζειν. μόχθυ 'πικυφίζυσαν El. 72.

Ἐπίκρανον. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.

Ἐπικρύπτειν. χρὴς' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτῦ τύχας) σοφὸν Œd. fr. XIII. 2.

Ἐπικτᾶσθαι. θράσει ὐδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.

Ἐπικυρῦν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν; Or. 860.

Ἐπικωμάζειν. κἀπεκώμαζον Al. 834.

Ἐπιλάζυσθαι. κἀπιλάζυμαι ςόμα An. 249.

Ἐπιλάθεσθαι, dor. pro ἤθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς ἐπελάθοντο Hel. 272.

Ἐπιλαμβάνεσθαι. μὴ 'πιλαμβάνυ Ph. 903.

Ἐπιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλησαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.

Ἐπίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.

Ἐπίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.

Ἐπίλοιπος. ἡ 'πίλοιπος ἄςεως ὁδὸς Ph. 849. τἀπίλοιπα ὖκ ἔχω Or. 1120. τἀπίλοιπα κλύειν Ph. 1218. τὰ 'πίλοιπ' ἄκυσον Tr. 923. λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείυ τάφυ ib. 1124. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.

Ἐπιμαςίδιον βρέφος Iph. T. 231.

Ἐπιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελύμεθα Ph. 559.

Ἐπιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.

Ἐπιμένειν. Καςαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίυ κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

Ἐπίμομφος. κἀπίμομφος εἶ φίλοις Rh. 327.

Ἐπινεύειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.

Ἐπινοεῖν. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195.

Ἐπίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.

Ἐπινωμᾶν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.

Ἐπινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.

Ἐπίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.

Ἐπιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι (pro πρ. ξ. αἵμ. σῷ ἐπιπαλάξαι) Iph. T. 880.

Ἐπιπέμπειν. γένναν, ἃν—Ἅιδης Καδμείοις ἐπιπέμπει Ph. 818.

Ἐπιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γᾶς ἐπιπετόμενος Hel. 1502.

Ἐπιπηδᾶν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Ἐπιπίπτειν. ὀυχὶ σοὶ μόνᾳ δύσφρονες ἐπέπεσον λῦπαι An. 1043.

Ἐπιπλήττειν. κακοὶ εὐτυχȣ̃ντες ἐπιπλήττȣσί με Fr. inc. B. 21. 2.

Ἐπιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ϛρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.

Ἐπίπονος. ἐπίπονον εἰς γόȣς πάθος Sup. 84.

Ἐπίπροσθε Sup. 514.

Ἐπίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐϛι ib. 640.

Ἐπιῤῥεῖν. ὄλβȣ ἐπιῤῥυέντος Med. 1229.

Ἐπιῤῥοή. κακῶν ἐπιῤῥοὰς An. 349. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.

Ἐπιῤῥοθεῖν. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. ἐπεῤῥόθησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι Or. 899. πάντες ἐπεῤῥόθησαν Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.

Ἐπιῤῥοίβδην, *adverb.* Her. F. 860.

Ἐπίσαμος, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Phœn. 812.

Ἐπισείειν. μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωπȣ̀ς —κόρας Or. 255. ἐκȣ̃σαν—ἐπισείσω πόλιν ib. 612. ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ἁρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ Hel. 1178.

Ἐπίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. cf. v. 1132.

Ἐπισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς Ion. 1593.

Ἐπίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac. 965. εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ 'πίσημος Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἐπισήμȣς συμφορὰς Or. 542. λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249. ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα λέχη El. 936. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2.

Ἐπισκέπτεσθαι. χρόνῳ τἀμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869.

Ἐπισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε Iph. T. 701. ὧν ἐπισκήπτεις πέρι ib. 1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh. 840. ἐπισκήπτοντα παντοίȣς λόγȣς Hec. 840. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν ȣ̓κ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιϛά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τἀμὰ θεῖναι πλευρὰ Al. 366.

Ἐπισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph. T. 1414. νάματ' ἔνυδρα—δεργμάτων κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A. 1579.

Ἐπίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος Ph. 939.

Ἐπισπᾶν. ἐπισπάσας κόμης An. 711. et Hel. 115. cf. Tr. 882.

Ἐπισπαϛός. ἐξ ἐπισπαϛῶν βρόχων Hip. 783.

Ἐπισπεύδειν. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275.

Ἐπίσσυτος. φῆμα φρένας ἐπίσσυτος Hip. 574.

Ἐπίϛασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίϛαται Hec. 1182. φείδȣ μηδὲν, ὧν ἐπίϛασαι Med. 401. cf. v. 407. δίκην ἐπίϛασαι ib. 537. τὰ χρήϛ' ἐπιϛάμεσθα Hip. 380. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νȣθετεῖν ἐπίϛαται ib. 396. ἓν ȣ̓κ ἐπίϛασθε ib. 919. ἐπίϛαμαι θεȣ̀ς σέβειν, κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίϛαμαι ib. 1254. ἐπίϛασαι τȣ̀ς ἐμȣ̀ς

τρόπους Al. 62. ταῦτα πᾶσ' ἐπίσταται πόλις ib. 154. ἐπίσταμαί γε ib. 422. τἀμὰ οὐκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένους ib. 569. ἐπιστάμεσθα ταῦτα ib. 806. τἀμφὶ σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο An. 431. οὐκ ἐπίστανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσταται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾷν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιστάμεσθα Iph. T. 491. οὐχ οὑτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσταται ib. 876. γραφῇ ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι Tr. 682. στρατηγεῖν ἐπίστασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς Her. 872. ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται Hel. 324. τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίστασο ib. 650. σώζειν τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίσταμαι μὲν οὖ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσταμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιστάμεσθα Œno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσταται Fr. inc. CXX. 2. ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπιστάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο, οἷ' ἐξ ἐμοῦ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο El. 1028. ἠπιστάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπιστάμενος Epist. V.

Ἐπιστατεῖν. ποιμνίων ἐπιστατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἐπιστάτης. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας Or. 1112. ἁρμάτων ἐπιστάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429.

Ἐπιστείχειν. τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπιστέλλειν. ἐπιστέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιστέλλουσιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπιστέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέστειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

Ἐπιστενάζειν. κἀπεστέναξεν (i. e. καὶ ἐπεστ.) Iph. T. 283.

Ἐπιστένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις; Med. 929.

Ἐπιστήμη. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

Ἐπιστήμων. ἐπιστήμων εἶ Sup. 843. οὐκ ἐπιστήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.

Ἐπιστολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν Epist. V. λέχους καὶ τέκνων ἐπιστολὰς Hip. 858. τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστολὰς An. 965. τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς (*mandata*) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπιστολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκους ἐπιστολὰς Hel. 1665.

Ἐπιστρατεύειν. ἐπεστράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεστρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιστρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλοῦν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο Med. 1185. οὓς ἐπιστρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεστρατευμένου Ph. 608.

Ἐπιστρέφειν. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα Her. 942. τί Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη Al. 185. θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη An. 1031. οὐδ' ἐπεστράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐπεστράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεστράφη πέδον Ion. 352.

Ἐπιστροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666.

Ἐπιστροφή. ὧν ἐπιστροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαὶ Hel. 447.

Ἐπισφάττειν. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι ἦλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείου φόνου El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς El. 281.

κἄμ' ἐπισφάζων Her. F. 602. τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάζων δυοῖν ib. 995.

Ἐπίσχειν. ȣδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T. 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. ἔπισχε El. 758.

Ἐπιτακτός. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 2.

Ἐπιτάσσειν. εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ Sup. 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7.

Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέϛειλας ἴσθι ἐπιτελῆ ὄντα Epist. II.

Ἐπιτήδειος. ἐνδυστυχῆσαι τȣ̈νομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist. V. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Ἐπίτηδες Iph. A. 476.

Ἐπιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist. V.

Ἐπιτήδευσις. βιότȣ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις Hip. 261.

Ἐπιτιθέναι. ȣ̓χ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or. 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499. κἄπιθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. κἄπιθεὶς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δὲ) κισσίνȣς ϛεφάνȣς, κ. τ. λ. Bac. 701. κἀπέθȣ (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν Ion. 1597. ȣ̓κ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλοόν; An. 1211.

Ἐπιτιμητής. τȣ́των κολαϛὴν κἀπιτιμητὴν Sup. 255.

Ἐπιτίμιον. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1086.

Ἐπιτολή. σὺν ἄϛρων ἐπιτολαῖσιν Ph. 1123.

Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέπȣσιν αὐτȣ̀ς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπȣ λόγȣς Her. F. 1248.

Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191.

Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα— ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 130.

Ἐπίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med. 529. ἐπίφθονος ȣ̓κ ἦν πόλει Sup. 893. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος Med. 303. αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι Hec. 1185. ȣ̓κ ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχȣς ἐπίφθονον Rh. 334. ȣ̓δ' αἰσχρὸν ȣ̓δὲν, ȣ̓δ' ἐπίφθονον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 203.

Ἐπίφρȣρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρȣρον δέρῃ Or. 1575.

Ἐπιφύλιος. κἀπιφυλίȣ χθονὸς Ion. 1577.

Ἐπίχαρμα Her. F. 459.

Ἐπιχειρεῖν. τȣ̓πιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κἀπεχείρησας κακὰ Hip. 707. κἀπιχειρήσω κακοῖς Bac. 190. κἀπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τȣ̀ς ἄλλȣς τȣ̃το συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.

Ἐπιχρῆσθαι. κἀπιχρώμεθα χθονὶ Rh. 942.

Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. σφάγια τἀπιχώρια Iph. T. 280. τἀπιχώρια τύμπανα Bac. 58.

Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσȣσι νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Ἐποικτείρειν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην Hec. 341. αὐτȣ̃ τάφον ἐποικτείρας El. 545.

Ἐπομνύναι. τίν' ȣ̃ν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν; Iph. T. 747. θεȣ̀ς ἐπώμοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτȣ̃ βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974.

Ἐπονείδιϛος. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιϛον λέγεις Iph. T. 689. τȣ̈νομα τὸ ἐπονείδιϛον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.

Ἐπονομάζειν. ταὔτ' ἐπωνομασμένα σέθεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.

Ἐπόρειν. ἐπεὶ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν ληϛῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.

Ἐπορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόȣς νυχίȣς ἐπορθοβοάσω El. 142.

Ἔπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec. 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε ib. 1525. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος ib. 1540. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκȣ́ω Al. 274. ἔπος ϛυγνότατον Sup. 1160. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A. 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὁσία

δίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν γ' ἂν εἴποι τἆπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τȣ κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ȣ̓κ οἶδα τἆπος τȣ̃το Bac. 1268. πρὸς σȣ̃ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεȣ̃ τόδ' εἰσήκȣσ' ἔπος Ἑρμȣ̃ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τȣ̃το τολμᾷ τȣ̃πος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὁποῖα ȣ̓ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβȣ ȣ̓δὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς στέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc LIX. 1.

Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.

Ἐπȣρίζειν. ȣ̔́τε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπȣ́ρισας An. 611.

Ἔποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτȣσα λόγον Hip. 214.

Ἑπτά. ἑπτὰ παρθένων τάφȣ πέλας Ph. 162. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων ib. 187. ἕπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748. ἑπτὰ πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἑπτὰ ib. 981. et 1101. λόχȣς ἑπτὰ ib. 1100. ἑπτὰ γενναίων τέκνων Sup. 12. ἑπτὰ στρατηγῶν ib. 102. ἑπτὰ ὄχȣς ib. 131. ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἕπτ' ἐφέστασαν δόμοις ib. 755. ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἑπτὰ καρπίμȣς ἐτῶν κύκλȣς Hel. 111. ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρȣς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων Phaëth. fr. VIII. 1.

Ἑπτάπορος. ἑπταπόρȣ δρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἑπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.

Ἑπτάπυλος. ἑπταπύλȣ πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79.

Ἑπτάπυργος. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065.

Ἑπτάστολον πύργωμα Sup. 1220.

Ἑπτάστομος. ἀμφ' ἑπταστόμȣς πύλας Sup. 401. ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἑπτάστομον Bac. 917.

Ἑπτάτονος. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνȣ λύρας Iph. T. 1129.

Ἑπτάφθογγος. τᾶς ἑπταφθόγγȣ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881.

Ἐπῳδή. οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip. 478.

Ἐπῳδός. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπῳδὸν Hec. 1272.

Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.

Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κείνȣ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σȣ̃ πόλις κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστȣ Or. 1007.

Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.

Ἐπωφελεῖν. ȣ̓κȣ̃ν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια ȣ̓δέν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.

Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τȣ̃νομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾷς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγȣσιν ἀνθρώπȣς ἐρᾶν Hip. 347. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾷς χρησὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τἆτ' ἔρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τἆδ' ἐρᾷς ib. 530. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἆ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾶν Tr. 727. ἐπεί μα φῂς ἐρᾶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρᾶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβάντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἷος ἡδίων ἐρᾶν ib. 3. μακρᾶ βία ᾐσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. ἆ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἤρων, *amabam*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πώλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμα λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τὰς ἄγαν ἐρωμένας Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νᾶς Tr. 1052. ἦπα χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν Med. 700. οἷον ἠράσθης ἔρον Hip. 337. ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἠράσθη σέθεν ib. 1303. ἀδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Dan. fr. V. 4. τἆδ' ἐρασθῆναι λέχας Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἔρανος. κάλλισον ἔρανον δὰς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὰς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐρασής. παίδων ἐρασὴς ἦν Sup. 1088. ἀκ ἔσ' ἐρασὴς, ὅσις ἀκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφῃ τὸν ἐρασήν; Cy. 584. πολέμων ἐρασὰς (dor. pro ἐρασὴς) Her. 378. πολλὰς ἐρασὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἴβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἴπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσᾶτον ib. 812. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας ἀδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. ἀδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασαι κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακὰ ib. 1085. σὺ τἆργον εἴργασαι τόδε; ib. 1122. εἴργασαι ἐμοὶ ματρῷον αἷμα Or. 284. ὡς ἀκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασαι τάδε ib. 599. μεγάλα εἴργασαι κακὰ Med. 293. et Hel. 109. ἀδὲν εἴργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασαι νέον; ib. 794. ὅς μ' εἴργασαι τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. cf v. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὡς ἀ δίκην δώσασα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281.

Ἐργασέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἔργμα. ἐχθίσων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' ἀχὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἔργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τἆργον (i. e. τὸ ἔργον) εἴργασαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον ἀκ ἔχασιν οἱ φίλοι ib. 454. αἴσχισον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τἆργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐσὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὸν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον ἀκ ἔσιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἷον ἔργον ἔσ' ἐργασέον ἡμῖν Med. 791. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τἆργον ib. 1236. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέσατον ib. 1328. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. κρεῖσσον τἆργον ib. 501. σιωπῆς ἀδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, ἀκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλᾶσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. ἀ τῶν πονάντων τἆργον ἡγᾶνται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', ȣ̓κ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ȣ̓ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. ȣ̓κȣ̃ν ἐν ἔργῳ χέρνιβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. ϛολὴν πρέπȣσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τȣ̃ργον ib. 218. ἆρ' ἐϛ' Ὀδυσσέως τȣ̃ργον—; ib. 704. ȣ̓ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δȣ̃λος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἱϛορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὥπλιϛαι ϛρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τȣ̃τ' ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τȣ̃ργον ἢ τȣ̃το Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργȣ ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἵεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τȣ̃ργον ȣ̓ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχὲς ἔργȣ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς Θεȣ̃ ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τȣ̃ καλȣ̃ ἔργȣ παρασχεῖν χαριϛήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργȣ Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ̔̃ Or. 287. τἄργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. ȣ̓κ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τȣ̀ς κακȣ̀ς ib. 1024. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. μετατροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σȣ ȣ̓κ οἶδ' ὅπως χρή μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχȣσα, τἄργα δ' ȣ̔̃ ib. 1233. φανερὰ καὶ τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύθοις εἰκότ', ȣ̓δ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ̔̃ Hel. 293. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. Ἥρας τάδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενȣ̃ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 74. ἥκω ȣ̓ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυσαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐϛὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ̔̃ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τȣ̃ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' ȣ̓δαμȣ̃ Fr. inc. LI. 2. πονηρὰ τἄργ' ἔχȣσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἔρεβος. ȣ̓́πω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρείδειν. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε Her. 603. ἔρεισον σκόλοπι El. 898. πρὸς ϛέρν' ἐρείσας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβȣ παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρείδȣ περιφερῆ ϛίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 664. τί ἐρῶ καλόν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. ȣ̓δὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δή τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. ȣ̓κ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. ȣ̓ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ὐκ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ὐκ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ὑ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἥν πάρος ὐκ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῦσιν—; Sup. 343. ὑ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων ϛρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῦμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἥ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ὐκ ἐρεῖς σύνθημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τῦτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῷϛον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγυς) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ὐδ' ἱϛορῦσῃ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὔνυς ὖσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ὐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ὑ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινὰ—ἐρῦσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἴρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἴς τε δάκρυα —εἴρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἴρηται γὰρ ib. 1284. εἴρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἴρηται τόδε Iph. A. 960. τἄλλα εἴρηται μάτην Her. 118. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σῦ ϛόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταί τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἔρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβρυχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον ϛέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾄδυ ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἔρεσθαι. κἀμὲ νῦν ἔρυ, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἥν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. κἂν τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βύλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρυ, τίν' ἄνδρ' ἄριϛον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βύλομαι ἔρεσθαι σῦ κασιγνήτυ πέρι El. 548. ἀϛῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἤρυ; ib. 1072. εἰδότ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ὑ χρησμὸν ἠρόμην θεῦ; Her. 1038. ὕτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ὐκ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἤρυ τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχυσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἓν ὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ὔ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιϛάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχυσαν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῦν. μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίϛων Med. 4.

Ἔρευνα. ὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾷς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾷ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὺς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθειδᾶν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθείδαις νόμος τίς ἐϛιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν ib. 1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἤδ' ἐρημία Hec. 981. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄγȣσ' ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν ὁδȣ̃ πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr. 26. ναȣ̃ς τε—ἐρημίᾳ δȣ̃ς ib. 97. καρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἐρημίαν πτώσσȣσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχȣσ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημίᾳ ὀρφανȣ̀ς δόμȣς οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἐρημίας τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, ȣ̓κ ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἔρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιϛȣ̃ σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίȣ πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. οἴκȣς ἐρήμȣς ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμȣς δεσπότας Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ȣ̃σα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φευξȣ̃μαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσȣ̃σαν εἰσίδῃς ib. 712. ἔρημον ἐϛιȣ̃χον αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρημον ȣ̃σαν ἐναλίȣ κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμȣς Al. 928. εὐνὰς ἐρήμȣς Rh. 574. ὁδȣ̀ς ἐρήμȣς ἴμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμȣς ἀξένȣς τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ȣ̓κ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημȣ̃ν. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τȣ́σδ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεϛῶν Περγάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἁ πολύϛονος Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' ȣ̃σα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. ȣ̓κ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς ȣ̓ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; ib. 627. ἕνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. πρὸς Ἐριννῦσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ȣ̓ρείας ναίȣσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἔρις. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίȣ μετέβαλεν ἅρμα ib. 1001. ἔριν λύȣσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος ib. 354. ȣ̓κ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις ϛρατηλάταις ib. 1471. σὰ ἔρις, ȣ̓κ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι ϛυγερᾷ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μȣ̃σαι φιλȣ̃σι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος—ἔμιμνον ib. 961. Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέϛȣ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μȣσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίϛην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σȣ̃ πέρι ἔϛαι ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ȣ̓ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτȣσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἔρις, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τȣ̃ γηγενȣ̃ς Ἐριχθονίȣ ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίȣ τȣ̃ πάλαι μιμήματα ib. 1429.

Ἕρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίȣ Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἕρκος. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας ἕρκος ȣ̓κ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 155.

Ἕρμα ϛερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκȣς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα—τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. ȣ̓ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρίν γ' ἂν εἴπῃ τȣ̃πος ἑρμηνεὺς τόδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεὺς ἐγὼ El. 333. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμȣ̃ πίσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβών μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμȣ̃ ib. 57. ἥ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κλῆρος Ἑρμȣ̃ Æol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιὼν, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἔρνος. ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὦ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροισιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἔρος. οἷον ἠράσθης ἔρον; Hip. 337. διδȣ̃σ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τȣ̃ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἕρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει Or. 1012. οἷον ἁ Κύπρις ἕρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἕρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἕρπε νῦν Or.

793. ἕρπ' ἐς οἴκους Hec. 1019. et An. 434. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου ib. 1245. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἕρπ' Ὄλυμπον Tr. 92. ἕρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἕρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν Cy. 444. κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἷρπ' ἄναυδος Ph. 41. εἷρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715. πρὸς ᾠδὰς εἷρπε Cy. 422. εἰς πρῷραν εἷρπε Hel. 1598. εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἵρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἑρπετόν. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἔρρειν. ἔρρεις Or. 328. et Tr. 173. ἔρροι τᾶς ἡσύχου προνοίας Or. 1407. ἐρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔρρ', αἰσχροποιὲ ib. 1346. ἔρρ' αἰθέριον— φάρος An. 831. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. οὓς χρῆν θανόντας ἔρρειν Sup. 1113. ἔρρει φάος σκήπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις ib. 379. ἔρρει στρατιὰ Rh. 747. ἡ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔρρει νὺξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔρρεις μάτην Hel. 1236. ἡ μὲν ἔρρει συμφοραῖς Ion. 699. ἔρρει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 651. ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς El. 952. ἔρρου νυν αὐτὸς— Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπου Ph. 1495.

Ἐρυθραὶ, *nom. urbis*. Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἵ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. οὔτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἔρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκούσας πατρίδος οὐλομένας ib. 792. vid. not. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἔρχεσθαι. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεταί σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανουμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. οὐκ εἰς αὔριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἔνθ' ἐνάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ χρεὼν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὢν ἐλήλυθας ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. οὐκ οἶσθ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἦλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; ib. 516. ἐλθὲ, ὡς πίῃς—αἷμα ib. 536. ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. ὦ

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι ib. 503. ὧν οὕνεκ' ἦλθον ib. 610. ἦλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινοὺς λόγους ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἦλθον εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἦλθε ib. 1479. κἀμοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. οὔ τι φαύλως ἦλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθου εἰς τέρψιν ἦλθες ib. 203. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ib. 367. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἦλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες —ἐς μάχην; ib. 601. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν —ἐλθεῖν ib. 813. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου ib. 886. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib. 936. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; ib. 1087. οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρου ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων ib. 1108. οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος Hip. 76. ἦλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. οὔ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παιὰν ἔλθοι ib. 1373. ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τοὐμὸν στόμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους Al. 123. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακὸν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μείζων ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἦλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἦλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τὠμῷ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. οὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. οὔτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. νόσον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; Tr. 60. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες ib. 901. οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχὴς Tr. 1167. ὃ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. ἐλθεῖν ἐγγὺς δορὸς ib. 815. οὐκ ἐβούλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἵν' ἐλθεῖν βȣλόμεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389. εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ib. 545. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον; ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. παρ' οἵαν ἤλθομεν ϛάθμην βίȣ; ib. 1514. ȣ̓δ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδȣ; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib. 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002. εἰς συναλγȣ̃ντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν εἰς θεȣ̀ς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ' ἔλθω; ib. 377. ἢν ἔλθῃ πύϛις εὐτυχὴς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. ȣ̓κ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσȣς Dan. 65. μὴ 'πὶ δȣλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσȣσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. κρεῖσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr. XXI. 4. εἰς ȣ̓ράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 4. εἰ εἰς γάμȣς ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ θανάτȣ τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἤλυθε Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύϛατα εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε ib. 1011. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίȣς ἤλυθον ȣ̓ρανίδαι Ph. 830. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δȣ́λειος An. 301. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον Iph. A. 186. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον ib. 231. εἰς θόρυβον ἐγὼ ἤλυθον ib. 1349. σοὶ ἤλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἤλυθ' ἔχων ϛρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίȣς Tr. 374. ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἤλυθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 167. καίριος ἤλυθες ib. 598. ἐλθὼν εἰς Ἀχαϊκὸν ϛρατὸν Hec. 287. Τροίαθεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' ȣ̃νεκ' εἰς Τροίας πέδον ib. 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703. ὥσπερ ȣ̓κ ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ' ἀϛοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἴκȣς ib. 1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν ib. 1648. ἐλθὼν ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος Sup. 562. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416. ἐπὶ πλεῖϛον ἐλθόντα Rh. 947. πυκνὰς εἰς Τροίαν ὁδȣ̀ς ἐλθόντα Tr. 236. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπίκȣρος ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθȣ ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλθόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628. φίλȣς ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph. T. 902. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης ib. 748. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλθȣ̃σα Hec. 727. ἐλθȣ̃σα ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήϛρας τάφον Or. 114. κακῶς ἐλθȣ̃σα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. κληδὼν εἰς ϛράτευμ' Ἀχαϊκὸν ἐλθȣ̃σα Tr. 653. παίδων ἐλθȣ̃σ' εἰς ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 2. ταὔτ' εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2.

Ἔρως. κἀμὲ τȣ̃δ' ἔρως ἔχει Ph. 625. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τᾶς ἀπλήϛȣ κοίτας ἔρως ib. 151. ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib. 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος ib. 39. ȣ̃ τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεί μ' ἔρως

ἔτρωσεν ib. 392. ἔρωτος οὕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρᾶ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ὁκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1430. ἔρως τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρως ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρως ςρατείας ib. 808. ἔρως ἵππων Rh. 859. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέυ κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέςη ib. 414. ὁκέτ' ἔρως ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιςὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένυ ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτυσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπιςον ἔς' ἔρως ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1. μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρως ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. ὁκ ἔς' ἔρως τοιῦτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος Œd. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρως ἄνδρας ὁ μόνυς ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νυθετύμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μυσικὸν ἔρως διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρως βίυ Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τᾷ σοφίᾳ παρέδρυς πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ὀχ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τὺς προπότας θιάσυς ἐρώτων Rh. 362. λωτῦ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκῦσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίυς τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλυς ἔρωτας Dic. fr. VII. 2. ὁκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχρὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίυ Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρως, deus amoris, *Cupido,* Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾷν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾷν, ἢ κλύειν ἐμῦ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾷν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. ὁκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ὁ τῦτ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς ὁ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρῦσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπις' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκῦσαι (sc. χρεὼν) τὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ὁκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθών σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα ib. 554. ἀπέςην τῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ὁ πώποτ' ἠρώτησα Phœn. fr. IX. 8. εἰφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεὶς Med. 501.

Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἴκυς ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῷον ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίυς ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντυ ib.

992. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείυς ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὺς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγυς ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ὕδας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Ier. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίυ ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἀΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἅλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. ἐς τρὶς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρῦπτον ἐς ᾅδην στείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμυς ib. 544. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτυ δόμυς ib. 751. ἐς τήνδ' ἑστίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθὼ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὺς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργείαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχὺς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὖλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα σώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπυς ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961.

ἐς τίνα; sc. θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργείαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἁγνὸν Φοίβυ πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὔριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐύδρυ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾅδυ ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἕλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἅλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην ib. 347. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὡραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀστέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ὐρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. πελαγίυς ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὺς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφυς Φοίβυ Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ὗς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὺς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾅδυ Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἑσπέριον ἐς αὐ-

λὰν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν ib. 427. ἐς ὠρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολὼν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίω ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεὶς ἐς ὠδας ib. 956. ἐς τίνα ςεναγμὸν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmæon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἔς τε, *usque dum, donec.* ἔς τ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Hip. 659. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὁυμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἔς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσείδειν. ὄψιν, ἃν ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες μαςὸν ib. 630. πικρὼς ἐσεῖδες γάμως Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς ςείχωσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσείδομεν πρὤργω πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσείδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐςὶ Hel. 751. ὄϊν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῶ ποτε θείαν Ἑλένω ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένως Med. 163. μὴ 'σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς μαςὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ ςυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734. χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδῶσ' οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκωε, ὧν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκως ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἔσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἐλῶσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ὤτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἠσθημένος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἤσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς ib. 597. ἐσθλῶ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλῶ πατρὸς Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίςαμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλῶ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ὠκ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλῶ παῖ Rh. 388. ὦ μῆτερ ἐσθλῶ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλὸς Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλῶ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῶντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῶ Æg. fr. VI. δῶλον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλὸς Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλῶ καὶ φίλω παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλὼς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φὺς ib. 326. ἐσθλῶν κακίως ἐνίοτ' εὐτυχέςεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ὤσα Ion. 620. ἐσθλὼς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' οὐδὲν ἄεθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκούσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2.

Ἐσιέναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔσειμι; Hip. 1067. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῄει Dan. 36.

Ἑσμός. γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον Bac. 709.

Ἔσοδος. ἐσόδους Φοίβου Ion. 104.

Ἐσοικίζειν. εἰ παρ' εὐγενοῦς μητρὸς—ἐσῴκισ' οἴκους Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. μ' ἐσόψει χειρὸς ἀναρπασὰν σᾶς Hec. 206. ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται El. 635.

Ἐσορᾷν. ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους Med. 1099. οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾷς τάδε; Bac. 550. ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τούσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει ib. 811.

Ἑσπέρα. ἡ πρὸς ἑσπέραν φέρει Or. 1260. οὐχ ἑσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.

Ἑσπερίδες. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Ἑσπέριος. ἀστέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.

Ἕσπερος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. τὰ ἕσπερα νῶτα El. 731.

Ἕσπεσθαι, i. q. ἕπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαι—ἕσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονοῦσα—ἅμ' ἑσπόμην; Tr. 946.

Ἐσσαιεὶ, pro εἰσαεί. χάριν τὰν ἐσσαιεὶ Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.

Ἑστία. πατρῷα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 359. ἕδραν παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἑστίαν ἠκισμένη ib. 1130. πᾶσα πρόσθεν ἑστίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἑστίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς ib. 592. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμου τύραννον ἑστίαν An. 3. δώμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἑστίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν Hel.

239. *μεσόμφαλος ἑστία* Ion. 462. *πρόπυλα ἑστίας ἐμῆς* Her. F. 523. cf. v. 554. *πρόσειπε ἑστίαν* ib. 599. *πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις* ib. 715. *ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν* El. 205. *ἑστίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλȣσιν* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι* Iph. T. 844. *πολλῶν κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων* Her. 145.

Ἑστίαμα. *τὰ Ταντάλȣ θεοῖσιν ἑστιάματα* Iph. T. 387.

Ἑστιᾷν. *ἐν δόμοισιν ἑστιῶ ξένον* Al. 768. *ἑστιᾷ γάμȣς* Her. F. 483. *ἑστιᾷ λαμπρότερον* Epist. V.

Ἑστιȣσθαι. *δῶμα ἑστιȣται* Ion. 1464.

Ἑστιȣχος. *ἑστιȣχον αὐλὰν* An. 282. *Δήμητερ ἑστιȣχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς* Sup. 1.

Ἐσύστερον Iph. A. 720.

Ἐσφέρειν.—*λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι* Hel. 670.

Ἐσχάρα. *βωμȣ δεξίμηλον ἐσχάραν* An. 1139. *Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν* ib. 1241. et Sup. 1199. *βροτείαν ἐσχάραν* Rh. 928. *πλατείας ἐσχάρας ἔπι* Cy. 383. *ἐπ' ἐσχάραν Διὸς* Her. 122. *ἀπ' ἐσχάρας* ib. 128. *Ζηνὸς ἐσχάραν λιπὼν* ib. 342. *πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς* Her. F. 922. *ἀμφὶ ἐσχάρας* El. 801. *βώμιοι ἐσχάραι* Ph. 281. *Λοξίȣ ἐπ' ἐσχάρας* ib. 291. *θεῶν ἐπ' ἐσχάραις* Al. 117. *ἐσχάραις ἐφέσταμεν* An. 1103. *πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν* Sup. 33. *σεμναῖσι Δηȣς ἐσχάραις* ib. 290. *δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* Plis. fr. III.

Ἔσχατος. *ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα* Or. 1222. *γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν* Med. 540. *Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι* Iph. T. 1450. *ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *πλάταισιν ἐσχάταισι* Iph. A. 292. *ἥκεις συμφορᾶς εἰς τȣσχατον* Or. 447. *μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον* Ph. 90. *ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον* Hip. 373. *κακῶν εἰς τȣσχατον πεσόντες* Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. *τὸ ἔσχατον τȣτο* Hel. 294. *τὸ ἔσχατον τȣτο θαυμαστὸν* Peliad. fr. V. 1. *γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν* An. 1082. *κλιτύων ἐν ἐσχάτοις* Cy. 27. *Ἀλκάθȣ ἐπ' ἐσχάτοις* Her. 279.

Ἔσω. *ἔσω σκηνωμάτων* Hec. 616. *ἔσω δόμων* ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. *χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς* Or. 42. *ἔστιν ἔσω* ib. 60. *δωμάτων ἔσω* ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. *πυλῶν ἔσω* Or. 864. et Rh. 603. *λόγȣς πέμψασ' ἔσω* Or. 1221. *ἔσω στείχοντες* ib. 1222. et Iph. T. 470. *ἔσω μολόντες* Or. 1408. Cy. 627. et Her. F. 333. *δόμων ἔσω* Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. *τειχέων ἔσω* Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. *δικτύων ἔσω* Ph. 270. *ἐπ' ἀμφιπύλȣ ἔσω μελάθρȣ* Med. 134. *ȣρανȣ ἔσω* Hip. 2. *γνώμης ἔσω* ib. 510. *ἔστειχον ἔσω* Al. 919. *πέμπȣσί μ' ἔσω* ib. 927. *πυρὸς ἔσω* Sup. 1018. *ἔσω κλείθρων* Iph. A. 345. *φόβον πέμψας ἔσω* Iph. T. 1308. *ἔσω πέτρας* Cy. 194. *ἀρκύων μολεῖν ἔσω* ib. 195. *ἄντρων ἔσω* ib. 374. *ἔσω βλεφάρων* ib. 483. *ἔσω πέπλων* Hel. 250. *αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω* ib. 361. *ἔσω πάρειμι* ib. 458. *τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει* Ion. 414. *πνευμόνων ἔσω* ib. 767. *ματέρος ἔσω δέρας* El. 1223.

Ἔσωθε Her. 42.

Ἔσωθεν. *αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω* Hip. 567. *κολεῶν ἔσωθεν* Iph. A. 1567. *ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς* Iph. T. 41. *Συμπληγάδων ἔσωθεν* ib. 1389. *δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων* Cy. 514. *ἔσωθεν αὐλίων* ib. 589.

Ἑταίρα. *χλιδανῆς ἑταίρας βόστρυχον* Cy. 498.

Ἑταιρία. *τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;* Or. 1072. *ἑταιρίαν σέβων* ib. 1079.

Ἑταῖρος. *ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότȣ παρόνθ' ὁρῶν* Al. 779. *κτᾶσθ' ἑταίρȣς* Or. 802. *μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλȣς ἑταίρȣς* Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. *πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο* Hel. 605. *τοῖς αὐτόθι ἑταίροις* Epist. V.

Ἔτειος. *ἔτειον δασμὸν φέρειν* Rh. 435.

Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.

Ἐτέοκλος, *nom. propr. viri*, Sup. 872. et 1037.

Ἕτερος. *τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον* Or. 346. *ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτνεῖ* ib. 1537. *τοῖνδ' ἑλȣ δυοῖν πότμοιν*

τὸν ἕτερον Ph. 959. εὐγενετᾶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ἐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ἐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρες ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὲς ἔτλην χἀτέρες ἄλλες πόνες Sup. 573. ἕτεροι σε πλέον ἐ μέλονται Her. 354. ἐ δόμων γ' ἑτέρες ἄρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρες Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρες ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλω πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἢ 'τερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ἐκ ἔτῃ πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ἐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον σόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἔτι. κἄτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ἐν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὲς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδεμαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὅδ' ἐκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἑτοιμάζειν. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. ἑτοίμαζε, scil. βελὴν Her. 473. δάκρυα ἑτοιμάζεσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἕτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἑτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph. 487. θνήσκειν ἕτοιμος Ph. 976. ἕτοιμος ἀφθόνῳ δεναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἕτοιμος Al. 147. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἥκω ἕτοιμος Bac. 180. ἕτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἕτοιμοι El. 796. γάμες ἑτοίμες Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. τὸ ἕτοιμόν ἐστιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ Her. F. 86. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδε τάδε ib. 453. τάδ' ἕτοιμα Al. 256. ἕτοιμ', ἃ βέλει, τὰ 'π' ἐμε Tr. 74. ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμες ἐτῶν κύκλες Hel. 111. δέκα διελθέσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾷς ἐδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾶν. εὖ πράξειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ στάχυν φέρει ib. 593. τετο ἤν τις εὖ μάθοι ib. 601. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκεσον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν· εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et sæpius ὡς ἐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλέμεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆσο ib. 1475. εὖ ἔσται Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τέσδ' ἐκόσμησας λόγες ib. 576. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βελεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926.

κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν ib. 1034. *τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν* Hip. 398. *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν* ib. 462. *εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου* ib. 477. *εὖ οἰκουμένας πόλεις* ib. 486. *σύ γ' εὖ με νουθέτει* ib. 724. *εὖ σοι γένοιτο* Al. 630. *ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ* ib. 813. Plura v. in *πάσχειν*. *εὖ δοίης* ib. 1007. *οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην* ib. 1073. *θεοί σοι δοῖεν εὖ* An. 751. *εὖ μ' ὑπηγάγου* ib. 907. *πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας* ib. 951. *ὅστις εὖ βουλεύεται* ib. 1281. *εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν* Sup. 641. *τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ* ib. 778. *παῖδας ευ παιδεύετε* ib. 917. *εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτοὺς* Iph. A. 66. *γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ* ib. 388. *θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ* ib. 390. *τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσται* ib. 396. *εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη* ib. 990. *ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος* Iph. T. 540. *ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο* ib. 559. *κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ἔστω γίγνεται* ib. 580. *τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ* ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. *εὖ γε κηδεύεις πόλιν* Iph. T. 1212. *χεῖρες εὖ τεθραμμέναι* Rh. 176. *εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν* ib. 216. *ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες* ib. 317. *εὖ παραινεῖς* ib. 339. *εὖ εἴη τυχεῖν* ib. 594. *βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον* Tr. 335. *εὖ τὰς τύχας κεκτημένη* ib. 732. *εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας* Bac. 475. *ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ* ib. 479. *εὖ καταστῆσαι τάδε* ib. 801. *αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν* Cy. 201. *ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;* ib. 213. *μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν* ib. 236. *τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει* Her. F. 694. *τὸν εὖ διϊαύοντα* ib. 1049. *εὖ τόδ' αἰσθάνῃ* ib. 1312. *εὖ τεθραμμένη* El. 65. *εὖ δραστέον* ib. 262. *τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ* ib. 386. *εὖ μεμαντεῦσθαι* ib. 981. *οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ* ib. 1068. *τὰ εὖ πίπτοντα* ib. 1100. *μεγάλα βουλεύοντες εὖ* Æol. fr. VII. 3. *εὖ φέρειν συμφορὰς* Alcmen. fr. X. *γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος* Antiop. fr. XII. 1. 2. *εὖ βίον κεκτημένος* ejusd. fr. XXIX. 1. *μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν* ejusd. fr. XL. 3. *ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν,* sc. *αἱ τύχαι* Ar. fr. XXVI. 2. *εὖ ζῆν* Aut. fr. III. 3. *παλαίσας εὖ* ib. 16. *τοῦ εὖ τητώμενος* Bel. fr. XVI. 16. *οὐρανὸν εὖ συγκεκραμένον* Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. *μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε* Med. 975. *ἐξ εὐαγγέλου φήμης* Ph. 1223. *δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου* Med. 1010.

Εὐαγής. *πύργον εὐαγῆ* Sup. 652. *χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ* Bac. 661.

Εὐάγκαλος. *μισῶ εὐάγκαλον τόξον* Phaëth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Capanei, Sup. 985.

Εὐάζειν. *εὐάζω μέλεσι βαρβάροις* Bac. 1033. *ὃς εὐάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς* Cy. 493. *τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεὸν* Bac. 67.

Εὐαής. *εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς* Hel. 1520.

Εὐαίων. *ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ* Iph. A. 550. *εὐαίωνα διαζῆν* Bac. 426.

Εὐάλιος. *ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου* Hip. 129. *εὐάλιον πῦρ* Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro *εὐημ.* *ἕξεις εὐαμερίαν* El. 197.

Εὐᾶν, *partic. lætæ exclamationis,* Tr. 326.

Εὐανδρία. *ἡ εὐανδρία διδακτὸς* Sup. 913. *οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν* El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὔανδρος. *εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν* Tr. 229.

Εὐανορία. *εὐανορίᾳ θεῶν* Her. F. 407.

Εὐάρμοστος. *εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις* El. 702.

Εὔασμα. *εὐάσμασι Βακχᾶν* Bac. 129. *ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε* ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro *εὐήχ.* *εὐάχητον—ἐπὶ πόντον* Hip. 1272. *ὕμνους εὐαχήτους* Ion. 884.

Εὔβοια. *πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας* Iph. A. 120. *κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν* Tr. 84. *ἀπ' Εὐβοίας μολὼν* Her. F. 32.

Εὐβοΐς. *Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι* El. 442.

Εὔβοτος. *βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην* Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβουλία. *τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλίᾳ* Ph. 728. *φρενῶν εὐβουλίᾳ* ib. 753. et Sup. 1062. *εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας* Sup. 161. *μετετέθην εὐβουλίᾳ* Iph. A. 388.

Εὔβȣλος ἀνὴρ Rh. 105.

Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.

Εὐγάθητος. θῦμ' ȣκ εὐγάθητον Iph. T. 212.

Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τȣ̈νομα Hec. 381. μέγα ἡ 'ὑγένειά σȣ Or. 782. εὐγένεια ȣδέν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ȣδ' ἡ 'ὑγένειά σ' ηρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τȣ̈ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλȣ́μεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'ὑγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλȣ̈τον, ἢ 'ὑγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μή μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. ȣδὲν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ȣκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ȣδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνȣ̈σιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.

Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ȣ σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν Ion. 1060.

Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενȣ̈ς γήμας Or. 1676. πένης ȣδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρὸς εὐγενȣ̈ς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' Ἑλλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενȣ̈ς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. ὁὑμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενȣ̈ς πατρὸς ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενȣ̈ς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐγενὴς ἀνὴρ ςρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίςαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατρὸς εὐγενȣ̈ς ἄπο Tem. fr. XIII. 1. τȣ̀ς εὐγενεῖς ȣ ςυγȣ̈σι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνȣσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἤθεσιν τȣ̀ς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενȣ̈ς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρῇδα Ion. 242. παρ' εὐγενȣ̈ς μητρὸς ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ȣκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δȣ̈λον ἥκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχȣσιν εὐγενές τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τȣ̈το τό τ' εὐγενὲς —δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τȣ̈ πρὶν εὐγενέςερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεςέρȣς Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέςατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεςάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεςάτης γνώμης Hel. 1702.

Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανȣ́μεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.

Εὔγλωσσος. ἧσσον εὐγλώσσȣ φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.

Εὔγνωςος. τὰ πρὶν ȣκ εὔγνωςα συμβαλȣ̈σ' ἔχω Or. 1394.

Εὔγομφος. εὐγόμφȣς πύλας Iph. T. 1286.

Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τȣτο ȣκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγȣσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς ȣκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένων εὐδαιμονῇς Hel. 1456. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. ȣ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις ȣκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3. ȣδεὶς διὰ τέλȣς εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ȣκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ȣκ ἔςιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονȣ̃ντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονȣ́ντων ὡς τάχα ςρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. ȣκ ἔςιν ȣδὲν διὰ τέλȣς εὐδαιμονȣ̃ν Sup. 270. εὐδαιμονήσει ȣχ ἕν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἵν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλȣ́σας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφυ Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν ȣδείς ἐςιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ȣδεὶς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχȣσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἁγιςεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ȣκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ȣκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλȣ̀ς ἐς οἴκȣς καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ȣκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ȣ γὰρ, ὅν γ' ἐγῷδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβȣ́ντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύȣσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ȣ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. 'Ελλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. 'Αραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν ȣκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κȣ̓κ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχȣσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὕδειν. ȣ̓́ποθ' εὕδει λυπρά σȣ κηρύγματα Hec. 662. εὕδειν νιν ἔδοξα Or. 169. ȣ̓́πω κακὸν τόδ' εὕδει Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὕδειν Iph. T. 46. ςρατὸν εὕδειν ἐῶμεν Rh. 124. εὕδει ὕπνον ȣκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὕδει; ναὶ, εὕδει ὕπνον ὀλόμενον ib. 1061. ȣχ εὕδει σαφῶς El. 617. εὕδȣσ' ἐν ἀςρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὕδομεν πεδοςιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὕδομεν ib. 769. εὗδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὗδον πᾶσαι Bac. 682. εὕδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν 'Αγ. φόνον El. 41. εὕδȣσα 'Ινȣ̃ς συμφορὰ Inus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
Εὔδενδρος. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
Εὐδία An. 1146.
Εὐδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κἂν γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3.
Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων Sup. 1130.
Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ; Rh. 496.
Εὐδοξία. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία Hec. 956. οὐκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾷν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλους μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βούλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ὦ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔσῃ Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἢ τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.
Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
Εὐήθης. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα An. 626.
Εὐηθία. ἀνωφελὴς εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ Hip. 639.
Εὐήλιος. εὐηλίῃσι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
Εὐήρετμος. εὐηρέτμους ναῦς Ion. 1160.
Εὐήρης. νεὼς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.
Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν El. 526.
Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
Εὔθηλος. εὔθηλον πόριν Bac. 736. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579.
Εὔθηρος Bac. 1251.
Εὔθριγκος. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70.
Εὐθὺ, *adverb.* τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
Εὔθυρσος. νάρθηκα εὔθυρσον Bac. 1156.
Εὐθὺς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτιστα τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὃν—εὐθὺς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὤτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθὺς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθὺς ib. 1206. τὴν εὐθὺς Ἄργους—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθὺς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. ϛέφϐσιν εὐθὺς σϐ κασιγνήτϐ κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων ϛέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὔφρϐρον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας ϛάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τϐτϐ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὔϊος, *cognomen Bacchi,* Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὔϊος θεὸς ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐΐϐ Cy. 191. γυναιξὶν εὐΐοις Ph. 660. τελετὰς εὐΐϐς Bac. 238. εὐΐϐ βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὔϊα Tr. 451. εὐΐων ὀρῶν ἄπο Bac. 790.

Εὔϊππος. εὐΐππϐς ὄχϐς An. 1019. Ἑλλάδος εὐΐππϐ Iph. T. 133. εὔϊππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐΐπποις Ph. 17. Θρῄκης εὔϊππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.

Εὔκαρπος. εὔκαρπον Θηβαῖον ϛάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπϐς γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὔκηλος. ὡς ϐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεής. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτϐ τις εὐκλεὴς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν εἰς τοσϐτ' ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεὴς ib. 197. ἔϛαι ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς Ion. 1575. εὐκλεὴς πόσις Her. F. 290. εὐκλεὴς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς ϐνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ ϛρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν Hip. 47. εὐκλεής γε κατθανϐμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ Iph. A. 1441. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ Med. 236. ϐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανϐμεθα Hip. 687. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. εὐκλεὲς τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. τοῖς κατθανϐσιν εὐκλεὲς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέϛατος βίος Med. 810. et εὐκλεέϛατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέϛατον Hel. 973. εὐκλεεϛάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δϐλοις εὐκλεέϛατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὔκλεια. πρὸς ϐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὔκλεια οἷς ἔϛ' ἀληθείας ὕπο An. 321. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 801. πόλει ϛέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὔκλειαν πατρὸς ib. 1370. εὔκλειαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τϐτο αὐτὸ βϐλομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271.

Εὔκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὔκοσμος. ξανθοῖσι βοϛρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὔκρας Antiop. fr. XLI.

Εὔκρατος. βίος εὔκρατος Melan. fr. XV. 2. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυϛυχϐσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὔκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλϐ Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὴμὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβȣ̃ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβȣ̃, μή τι σὸν σφαλῇ ςόμα Hip. 100. εὐλαβεῖσθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλȣς ib. 1059. καιρὸν εὐλαβȣ́μενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαςρὸς εὐλαβȣ́μενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβȣ́μενος μολεῖν Dan. 24. ȣ̓δὲν ȣ̓δέν' εὐλαβȣμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβȣμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέπȣσιν εὐλαβȣ́μεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβȣ́μεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβεςέρως Iph. T. 1375.

Εὔλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένȣς Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μή μ' εὐλογείτω τις Ph. 974. Οἰκλέȣς τόκον θεοὶ εὐλογȣ̃σιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ȣ̃νεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. 'Αρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὔλοχος. τὰν εὔλοχον ȣ̓ρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας 'Απόλλων Al. 574.

Εὔλυρος. "Απολλον εὔλυρε Lic. fr. IV.

Εὔλυτος. εὔλυτα ςέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῆ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδȣ χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τȣ̃το εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐςὶν εὐμενὴς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενȣ̃ τᾶδ' εὐμενὴς Sup. 630. ὢν ȣ̓κ εὐμενὴς Bac. 921. δȣ̃λον εὐμενῆ Meleag. fr. VIII. 2. λυπȣμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεςάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῆ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρȣσία Al. 609. εὐμενὴς ἡ θεὸς ib. 794. σȣ̃ εὐμενȣ̃ς πόλει ȣ̃σης Sup. 1229. εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρȣ χθονὸς Iph. T. 1086. ἔν τ' 'Αθήναις, κἀνθάδ' ȣ̃σαν εὐμενῆ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐςὶν εὐμενὴς Æol. fr. X. 3. ἔςιν τί μοι κατ' ῎Αργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέςερον Sup. 351. ἵν' ȣ̓δὲν μητρὸς εὐμενέςερον Al. 320. εὐμενέςερον ἂν —Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδȣ̃μαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχες—Εὐμενίσι τρισσαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκȣσι τύχας Iph. A. 595.

Εὔμηλος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 216.

Εὔμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὔμολπος, *nom. propr. viri.* ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπȣ δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι ςυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936. ȣ̓δέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Œd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὔμορφος. εὔμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμȣσία. εἰ ζῴην μετ' εὐμȣσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμȣσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.

Εὔμȣσος. τᾶς ȣ̓κ εὐμȣ́σȣ μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὕπερ ηὐνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναςήριον ὑγιὲς Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κεὶ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. εὐνῆς ὕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. ὀρθεμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίυ ib. 673. εὐνῆς ἕκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνὴν ἀντὶ σῦ ςέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ εὐνὴν Cy. 386. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἣν ὕποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρὸς An. 471. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὖ δ̓ιαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμυς εὐνὰς σεβίζυσα Med. 643. γαμηλίυς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίυς εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἠδικημένην An. 350. κἄςρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib. 1306. οἵ τά τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέυς Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδύμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν Her. F. 344. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος ib. 800. ἐφεςίυς εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὔνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίςης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκυς εὐνοῶν ἐτύγχανες Dan. 64. εὐνούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὔνοια. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. ὑκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ὕ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέςη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως Hel. 1441. ἄκαιρος εὔνοι' ὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ὑ κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὺς Her. F. 779.

Εὔνυς. εὔνυν ὄντα σ' ἐξεπίςαμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὔνυς ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιύμεθα εὔνυν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὔνυς ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) *fœm.* εὔνυς εἰμὶ Hip. 698. εὔνυς καὶ σοί, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει An. 59. εὔνυς εἰμ' Ἕλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὔνυς ὖσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὔξεινος. ἐντὸς εὐξείνυ πόρυ An. 1263.

Πόντυ—πέτρας Εὐξείνυ Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.

Εὔξενος. Εὔξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένυ Πόντυ πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.

Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092.

Εὔογκος. εὔογκος εἶναι γαςρὶ μὴ πληρυμένη Bel. fr. XVII. 5. ὑδ' ἄγαν εὔογκος Syl. fr. III. 3.

Εὐοδία. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.

Εὐοῖ, *partic. lætæ exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.

Εὔολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.

Εὐοργησία. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.

Εὐορκεῖν. ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.

Εὐορκησία. ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1039.

Εὔορκος. εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν Med. 495.

Εὔορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμυς Tr. 125.

Εὔοχθος. εὐόχθυ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1169.

Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.

Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.

Εὔπαις. εὔπαις ὁ Λατῦς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὔπαις ποτ' ὖσα Hec. 810. ὐκέτ' εὔπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὔπαιδος Ion. 491.

Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.

Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.

Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.

Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηΐδος Iph. A. 1077.

Εὐπειθής. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι An. 820.

Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.

Εὐπετὴς Cy. 524. πάντα εὐπετῆ θεοῖς Ph. 696.

Εὐπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.

Εὔπηνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.

Εὔπηχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.

Εὔπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.

Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμυς κόμας Iph. A. 791.

Εὔπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.

Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν σωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.

Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ὔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.

Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῆ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῆ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῆ ib. 822. ὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τὐμὸν εὐπρεπὲς ποιύμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῆ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῆ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέςερον ξενίαν κατήσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269.

Εὐπρεπῶς Al. 159.

Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔςι τις χάρις; Hip. 95. μύθυς εὐπροσηγόρυς Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρυς ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον ςόμα Sup. 869.

Εὐπρόσοιςος. ὐκ ἔςιν ἄτης εὐπρόσοιςος ἔκβασις Med. 279.

Εὐπρόσωπος. ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ Ph. 1346.

Εὔπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνυ νεὼς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὔπτερος. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὔπτερον δέμας ib. 1203.

Εὔπυργος. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ Tr. 809.

Εὕρημα. τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέςερον; Med. 553. εὕρημα οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε ib. 716. εὕρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὕρημα κάλλιςον εὕρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὕρημα ib. 1441. φίλον εὕρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188. εὕρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὑρήματα Hec. 250. Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris,* Epist. V.

Εὔριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπου διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπου πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Εὑρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὑρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγους πειςηρίους εὕρισκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. εὑρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὕρημα οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1194. τὰ χείριςτ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν ib. 1528. εὗρες που νιν; Hec. 777. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὗρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέςερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὕροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὕρῃ μέγα Hip. 445. εὗρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε εὕροιμ' ἂν ib. 1154. οὐχ εὗρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον ib. 539. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον ib. 969. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην βοῦλοι' ἂν εὑρεῖν; ib. 351. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρου παράτροπον μέλος εὕρω; ib. 528. οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὕρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὕρω; ib. 356. ποῦ χρή μ' εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὗρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπῖδας εὕρῃ ἀγάλματος ib. 997. οὐ γὰρ εὕρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὗρον Bac. 125. βότρυος πόμ' εὗρε ib. 279. εὕρομεν φίλους καὶ ξυγγενεῖς τούσδε Her. 305. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. τὰ φίλταθ' εὗρες ib. 571. ἴσως εὕροιμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὗρον ib. 617. ποῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ἵν' εὕρω μηθὲν, ὧν οὐ βούλομαι ib. 1381. εὑρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὕρημα εὕρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1158. εὗρές γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὕροις βοςρύχους ὁμοπτέρους ib. 530. γενναῖον λέχος εὑρεῖν And. fr. XIV. 2. οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. οὐκ ἔςιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενὶ Fr. inc. LXXXVII. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς, εὑρὼν Or. 1352. αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρὼν Ph. 1721. εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὑρὼν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν

ib. 1217. τὰ φίλτραθ' εὑρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. πῦ νιν εὑρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακὺς Iph. A. 459. πολλὺς εὑρήσω φίλυς Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. ὑρανῷ ςηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῷςον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὑρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνυς—εὕροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὑρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος Ion. 1407. πῦ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὕρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. ἀδικῦσα εὑρέθη Hec. 270. ὅπερ εὑρέθη θανὼν ib. 770. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην Hip. 657. ἀπληςίαν λέχυς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης An. 218. ἄριςος εὑρέθη El. 382. τίς ὕτως εὑρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὃς ἀνόσια πράσσων εὑρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὔροος. εὐρόοισι ςόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὖρος. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὔῤῥυς. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥυν Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θὲς τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντυ κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμυ τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὔρυτος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὔρυτος, *adject.* εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρυς ἀγυιὰς Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ώπα. Εὐρώπης ὅρυς Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fœm.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, fluvius terræ Laconicæ. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥυν Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφυ Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Ἐΰς. ἐῢς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθυς τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἡὐσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῳ σῷ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεςι σῷ πόσει; El. 254. ὐ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῦντας εὐσεβεῖν Or. 898. τἄλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένυς Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βύλομαι Hel. 1004. ὐκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβύντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβύντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβῦσιν εἰς θεὺς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβὴς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῆ ξένον ib. 1234. εὐσεβὴς ἂν

ἦν Or. 502. εὐσεβὴς γεγὼς Hip. 1309. εὐσεβὴς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβὴς Iph. T. 743. εὐσεβȣ̃ς πατρὸς Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς El. 253. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεȣ̀ς εὐσεβὴς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβὴς ὢν Phry. fr. VI. 1. τȣ̀ς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ȣ̓ χαίρȣσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβȣ̃ς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβȣ̃ς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδȣ̀ς ἥκοντα An. 1126. τȣ-μόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελȣ̃ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρηϛήριον El. 1272. τἀμὰ εὐσεβῆ τότ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβε-ϛέρȣς φίλȣς Or. 627. τῶν βȣθυτȣ́ν-των ὄντας εὐσεβεϛέρȣς Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέϛατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεϛάτȣ τραφεὶς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεϛά-την ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεϛάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὔσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὔσημος. ἐντὸς εὐσήμȣ νεὼς Iph. T. 1383. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τȣ̓μὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐϛοχία. ἐπὶ τόξων εὐϛοχίᾳ Iph. T. 1239. χερὸς εὐϛοχίαν Tr. 812.

Εὔϛοχος. εὐϛόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχȣσιν εὔϛοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐϛοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιϛῆρες εὐ-ϛοχώτατοι Ph. 142.

Εὔϛροφος. δώδεκ' εὐϛροφωτάταισι ναυ-σὶν Iph. A. 293.

Εὔϛυλος. εὐϛύλων ναῶν Iph. T. 128.

Εὔσφυρος. εὐσφύρȣ ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὖτε. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὖτ' εἰς κόλπȣς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὖτ' ἂν εἰς ᾅδȣ μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχής. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν— καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίȣ κύρσαι Ion. 470.

Εὔτεκνος. εὐτέκνȣς χρησμȣ̀ς Ion. 423. εὔτεκνος ξυνωρὶς Ph. 1612. ȣ̓κέτ' εὔ-τεκνος Sup. 955. πατρὶς εὔτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὔτεκνοι Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὔτορνος. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρό-μοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος ȣ̓κ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένȣς Iph. T. 304.

Εὐτρεπής. πάρεϛι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔϛω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῆ Her. F. 969. εὐτρεπὲς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσο-μαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιȣμένη Iph. T. 245. ὥς σοι τἀνθάδ' ἐϛὶν εὐτρεπῆ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐ-τρεπῆ ποιȣ̃ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρῃ Or. 951. ὑμέναιον εὐ-τρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἃ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέϛατον πάχος Cy. 379.

Εὔτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηϛὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιϛα τȣ̓κείνȣ εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ȣ̓ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἆρ' εὐτυχεῖς ἓν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ȣ̓κ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυ-χεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν ἀεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχȣ̃σιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τὠπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ὠ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχȣμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τȣμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ȣδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρᾳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τάδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκȣς εὐτυχȣμεν ib. 1385. εὐτυχȣμεν ȣ πέρα Ion. 264. τἄλλ' εὐτυχȣσ' ȣκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίςασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχȣσιν, ȣς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' ȣ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσȣ νόμιζε σαυτὸν ȣνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' ȣκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ejusd. fr. XXIII. 2. ȣδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τȣς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ȣ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ȣ πάντες ȣτε δυστυχȣσιν ἐν γάμοις, ȣτ' εὐτυχȣσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ȣδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρὴ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνȣς εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' ȣπερ ηὐτύχȣν ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ ὅδ' εὐτύχει ib. 1228. ȣδεὶς τὰ τῆς θεȣ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχȣν ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίςασο Al. 1125. ȣ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔςιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεςέροις τὸν εὐτυχȣντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιςα δυνατός ἐςιν εὐτυχῶν Iph. A. 348. εὐτυχῶν ἐμȣ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχȣντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχȣντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχȣντι Τρωϊκῷ ςρατῷ ib. 649. Ἕκτορος εὐτυχȣντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχȣνθ' ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχȣντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμȣς El. 398. τὸν εὐτυχȣντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. ȣδεὶς μέχρι τέλȣς ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρὴ τὸν εὐτυχȣνθ' ὁτιπλείςας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχȣντ' ἀεὶ μείζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχȣντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ȣδ' εὐτυχȣντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχȣντας Or. 373. τί δ' εὐτυχȣντες (sc. λέγȣσιν); Sup. 124. εὐτυχȣντας συμμάχȣς ὁρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχȣσι μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχȣντες, διὰ τέλȣς ȣκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχȣντες ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχȣντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τȣς εὐτυχȣντάς ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχȣντες ἐπιπλήττȣσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχȣσα Hec. 970. μέν' εὐτυχȣσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχȣσα δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεὐτυχȣσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχȣσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχȣσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχȣσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. ȣκ εὐτυχȣσαι Bac. 1261. εὐτυχȣν δόρυ Rh. 60. εὐτυχȣντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλὰς Tr. 935. τὰ μυςῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὃς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσȣσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3.

Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. *μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα* Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. *ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν* Or. 449. *ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ* ib. 893. *εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς* Al. 688. *παρ' εὐτυχῆ πότμον* ib. 929. *τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα* Sup. 608. *ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς* ib. 741. *σελήνης εὐτυχὴς κύκλος* Iph. A. 717. *ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ* ib. 1523. *σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν* Rh. 583. *πότμος εὐτυχὴς* Tr. 244. *ὁ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν ἐστιν* Her. 386. *εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα* ib. 797. *ἐξ εὐτυχοῦς ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν* ib. 939. *εὐτυχῆ με θήσετε* Hel. 1466. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων* Her. F. 884. *οὔτος εὐτυχὴς* Æol. fr. XIII. 5. *εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον* Alcmen. fr. I. 1. *οὐκ ἔστιν, ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν* And. fr. XX. 1. *εὐτυχὴς ἀνὴρ* Antig. fr. I. 1. *εἰς γένος οὐκ εὐτυχὴς* Bel. fr. XVI. 6. *ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι* Hec. 619. *εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα* Iph. T. 1232. *οἱ εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς* Her. F. 103. *αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι* El. 889. *δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς* Antiop. fr. XXIII. 2. *εἰ εὐτυχὴς ἔσται ἥδε γῆ* Ph. 1204. *εὐτυχὴς εἴην ἐγὼ* ib. 1207. *γυνὴ εὐτυχὴς* Al. 180. *ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ'—εὐτυχὴς γενήσεται* Iph. A. 1205. *χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ* Rh. 64. *ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ* Her. F. 348. *πύστις εὐτυχὴς* El. 690. *ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας* Ph. 1170. *τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς* Iph. A. 747. *γενέσθω εὐτυχὲς γένος τὸ Ταντάλειον* Hel. 861. *εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι* ib. 1088. *ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις* Ion. 382. *τὸ φροίμιον τῶν λόγων οὐκ εὐτυχὲς* ib. 753. *ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι* ib. 1485. *εὐτυχοῦς ἀριθμὸν* Chry. fr. IV. 2. *ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς, οὐκ εὐτυχὲς* Pol. fr. III. 3. *δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ* Her. F. 425. *εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ* El. 1077. *θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν* Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. *εἴη εὐτυχέστερος βίος* Ph. 1577. *εὐτυχέστερος ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος* Med. 1229. *δαίμον' εὐτυχέστερον* Al. 938. *εὐτυχεστέρῳ πότμῳ* Tr. 627. *οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ* Iph. T. 352. *ἐσθλῶν κακίους ἔνιοτ' εὐτυχέστεροι* Hel. 1229. *οὐδὲν εὐτυχεστέρους* Œno. fr. II. 5. *τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον;* Med. 553. *τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον* An. 1186. *ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν* Her. 248. *ἀγῶνες εὐτυχέστατοι* Ph. 1487. *αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα* Hel. 725.

Εὐτυχία. *εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς* Or. 354. *πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας* ib. 808. *προφέρειν εἰς εὐτυχίαν* Med. 1092. *οὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι* Sup. 956. *ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας* Iph. T. 1490. *εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης* Rh. 882. *οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ* Her. 611. *εὐτυχίας μετέχειν* Ion. 508. *ἁ εὐτυχία φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται* Her. F. 774. *εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς* Bel. fr. VI. 1. *μετ' εὐτυχίας* (accus. plur. *post res secundas*) *κακοῦσθαι* Iph. T. 1121. *σὺν εὐτυχίαις* Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. *τῇ πόλει εὐτυχῶς* Ph. 1212. *ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς* Iph. A. 624. *καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας* Iph. T. 1481. *εὐτυχῶς πεπραγότες* Her. 500. *μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει* And. fr. VII. 4.

Εὔυδρος. *τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν* Iph. T. 399. *ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας* Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro *εὐφημεῖν*. *εὐφαμεῖτε* Iph. T. 123.

Εὔφαμος, dor. pro *εὔφημος*. *εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν* Ion. 134.

Εὐφημεῖν. *ἐν κακοῖσιν οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα* Hec. 664. *εὐφημοῦντας* Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. *λόγων εὐφημίαν* Iph. A. 608. *ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία* ib. 1470. *εὐφημίαν ἀνεῖπε στρατῷ* ib. 1564.

Εὔφημος. *ἐν εὐφήμοισι δόμοις* An. 1145. *χορῶν εὔφημοι κέλαδοι* Tr. 1072. *εὔφημος ἴσθι* Or. 1327. et Hip. 724. *στόμα εὔφημον* Bac. 70. et Ion. 98. *εὔφημα θρόει* Iph. A. 143. *εὔφημα φώνει* Iph. T. 687. et Her. F. 1185. *τῳδί ποτ' εὔφημα* Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὔφθογγος. *συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ* Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνοις ἂν ib. 356. εὔφραινε σαυτὸν ib. 791. ὥς μ' ηὔφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ̓ ib. 287. τȣ̀ς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανȣ̃σί σε Med. 1058. παρὼν τȣ̀ς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλȣς Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. ȣ̓δ' ὁρῶσ' (sc. τȣ̀ς παῖδας) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνοισθε Al. 324. ἵν' εὐφρανθῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. πȣ̃ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιϛεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὔφρȣρος. δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρȣρον κόραις Dan. 23.

Εὔφρων. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χαίρȣσ' εὔφρονι μολπᾷ Al. 590. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβȣ̃σα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυῆ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ Her. F. 201.

Εὔφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνᾳ Iph. T. 1247.

Εὔχαρις. θεὸς εὔχαρις Med. 632. εἴη εὔχαρις Ἀφροδίτα Her. 894.

Εὐχαρίϛως. τὰν εὐχαρίϛως ἔχȣσαν πόλιν Her. 380.

Εὔχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὔχȣ μόνον Or. 780. εὔχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχȣ τυχεῖν Hip. 1455. θεοῖσιν εὐχώμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι; Iph. A. 1188. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. cf. Meleag. fr. XVII. 4. εὔχȣ τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 336. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; Rh. 703. εὐτέκνȣς εὔχȣ θεοῖς χρησμȣ̀ς μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὔχȣ, θύγατερ, θεοῖς El. 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Bel. fr. XXV. 14. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆς νόσȣ ταύτης Fr. inc. LXV. 3. ȣ̓ γὰρ εὔχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B. 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχȣ Or. 355. ηὔχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τἀναντί' εὔχετο El. 809. εὔξατο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. ὡς εὔξαιτο Φοίβῳ An. 1114. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ηὔξω ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν ȣ̓δ' ἂν εὔξαιτό τις μείζȣς Epist. V. εὐξαμένᾳ μοι Hip. 1111. εὔξῃ τοιȣ̃τον ἄνδρα σοι παρεϛάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσιν κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς ȣ̓δαμȣ̃ μνείαν ἔχει Bac. 46. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες ib. 712. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐχαῖς θεȣ̀ς σεβίζȣσα El. 196. τελεσφόρȣς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένȣ Iph. A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὦ μέγιϛον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος ȣ̓χὶ τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὔψυχος. γέρων εὔψυχος An. 765. ἀνὴρ εὔψυχος Rh. 510. et εὔψυχον ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένȣ Hip. 605.
Εὐωπός. μορφῇ ȣ̓κ εὐωπὸς Or. 916. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.
Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῆτέ με Cy. 345.
Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεί γε τȣ̃δ' ἐφάπτομαι τόπȣ Hel. 563. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion. 1057. ξίφȣς ἐφαψάμην ἅμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.
Ἐφαύειν. ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323.
Ἐφεδρεύειν. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55.
Ἔφεδρος. ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 954. πτερȣ̃ντος ἔφεδρον ἵππȣ Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφέδρȣς Ph. 1102. σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονείαις Tr. 139.
Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel. 1508.
Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνȣς Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρȣ φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τȣ̃σδ' ἐφέλξω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὑτῇ Med. 462. ἐάν σοι τȣ̃σδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. ὃ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τȣ̃τ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκȣ́ειν Tr. 643.
Ἐφεξῆς Hel. 1406.
Ἐφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.
Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270.
Ἐφέσπεσθαι. ȣ̓κ ἐφέσπετο λόγοισιν Hip. 1307. ȣ̓δ' ἐφεσπόμην Al. 770.
Ἐφέϛιος. ἐλθὼν εἰς δόμȣς ἐφέϛιος Rh. 201. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέϛιον Ion. 654. δωμάτων ἐφεϛίȣς Cy. 369. δέξαι με χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέϛιον Med. 713. ἐφέϛιον φλόγα Hel. 878. ἐφεϛίȣς εὐνὰς ἔχοντες El. 216.
Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ȣ̓κ ἀπιϛȣ̃σαι σέθεν Iph. A. 634.
Ἐφευρίσκειν. πάρος τȣ̃δ' ἐφεῦρες Al. 223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib. 731. οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτȣσαν Tr. 957. ὅσȣς κακȣ̀ς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ȣ̓ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' ἀεί; ib. 453. ἐφευρέθης ἧσσον φρονȣ̃σα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεὶς El. 952.
Ἐφηβᾷν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Œnei fr. III. 2.
Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.
Ἐφῆσθαι. ἔχȣσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.
Ἑφθός. ἑφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.
Ἐφιέναι. ὡς δυϛυχῆ Θήβαισι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τάδ' ȣ̓κ ἐφῆκέ πω ϛρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ὀϊϛὸν Med. 634. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίϛης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ' ἐφίετο Al. 767. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. ὃν ϛῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199.
Ἐφιϛάναι. ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέϛηκεν Hip. 101. τίς ἐφέϛηκεν δεξιὰ πλευροῖς; ib. 1360. ἧς ἐφέϛηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέϛησ' αὖθις Ph. 1177. θύματος ἐπιϛάτης ἱερεύς τ' ἐπέϛη Hec. 224. ȣ̓δεὶς ἐπέϛη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιϛὰς βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιϛὰς βάθροις El. 706. ταῖσδ' ἐπιϛᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφεϛάναι Hec. 363. τίνες ἐφεϛᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεȣ̃ χρημάτων ἐφέϛασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέσταμεν ib. 1103. οἵ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν δόμοις Sup. 755. ἣ μόνω—ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεστῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεστῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης Hip. 819.

Ἔφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049.

Ἐφολκίς. ἐμαυτῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τοὺσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424.

Ἐφορᾶν. ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου κ. τ. λ. Hip. 849.

Ἐφορμᾶν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275.

Ἔφορος. ποῦ σφαγίων ἔφοροι; Rh. 30.

Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας An. 625. ὃς ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκροὺς Ph. 1657.

Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῳ λόγῳ An. 191. δόμους ἐχεγγύους παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.

Ἔχειν. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλοῦ ib. 600. ὡς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπουδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὡς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἷ' ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγώ σε—δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδώς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει ib. 1195. τὰ χρηστὰ ἕκαστ' ἔχει φίλους ib. 1227. cf. v. 1230. οὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. οὕτως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίους ἔχει; ib. 101. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. οὐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τοῦδ' ὑγιείας ἔχει ib. 235. ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν ib. 240. κεἰ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταὐτὸν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. οὐκ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ὧδ' ἔχει ib. 795. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρους ὀπάονας ib. 1110. ἔχω τοσοῦτον· τἀπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὡς θροεῖς ib. 1265. ἄφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω ib. 1394. σῖγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἀδονὰν ἔχειν ib. 341. τὸν νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus carere) ib. 408. οὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει ib. 625. εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσοῦν στέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις ib. 960. τοὐμὸν οὐχὶ συγγνώμην

ἔχει ib. 1002. ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιοῦτον ib. 1321. κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. οὐχ ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. οὐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὔνοιαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει οὕτω ib. 506. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. οὐ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. οὕτω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν ib. 201. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἄτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἤ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τἄλλ' ἔχεις ib. 1021. οὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281. ὥσθ' οὕτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σοῦ προμηθίαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανούσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες Al. 1135. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἅμιλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νοῦν οὐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ ib. 263. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἳ ναοὺς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἔνδικα ib. 65. μή τι ἔχῃ νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ ib. 178. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον ib. 351. ἔχε στόμα ib. 513. τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει ib. 597. οὐκ ἔχω, τί πρῶτον εἴπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ᾅδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἅ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία μ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τȣ̀ς τρόπȣς ἁπλȣ̃ς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ȣ̓κ ἔχω πρὸς τȣ̃τ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ȣ̓δ' αὖ συνάψαι τȣ̃ναρ εἰς φίλȣς ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι—ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ȣ̓ κακῶς ἔχει ib. 691. ȣ̓ νοσȣ̃ντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὡρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τȣ̀ς φιλτάτȣς—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτȣ̃ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τȣ̃ργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. ȣ̓κ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τȣ̃σδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα—καταστένȣσ' ἔχεις ib. 318. ᾇ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἕκτορος—ἄκȣσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ȣ̓κ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχȣσι τȣ̃νομα κήρυκες ἕν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἢ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ȣ̓δαμῆ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ȣ̓κ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὃς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθα πύλαις Πέλοπος ἔχȣσιν ἕδραι ib. 1099. ἑνὸς μόχθȣ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib. 1150. ἵν' ȣ̔̃τος λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ȣ̓δαμȣ̃ μνείαν ἔχει (sc. ἐμȣ̃) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἴνȣ τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδώς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἔνθ' ἔχȣσι ib. 976. κράτος ἔχȣσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ȣ̓ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίȣς ἔχω πόνȣς Cy. 1. τίνα σπȣδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχȣσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. *tace*) ib. 269. στέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἃν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τἀνθάδε ib. 437. ὑμῖν ȣ̓κ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ȣ̓δὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ȣ̔̃τω τἄμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ȣ̓κ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ȣ̓ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχȣσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τȣ̀ς γόȣς τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ 'χόντων βίον, ȣ̓δ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ȣ̓κ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. στολὴν ἄμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. ἐδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκἕντες Ἑλένην ἐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τἕ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμὲ), ἐγώ τε σὲ ib. 658. ἐ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδ', ἐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τἐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ib. 899. ὁ νἕς —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει ib. 1054. ἀΐδαν μέλεον ἔχἑσι ib. 1133. ἐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1341. γάμἑς ἑτοίμἑς ἐν χεροῖν ἔχειν ib. 1402. ἕξεις μ', οἵαν χρῆν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἳ γῆν ἔχἑσ' Εὐβοΐδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δἕλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθἕσα ib. 230. τὸ σὸν ἐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν ib. 417. ὑπερβαλλἕσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τἕτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχῃς ib. 615. ἔχειν πόνἑς ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. ἐκ ἔχει παῤῥησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχῃ δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib. 721. ἐ καταισχύνασ' ἔχεις τἑς σἑς ἐκγόνἑς ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίἑ ib. 1013. ἐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἑς ἔχω λόγἑς ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. ἐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἡ τόλμα σἑ ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τἐμὸν ἐκ ἀναίδειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. ἐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχἑσιν εὔστοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχἑσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχἑσι ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμἑ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχἑσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' ἕ ib. 636. μετρίως σπἑδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνἑς διπλἕς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκἑς ἔχω ib. 1097. ἐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρἑς ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνἑς σἑς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ἕτως πόνων σῶν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τἕτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. ἐδὲν τῶνδ' ἔχἑσιν ἐνδεὲς ib. 356. ἔχἑσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἥδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότιν ἐμὴν βάξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' ἐκ ἔχει Æol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον ἐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κἑφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἕν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν ὐκ ἔχει (sc. ἡ τυραννὶς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ar. fr. IX. 2. ἔχει τῦτ' ὐχὶ μικρὸν ejusd. fr. XI. 1. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει ϛάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφροσ' ἐν δόμοις ἔχειν Cress. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ὐρανὸν—ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἠπίυς ἔχειν ejusd. fr. II. 6. ὐκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν πειρῶ ib. 14. τὺς γάμυς τὺς πρώτυς ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd. fr. XII. 1. ἄν τις οἴκοι πλυσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσυς Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχειν φωνὴν ejusd. fr. IX. 1. ὁτιπλείϛας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμὺς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχυσι ϛόματα ejusd. fr. XX. 4. ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Œd. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ ejusd. fr. XVII. 8. ὐκ ἔχω μαθεῖν Œnom. fr. II. 1. ἀμηχάνως ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφὴν ἔχυσι Pal. fr. III. 2. ὃς ἂν πλεῖϛ' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένυ τρόπυς ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικινδύνως ἔχει Scy. fr. I. 1. ἵνα τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. ὐκ ἔχυσ', ὅπως δείξωσιν αὐτὺς ejusd. fr. XIV. 1. εὔκλειαν ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν ὐκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχε eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὧν ἔχυσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXXII. ζημίαν ὐκ ἔχει eor. CXXXII. 5. ἔχειν πόνυς eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβὼν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τὸ κρεῖττον, ὧν ἔχει—eor. 20. 2. τἀμὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσός ἐϛιν, ὅς βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἄν τι πλεῖον ἔχωσι Epist. V. b) *Imperf.* πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hec. 569. ὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. ὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῦναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχήν; Or. 525. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον ib. 867. εἴγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχυς θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' ὐκ εἶχον ἂν Ph. 404. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ὐ τῦτό σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθὼ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρώρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγοὶ εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ 'ν ξένῃ γαίᾳ ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι; ib. 713. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου ib. 768. εἴθ' εἶχες βελτίους φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατὴρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἷμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπουδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπουδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυρροοῦν ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νοῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρείαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄκραντον οὐδὲν ἔχων ib. 870. διπλοῦν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήστους ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν οὐκ ἔχων ib. 657. τοῦσδ' αὐτοῦ ἔχων σοι φράζειν μύθους ib. 1620. ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρηκίαν ἔχων στολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων στολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένους κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνους ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νοῦν οὐκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέραστον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίους λόγους ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἅλις ἔχων

Hel. 595. πολλὲς ἐν μέσῳ λόγες ἔχων ib. 636. βέβαιον ἐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων ib 721. τἔνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν ἐδενὸς μνήμην ἔχων ib. 1599. τἔτ' ἔχων τὄνειδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνες ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἅρματ' ἐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τἔτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεὲς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικὲς ἔχων δόμες ib. 947. σαφῶς πείθειν ἐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρείαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. ἐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. πολιὰν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τὲς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ ἐκ ἔχοντες (i. e. *pauperes*) Sup. 240. quibus opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνες ἔχοντας Rh. 988. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἄντρ' ἔχοντες, ἐ στέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ 'χόντων βίον Hel. 440. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεστίες εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δἔλον ἐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκες ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχεσιν ἡβητὴς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχεσιν εἶ κακόν! Phœn. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνες ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκὲς λίθες ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον ἐ σμικρὸν γάμε ἔχεσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχεσαν ib. 457. νῶτ' ἔχεσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύρσ' ἔχεσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχεσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλες μελαγχίμες ἔχεσαν Ph. 376. δυσλύτες ἔχεσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχεσ' ὁμε κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχεσα θανασίμες αὐτοῖς ὁδὲς Med. 376. τὸν ἀμηχανίας ἔχεσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβελίαν πολλὴν ἔχεσα ib. 883. Σκύλλης ἔχεσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐκ ἔχεσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἠὲς ἔχεσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχεσαν ἔνδικα An. 186. ὄμμ' ἔχεσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχεσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τἔδ' ἔχεσα τυγχάνει ib. 616. ἔχεσ' ἀδελφὸν ib. 802. βίον ἔχεσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχεσα Rh. 891. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχεσα χρηστὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχεσα πήματα ib. 689. μίκρ' ἔχεσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὐ ib. 1233. ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσα Ion. 697. πόνους ἔχουσα El. 65. ἀρετὴν ἐχούσης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπίκλημ' ἐχούσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. οὐ ῥυθμὸν ἕνα κακῶν ἐχούσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λωτὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων φρούρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλοὺς λόγους Hip. 984. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάσταγμα αἰσχύνην ἔχον ib. 767. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νοῦν οὐκ ἔχον Bac. 252. οὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τἀμφὶ σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδη Dan. 42. d.) *Aor. 2.* ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχες Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρου Hip. 338. οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ ib. 658. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων, οὔθ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχεν Iph. A. 184. τἀμὰ ἔσχες λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. οἴκοι τὸν νοῦν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. οὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχὲς Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχών; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) *Fut.* ἕξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἕξομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας ib. 1319. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φίλων σὲ χώρα ἕξει ib. 849. οὐ παῖδας ἕξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἕξομεν στόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἕξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις; ib. 1216. ἀτάφους τίς ἕξει Sup. 540. χάριν ἀγήρω ἕξομεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνον Iph. T. 92. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον ib. 718. ὅπως ἕξει καλῶς ib. 1051. ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθους ἕξω κρείσσους ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἵ σου μέριμναν ἕξουσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἕξει ib. 618. πολλὴν ἕξεις μέμψιν ib. 974. διπλοῦν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1043. οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. οὐδὲν κακίω μ' ἕξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἕξουσι Ion. 1581. ἕξουσι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἕξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἕξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. *τί κέρδος ἕξομεν;* ib. 1301. *ἕξεις εὐαμερίαν* El. 197. *γυμνὸν ἕξω σῶμα* ib. 308. *κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας* Antiop. fr. IV. 4. *ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμονα* Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fut. σχήσω. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις;* Med. 862. *εἰ μὴ σχήσετε δόρυ* Sup. 711. *ἐγὼ σχήσω νιν* Iph. A. 1365. *ȣ̓ πολὺν σχήσω χρόνον* Iph. T. 789. *νόϛον ἄθλιον πάλιν σχήσȣσι* Bac. 1336. *τυφλὴν ὄψιν σχήσειν* Cy. 693. *ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος* Hel. 30. 2) *Med. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γȣνάτων* Hec. 839. *ἔχεσθ', ἔχεσθε* Or. 1349. *ἐμῆς ἔχȣ χερὸς* Bac. 197. *βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν* Ion. 491. *ἐλπίδος κεδνῆς ἔχȣ* Inus fr. XIX. 2. *τȣ̃ νόμȣ ἂν εἴχετο* Or. 502. *εἰχόμεσθα τῆς ξένης* Iph. T. 1355. et 1364. *πέπλων ἐχομένη σῶν* Iph. A. 1461. *ȣ̓ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας* Rh. 174. *ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι* Hec. 398. *ἕξεσθαι φόνῳ* Or. 515. 3) *Pass. ἵπποι ἔχονται* Rh. 671. *λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν* Bac. 956. *ἐξ ἐμȣ̃ γ' ἔχῃ χρόνῳ* El. 579. *ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς* Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. *πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν* Med. 1374. *σὸν ἐχθαίρω κάρα* Hip. 1054. *ȣ̓ γὰρ ἐχθαίρω σε* Al. 177. *ἀσέβειαν ἀσκȣ̃ντ' ὀργὶ' ἐχθαίρει θεȣ̃* Bac. 476. *χάριν γηράσκȣσαν ἐχθαίρω φίλων* Her. F. 1223. *σὸν ἐχθαίρων λέχος* Med. 697. *ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα* Al. 339. *τȣ̀ς ἐξαμαρτάνοντας, ȣ̓χὶ τὴν πόλιν, ἤχθαιρε* Sup. 879. *τί παῖδ' ἤχθηρας—τὸν σὸν* Her. F. 1087.

Ἔχθειν. *τί τȣ́σδ' ἔχθεις;* Med. 117. *ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις* An. 211. *σωφρονȣ̃ντι ἤχθετο* Hip. 1402.

Ἔχθος. *εἰ τȣ̓μὸν ἔχθος ἐναριθμῇ* Or. 622. *εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπȣ* Ph. 886.—*τοῖς δ' ἔχθος εἶναι* Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἔχθρα. *ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων* Ph. 377. *δι' ἔχθρας τῷδε μολὼν* ib. 482. *συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ* Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. *διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας* Med. 897. *δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος;* Hip. 1164. *γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν* An. 1007. *λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος* Tr. 50. *ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλȣ̃σα* ib. 59. *ȣ̓ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι* Her. 22. *σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν* ib. 460. *ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν* ib. 1002. *τὸν θεὸν μεῖζον τίȣσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας* ib. 1013. *ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων* Her. F. 983. *ἄκαιρος εὔνοι' ȣ̓δὲν ἔχθρας διαφέρει* Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. *σὸν ἐχθραίνων λέχος* Med. 555.

Ἐχθρόξενος. *δόμȣς ἐχθροξένȣς* Al. 561.

Ἐχθρός. *τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν*, sc. *ἡγεῖται* Hec. 859. *τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι* Or. 1102. *φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο* Ph. 1455. *ȣ̓δ' ἐχθρὸς ὢν σὸς* ib. 1587. *εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ȣ̓κ ἐχθρὸς ὢν* ib. 1646. *Πελίȣ ἐχθρός ἐϛί μοι δόμος* Med. 734. *εἰς ἐχθρόν τινα* Hip. 1317. *ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ* Al. 957. *μείζω Πηλέως ἐχθρὸν* An. 708. *μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν* ib. 725. *πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς* Iph. A. 1353. *σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι* Rh. 639. *ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις* ib. 719. *ἐχθρȣ̃ λέοντος βλαϛήματα* Her. 1006. *ἐχθρὸς ἀνὴρ* ib. 1049. *ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα* Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. *καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν* Tem. fr. IX. 2. *τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς* Fr. inc. CIII. *a* et *b*. *δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ϛέγος* Ion. 848. *ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι* Hec. 849. *πρὸς ἐχθρῶν* Or. 445. et 760. *χρῄζω τȣ̀ς ἐμȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς θανεῖν* ib. 1164. *ἐχθροῖς ἢν φανῇ* ib. 1272. *ἀφικόμαν ἐχθρȣ̀ς ἐς ἄνδρας* Ph. 361. *ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων* ib. 759. *ἐχθρȣ̀ς, μὴ φίλȣς, δράσειέ τι* Med. 95. cf. Iph. A. 1389. *ἐχθροὶ ἐξιᾶσι πάντα κάλων* Med. 278. *τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρȣ̀ς θήσω* ib. 374. *θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων* ib. 383. *σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς δεικνύναι* ib. 744. *ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρῄζῃ* ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. *ἐξ ἐπακτȣ̃ πημονῆς ἐχθρῶν τινος* Hip. 318. *τρόπȣς ἐχθρȣ̀ς θνητοῖς* Al. 63. *ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων* An. 517. *λιπεῖν ἐχθρȣ̀ς ἐχθρῶν* ib. 522. *ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν* ib. 1008. *κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο* ib. 1070. *ἄν-*

ὅρας ἐχθρὲς ὠφελεῖς Sup. 494. ἁπλῆς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὲς πρὶν ἐχθρὲς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὲς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἱ ἐτολμήθη ib. 277. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὲς ἐμές; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὃ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μηδὲ τὲς ἐχθρὲς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν στάσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) *Comp.* ἐχθίων. ἄλλες μᾶλλον ἐχθίες σέθεν El. 222. κᾂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βελῆς ἐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) *Superl.* ἔχθιστος. ἔχθιστος ὢν Ph. 620. ἔχθιστος γεγὼς θεοῖς τε, κἀμοὶ, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίστες An. 660. τὲς ἐχθίστες ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γῦναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Tr. 211. ἔχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τἄχθιστα (i. e. τὰ ἔχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὕπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἔχιδνα. νερτέρε ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ἐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐσομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσες Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἕψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἑωθινός. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἑῷος. ἑῷος ἱππότης ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII. ἑῷοι ἐξαναστάντες λέχες El. 786. ἑῴοις βολαῖς ἀελίε Ph. 172.

Ἕως, *subst.* aurora. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1158. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἕως, *adverb.* usque, donec. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνε Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον Φοίβε πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἡλίε τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. *νυκτιπόλου Ζαγρέως* Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. *τρίποδα ζάθεον* Ion. 91. *ζάθεοι Κρῆτες* Bac. 121. *ζαθέους ναοὺς* Cret. fr. II. 5. *ζαθέα χθὼν* Hip. 750. *μετὰ τὰν—Θησέως ζαθέαν χώραν* Tr. 219. *ζαθέαν θεράπαιναν* ib. 1070. *ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων* ib. 228. *ῥίπτε ζαθέους κληῖδας* ib. 256. *Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι* ib. 1075. *ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις* Ion. 184. *ζάθεα ἄντρα δράκοντος* Ph. 239. *ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος* ib. 808. *μαντείων ἐπέβας ζαθέων* Iph. T. 1253. *ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων* ib. 1260.

Ζάπλουτος Bel. fr. XVI. 6. *ζαπλούτους φερνὰς* An. 1283.

Ζάχρυσος. *ζαχρύσου Θρακίας πέλτης* Al. 501. *ζαχρύσου δι' ἐμπολᾶς* Iph. T. 1111. *τὰν ζάχρυσον πέλταν* Rh. 370. *ἐν ζαχρύσοις δώμασιν* ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. *ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλῃσι* Med. 479. *πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο* Hel. 1552.

Ζεῦγμα. *ἀνάγκης ζεύγματα* Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. *ζεύγνυτε τόξα νευραῖς* Rh. 33. *ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα* Fr. inc. CLXXVII. 2. *ἐπεὶ γάμοις ἔζευξ'* (i. e. ἔζευξα) *Ἀδράστου παῖδα* Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. *πλείστους—ὄχους ἐζεύξατε* An. 1019. *ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις;* Iph. A. 698. *ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν;* Tr. 263. *πρὸς βίαν ἔζευξ' ἀνάγκη* Her. 886. *γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον* Æol. fr. XI. 1. sed *γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραίαν* Fr. inc. CLVII. 1. *ἵππους ἅρμασι ζεύξας ὕπο* Hip. 111. *ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα* ib. 549. *θηρῶν ζυγίους ζεύξασα σατίναν* Hel. 1327. *ἑωθινὴν ζεύξειν* (sc. τοὺς πώλους) *πρὸς ἀλκὴν* Rh. 772. *ζεύγνυσθε ἵππους* Ph. 525. *τέθριππα ζεύγνυσθε* Al. 430. *γενναιοτάταν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν* ib. 997. *τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος* Tr. 671. *ἵνα με λέχεσιν ἐζεύξω* Ion. 901. *ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα* ib. 1570. *ζεύξομαι ἅρματι πώλους* Hec. 469. *τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι* Sup. 1228. *οὐκέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις* Hel. 1670. *πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας* Pi. fr. IV. *χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν* El. 317. *ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις* Ion. 949. *χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο* Sup. 877. *ζευχθεὶς γάμοισιν* Antig. fr. VIII. 1. *ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν* El. 99. *ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν* Sup. 822. *εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης* Iph. A. 907. *σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα* Ph. 340. *ὁρκίοισι ζυγεὶς* Med. 735. *θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς* Sup. 220. *ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει* Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. *σύγκροτον ζεῦγος* An. 496. *τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν* Tr. 924. *ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν* Her. F. 454. *ζεῦγος φίλιον* ib. 1403. *ζεῦγος τριπάρθενον* Er. fr. XV.

Ζεύς. *ὦ στεροπὰ Διὸς* Hec. 68. *πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία* ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. *ὦ Ζεῦ* ib. 488. *οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει* ib. 707. *Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα* Or. 476. *ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς* Med. 764. *Ζηνὸς γένεθλον* Hip. 62. *ὅρκιόν σοι Ζῆνα ὄμνυμι* ib. 1025. *Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον* Al. 716. *ὁ Διὸς ἄγγελος* Iph. A. 1302. *τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα* Rh. 359. *Ζηνὸς Ἑρκίου* Tr. 17. *Διὸς κρείσσων γενοῦ* ib. 948. *πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν* Cy. 211. *Ζηνὸς κεραυνὸν οὐ φρίσσω* ib. 319. *οὐδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεὸς* ib. 320. *Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ* Hel. 497. *ὀλυμπίου Ζηνὸς πέδον* Her. F. 1304. cf. El. 782. *ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς* Bel. fr. IV. *τοῦ μεγάλου Ζανὸς* Cret. fr. II. 3. *κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ* Dic. fr. X. 4. *Ζεὺς ὅστις ἐστὶν* Melan. fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. *ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Fr. inc. B. 7.

Ζέφυρος. *ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ* Ph. 220. *πνοαῖσι ζεφύρου* Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ȣ̓ σμικρὸν γάμȣ ἔχȣσα Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph. fr. IV. 3. φέρȣσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον Epist. III.

Ζηλȣ̃ν. ὅσοι δημηγόρȣς ζηλȣ̃τε τιμὰς Hec. 255. ȣ̓δὲ σὲ ζηλῶ Or. 520. ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph. A. 16. ζηλῶ φθιμένȣς Al. 869. ζηλῶ ἀγάμȣς ἀτέκνȣς τε βροτῶν ib. 885. ζηλῶ—ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 17. τȣ̀ς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἤ με ib. 677. ζηλῶ σȣ̃ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκȣ̃ντα μὴ ζηλȣ̃ν Her. 865. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν ζηλȣ̃ντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν Or. 247. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτὸς ᾖ (sc. ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr. inc. B. 50. 2. ζηλωτὸς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι Med. 1035.

Ζημία. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. σὺ ȣ̓χ ὑφέξεις ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ȣ̓κ ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιȣ̃ν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιȣ̃σιν οἱ θεοὶ Ion. 441. φυγῇ ζημιȣ̃ντας Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημίωσε πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιȣμένη φυγῇ Med. 454. ἐζημιȣ̃το, εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῆν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf. Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῇ γε ib. 429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶμεν ib. 801. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 308. ȣ̓ ζῶ κακοῖς ib. 386. οἵτινες ζῆν ȣ̓κ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι ib. 438. μὴ ζῴην ἔτι ib. 1147. et Sup. 454. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. cf. v. 798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 249. ὅ, τι τȣ̃ ζῆν φίλτερον ἄλλο Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ȣ̓ δυοῖν, ὀφείλομεν ib. 715. τί μοι ζῆν κύδιον; ib. 963. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ἕρπε καὶ ζῇ Iph. T. 699. ζῆν θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τȣ̃ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν Tr. 632. ȣ̓κ οἶσθ', ὅτι ζῇς Bac. 506. τῷ ζῶσι; Cy. 121. βάρος τȣ̃ ζῆν Her. 202. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νȣ̃ς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ȣ̓, γνώμην δ' ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ȣ̓κ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν ib. 1303. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib. 858. εἰ ζῴην μετ' εὐμȣσίας Her. F. 676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2. ȣ̓ ζῶμεν ὡς ἥδιστα; ejusd. fr. XXV. 5. οἳ ζῆν ȣ̓́τε μανθάνȣσιν εὖ Aut. fr. III. 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. τȣ̀ς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τȣ̃ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd. fr. XI. 2. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπίδος ζῇ (*vive*) Phry. fr. III. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τȣ̃θ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ ejusd. fr. XV. 1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ȣ̓κȣ̃ν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἐσ', ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr. VIII. ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ζῇ Tem. fr. I. 2. θεȣ̃ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI. 10. τȣ̃ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δȣ́λοισι ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἔζη Πρίαμος Hec. 1210. cf. Hel. 4. κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. *ζῶντι καθ' ἡμέραν* Hec. 317. *θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν* ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. *γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα* Hec. 1140. *ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;* ib. 1213. *ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος* Or. 1208. *ἰδὲ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα* Al. 958. *ζῶντος γέροντος* An. 23. *ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὲς χθονὸς* Sup. 926. *τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;* Rh. 177. *κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον* ib. 831. *ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδε* Tr. 442. *ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες* Her. 949. *ὅντιν' ἄν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ* ib. 966. *μὴ 'πὶ δελείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς* Ar. fr. IV. 2. *πέμψεις ἐς ἅδε ζῶντα* Eu. fr. III. 1. *ἔςι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος* Fr. fal. cit. IV. 2. *τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίε* Hec. 12. *ὲ παῖδας ὄψει ζῶντας* ib. 1046. cf. Med. 804. *πολὺν ζῶντες χρόνον* Med. 901. *ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες* ib. 1058. *ὡς ζώντων θεῶν* Sup. 221. *ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμεμένη* ib. 969. *αὐτῷ ζῶντας λέγεσα* Iph. T. 640. *τὲς ζῶντας εὖ δρᾷν* Meleag. fr. XV. 1. *ἔςιν ἐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον* Fr. inc. B. 12. 3. *ζῶσαν λέλακας* Hec. 678. *θανἕσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;* ib. 1270. *ἐκ ἀνέξομαι ζῶσα* Hip. 355. *καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανἕσαν ἔςι σοι* Al. 139. *ἐπιςέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὲ ζῶσ' ἔτι* Iph. T. 771. *δίε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα* Bac. 8. *μηδὲ με ζῶσαν λέγε* El. 687. *ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος* Iph. A. 1614. *τοῖσι μέλλεσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι* Med. 567. *πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανἕσ' ἂν ἀποδοίη ποτέ;* Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. *ὃ πάντες, κὲκ ἐγὼ ζητῶ μόνος* Or. 678. *ὁ πλἕτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν* Ph. 569. *μὴ τὴν τεκἕσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν* An. 229. *ἡ φρόνησις τἕ θεἕ μεῖζον σθένειν ζητεῖ* Sup. 217. *ζητεῖς ἐδὲν κέρδος* Iph. T. 506. *ἣν—ἐξόρες Βάκχας ἄγειν ζητῇ* Bac. 52. *εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν* ib. 174. *ζητἕσ', ὅπῃ γῆς πύργον οἰκεμεθα* Her. 46. *μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν* Hel. 155. *ἣν—ζητῶ τις εἶναι* Ion. 596. *ζητἕσιν αὐτὴν, ὡς θάνῃ* ib. 1112. cf. v. 1225. *ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ* ib. 1364. *ζητἕσι τὸν τεκόντα* Her. F. 76. *τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;* ib. 143. *ἤν τι μὴ ζητῇ κακὸν* El. 1075. *τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητἕσ' ἀμαυρἕν* Inus fr. III. 2. *αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τἕ καλἕ ζητἕσιν* Rha. fr. II. 8. *ζητῶμεν* Fr. inc. XXVIII. 2. *ἐπὰν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακὰ* Fr. inc. B. 20. 2. *δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν* Hec. 993. *ἐζήτεν σὲ* Cy. 17. *τἀμήχανα ζητῶν* Al. 201. *ζητῶν τύραννον ἐνθάδε* Sup. 404. *εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν* ib. 730. *ζητῶν ἐμὴν παῖδα* ib. 1038. *τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσε* Iph. A. 342. *ζητἕντά νιν* ib. 803. *ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν* Rh. 588. *βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν* Her. 129. *τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα* Hel. 435. *ζητἕντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν* ib. 961. *πανταχῇ ἄςεος ζητῶν νιν* Ion. 1108. *εἴ μέ τις γνοίη ζητἕντ' ἀδελφὴν* El. 98. *ἡδέως ζητῶν βιἕν* Ar. fr. XXX. 1. *ζητῶν τὰ πλείονα* Inus fr. XV. 4. *τῆς νόσε σοι ζητἕσά γ' εὗρον φάρμακα* Hip. 699. *βωμὲς μηλοθύτας ζητἕσα* Iph. T. 1117. *ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν* Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. *ὲ ῥᾴδιον ζήτημα* Bac. 1137. *σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν* ib. 1216. *μητρὸς ζητήματα* Ion. 1352.

Ζήτησις. *σέθεν κατὰ ζήτησιν* Cy. 14.

Ζόφος. *γῆς ὑπὸ ζόφον* Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. *ζυγηφόρον πῶλον* Her. F. 121. *ἵππες ζυγηφόρες* Hip. 1183. *αὐχένα ζυγηφόρων πώλων* Rh. 303.

Ζύγιος. *τὲς μέσες ζυγίες* Iph. A. 221. *θηρῶν ζυγίες ζεύξασα* Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel *ζυγόν*. *αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ* Hec. 376. *πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγἕ* Or. 45. *ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέςαμεν* ib. 1330. *μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν* Med. 242. *ζυγὸς δέλειος* An. 301. *ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν* Tr. 665. *ναυσθλἕμαι εἰς δἕλον ζυγὸν* ib. 673. *κλεινὸν ζυγὸν* Hel. 399. *εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν* Ion. 595. *τὸ*

τῆς ἀνάγκης ὃ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν ϛῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ 'ρετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσε δȣ́λια Tr. 595. ἐκλιπȣ̃σαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἕλκεις μακρόπȣν ζωὰν Ph. 1531. ἐλπίδες ȣ̓κ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένᾳ ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωὰν Tr. 254. ἁπλȣ̃ν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ϛυγερᾶς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τȣ̃τον ἔφερον ζώνης ὕπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωϛήρ. ζωϛῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωϛῆρος ὀλεθρίȣς ἄγρας Her. F. 415.

Η.

Ἦ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἢ ἢ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἤ, *quam* et *aut*.

Ἥβα. vid. Ἥβη.

Ἡβᾷν. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. ἔθ' ἡβᾷ σοι κακὸν Al. 1088. κᾀγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾷ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ. ȣ̓ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβήσας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνȣ̃ πόλιν Sup. 1213.

Ἥβη. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Or. 1029. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἥβῃ τȣ̓μὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. μάτην ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ȣ̓κ ἔϛιν, ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἥβα. ἐν ἥβᾳ νέᾳ Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. 2) Ἥβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἥβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχȣσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσθαι. μήτε τȣ̀ς φίλȣς ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγȣ̃ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἡγȣ́μεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τȣ̃τον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγȣ̃ πάροιθε Ph. 841. ἡγȣ̃ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγȣ̃ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγȣ̃ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγȣ̃μαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ȣ̓ θεῖ', ȣ̓δ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγȣ̃ σὺ θᾶσσον ib. 552. ȣ̓ τῶν πονȣ́ντων τȣ̃ργον ἡγȣ̃νται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ȣ̃ς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἣν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ὅτ' ἆρ' ἀσυνέτως τὸς θεὸς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένως φαύλως μάχεσθαι βωκόλως ἡγώμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεὸς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπȣ δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγȣ́μεθα Hel. 965. ἕν τί σ' ἡγȣ̃μαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγȣ̃μαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγȣ̃μαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγȣ̃μαι φίλον El. 67. ὃ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὸς ἡγȣ̃ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιςα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγȣ̃ θεὸν Fr. inc. I. 3. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγȣ̃νται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγȣ̃μαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρȣ́ρια λαβόντας —ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δȣ́λην με πολεμίαν θ' ἡγȣ́μενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣ́μενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγȣ́μενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγȣ́μενος Bac. 1332. ἡγȣ́μενος λόγχαισιν ib. 1357. δȣ́λȣς τȣ̀ς φίλȣς ἡγȣ́μενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τȣ̃θ' ἡγȣ́μενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγȣ́μενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγȣμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγȣμένη Hel. 925. ἡγησάμην,— ȣ̓κ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἤπȣ με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγησαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδȣ̃ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλȣ̃ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἡδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύȣσαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένȣς κομίζων Hip. 1068. ȣ̃θ' ἥδομαι τοῖσδ', ȣ̓́τ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑπȣ̃σιν ἀςοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκȣ́σασ' ἀγγέλȣ Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμȣμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ȣ̓́τε τȣ́τοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. ȣ̓δ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλȣς Her. F. 846. ἴσως 'Ορέςȣ σ' ἧλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρȣμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένȣς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιȣ̃τον ȣ̓χ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη ςόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχίῳ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεὶς ὕςερον ςένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. ȣ̓δὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τȣ̃τ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. ȣ̓ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύςισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ȣ̓ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. *παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας* Dic. fr. VII. 1. *τὴν οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο* Inus fr. VII. 5.

Ἥδη. *ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη* Hec. 143.

Ἡδονή. *τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν* Or. 1182. *ἡδονῇ δοὺς*, sc. *ἑαυτὸν* Ph. 21. *δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους* Med. 773. *ἡδονῆς ὕπο* ib. 1142. *ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλλην τινὰ* Hip. 382. *εὐνῆς οὕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς* ib. 495. cf. Her. 302. *παρθένειος ἡδονὴ* Hip. 1302. *πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε* Iph. A. 1022. *ἔστι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν;* Iph. T. 494. *τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἱρήσομαι* ib. 794. *εἶχον ἡδονὴν* ib. 954. *κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς* Hel. 707. *ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν* Ion. 627. *βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ* ib. 664. *προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς* ib. 1027. *ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν* ib. 1170. *τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;* ib. 1310. *μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε* ib. 1469. *οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς* And. fr. XII. 3. *οὐθ' ἡδονῆς ἅπτεται* Antiop. fr. X. 2. *ἡδονὴν ἔχει τινὰ* ejusd. fr. XXIV. 2. *γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων* ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. *οὐ γὰρ ἡδονὴ* Dan. fr. VI. 3. *τοὺς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς* Er. fr. II. 19. *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς* ib. 23. *ἑνὸς ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονὴ* Œd. fr. XV. 1. *ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ* Œnei fr. IX. 3. *ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς* Œno. fr. V. 1. *ἡδονὴ ἔνι* Fr. fal. cit. I. 2. *ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος* Fr. inc. XLVII. 1. *οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις;* eorund. LXXVIII. 1. *κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ* eor. CVII. *ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος* eor. CLII. 4. *πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν* Epist. IV. 2) Form. dor. *ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον* Iph. T. 842. *ἡδονὰν ὡς λάβω* Hel. 641. *ἀδόκητος ἡδονὰ* Ion. 1448. *μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς* ib. 1461. 3) Plur. *ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμου πολίταις* Ph. 1407. *εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου* Hip. 383. *τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς* Sup. 453. *πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι* ib. 882. *ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον* Iph. A. 199. *πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ* Iph. T. 641. *ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν* ib. 908. *ἡδοναῖς ἀγγελμάτων* ib. 1184. *ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δοὺς* Tr. 371. *Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ* ib. 393. *χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς* Bac. 865. *τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες* Ion. 448. *Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς* ib. 553. *ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν* ib. 1180. *ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς* Her. F. 732. *φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω* El. 596. *οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο* Alop. fr. V. *τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς* Aut. fr. III. 15. *οὐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει* Bel. fr. XV. 2. *ὅπλων ἡδοναὶ* Meleag. fr. XI. 2. *εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται* ejusd. fr. XVIII. 1. *τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει* Pol. fr. IV. 2. *ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν* Epist. IV.

Ἡδυβόας. *ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι* Bac. 127.

Ἡδύθροος. *μοῦσαν ἡδύθροον* El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. *ἀνέμων ἡδυπνόους αὔρας* Med. 839.

Ἡδύς. *ὕπνος ἡδὺς* Hec. 916. *ἡδὺς τοῖς λόγοις* Or. 905. *σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται* Ph. 778. *ὁ αὐτίχ' ἡδὺς* Sup. 414. *στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι* Iph. T. 1390. *ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος* Tr. 1196. *πόνον ἡδὺν* Bac. 66. *ἡδὺς ἐν ὄρεσιν* ib. 135. *χορὸς ἡδὺς* Her. 892. *ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν* Ion. 641. *ὁ ἡδὺς αἰὼν* Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. *ἡδὺς βίος* Fr. inc. LI. 3. *ἡδεῖαν ὄψιν* Or. 725. cf. Epist. III. *ἡδεῖαν θεὸν* Ph. 402. *εἰκοῦς ἡδείας* Tr. 1178. *κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ* Cy. 148. *ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες* Or. 212. *τὸ θέλευμ' ἡδύ* ib. 221. *ὃ βούλομαι, ἡδὺ* ib. 1175. *πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν* ib. 1509. *εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσι* Med. 1095. *τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν* Hip. 1013. *ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν* Al. 356. *τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ;* An. 405. *ἡδὺ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν* ib. 783. *ἔστιν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν* Iph. A. 924. *ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν* ib. 1218. *δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν* Iph. T. 1181. *ὡς ἡδὺ δάκρυα*

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδύ ἐςι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμοῦ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτῃ—ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηςοὺς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων. ἡδίων γενοῦ Hip. 289. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἥδιον θανεῖν Hel. 820. οὐκ ἔςιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. οὐκ ἔςι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἥδιςος. ἥδιςος θάνατος Sup. 1006. ὄλβου θάλαμον ἥδιςον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. τὴν πλεῖςον ἡδίςην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίςαν χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675. ἥδιςον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἥδιςον τέκνων Med. 1075. ἥδιςον ταὐτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιςον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχοῦς, ἥδιςον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυςυχοῦνθ' ὁρᾶν Her. 940. ἥδιςον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἥδιςον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιςόν ἐςι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἥδιςον Sis. fr. I. 25. ἥδις' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἥδιςα Sup. 1098. ἥδις' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τοῦτον ὅπως ἥδιςα διαπεράσετε Her. F. 504. τί οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιςα μὴ λυποῦμενοι; Antig. fr. XXV. 5.

Ἠδωνός. κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153.

Ἠέλιος, poët. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἠελίου ἅρμα Or. 1002. ἅμ' ἠελίου πτέρυγι θοῇ Ion. 122.

Ἠθάς. τῶν ἠθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 249.

Ἤιθεος, pro ἠΐθεος Ph. 952.

Ἠθμός. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 2.

Ἦθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλούσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαςον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτοῦ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἤθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥᾴδια ἤθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἤθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἤθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἤθεσιν (sc. κρινεῖτε) τοὺς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαςα ἤθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ἤιος. ἤϊον βοὰν Ph. 1043. ἤϊον μέλος ib. 1044.

Ἠϊών. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995. ἠϊόνες ἅλιαι Tr. 827.

Ἥκειν. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἥκω ib. 503. ἥκω μεταςείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἥκεις κομίζουσα ib. 672. ἥκω ἀποςελῶν σε ib. 731. εἰς ταὐτὸν ἥκεις ib. 748. et Or. 1280. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἥκει πέρι; ib. 491. εἰς οἷον ἥκω; ib. 671. κακῶν ἥκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἥκει Ph. 1489. οὐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμ' ἥκει λόγος Med. 252. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. ἥκω κε-

λευσθεὶς ib. 866. ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hip. 273. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιστος ἥκει ib. 892. φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. τίνος ἥκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν Sup. 170. ἥκεις δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῆ νεκροὺς ἥκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἥκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἀγὼν 'Ατρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας ib. 1254. ὦ καινὰ ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἥκουσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς δή τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν; ib. 772. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἱκέτω ξένων ib. 337. ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον—βάθος πόντου Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δοῦλον ἥκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι ib. 174. ἥκω ἕτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἥκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἥκω, καὶ παρ' οὗ, λέγειν θέλω Her. 136. γένους ἥκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις; ib. 383. ἥκεις σωτὴρ νῷν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει Ion. 539. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου ib. 816. πόλει οὐδὲν ἥκομεν βλάβος ib. 824. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; ib. 751. οὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει τῇδε ib. 848. οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων ib. 1054. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἥκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἧκον Ph. 1414. οὔριαι ἧκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἧκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκοάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἥκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τοῦτο ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου ib. 292. τοσούτου κακοῦ ἥκοντος Epist. II. ἥξω An. 739. ἥξουσιν El. 760. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἥξει 'Οδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη ib. 143. πότε ἥξετ' ἐς οἴκους; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν Ph. 1336. ὡς ἥξοι An. 79. ὅπως ἥξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε ib. 1221. ἥξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἥξω πρὸς οἴκους Rh. 223. ἥξω εἰς νεκροὺς νικηφόρος Tr. 460. ἥξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει ib. 639. ἥξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἥξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. ὡς ἥξουσ' (i. e. ἥξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἱκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII. vid. not.

Ἥκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικὸν Med. 348. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἥκιστα τοῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν Her. F. 299. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. οὐχ ἥκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V.

Ἠλακάτα, dor. pro ἄτη. λίνον ἠλακάτα δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἠλεκτροφαής. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741.

Ἠλεκτρυὼν, vel ύων, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἠλίβατος. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732.

Ἠλίθιος Cy. 535.

Ἡλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἡλίκος Al. 646.

Ἧλιξ. πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246. ἴσως Ὀρέστου σ' ἧλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ Or. 730. ἥλικες ἐμοὶ Ph. 635. εἰς ἥλικας κῴλίγου σοφώτερος Hip. 987. ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων θιάσους Iph. T. 1146. οὐδ' ἥλικας (sc. νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἥλικες, o *æquales* ib. 513. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

Ἡλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίου βολὰς Or. 1259. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίου φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος μὲν, νύξ τε δουλεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἄπο Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίου ἀναπτυχαὶ Hip. 601. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου ib. 204. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ἡλίου κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίου μετάστασιν ib. 816. ἡλίου πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει ib. 447. ἡλίου φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου ib. 992. ἡλίου ἁγναὶ βόες Tr. 439. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας ib. 860. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλπος ἡλίου Cy. 540. ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἤδη λάμπει ib. 83. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίου ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς ib. 1516. ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίου ib. 1090. τί μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866. τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὰ ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίου τόδε Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3. ἡλίου ἱπποστάσεις ib. 5. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46. 1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1. ὁρᾶν μοι δύο ἡλίους δοκῶ Bac. 916. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχὼ El. 654.

Ἦλις. Ἤλιδος δυνάστορες Iph. A. 280. Ἦλις, ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἤλυσις. βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041.

Ἦμαρ. δούλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ ib. 1577. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἦμαρ Hip. 355. φρουρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. κατθανοῦσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει ib. 233. ἦμαρ τόδε θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἦμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινοῦ φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. σύλλογος σοῦ πέρι ἔσται—τῷδ' ἐν ἤματι Hel. 885. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

Her. F. 306. ἓν ἐπ' ἦμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακϐμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀϛένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδϐσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτὸς, ϐκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ϐ κάμοιμ' ἂν ϐτε νύκτ', ϐθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τϐφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βϐθυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπϐμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει ib. 429. τὸ πλεῖϛον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Œd. fr. XII. τὴν ἐπιϛείχϐσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἑκάϛης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ϐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕϛερον ἡμέραις Epist. V.

Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευϐσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμίδϐλος. παῖδας ἡμιδϐλϐς An. 943.

Ἡμίθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἥμισυς. δράκων μϐ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἦμος Hec. 915.

Ἦν, 1) *Si*, Hec. 399. et 586. et passim. 2) *en, ecce*, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχϐσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίϐ κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ϐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκϐμεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοϛροφεῖν. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοϛροφεῖ βεβὼς Ph. 176.

Ἧπαρ. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἧπαρ ξίφος Ἐτεοκλέϐς Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἧπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἧπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἤπειρος. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἠπειρῶτις. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ϐσαν ἠπειρῶτιν ib. 653.

Ἤπιος. ϐδέπω ἤπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίϐς Tr. 53. φρένας ἠπίϐς ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ϐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἠπιώτατος Bac. 859.

Ἦρ. ἦρος ὥραις Cy. 506. ἦρος ἴσϐς, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἥρα, *Juno, Jovis conjux*, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 8. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et permultis aliis locis.

Ἡρακλέης, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παραϛάτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Her. F. 140. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς γόνȣς Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέȣς Ἥβῃ Or. 1686. Ἰλίȣ ἐξαναϛήσας βάθρα—Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείϛων μετέσχον Ἡρακλέϊ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλεις, o *Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἠριδανὸς, nomen fluvii. Ἠριδανȣ̃ ὕδωρ Hip. 737.

Ἠρινός. λειμῶν' ἠρινὸν Hip. 77. λειμῶνος ἠρινȣ̃ ϛάχυν Sup. 448. γῆ ἠρινὸν θάλλȣσα Dan. fr. X. 3.

Ἥρως. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἧσθαι. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧϛαι Al. 607. ἥμεσθα Iph. A. 88. ἐγγὺς ἧϛαι Rh. 613. ἧϛο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἧϛ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκȣς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. δαρὸν ἥμενοι χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ ȣ̓δὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσσώμενος δȣ́λης Hec. 1252. ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τȣ̃ γέροντος ἡττήθη χερί; An. 918. πικρȣ̃ ἔρωτος ἡττηθήσομαι Hip. 727. εἰ παθών γε σȣ̃ τάδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἥσσων, vel ἥττων. ȣ̓χ ἥττων σέθεν An. 580. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἥσσονα δȣλȣ́μεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλȣν ἥσσονα Iph. A. 1354. ἥσσων ȣ̓δενὸς θεῶν ἔφυ Bac. 776. ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἥσσων ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τȣ́τȣ ἥσσονες καθέϛαμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἥσσονες Her. 769. ἥσσονες τȣ̃ πεπρωμένȣ Hel. 1676. οἱ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλȣ̃σι δȣλεύειν Ar. fr. XVI. 1. ἥσσȣς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. ȣ̓δ' ἥσσων ἔφυ Γοργȣ̃ς ϛαλαγμῶν Ion. 1264. ϛεμμάτων ȣ̓χ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. πελείας ὠκύτητ' ȣ̓χ ἥσσονες Bac. 1088. ἀδικȣ̃σα ἡμῶν ȣ̓δὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῷδέ γ' ἧσσον ἢ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἧσσον φρονȣ̃σα τȣ̃δε An. 313. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἧσσον λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103. τȣ̀ς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εὔνȣς εἰμὶ, σῷ δ' ἧσσον πόσει ib. 871. ὃν ȣ̓δὲν ἧσσον, ἤ με, φῶς ὁρᾷν θέλω Iph. T. 608. ἧσσον εὐγλώσσȣ φέρει Alex. fr. III. 3. ἧσσον ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα τἀσθενȣ̃ς—Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνȣσιν Œno. fr. III. 4. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἧσσον' εἴη, sc. τὰ Τρῷα El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσύχαζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταϛήσȣσ' ὕπνȣ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. ȣ̓χ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφȣ πλέᾳ Ion. 601.

Ἡσυχαῖος. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' ἡσυχαία Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιθι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 388.

Ἥσυχος. πλὴν ὁρῶντας ἥσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. στρατὸν ἥσυχον εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ἥσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων Sup. 952. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα; Hel. 1090. ὅποθ' ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. οὐ γὰρ ἥσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις Or. 186. τᾶς ἡσύχου προνοίας ib. 1407. μένουσα ἥσυχος ἐν οὐρανῷ Tr. 985. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἥσυχοι πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκοι Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἤτριον. ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὅπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἥφαιστος. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου Tr. 220. Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἥφαιστε Tr. 343. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἠχή. ἠχῆς ὅπως ἤκουσαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ ib. 1387. πολλῇ ἠχῇ ῥέων ἔστειχε Rh. 290. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἠχώ. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἠχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἄπο ἠχοῦς ἰούσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1267.

Ἠώς. ἠοῦς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἠὼς Iph. A. 158.

Θακεῖν. ἐφ' οὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκους ἀπήνης ib. 618. ᾧ μοι θάκους, οὓς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκους τούσδε Bac. 347. μεσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας Ion. 394. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσοῦσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη ib. 185. θανούσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον ib. 540. ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἥξω θαλάμϑς Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἁμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχϑσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἳ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμϑς Hel. 1173. ὃν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπϑ χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antiop. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέϑσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνϑ θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βϑκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας ib. 393. ἢν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. θαλάσσῃ ἐναιωρϑμενον Cy. 696. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐστάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἥσει, ἀπεννέπϑσά με) μὴ περᾷν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ἡ πεδοστιβὴς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνϑς θαλασσίϑς Cy. 347. ἡ θαλασσία Θέτις An. 17. θαλασσίᾳ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεϑ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίϑς Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. νεκύων θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλϑσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτϑ γεγὼς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μή,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. θάλλϑσαν ἀξίως ἐμϑ Iph. A. 1225. γῆ ἠρινὸν θάλλϑσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.

Θάλος. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἁλίϑ πέπλϑς—θάλπϑσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίϑ Cy. 540.

Θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2.

Θάμυρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.

Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν Hec. 1033. παιδὸς γνϑσα θανάσιμον μόρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερϑντα θανάσιμον γύην Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχϑσα θα-

νασίμυς ὁδὺς Med. 376. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμυς ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πτῶμα θανάσιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βυλευμάτων An. 1059. cf. Her. F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616.

Θανατόεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288.

Θάνατος. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. Ἀγαμέμνονος ἠπιςάμην θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἴπῃς ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib. 721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ib. 783. θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. ψήφῳ θανάτυ κατακυρωθεὶς ib. 1013. θανάτυ ἀώρυ ib. 1030. θανάτυ πέλας βεβῶσι ib. 1044. δῦλον παρασχὼν θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτυ πέφευγα ib. 1369. ἀρχὰν θανάτυ ib. 1395. λισσόμενος θανάτυ προβολὰν ib. 1488. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. τὸν θανάτῳ προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτόχειρ ib. 887. θανάτυ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. θάνατον ἀνταλλάξεται ib. 1627. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. τίς σοι —ἔρως σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib. 152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην ib. 650. μοῖραν θανάτυ προσλήψεται ib. 987. ςυγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111. θανάτυ κέλσαι ποτὶ τέρμα δύςανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib. 250. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι ib. 1373. τοῖς μέλλυσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτυ γενῦ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτυ μεῖζον ib. 275. θάνατον σφῦ παιδὸς ἀπείργειν ib. 471. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος ib. 674. πολλὺς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθίνυσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; An. 261. πρῦτεινα παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνατος ὐχ ὗτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θανάτυ κατακεκριμένον ib. 497. ἄνες θανατόν μοι ib. 532. θανάτυ νιν ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46. ὐδεὶς ἔθ' αὐτῦ θάνατον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ib. 484. ἥδιςος θάνατος ib. 1006. θάνατον ἀκύσασα Iph. A. 1102. οἲ ἐγὼ, θανάτυ συ ib. 1277. ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. ἔςαι αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς Rh. 607. παιδὶ θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυςυχὴς ib. 1167. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπροφάσιςος Bac. 1000. εἰς τῦδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει θανάτυ μέρος Her. 621. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δαναΐδαις ἄγυσα θάνατον ib. 244. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται ib. 487. θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν; ib. 1224. θάνατος ὧν κεῖται πέρι Ion. 756. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἀτελὴς θάνατος ib. 1061. θανάτυ παρατροπὰ ib. 1229. θανάτυ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγυσα ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο ib. 547. θανάτυ περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων ὐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θάνατος ὐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα δέραν—θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτα θανάτυ ib. 158. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον προταρβῦσα Er. fr. I. 30. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. θανάτυ τελευτὴ eorund. CLX. 7. ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανάτυς ἔθηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι Med. 197. νυμφιδίυς εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889. εἰ σέβεις θανάτυς ἀγαθῶν Her. 629. ὐ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν Hel. 1188. σὲ πέμψυσι θανάτοισι El. 484. θανάτυς ἀώρυς Thes. fr. IV. 4. 2) Θάνατος ut nomen proprium ponitur Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr. 764.

Θάπτειν. διπτύχυς νεκρὺς θάπτε Hec. 1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῦ σφε θάπτει; ib. 837. νεκρὺς θάπτειν λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν Tr. 1186. θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. θάπτειν πόσιν ib. 1292. θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. θάπτει τέκνα Hyp. fr. IV. 3. ἣν ἔθαπτον Al. 1132. θάπτων,— ὕβρις ὖς ἀπώλεσεν Sup. 495. ὐ θάπτων νεκρὺς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ Hel. 1182. θάψον κοινῇ Or. 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ Ph. 1456. τὸν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον θάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατθανῦσαν ὡς θάψῃς Hec. 508. ὡς θάψῃς νεκρὺς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα Her. F. 1420. θάψαι νεκρὺς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et θάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. θάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σώτειραν θάψαι Her. 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν θάψαντα Ph. 784. τόνδε θάψας An. 1278. ἐγώ σφε θάψω Ph. 1651. ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ὖ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῦδε Al. 434. θάψεις αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ὐ τεκὼν θάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὕπερ θάψεις νεκρὺς πεσόντας; Her. 166. θανόντα με θάψεθ', ὖ τὸ μόρσιμον ib. 1030. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν — θάψει El. 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. ὖτ' ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφείσας χερσὶν ib. 175. πλυσίως ταφήσεται Al. 57. ὖ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ ib. 1193. ὖ καὶ τεθάψῃ κατθανῦσα Iph. T. 1464. etc.

Θαῤῥεῖν. σέβοντα δαίμονας θαῤῥεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ Rh. 16. θάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1. Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει νυν Med. 926. τὰ ἄλλα θάρσει Hec. 875. θάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. θαρσεῖτε Her. F. 822. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.

Θάρσος. ὖτ' ἐλπίδος, ὖτε τυ δόξης ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. θάρσει προκρίνας Ph. 753. θάρσος ἐνῶρσε ϛρατῷ Sup. 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβυ πέσῃ Iph. T. 730. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε θάρσος, ὐδὲν ἄλλ' ἔχω Her. 716. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει Al. 95.— τὰ δὲ θαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι θαρσύνοντες Ph. 1255. ὖτ' ἐν τόκοισι θαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἥσυχοι θάσσυσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ θάσσω Or. 85. ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσυσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τόδ' ἐλθῦσα An. 44. ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις ib. 117. ϛρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391. ἐνθάδε θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονές τινες θάσσυσιν οἵδε Iph. T. 268. θάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ θάσσεις ib. 1254. ᾧ μοι θάκυς, ὖς θάσσω Tr. 138. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἱ πλησίον θάσσυσι τρίποδος ib. 415. ἃ— τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει ib. 1480. πρὸς ἁγνοῖς ἑϛίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715. ὁρῶ ὄχλον θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄϛεος πέλας θάσσων Rh. 509. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. θάσσων ἄνω ib. 1074. ὑψῦ θάσσων ib. 1109. τὸν θάσσοντα δυϛήνυς ἕδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ θάτερον δεῖ δυϛυχεῖν, ἢ θάτερον Ion. 849. ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει θατέρας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα Hec. 680. τί τῦτο θαῦμα; Hip. 439. μεγίϛυ θαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. θαῦμ' ἀνέλπιϛον τόδε Al. 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὃ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὁρᾷν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῦ ξένυ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεςί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐς', ἔλασσον τὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐςήει Dan. 36. ὃ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὦ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐςὶ τὰ παρὰ σῦ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾷν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τὺς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν ὃ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἣν νῦν ἀντὶ σῦ θαυμάζομεν ib. 1144. σῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιςεῖν ὃ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τὔσδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγυς ἐμὺς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὐτὴ θαυμάζω El. 562. ὐχὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὡ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 1. μόνος 'Ορέςην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τῦτο σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖςον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμαςέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαςός. θαυμαςόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαςὸς Hip. 106. ἣν σὺ θαυμαςὴν σέβεις An. 567. θαυμαςὸν νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 1187. θαυμαςὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τῦτο θαυμαςὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαςὰ ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαςά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαςοῖσι ib. 900. θαυμαςὰ τῦ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίυ διεξόδυς θέᾳ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. 'Αρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. ὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηΐδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὰν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν 'Αργείαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνυ θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρυς θεὰς Ph. 695. τὰς αἱματωπὺς θεὰς An. 979. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρῇδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῆν ἑκάςυ τῶνδέ μοι θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕςατον θεωμένη Iph. A. 1452. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολὼν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔςην θεατὴς Sup. 652. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατὴς—; Ion. 301. τῆσδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω ϑεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ ϑεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ ϑεήλατοι An. 852. ϑεηλάτȣς ἕδρας Ion. 1306. ἔκ τινος ϑεηλάτȣ ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — ϑεῖν Sup. 702. ϑεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θείνειν. ϑείνετε Or. 1302. ϑεῖνε, ϑεῖνε Rh. 676. ϑείνοντε ȣ̓ρᾷ πωλικῆς ῥινȣ̃ τρίχα ib. 784. κἄθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε)—χερὶ Her. F. 949. πώλȣς κέντρῳ ϑεινομένȣς Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε. ϑεῖε Or. 673. ἦ πȣ νοσȣ̃ντας ϑεῖος ὕβρισεν δόμȣς; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. ϑεῖον σεμνȣ̃ ϑεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. ϑείαν Ἑλένȣ ψυχὰν Hec. 87. ϑείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τῆς ϑείας φρενὸς Her. 541. φύσιν ϑείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ ϑεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ ϑεῖον ἐςὶ τοιȣ̃τον φύσει ib. 420. ὦ ϑεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι ϑείȣ; An. 1228. ȣ̈τω τὸ ϑεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. σθένειν τὸ ϑεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ ϑεῖον εἰδότες Rh. 65. πιςὸν τὸ ϑεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι ϑεῖον Cy. 410. ϑεῖον πῶμα ib. 414. ϑεῖον τόδε Ion. 1456. ἅγνευμα ϑεῖον El. 256. τὸ ϑεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται ϑνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ȣ̓κ ἔςιν—ὃν μὴ τὸ ϑεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη ϑεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. ȣ̓ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ ϑεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ ϑεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ ϑεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ ϑεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ ϑεῖα ȣ̓ ϑεῖ' ἡγῇ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς ϑείοις ἔνι Iph. T. 572. τὰ ϑεῖα—πάντ' ἠπίςατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ ϑεῖ' ἡγȣμένη Hel. 925. τὰ ϑεῖα πυργȣ̃σ' Bel. fr. XXV. 15. ἢ τὰ ϑεῖα πρȣμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. ϑέλγει Ἔρως Hip. 1274. ϑέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος Rh. 554. πριςοῖσι λόγχης ϑέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ȣ̈τε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε Hip. 303. μήϑ' ὕπνῳ ϑελχθῆς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ ϑελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνȣ ϑέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. ϑέλει τι κλεινὸν ȣ̈τος ὁ ςόλος Sup. 1055. ȣ̓δὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι ϑέλει Iph. A. 316. ϑέλω γε. τὸ ϑέλειν δ' ȣ̓κ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ȣ̔ς ἐγὼ ϑέλω ib. 864. κἂν ϑέλῃ, κἂν μὴ ϑέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς ϑελέτω El. 1354. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ ϑέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ ϑέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τȣ̀ς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι ϑέλων Hec. 262. ὁ ȣ̓ ϑέλων τε καὶ ϑέλων ib. 566. ϑέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. ȣ̓δεὶς ἀπαντᾷν βȣ́λεται προθυμίᾳ τῇ τȣ̃ ϑέλοντος Hip. 1330. μέτρια ϑέλοντος Sup. 740. ϑεȣ̃ ϑέλοντος ib. 1145. τῷ βȣ́λεσθαι ϑέλων Iph. A. 338. ϑύρας ἔχων ἀκλήςȣς τῷ ϑέλοντι δημοτῶν ib. 340. ϑέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. ϑέλȣσ' (i. e. ϑέλȣσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος ȣ̓ ϑελȣ́σας (i. e. ȣ̈σης)—χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. ϑέλȣσαν ȣ̓ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι ϑελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα ϑελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς ϑελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. ϑελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ ϑέμις Or. 1052. ϑέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι ϑεȣ̃; Med. 676. εἰ ϑέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ ϑέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι ϑύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν ȣ̓ ϑέμις Hip. 81. ἐμοὶ ȣ̓ ϑέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὄσσων ȣ̓ ϑέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ ȣ̓ ϑέμις φθιτȣ̀ς ὁρᾷν ib. 1437. ȣ̈πω ϑέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι ϑέμις Iph. A. 834. ϑέμις μάλιςα ib. 835. ȣ̓ ϑέμις σοι ib. 1192. ȣ̓ ϑέμις ϑύειν ϑεᾷ Iph. T. 1035. τȣ̃τον πρὸς σῆς ȣ̓ ϑέμις χερὸς ϑανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι ϑέμις ὀργιάζειν Bac. 416. ȣ̓ ϑέμις ἀκȣ̃σαί σε ib. 474. μόρσιμα ȣ̈τι φυγεῖν ϑέμις Her. 615. ὃν ȣ̓ ϑέμις,—ἐπύρωσας ἐν ϑαλάμοις Hel. 1369. ϑέμις γυάλων ὑπερβῆναι—;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. ἱκέτιν ὃ θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc. CLXXX. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1341. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; θέμις El. 1292—1294. ὃ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. εἰ θανεῖν θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) Θέμις, *nom. propr. deæ,* Or 164. Med. 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.

Θεμιστεύειν. ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων Bac. 79. τὸν θεμιστεύοντά σοι Ion. 371.

Θεμιτός. σοὶ δ' ὀχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον; Or. 97. ὃ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615.

Θένειν. φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς Rh. 687. μὴ—κήρυκα τολμήσεις θένειν Her. 272. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949.

Θεογόνος. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346.

Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν An. 1264. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους Hip. 974. et Iph. T. 1449.

Θεοδόκος. οἴκων θεοδόκων Ion. 1549.

Θεόθεν. τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 160. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου ib. 355. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. δειμαίνω—τὸ θεόθεν Ph. 265. ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1270. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. εὐτυχίας μετέχειν θεόθεν τέκνα θνατοῖς Ion. 509. ἔσσυτο θεόθεν—κακὰ τάδε Her. F. 919.

Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti, Hel. 9. 1184. et 1659.

Θεοκλυτεῖν. θεοκλυτεῖ ἄδικα παθοῦσα Med. 207.

Θεομανής. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Θεομαχεῖν. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. θεομαχεῖν μόνον οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1253. ὃ θεομαχήσω ib. 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel. 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214. et 1664.

Θεοπόνητος. θεοπόνητα λέχη Tr. 953. et Hel. 590.

Θεόπυρος. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732.

Θεός. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν ib. 1179. ἐναλίου θεοῦ παῖς Ph. 1163. χθόνιον θεὸν ib. 1331. ἱππείου θεοῦ ib. 1701. λαμπὰς θεοῦ Med. 352. σὺν θεῷ εἰρήσεται ib. 625. ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην ib. 802. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὁ μελαγχαίτας θεὸς Al. 441. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ ib. 725. θεοῦ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. θεὸς συνοικήσεις θεῷ ib. 1259. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208. τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν ib. 216. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν ib. 331. θεοῦ σέλας ib. 469. θεοῦ θέλοντος ib. 499. et 1145. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. δίψιον πῦρ θεοῦ Rh. 417. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. τὸν βάκχιον θεὸν ib. 67. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. ταυροκέρων θεὸν ib. 100. θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς ib. 284. θεὸς δεινότατος ib. 858. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. ποντίου παῖδες θεοῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. οὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο; ib. 230. θεοῦ τὸ πρᾶγμα ib. 284. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς ib. 315. ἐκ σπονδῆς θεοῦ ib. 467. τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. θεὸς τὸ γινώσκειν φίλους Hel. 567. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον ib. 717. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. τὸν πολύϋμνον θεὸν Ion. 1075. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. δεῖται ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, οὐδενὸς ib. 1345. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. στύλον Εὐίου θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ eorund. CIV. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς eor. CXXIX. 2. θεὸν ποῖον νοητέον; eor. CXLVI. 1. θεός τις ἐν ἡμῖν eor.

CLXXXVIII. πολλὰ κραίνει θεὸς eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς eor. CCXVIII. χωρὶς θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib. 58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 801. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὁρκίους δοὺς θεοὺς Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας ib. 1751. θεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε Med. 413. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς, λόγος ib. 964. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. θεοὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη ib. 218. θεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. οὐκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ib. 231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. τὰ θεῶν οὕτω νενόμισται Iph. A. 33. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν ib. 351. οὐκ ἄνευ θεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέους τίκτει θεοὺς Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μάτηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. θεῶν βίους Ar. fr. IX. 1. πολλὰ σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι θεοὺς ib. 2. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρὴ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI. οὐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖσι μὴ μάχου eorund. XXX. 1. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ θεὸς, dea. εὐκταία θεὸς Or. 214. δεινὴ ἡ θεὸς ib. 399. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. ἀκραίας θεοῦ Med. 1379. τᾶς ποντίας θεοῦ An. 130. ἐναλίας θεοῦ ib. 252. Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεοῦ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα Tr. 940.

Θεοσεβής. θεοσεβῆ φῶτα Al. 608. θεοσεβής τις ὢν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοστυγής. τῷ θεοστυγεῖ ᾅδου μαγείρῳ Cy. 395. θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ ib. 598. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιναι Iph. A. 1499.

Θεραπεία. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 187. πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. ἔνθα κύκνος μελῳδὸς Μουσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον θεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ θεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοίβου ναοὺς θεραπεύω Ion. 111. τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι Epist. IV. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε θεραπεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. οὐκ ἀναίνομαι θεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόντες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μουσᾶν θεράπων El. 717. θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II.

Θέραψ. ἤπου πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχήλους κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἥλιος θερμαίνων χθόνα Bac. 678. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνου Al. 761. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402.

Θερμός. θερμός κρουνὸς—αἵματος νέου

Rh. 790. ἄρας θερμὸν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάφε Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίε θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίε Hip. 128. θερμὰν ἀελίε ἕδραν El. 739. πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἕσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίε τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλιςον θέρος ib. 1314. θέρες λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύςηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρες—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. θεῖον σεμνε θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296.

Θεσπίζειν. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίε φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ε σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλας' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεε θεσπίσματα; Sup. 141. συμπυθέσθαι παρθένε θεσπίσματα Hel. 335. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιῳδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν θεσπιῳδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιῳδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. τῆς θεσπιῳδε Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς θεσπιῳδε κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἔδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et *subst.* Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. εκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλε πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλὸς, ἢ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἄναξ ib. 513. τίς τεδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν ςοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιςοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θεςιάς. Λήδᾳ Θεςιάδι Iph. A. 49. Θεςιὰς κόρη Hel. 132.

Θέςιος. Θεςίε παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεςίε κεροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐςὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβε αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς ib. 914. ἄκεε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοίβε ζυγεὶς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεςί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβε κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Λοξίε ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐςὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω ib. 1039. ὅ με σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.
Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἁ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.
Θετός. θετῶν παίδων πȣ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἅρμασιν θετὸν Iph. A. 251.
Θεωρία. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.
Θεωρικός. πεπλώματ' ȣ̓ θεωρικὰ Sup. 97.
Θεωρός. ȣ̔ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχὴς θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—στόλον, στείχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.
Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmæon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.
Θηβαιγενής. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.
Θηβαῖος. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. χρήζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίασι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.
Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γέννυν Ph. 1389. φάσγανον θήγȣσα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.
Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσȣ̃ Hec. 1147.
Θηκτός. θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.
Θήλεια. θήλεια σπορὰ Tr. 503. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πολλά γ' ἐςὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.
Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.
Θηλυγενής. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ στολὰν ib. 1154.
Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.
Θηλύνειν. πολλȣ̀ς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένȣς Er. fr. I. 34.
Θηλύπȣς. θηλύπȣν βάσιν Iph. A. 421.
Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529. ἀντὶ θήλεως στάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύȣσα θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. στολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. τίσαι—τὸ θῆλυ τȣ̃το Tr. 1035. τὸ θῆλυ σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὸ θῆλυ σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.
Θήρ. τετράποδος θηρὸς ὀρεστέρȣ Hec. 1058. θὴρ ὣς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τετράπȣν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θὴρ ὅδ' ἡμῖν πρᾶος Bac. 436. ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. ϑηρὸς πανȣ́ργȣ Cy. 441. ϑηρὶ τῷ ϑεοϛυγεῖ ib. 598. ϑηρὸς τȣ̃ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον ϑῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι ϑηρὸς ib. 363. ϛολὴν ϑηρὸς ib. 465. ϑῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε ϑὴρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα ϑηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα ϑηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. ϑοίναν ἀγρίων ϑηρῶν Hec. 1072. ϑῆρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί ϑηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι ϑῆρες ib. 1304. ϑηρσὶν ἄθλιον βορὰν ib. 1597. ϑῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἄφθογγα δάκη ϑηρῶν ib. 647. ϑῆρας ἐναίρων ib. 1129. ϑηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. ϑηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα ϑηρῶν ib. 282. ἀμύνων ϑῆρας Rh. 787. κἀμὲ—ϑηρσὶ δώσȣσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε ϑῆρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ ϑῆρες ib. 726. ϑηρῶν ȣ̓κ ἂν ἤκȣσας βοὴν ib. 1083. ϑῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—ϑηρῶν ὀριγνῷτο ib. 1253. ϑηρῶν γένος Cy. 117. ϑῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δοραῖσι ϑηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. ϑῆρες vocantur Satyri ib. 620. ϑηρῶν βρόχȣς Hel. 1185. ϑηρῶν ζυγίȣς ib. 1326. ϑῆράς σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ϑηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. ϑηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. ϑηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. ϑηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα ϑηρῶν ib. 700. ὃν ϑηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. φῦλα ϑηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—ϑηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. ϑήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ ϑήρας πόθον ib. 233. ϑήρᾳ δυσπότμῳ γαυρȣμένη Bac. 1142. μορφᾶ ϑηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, ϑηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίσι ϑήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ ϑήραμα γενήσεται ib. 1316. ϑήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν ϑήραμα Bac. 867. μακάριον ϑήραμα ib. 1170. ϑήραμα βαρβάρȣ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων ϑηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. ϑηρῶσι λέκτρον τȣ̓μὸν Iph. A. 960. ϑηρᾶν τῇ ϑεῷ σφάγια Iph. T. 280. ϑηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς ϑηρᾶν κακὰ ib. 837. ϑηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς ϑηρᾷ Hel. 51. ϑηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἢν—λιμῷ ϑηρᾷ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν ϑηρῶν Or. 678. τί χρῆμα ϑηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. ϑηρῶσα; Hel. 1254. ϑηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι ϑηράσασ' ἐγὼ Bac. 1213. ἄνδρας δυσσεβεῖς ϑηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με ϑηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας ϑηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ ϑηρώμενον Rh. 793. ȣ̓κ εἰς πλησμονὰς ϑηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ ϑηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς ϑηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν ϑηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν ϑηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ȣ̓ δόξαν κενὴν ϑηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι ϑηρωμένη Fr. inc. LI. 9. μαϛοῖς τὸν ἔλεον ϑηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ ϑηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἔφασκον αἱ ϑηρώμεναι Bac. 1277. ἓν ȣ̓κ ἐπίϛασθ', ȣ̓δ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. ϑηρασώμεθα Ἀγαυὴν Bac. 718. ὅστις τȣ̀ς ξένȣς ϑηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρȣς ϑηράσομαι Bac. 228. ϑηρώμεθα (in *pass.*) Ion. 1111. ϑηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. ϑηρεύȣσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. ϑηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεϛῶν μηχανὰς ϑηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν ϑηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ ϑηρεύων γάμȣς Hel. 321. τὸν σοφὸν—ϑηρεύȣσα Bac. 1003. τȣ̃τ' ἀεὶ ϑηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. ϑηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ ϑηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἵῳ μ' ὁ δαίμων ϑηρίῳ συνῴκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς ϑηρίοις ἔδωχ' ἑκάϛῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος ϑηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ ϑηριῶδες τȣ̃το—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένȣ καὶ ϑηριώδȣς Sup. 202. τὸ ϑηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ θηροτρόφε δράκοντος Ph. 827. Νύσσης θηροτρόφε Bac. 556. θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. θηροφόνοι κύνες Hip. 216. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσε El. 497. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν El. 565. θησαυρὲς βροτῶν An. 1094. θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τὼ Θησείδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεὺς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με θητεύειν πατὴρ— ἠνάγκασεν Al. 6. θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθίασέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσιν Or. 319. θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς θίασον ib. 583. θίασον ἔνθ' ἔχεσι Κάδμε κόραι ib. 976. ἡλίκων θιάσες Iph. T. 1146. τὲς προπότας θιάσες ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει θιάσες εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν με μηδένα— τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενεὶε τεδε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βέλει θίγω σε Or. 218. εὖ γ' ἐν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. θίγειν ὠλέναις τέκνε Ph. 307. ἐ ποτ' ἂν βαρβίτε θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἐκ ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἤν τις—νεκρε θίγῃ χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τεδε μὴ θίγῃς Her. 274. μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κἂν ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἢ θίγω δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν; Ion. 560. ἐκ ἔσθ', ὅτε θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς θίγῃ πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. ἐτ' ἔθιγεν, ἐθ' ἥψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τεδ' ἔθιγε θηρὸς ib. 1181. θιγεῖν νεκρε Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὀςέων θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τε σε θιγεῖν; Iph. A. 1351. θιγεῖν ὅσιον ἐς' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγχης θιγεῖν Bac. 304. σε θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμε γε θίξεται; Hip. 1086.

Θὶν, vel θίς. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. θνατογενες τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατὸς, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιςαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὰ ἑτέρες ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν Al. 897. τί ἂν μεῖζον τεδ' ἔτι θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ἐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶν ἥσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι πόνες θνατῶν Hel. 1169. δελαν χέρ' ἔχειν ἐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. *θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς* Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660. et 1197. *τίκτει* (sc. *ἡ γαῖα*) *θνατοὺς* Chry. fr. VII. 4. *θνατᾶς ἕνεκεν δίκας* El. 742. *τέκνων θνατῶν* (i. e. h. l. *mortuorum*) *κόμισαι δέμας* Sup. 273.

Θνήσκειν. *ἑκοῦσα θνήσκω* Hec. 548. *τίνι μόρῳ θνήσκεις;* ib. 695. *θνήσκει πρὸς τοῦ;* ib. 773. *αὐτοχειρὶ θνῆσχ᾽, ὅτῳ βούλει τρόπῳ* Or. 1040. *οὐ θνήσκω πέρι* Al. 176. *θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν* ib. 285. cf. v. 693. *οὐδεὶς βούλεται θνήσκειν* ib. 675. *ἐκ δισσαῖν θνήσκετ᾽ ἀνάγκαιν* An. 518. *δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ* Iph. A. 312. *μὴ θνῆσκε δι᾽ ἐμὲ* ib. 1420. cf. Rh. 870. *πῶς ἔτ᾽ ἂν θνήσκοιμ᾽ ἂν ἐνδίκως* Tr. 961. *ἐγὼ αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα* Her. 503. *χρὴ οὐχ ἅπαξ θνήσκειν σὲ* ib. 960. *φαρμάκοισι θνήσκομεν* Ion. 1221. *θνήσκει οὐδὲν τῶν γενομένων* Chry. fr. VII. 11. *τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ᾽, ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;* Phry. fr. XV. 1. 2. *θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους* Or. 685. *οὐ φθάνοι θνήσκων τις ἂν* ib. 939. *ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς* Her. F. 732. *οὐ φθάνοιτ᾽ ἔτ᾽ ἂν θνήσκοντες* Or. 935. *τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι* Hip. 1340. *συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις* Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. *νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας* Hel. 756. *θνήσκουσα* Hec. 568. *κἀγὼ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ᾽ ἐχρῆν θανεῖν* ib. 231. *Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον* Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. *ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι᾽ ἔθνησκες* Ion. 1501. *πρὸς βίαν ἐθνήσκετε;* Her. F. 550. *τέθνηκ᾽ ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο* Hec. 431. *ἅλις ὑπ᾽ Ἀργείας χερὸς τέθνηχ᾽ ὁ τλάμων* Or. 1028. *τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὐ* Hel. 293. *τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι;* Melan. fr. XIX. 1. *βλέπω παῖδ᾽ ἐμὸν τεθνηκότα* Hec. 681. *τῶν τεθνηκότων ἅλις* ib. 278. cf. Rh. 870. *τοὺς καλῶς τεθνηκότας* Hec. 329. *παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ* An. 1271. *τίνοι γ᾽ ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς* Or. 109. *ἡ πεπρωμένη ἄγει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν* Hec. 44. cf. v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550. etc. *θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι* Or. 50. *ἔκανες, ἔθανες* ib. 195. *οὐχὶ πρὸς τοῦδ᾽ εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν* ib. 538. *δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι* ib. 1116. *χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ* Ph. 1596. *ὄλβιος θάνοις* Med. 715. *θανεῖν σφ᾽ ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις* ib. 806. *ὡς ὑπ᾽ εὐκλείας θάνοι* Hip. 1299. *ἥτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου* Al. 18. *μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν* ib. 672. *θάνῃ δυσκλεής, ὅταν θάνῃς* ib. 728. *κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ θανεῖν* An. 811. *μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς* Iph. A. 1252. *ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν* ib. 1389. *οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα* Tr. 904. *εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως* ib. 1168. *ἐλευθέρως θάνω* Her. 559. *τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται* ib. 595. *βούλει λέγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν;* Hel. 1056. cf. v. 1058. *πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν* ib. 1657. *κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ* Ion. 760. *πάντων τὸ θανεῖν* Alex. fr. XVII. 1. *τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν* Fr. inc. CXVI. *αἰσχρῶς θανεῖν* Fr. inc. B. 22. *θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος* Hec. 310. *θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν* ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. *ἔρρει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ* Hec. 529. *μή μ᾽ ἰδεῖν θανόνθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν* Or. 744. *σ᾽ ἐγὼ θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ᾽, ἕξω φίλον* Iph. T. 718. *πολεμίων θανόνθ᾽ ὕπο* Hel. 858. *οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα* Or. 1084. *νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε* Hip. 798. *τεθνᾶσιν οἱ θανόντες* Al. 544. *οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν* ib. 1079. *ἁ ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει* An. 778. *ἀνώνυμοι θανόντες* Iph. T. 502. *τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν* Hel. 1437. *θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν* Hec. 430. *τὴν θανοῦσαν—φύλλοις ἔβαλλον* ib. 573. *τὴν ἀρτίως θανοῦσαν* ib. 955. *σφαγαῖς θανοῦσα* Or. 40. *ὦ βιαίως θανοῦσα* Hip. 814. *καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι* Al. 139. *θανῇ, οὐ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ* Tr. 1223. *θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ* Pol. fr. X. 2. *τέκνων θανόντων* Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. *ὧν ὑπ᾽ Ἰλίῳ παῖδες τεθνᾶσιν* Or. 59. *εἰ τεθνᾶσι παγκάκως* Med. 1135. *τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι* Hel. 137. *τεθνᾶσι παῖδες*

ȣ̓κ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δȣ́λη θανȣ̃μαι Hec. 420. θανȣ́μεθα Or. 1033. ȣ̓κ ἔτ' εὐκλεεῖς θανȣ́μεθα Hip. 688. πῶς ȣ̓ θανȣ̃μαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. θανȣ̃μαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ȣ̓κ ἄρ' ὡς θανȣμένȣς μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανȣμένων ὕπερ Or. 967. θανȣμένην ἄγȣσί με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητȣ̃ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγὼς ib. 199. ȣ̓χὶ θνητȣ̃ πατρὸς ἐκγεγὼς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ȣ̓ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνήτῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ȣ̓δεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ᾧ μέλει τὰ τȣ̃ θνητȣ̃ βίȣ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθȣ̃μεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. ȣ̓κ ἔςι θνητῶν, ὅστις ἔς' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνȣ πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ȣ̓δεὶς ἐςιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητȣ̀ς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ȣ̓δεὶς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγȣς ἀποςρέφȣ Cy. 298. θνητοῖς τȣ̀ς νόμȣς ὡς ȣ̓ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. ȣ̓δεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ȣ̓ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. πȣ̃ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ȣ̓ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητȣ̀ς κόσμον ȣ̓ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ȣ̓δέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in *fœmin.* pro θνητὴ Iph. A. 901. et 1396. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ȣ̓ νῦν πρῶτον ἡγȣ̃μαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ȣ̓χὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔςαι μεγάλα Her. F. 842. θνητά τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὦ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωςὶ δαίμονα ib. 219. αἶ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζȣσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζȣσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ȣ̃ θοινᾷ φίλȣς Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίȣσι θοινᾶσθαι ξένȣς Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλȣς ἑταίρȣς; Cy. 376. ἤ μȣ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ȣ̓ πρέπει θοινωμένȣς κλύειν ςεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕςερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευςηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πȣ̃ γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέϛαι ἐν πόσει θοίνην ἔπι El. 641. χρὴ συνεϛίυς ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολῦν. θολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτυ θοᾶς Or. 341. ἅμ' ἡελίυ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ϛαγόσι ib. 1232. θοὰς ἀκάτυς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορῦσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῦσα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θύριος. Θύριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θύριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θυρίαις Iph. A. 238.

Θῦρος. θῦρος Ἄρης Sup. 579. θῦρον δόρυ Rh. 492.

Θρᾴκιος. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501.

Θρᾷξ. Θρᾷξ λεὼς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἥξυσι θράσυς Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. ὃς πεπύργωσαι θράσει ib. 1568. τὰ πίϛ' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. ὗτοι θράσος τόδ' ἐϛὶν Med. 469. πῶς θράσος ἢ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσυς γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦϛαι Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693. θράσος μοι μηδὲν ἐξώδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. υκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῦσ' ἀμαυρῦν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2. θράσει υδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καί τι μυ θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν θρασύνυ Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ὗτε θρασὺς, ὗτ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς ϛρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἕκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασύντε κάμαθῃ Œd. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. ϛράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνυ θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυϛομεῖν. ἐπείπερ ὗτω καὶ λίαν θρασυϛομεῖ Hec. 1286.

Θρασύϛομος. γυναῖκες θρασύϛομοι Æg. fr. V.

Θρᾶττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυϛός. θραυϛῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ θρευμένη σαυτῇ κακὰ Med. 51. τᾶς τυράννυ πάθεα μέλεα θρεομένας (pro ένης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηΐκιος. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. βορέας Θρηΐκιος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηΐκίαν ib. 1155. Θρηΐκιον πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἄνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὦ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάσσων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίȣ ξένȣ Hec. 7. Θρήκιος ϛρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρῄκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μȣσης ib. 651. Θρήκιος ϛρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππȣς Θρηκίȣς Al. 1024. Θρηκίαν ϛολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ ϛρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κἄπειτα θρήνει Med. 1249. ȣ̓́πω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχȣσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα Hel. 610. ἔδει—τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνȣ̃σα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαϛῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνῆσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μȣσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρῆνος. ȣ̓κ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύȣσα θρήνȣς ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἵσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνȣς Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μȣ̃σαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνȣς Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κȣραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνῳδεῖν. τήνδε θρηνῳδȣ̃σ' (i. e. ȣ̃σα) ἀεὶ Iph. A. 1176.

Θρήξ. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδȣς Al. 486. Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρῃκὸς ποταμȣ̃ ib. 394. Θρῇκα ϛρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρῃκὸς ib. 804. σοφιϛῇ Θρῃκὶ ib. 924. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ib. 409. Θρῃκῶν συμμάχων ib. 731. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας ib 744. et 751.

Θρῆσσα. Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκȣ̃ τȣ̃δ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκȣ̀ς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκȣ̀ς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκȣ̃ν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτȣ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. θείνοντε ȣ̓ρᾷ πωλικῆς ῥινȣ̃ τρίχα Rh. 784. κȣρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμὼν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. ȣ̓ ψευδῆ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τȣ̃ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνυς ἔσω μολόντες Or. 1408. ὃ μεθίςαται θρόνων Ph. 75. ἀναςᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσῦσα ib. 1170. θρόνυς, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ὅταν θρόνυς τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενὺς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. ὐκ οἶσθα—θρόνυς πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς θρόνυς τυραννικὺς Ion. 1572. εἰς θρόνυς γ' ἷζυ παλαιὺς ib. 1618. θρόνυς ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. ὕποτ' ἐξελίμπανον θρυλλῦσ' (i. e. ὖσα), ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχῦ θρυλλύμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκυσί μυ Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἔπι Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμύμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ ὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντυ θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνυ θύγατερ ἀελίυ Ph. 179. ὦ Πελίυ θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῴυ θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίςας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένυς ib. 278. ὐ θέμις θύειν θεᾷ ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ 'γὼ τίνι θύω, πλὴν ἐμοι κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀπαρχὰς, ὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύυσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύυσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύυσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσε συγγόνυς; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἅ συ πρὶν γενέθλι' ὐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τύτων ὑπέρ μυ θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τὐμὸν, ὐχὶ τὔνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρῴοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διῒ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μύσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. ςέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέςης, *nom. propr. viri.* Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. ὁ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄςυ μαντέων ὕπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in *fœmin.*) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τὺς θυλάκυς τὺς ποικίλυς—ἰδῦσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιςάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέςην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίςυ φλογὶ ib. 1602. θῦμ' ὐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. ὗτος θεᾷ γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων

ἐνοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα ib. 1524. ȣ̓δεὶς τὰ τῆς θεȣ̃ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ȣ̓ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθε ib. 1163. χαιρέτω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδȣ τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἄπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508.

Θυμέλη, et dor. ἔλα. τὰν Φοίβȣ θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον— θυμȣ̃ πνοὰς Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σὲ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ȣ̓κ ἀπαλλαχθήσομαι θυμȣ̃; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμȣ̃ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρȣ̃σα θυμὸν ib. 1328. βίᾳ θυμȣ̃ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγȣσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέȣσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ὦ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίȣ θυμὸν Her. F. 1211. ȣ̓κ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμȣ̃ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλȣ̀ς ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμȣ̃ν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμȣ̃ Iph. T. 1474. Ὀρέστῃ τ' ἀδελφῇ τ' ȣ̓χὶ θυμȣ̃μαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ȣ̓χὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμȣ̃ται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ȣ̓χὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμȣ́μενος Or. 749. θυμȣ́μενος τεύξεται θυμȣμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμȣ́μενος λόγοισιν Sup. 476. θυμȣ́μενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμȣ́μενος; Her. F. 1246. θατέρȣ θυμȣμένȣ Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμȣμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς ἀφῄρȣν Med. 455. εἰς κέρας θυμȣ́μενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμȣ́μενοι Her. F. 277. πόλιν θυμȣμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμȣμένην Med. 271. μάτην θυμȣμένῃ ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ȣ̓χὶ τῷ κτανȣ̃ντί με θυμȣμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμȣμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμȣμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 299. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόȣς Bac. 224.

Θυοσκόπος. ȣ̓ μένȣσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βȣλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλῄσατε θύρας μεσαύλȣς Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλῄστȣς Iph. A. 340. θυρῶν λάτριν Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυςυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τȣ̃ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἴσοδοι γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμϐς Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίϐς Hip. 409. παῖδας θυραίϐς Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κϐφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίϐ πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395.

Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Θυρσομανής. ϐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798.

Θύρσος. θύρσον δϐς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσῳ κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπϐντα θύρσον ib. 240. etc. ϐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσϐς ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσϐς Bac. 557.

Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64.

Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσϐσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσιῶν ἄπο καταπαύσας Hec. 918. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιςάμεσθα ib. 491. φρϐδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ϐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ϐ σεβίζϐσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332.

Θυτήριον Iph. T. 243.

Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025.

Θῶκος. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δϐλον θωπείας ὄχλϐ Fr. inc. IV. 3.

Θωπεύειν. δοκεῖς ἄν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983.

Θώπευμα. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103.

Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095.

Θωΰσσειν. τί θωΰσσεις; Tr. 154. τάδε θωΰσσων Hec. 115. θωΰσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωΰξαι Hip. 219. θωΰξασα Or. 168.

Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰά, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852.

Ἰά, *subst.* vox. σύριγγος ἰὰν κατακϐω Rh. 553.

Ἴακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἷος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τϐς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041.

Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἁμαρτίαν—ἀδικίαν τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Ἰάσιμος Or. 399.

Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama.

Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1.

Ἰατρός. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἰατρὸς Tr. 1233. τϐ γήρως μοι—ἰατρὸς γενϐ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἰατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

LXVII. 1. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων eorund. CCXI. ἰατρὸς ἐκ ἐπιςήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαύειν. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἰαχείτω γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. ὀλολύγματα ἰαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἰαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἰάχει El. 707. θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ ἰάχησε Or. 824. ἰαχήσατε ὐρανῷ Her. 752. ἰάχησε ςέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἃ δ' ἴαχεν, ἴαχεν Or. 1465. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1303. τὸν ἀεὶ χρόνον —ἰαχήσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; Her. F. 1027.

Ἰαχὴ, et dor. ἰαχά. ἰαχὴ σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἰαχᾷ ςεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. ςενακτὰν ἰαχὰν ib. 1311. ἀΐες ἰαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἰαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔςασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἰαχὰν ἐξαυδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. βοάσατ'—ἰαχαῖς νύμφαν Tr. 337. πλανάτας ἰαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἰάχημα. Θέτιν ἰαχήμασι — κλείυσαι Iph. A. 1045. ὄφεων ἰαχήμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἴαχος. νεκρῶν ἴαχον Tr. 1229.

Ἴδα, vel Ἴδη, *nom. montis.* Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βυταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαίυ Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἱςοῖς Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐςὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδίᾳ. *adverb.* ἰδίᾳ ἑκάςῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ςέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἴς τε βυλευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοσῦσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσων ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἴδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφὴν ἰδίαν Chry. fr. VII. 14. ἴδιόν τι πρός σε βύλομαι εἰπεῖν Hec. 978. ἴδιον ἔγκλημα Or. 764. φίλων ὐδὲν ἴδιον An. 376. πρὸς κέρδος ἴδιον Sup. 413. εἰς ἄγχος ἴδιον Iph. T. 953. λέξω ἴδιον τῦτο El. 633. ἴδιον ὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. ὐτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδὺ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἴδρις. γραμμάτων ὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Ἱδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον Ἄλκηςιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνυς τυραννικὺς ἵδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοςάταις ἱδρύετο Ion. 1134. ὅς—Σπαρτὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἵδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἕδρας ἱδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἱδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκυ δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο Her. F. 49. ςρατόπεδον ἐν ἀσφαλεῖ—ἱδρύσεται Her. 398. τρόπαι'

ἱδρύεται ib. 786. *Ἱππολύτῳ ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν* Hip. 33. *ἀνωφελὴς κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ* ib. 639. *ὅτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;* El. 1130. *ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένως* Her. 19. *φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη* Hel. 826.

Ἵδρυμα. *τὸ σὸν ἵδρυμα* Sup. 631. *τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα* Bac. 949. *θεῶν ἱδρύματα* Dan. 3.

Ἱδρώς. *πλείων τοῖς ὁρῶσιν ἐςάλαξ' ἱδρὼς* Ph. 1397. *ἴτυος ἐν περιδρόμοις ἱδρὼς* Tr. 1197. *ἱδρῶτα σώματος ςάζων ἄπο* Bac. 620. *ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα* Ion. 1175.

Ἰέναι. *εἶμι* Ph. 617. 1004. et 1016. *πρὸς τόνδε δ' εἶμι* Hec. 1196. *καθ' ὁδὸν εἶμι* Or. 549. *ὐκ ἐκποδὼν ἴτε;* ib. 1447. *δι' Ἀχέροντος ἰέναι* Ph. 1322. *τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν* Med. 394. *εἶμι τλημονεςάτην ὁδὸν* ib. 1067. *ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον* Hip. 292. *ὐκ εἶ νεκροῖσι—προσωφελήσων;* Sup. 326. *δράσων τάδ' εἶμι* ib. 346. *ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία* ib. 546. *εἰ μὴ—εἶσιν εἰς Φθίαν* Iph. A. 103. *ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας* ib. 413. *εἶμι, ὅπερ εἶ σὺ νῦν* ib. 480. *εἰς τέρψιν εἶμι* Iph. T. 797. *πέμπε φίλως ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον* Rh. 26. *ὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον* ib. 962. *ὐκ ἐς ταὐτόν ποτε ὅτ' εἶσιν*—ib. 969. *πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι* Tr. 362. *ζῶν εἶσ' ἐς ἅδυ* ib. 442. *ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν* ib. 1322. *ὁδὸς ἐρήμως ἴμεν* Bac. 839. *πρός γε μαςοῖς εἶσιν;* Cy. 206. *σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ* Her. 562. *τίνα γάμον εἶμι;* El. 1199. *κάτω γῆς εἶσιν ἄςρα* Syl. fr. II. 4. *ἴθι* Ph. 1676. *ἴτω* Med. 798. et Her. 456. *ἴθι ναὺς, ἴθι πρὸς βωμὺς* Hec. 146. *ἴτε, ἴτε, μόλετε* ib. 1093. *ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε* ib. 1293. *ἴθ', ὦ τέκνον μοι* Or. 124. *ἀτρέμας ἴθι* ib. 150. *ἐρεβόθεν ἴθι* ib. 177. *τόδ' ὖν ἴτω* ib. 791. *ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο* ib. 1342. *ἴτω—γαυρύμενος* ib. 1532. *ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν* ib. 1682. *ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα* Ph. 524. *χαίρων ἴθι* ib. 928. et Al. 816. *ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν* Ph. 1704. *ἴτω νυν* Med. 699. *ἴθ' ὡς τάχιςα* ib. 974. *κατὰ χθονὸς ἴτω* Al. 622. *ἴθ' ὑποχθόνιοι* An. 516. *ἴτω φῶς, γάμοι τε* Sup. 1025. *ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα* Iph. A. 138. *ἴτω ςρατεία διαλυθεῖσα* ib. 495. *ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία* ib. 1470. *ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ* Iph. T. 1205. *ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν* ib. 1480. *ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας* ib. 1490. *πέλας τις ἴθι* Rh. 685. *ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν δόλειον ἀμέραν βίῳ* Tr. 1330. *ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος* Bac. 990. sq. et 1010. sq. *ἴτω Μάρων* Cy. 612. *ἴτω πέλας* Hel. 850. *ἴτω ὑπόπτερον,* sc. *τὸ νεῖκος* ib. 1252. *ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ* El. 879. *ἴθι μοι πόλιν* Cresph. fr. IV. 9. *ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα* Syl. fr. II. 1. *ἴωμεν εἰς δόμως* El. 787. *λόγος ἐξ ἀδοξόντων ἰὼν* Hec. 294. *ἐς Τροίαν ἰὼν* Or. 378. *διπλῆς μερίμνης διπτύχως ἰὼν ὁδὸς* ib. 632. *ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν* ib. 1446. *διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς* Hip. 543. *πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν* An. 417. *εἰς ἄγρας ἰὼν* Sup. 885. *οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν* Iph. A. 1187. *ἰὼν κατὰ ςόμα* Rh. 511. *διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῦ* Tr. 916. *βακχεύσεις ἰὼν* Bac. 343. *ὡς τάχιςς' ἰὼν* Cy. 240. *ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο* Ion. 831. *εἰς Θήβας ἰὼν* Alcmæon. fr. XVI. 2. *ἐπὶ ταὐτὸ τῦτ' ἰόντε* Ion. 1318. *ἄλλων ἰόντων* Sup. 1192. *κατὰ Μῦσαν ἰόντες* Ion. 1091. *τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο ἠχῦς ἰύσης* Sup. 89. *λόγχης ἰύσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς* ib. 851. *ἰύσης τῆς τύχης* Iph. A. 441. *ἰῦσ' εἰς Πηλέως μέλαθρα* Iph. T. 375. *ἀκάτῳ μέσον πέλαγος ἰύσας* (i. e. *ἰύσης*) Tr. 1101. *μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν* Sup. 112. *εἰς ἀνδρὸς ἤει λέκτρα* Or. 558. *πρὸς πέτρας ἤει* Iph. T. 1406. *Πλειὰς ἤει μεσοπόρυ δι' αἰθέρος* Ion. 1152.

Ἱέναι. *ὐ γὰρ ἵησ' ὐρίας πνοὰς* Hec. 900. *ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ* Ph. 1253. cf. Rh. 63. *τὸ τᾶς Ἀφροδίτας* (sc. *βέλος*) *ἵησιν ἐκ χερῶν* Hip. 533. *ἃ φάσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα* Iph. T. 294. *ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας* Rh. 291. *ἱέναι πέτρας ἄπο* Her. F. 320. *ἵει* (in *imperat.* mitte) *λιτὰς εἰς θεὺς* El. 592. *ἵει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον* Phaëth. fr. VIII. 1. *ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας* Iph. A. 152. *παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἱεὶς* Iph. T. 298. *πάσας φθογγὰς ἱεῖσα*

Hec. 338. τὸν πολύκαρπον βότρυν ἱεῖσα Ph. 238. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη ib. 327. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101. γάμον ἱεῖσα γοερὸν Hel. 188. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον ib. 1325. θαυμαστὸν ἵει νᾶμα πυρὸς Med. 1187. ἵεσαν φυγῇ πόδα Rh. 798. θύρσυς ἵεσαν δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποίμναις ὐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας El. 799. ἧκεν ἀρὰς Ph. 1373. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σὲ—ἧκ' (i. e. ἧκα) ἐς εὐύδρυ πατρὸς δίνας Rh. 927. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1209. αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσυσιν Tr. 440. νεὼς σκάφος ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. ἵεται ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανα ἐκ χειρὸς ἱέμενοι Or. 1304. ἵππιον ἅρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι Hel. 1512. κατ' ὄρη ἱεμένα (pro ἐνῃ) Ph. 154. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433. ψῆφος, ἣν Ἄρει Ζεὺς εἵσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον Hip. 1125. ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. ἀνορόφοις εἷνται πέτραις Bac. 38.

Ἱέραξ. ἱέρακ' ἰδῦσαι An. 1142.

Ἱέρεια. πρώτη ἦρξεν ἱέρεια φόνυ Bac. 1112. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261.

Ἱερεύς. ἱερεὺς ἐπέσῃ τῦδε Hec. 224. Θάνατον εἰσορῶ ἱερῆ θανόντων Al. 25. ἱερεὺς—ἐπεύξατο Iph. A. 1578. βοᾷ ἱερεὺς ib. 1584. ἱερεὺς ἦν ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. τίς ἱερεύς; Her. F. 451.

Ἱερία. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf. v. 1399.

Ἱερός. ἱερὸς Κολωνὸς Ph. 1701. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἱερὸς ὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν ib. 981. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101. χῶρος ἱερὸς ib. 1452. ἱερὸν Τμῶλον Bac. 64. λωτὸς ἱερὸς ib. 161. ἱερὸς ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερὸς λιμὴν Cy. 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf. El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνυσαν Ion. 1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf. Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 2. ἱερὺς πτόρθυς Hec. 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. ἱερὺς ϛολμὺς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖσιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱερὺς Hel. 1377. κρατῆρας ἱερὺς Ion. 1195. ἱερᾶς χώρας ἄπο Med. 826. Ἴλιον ἱερὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib. 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν ib. 120. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. αἰθέρος ἱερᾶς ib. 4. δρόσοι ἱεραὶ Ion. 117. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν ib. 982. ἀνὰ—Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 555. ἱερὸν κῦμα ib. 1206. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. πῦρ ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. ἄγαλμα ἱερὸν Iph. T. 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρίδος ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 138. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν Ion. 1285. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ Her. F. 764. ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἱερὰ παίγματα Bac. 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ϛέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ ib. 1141. 2) ἱερόν, *subst.* templum, sacrificium. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. ἐν ἱερῷ τραφεὶς Ion. 1190. εἰς ποῖον ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειθῦς ἱερὸν Antig. fr. II. 1. ὐκ ἔϛι Πενίας ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ φέρειν Hec. 804. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίυ An. 1066. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph. A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λείπων ἱερὰ ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 826.

Ἵζειν. ἷζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ἵζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 443. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. ἷζε πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. τȣς ἀδίκȣς βωμὸν ȣ̓χ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλȣσίαν τράπεζαν ἵζȣσα Hel. 303. θρόνȣς, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἵζȣ An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἵζȣ κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνȣς γ' ἵζȣ παλαιȣ̀ς Ion. 1618. τύραννος ἱζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊος. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἴθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνȣσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέςȣ Or. 1016.

Ἱκανός. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐςι καὶ θράσȣς Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκȣ̃νθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. ȣ̓δ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἵκειν. ποιηρὸν ἵξομεν νάπος Bac. 1046.

Ἱκεσία. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἱκέσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα ἱκεσίαν Hec. 851. et ἱκεσίᾳ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἱκεσίȣς Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἱκεσίȣς Sup. 39.

Ἱκετεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἱκετεύω σὲ, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκȣ παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκετεύω σε γεραρῶν ἐκ ςομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ' ἐκεῖνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῆς φίλȣς κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τόδε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἁλίαν πέτραν—λιταῖς ὣς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύȣσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύȣσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ȣ̓ τȣ̃θ' ἱκέτευσά σȣ τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἱκετεῦσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἱκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τȣμὸν Iph. A. 1216.

Ἱκέτης. ἱκέτης ἀφύλλȣ ςόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἱκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἱκέτης γίνȣ πατρὸς ib. 1242. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ Her. 255. τὸν ἱκέτην ȣ̓ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἱκέτας. μαςὸν ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἱκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἱκέτις. ἷζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. μαςὸν ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; ib. 860. βȣ́λει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνῆμα προσπιτνῶ τόδε ἱκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. ἱκέτιν ȣ̓ θέμις φονεύειν ib. 1256. ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἱκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ȣ̓ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται Or. 630. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἱκόμην Or. 727. ἵκȣ δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἱκοίμεϑ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἱκόμεσϑα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκε Φρυγίαν ib. 1627. ἵκε ἐννύχιος ἁγεμὼν Rh. 227. ϛρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἱκέσϑαι ib. 433. ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποϑ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιϑ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τεϑ' ἱκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἱκόμενον ἐς οἴκες El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. ἵξεται μόνος πάτραν Tr. 434. ἔ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσϑαι σέϑεν Her. 931. ἔ ποϑ' ἵξεται κλεινὰς Ἀϑήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἱκνεμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἱκνενται Δαναΐδαι Sup. 130. σὲ, καί σ' ἱκνεμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῷν δὸς χάριν, ἱκνέμεϑα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἱκτήρ. ἱκτῆρι ϑαλλῷ Sup. 10. ξενικὲς ἱκτῆρας ἐκϑύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς ϑεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσϑαι Her. 102. cf. v. 365. ξένες ἱκτῆρας ib. 764.

Ἴλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἵλεως. ἵλεως ἡμῖν γενε Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ ἵλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀϑάνας Ἰλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαυνομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιὰς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χϑονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνες Ἰλιάδας Hec. 1062. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυϑεν δέλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121.

Ἰλιόϑεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἴλιος, vel Ἴλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἱμάς. ἱμᾶσιν εἰς τεπισϑεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυϑεὶς τμητῶν ἱμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας An. 719. τὰς—φορεμένας ἱμᾶσιν αἵματος—ῥοὰς Sup. 690.

Ἱμείρειν. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἱμείρομαι Iph. A. 486.

Ἵμερος. ἵμερός μ' ὑπῆλϑε Med. 57. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἱμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τε παρόντος ἱμέρε νικώμενος Dan. 19.

Ἱμερτός. τὸν πλετον ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἵνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἴναχος. ὦ γῆν Ἰνάχε κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχε ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχε ῥοαὶ El. 1. γᾶν φίλαν Ἰνάχε ϑεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ᾤκισ' Ἰνάχε πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχε, Ἀργείε ποταμε, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἶνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἶνις An. 800. Ἕκτορος ἶνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος ἶνιν Her. F. 354. ὁὐμὸς ἶνις τάλας ib. 1182. 2) ἶνις, ἡ, filia. τὰν σὰν ἶνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ ϑεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἴξις Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰὸς, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

Ἰȣ̃, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.

Ἱππεία, *subst.* μώνυχα πώλων—ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.

Ἵππειος. δώμαθ' ἱππείȣ θεȣ̃ Ph. 1701. ἵππειον δίφρον Her. 845. et ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ἱππείας ἄγρας Ion. 1161. ὄχημ' ἵππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.

Ἱππεύειν. ἱππεύȣσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. ἵππευε παῖδα νȣθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρȣ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ȣ̓ρανῷ Ph. 220.

Ἵππευμα. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἱππεύμασι λαβόντος αὐτȣ̀ς Iph. T. 1428.

Ἱππεύς. ἱππεῖς Ph. 1154. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. ἱππεῦσιν ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.

Ἱππευτὴς, vel dor. άς. τὸν ἱππευτὰν Ἀμαζόνων ϛρατὸν Her. F. 408.

Ἱππηλάται Rh. 117.

Ἱππικός. ἱππικȣ̃ ὄχλȣ An. 760. ἐν ϛαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμȣ ἱππικὸν Sup. 682. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι Hip. 1219. μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.

Ἵππιος. διαύλȣς ἱππίȣς El. 825. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμάζονα Hip. 307. ἱππίȣ Ἄργȣς Or. 1621. et ἵππιον Ἄργος Iph. T. 700. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511.

Ἱπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἱπποβότα Or. 1001. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.

Ἱππόβοτος. ἱππόβοτον Ἄργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.

Ἱπποβȣκόλοι Ph. 28.

Ἱπποδάμια, *nom. propr. fœminæ*. Iph. T. 825.

Ἱππόδεσμον. ȣ̃θ' ἱπποδέσμων—μεταϛρέφȣσαι Hip. 1225.

Ἱππόδρομος. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138.

Ἱππόκροτος. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. ἱππόκροτα δάπεδα Hel. 209.

Ἱππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἱππομέδων, *nom. propr. viri*. Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.

Ἱππονώμας Hip. 1399.

Ἵππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δȣ́ρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτερȣ̃ντος ἔφεδρον ἵππȣ Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππȣς ib. 525. καταψήχειν ἵππȣς Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππȣς ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνεθ' ἵππȣς ἅρμασι ζυγηφόρȣς ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵππȣς δεῦρο Θρῃκίȣς ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππȣς ἄγεσθαι ib. 1033. κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις ϛρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπποις χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἠσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. δινευȣ́σαις ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἁρμόσατε ψαλίοις τȣ̀ς ἵππȣς Rh. 27. ἵππȣς Ἀχιλλέως ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237. ἐϛῶτ' ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πλῆκτρα ȣ̓κ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοϛο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεὶς ib. 839. μή μ' ἔρως ἕλοι τοιȣ̃τος ἵππων ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730. ἵππȣς ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππȣς ὀχμάζει ib. 817. σχοινίνας ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ϛάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἱππόϛασις. ἀμφὶ ἀελίȣ κνεφαίαν ἱππόϛασιν Al. 596. ἡλίȣ ἱπποϛάσεις Phaëth. fr. I. 5.

Ἱπποσύνα (dor. pro ύνη) Δαρδανία Or. 1392.

Ἱππότης et dor. ας. ἱππότην ὄχον

Sup. 660. ἕωος ἱππότης ἀςὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἔπι Ph. 1102.

Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.

Ἵπτασθαι. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.

Ἶρις, *nom. propr.* nuncia deórum. Her. F. 824. et 872.

Ἶρις, arcus cœlestis. Fr. inc. B. 46. 3.

Ἰσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.

Ἰσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλῆα Iph. A. 207.

Ἴσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργους πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυςον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴςε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσοῦτον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. οὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. οὐκ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐςιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴςω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴςω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. τἄλλ' ὄντες ἴςε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴςω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ἴςον, ἀρίςης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴςω Γοργοφόνα Ion. 1478. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι μου κλύων El. 609. ἴςω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Inus fr. VI. 1. οὐκ ἶσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.

Ἰσήρετμος. ἰσήρετμοι νᾶες Iph. A. 242.

Ἰσήρης. ἰσήρεις ψήφους Iph. T. 1472.

Ἴσθμιος. Ἴσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211. δίπορον κορυφὰν Ἴσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176.

Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν Hip. 1209. Ἰσθμοῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Ἰσμήνη, filia Œdipi. Ph. 57.

Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.

Ἰσμηνὸς, *nom. fluvii.* παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.

Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέου τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τοῦ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.

Ἰσόνεκυς. ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200.

Ἰσόῤῥοπος ἀγὼν Sup. 706.

Ἴσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πῶς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου Er. fr. II. 8. ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσους ἀριθμὸν Sup. 662. τοίχους—λαιοὺς ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχους (sc. μῆνας), ἦρός τ' ἴσους Fr. inc. CXLIII. 2. ἴση θεῇσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Œd. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἴνου τέρψιν Bac. 421. σπουδαὶ λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Λοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφους Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. οὐκ ἔςιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr. inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω ib. 426. οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ Ph. 541. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νὺξ ib. 733. cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσου Ἄρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχων ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεν ὄνομα

ib. 905. *φρόνημα ἴσον* ib. 908. *τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις* Iph. A. 641. *οὐκ ἐξ ἴσου μένομεν* ib. 804. *ἥξετ' εἰς ἴσον* ib. 1002. *ἐν ἴσῳ ἦν τόδε* ib. 1199. *ἴσον βακχίου μέτρημα* Iph. T. 953. *λαχεῖν ἴσον* ib. 1009. *τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω* Tr. 631. *τῆς τύχης ἴσον φέρειν* Ion. 818. *ἔχειν ἴσον* ib. 1318. *ἴσον μέρος ἀγῶνος* El. 888. *ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης* Phi. fr. I. 3. *ζῆν ἐπ' ἴσοισι* Med. 122. *πάντα τἀνθρώπων ἴσα* Her. F. 633. Adverbial. ponitur: a) *ἴσον*. *ἴσον βαδίζειν* Ph. 547. *ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν* Hip. 302. *ἴσον σθένει* An. 673. *ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τοὔτ' ἴσον ναοῖς θεῶν* Hel. 807. *ἴσον σ' ἀσπάζομαι* Ion. 1363. *τούς τε κακοὺς γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον* Her. F. 667. b) *ἴσα*. *ἴσα φίλῳ λυπούμενον* Or. 880. *ἴσα δ' ἀγάλμασι—Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν* Ph. 228. *σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας* El. 994. 2) *Compar. ἰσαίτερος*. *τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει;* Sup. 441.

Ἰσότης. *ἰσότητα τιμᾶν* Ph. 539. *μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε* ib. 545.

Ἰσόψηφος. *ἰσόψηφον πόλιν* Sup. 353.

Ἱστάναι. *χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι* Al. 1158. *σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη* Sup. 1229. *τίς ἵστησιν βοήν;* Iph. T. 1307. *ἵστημι*, sc. *πόδα* Hel. 563. *εἰς συμφορὰν ἵστησι πολλὴν βροτοὺς* Fr. inc. VIII. 2. *Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας* Ph. 1482. *ἔστηκα* El. 227. *ἔστηκας* Hec. 577. *πόλις ἐπ' ἄκροις ἔστακ' ἀρηΐοις στεφάνοισιν* Ph. 840. *τί πρὸς πύλαισιν ἔστηκας;* Med. 51. *τί συγχυθεῖσ' ἔστηκας;* ib. 1005. *βρόχοις ἀνικήτοισιν ἔστηκεν φόνου* An. 997. *τί ποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν;* Sup. 987. *ὁρῶ τελευτὰν, ἵν' ἕστακα* ib. 1013. *ἐγγὺς ἔστηκα φόνου* Iph. T. 720. *τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἔστηκε;* Her. 74. *σφάγια ἡτοιμασμένα ἔστηκεν* ib. 401. *λαιὸν ἔστηκεν κέρας* ib. 671. *τὸ ἄρσεν ἔστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος* Dan. fr. VII. 3. *χορὸς εἱστήκει τέκνων* Her. F. 925. *πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις* Hel. 445. *Πολυξένην ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος* Hec. 524. *νήνεμον ἔστησ' ὄχλον* ib. 533. *πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν* Hip. 1187. *ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν* ib. 1203. *τρόπαια Ζηνὸς ἔστησεν* Sup. 648. *παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορὸς* ib. 677. *ἔστασαν ἰαχὰν* Iph. A. 1039. *χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν* Cy. 386. *βοὴν ἔστησε* Her. 129. cf. v. 656. *βρέτας Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἔστασαν* ib. 937. *μάχην, ἣν Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς* Ion. 988. *χρυσέους ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔστησε* ib. 1166. *αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον* Or. 231. *στῆσον πόδα* Bac. 646. et Hel. 562. *ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ* An. 695. *ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα* El. 999. *στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν* Or. 712. *στῆσαι κραυγὴν* ib. 1529. *τρίπους, ὃν στῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν* Sup. 1199. *ἔστη* Or. 706. *ἔσταν λαμπρὼ* Ph. 1252. *ἔστη 'πι βωμοῦ* An. 1124. *εὐδία ὅπως ἔστη* ib. 1147. *κατ' ἄκραν Νηρῆδες ἔστασαν θεαὶ* Iph. A. 240. *νᾶες ἔστασαν πέλας* ib. 243. *κἄστην* (i. e. *καὶ ἔστην*) *νενευκὼς* ib. 1581. *ἐς δίκην ἔστην* Iph. T. 962. *ἔστησαν ὀρθαὶ* Bac. 1085. *ἔστη σιωπῇ* Her. F. 930. *ὡς ἐντὸς ἔστη λυγροῦ τοξεύματος* ib. 991. *ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη* El. 846. *εἰς ὀρθὸν ἔστη* Ar. fr. XXVI. 3. *στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδε τρίβον* Or. 1251. *ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν* Iph. A. 619. *χοροῖς σταίην* Iph. T. 1143. *ἴσως ἡ τύχη σταίη καλῶς* El. 403. *πᾷ στῶ;* Hec. 1057. et 1079. et *πῆ στῶ* Al. 866. *στῶμεν* Iph. A. 598. *ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι* El. 792. *παρ' ἀσπίδα στῆναι* Med. 251. *παρὰ Περσεφόνῃ στάντα* Hec. 139. *πρὸς δεξιὰν αὐτοῦ στὰς* Or. 475. *σωτήριος στὰς* ib. 656. *στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων* Ph. 1016. *πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς* ib. 1098. *ἐναντίον στάντα* Hip. 1079. *ἐκποδὼν στὰς* Al. 637. *κατ' ὄμμα στὰς* An. 1118. *στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις* Iph. A. 528. *ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ στὰς* Her. 837. *ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς* El. 840. *σιδήρου πέλας στὰς* Aut. fr. III. 23. *στάντες παρ' ἀσπίδα* Ph. 1008. *ἀμφὶ κῶμον στάντες* Cy. 345. *στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος* Or. 116. *μεθ' Ἥρας στᾶσα* Hel. 895. *στᾶσα χοροὺς* El. 178. *ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις* Er. fr. I. 52. *γῆς Φθιώτιδος στήσεις τυράννους* An. 666. *στάσω* Sup. 1149. *στήσομεν ἀμφὶ βωμὸν χοροὺς*

Iph. A. 676. ἐλπὶς, οἵαν σήσυσι ib. 789. τῦτον—σήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινὰ ib. 578. 2) *Med.* ἵσασθαι. ἐν ὡραίῳ ἵσαμαι βίῳ Ph. 975. Μῦσ' εἰς ἄνδρας ἵσω Ion. 1097. ἑσᾶσ' ἄθραυσοι Ph. 1086. αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕσατε σέγης Med. 1293. ἕσαμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑσάναι; Rh. 92. θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑσᾶναι Bac. 221. ὐχὶ τὴν Ἰνῦς σάσιν—ἑσάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσαμεν λόγοις Her. 146. ἵν' ἕσαμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑσάναι νεανιῶν El. 344. ἑσὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἑσῶτ' ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἑσῶτας νεὼς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἑσῶτες Cy. 632. τὺς πόδας ἑσῶτες ἑσπάσθημεν ib. 635. cf. v. 636. πῦ ποτε σήσῃ πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτῦ σήσομαι An. 764. σάσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἔξω σήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα σήσεται Hel. 1078. σήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) *Pass.* δορὸς ἵσανται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εὖ σαθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι σαθεὶς Or. 1256. ἀπ' ὀρθίυ σαθεὶς πύργυ Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλαις σαθεὶς An. 748. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σαθεὶς Tr. 523. ἐν Βάκχαις σαθεὶς Bac. 499. ἐν πύλαισι σαθεὶς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ σαθεὶς Hel. 1599. et ἐκ ταυρείυ φόνυ σαθεὶς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς σαθεὶς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον σαθεὶς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον σαθεὶς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς σαθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι σαθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι σαθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ σαθέντες Tr. 934. πλησία σαθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. σαθεῖσα εὔξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις σαθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἑσήξῃ πέλας Iph. A. 675.

Ἱσίον. ὥσπερ ἱσίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἱσία Iph. T. 1134. αὔραν ἱσίοις καραδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἱσία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἱσί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551.

Ἱσορεῖν. εἰμ' Ὀρέσης, ὃν ἱσορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἱσορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἄδρασον ἱσορῶ Sup. 840. σὲ ἱσορῶ Iph. T. 94. εἰ τάδ' ἱσορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἱσορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἱσορεῖν τάδε Her. 666. χρὴ ἱσορεῖν, ἃ βύλομαι Her. F. 142. ἱσορῦντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἱσορῶν τάδε ib. 1125. ἱσορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. ὅθ' ἱσορύσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἱσορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423. ἱσορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἥντιν' ἱσορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱσορυμένη Hel. 1387.

Ἱσορία. ὅσις τῆς ἱσορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἱσός. πρὸς ἱσὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἱσὸν—καθίσατο Hel. 1550. ἱσὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἱσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἱσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἱσοῖς Tr. 199. ἀφ' ἱσῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἵσωρ. τὰς τῶνδ' ἵσορας βυλευμάτων γυναῖκας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε Or. 298.

Ἴσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. μ' ἴσχει δή τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶς τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. ἴσχε σῆς συγγόνυ μέλαν ξίφος Hel. 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ἴσχε τὸ σόμα ib. 1244. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχων Iph. A. 814. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχυσα μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. ὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τῦτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. fr. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει Tr. 723. δεινῆς ἀνάγκης ὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχύων θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.

Ἰσχυρός. ἄνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. fr. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὥς' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων Ph. 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. ἰσχὺς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχὺν ἔχειν

Bac. 892. cf. Ion. 1004. τὴν Εὐρυσθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει Her. 158. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. ὅςις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Ἴσως 1) similiter. Sup. 166. Her. 262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824. et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517. Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726. Alcmen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV. aliisque locis compluribus.

Ἰτέα. ἰτέαν λαβὼν χερὶ Sup. 695. χαλκόνωτον ἰτέαν Tr. 1193. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. ἰτέα κατάχαλκος Her. 376.

Ἰτέον Or. 784.

Ἴτυς. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν Ion. 210. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458.

Ἰϋγμός. τί δῆτ' ἰϋγμῶν ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127.

Ἰφιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23. Iph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.

Ἰφιγόνη, *eadem*. El. 1023.

Ἶφις, pater Evadnes, uxoris Capanei. Sup. 986. et 1032.

Ἰχθύς. μὰ ἰχθύων πᾶν γένος Cy. 264.

Ἰχνεύειν. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130.

Ἴχνος. βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος Hec. 1059. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. χρόνιον ἴχνος θεὶς ib. 234. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ib. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105. εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν ib. 843. ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδὸς ib. 752. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κάλλιςον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς Tr. 3. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων ib. 232. σοῦ κατ' ἴχνος ib. 1003. φέρετ' ἐμὸν ἴχνος ib. 1329. ἀνέφερε—ἴχνος (i. e. *pedem*) αὐταῖς ἀρβύλαις Bac. 1132. ὡς οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος Ion. 663. cf. v. 792. ἴχνος ἐκφύλασσ', ὅπου τιθεῖς ib. 741. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος ib. 859. δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἰχώρ. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Ἰώ, *nom. fœminæ*. τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς Ph. 255. τὸν προμάτορος Ἰοῦς ἔκγονον ib. 682. Ἰώ, ἁ κερόεσσα προμάτωρ ib. 835.

Ἰώ, *exclamatio tristis*. Hec. 716. 1033. 1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811. et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio læta*. Bac. 576. 577. 580. et 582.

Ἰωλκία. πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐπεὶ μετέςην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς ib. 551.

Ἰωλκός, *nom. urbis*. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484. πατρίας Ἰωλκοῦ Al. 250.

Ἴων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661. 802. et 831.

Ἴωνες Ion. 1588.

K.

Καδμεῖος Sup. 396. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. Καδμεῖος οὐκ ὢν Her. F. 32. cf. v. 256. Καδμείων ἔμολον γᾶν Ph. 224. etc. τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. ἐπεςράτευσε Καδμείων πόλιν ib. 646. Καδμείων ςίχες ib. 669. et 821. Καδμείων δορὶ ib. 1036. ἑπτάςολον πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. Καδμείους λαθὼν ib. 838. vid. etiam v. 983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61. 438. 568. 1042. et 1086. Καδμείαν

μέμμναν Ph. 1070. Καδμείας χθονὸς ib. 1108. et Tr. 242. et Καδμείαν χθόνα Sup. 587. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 401. Βάκχαι Καδμεῖαι Bac. 1158. Καδμεῖα βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274.

Καδμογενής. Καδμογενῆ γένναν Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. Κάδμȣ λαὸς Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 741. et Κ. λαὸν Sup. 329. Κάδμȣ πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ Sup. 12. et ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας ib. 588. ἐν χθονὶ Κάδμȣ ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάδμȣ ἱππικὸν ib. 682. Κάδμȣ πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάδμȣ κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάδμȣ Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα ib. 754. τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον κράτος ib. 543.

Κάζειν. φȣραῖς κέκαται El. 616.

Καθαγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας Ion. 708. πυρὶ καθήγνισται δέμας Or. 40.

Καθαιμακτός. τὸν Ἑλένας φόνον καθαιμακτὸν Or. 1358.

Καθαιμάσσειν. ἵνα—καθαιμάξω χρόα Hec. 1126. καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.

Καθαιματȣ̃ν. οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν Ph. 1168. καθαιματῶσαι δεξιὰν ib. 1377. τᾶδε τὰς ξανθὰς πλόκȣς καθημάτωσ' ἂν Her. F. 234. καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων Hel. 1615. ȣ̓—τȣ̃δ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα καθαιματώσετε; Her. F. 256.

Κάθαιμος. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάθαιμα σῖτα Her. F. 384.

Καθαιρεῖν. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι Her. F. 1396. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα; Hec. 1047. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 67. κατά με πέδον γᾶς ἕλοι (pro καθέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλῳ) πόσιν καθεῖλεν El. 984. ἥπερ καθεῖλε ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν Inus fr. XVI. 3. τυκίσματα Φοίβȣ—καθελὼν Tr. 816. τȣ̃σδ' ἀδίκως καθελόντες El. 878. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ȣ̓ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.

Καθαμέριος, dor. pro καθημ. ἃ καθαμέριον τάξεις—βότρυν Ph. 237.

Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.

Καθαπτός. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. δόλια καθάρματα Iph. T. 1316. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. βρόχον καθαρμόζȣσα δέρᾳ Hip. 771. ὡς ἐγώ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα Bac. 927. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. πλῆκτρα ȣ̓κ ἐπὶ ζηγοῖς ἵππων καθήρμοσο ib. 767.

Καθαρμός. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι Iph. T. 1221. καθαρμὸν θύȣσα ib. 1332. ἁγνοῖς καθαρμοῖς ib. 1191. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77.

Καθαρός. ȣ̓ καθαρὸν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρὸν δόμον ib. 1231. καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίȣς ὃς ἂν κτάνῃ Ion. 1334. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 660. ȣ̓κέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω Hip. 1120. καθαρὰν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαραῖς δρόσοις ib. 96. ἐσόδȣς Φοίβȣ καθαρὰς θήσομεν ib. 105. καθαρὸν μέλαθρον Iph. T. 1216. καθαρὸν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃ Hel. 873. καθαρῶν ὑδάτων κῦμα Hip. 209. καθαρὰ μέλαθρα Iph. T. 693. ȣ̓ καθαρὰ θύματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθαρὰ ἡμῖν δώματα Hel. 1146. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λȣτροῖσι καθαροῖς El. 794.

Καθαρπάζειν. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζȣσιν An. 814. κρεματὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας ib. 1123. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 401.

Καθάρσιος. προχύταις καθαρσίοισι Iph. A. 1472. καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 875. καθάρσιον πῦρ Her. F. 937. ὅσα προὐθέμην ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 923.

Καθαρῶς. ἐδὲν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθὲ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587. ἐρὰν ὑπίλλεσ'—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθείργειν. ἐ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθείρξατ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθείλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ἔπω καθεύδεσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθῆσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἑξῆς κάθησο δεῦρό με ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἢ πε καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἱκέται κάθηνται ib. 124. ἥσυχοι καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἦλις—γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἱκέτας βωμίες καθημένες Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. καθῆςο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθῆςο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον Bac. 1337. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθίδρυται πατὴρ Cy. 317.

Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλε καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφρε καθεῖσεν Ἀργείων ςρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμες κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ᾗ (sc. πορθμίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ ib. 1067.

Καθίζειν. ςρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1.

Καθικετεύειν. ἅ με καθικετεύσατε Hel. 1024. καθικετεύομαι, καθικετεύομαι Or. 324.

Καθιππεύειν. εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων ςρατὸν Ph. 739.

Καθιςάναι. ὅτι καθιςαίη νόμες—ἐ καλὲς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι βίε καθίςης An. 385. ποῖ δεῖ καθιςάναι πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυςυχῆ καθιςάναι Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέςηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέςηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέςηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέςηκας λόγοις An. 235. δέλη καθέςηκα Hel. 282. ἐπεί γε δεσπότης ὑμῶν καθέςηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταςῆσαι βίον Al. 363. κατέςησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταςῆσαι ςρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔςιν εὖ καταςῆσαι τάδε Bac. 801. καταςήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταςήσασα Al. 284. κατάςηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσων

κατέϛη τῦ Μυκηναίυ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυϛυχεῖ δόλῃ κατέϛης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταϛῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταϛῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς καταϛὰς An. 1065. ϛρατηλάτης νέος καταϛὰς Sup. 1216. καταϛὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὃς κλαίοντά σε καὶ τὴν—σὴν καταϛήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίϛαται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίϛαται τὔλασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίϛαμαι Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίϛαμαι An. 371. δυϛυχὴς καθίϛαμαι ib. 386. πόλεμον τῦτον ὐκ ἐγὼ καθίϛαμαι Sup. 522. εἰς βόλον καθίϛαται Bac. 846. εἰς πάλην καθίϛαται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίϛαταιHer. F. 1168. πλάτην καθίϛατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεϛᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέϛαμεν ib. 1330. αἰεὶ δυϛυχῆ καθεϛάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέϛατον ib. 1279. κολαϛὴς τῶν κακῶν καθεϛάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέϛαμεν τύχῃ Iph. A. 719. τύτυ ἥσσονες καθέϛαμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέϛατε Bac. 1260. τῶν καθεϛώτων πέρι Her. F. 205.

Καθόλυ Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτυ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιῦν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τῦτον λαβῦσα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὡς μή τις αὐτὺς πολεμίων καθυβρίσῃ Med. 1380. παῖδας τὺς ἐμὺς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιϛά με βύλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖϛα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV. καιέτω Cy. 655. ἐπὶ βοϛρύχοις πῦρ ἔφερον, ὐδ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ὑς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T. 1252. ἤ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F. 1062. sq. ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὀξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὖθις ἔϛαι καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλυς καινὺς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τὺς λόγυς εἰσφέρεις καινὺς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινὺς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλλυσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινάς τινας—ἀκύσας συμφορὰς ib. 1126. ὐ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib. 873. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐϛι καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμα ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἤθη ib. 238. καινῶν βυλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. *καινὰ φάσματα* Iph. T. 42. *καινῶν κηρυγμάτων* ib. 239. *καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν* ib. 1306. *καινοῖσι λέκτροις* Tr. 663. *τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐστὶν* Cy. 249. *καινὰ πήματα* Hel. 1529. *παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὃ χρὴ στένειν* Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος *μῦθος* Dan. 49.

Καινουργεῖν. *τί καινουργεῖς;* Iph. A. 2. *εἰ μή—καινουργεῖς λόγον* ib. 838.

Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. *καίριος ἤλυθες* El. 598. *καιρίους σφαγὰς* Ph. 1440. *ἔλεξας τὰ καίρια* Iph. A. 829. *καιριωτέραν βουλὴν* Her. 472.

Καιρίως *σκοπεῖς* Rh. 339.

Καιρός. *τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν* Hec. 593. *εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις* ib. 666. *ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν* Or. 122. *ἀφῖξαι εἰς καιρὸν κακῶν* ib. 384. *καιρὸν εὐλαβούμενος* ib. 698. *εἰς καιρὸν ἔβης* Ph. 106. *ἔχει αὐτὰ καιρὸν* ib. 474. *οὐ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν* Med. 80. cf. Iph. A. 325. *τὰ ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς* Med. 128. *εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς* Hip. 386. *εἰς καιρὸν πάρα* ib. 899. *τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένᾳ—;* An. 131. *εὑρεῖν καιρὸν* ib. 486. *εἰς καιρὸν τυπεὶς* ib. 1121. *καιρῷ σοφὸς* Sup. 509. *καιροῦ πέρα* ib. 745. *παρὰ καιρὸν* Iph. A. 800. et Rh. 829. *οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται* Iph. A. 1109. *καιρὸν λαβόντας* Iph. T. 908. *καιρὸς ἀκοῦσαι* Rh. 10. *εἰς καιρὸν ἦλθες* ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. *ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως* Rh. 443. *ἐγείρειν καιρὸς* ib. 545. *ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει* Bac. 1286. *σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου* Hel. 309. *καιρὸν οὐδὲν ἦλθες* ib. 486. *χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων* Ion. 659. *εἰ σπουδαί τε—ὅ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας* ib. 1062. *εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν* ib. 1552. *εἰς καιρὸν ἔξω περᾷ* Her. F. 701. *τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς* El. 997. *μηδ' αὖξε* (sc. *ἄνδρα*) *καιροῦ μεῖζον* Plis. fr. I. 4. *ὁ ἐν καιρῷ μόχθος* Tem. fr. VIII. 1. *οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν* Epist. IV.

Κακανδρία. *τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες* Rh. 814.

Κάκη. *τῆς ἐμῆς κάκης* Med. 1051. *τὴν σὴν ἁμαρτιαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης* Hip. 1335. *σοῦ πατρὸς κάκῃ* An. 968. *δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι* Iph. T. 676. *ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη* Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. *μὴ κάκιζε* Iph. A. 1436. *κακίζῃ* (2. sing. præs. med.) Ion. 984. *μὴ κακισθῇς* Med. 1246. *κακισθεὶς* El. 982.

Κακιστέον Iph. T. 105.

Κακοβουλεύειν. *ψυχὰ—κακοβουλευθεῖσ' ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων* Ion. 877.

Κακόβουλος. *κακοβούλων φωτῶν* Bac. 399.

Κακόγαμβρος. *κακόγαμβρον γόον* Rh. 260.

Κακόγλωσσος. *κακογλώσσου βοῆς* Hec. 661.

Κακοδαίμων. *ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα* Hip. 1362.

Κακόδοξος. *νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν* An. 780.

Κακομήτας *ἀνὴρ* Or. 1403.

Κακόνυμφος. *τὸν—κακόνυμφον* Med. 206. *ὦ κακόνυμφε* ib. 990. *κακονυμφοτάταν ὄνασιν* Hip. 757.

Κακόποτμος. *ἐμὲ κακόποτμον* Hel. 700.

Κακορροθεῖν. *συγγόνους κακορροθεῖς;* Hip. 340. *παῦσαι παῖδα σὸν κακορροθῶν* Al. 710.

Κακός. *κακὸν καρπὸν* Hec. 595. *ἀεὶ ὁ πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς* ib. 596. *κακὸς, ὁ μή τι δρῶν κακὸν* ib. 608. *κοινὸν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν* ib. 903. *ὡς φανῇ κακὸς* ib. 1217. cf. v. 1233. *εἰς φίλους ἔφυς κακὸς* Or. 424. *εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν* ib. 735. *κακὸς ἐφωράθη φίλοις* ib. 738. *Μενέλαος ὁ κακὸς* ib. 1057. *κακὸς φανήσομαι* Ph. 1012. *κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται* Med. 84. *μὴ κακὸν φῦναι λέγειν* ib. 522. *κατθανῇ κακὸς κακῶς* ib. 1386. *οὔ τις ἦν οὕτω κακὸς, ὃν οὐ προσεῖπε* Al. 192. *ναύτην κακὸν* An. 458. *διὰ κυβερνήτην κακὸν* Sup. 880. *αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι* ib. 913. *κακὸν νόσον* ib. 1208. et Her. 1042. *ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι* Iph. A. 502. *οὐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν* Iph. T. 391. *κακὸς κακῶς ταφήσῃ* Tr. 446. *κακὸς πολίτης* Bac. 271. *γείτονας*

κακȣ̃ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρυ ib. 741. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν κακὸς φανεὶς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακȣ̃ Her. F. 106. ἢ χρηςὸν ὄντα γνώσομαί σέ γ', ἢ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐςὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. ςέφανος ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ̃ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακȣ̃ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοί ποτ' εἴη— κακῷ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπȣ κακȣ̃ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακός τις ἐςὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοιȣ̃δε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν eorund. fr. LXII. 3. κακός. κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τȣ̀ς κακȣ̀ς τιμωρȣμένη Hec. 756. τȣ̀ς κακȣ̀ς κακῶς δρᾶν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακȣ̀ς λόγȣς ἑλίσσων ib. 889. Φρύγας κακȣ̀ς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ȣ̓χ ὁρᾷ Δίκα κακȣ̀ς Ph. 1717. τȣ̀ς κακȣ̀ς πεφυκότας Hip. 942. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολαςὴς τῶν κακῶν ib. 341. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακȣ̀ς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακȣ̀ς ἀνακαλῶ τȣ̀ς συμμάχȣς Tr. 469. κακῶς ȣ̃τοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιντο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακȣ̀ς ἡμεῖς ȣ̓ προσωφελήσομεν ib. 520. ȣ̓ γάρ τι θανάτῳ τȣ̀ς κακȣ̀ς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ȣ̓ποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σὲ Her. F. 496. ὅσȣς κακȣ̀ς ἐφεῦρον ib. 569. χρηςὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ȣ̓κ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣ̀ς Antig. fr. XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακȣ̀ς ἐκδίκως τιμωμένȣς Bel. fr. XXIII. 3. vid. not. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣ̀ς κακȣ̀ς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακȣ̀ς ἀποπτύωμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν ȣ̓κέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Œnei fr. II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶς ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (sc. παῖδες) Œno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶν κακοῖς· Phœn. fr. IX. 7. πόλει εὐτυχȣ̃ντες οἱ κακοὶ νόσος Pli. fr. I. 7. ἔςι τοι καλὸν κακȣ̀ς κολάζειν Sci. fr. IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιςος πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἅπαντα φρȣ̃δα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶν ἐξȣσίᾳ ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μάρπτει τȣ̀ς κακȣ̀ς Fr. inc. II. 4. ἄρχεσθαι χρεὼν κακȣ̀ς ὑπ' ἐσθλῶν eorund. XLI. 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς eor. fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ ȣ̓ κακȣ̀ς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. 2. κακοὶ εὐτυχȣ̃ντες ἐπιπλήττȣσί με Fr. inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 348. et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς Or. 520. 735. et 1139. An. 272. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 1073. Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3. γῆ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣ́μενος Or. 504. φυτεύσας θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίȣ ib. 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. 26. κακὴ φανȣ̃μαι τῷ θανόντι ib. 658. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δόξαν κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ El. 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 919. συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ȣ̓δ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Bel. fr. XIV.

2. *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς* Er. fr. II. 23. *τόλμη κακῇ* Rha. fr. II. 6. *βȣλῆς κακῆς* Fr. inc. IX. *κακὰ* (pro *κακὴ*) *ἀμηχανία* Hip. 162. *σὺ διάφερε τῶν κακῶν* (sc. *γυναικῶν*) Or. 251. *κακῶν φρενῶν* Hip. 473. *δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βȣλεύματα* ib. 649. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ* An. 229. *κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι* ib. 931. *ἡδοναὶ κακαὶ* Iph. A. 387. *κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες* Rh. 1176. *ὦ κακαὶ* Tr. 464. *φήμας κακὰς ἤκȣσεν* Hel. 621. *τὰς φρένας ἔχειν κακὰς* ib. 738. *κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι* Ion. 399. *πημάτων κακὰς ὁδȣς* ib. 930. *κακὰς προσβολὰς* El. 829. *αἱ κακαὶ συμφοραὶ* Bel. fr. XXV. 15. *ταῖς ȣ̓ κακαῖσιν αἱ κακαὶ* (sc. *αἶσχος κεκοίνωνται*) Melan. fr. XXVI. 4. *κακὰς ἀμοιβὰς* Œd. fr. IV. 2. *ὁμιλίαι κακαὶ* Fr. inc. CLXXXIX. *αἱ κακαὶ γλῶσσαι* Epist. V. *ȣ̓δὲν αὐτὸν ἤδε γ' εἴργαςαι κακὸν* Hec. 264. *τὸ δȣ̃λον ὡς κακὸν πέφυκέναι* ib. 332. *ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν* ib. 628. *τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι* Or. 478. *κακὸν τὸ μὴ ἔχειν* Ph. 408. *τὸ φροίμιον κακὸν τόδε* Hip. 568. *ὦ κακὸν κάρα* ib. 651. *κακὸν τὸ λῆμα* Al. 726. *κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον* An. 183. *κακὸν λέχος* Iph. A. 389. *τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν* ib. 520. *ȣ̓δὲν οἶδ' ȣ̓δεὶς κακὸν* Iph. T. 477. *κακὸν ὄνειδος* Her. 463. *κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις* Hel. 124. *κακῷ ἐσθλὸν ȣ̓ συμμίγνυται* Ion. 1017. *δρᾶσαί τι κακὸν τȣ̀ς πέλας* ib. 1248. *κακόν τι πράξειν* Her. F. 728. *κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον* Æol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro *νέαν* est *γραίαν*. *κακὸν παίδευμα* Alex. fr. XV. 1. *κακὸν ὁμίλημα* Antiop. fr. X. 3. *τὸ κατὰ σκότος, κακὸν* Meleag. fr. V. *τὸ κακὸν ȣ̓δεὶς χρηςὸν ἂν θείη ποτὲ* Phœn. fr. VII. 1. *κακόν τι πράσσων* Phry. fr. V. 2. *τὰ μὴ δίκαια ἁπανταχȣ̃ κακὸν* Fr. inc. XVII. 2. *ἢν κακόν τι πράξῃ* eorund. CLII. 3. *ὦ κάκ' ἐνεγκȣ̃σαι Τρῳάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκȣ̃σαι πήματα* Hec. 166. sq. *φροίμιά μοι κακὰ* ib. 182. cf. Tr. 707. *ὦ κακὰ μνηςεύματα* Ph. 583. *κακὰ βȣλεύματα* Hip. 649. et *τῶν κακῶν βȣλευμάτων* Œd. fr. IV. 1. et *κακοῖς βȣλεύμασιν* Her. F. 273. *κακοῖς πήμασι* An. 1172. *κακῶν λέκτρων* ib. 1282. *κέντρα κακὰ* Sup. 242. *σοφισμάτων κακῶν* Bac. 489. *ἔργα κακὰ* Aut. fr. III. 26. *οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν* Œd. fr. XV. 2. b) *κακὸν subst.* *κακὸν ὀλέθριον* Hec. 641. et 1031. *τȣ̃τ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν* Or. 762. *κακȣ̃ τȣ̃τ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν* Med. 234. *ἀμήχανον κακὸν* ib. 447. *κακȣ̃ ȣ̓κέτ' ἦν ὑπέρτερος* ib. 1219. *τερπνὸν κακὸν* Hip. 384. *σὺν κακῷ* ib. 528. *ἀτηρὸν κακὸν* An. 353. *ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται* ib. 803. *τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθȣ̃* (sc. *ἕλωμαι*); Iph. A. 488. *δεινὸν κακὸν* ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. *ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο* Iph. T. 559. *τὸ σὸν κακὸν κοσμȣ̃σα* Tr. 982. *ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν* Cy. 623. *κακόν γε πρὸς κακῷ* ib. 679. *τὸ κακὸν ἀγαθὸν* Hel. 649. *κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ̃ καὶ τȣ̃ κακȣ̃* El. 607. *ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίςαται κακὸν* Æol. fr. XVI. 1. *τȣ̃ πάσχειν τȣ̓πιὸν μεῖζον κακὸν* And. fr. XVIII. 2. *τὸ δȣ̃λον ȣ̓χ ὁρᾷς ὅσον κακόν;* Antiop. fr. XV. *κακὸν ἔχθιςον* Ar. fr. XXIV. 3. *τοῖς πράσσȣσιν κακὸν ἦλθε* ejusd. fr. XXXII. 2. *θεῖον κακὸν* Chry. fr. II. 1. *ἀγριώτατον κακὸν* Phœn. fr. VI. *οἷον τοῖς ἔχȣσιν εἶ κακόν;* ejusd. fr. VIII. *ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν* Fr. inc. XXVIII. 2. *ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθȣ̃* eorund. CCXXIII. *ἀληθὲς κακὸν* Fr. inc. B. 18. *ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται* Epist. V. *δύο κακὼ σπεύδεις* Ph. 585. *δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει* Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. *ἀμέγαρτα κακῶν* Hec. 193. *παρȣσίαν κακῶν τῶν σῶν* ib. 227. *σοφόν τι κἂν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* ib. 228. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* ib. 233. *ἐπιλήθομαι κακῶν* ib. 279. *γεύεσθαι κακῶν* ib. 375. *τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὕπο* ib. 431. *σημανῶν κακὰ* ib. 512. *λέγων κακὰ* ib. 519. *τοιάδ' ἤκȣεν κακὰ* ib. 576. *ȣ̓κ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν* ib. 585. *λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς* ib. 588. *ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ* ib. 689. *δεινὰ πάσχομεν κακὰ* ib. 693. *πέπρακται καίν' ἔσω*

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib 1226. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλήσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἳ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. οὐ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρᾶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. οὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λῆστις Cy. 171. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. οὐσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔστι σοι κακὰ Æg. fr. III. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Pli. fr. II. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. οὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) *Compar.* κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς Her. 327. οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἕξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τοὺς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τοὺς κακίονας (sc. φίλους) λάβῃς Her. 179. θεοῖσιν οὐ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἴκειν ὁδοῦ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων οὐσ' ἐμοῦ γυνὴ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίω Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὑρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καί μοι δοκοῦσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονοῦσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) *Superl.* κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μὲ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χῷ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. δάμαρτα τὴν κακίστην Or. 739. τῆς κακίστης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίστην An. 596. τὴν

κακίϛην αἰχμάλωτον ib. 933. *κακίϛης εὐνίδος* Iph. A. 397. *τῆς κακίϛης Ἑλένης* Cy. 279. *σύγγονον κακίϛην* Hel. 1648. *κακίϛην λαμβάνων* (sc. *τὴν Ἑλλάδα*) *εἰς παῖδ' ἐμὸν* Her. F. 223. *ἀγάλματι κακίϛῳ* Hip. 632. *ἐλπίς ἐϛι κάκιϛον* Sup. 479. *κάκιϛον ὅπλον* Her. F. 161. *τὰ κάκιϛ' ἐμῶν κακῶν* Hip. 818. *κακίϛων γραμμάτων* Iph. A. 322. *κάκιϛα κατθανόνθ' ὁρῶ* Bac. 1306.

Κακόϛομος. *λέσχας πονηρὰς καὶ κακοϛόμȣς* Iph. A. 1001.

Κακότης. *δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας* Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. *ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι* Hip. 669. *κακοτυχὲς γύναι* Med. 1274. *τὸ κακοτυχὲς ȣ̓ λέλοιπεν ἐκ τέκνων* Her. F. 133. *κακοτυχεϛάτα γυναικῶν ἐγὼ* Hip. 679.

Κακȣ̃ν. *ὅστις σῶμα κακοῖ* Dan. fr. IV. 2. *πρίν τι κακῶσαι τȣ̀ς εἴσω* Med. 182. *ȣ̓δὲν κακῶσαι τȣ̀ς ἀναιτίȣς θέλω* Her. F. 1162. *μήτ' αὖ κακώσῃς* (sc. *τὸν δῆμον*) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. *τὸ μετ' εὐτυχίας κακȣ̃σθαι* Iph. T. 1121. *ὅστις πρὸς θεῶν κακȣ̃ται* Hel. 275. *πρὸς σέθεν κακȣ́μενος* Hip. 1308. *εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακȣμένῳ* Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακȣργεῖν. *τὸ κακȣργεῖν ἀσέβεια μεγάλη* Or. 821. *δοκεῖς κακȣργεῖν Ἄργος;* Sup. 537.

Κακȣ̃ργος Or. 1407. et El. 953. *φωτὸς κακȣ́ργȣ* Antiop. fr. XXX. 2. *κακȣ́ργȣς προϛάτας* Or. 770. *κακȣ́ργȣς ἄνδρας* Ion. 832. *φῶτας κακȣ́ργȣς* El. 219. *ȣ̓ τῶν κακȣ́ργων οἶκτος* Aug. fr. II. *κακȣ̃ργος ȣ̓̃σα* Tr. 968. *κακȣ́ργȣ τῆσδε βακχείας* Bac. 232.

Κακόφρων. *Κάδμȣ κακόφρων λαὸς* Sup. 744. *ὦ κακόφρων ἄναξ* Her. 373. *κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια* Or. 822. *οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηϛῆρες* Iph. A. 391. *κακόφρων κȣ́ρα* El. 482.

Κακύνειν. *ȣ̓κȣ̃ν κακύνῃ* (2 sing. præs. pass.) *τοῖσδε σοῖς βȣλεύμασιν;* Hec. 251. *ἐφ' οἷσι κακύνομαι* Hip. 686.

Κακῶς. *ὡς πράσσεις κακῶς* Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. *ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ* Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. *κἂν κακῶς λέγῃ* Hec. 293. *εἰ κακῶς νομίζομεν* ib. 326. *εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς* ib. 1178. cf. Al. 707. *κακῶς ἀπόλοντο* Hec. 1194. *ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην* Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. *φρονῶν κακῶς* Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. *ὄλλυμαι κακῶς* Or. 1296. cf. Med. 788. etc. *κακῶς θεῶν τις Οἰδίπȣ φθείρει γένος* Ph. 382. *κακῶς γῆμαι* ib. 384. *κακῶς εἰρημένα* ib. 1643. *κακῶς πάσχȣσα* Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. *τὰ κακῶς πιτνȣ̃ντα* Med. 55. *κακῶς πέπρακται πανταχῇ* ib. 364. cf. Rh. 756. *ȣ̓κ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν·* Med. 464. *ȣ̓ κακῶς ἔχει* ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. *ἡμῶν βεβȣ́λευμαι κακῶς;* Med. 567. *κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη* ib. 805. *κείνην ἔρξȣσιν κακῶς* ib. 1302. *κατθανῇ κακὸς κακῶς* ib. 1386. *κακῶς ἀκȣ́ειν* Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. *κακῶς κλύοντι* Al. 964. *μὴ κακῶς οἰκεῖν* An. 180. *καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται* ib. 694. *ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται* ib. 803. *ὡς ἐσιγήθη κακῶς* Sup. 298. *τραφῆναι μὴ κακῶς* ib. 911. *ἐξεχώρησαν κακῶς* Iph. A. 367. *βȣ́λομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ* ib. 378. *κακῶς ἦρχες* ib. 383. *τȣ̀ς κακῶς παγέντας ὅρκȣς* ib. 395. *κακῶς ζῆν* ib. 1252. et Pi. fr. VIII. *κακῶς ἐλθȣ̃σα τῶν ἐμῶν τινι* Iph. T. 522. *τὴν βασιλίδ' ἑϛίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε* Rh. 718. *ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται* ib. 981. *κακὸς κακῶς ταφήσῃ* Tr. 446. *ὡς κακῶς διόλλυσαι* ib. 625. *ȣ̓ κακῶς λέγεις* ib. 1054. *κακῶς κακὴ θανεῖται* ib. 1055. *κακῶς ἐξόλοιο* Cy. 260. *κακῶς ȣ̓̃τοι κακοὶ—ἀπόλοιντο* ib. 267. *ὡς πίῃ κακῶς* ib. 615. *κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην* ib. 690. *σὺν κακῶς πράσσȣσι συμπράσσω κακῶς* Her. 27. *κακῶς μάχοιντο* ib. 172. *κακῶς λιπεῖν βίον* ib. 451. *ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓κ ἀκȣ́σεται κακῶς* ib. 718. *δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς* ib. 958. *κακῶς σ' ȣ̓κ ἐατέον κλύειν* Her. F. 173. *ὦ αἰεὶ κακῶς ἔϛ', ȣ̓δὲν ἀλγεῖ* ib. 1292. *ȣ̓ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς* El. 925. *κακῶς τελευτᾷ* Æol. fr. III. 2. *τὸ ἀσθενές μȣ—κακῶς*

ἐμέμφϑης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἴκȣς ἐσελϑόντα Er. fr. II. 12.

Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph. A. 1038.

Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπȣ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις El. 702.

Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τȣ̀ς ϑεȣ̀ς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βȣ́λει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλȣς εἰς δαῖτα ib. 1240. καλȣ̃σιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. ϑέλȣσαν ȣ̓ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ ϑεȣ̀ς ib. 566. ὅϑεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ȣ̓́ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. εἰ ϑεόν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς ϑοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλȣ̃σ' (i. e. καλȣ̃σα) ὁμόγνιον An. 922. τȣ̀ς ἐμȣ̀ς καλȣ̃σα νέρϑεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλȣ̃σαι Bac. 725. τέκνα καλȣ̃ντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγώ σ', ἐγὼ νῦν γε καλȣ̃μαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοίμεϑ' ἂν Iph. T. 500. τȣ̃ ϑεȣ̃ καλȣ̃μαι δȣ̃λος Ion. 309. ξείνᾳ χϑονὶ κέκλημαι δȣ́λα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησϑέ μοι Hel. 1463. Λοξίȣ κεκλήμεϑα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. ȣ̃τος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλῆσϑαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τȣ̃ϑ', ὃ κέκληται ϑανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσϑαι βȣ́λεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσϑαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298. ταὐτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένȣς ἀνακαλȣ́μεϑ' αὖ ϑεȣ̀ς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήϑην Hel. 22. ὡς ἀρίςȣ φωτὸς ἐκλήϑης δάμαρ Her. F. 150. Κȣρητᾶν Βάκχος ἐκλήϑην Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμȣ̃ κληϑεὶς Al. 632. Ἐπίγονοι ἀν' Ἑλλάδα κληϑέντες Sup. 1224. κληϑήσεται δȣ́ρειος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φϑία τȣ̓μὸν ȣ̓δαμȣ̃ κεκλήσεται Iph. A. 954. ȣ̓́ποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς Hel. 1035. ϑεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. ȣ̓δὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ ȣ̓δὲν ἐνϑάδ' ὢν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπώνυμός σȣ πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύςηνος, κ' ȣ̓ σοφὸς, κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.

Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.

Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄςυ καλλίβωλον Or. 1382.

Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.

Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.

Καλλιδίνας Her. F. 368.

Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρȣ Ἀϑαναίας Hec. 467.

Καλλιδόναξ. τȣ̃ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.

Καλλιζυγής. ἅρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγὲς An. 277.

Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108. τῆς καλλικάρπȣ Πελασγίας Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.

Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.

Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.

Καλλίναος. καλλινάȣ Κηφισȣ̃ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Ἰλίȣ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. καλλινίκȣς Κεκροπίδας Ph. 862. μέσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ȣ̓͂σα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ȣ̔́ τοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίȣ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκȣ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὰ Or. 962.

Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένȣ δέρης Iph. A. 1574. Νείλȣ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργȣ̃ς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄϛυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτȣς πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλιϛάδιος. δρόμȣς καλλιϛαδίȣς Iph. T. 437.

Καλλιϛεῖον Iph. T. 23.

Καλλιϛεύειν. καλλιϛεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιϛεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιϛεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιϛευομένα Πιερία Μȣ́σειος ἕδρα Bac. 407.

Καλλίϛευμα. τῷ τῆσδε καλλιϛεύματι Or. 1639. καλλιϛεύματα Λοξίᾳ Ph. 223.

Καλλιϛέφανος. παρὰ καλλιϛεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλιϛώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιϛοῖ Hel. 381.

Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίȣ σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἴϛοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγȣς ᾠδὰς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἱλίσσȣσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναις Her. 360. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρȣς ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei.* Sup. 392. et 619.

Καλλονή, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρȣσαν Hec. 268. σώζȣσα κάλλος Or. 129. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; ib. 1287. ȣ̓ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπȣσι τȣ̀ς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. νἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος ib. 987. ȣ̓κ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλȣς πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ȣ̓δεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν corund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, dor. pro ύνη. καλλοσύνας Λήδας σκύμνȣ Or. 1388. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac. 1161. τȣ̃ καλȣ̃ νεανίȣ Al. 701. καλὸν σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεί μȣ φῂς ἐρᾶν ὄντος καλȣ̃ Cy. 552. καλὸς ὁ παιὰν ib. 660. μάντις ȣ̓ καλὸς Her. 65. καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς ϛέφανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2. καλοῖς κακȣ̀ς λόγȣς ἑλίσσων Or. 889. νόμȣς ȣ̓ καλȣ̀ς ib. 891. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib. 634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333. καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὀσμὴν ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως ib. 418. ἕδραν καλὴν Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. καλῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις καλὴ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. ἐπικȣρίαι καλαὶ Or. 300. ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. τόλμας ȣ̓ καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac. 267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271. et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς Œd. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσεϛιν Hec. 382. κανόνι τȣ̃ καλȣ̃ ib. 602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph. A. 357. λέγειν ȣ̓ καλὸν Or. 27. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ȣ̓ καλὸν ib. 108. ἀμαθέϛερος ὢν τȣ̃ καλȣ̃ Or. 417. ἐν ȣ̓ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ καλὸν, ȣ̓ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν ἔπος ib. 1525. ȣ̓ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν, ȣ̓́ποτ' ἔφυ καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med. 514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχȣ̃ καλὸν ib. 431. ȣ̓δ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ— An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω τῷ φόβῳ τȣ̓μὸν καλὸν ib. 300. καλὸν ἄγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib. 783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίȣ Iph. A. 20. τȣ̃τό γ' ἐϛὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν ib. 21. τὸ καλὸν παρεὶς ib. 387. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα ib. 1106. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν ib. 1209. τȣ̃νομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίϛις παρῇ ib. 1064. τί πρὸς τȣ̀ς—θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ȣ̓ καλὸν ib. 1038. καλὸν τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy. 540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El. 1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλὸν, ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. ἐχθρȣ̀ς τοῖσιδ' ȣ̓ καλὸν κτανεῖν ib. 965. ȣ̓κȣ̃ν ἔτ' ἐϛιν ἐν καλῷ δȣ̃ναι δίκην; ib. 971. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. εἴθ' αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ λάβω ib. 270. ȣ̓χὶ τȣ̃το τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε, αἱρήσομαι ib. 958. τὴν εὐσέβειαν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. ȣ̓δὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1315. ζεῦγος ȣ̓ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. εἰς καλὸν ϛείχει ib. 728. ἐκ τῶν καλῶν κομπȣ̃σι—εἶναι τόδε El. 815. παρθένῳ ȣ̓ καλὸν λέγειν ib. 945. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI. δȣ́λȣς ȣ̓ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. καλὸν, πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ Er. fr. I. 35. τί τȣ́των ȣ̓χὶ δέξασθαι καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε τȣ̃ καλȣ̃ Rha. fr. II. 7. ἔϛι τοι καλὸν κακȣ̀ς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Temen. fr. II. ἀρετὴ μέγιϛον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλὸν eorund. CXIX. τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν eor. CXXIV. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. τȣ̃ καλȣ̃ ἔργȣ Epist. III. καλὸν *adverb.*: καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων ib. 510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ καλῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπεσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐςι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. ἐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μηδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθη καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φρᾶσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῷ λέλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἴσοδοι Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιςος. κάλλιςον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιςον ἔρανον δὲς Sup. 363. κάλλιςον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιςον El. 717. κάλλιςον ἕξεις ςέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίςες πώλες Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίςοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθες καλλίςες Her. 785. καλλίςων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίςην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἣν) καλλίςαν—ἅλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίςα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίςα Iph. A. 553. κρηπῖδ' Ὀλύμπε καλλίςαν Tr. 215. καλλίςαν λατρείαν ib. 824. ὦ καλλίςα κρανᾶν Bac. 518. b. ὦ καλλίςας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίςα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίςα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίςα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιςον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιςον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιςον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιςον θεῶν Med. 637. κάλλιςον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιςον Iph. T. 21. κάλλιςον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιςον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιςον σκῦλον ib. 620. κάλλιςον ἴχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιςον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιςον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιςον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιςον Cy. 265. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιςον Her. 478. εὕρημα κάλλιςον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιςον ib. 862. κάλλιςον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξίωμα κάλλιςον Bel. fr. XV. 1. καλλίςων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίςοισι Bac. 575. ςέρνα κάλλιςα Hec. 561. ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλιςά τε ib. 620. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιςα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιςα σκῦλα Iph. A. 1629. καλλίςων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλις' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἃ—τρέφει κάλλιςα Er. fr. I. 17. κάλλιςα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιςα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλις' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιςα ὀμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεὶς κάλλιςα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιςα Cy. 579. κάλλιςά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιςα ib. 794. κάλλιςα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιςα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιςα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιςα τὴν αὑτῦ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιςα Μεσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδὼν, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œnei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε ςέρνα An. 833.

cf. v. 834. *χέρσῳ καλύπτειν τὺς θανόντας ἐναλίυς* Hel. 1072. *κάλυπτε μέλεα ματέρος* El. 1227. *νεκρὸν γῇ καλύπτων* Ph. 1627. *ἐκάλυψε σώματα* Sup. 766. *ἀμπέλυ νιν κάλυψα χλόῃ* Bac. 12. *σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκύσατε* Hip. 712. *νεφέλῃ καλύψας* Hel. 45. *ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ* Sis. fr. I. 26. *ὃν σκοτίᾳ γᾶ καλύψω* Ph. 1735. *τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει;* Hip. 251. *τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψυσιν τάφῳ* El. 1277. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὺς* Sup. 531.

Καλυψὼ, *nom. propr. deæ.* *μὰ τὴν Καλυψὼ* Cy. 263.

Καλχαίνειν. *ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις* Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. *ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων* Med. 278. *ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων* ib. 770. *φόνιον ἐξίει κάλων* Her. F. 837. *ὅταν—ἐξίῃ κάλως* Tr. 94. *ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι* Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. *καλῶς τροφαῖσιν ηὐξόμην* Hec. 19. *τὺς καλῶς τεθνηκότας* ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. *τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος* Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. *καλῶς εἶπας* Hec. 382. *θρεφθῆναι καλῶς* Hec. 600. *εἴ τι τῶνδ' ἐςὶν καλῶς* ib. 732. *πράξειν καλῶς* ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Œnei fr. IX. 1. Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. *τῦτον καλῶς δρῶν* Hec. 834. *καλῶς ἔχειν* ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T. 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. *πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς* Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. *καλῶς ἔλεξας* Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298. et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206. 1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. *τοῖς καλῶς κεκτημένοις* Or. 127. *δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὔ* ib. 194. *τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς* ib. 704. *εἴ γ' ἔςαι καλῶς* ib. 1106. *ὡς καλῶς βυλεύομαι* ib. 1131. cf. Sup. 248. *καλῶς σεσωσμένοι* Or. 1152. *καλῶς τά γ' ἔνθεν* ib. 1278. *φυλάσσεσθαι καλῶς* Ph. 738. *πάντα γιγνώσκειν καλῶς* Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. *καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις* Med. 504. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *καλῶς γ' ἄν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ* ib. 588. *ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς* ib. 732. *καλῶς εἰργασμένα* ib. 779. *θεῶν πορίζόντων καλῶς* ib. 879. *ὅπως θρέψυσι καλῶς* ib. 1101. *ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόδ' εἰπόμην* Hip. 291. *ὐδὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν* ib. 469. *αἰσχρὰ ἦν λέγῃς καλῶς* ib. 505. *φίλως, καλῶς δ' ὔ* ib. 597. *μὴ καλῶς εὐεργετεῖν* ib. 694. *τὰ πρὶν ὐ καλῶς παρῄνεσάς μοι* ib. 706. *ὐ καλῶς ἐχρώμεθα* (sc. *τῷ σωφρονεῖν*) ib. 1035. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. *πῶς κορευθήσῃ καλῶς;* Al. 314. *πρῦςημεν καλῶς* An. 220. *τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ὐ καλῶς* ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. *ὅταν τις τὺς νόμυς σώζῃ καλῶς* Sup. 313. *εἴρηκας καλῶς* ib. 332. *παρθενεύειν παῖδας καλῶς* ib. 452. *κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς* ib. 464. *ἠμύνασθε πολεμίυς καλῶς* ib. 529. *ἃ ὐ καλῶς ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς* Iph. A. 107. sq. *τὰ ἄλλ' ἔςαι καλῶς* ib. 441. *θάκυς ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς* ib. 618. *καλῶς τ', ἀναγκαίως τε* ib. 724. *παρθενῶσι φρυρῦνται καλῶς* ib. 738. *ἢν ἡγῶνται καλῶς* ib. 928. cf. v. 929. *ἐν εὐμαρεῖ, δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς* ib. 969. *καλῶς κρανθέντων* ib. 1022. *γένοιτό σοι καλῶς* ib. 1626. *τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίῃ καλῶς* Iph. T. 1055. *ὡς ἤσθυ καλῶς* ib. 1180. *βυλεύειν καλῶς* Rh. 108. *καλῶς ὀλέσθαι* Tr. 402. *καλῶς σοι παρῄνεσεν* Bac. 330. *καταψεύδυ καλῶς* ib. 334. *καλῶς ἐξεῖπας τάδε* ib. 816. *πῶς γένοιτ' ἂν—καλῶς* ib. 824. *ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς* ib. 1299. *μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ συ καλῶς;* Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐςιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τȣ̃δ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. ςρατηγεῖν ἐπίςασθαι καλῶς ib. 392. τἀμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμῆσαι καλῶς ib. 568. ȣ̓ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τȣ̀ς νόμȣς ὡς ȣ̓ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πρᾶξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη ςέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ςαίη καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ ȣ̓ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγȣς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περιςεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr VI. 2. τȣ̃ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ȣ̓ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. ȣ̓ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ἰατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα —πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεςερημένοιν Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ȣ̓δεὶς κάματος εὖ σέβειν θεȣ̀ς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνȣσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τȣ̓μὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. δέσποιναν εἴργȣσ' ἀγχόνης κάμνω An. 817. μὴ κάμνῃς λέγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ȣ̓ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ȣ̓ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὃ κάμνει τȣ̃ λόγȣ μάλιςά σοι ib. 363. κάμνȣσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνȣσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει El. 1358. ὁ θεός πως κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κȣφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκεῖȣ ςρατȣ̃ Sup. 709. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ᾗ μάλις' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ȣ̓δ' ἔκαμνες εἰς φίλȣς Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ȣ̓κ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ȣ̓ κάμοιμ' ἂν θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμὼν χερὶ Her. F. 259. ȣ̓κ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμȣς πολλȣ̀ς ἐξέπλησα καμπίμȣς Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγȣ κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψῃς—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίȣ El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ (2 sing. præs. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανȣ̃ν. εἰς κανȣ̃ν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανȣ̃ν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανȣ̃ν εἵλικτο βωμȣ̃ Her. F. 926. ἐκ κανȣ̃ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανȣ̃ν ἐνῆρκται ib. 1142.

ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἦρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τε καλε Hec. 602. ἡλίε κανὼν σαφὴς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργες ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρέμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίες ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεὺς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχε βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄςυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνε καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὲς Hip. 954.

Καπνεσθαι. ἔτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνεται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνεται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδε Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμες Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέςεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύςηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδεμαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργες κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν ςρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρᾳ μιάςορες ib. 1371. Ἀργες κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθετε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὦ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέςεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τὲς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδέμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύςηνον κάρα ταύρε ib. 1247. κάρα ςεφάνοις πυκασθεὶς Al. 834. δελοσύναν ἀμφιβαλεσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ἐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερός; An. 1212. ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα ςέψεσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν ςρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ψαφαρόχρεν κάρα πελυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. Ἕκτορος φίλον κάρα ib. 656. ςέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὦ κατάπτυςον κάρα ib. 1024. ςέφε κάρα Bac. 313. σε ςέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλεσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίςρεψον κάρα Her. 942. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. ςολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τεμὸν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρᾳ πλόκες ib. 778. ςέφεσι σε κασιγνήτε κάρα ib. 854. τίς εὐσεβὴς

ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. *γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ κύκλον* ib. 1257. *κάρα πολιὸν* Er. fr. VI. 3. *βότρυσιν ἔστεψεν κάρα* Meleag. fr. VI. 2. *ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος* Œnei fr. VIII. 2. *κάρα σου συγχέω* Thes. fr. I. 1.

Καραδοκεῖν. *καραδοκῶ τἀκεῖθεν* Med. 1117. *σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει* Rh. 144. cf. Tr. 93. *καραδοκεῖν ἀγῶνας* Hel. 745. *καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον* Or. 702. *καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα* Iph. T. 313. *αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν* Tr. 456. *καραδοκῶν τἀνθένδε* Her. 280. *καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν* Iph. A. 1433.

Καρανιστὴς *μόρος* Rh. 817.

Καρατομεῖν *ξίφει* Rh. 586.

Καρατόμος. *Γοργόν' ὡς καρατόμῳ* Al. 1121. *καρατόμος ἐρημία νεανίδων* Tr. 564. *καρατόμους σφαγὰς* Rh. 606.

Καρδία. *καρδίας δηκτήρια* Hec. 235. *οὐκ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου* ib. 242. *ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς* ib. 433. *ἐκπέσῃ φίλας καρδίας* ib. 1027. *ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον* ib. 1129. *ὦ τάλαινα καρδία* Or. 466. et *ὦ καρδ. τάλ.* Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. *ἔπαυσε καρδίας χόλον* Med. 245. cf. v. 590. *πῶς θράσος—καρδίᾳ λήψῃ* ib. 858. *καρδία οἴχεται* ib. 1042. *ὁπλίζου, καρδία* ib. 1242. *τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην* ib. 1360. cf. Hel. 966. *καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ* Hip. 27. *ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν* ib. 912. *ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία* Al. 840. *θολοῖ καρδίαν* ib. 1070. *λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι* ib. 1103. cf. Rh. 596. *ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας* Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. *τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς;* Iph. A. 1173. *μελούσῃ καρδίᾳ* Rh. 770. *ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει* Bac. 1287. *τίς σὴν ταράσσει καρδίαν;* ib. 1320. *ἀλίμενον καρδίαν* Cy. 348. *ἡ 'μὴ καρδία σφαγήσεται* Her. 583. *συλλαβοῦσα καρδίαν* Her. F. 833. *χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν* El. 402. *καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους* Œno. fr. V. 4. *πλάνος καρδίᾳ προσίσταται* Fr. inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. *κάρηνα γένυσι Μελανίππου σπάσας* Meleag. fr. XVIII. 2.

Καρκίνος Cy. 605.

Καρνεῖος. *κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα* Al. 450.

Καρπίζειν. *ἂν—ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι* Bac. 406. *ἄχλοα πεδία γᾶς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις* Hel. 1344.

Κάρπιμος. *κάρπιμος στάχυς* Sup. 31. cf. Hyp. fr. IV. 6. *ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους* Hel. 111. *κάρπιμον πέδον* Or. 1086. *καρπίμοις γῆς φυτοῖς* Inus fr. XVII. 3.

Καρποποιός. *τῆς καρποποιοῦ θεᾶς* Rh. 964.

Καρπός. *κακὸν δίδωσι καρπὸν* Hec. 595. *χθὼν ἀντὶ καρποῦ καρπὸν—ἣν λάβῃ* Ph. 944. *τροφὴν καρποῦ* Sup. 205. *καρποῦ ὕπερ γῆς ἥκετε;* Ion. 303. *μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων* Her. F. 397. *δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι* El. 1346. 2) *καρπὸς*, junctura manuum. *ἐπὶ καρπῷ χερὸς* Ion. 1009. *λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν* ib. 891. *δίοισι καρποῖς* ib. 922.

Καρποτρόφος. *καρποτρόφοι νεάνιδες ἧβαι* Ion. 475.

Καρποῦσθαι. *τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι* Œd. fr. IV. 2. *ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον* Œno. fr. II. 3. *πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι* Hip. 1427. *τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη* An. 936.

Καρποφόρος. *Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις* Iph. T. 1235. *πεδία καρποφόρα* Hel. 1501.

Κάρτα. *κάρτα προσχωρεῖν πόλει* Med. 222. *ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω* ib. 328. *κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν* ib. 1196. *κάρτα κἀγὼ θέλω* ib. 1376. *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν* Hip. 462. *κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν* ib. 472. *κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν* ib. 700. *σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω* ib. 1041. *κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν* Al. 814. *κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως* Sup. 305. *ὕποπτόν ἐστι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ* Rh. 79. *ἐπώνυμος κάρτα* ib. 158. *κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν* ib. 476. *κάρτα τοὐλεύθερον* Tr. 302.

Καρτερεῖν. *ἔχων* (sc. *τὸν χρυσὸν*) *καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις* Hec. 1223. *καρτερεῖν βούλεται* Med. 708. *καρτερεῖν*

θεῦ δόσιν Al. 1074. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ϐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερῦνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένϐσι καρτερῦντες ib. 418. ἐκαρτέρϐν πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τἀμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῦ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394.

Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾶν παραδῦναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσϐσιν θυσίαν El. 172. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ϐ̃ς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυστία. γείτων δειράδος Καρυστίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνη Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῦ Φοίβϐ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτϐς τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγϐς μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Κασταλία. Κασταλίας ὕδωρ Ph. 230. ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. τὰς Κασταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάστωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' ἀΐδϐ Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίϐ στόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργϐς Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγϐς ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὐτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' ᾄδϐ ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄστυ Τροίας ib. 929. κατ' ἴχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμϐς Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκϐς Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ στέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἰόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτȣ̃ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ ϛόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ȣ̓ρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτȣ δόμȣς Al. 168. κατ' ἄϛυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν ϛέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ȣ̓̃ρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. ϛενοπόρȣς κατ' ἐξόδȣς An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὔριπον Iph. A. 11. παρ' Αὖλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὔξεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πρῶραν ib. 1134. κατὰ ϛρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυϛάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρȣ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἴδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὄλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὔλιον ib. 344. κατ' ȣ̓ρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μȣ̃σαν ib. 1091. κατ' εἰσόδȣς ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδȣς Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκȣὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὑτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμȣ̀ς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλȣς ὀρέων ἀβάτȣς Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νȣ̃ν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα Sup. 797. ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ (*descendes*) An. 545.

Καταβακχιȣ̃σθαι. καταβακχιȣ̃σθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ὀρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σῦν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλȣ̃σα δαίμοσιν Bac. 1244. ȣ̓δεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένȣς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολὴ Tem. fr. XXII.

Καταβόϛρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγȣσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ἅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλȣς κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ᾅδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾷς νιν Bac. 286. βαρβάρȣς καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἢ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίᾳ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρεὼν, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς 'Ορφεία κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. κατεδάκρυσα Hel. 679.

Κατᾴδειν. κατῇδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (a δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἃ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδȣλȣ̃ν. ȣ̓ Μενέλεώς με καταδεδȣ́λωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον Hec. 356. ȣ̓ σὲ κατθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο ib. 389. ἢν σὺ κατθάνῃς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι Or. 307. σιωπῇ κατθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς κατθανεῖν ib. 784. κατθανεῖν χρῄζω Med. 227. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον Hip. 401. πῶς ἂν ὡὑτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίȣ ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο An. 1070. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ȣ̓ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. τȣ̃ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐϛι κατθανεῖν ib. 632. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς Her. 958. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1655. κατθανεῖν φοβȣ́μενος Ion. 628. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐϛι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ȣ̓ κατθανεῖν δεινὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ȣ̓ τιμώμενον Hec. 316. τὸν κατθανόντα ἡγεῖται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. κατθανών γ' ἂν ὤλετο Al. 195. ȣ̓δὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. τȣ̃ σȣ̃ πρὸ παιδὸς κατθανὼν ib. 652. ἄτεκνος κατθανὼν ib. 659. ȣ̓χ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. ὠφελεῖ κατθανὼν ib. 1049. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 1. τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα κατθανȣ̃σαν Hec. 508. κατθανȣ̃σαν χερσὶν εὖ περιϛελεῖν Med. 1034. ἥ με κατθανȣ̃σ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα κατθανȣ̃σαν ὄψει Al. 233. κατθανȣ̃σ' ἥκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα —δράσαντε κατθανȣ́μεθα Or. 1061. κατθανῇ, κατθανῇ ib. 1462. κατθανῇ κακὸς κακῶς Med. 1386. κατθανȣ́μεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς κατθανȣ́μεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεȣ̀ς σέβειν σε κατθανȣ́μενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴϛω εὐκλεής γε κατθανȣμένη Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326.
Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.
Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδȣ̃μαι κάρα Or. 681. μὴ καταιδȣ̃ Hel. 811. ἐπεί με κατηδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα ϛυγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.
Καταιθαλȣ̃ν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δάϊον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60.
Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ καταίθεται τέρεμνα Tr. 1296.
Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; An. 829.
Καταινεῖν. ȣ̃τοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τȣ̃νομα παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας ib. 695.
Καταίρειν. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; Bac. 1293.
Καταισχύνειν. προγόνȣς ȣ̓ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον ȣ̓ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὀρέϛην ȣ̓ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένȣς Fr. inc. B. 2. 1. ὅτȣ κατῄσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842. πολλȣ̀ς—γυνὴ κατῄσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. ȣ̓ καταισχύνασ' ἔχεις τȣ̀ς σȣ̀ς ἐκγόνȣς Ion. 736. ὃν ȣ̓ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν ȣ̓ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.
Κατακαίειν. κατέκαυσε Cy. 673.
Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314.
Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίȣσα El. 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι ib. 156. σύγγονον ἁμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 149.
Κατακλᾶν. ȣ̓χ ὁσίων ἐρώτων—νόσῳ κατεκλάσθη Hip. 766.
Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν —ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995.
Κατάκομος. ἀρτιγέννν — κατάκομον βάλλει Bac. 1185.
Κατακονᾷν. κατακονᾷ ἀβίωτος βίος Hip. 821.
Κατακȣ́ειν. σύριγγος ἰὰν κατακȣ́ω Rh. 553.
Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.
Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτȣ κατακεκριμένον An. 497.
Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. τȣ̃τον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διά μ' ἔφθειρας κατά τ' ἔκτεινας Hip. 1357. τῷ σφῷ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὧν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατακτάνῃς Bac. 1119. ȣ̓δ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλȣς κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. ȣ̓κ ἐϛ' ἀνυϛὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κᾀ̓θεον κατακτανὼν Or. 923. τύραννον Βιϛόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὅς μȣ κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνῇ κατακτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699. μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715. τȣ̃τον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά μȣ κατακτενȣ̃σι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.
Κατακυρȣ̃ν. ψήφῳ θανάτȣ κατακυρωθεὶς Or. 1013.
Κατακωμάζειν. κατεκώμασε ϛώμασιν Οἰδιπόδαο Ph. 355.
Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἴπερ ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀϛυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V. ὡς μὴ

παρών τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σȣ λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένας (i. e. ἐνῆς) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἳ καταλείπȣσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπών μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομέναν σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκισμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὁρμὰ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἅμμα λύσειν λόγȣ (i. e. καταλ. ἅ. λόγȣ) ib. 671. ἐς ἀΐδαν καταλύσȣσ' (i. e. ύσȣσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένȣς βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὔψυχον ἄνδρα κȣφη καταμπίσχȣσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασȣ κατενάσθην Ph. 215.

Κατανθρακȣσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμȣ σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμα Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ ȣ̃περ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.

Καταξαίνειν. ἵν' αὐτῆς πλόκȣς κόμης καταξήνωσι Παρνασȣ πλάκες Ion. 1267. ὡς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Ph. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίȣσιν λόγȣς Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπαυσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ȣ̓κ ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ȣ̃πω καταπαύσομεν Μȣσας Her. F. 685. δορὸς λόγχαισι καταπαυόμενοι πόνȣς θανατῶν Hel. 1168.

Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἱστία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἱστία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίῃς μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσȣς τȣ̀ς ἄνθρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἥκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυστος. ὦ κατάπτυστον κάρα Tr. 1024.

Κατάρα. τὰν τοῖν Διοσκȣ́ροιν κάσιν —κατάρᾳ διδȣ̃σα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρατοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρατοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιȣμένη Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίȣ καταρκέσει Rh. 447.

Καταρρεῖν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρεῖ Tr. 16.

Καταρρηγνύναι. καταρρήξω μέλαθρα

Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν Al. 1071.

Καταῤῥυτος. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν κατάῤῥυτον An. 214. κατάῤῥυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι κατάῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067.

Καταρτύειν. κατηρτυκὼς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.

Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπόταν γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκται σῶμα Her. 601.

Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.

Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρῷα ἑστία κατεσκάφη Hec. 22.

Κατασκαφὴ, et dor. αφά. Ἰλίου κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.

Κατασκευή. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.

Κατασκήπτειν. οὐκ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκῆψαί τινα Med. 94.

Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.

Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.

Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.

Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836.

Κατάσκοπος. Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129. 140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.

Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοὰς κατασπείσασα ib. 1187.

Καταστάζειν. νεκρὸν, οὗ καταστάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος Iph. T. 72. ἵν' αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζωσι Hel. 991. φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γέννυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῷ καταστάζοντα Sup. 587.

Κατάστασις. δαιμόνων κατάστασις Ph. 1272. οὔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. ἄκουε σῶν κακῶν κατάστασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν καταστάσει Rh. 111.

Καταστέλλειν. σὲ—οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν καταστελοῦμεν Bac. 931.

Καταστένειν. ἰδών σε καταστένω Or. 357. τί τάδε καταστένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σοῦ καταστένω; An. 444. καταστένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν καταστένεις Tr. 675. καταστένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις καταστένοι Her. F. 1115. σὰς καταστένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—καταστένουσα Tr. 318.

Καταστέφειν. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν Iph. A. 1478. καταστέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν καταστέφων Ph. 1626. βωμὸν καταστέψαντες Her. 125. σοὶ καταστέψασ' (i. e. ἔψασα) ἐγώ νιν ἦγον Iph. A. 905.

Καταστηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.

Κατάστικτος. καταστίκτους δορὰς Bac. 696.

Καταστρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου Hip. 477.

Καταστροφή. χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι—καταστροφῇ Sup. 259.

Καταστρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάϛυφλος. *κατατύφλȣ πέτρας* Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. *κατεσφάγη ϛρατὸς* Rh. 810. *ὅστις ȣ̓ κατεσφάγη* Cy. 128. *εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη* Hel. 942. *κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ* Tr. 483. *μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς* Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. *κατεσφραγισμένα* Hyp. fr. XII.

Κατατείνειν. *σπȣδαὶ λόγων κατατεινομένων* Hec. 132.

Κατατέμνειν. *κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν* El. 146.

Κατατιθέναι. *κατάθες αὐτὸν* (sc. *τὸν κρατῆρα*) *εἰς μέσον* Cy. 544.

Κατατρύχειν. *μελέτῃ κατατρυχομένȣς τὸν ἅπαντα χρόνον* Med. 1100.

Καταυλεῖν. *καταυλήσω φόβῳ* Her. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. *νῦν μὲν καταυλίσθητε* Rh. 518.

Καταφεύγειν. *ȣ̓κ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον* Iph. A. 911. *ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν* Epist. I.

Καταφθίειν, vel *ίνειν*. *ȣ̓ρανία—καταφθίνει γᾶ* Tr. 1299. *γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν* Al. 625. *ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο* Hip. 839. hinc *καταφθίμενος*. *τȣ̃ καταφθιμένȣ κεραυνῷ* Sup. 984. *καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ* Rh. 378. *οἴ μοι τȣ̃ καταφθιμένȣ* El. 201. *τῆσδ' ἀδελφὼ καταφθιμένης* ib. 1299.

Καταφθορά. *λεύσιμοι καταφθοραὶ* Ion. 1236.

Καταφονεύειν. *κατεφόνευσέ νιν* Bac. 1175. *καταφονευθῆναι πέτροις* Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. *ȣ̓ καταφρονῶ τῶν θεῶν* Bac. 199. *καταφρονεῖ με καὶ Θήβας* ib. 503.

Καταφυγή. *ȣ̃τος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας* Or. 722. *ἔχει καταφυγὴν* Sup. 267. *εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν* Or. 448. *καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα* ib. 566. *εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας* Cy. 196. *Γεραίϛιοι καταφυγαὶ* ib. 294.

Κατάχαλκος. *δράκων κατάχαλκος* Iph. T. 1246. *ἰτέα κατάχαλκος* Her. 377. *κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει* Ph. 110.

Καταχέειν. *μηδ' ἀτιμίαν σκεθρήν τις ὑμῶν καταχέῃ* Alcmæon. fr. XII. 2. *θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων* Iph. A. 40. *δάκρυσί μȣ βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται* Hip. 854.

Καταχρωννύναι. *κατὰ δ' αἰθάλȣ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι* Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. *καταψεύδȣ καλῶς* Bac. 334.

Καταψήχειν *ἵππȣς* Hip. 110.

Κατάωρος. *τέκνων πλῆθος—κατάωρα ϛένει* Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. *σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ* Or. 1675. *ἥν σοι κατηγγύησα* ib. 1079.

Κατείδειν. *οἷ κατεῖδον ἄτας* Or. 988. *ȣ̓ νῦν κατεῖδον πρῶτον*—Med. 446. *κατείδετε, εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα* ib. 1252. *ἥτις σφαγὰς Ἕκτορος κατεῖδον* An. 400. *κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω* Iph. A. 192. *ȣ̔̃ς μὴ πάρος κατεῖδες* ib. 824. *ȣ̓δέ πῃ κατείδομεν* Rh. 689. *ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας* Bac. 1073. *κατεῖδες, οἷον—ἔδειξε μαϛὸν* El. 1206. *ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα* Dan. 35. *ἵν' ἀϛραπῆς κατεῖδ' ἐναύσεις* Sis. fr. I. 32. *μήδ' ἀτάφȣς παῖδας κατίδῃς* Sup. 283. *ναύϛαθμα κατιδεῖν* Rh. 244. *Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα;* Or. 1183. *τὸ Γοργȣ̃ς ȣ̓ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα* ib. 1521. *ȣ̓ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ* Hip. 1245. *λεπαίας ȣ̓ κάτοιδ' ὅπȣ χθονὸς* ib. 1248. *ȣ̓ κάτοισθα τὰ 'ν δόμοις κακὰ* Al. 810. *φράζετ', εἰ κατοίδατε* Sup. 1044. *τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ȣ̓δὲν κάτοισθα* Tr. 909. *παισὶν ȣ̓ κατειδὼς ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις* Med. 992. *ȣ̔̃ς ȣ̓ κατειδὼς πρόσθεν* Sup. 1033. *κατειδόμαν πρύμνας* Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. *μόνῃ κατεῖπέ μοι* Hec. 243. *εἴ σοι γάμον κατεῖπον* Med. 589. *κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις* Ion. 1215. *μή μȣ κατείπῃς—πόσιν ἥκοντα* Hel. 904. *τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' ȣ̓κ εἰσὶν θεοὶ* Fr. inc. B. 21. 1. *πατέρα κατειπὼν* Ion. 1345.

Κατείργειν. *σὺ κατείργεις* Al. 256. *κάτειργέ νιν* Med. 1258. *κατείργοντας νεκρȣ̀ς τάφȣ μοίρας—λαχεῖν* Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. *τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν* Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. *σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ* Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργαςαι Iph. T. 1081. κατείργαςαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργαςαι πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ᾽ ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἓν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν ᾅδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ κατεύνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Rh. 614. πῶ κατεύναςαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχε Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῷ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρήκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχεσιν Hip. 1466. χεῖρ᾽ ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς κατέχει Ion. 224. δακρύων κατέχειν ὅσσων πηγὰς Her. F. 449. ὅς πε γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππες Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχεσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῶσαν, ἣ κατεῖχ᾽ ἐμὲς δόμες Al. 345. ὥς μιν περιςαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλὸξ Er. fr. I. 28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. κατέσχε πᾶν ςράτευμ᾽ Ἑλληνικὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λῃςαί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε γνώμην κατέσχον ib. 348. ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχες; Ion. 551. ἀςρωπὸς κατέσχεν οἴκες Her. F. 406. φονίε ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίε θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ᾽ οἴςρῳ κατάσχωσι Or. 789. ἣν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμες κατασχεῖν θέλεις τέσδε An. 156. οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar. fr. I. 3. ἐ καθέξω τειχέων εἴσω ςρατὸν Ph. 727. τόδε ἐκ ἔτι ςόματος ἐν πύλαις καθέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ᾽ ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχε σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς καθέξεσα Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχίε κατείχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβε ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σε πιςὰ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίε κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορέντων Her. 419. ἅ σ᾽ οἶδα ἐμὲ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. ςέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσε, ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῆ Or. 879. κατηφὲς ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾅδε δόμες Al. 74. εἰς ἄλλας βιότε μορφὰς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία κατοικήσεσιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδεσα χρησμὸν, ὃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίε κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ὃ κατῳκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτείρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοίκτειρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβέλες ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμώζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεσθαι. δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεςὸν Al. 839.

Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει ςρατε ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθεν. τετ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ἑ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἄρεϊ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τὲς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγε με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἥξει κάτω An. 102. φρεδα ἄρθρα με κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορεμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεὶς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. ἀΐδα μέλονται κάτω Hel. 1176. τε κάτω σκότες ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ςρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν ib. 842. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄςρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱμοςαγεῖς πρηςῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἅπτῃ κάτωθεν ἐρανε δυσπραξίᾳ Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσε παλαιαὶ κατώρυχες Hec. 1002.

Καυςός. καυςὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ήριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὃ χαίρων τις τὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph. 1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοστρόφον Med. 523. λόγυς κεδνὺς Al. 39. et Rh. 272. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέχος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph. A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485. κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678. τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρυ τεχνάσματα Or. 1053. κέδρυ παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ κέδρυ Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἕζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her. F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἢ κείναν, στείχω; ib. 163. et sic porro.

Κείρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκείρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390. κόμας κερῦνταί σοι Hip. 1426. πολὺν σοι βοστρύχων πλόκαμον κερῦμαι Tr. 1183. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. χαίτης βοστρύχυς κεκαρμένυς El. 515. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις αἵματος κεῖται πέρι ib. 292. πέλας συ κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ κεῖται ib. 496. τίς ὗτος σῶμα τὐμὸν ὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 36. κεῖται θανὼν ib. 366. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας ib. 1653. κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692. κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494. χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ' ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902. κεῖσο μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 511. πάντα φρῦδα κεῖται ib. 1220. ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph. A. 1295. ὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι ib. 1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται ἡμῖν Θρῄκιος στρατηλάτης ib. 670. μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἐγγύς πυ κεῖσαι κλήρυ ib. 186. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 379. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν, ἢ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα κεῖται Bac. 18. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται Hel. 1135. ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θάνατος ὢν κεῖται πέρι Ion. 756. ὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι κείμενον Or. 1358. χρυσῦς ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον βωμῦ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾅδῃ κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον πέδῳ El. 763. τὺς κειμένυς νεκρὺς Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόντον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200. κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219. τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F. 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El. 1179. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ὧν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. ὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχορραγὴς ἔκειτο Her. F. 1008. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾅδυ κείσομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph. 1681. πόσει συνθανῦσα κείσομαι Sup. 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονὸς Her. 1033. κείσομαι σε πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμῷ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613.

Κεκροπίδαι. ὃ καλλινίκας Κεκροπίδας ἔθηκα Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορὶ Ion. 296.

Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία *subst.* Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, *nom. propr. viri.* Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτυς Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδυν Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716. κόμπυς παρὰ πορπάκων τὺς κελαδῦντας Rh. 384. βοὰν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 376. βοὰς, ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνυ λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐΐυ Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780

Κέλεσθαι. σὲ κέλομαι ἐπακῦσαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον ib. 345. δράσομεν ὕτως, ὡς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρὺς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρυς—ἀπαντᾶν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ὐ μὴν κελεύω γ', ὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἵπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σῦ κελεύσης An. 1277. ὀπάονας κέλευσον ἀποστῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελευσθῆναι Her. 502. κελευσθεὶς ἐκ Διὸς πατρὸς Or. 1634. ἥκω κελευσθεὶς Med. 866. Φοίβυ κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελευσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευθος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον ὐρανῦ Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ᾐσθόμην κτύπυ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνυσα κέλευθον Sup. 989. τετράπυν μιμήσομαι λύκυ κέλευθον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφυ βαίνων κελεύθυ Tr. 888. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592. διὰ μικρᾶς ἐλθὼν κελεύθυ Ion. 549. βίυ κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. ὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀστέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' ἄστυ Hec. 929. θεῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη μαντόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τῦ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.

Κελευσμός. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 701. ὐδὲν κελευσμῦ δεῖ Iph. A. 1130. ὡς ἐγνώρισαν σαφῆ κελευσμὸν Βακχίυ Bac. 1087. κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελευσμῶν Ion. 1346.

Κελευστὴς Hel. 1612.

Κέλλειν. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾷ κέλσω; Hec. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. Τροίας

ἀπηύδων ἄςυ μὴ κέλσαι Rh. 934. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον ib. 753. Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα Iph. A. 167.

Κέλωρ An. 1034.

Κεμὰς Iph. T. 176.

Κενός. ἀγὼν δακρύων ὐ κενὸς Hec. 230. κενὸς ςίβος Or. 1273. κενὸς ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063. κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβυς κενὺς Sup. 548. ὦ κενοὶ βροτῶν ib. 744. θρόνυς κενὺς Iph. A. 1174. κενὺς παρθενῶνας ib. 1175. κενοῖσι θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κενοῖσιν δόμοις Antiop. fr. XXXIII. 6. κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκύσας βάξιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel. 36. δοκῶ κενὴ El. 747. ὕσας κενὰς (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς Al. 948. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. κενὰς κρηπῖδας ἀγάλματος ib. 996. τύμβυ κενὰς ἕδρας Hel. 1194. κεναῖσι χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. τῦ λόγυ κενὸν Hec. 824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν υν Ph. 554. ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion. 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. ςρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασμάτων El. 383.

Κενοταφεῖν. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ Hel. 1562. κενοταφῦντ' (i. e. ῦντε) ἐμὸν δέμας ib. 1066.

Κενῦν. τί τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. λόχμην κενώσας Bac. 729. ναὺς κενώσετε Ion. 447.

Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.

Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι Iph. A. 1047. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων Κενταύρων γένναν ib. 365.

Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῆ πόλεμον Her. F. 1273.

Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντῦσι παῖδας ib. 1162. τὰς ταλαιπώρυς κόρας (*pupillas oculorum*) κεντῦσιν ib. 1171. κεντῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320. κἀκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631.

Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πώλοις Hip. 1194. πώλυς κέντρῳ θεινομένυς Iph. A. 220. cf. Her. F. 949. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίςης θεῶν δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονύμενοι ib. 1288.

Κεραΐζειν. νυμφιδίυς εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889.

Κεραννύναι. ἀνὰ βακχείᾳ—κέρασαν—Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid. not. πῶς ῦν κέκραται (sc. ὁ σκύφος) Cy. 554. κραθεὶς αἵματι δεινῷ Ph. 1503. εἰς ἓν κραθέντ' ἰχῶρα Ion. 1016. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν Hec. 219.

Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph. A. 235. et 289. et Rhes. 485. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 704. cf. Her. 671. ταῦροι εἰς κέρας θυμύμενοι Bac. 742. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.

Κεράςης. ὦ κεράςα Cy. 52.

Κερασφόρος. τᾶς κερασφόρυ Ἰῦς Ph. 255.

Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac. 6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac. 244. κεραυνίυς βολὰς Tr. 92. κεραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127. et ἐκ πυρὸς κεραυνίυ Bac. 288. Καπανέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.

Κεραυνοβόλος Bac. 598.

Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ Sup. 640. τῦ καταφθιμένυ κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ὃ φρίσσω Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. κεραυνῷ οἶστρος ib. 862.

Κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104.

Κερδαίνειν. κερδαίνουσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ὃ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδανεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.

Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—βουλευτέον Ph. 398. κέρδους χάριν Med. 87. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib. 798. τόδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγοῦ ib. 454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. κέρδους οὕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. ζητεῖς οὐδὲν κέρδος Iph. T. 506. τί προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. διπλοῦν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης, κέρδος οὐδὲν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F. 1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744. κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. τί σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 4. κέρδη τὰ σὰ Hec. 1207. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.

Κερκίς. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύουσα Tr. 199. ἴσων τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος δούλευμα πιστὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλάνους ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El. 539. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Meleag. fr. III. κερκίσιν ἐφεστάναι Hec. 363. παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους El. 307. κερκίδων πόνος Meleag. fr. XI. 1.

Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.

Κερόεις. ἁ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835. τὰν κερόεσσαν χρυσεόμαλλον ποίμναν El. 724.

Κερουλκός. τόξα κερουλκὰ Or. 268.

Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690.

Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy. 683. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη τοῖς κερτομοῦσιν ἀναβλέπει σὴ πατρὶς Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac. 1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καί σέ τις Iph. A. 849.

Κέρτομος. κέρτομος θεοῦ χαρὰ Al. 1128. ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2.

Κεύθειν. ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph. 1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295. ἀσκὸς, ὅς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν κεύθειν Her. 762. οὐδὲ κεύθει μηνῶν φθινὰς ἁμέρα ib. 778. ἣν ἄντρα κεύθει Hel. 579. οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. cf. v. 870. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύθων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν; Her. 879. στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλτος Iph. A. 112. ὧν κέκευθεν Ἴλιος Rhes. 171. οὐκ ἔσθ', ὅπου τοιονδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.

Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292.

Κεῦθος. βᾶθι κεῦθος οἴκων Al. 875.

Κεφαλὴ, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἴ μοι κεφαλῆς ib. 115. διά μου κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μου κρύψον κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. ἃ δία κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμȣς κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.

Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.

Κηδεία. ȣκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.

Κηδεςής. ὄντα κηδεςὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεςαῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ȣ̓τος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύȣσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύȣσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσȣσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.

Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τȣ̃δε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. κῆδος τȣ̓μὸν καὶ σὸν ȣ̓κέτ' ἐςὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράςȣ λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ȣ̓χ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθȣ̃ κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρὸς ib. 484. ἐν κήδει ὧν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. κήδη συνάψȣσα Her. F. 477.

Κηδόσυνος. ποδὶ κηδοσύνῳ Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.

Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίȣς Hec. 535.

Κηλιδȣ̃ν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλίς. κατὰ δ' αἰθάλȣ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 912. κηλὶς ἄφραςος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνȣ κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκȣ̃σα βόςρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777.

Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἕλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρȣ ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiæ) El. 1252. πῶς ȣ̓κ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ ὄνειρα κηραίνȣσ' ὁρῶ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκȣε καινῶν ἐξ ἐμȣ̃ κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀναςὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄςυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ—ἀμύνειν ȣ̓κ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—ςείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὕπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμȣ̃ πίσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχȣσι τȣ̈νομα κήρυκες ἕν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὸς Hec. 148. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ἐ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν 'Αχαιῶν παντὶ κηρύξαι ϛρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύξεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν 'Ηφαίϛε—ἀκέω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τȣ̃ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφήν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισὸς, *nom. fluvii.* καλλινάȣ ἐπὶ Κηφισȣ̃ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισȣ̃ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicus Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τȣ̃τ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κίβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916.

Κιθαιρὼν, *nom. montis.* Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαιρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρȣ κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. 'Ασιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τᾶς ἑπταφθόγγȣ κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὸς Tr. 470. ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκȣσί μ' ἀθλίαν 'Ηλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον Antiop. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. ῎Αργος ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' ȣ̃ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, *nom. propr.* filius Agenoris. ib. 2) *nom. gentile,* Cilix. Κίλικας Παίων ϛρατὸς ἤγειρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαιτ' ἂν) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antiop. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον 'Αργείȣ δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνȣ βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνȣ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπȣμένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς ϛρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινȣ̃σι ϛρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνȣ κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινȣ̃ντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραιὰ κινȣ̃σαι μέλη Sup. 172. ἐκίνȣν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ȣ̓κ ἄλλᾳ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν ϛρατὸς κινοῖτο Rh. 139. 'Αργείων—κινεῖται κωπήρης χεὶρ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινȣ́μενον ϛράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται ϛρατὸς Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774.

Κίρκη, *nom. propr. fœminæ.* Tr. 438.

Κισσεὺς, pater Hecubæ. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2.

Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνȣς ϛεφάνȣς Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνȣ βάκτρȣ μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Κισσός. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς ὃν περιϛεφὴς —ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ ϛεφανωθεὶς Bac. 81. cf. v. 106. ȣ̓κ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό σȣ ϛέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέϛεφον ib. 1053. σκύφος κισσȣ̃ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κισσȣ̃ν. κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν Bac. 205.

Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066.

Κιχάνειν, vel κιχεῖν. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω; Al. 480. μαϛεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ȣ̓κ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ Sup. 1069.

Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον ταράξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων Her. F. 1038.

Κλαγγὴ, vel dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147.

Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ȣ̓ράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιȣ́ρȣ κλάδῳ Cy. 393. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυΐνȣς συγκεραυνȣ̃σαι κλάδȣς Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρȣ Rh. 568. κιθάρᾳ κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151.

Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνȣς κλαίω συμφορᾷ κεχρημένȣς Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἅλις κλαίειν τȣ̓μὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμȣ̃ θίξεται Hip. 1086. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχȣ νέκυν Al. 602. ȣ̓κ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τȣ̀ς φθιμένȣς ib. 991. ὃς κλαίοντά σε καταϛήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτȣ̃σιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίȣσι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίȣσ' (i. e. κλαίȣσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γȣνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνȣ̃σα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρȣ̀ς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχȣ̃ντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείȣσαι Iph. A. 1047.

Κλεῖθρον. τȣ̀ς—πονηρȣ̀ς κλεῖθρον εἰρ-

γέτω ϛέγης Er. fr. II. 20. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἆρα πύλαι κλείθροις—ἥρμοϛαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα ib. 268. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι σωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίȣ παῖ Epig. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπȣ κλεινὸς γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινὸς An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρὸς κλεινȣ̃ γεγὼς An. 648. cf. El. 206. ϛρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινὸς ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινὸς ȣ̂τος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκȣς βίαν Ph. 56. Οἰδίπȣ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τȣ̃ καταφθιμένȣ Sup. 984. Ἰλίȣ κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνȣ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797. τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθȣ́σας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾶς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοίβȣ πέδον An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ȣ̂τος ὁ ϛόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄϛυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ ϛρατεύματα Hel. 460. ϛρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον ϛέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτȣς ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλειϛός. δῶμα γαίας κλειϛὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τȣ̃ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἕξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μȣ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ȣ̂ σε μὴ λίπῃ ib. 1504. κλέος ἀείμνηϛον ib. 1531. τὸ κάλλιϛον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ȣ̓ρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ȣ̓ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τȣ̓μȣ̃ πατρὸς ȣ̓κ ἂν μιάναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βέλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτȣσαν Tr. 958. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίϐ Al. 204. κλέψας λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέψας δέμας σὸν Hel. 1688. ϐδὲ κλέπτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλεφθεὶς ὕπο Or. 1580.

Κλέπτης. κλεπτῶν ἡ νὺξ Iph. T. 1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονϐμενοι Her. F. 1288.

Κληδϐχεῖν Iph. T. 1463.

Κληδϐχος. φιλτάτων θαλάμων κληδϐχον Hip. 541. ὁσίας κληδϐχϐ δϐλα Iph. T. 132.

Κληδών. αἰσχρὰν προσβαλϐσα κληδόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 962. ϐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύθων Rh. 4. τῶνδε κληδὼν—ἀπώλεσέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. κληδὼν ἦλθεν εἰς 'Ερ. πόλιν Her. F. 1166. κληδὼν μένει El. 700.

Κλήειν, pro κλείειν. χρυσῇ πλάϛιγξ αὐχένα πώλων ἔκληε Rh. 304. κλήσας ϛόμα Ph. 872. κλήσας μιν ἐν παρθενῶσι Dan. 58. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983.

Κλήζειν. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν Her. F. 340. vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν Iph. A. 1522. παῖς κλήζομαι Μενοικέως Ph. 10. Στρόφιος τϐδε κλήζεται πατὴρ Iph. T. 917. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλήζεται Hel. 125. θανὼν κλήζεται ib. 131. ἁπλϐν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται ib. 501. ϐδ' ἔδρασας, οἷα κλήζεται ib. 727. ἡ κληζομαι—προδϐσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζῃ θεὸς ib. 1457. δμωαὶ τίνων κλήζεσθε δόμων; Ion. 234. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρϐ Iph. T. 249. ἡ πρὶν μακαρία ἐκληζόμην βροτοῖς Her. F. 493. Μακραὶ χῶρός ἐϛ' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion. 283.

Κλῆθρον. παρὰ κλῆθρα Hip. 577. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων ib. 808. cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκότευκτα κλῆθρα Iph. T. 99. κλήθρων λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. διάνδιχα κλῆθρα κλίνεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζϐσιν χώραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν ὁ ϛρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο Or. 1402.

Κληῒς pro κλείς. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντϐ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε ζαθέϐς κληῖδας Tr. 257.

Κλῆρος. κλῆρον ϐ δεδεγμένη Hip. 1057. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρϐ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς πϐ κεῖσαι κλήρϐ Tr. 186. δυστυχεϛάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾧ σε δϐλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας ib. 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. κλῆρος Ἑρμϐ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. κλήρϐς μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρϐς ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληρϐν. ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς Ion. 908. ϐς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμαλωτίδων δεσπότας κληρϐμένων Tr. 29. ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἵν' ἐκληρώθην—δϐλη Hec. 102.

Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσίν μοι καθίϛης An. 384.

Κλὴς pro κλείς. χαλᾶτε κλῆδας Med. 1314. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρϐ ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρϐ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλίμακος ἀμείβων ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων ὀρθοϛάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις —κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἔκλινε κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν Sup. 704. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

κλῇθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλίθητί νῦν μοι Cy. 541. κλίθητι καὶ πίωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεὶς ἐς ἕδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὁπλοφόρȣς Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ȣτάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποσᾶσα κλισμȣ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπȣ Bac. 409. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri.* Epist. I. et V.

Κλοιός. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορȣ̃ντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ȣ κλοπαίαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντȣ πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἢν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανὴς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλίρρȣς ib. 1397. ȣ 'κ θεῶν δύσηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ȣ̓δ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βȣ́λομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῆ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλȣ́ντων ib. 1231. κλύω βοὴν ib. 1325. κλύειν ἐμȣ̃ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σȣ̃ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μȣ, et τίς ἂν κλύοι σȣ Ph. 608. ȣ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σȣ θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τȣ́τȣ κλύειν Hip. 119. σȣ̃ πυθέσθαι καὶ κλύειν βȣλοίμεθ' ἂν ib. 270. σȣ̃ τάδ', ȣ̓κ ἐμȣ̃ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ȣ̔̃τος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθȣ̃σα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἢ σεναγμὸν—Al. 87. ȣ πρέπει θοινωμένȣς κλύειν σεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ȣ σφαγίων κλύει ib. 978. ȣ̔́πω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγȣς ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπȣς κωδωνοκρότȣς Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ȣ̔̃ν τι ib. 1270. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεσί σοι ib. 853. συμφορὰς—τὰς παρεσώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρής' ἐμȣ̃ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ȣ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφȣς κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ȣ̓κ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ȣ̓δεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μειζόνων κλύȣσι δυσσεβεσέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτȣ̃ κλύειν ἐπίσαμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθȣς, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δρατήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἃ— ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. κλύων τἀληθὲς ib. 711. et τἀληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος συγνότατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένε Iph. A. 1561. ὅ, τι χρὴ κλύοντά σε λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δὶς κλύων ib. 779. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh. 858. παρθένε μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμε τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένες Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύεσα θρήνες Hec. 298. τὴν ἐ κλύεσαν, ἐδ' ὁρῶσαν Al. 405. κλύεσα τέσδε σειρήνων λόγες An. 937. δυστήνες γόες κλύεσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύεσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκες κλύεσα Iph. A. 301. φθογγῆς κλύεσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύεσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύεσα Hel. 1208. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύεσαι Sup. 801. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. ἐκ ἔκλυον Ph. 926. ἔκλυες ὦ—τᾶς τυράννε πάθεα Hip. 362. ἔκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὦτα κλύζων Hip. 654.

Κλῦμι. αἰτεμένης κλῦθί με Hip. 872. cf. El. 1238. κλῦτε Pelei fr. II.

Κλυταιμνήστρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλών. κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρες λαβεσα κλῶνας Ion. 423.

Κλῳός. δήσαντές σε κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512.

Κλωστήρ. λίνε κλωστῆρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωστός. κλωστε ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανεργον κλῶπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. κλῶπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. ἐ κλῶπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίε κνεφαίαν ἱππόστασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλλε ἐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκότιον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βάλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. ἦ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἤν τι κνισθῇς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμὲς κνισσᾶν βεθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλες μυχὲς Iph. A. 1600. τύμβε τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη, ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεὼς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263.

Κοιμᾶν. εἴθε με κοιμάσειε ἆδε ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ἔτ' ἐκοίμισ', ἔτ' ἔβριξεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῇσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσε τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ἐδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῦ ςρατῦ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐςιν ὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἷς τις ἐςὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινὲς λόγες ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὲς αἱρόμενος πόνες Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμες κοινὲς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 189. κοινὰν τὰν εὔκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὄλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίςρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγέμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοιναὶ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ἐ κοινὸν ςρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐῶ τῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐςιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσί μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὲς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλες ib. 696. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηςὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηςήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐςὶ Φοίβῳ σοί τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ἐ τὸ πλεῖςον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βελεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσεσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινῦν. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τῦτῳ θεῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῦσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῦσθαι λέγω Al. 428. ὧν καὶ σὺ κοινῦ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινέμενος An. 216. τῦ σῦ παιδὸς αἵματος κοινεμένην ib. 655. σοὶ λέχες κοινεμένην ib. 934. κοινεμένη τὰς συμφοράς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγες; Tr. 61. αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. *ὐχ ἑκῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει* An. 38.

Κοινόφρων. *κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ' ἂν* Iph. T. 1008. *εἰς τὰς 'Αθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρὶ* Ion. 577.

Κοινωνεῖν. *κοινωνεῖν τάφυ* Or. 1055. *ἦ καὶ σὺ τῦδε κοινωνεῖς φόνυ;* ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. *τῆσδε κοινωνῶ τύχης* Med. 302. *ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης* Iph. T. 1067. *σὺ κοινώνει λόγων* Hel. 709. *ὅταν τις— παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων* Fr. inc. III. 4. *κοινωνῶν πλάτης* Hel. 1228. *ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν* Her. 301. *τίς ἂν πατρός συ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;* El. 1048.

Κοινωνία. *ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν* Ph. 16. *τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία;* Iph. T. 254. *μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι* Rh. 904. *ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ* Bac. 1275. *κοινωνίαν δύστηνον* Her. F. 1363. *λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι* ib. 1377.

Κοινωνός. *τῆς συμφορᾶς κοινωνὸς* Ion. 773. *ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ* El. 637. *κακῶν κοινωνὸς εἶ* Med. 1361. *τὴν κοινωνὸν γάμων* Her. F. 584. cf. El. 600. *κοινωνῷ ξίφει* Iph. T. 1173.

Κοινῶς Ion. 1462.

Κοίρανος. *τὸν νεωστὶ κοίρανον* Ph. 1637. *κοίρανος χθονὸς* Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et *κοίρανον χθ.* Iph. T. 1287. et Her. F. 138. *κοιράνῳ Τιρυνθίῳ* Al. 494. *δαιμόνων τῷ κοιράνῳ* ib. 1143. *δώμασι κοιράνυ* Dan. 52. *ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι* Med. 875. *κοιράνοις χθονὸς* ib. 936. et *κοιράνυς χθ.* ib. 1299. *ὕ τι πάντες εὖ φρονῦσι κοιράνοις* Al. 208. *ἃ* (pro *ἣ*, sc. *τύχη*) *πάρεστι κοιράνοις* ib. 213. *'Αχαιῶν κοίρανοι κοινῦ στρατῦ* Iph. A. 1591. *κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν* Rh. 198. *ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς* Ion. 1219. *μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ* Dic. fr. V. 1. *κοιράνυς στυγεῖν* Œn. fr. XI.

Κοίτη. *ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην* Al. 186. *ἀπελθὼν εἰς κοίτην* Rh. 779. 2) dor. *κοίτα.* *ὀλέθριον κοίταν* Hec. 1084. *ἀπὸ κοίτας* Or. 143. *τᾶς ἀπλήστυ κοίτας ἔρως* Med. 151. *τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον* ib. 437. *τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ* Hip. 132. *κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων* ib. 154. *νοσερᾶς δέμνια κοίτας* ib. 181. *νυχίαν κοίταν* Rh. 22. *κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτυ* El. 158. 3) plur. *κοίτας ματεύων* Ph. 419. *Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις* Hip. 749. *νυμφίδιαι κοῖται* Al. 249. *λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς* ib. 928. *τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι;* Rh. 14. *ἔγρεσθε κοιτᾶν* ib. 532. *τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας* ib. 576. *ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν* Tr. 494. *λείπυσιν Παρνασῦ κοίτας* Ion. 155. *εἰς ἄντρυ κοίτας* ib. 892.

Κοῖτος. *πῦ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;* Rh. 740.

Κολάζειν. *ὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε* Or. 769. *ἂν κολάζῃ τήνδε* An. 741. *χρηστὰ ὐ κολάζομεν* Sup. 575. *τὴν θεὸν κόλαζε* Tr. 948. *ὡς κολάζω τὸν ἀδικῦντά σε* Bac. 1321. *ὐ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν* Hel. 1188. *ἄλοχον κολάζειν προδότιν* El. 1028. *ἔστι τοι καλὸν κακὺς κολάζειν* Sci. fr. IV. 2.

Κόλαξ. *κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον* Epist. IV.

Κόλασμα Sis. fr. I. 4.

Κολαστής. *τύτων κολαστὴν* Sup. 255. *κολαστὴς τῶν κακῶν* ib. 341. *τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. *νόμυς θέσθαι κολαστὰς* Sis. fr. I. 6.

Κολεός. *φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ* Hec. 544. *ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν* Iph. A. 1567.

Κολλητός. *κολλητῶν ὄχων* Hip. 1225.

Κολύειν. *ὅστις δῆμον κολύει* Alcmen. fr. IV. 2. *πάντας—σπάθῃ κολύων φασγάνυ μελανδέτυ* Eu. fr. II. 2.

Κόλπος. *ἐν κόλποισιν 'Ελλάδος νεὼς* Iph. T. 1292. *Μύσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων* Rh. 354. *Τροίας ἐν κόλποις* Tr. 130. *ἐν κόλποις Λήδας* Hel. 1159. *εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον* Ion. 888. *κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο* Dan. 34.

Κολπώδης. *πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας* Iph. A. 120.

Κολχίς. *τᾶς δυστάνυ Κολχίδος* Med. 132.

Κόλχοι. *Κόλχων ἐς αἶαν* Med. 2.

Κολωνὸς ἱερὸς Ph. 1701.

Κομᾶν. ‚βȣκόλον, κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρȣσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὔκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοςρύχȣς ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης Ion. 1267. ȣ̓ ῥίψεθ' ᾄδȣ τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἀπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικȣ̃σα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ȣ̓ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. ςέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερȣ̃νταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμȣς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δȣ̃σα σῇ ib. 820. ἀνασείοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμȣς κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κάρα σȣ συγχέω κόμαις ὁμȣ̃ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέςεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hec. 432. et Ion. 738. ἅτις ποντοπόρȣς κομίζεις ἀκάτȣς Hec. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμȣς χρεὼν κομίζειν ib. 1622. κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμȣς τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεὼν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρȣ̀ς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265. μὴ δῷς τάδ' ὁςᾶ—παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγῖδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγὰς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τȣ̀ς ξένȣς Iph. T. 342. μόνας δή μ' Ἀχαιοὶ κομίζȣσι Tr. 1093. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος Cy. 361. τȣ̃ ποτ' ἐν χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρȣς; Her. 93. ἐφέςιον φλόγ' εἰς δόμȣς κομίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέςατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴν ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναικῶν λυμεῶνας ξένȣς κομίζων καὶ ξυνοικȣ́ρȣς κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντȣ πόδα An. 1260. θάπτων κομίζων θ', ὕβρις ȣ̃ς ἀπώλεσεν Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F. 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἥκεις κομίζȣσα Hec. 672. τήνδε κομίζȣσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. παῖδα κομίζȣσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. ὑπόςροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζȣσα ib. 1205. πρὸς ἄνακτα τῆσδε γῆς κομίζομέν (i. e. ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτοσφαγῆ δύςηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν Ph. 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432. ἥ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. κομίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup. 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμȣ κομίσαι θέλων εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 770. τῶνδ' ἔξω κομίζȣ τειχέων Ph. 596. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατθανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ȣ̓ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὸν; El. 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος Iph. T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ᾅδȣ ib. 589. ἐκομίσθη 'Αθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομιςήρ. πομπὸς καὶ κομιςῆρας κόρης Hec. 222.

Κομιςής. λαβȣ̃σα — κομιςὴν σȣ An. 1269. νεκρῶν κομιςὴν γενέσθαι Sup. 25.

Κόμιςρον. ἀθλίȣ κυνὸς κόμιςρα Her. F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεὼν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἄν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίςην ἔςι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιςον κομπάσαι πάρεςί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' 'Αρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ȣ̈νεκ' ὄλβȣ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὡς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπȣ̃σι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, *subst.* κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. κόμπȣ χάριν Tr. 1038. ȣ̓ κόμπος ȣ̓δεὶς Bac. 461. τόδ' ȣ̓ κόμπῳ λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ȣ̓κ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ȣ̓́τοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπȣς κωδωνοκρότȣς Rh. 383. κόμπȣς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπὸς, *adject.* Ph. 603.

Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄςυ τε—ἐν κονίαις An. 112. εἴθε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. 'Ιδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρȣσα δύςηνον κάρα ib. 496. ȣ̈ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ȣ̓ρανὸν κονιν προσαντέλλȣσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τάδ' ὄμματα μέτεςιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπὶς, *fœm.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἴσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπῳ πάρειμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπȣ ὕπο—παρεῖται Bac. 634. εὕδειν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυςήνȣ κόρης Hec. 46. ἅλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητȣ̃ς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρὶς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέȣ κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύȣσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμȣ κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεςιὰς κόρη Hel. 132. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένȣ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατȣ̃ς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. 'Ιλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρῇ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρὶς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιῳδȣ̃ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοςέφανον κόραν Ion. 1085. κό-

ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρυ κόρας λάφυρα ib. 417. Τρῳάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρῴων κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπὸς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτυς Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρήδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμυ κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἀγραὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλυ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνῳδὸς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ὐ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρυς κόρας κεντῦσιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοτρύχων πάντῃ ib. 1267. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἄπο κόρας στρέφυσαν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διαστρόφυς κόρας ἑλίσσυσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρυς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. στάζυσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κυρα et κυρη vid. infra suo loco.

Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.

Κορμός. κορμὸς φέροντες πευκίνυς Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὸς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμὸς ναυτικὸς Hel. 1617.

Κόροιβος, *nom. propr. viri.* Rh. 539.

Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνυ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρυς An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτὸς Ἀθηναίων κόρυς ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρυς Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρυς δὶς ἑπτὰ ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ὐδέ ἐστί τις τῦτυ κόρος Epist. IV. κόρυς ἔχυσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.

Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.

Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.

Κορύνη. ὅπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.

Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.

Κορύσσειν. φιλαιμάτυς ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὅπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι συγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.

Κορυφὴ et dor. κορυφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρον Or. 6. κορυφὴ θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 457.

Κοσμεῖν. χρεὼν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείυς φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμάχυς Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὃς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἳ μηχαναῖς κοσμῦσι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχες' κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμȣ͂σα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμȣν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τȣ͂σδ' ἐκόσμησας λόγȣς Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμῆσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ϛέφανον ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῆκα κοσμήσων ϛρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότȣ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τȣ͂ θεȣ͂ κοσμȣ́μεθ', ᾧ δȣλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. ϛεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. ȣ̓δὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβȣ͂σα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν ἀΐδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίϛῳ Hip. 631. κόσμος ἕτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττȣσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὴς Iph. A. 571. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον ȣ̓κ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τȣ͂ κόσμȣ Bac. 830. κόσμον Πενθεῖ προσάψων ib. 855. ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζȣ τῷδε ib. 725. ἦ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ͂ Antiop. fr. X. 1. θεῶν θνητȣ̀ς κόσμον ȣ̓ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτȣ φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 6. θεᾶς κόσμȣς Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἆθλα κοττάβων διδȣ̀ς Œnei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pli. fr. IV. 1.

Κότος. μή μοι κότον θῇς Rh. 827.

Κȣρά. κȣρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κȣρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κȣρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. κȣρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κȣραὶ Sup. 97. πένθιμοι κȣραὶ ib. 974. γυναικείοις κȣραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κȣ́ρη et κȣ́ρα, pro κόρη. κȣ́ρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κȣ́ρα Hip. 141. Λήδας ἁ τλάμων κȣ́ρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κȣ́ρας ib. 217. ἔνθα κȣ́ρα διατέγγει βωμȣ̀ς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κȣ́ραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κȣ́ραν Hel. 388. τᾶς ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κȣ́ρα El. 116. κακόφρων κȣ́ρα ib. 482. ἅ μ' ἔτικτε κȣ́ραν ib. 1183. κȣ͂ραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κȣ́ραισιν Hec. 462. μετὰ κȣρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κȣ͂ραι Νηρέος Ion. 1081.

Κȣρῆτες. ὦ θαλάμευμα Κȣρήτων Bac. 120. Κȣρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κȣ́ριμος. σίδαρον κȣ́ριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κȣ́ριμον Tr. 279. κȣρίμης τριχὸς El. 521.

Κȣ͂ρος, poët. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κȣ͂ρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κȣ́ρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κȣ́ροιν Διὸς ib. 990. ȣ̀ς ἀπώλεσα κȣ́ρȣς Sup. 274. ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θεϛίȣ κȣ͂ροι Meleag. fr. VI. 7.

Κȣροτόκος. κȣροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κȣροτρόφος. Ἑλλάδι κȣροτρόφῳ Tr. 565. κȣροτρόφον θεὰν Bac. 420.

Κȣφίζειν. δύϛηνον αἰώρημα κȣφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κȣφίζει φρενῶν Œno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κȣφίζων Ph. 123. ȣ̓ράνιον πήδημα κȣφίζȣσα El. 861. τἄλλα ῥαδίως εἴσω νεὼς ἐθέμεσθα κȣφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγȣ δὶς τόσον μ' ἐκȣ́φισας Rh. 281. ὡς ὄχλȣ βροτῶν πλῆθȣς τε κȣφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κȣφισθῇ νόσȣ Or. 43. κȣφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κȣ́φισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κȣφίσματα Ph. 855.

Κȣ̃φος. τὸ κȣ̃φον ἅλμα ποδῶν El. 439. κȣ́φῃ χθονὶ Hel. 859. et κȣ́φα χθὼν Al. 464. κȣφὰ δαπάνα Bac. 891. σφυρῷ κȣ́φῳ Al. 589. κȣ̃φον βῆμα Tr. 342. τὰ κȣ̃φα τοῖς νικῶσιν ἦν— Al. 1032. κȣ́φων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594.

Κȣφότης. ἔχει κȣφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.

Κȣ́φως. κȣ́φως φερȣ́σῃ κρεισσόνων βȣλεύματα Med. 449. κȣ́φως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.

Κόχλος. κόχλȣς φυσῶν Iph. T. 303.

Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνȣσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ Her. F. 1003.

Κράδεμνον. κράδεμνα δικȣ̃σα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.

Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sc. fr. II. 2.

Κραδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένᾳ κραδίᾳ ib. 433. et Hip. 1274.

Κρᾶθις, *nom. fluvii.* Tr. 228.

Κραίνειν. μὴ τελεσφόρȣς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνȣσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνοιν—ἔριν Μȣ̃σαι φιλȣ̃σι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι Sup. 1008. κυρίȣς κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. ȣ̓κ ὀρθῶς ταῦτα κραίνȣσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCIII. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινȣ Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σȣ̃ πέρι El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἆρα Sup. 375. ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὦ πόνος οἴκων οἷος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμȣ̃ μὴ κρανθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρανθὲν Hip. 868. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω Ion. 77. ȣ̓ σῖγα ϛέρξεις τὰ κρανθέντα; Or. 1023. καλῶς κρανθέντων Iph. A. 1022.

Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ καλλίϛα κρανᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)

Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.

Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ϛείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.

Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Κράντωρ. ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες An. 508.

Κράς. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κȣ́ριμον ib. 964. κτύπησε κρᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ ϛέφανος Med. 1065. cf. v. 1186. σείȣσα χαίτην κρᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρȣ ἔϛαζε κρατὸς ib. 1199. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔϛησαν Hip. 1203. ὅτȣ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχȣσα An. 147. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιϛώντων Sup. 692. ϛεφανȣ̃σθε κρᾶτα Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 259. κȣρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε κρᾶτα κȣ́ριμον ib. 279. cf. v. 1235. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς ib. 789. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην ib. 1026. δύϛηνε κρατὸς ib. 1173. ϛεφανȣ̃ν κρᾶτα κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν ib. 185. κρᾶτα κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κρᾶτα ἄθλιον—πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1137. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν Hel. 377. κρατὶ ὀρθίȣς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενȣ̃ς κόμας ἀπέθρισας ib. 1203. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. τί μȣ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231.

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνατέψαι θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἱματȣμενοι Ph. 1156. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ȣκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφȣς κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδȣ Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδȣσθαι. κεκρασπέδωται ὕφεσιν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλȣς Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ȣ τȣς κρατȣντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν Hec. 282. κρατεῖς ξένȣ; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600. Ἄργȣς Ὀρέστην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σȣ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικȣς ib. 1016. ὧν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμȣ χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἷς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὅ σȣ κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεὼν σȣ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. θρασὺς Ἕκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, κȣ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν στόματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ȣ κρατȣμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίωκε Ion. 439. ὃς ȣρανȣ κρατεῖ ib. 446. τȣ ἄκοντος ȣ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατȣμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ȣχ ὁ κατθανὼν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. ȣ τῆς ȣσίας ἄλλοι κρατȣσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαίτερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἷς δίκαιος μυρίων ȣκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμȣ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκήπτρων κρατȣντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατȣντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατȣντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατȣσι μὴ μάχȣ Hec. 404. τὰς τῶν κρατȣντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν Ph. 396. πολλὰ κρατȣντες Med. 120. λίσσȣ τȣς κρατȣντας θεȣς Al. 252. εἴργȣσιν οἱ κρατȣντες Sup. 18. κρατȣντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατȣντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σȣ κρατȣντες Her. 101. τῶν κρατȣντων ἀδικίαις Ion. 254. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατȣσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τȣς κρατȣντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατȣντες Œnei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατȣσί σȣ Peliad. fr. IV. τὸ κρατȣν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατȣντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτȣν, ἡσσῶντό τε Sup. 683. Συρηκοσίȣς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. ἥν περ κρατήσῃ τἀμὰ Ph. 782. ἢν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατῆσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δȣλος ὤν; Hel. 1646. κρατήσειν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1040. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ȣ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατȣμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἢν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατήρ. κρατῆρα Βάκχȣ Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μȣ τίθης; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρȣν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὸς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri.* Epist. II.

Κράτιστος. τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιστα—φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὅπερ μέγιστον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299. ὃ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὦ πολιοῦχον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων ποῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τοὺς σέβοντας τἀμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγὴ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκούσας Hec. 1109. et Hip. 902. οὗ τι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν; Or. 1510. στῆσαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε El. 695. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπῃς τοῦδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλους El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος Hip. 1252. ὡς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμαστός. κρεμαστὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχους κρεμαστοὺς Or. 1036. et κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παραστάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1123. κρεμαστὰ ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέουσα, uxor Xuthi. Ion. 11, etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὦ παῖ Κρέοντος Alcmæon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell.* dominus, princeps. πόντου κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεὺς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325. παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup. 660. εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 706. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἴζου κρήνας Iph. A. 142. κρῆναι Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66. λουτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.

Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος

ἐντὸς An. 1113. κρηπῖδ' Ὀλύμπȣ καλλίϛαν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπῖδα Her. F. 985. κρηπὶς γένȣς ib. 1261. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. κρηπίδων ἔπι ναȣ̃ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπίδων ἔπι Her. F. 1008.

Κρής. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ὦ Κρῆτες Cret. fr. I. 1.

Κρήσιος. Κρησίȣς δόμȣς Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

Κρῆσσα. Κρήσσης ματρὸς ἄπο Or. 18. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

Κρητὴρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέȣς κρητῆρας ἔϛησε Ion. 1166.

Κρητικός. Κρητικȣ̀ς αὐλȣ̀ς Pol. fr. X. 1.

Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρȣς Hec. 89. ἔρις, ἣν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ib. 645. ὡς κρίνω δικαίως ib. 1131. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 370. ȣ̓κ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. τὰ Ταντάλȣ ἑϛιάματα ἄπιϛα κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; Her. 180. εἰ λόγȣς κρίνȣσι σȣ̀ς ib. 198. εἰ ἅμιλλα κρίνει νιν αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ ϛρατηγεῖν τȣ̃τ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. 1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέγαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς eor. CXXXIV. 2. ȣ̓κ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐϛιν, ἀλλὰ νȣ̃ς eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων, ȣ̓χ ἅ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεȣ̀ς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιϛον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ȣ̔́τε τῳ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτȣ̀ς κρινεῖτε; ib. 385. ȣ̓ κρινȣ̃μαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα Med. 609. ἕν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν ȣ̓ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. ϛράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεᾶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ ϛυγνὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτής τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης ȣ̓ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ᾐρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιϛος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.

Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ἀϛέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. ϛολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδᾱς Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίȣ Πανὸς Rh. 36. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνȣ παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκȣ̃ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἴ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἱμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παννυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.

Κρȣ́ειν. πέπλον κρȣ́ω Cy. 327. κρȣ́ȣσα Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἐν γᾷ κρȣ́ȣσαι Iph. A. 1043. ἔκρȣσα χεῖρας Sup.

720. κρῦσον πεύκην πυρὸς Hel. 876. κρούσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κροῦμα. Ἀσιάδος κρούματα Er. fr. XIX.

Κρουνός. θερμὸς κρουνὸς αἵματος Rh. 790. κρουνοὶ ἐχώρουν Hec. 568.

Κρυερός. κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμὸς Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδουλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. οὐδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ οὖσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεὼν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοις ib. 1248. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. οὓς ἐγὼ γάμους ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μου κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μου πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἂν Her. F. 1217. μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὡς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρου μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαυτὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτοὺς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. οὐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. οὐρανῷ κρύπτεται Hel. 612. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένους θῆρας ξιφήρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσοῦ Hec. 1146. ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἵν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὡς τώδ' ἀδελφὼ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 43. κρυφθεὶς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύουσι ποικίλως δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 886. οὔ τι που κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτὸς πόσις Or. 560. κρυπτὸς καταστὰς An. 1065. κρυπτὸν λόχον Rh. 560. κρυπτὸς ἐν ἄντροις χθονὸς ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς ib. 549. κρυπτὸς λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτᾷ κοίτᾳ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ξίφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτά μȣ Iph. A. 1140. διακονȣ̃σα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυςαλλόπηκτος. φυσήματα κρυςαλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεȣ̃ χορȣ̀ς κρυφαίȣς Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα ib. 598. ȣ̃ ναῦς Ὀρέςȣ κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσȣ̀ς ὑδρηλȣ̀ς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἑταίρȣς Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονȣ̃ντας εἰς φόβȣς κτᾶσθαι φίλȣς Sup. 225. κτᾶσθαι πλȣ̃τον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ȣ̓δεὶς βȣ́λεται κτᾶσθαι φίλȣς El. 1131. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλȣ̃τον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ 'πισήμȣς συμφορὰς ἐκτήσατο Or. 542. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτήσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες Iph. A. 383. παρθένον Πισάτιδα ἐκτήσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ȣ̓κ ἐκτησάμην Tr. 416. ἢ κάλλος ἐκτήσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκλειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτήσατο Ion. 1296. ȣ̔́ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ib. 1269. ὃν χ' ᾧ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ȣ̓δεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραίȣς εἰς δόμȣς ἐκτήσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 526. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὡς εὐψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρȣ κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλȣς Hec. 879. νόσον κτήσῃ τινὰ Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ȣ̓κ εἰς γάμȣς σȣ̀ς συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀςῶν Her. 167. ȣ̓κ ἔςιν ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ȣ̔́τοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὑτῆς πλεῖςα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα Sup. 264. ȣ̔́ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκȣ̀ς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλȣτȣ̃ντες ȣ̓ κεκτήμεθα Æol. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τȣ̃τ', ἐγὼ δ' ȣ̓ κτήσομαι Or. 489. φίλȣς τȣ̀ς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ ν' ἔχῃς ἄνευ ψόγȣ Inus fr. XV. 1. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα

πολλὴν Her. 283. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος Or. 804. οὐκ οἶδα δεσπότας κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δοῦλον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη El. 927. τῇ νῦν κεκτημένῃ Fr. inc. CLI. 5. τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρίν τινα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσοῦ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῆ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τοὺς ἐναντίους Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνατε Hec. 551. ὡς—διιπέτη κτεῖναι Phoen. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μου) ib. 278. φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανὼν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. ματέρα κτανὼν Or. 505. οὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε ναυστάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος ib. 1277. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενοῦντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529.

Κτερίζειν. κτέριζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιστον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιόν τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβου κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. οὐ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. οὐκ ἔστιν—κτῆσις κακίων, οὐδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιότου μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἄγαμόν μ'— ὤφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι ib. 788. ᾇ διώνυμοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις, πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Er. fr. Γ. 9.

Κτίϛωρ. κτίϛορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74.

Κτίτης. ἱππίȣ Ἄργȣς κτίται Or. 1621.

Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her. F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυπεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος Hel. 865. παύσω κτυπȣ̃ντα θύρσον Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα ϛέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf. El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε χθὼν Ph. 1188.

Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32.

Κτύπος. φόβον παρέσχεν ὅδε κτύπος Hec. 1113. μηδ' ἔσω κτύπος Or. 137. et 141. μεθεμένα κτύπȣ ib. 172. κτύπον ἠγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς ib. 961. ᾐσθόμην κτύπȣ τινὸς ib. 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. ἦ κτύπον φοβȣ́μεθα; Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας κτύπος ib. 432. ϛέρνων κτύπον Sup. 87. ποδῶν ἔϛω κτύπος Iph. A. 438. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετο ib. 1582. ȣ̓κ ἠκȣ́σας τευχέων τινὰ κτύπον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα — βύρσης κτύπȣ παύσας ib. 513. λευκοπήχεις κτύπȣς χεροῖν Ph. 1360. ϛερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 605. ϛέρνων κτύπȣς Tr. 789.

Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.

Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261.

Κυανέμβολος. πρώραις κυανεμβόλοισιν El. 436.

Κυάνεος. κυανέαν ἅλα Iph. T. 7. κυανέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392. Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.

Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel. 179.

Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.

Κυανόχρȣς, vel ως. βοϛρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια Hel. 1518.

Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 3.

Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.

Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880.

Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείȣς Ἄρην Rh. 446.

Κυβιϛητήρ. εἶδες ἂν πυκνȣ̀ς κυβιϛητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.

Κύβος. τȣ̃ κύβȣ μὴ σφαλῆς Pol. fr. IX. 2. βέβληκε δύο κύβω Tel. fr. IV. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183.

Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963. κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 640.

Κύειν, 1) in utero ferre. κύȣσα Antiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ' ȣ̓́τος ἔκυσεν Cy. 550.

Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείȣ μηνὸς ὥρα Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or. 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or. 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλȣ̃νται Hec. 639. δρομάδες ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣ́μεναι Ph. 1133. quorum locorum tria ultima etiam ad κυκλȣ̃ν referri possunt, quod vid. infra suo loco.

Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία ib. 1379. εἱλισσόμεναι κύκλια Iph. A. 1056.

Κύκλος. κύκλον ἡλίȣ Hec. 412. et Al. 206. κύκλῳ εἱληθεῖσαν κακοῖς ἑϛίαν Or. 358. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ ib. 1428. ἐνιαυτȣ̃ κύκλον ib. 1645. et Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463. ὥς μιν περιϛαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. *φρυροῖσί μ' ἐν κύκλῳ* Sup. 103. *σελήνης εὐτυχὴς κύκλος* Iph. A. 717. *ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε* ib. 1568. *κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ* Bac. 652. *περιστᾶσαι κύκλῳ* ib. 1104. *ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ* Hel. 1573. *ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ* Ion. 19. *ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ* ib. 41. *ἐν αἰθέρος κύκλῳ* ib. 1147. *κύκλος πανσέληνος* ib. 1155. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *ἐν κύκλῳ κανοῦν εἵλικτο βωμοῦ* Her. F. 926. *κίονος κύκλῳ* ib. 977. *ἀσπίδος ἐν κύκλῳ* El. 455. *φαέθων κύκλος ἀελίοιο* ib. 465. *γοργῶπα κύκλον* ib. 1257. *κύκλῳ ἕρπει* Æol. fr. XIII. 3. *κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ* Inus fr. XVII. 3. *κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος* Thes. fr. V. 3. *ὑφίζανον κύκλοις* Ph. 1391. *εἰς συστάσεις κύκλου τ' ἐχώρει* An. 1090. *ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους* Hel. 111.

Κυκλοῦν. Πέργαμον—*κυκλώσας* Ἄρει *φοινίῳ* Iph. A. 775. *κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει* Cy. 461. *κυκλοῦτο* (pro *ἐκυκλ.*), *ὥστε τόξον* Bac. 1064.

Κύκλωμα. *κύκλωμ' Ἰξίονος* Ph. 1192. *βυρσότονον κύκλωμα* Bac. 124.

Κυκλώπειος. *γᾶ Κυκλωπεία* Or. 963. *Κυκλωπείαν πόλιν* Her. F. 15. *τείχεα Κυκλώπεια* Tr. 1088. et El. 1158. *ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὢν* Her. F. 998.

Κυκλωπίδες *ἑστίαι* Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. *ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας* Iph. A. 265. *Κυκλωπίαν γνάθον* Cy. 92. *Κυκλωπίων πόνον χερῶν* Iph. A. 1501. *τείχεσιν Κυκλωπίοις* ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. *κτείνω Κύκλωπας* Al. 6. *ἐπὶ Κυκλώπων ἰεὶς θυμέλας* Iph. A. 152. *οἱ μόνωπες—Κύκλωπες* Cy. 22. etc. *Κυκλώπων βάθρα* Her. F. 944.

Κύκνειος. *ὕδωρ κύκνειον* Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. *κυκνοπτέρου Λήδας σκύμνου* Or. 1388.

Κύκνος. *τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον* Iph. A. 794. *κύκνος μελῳδὸς* Iph. T. 1104. *ποταμίου κύκνου πτερὸν* Rh. 618. *πολιόχρως κύκνος* Bac. 1362. *κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν* Hel. 19. *χιονόχρως κύκνου πτερῷ* ib. 218. *πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος* Ion. 162. *κύκνος ὡς* Her. F. 692. *κύκνος ἀχέτας* El. 151. 2) Κύκνος, *nom. propr.* filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα* Bel. fr. II.

Κύλιξ. *ἐκπιεῖν κύλικα* Cy. 163. *ἄλλην ἔδωκα κύλικα* ib. 420. *ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι* ib. 432. *κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἁμίλλαις* Rh. 363. *κυλίκων πλήρωμα* Tr. 823.

Κῦμα. *ἐπὶ πόντιον κῦμα* Hip. 735. cf. v. 754. *ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς* ib. 824. *ἱερὸν εἴδομεν κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον* ib. 1207. *κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον* ib. 1214. *τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν, ἢ κῦμα* An. 539. *πρὸς κῦμα λακτίζοντες* Iph. T. 1396. *μηδὲ προσίστη πρῶραν βιότου πρὸς κῦμα* Tr. 104. *ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα* Bac. 901. *βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον* Hel. 1321. *κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ* Ion. 927. *γέμουσαν κύματος θεοσπόρου* Alop. fr. VI. *ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν* Ar. fr. XXIV. 1. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος* Hec. 29. *ἐκ κυμάτων γαλήν' ὁρῶ* Or. 279. *πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι* ib. 344. *κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυστολήσεις* Sup. 473. *τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον* Iph. A. 948. *διαρρὼξ κυμάτων—ἁρμὸς* Iph. T. 262. *ἐπὶ πόντια κύματα* ib. 409. *παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν* Tr. 688. *μὰ ἱερὰ κύματα* Cy. 264. *ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον* Hel. 229. *κυανόχροα κυμάτων ῥόθια* ib. 1518. *κατὰ κυμάτων ἔρροι* Her. F. 650. *πόντος κύμασι στένων* ib. 861. *ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις* Pol. fr. I. 5. *ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι* ib. 6. *δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων* Fr. inc. LIII. 1. *ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέως περῶντα* eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. *ὁρῶ—νομάδα κυματοφθόρον* Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. *ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας* Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro *κυνηγέτης* Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro *κυνηγ.* *κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν* Her. F. 896.

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109.

Κυναγὸς, dor. pro κυνηγός. κυναγὸς ὡσεὶ Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. ὃκ ἔςι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς κυναγȣ̃ ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 888.

Κυνέα. ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Κυνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. v. 1207. κύνει προσπιτνȣ̃σα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 171.

Κυνηγέσιον. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.

Κυνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτῃ κύνα Her. F. 860. ȣ̓ παρὼν κυνηγέταις Rh. 325.

Κυνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.

Κύνθιος. παρὰ Κύνθιον ὄχθον Iph. T. 1098.

Κύντατος. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν Sup. 807.

Κυνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. cf. El. 1252.

Κυπάρισσος Cret. fr. II. 9.

Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.

Κύπρος, *nom. insulæ.* Bac. 400. et Hel. 147.

Κύρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πλησίον θρώσκȣσά μȣ Bac. 727. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμȣ̃ Sup. 1169. cf. v. 1172. νόθȣ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσθλȣ̃ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν (sc. τύμβȣ) El. 289. εὐτεκνίας χρονίȣ—κύρσαι Ion. 471. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήμασι κύρσας An. 1172.

Κυρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις ib. 698. ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ Or. 513. ȣ̃τος ὁ τᾶς Πολ—νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. πόθεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἵας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ ib. 265. ὃς ἂν μάλιςα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip. 1421. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. κᾂν θυραῖος ὢν κυρῇ ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πȣ̃ κυρεῖ βεβώς; ib. 1285. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ ςρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνȣσα μαντεῖον θεȣ̃ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δείπνων κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβȣ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τȣ̃ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς ib. 777. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ȣ̓ρανȣ̃ Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχȣ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἃ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπȣ κυρήσας τȣ̃σδ' ἀπαγγελεῖς λόγȣς Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίȣς Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ȣ̓χ ȣ̃τω, ἃ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.

Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τȣ̃ κυρίȣ σέθεν An. 559. ȣ̓κȣ̃ν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ȣ̓ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐςὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὑτῶν κυρίȣς κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ȣ̓μὸς, ȣ̓χ ὁ τȣ̃δε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318.

Κυρȣ̃ν. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς El. 1069.

Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.

Κυρτȣ̃ν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.

Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Cy. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῳ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλέτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίε κυνὸς κόμιϛρα ib. 1386. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρε κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μιαιφόνες κύνας ib. 1173. ἐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωΰξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ὅπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχεσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπες κωδωνοκρότες Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτὸς, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460.

Κωλήν. ἐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέϛε Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπεν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἐκῦν ὁρᾷς με κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ib. 1317. τῦ γήρως μοι συνεκπονῦσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλε ib. 123. φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἑλίσσετο Ph. 1192. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἠκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κώλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχιϛὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανέσης κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. Ph. 997. χάριν δῦναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἄν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τῦ θεῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἃ βέλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ἐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τέτων γίνεσθαι Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. ἐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπες κῶμος Hip. 55. κώμε καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐΐε θεῦ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον ϛάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν ib. 444. κώμε αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κώμες Al. 344. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμες ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. *κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον* Cy. 490. *ξυνελθοῦσα κώμοις Ὑακίνθου* Hel. 1485. *φιλοστεφάνους κώμους* Cresph. fr. IV. 8.

Κώπη. *φάσγανον κώπης λαβὼν* Hec. 543. *ἕλκει* (sc. *ἡνίας*), *κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ* Hip. 1221. *ὁ 'πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς Χάρων* Al. 362. *οὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον* Iph. T. 116. *γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες* ib. 1405. *ὁρῶ—κώπης ἄνακτας* Cy. 86. *δαλοῦ κώπην ὀχμάσας* ib. 482. *πλεῖστον στράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι* Hel. 401. *Φοίνισσα κώπη ταχύπορος* ib. 1288. cf. Hel. 1468. *κώπην χρυσόκολλον* Pal. fr. IV. *κώπης ἀνάσσει* Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. *κώπα*. *ἀλιήρει κώπᾳ* Hec. 456. *ὃς ἐπὶ κώπα—νεκροπομπὸς ἵζει* Al. 441. *ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ* ib. 461. *ἔρημον οὖσαν ἐναλίου κώπας* An. 856. cf. Hel. 534. *κλεινᾷ σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ* Iph. T. 140. *πετομένας κώπας* Hel. 673. 3) Plur. *κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων* Ph. 1413. *δικρότοισι κώπαις* Iph. T. 408. *κώπαις ἐπιθωΰξει* ib. 1127. *νεὼς λάβεσθε κώπαις* ib. 1387. *κώπαις δι' ἅλα βαίνουσαι* Tr. 123. *κινεῖν κώπας* ib. 181. *διπλαῖσι κώπαις* Cy. 466.

Κωπηλατεῖν. *τρύπανον κωπηλατεῖ* Cy. 460.

Κωπήρης. *κωπήρης χεὶρ* Tr. 161. *κωπῆρες σκάφος* Hel. 1397.

Κωρύκιος. *κορυφαῖς Κωρυκίαις* Bac. 559.

Λ.

Λᾶας. *λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ἁμαξοπληθῆ* Ph. 1164.

Λαβδακίδαι. *Λαβδακίδαις πολυμόχθοις* Ph. 807.

Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.

Λάβρος. *λάβρῳ κλύδωνι* Iph. T. 1393. *λάβρῳ μαχαίρᾳ* Cy. 402. *λάβρον δράκοντος γένυν* Her. F. 253. *πῦρ λάβρον* Or. 696. *ὄμματι λάβρῳ* Hel. 385. *λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι* Or. 344.

Λάβρως Her. F. 861.

Λαγχάνειν. *τίνα πότμον εἴληχε βιότου* Iph. T. 914. *τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἴληχε* Tr. 31. *πρόσθεν εἴληχας φόνου* El. 668. *ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἴληχεν* Dan. 4. *ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετε* Or. 319. *ὃν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς—Περσέφασσα* ib. 961. *λοιβὰν, ἂν ἔλαχ' Ἀΐδας* Ph. 1569. *ἀπάτορα πότμον ἔλαχον* Iph. T. 864. *τίν' ἔλαχον;* Tr. 244. *τοὐμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος;* ib. 247. *Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν* ib. 278. *αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν* Hel. 215. *ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον* ib. 383. *τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὔκλειάν τ' ἴσην* Er. fr. I. 38. *οἵας ἔλαχες τιμῆς* Hip. fr. XVIII. 1. *πενία σοφίαν ἔλαχε* Pol. fr. V. 3. *Σπάρτην ἔλαχες* Tel. fr. XX. 1. *ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον* Hip. 80. *τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν* Sup. 309. *εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν* ib. 539. *λαχεῖν ἴσον* Iph. T. 1009. *πατρῴων οὐ λαχὼν* Tr. 1192. *σώματος λαχὼν μέρος* Inus fr. V. 3. *σκότιαν αἰῶνα λαχόντων* Ph. 1492. *διπλοῦ βίου λαχόντες* Sup. 1086. *κλήρῳ λαχόντας* Her. 36. *λαχοῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχὴς καθίσταμαι* An. 386. *τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον* Tr. 639. *ἡ λαχοῦσα θνησκέτω* Her. 546. cf. v. 548. *οὐχ ὁμοῦ λελόγχατε* Tr. 243. *μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν* ib. 281.

Λαγών. *ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον* Hec. 559. *παίει σιδήρῳ λαγόνας* Iph. T. 298. *ἀνεῖτο λαγόνας* El. 826.

Λάγως. *δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι* Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. *τὸν Λαέρτα τόκον* Iph. A. 204. *ὁ Λαέρτου γόνος* Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίȣ Hec. 402. et Rh. 669. Λαρτίȣ (pro Λαερτίȣ) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τȣδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμȣς ἐμȣς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλȣς Her. F. 943.

Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ȣ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλȣς ἐς οἴκȣς An. 47. cf. v. 310. κεντȣσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κἂν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πȣ σὸς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπαστο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φρȣδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμȣς κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτȣ σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or. 1472. εἴ γε λαιμὸς εἶχε τριπτύχȣς ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἔριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κάρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργȣς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαΐνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116.

Λάϊνος. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαΐνȣς περὶ πύργȣς Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαΐνȣς ὀρθοστάτας Her. F. 979. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων ib. 1037. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνῆμα λάϊνον El. 328. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων ib. 1141. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λάϊος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν ib. 1143. τοίχȣς λαιȣς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτȣ θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαίφȣς κρασπέδοις Med. 524. ȣπότ' ȣριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο ib. 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χαίρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ' Ἄρης ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. *λαιψηρὰ πηδᾷ* Ion. 717.

Λάκαινα *τὴν Λάκαιναν—Ἑλένην* Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. *τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην* An. 29. *ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς* (i. e. Clytæmnestra) Iph. T. 806. *ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς* An. 151. *ἡ Λάκαινα πόλις* ib. 193. et 208. *γαῖαν Λάκαιναν* Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.

Λακεδαιμόνιος. *τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ* Tr. 250.

Λακεδαίμων. *Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι* An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.

Λάκισμα. *τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα* Tr. 497.

Λακτίζειν. *πρὸς κέντρα λακτίζοιμι* Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. *πρὸς κῦμα λακτίζοντες* Iph. T. 1396. *ὧν λακτίσας πολλὴν χάριν* Rh. 411.

Λάλημα. *ποικίλων λαλημάτων* An. 938.

Λάλος. *ἧσσον λάλον σϐ πεμπέτω τιν' ἄγγελον* Sup. 462. *ἀεί ποτ' ἐςὶ σπέρμα κηρύκων λάλον* Fr. inc. CCXXI. *κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος* Cy. 314.

Λαμβάνειν. *σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς* Ph. 52. *ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν* An. 554. *τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε* Syl. fr. V. 2. *μεταμέλειαν λαμβάνει* Fr. inc. LXXVIII. 3. *ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο* Fr. inc. B. 28. 3. *τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν* Or. 516. *χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων* Ion. 659. *Ἑλλάδα κακίςην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν* Her. F. 223. *ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων* Fr. inc. B. 28. 4. *λαμβάνϐσ' ἐν ἀγκάλαις ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον* Al. 188. *δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν* Bac. 1311. *μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας* Med. 535. *ὅσας εἴληφα δεσμίϐς* Bac. 226. *τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς* Or. 501. *ἃ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμϐ λαβὼν πάρα* ib. 642. *ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον* ib. 1502. *σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες* ib. 1617. *ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον* Iph. T. 842. *ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;* Cy. 176. *ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν* Hel. 202. *συμφορὰς ἔλαβον* Ion. 764. *ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον* ib. 790. *πόθεν ἐλάβομεν χαράν;* ib. 1449. *σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς* Her. F. 288. *εὔκλειαν ἔλαβον ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων* And. fr. IX. *ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην* Fr. inc. LXVIII. 7. *λάβετε—μϐ δέμας* Hec. 62. *λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς* Or. 113. *λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι* Hip. 1431. *λαβ' ὅρκον* Sup. 1187. *σύλλογον ψυχῆς λάβε* Her. F. 626. *ἤτοι πλέον γ' ἄν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις* Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. *τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι;* Sup. 607. *ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βϐλευμάτων* ib. 1050. *ἐ γάμϐς ἐξαιρέτϐς ἄλλϐς λάβοιμ' ἄν;* Iph. A. 486. *τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;* Iph. A. 1124. *ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν* Bac. 327. *ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον* El. 39. *τίν' ἐπικϐρίαν λάβω;* Or. 266. *τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;* ib. 468. *μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι* ib. 774. *σμικρὰς ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων* Ph. 207. cf. Bac. 266. *πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς;* Ph. 321. *μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ* Med. 43. *μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς* An. 878. cf. Ion. 395. *τὸ δυσμενὲς μή μϐ λάβῃς* Iph. T. 636. *μὴ παλαμναῖον λάβω;* ib. 1218. *ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω* ib. 1432. *ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφϐς λάβῃ* ib. 1472. *ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ* Tr. 26. *ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην* ib. 471. *ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος* Hel. 541. *ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω* ib. 1427. *ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος* Ion. 315. *δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα* El. 1013. *αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν* Hec. 41. *ἔνευσε παρθένον λαβεῖν* ib. 545. *ἦπϐ χρυσὸν ἠράσθη λαβειν;* ib. 775. *λαβεῖν ἄδικόν τι* Or. 645. *δεσπότην σώματος λαβεῖν* Med. 234. *ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν* ib 700. *ἐς ἔννοιαν λαβεῖν* Hip. 1027. *γυναῖκ' ἀρίςην λαβεῖν* Al. 325. *σκῆπτρον λαβεῖν* An. 23. *ὑποχείριον* (sc. *πόλιν*) *λαβεῖν* ib. 737. *δι' οἴκτϐ λαβεῖν τύχας* Sup. 194. *ςέφανον εὐκλείας*

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόσον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεᾶ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πλήρες ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράστου λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τοὔνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. λόγους ματαίους λαβὼν ib. 583. μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν ib. 976. vid. not. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δοῦλα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιοῦτον λαβὼν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρούρια λαβόντας Epist. V. λαβοῦσα πέπλους Hec. 558. λαβοῦσα τεῦχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβοῦσα ib. 877. λαβοῦσα πρευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ Tr. 360. λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβοῦσαι ib. 1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβοῦ, λαβοῦ δῆτα Or. 219. λαβοῦ αὐτοῦ Ph. 853. λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς Med. 899. λαβοῦ μου Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. οὔκουν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός; El. 1006. χειρὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κῆδος λήψῃ Iph. A. 626. δύσνουν με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τοῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. οὔτι που λελήμμεθα—ἐκπορίζουσαι φόνον; ib. 1113. ὡς ἐγκύμων εἴληπται Dan. 57. λελημμένος πτέρυγας Cy. 432. ἐπεί γ' ἐλήφθης Hip. 955. ποῦ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγουσα; Tr. 1012. ἣν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ Med. 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἄπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. Bac.

244. αἴθυσι λαμπάδας πυρος Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἁλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἁ ἀρετὰ καὶ θανῦσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἧβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπυσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπυσ' ἠὼς Iph. A. 158. ἃς ὔπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἀςέρα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο Med. 1194. ὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸς ἐςι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. ὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ἐν τύτῳ λαμπρὸς ἕκαςος Antiop. fr. XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 35. ςολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. cf. Epist. III. ἔςαν λαμπρὼ Ph. 1252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ἡλίυ φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρυ φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. λαμπρῶν ἄςρων Or. 1685. et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 2. ἤδη λαμπρὰ συγγελᾶν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναί μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἑςιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτυ βαίνοντες αἰθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεῦ αὐγαὶ Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ ςολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρῦ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. φαεννοὶ ἡλίυ λαμπτῆρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτῆρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρηςὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθυσιν αἰσχρῶς Rh. 810. ὑποπεσῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τῦτ' ἂν Iph. A. 516. ὐ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν ὐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. ὃ λαθεῖν βύλεται Ion. 365. ὐκ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείυς λαθὼν Bac. 838. λαθὼν τυράννυς El. 93. τῆσδε σκοπῦς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τὐμὸν Rh. 54. τὺς νεωςὶ δεσπότας λαθῦσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ὓς ὐ λήσομεν ib. 1027. σόν γε λήσεις πόσιν, ἅ σε σπεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τῦτ' ὐχὶ λήσει τὺς θεὺς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. ὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν ὐδὲν τῶνδέ με Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ξυνῆσιν ὧν βαρὸς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ȣδὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπȣ̃ς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τȣ̀ς θεȣ̀ς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθȣ̃ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ȣ̓ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ȣ̆πω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ȣ̓ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν Ph. 740. Κάδμȣ λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμȣ λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκήτωρ θεȣ̃ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριστὴν λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίȣ χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τȣ̀ς ὄνȣς τȣ̀ς λαρκαγωγȣ̀ς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σȣ καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις τȣ̀ς ἀναγκαίȣς φίλȣς; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοὰν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ȣ̓χ ἥσυχος—λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἀχὼ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων —κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. ȣ̓δ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι στένȣσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσταν λατρείαν Tr. 824. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ᾧ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἤ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεός σ' ἐξέβαλ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέστης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔσῃ λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατώ, *nom deæ,* Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. λάφυρ' Ἀχιλλείȣ τάφȣ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρȣ κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνᾳ (dor. pro λάχνῃ) γυίων Hel. 384.

Λαχνώδης. λαχνῶδες τȣ̃δας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. λέαιναν, ȣ̓ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξαλλάξασα Hel. 385. v. not. πύρπνοος λέαινα El. 474. ὀρεία λέαινα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῷον τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὤρθϐν El. 802.

Λέγειν. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κᾂν κακῶς λέγῃ ib. 293. ϐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν λέγω, λέγϐσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν ϐ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἐςιν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρῆς' ἔδει λέγειν ib. 1189. τἄδικ' εὖ λέγειν ib. 1191. τἀληθῆ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, ϐ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν ib. 410. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ ib. 772. τίς χρήζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκϐσαι μαλθακὰ Med. 316. μὴ λόγϐς λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἅ 'ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταἰσχρὰ ἣν λέγῃς καλῶς ib. 505. παρ' ὄχλῳ μϐσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τϐτϐ λέγειν ϐχ ἅζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμϐ λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. ϐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κᾂν εὖ, κᾂν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. ϐ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. τϐτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. ϐκέτ' ἀνθρώπϐς κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 2. δϐλῳ ϐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ϐκ ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιϐ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ, φρονϐντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγϐσα Hec. 373. λέγϐσ' ἀεὶ κακῶς τυράννϐς Med. 457. συνετὰ λέγϐσα Iph. A. 653. μὴ λέγϐσαν ἔνδικα Tr. 970. ἔργον, ϐ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανϐσης Hec. 580. τί δῆτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέςατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακϐς λέξω λόγϐς Med. 776. ϐ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορθήτων πόλις ϐκέτι λέξῃ ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ϐκ ἔτ' ϐσι λέξομαι Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T. 1047. ϐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς Or. 331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334. τὼ τϐ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννϐς ἔςι σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκϐσεται Sis. fr. I. 20.

Λεηλατεῖν. Θρῄκης πεδία—λεηλατϐντες Hec. 1143. λεηλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ϐ παρὼν κυνηγέταις, αἵρϐσι λείαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λείβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν Sup. 448. λειμὼν ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένου ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. ἐπί τε λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε στέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον Ph. 1437. ἣν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἔλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ οὔποτ' ἄλγη πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἥν κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος οὔ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθροὺς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπὼν Hec. 2. οὐδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπὼν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίους λιπὼν νεκροὺς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γύους ib. 1064. ἄκληστ' ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντου Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιποῦσ' Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιποῦσα ib. 934. λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιποῦσα Ph. 1727. λιποῦσα—ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς Med. 781. μήτε ναΐαν λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ ib. 1123. λιποῦσ' αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 92. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61. ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρὸς ὕδωρ λιποῦσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυπλέθρους σοι γύας λείψω ib. 691. οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. οὔ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σου μόνη λείπεσθαι θέλει; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρὸς Al. 407. οὐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σοῦ λειπόμενος El. 1310. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἁλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. οὔκουν τιμωροὺς ἐμοὺς χρῄζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. οὔπω λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφοῦ λελειμμένος ib. 904. νεὼς πί-

τυλος εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. ὐδέν σῦ ξίφυς λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὺς Ἀθηναίων κόρυς Sup. 356. κακὸν ὐ τλητὸν, ὐδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλυ Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα Or. 558. ἡ προδῦσα λέκτρ' ἐμῦ πατρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὃς ὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἅμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δυλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγυσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλυ Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. στρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῦλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τἀλλότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. ὐ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.

Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπυς. ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυής. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξῄκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτῦ δόνακος Or. 146. νῦς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.

Λεπτυργεῖν. οὐκ ἐν δέοντι λεπτυργεῖς Hip. 923.

Λερναῖος. Λερναίᾳ Τριαίνᾳ Ph. 195. Λερναῖον Ὕδραν Ion. 191. Λερναῖα νάματα Ph. 127.

Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὕδραν Her. F. 420.

Λέσχη. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους Iph. A. 1001.

Λεύειν. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.

Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἠὼς Iph. A. 157. ῥόθια λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες Cy. 17.

Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165.

Λεύκασπις. λεύκασπιν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106.

Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph. A. 283.

Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel. 1482.

Λεύκιππος. κόροι λεύκιπποι Hel. 646.

Λευκοθέα, nom. propr. deæ. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.

Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112.

Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις Or. 993.

Λευκολόφας Ph. 120.

Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.

Λευκόπους. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν Cy. 72.

Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρου ἁμέρας φέγγος Tr. 848.

Λευκόπωλος. τὼ λευκοπώλω Her. F. 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα Ph. 609.

Λευκός. λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466. λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν χρόα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευκῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al. 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς καρποῖς χειρῶν Ion. 891. λευκοὺς λίθους Fr. inc. CCXVI. λευκὴν παρηΐδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875. λευκὴν χροιὰν Bac. 457. λευκῆς χιόνος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκᾷ δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh. 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac. 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. λευκοῦ πώματος Bac. 707. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς ib. 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἱστία ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα Her. F. 910.

Λευκόστικτος. λευκοστίκτῳ τριχὶ Iph. A. 221.

Λευκοφαής. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1054.

Λευκόχρους. λευκόχροα κόμαν Ph. 326.

Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ λευρὸν πέδον Ph. 843.

Λεύσιμος. λεύσιμον δοῦναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευσίμῳ χερὶ Or. 861. θανάτου λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. λεύσιμοι καταφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442. λεύσιμον Ἄργος Her. 765. vid. not.

Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κἀν νυκτὶ λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παίδων Sup. 794. λεῦσσε Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. ϐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε περιπολϐνθ' ἡμῶν ϛρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα ϐ φίλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν ϐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τϐ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τἀμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίϐ Ph. 1555. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσσων ταῦτα, κϐ κλύων Sup. 684. λεύσσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 955. γύαλα λεύσσοντες θεϐ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσϐσ' (i. e. λεύσσϐσα) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νϐσδε λεύσσϐσαι πέπλϐς ib. 1154.

Λευϛήρ. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήϛρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ ϛρωτϐ λέχϐς ib. 313. cf. Her. F. 555. ϐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθϐ λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίϐ λέχϐς ib. 1050. ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἵν' ἔϛρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχϐς ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχϐς ἄπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεϛάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχϐς ib. 1338. τὴν δεσπότϐ προδϐσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχϐς ἁγνὸν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσϐσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δϐλον λέχος An. 30. ἀπληϛίαν λέχϐς ib. 217. λέχϐς ϛέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχϐς κοινϐμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχϐς Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ϐκ ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένειον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχϐς Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκα διαδρόμϐ λέχϐς El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δϐλος τϐ λέχϐς Phaëth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τἀμὰ δϐλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπϐσα Hec. 933. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων ib. 1000. τἄμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τἄμ' ἐκαρπϐτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων ϛυγερῶν χάριν Tr. 593. θεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὤπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμϐς Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχες ὀρέσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχεντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεςέρε λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρε λέοντος βλαςήματα Her. 1006. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. ςολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίε θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλες Ph. 1566. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίες λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεὼς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔςω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δελώσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρήκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαϊκὸς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ἦ, ἐκ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θρᾷξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρες πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις ςεφανεσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λῆγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δείπνων ὅταν λήγωσι Ion. 1032. σφάζοντες ἐ λήγοιτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λῆξον ὑβρίζεσα Hip. 474. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζεσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνε Rh. 71. et λήξας ὕπνε ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθε El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξεσιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μεσα—ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ἐ λήξει λέγων Rh. 874. ἐ λήξω τὲς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ἔτι πε λελῄσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχες; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρε λελησμένη Med. 256. ἐ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἴ πως λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίε λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμε λήματος ib. 986. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκέντως θρασὺς ib. 499. ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῳ λήματι Bac. 998. πέτρας τό λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ἔπω ςόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἥσσων Her. F. 1416. λῆμ' ἔχεσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, *nom. insulæ.* Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Ληςής. πανȣ̃ργον κλῶπα καὶ ληςήν τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος Τυρσηνικὸν ληςῶν Cy. 12. ληςὰς διώκων ib. 112. ληςαί τινες κατέσχον χθόνα ib. 222.

Λῆςις κακῶν Cy. 171.

Λητὼ, *nom. deæ*, Latona. Or. 1626. Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386. 1230. et 1398. et Ion. 1619. vid. etiam Λατώ.

Λιάζεσθαι. σπȣδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. ἐπείπερ λίαν θρασυςομεῖ ib. 1286. τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκȣ Med. 158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib. 526. ȣ̓κ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιςένεις τέκνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ȣ̓δ' ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτȣ̀ς ib. 467. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ ib. 518. μὴ λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκεῖος ἦν ib. 814. τὸ λίαν ȣ̓̃τ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδέν τι λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπόταισι πιςὸς εἶ Iph. A. 304. ȣ̓̃τοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v. 977. μὴ λίαν ἂν ὦ ib. 378. ȣ̓̃τοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf. v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924. λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔςιν ἡ λίαν δυσπραξία λίαν διδȣ̃σα μεταβολὰς Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν ib. 1344. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐςι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F. 215. μὴ 'πείγȣ λίαν ib. 586. ναυτίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr. XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ὑπ' αἰδȣ̃ς ȣ̓ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. τȣ̃ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνȣ καπνὸς Bac. 144.

Λιβάς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr. II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμȣς Hel. 411. cf. v. 774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτȣ̃ Λίβυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος Bac. 989.

Λιβυςικός. Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχεα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτȣ̃ χάρις Her. 893.

Λίγυςις Tr. 437. vid. not.

Λίην, poët. pro λίαν. γνώμην λίην σοφὴν El. 296.

Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον Ph. 1069.

Λίθος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίȣ λίθȣ Cy. 400. Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2. λευκȣ̀ς λίθȣς ἔχοντες Fr. inc. CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54. μέγας πλȣ́τȣ λιμὴν ib. 1077. λιμὴν τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων Med. 769. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. Ταινάρȣ λιμὴν Cy. 291. λιμένα λιπὼν τὸν 'Αχερόντιον Her. F. 770. ἴτε πρὸς λιμένας Hec. 1293. λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμȣς An. 750. διὰ λιμένας 'Ελλάδος εὐόρμȣς Tr. 125. ὡς ȣ̓̃πω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453.

Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρȣ Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδμα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λίμναν 'Αχεροντίαν Al. 445. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθονίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἱλίσσȣσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103. λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, *nom. loci.* τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμȣ̃ σχετήριον Cy. 135. λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι El. 371.

Λίνεος. κλωςȣ̃ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 538.

Λινόδετος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043.

Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.

Λίνον. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431. ἀγάλματα συςολίσαι λίνῳ ib. 1436. λίνȣ κλωςῆρα Fr. inc. CCVI.

Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T. 411.

Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454. χώραν ὕδασι καλλίςοισι λιπαίνειν Bac. 575.

Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνȣ θύγατερ ἀελίȣ Ph. 179.

Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.

Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.

Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et Her. F. 1148.

Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε λίσσȣ Med. 153. μὴ προδȣ̃ναι λίσσεται Al. 200. λίσσȣ τȣ̀ς κρατȣ̃ντας οἰκτεῖραι θεȣ̀ς ib. 252. λίσσȣ γȣ́νασι δεσπότȣ χρίμπτων An. 529. παράπεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup. 60. σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδε Iph. A. 1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσόμεσθά σε Bac. 1342. λισσόμενος θανάτȣ προβολὰν Or. 1487. ποῖον ȣ̓κ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299. τόνδ' ἐλισσόμην γάμȣς ἀφεῖναι σȣ̀ς ib. 973. συμμάχȣς ἐλίσσετο Her. 829.

Λιταίνω El. 1215.

Λιτὴ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσάκȣσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύσȣσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολλὰς γενείȣ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. ἀφύλλȣ ςόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βωμίȣς λιτὰς ib. 1738. ȣ̓δὲν αἰδέσῃ λιτάς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An. 539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24. ȣ̓δὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262. ἵει λιτὰς εἰς θεȣ̀ς El. 593.

Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III.

Λιχμᾶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ȣ̃σα καρδία Hip. 913.

Λοβὸς El. 827.

Λογάς. λογάσιν Ἀργείων ςρατȣ̃ νεανίαις Hec. 544. ςρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324.

Λογίζεσθαι. πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζȣ σὸν ib. 792. ταῦτ' ȣ̃ν λογίζȣ An. 316. τί ȣ̓ λογίζομαι κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδ', ᾗ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4. λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. ȣ̓ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. λογίζομαι τἀληθὲς Phœn. fr. IX. 5. ἐλογισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελογισμένον παρεὶς ib. 386.

Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.

Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 602.

Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.

Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξȣ́ντων ἰὼν,—ȣ̓ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάντων τλημονέςατον λόγον ib. 562. τȣ̃ λόγȣ κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τȣ̃το σημανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος Or. 150. λόγȣ μετάδος ib. 153. βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC. 1. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγȣ Or. 548. ἔςιν, ȣ̃ σιγὴ λόγȣ κρεῖσσον γένοιτ' ἄν, ἔςι δ', ȣ̃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ ἐςὶ μεῖζον (sc. κακὸν), ἢ λόγῳ Ph. 392. ἀρχέτω τις λόγȣ ib. 450. ὁ ἄδικος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἄργει εὐκλεᾶ δȣ̃ναι λόγον ib. 1257. βραβεὺς λόγȣ τȣ̃δ' εἰμὶ Med. 274. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν ib. 530. ȣ̓κ ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. ȣ̓κ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγȣ τινὸς ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδών μοι ἔςω λόγȣ ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μανίας ἔποχον ῥίπτȣσα λόγον Hip. 214. σὸς ȣ̓ 'ντεῦθεν λόγος ib. 336. ȣ̓δὲν ἔξω λόγȣ πέπονθας ib. 437. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σȣ̃

λόγον ib. 492. καθ' ἅμμα λύσειν λόγυ ib. 671. εἴ τι μοι λόγυ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. μεϱίμνης ἄξιον φέϱω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ὐκ ἔϱγῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγυ νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πυ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδϱάσιν λόγυ; An. 592. ὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγυ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαιϱεῖσθ', ὐ λόγῳ, τὰ πϱάγματα ib. 749. πάντα πϱοσφέϱων λόγον Iph. A. 97. λόγυ πϱόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ ποϱθμεύετε; ib. 1358. οἳ πάϱεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκῦφισας ib. 281. στϱατῦ πλῆθος ἐν ψήφυ λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακϱῦ δεῖ καὶ σοφῦ λόγυ ib. 837. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παϱὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. οἶδα ὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πϱὸς ἀστῶν ib. 166. ἐν τῷδε κεὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παϱθένυ μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπεϱφέϱεις λόγῳ χϱηστῷ λόγον ib. 555. ἁπλῦς λόγος Hel. 985. ὀλβίυς τῷ λόγῳ δοκῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκϱὺς τε κἀμὲ ib. 1391. τὸ δῦλον ὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ὐκ ἔστι Πειθῦς ἱεϱὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγυ φέϱοις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιστέος λόγος eorund. CXXV. κϱυπτὸς λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐϱίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγυ τινὸς ἀξίυς Epist. IV. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὑϱήματα ib. 250. ὑμοὶ λόγοι πϱὸς αἰθέϱα φϱῦδοι ib. 334. εἰς καιϱὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκήπτοντα παντοίυς λόγυς ib. 840. ὡς μὴ μακϱὺς τείνω λόγυς ib. 1177. τὺς λόγυς σαθϱὺς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χϱηστῶν ἀφοϱμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ηὔφϱανε Or. 287. τὰ μακϱὰ τῶν σμικϱῶν λόγων ἐπιπϱοσθέν ἐστι ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776. et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. εἰς κοινὺς λόγυς ἔλθωμεν ib. 1098. λόγυς πέμψασ' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίϱει Ph. 363. πεϱιπλοκὰς λόγων ἀθϱοίσας ib. 498. ὐ λόγων ἔστ' ἀγὼν ib. 591. ὡς εἰς λόγυς συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θϱασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγυς ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγων' ἔϱχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔϱιν λόγων Ph. 1469. ὐδὲν δεῖ πεϱιαμπίσχειν λόγυς Med. 282. μὴ λόγυς λέγε ib. 321. λόγυς ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ὕνεκα ib. 450. ἅμιλλαν σὺ πϱῦθηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχυ μὴ πϱὸς ἡδονὴν λόγυς ib. 773. πεϱισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μεϱιμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφϱονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελκτήϱιοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων ib. 692. θηϱεύυσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχυς ib. 1337. λόγυς κεδνὺς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγυς ib. 682. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. λόγυς ὐ φίλυς ἀκύσεται ib. 427. πέμψω λόγυς Κϱέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔϱχεται; ib. 395. λόγυς ματαίυς ib. 583. λόγων ξυναλλαγαῖς ib. 602. ὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπϱὸς ib. 902. εἰς νεωτέϱυς λόγυς ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγυς ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγυς ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίυσιν λόγυς ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ὐ λόγοις αἱϱήσομαι ib. 794. λόγυς πειστηϱίυς εὕϱισκε ib. 1053. φέϱω σοι κεδνὺς λόγυς Rh. 272. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 422. σαθϱοῖς λόγοισιν ἐχθϱὸν ἄνδϱ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγυς ib. 834. ἡ χάϱις ὐ μακϱῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ὐκ εἰς λόγυς ἐλήλυθα ib. 905. δὸς τὺς ἐναντίυς λόγυς ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἐκ οἶσθα, πῶ ποτ' εἶ λόγων ib. 358. τρίβων λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγες ἐλευθέρες ἐς τὸν τύραννον ib. 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πολεμίες λόγες ἔχων Her. 655. πικρὸς λόγες ἔδωκα Hel. 489. λόγες ὀνειδιστῆρας ἐνδατέμενος Her. F. 218. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχῃ μιᾷ στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445. ἣν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib. 1287. λόγχην ἐνώμα σόματι ib. 1394. στέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ ib. 578. τρῶμα λόγχης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἴσσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύγοντας αὐτὰς—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἠντλεῖτο λόγχῃ ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιέμενον ib. 604. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac. 304. ἐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. λόγχῃ ἄνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμε λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως πολυφόνε χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δορὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντίζοντας ib. 1173. ἧσσον λόγχαις ib. 1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481. λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1564. ὃς —ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306. τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528. πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph. T. 1110. ἡγέμενος λόγχαισιν Bac. 1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel. 1123. δορὸς ἀλκαίε λόγχαισι ib. 1168. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. λόγχας φέρεσαν ib. 224. λόγχας θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπισταῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γένος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβὴ, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεῷ Ion. 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph. 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. λοιβὰν ἀΐδᾳ Iph. T. 168. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 892. Βάκχε οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότας ἐ λοιδορῶ Hec. 1237. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. λοιδόρει μὴ Cy. 105. αἰεὶ λοιδορῦσα Ion. 430. ἐλοιδόρεν Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδόρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένες Ph. 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. ἐδὲν λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοίσθιος. λοίσθιος βροτῶν Al. 419. τὸν λοίσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ λοίσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοίσθιον μίασμα Or. 516. τὸ πάντων λοίσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr. 489. et 1272. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σε El. 1333.

Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165. 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph. 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51. et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084. 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.

Λοξός. λοξαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.

Λȣ́ειν. ἔλȣσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λȣ́σῃ—ȣ̓κέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hec. 613. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλȣ́σατο Al. 158.

Λȣτρόν. λȣτροῖς τοῖς πανυστάτοις Hec. 611. λȣ̃τρ' ᾤχετ' οἴσȣσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ ib. 780. φόνια λȣτρὰ ib. 1281. ȣ̓ λȣ́τρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λȣτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λȣτροῖσιν περιπεσὼν πανυστάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λȣτρὰ περιβαλεῖν Ph. 1661. λȣ̃τρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λȣτρὰ Tr. 833. λȣτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λȣτρῶν τύχε ib. 1312. λȣτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. λȣτρὰ χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λȣτρὰ Her. F. 482. λȣ́τρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λȣτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λȣτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.

Λȣτροφόρος. λȣτροφόρȣ χλιδᾶς Ph. 350.

Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.

Λοχαγὸς Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγȣ̀ς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.

Λοχᾷν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν —μάρψω Al. 849.

Λοχεία. λοχείαν—συντείνȣσι Iph. T. 206. ἥν τις λοχείας θίγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχείαν ib. 1097.

Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπȣ̃σα Iph. T. 1241. κλύȣσα λοχεῖ' ἐμȣ̃ νοσήματος El. 656.

Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.

Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάστης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γᾶς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύματα σεμνᾶ Ion. 921. ἤκȣσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθι τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55.

Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμις λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμαις ἔχεσθαι ib. 955.

Λόχος. ἐκ λόχȣ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; ib. 577. ξεστὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχȣ ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχȣ κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίστανται λόχȣ El. 217. χωρίζȣσιν ἀλλήλων λόχȣς Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχȣς ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνεστὼς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχȣς Τρῴων ib. 844.

Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.

Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλιαὶ λύγκες Al. 582.

Λύγος. στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Λυγρός. λυγρȣ̀ς θήσω γάμȣς Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθȣς λυγρȣ̃ Iph. A. 1618. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρȣ̃ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.

Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρὶς ib. 464. hinc Λυδίανδε, *in Lydiam*, ib. 572.

Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.

Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.

Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, *pro-*

dest: v. not.)—*τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι* Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. *λύω νεῖκος πατρὶ* Hip. 1442. *λύειν χέρας* An. 717. *λύεις γράμματα* Iph. A. 38. cf. v. 110. *λύεσθ' ἱππικὰς φάτνας* Hel. 1196. *λῦε πακτὰ δωμάτων* Fr. inc. CCVII. *ἔριν λύουσα* Ph. 81. cf. v. 1283. *ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα* Al. 175. *οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν* Tr. 501. *ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων* El. 1128. *καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους* Œno. fr. V. 4. *ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν* Tel. fr. I. 7. *λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν* Rh. 8. *ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ* Sup. 39. *νεῶν λῦσαι πόδα* Hec. 1020. *μίασμα λῦσαι* Or. 597. *ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα* Med. 679. *λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων* Hip. 783. *λῦσαι δέλτον* Iph. A. 307. *λῦσαι τεῦχος θεᾶς* Ion. 273. *λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια* Sup. 470. *λύσας ἀσκὸν* El. 511. *κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς* Iph. T. 99. *τὸν φύβον λύσασα* Or. 104. *στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα* Hip. 290. *λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος* Tr. 50. *φόνῳ φόνον λύσει;* Or. 510. *ὡ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης* Hip. 781. *τί τοὐμὸν οὐ λύσω στόμα;* ib. 1060. *θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς* Iph. A. 1268. *λύσει μ' ὁ δαίμων* Bac. 498. cf. v. 648. *λύσω δεσμὰ παιδός;* Her. F. 1123. *λύσειν βίον* Iph. T. 692. *λῦσαι πρύμνας* Hec. 539. *λύεταί μου μέλη* ib. 438. cf. Her. 602. *λέλυμαι μελέων σύνδεσμα* Hip. 199. *λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι* Bac. 445. *ὅσαισιν ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο* ib. 696. *ἢν λυθῇς* Hip. fr. XIII. *ἐκ δεσμῶν λυθεὶς* Hip. 1244. *λυθέντες* Iph. T. 1340. *κλήθρων λυθέντων* Hel. 866.

Λύκαιος. *Λυκαίου πλησίον σηκώματος* El. 1274.

Λυκάων, *nom. propr. viri.* Al. 505.

Λύκειος. *λύκειον δορὰν* Rh. 208.

Λυκία Al. 112. et Rh. 224.

Λύκιος. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε* Tel. fr. VI. *Λυκίων ἀνδρῶν* Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562.

Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell.* lupus. *ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν* Hec. 91. *τετράπουν μιμήσομαι λύκου κέλευθον* Rh. 212. *εἰς κλισίαν λύκων* Iph. T. 857. *εἶδον λύκους ἐπεμβεβῶτας* Rh. 783. *σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι* Bac. 698.

Λῦμα. *ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων* Hel. 1287.

Λυμαίνεσθαι. *ὃς λέχη λυμαίνεται* Bac. 354. *αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται* ib. 632. *τὸν δ'* (sc. *νόμον*) *πολλάκις λυμαίνεται* Pi. fr. VII. 4. *ὧδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας;* An. 720. *ἅλις λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος* Hel. 1105.

Λυμεών. *γυναικῶν λυμεῶνας* Hip. 1068. *ἔπαυσ' ὀδουροὺς λυμεῶνας* Ar. fr. XXVIII.

Λύμη, et dor. λύμα. *ἅλις λύμης* Hel. 1105. *τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν* Hec. 213. *λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς* ib. 1074. *ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;* Tr. 198. *πατρὸς μεμνημένοι λύμας* Her. 471.

Λυπεῖν. *εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν* Al. 238. *οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι* ib. 1021. *τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον* Iph. A. 23. *τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς;* Iph. T. 483. *λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν* Cy. 337. *γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι λυπεῖν* Ion. 658. *λυπεῖ βροτοὺς* Æol. fr. X. 2. *μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν* Antig. fr. XIV. 1. *λυποῦσι τὸν φύσαντα* Œno. fr. II. 8. *λυπῶν ἐμὲ* Iph. A. 409. *πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς λυποῦσαν* Med. 1047. *τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει* Antig. fr. XIV. 2. *ὅπου σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα* Or. 544. *ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ* ib. 766. *λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο* Ion. 1311. *λυπῇ* (2 sing. præs. med.) Med. 286. et 1361. *συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι* ib. 703. *οὐ πρέπει λυπεῖσθαι ξένους* Al. 553. *δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι* Iph. A. 31. *παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς* Tr. 1005. *ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον* Or. 880. *εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον* Al. 539. *εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ* Ion. 632. *λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων* Fr. inc. CXVIII. 2. *λυπουμένοις ὀχληρὸς ξένος* Al. 543. *ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι* Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τἀλάχιςα λυπȣμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπȣμένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπȣμένῃ γένοιτ' ἄν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεςιν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιςά γ' ἡ διαφθείρȣσά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπῃ παχνωθεῖσα ib. 803. λύπη κἀμοὶ ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεθίςασο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τȣ̀ς ταλαιπώρȣς βροτȣ̀ς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπῃ Her. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπη ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. λύπας ἅλις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. ςυγίȣς λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λύπαι ib. 1044. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ȣ̓κ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μȣ̃σα, ἣ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὁρᾷν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτȣ̀ς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτȣσιν νόσȣς eorund. LXVI.

Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τȣ̃σδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμȣς Hip. 796. λυπηρὸς ȣ̓κ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.

Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τȣ̃το λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τȣ̃των λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιςον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρόν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξιςορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηςὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκȣσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρής' ἐμȣ̃ κλύειν, καὶ λυπρά γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς ςερηθεὶς—ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνȣ λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθȣ λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέȣ Or. 326. ἤρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.

Λυτὴρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτȣ Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512.
Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.
Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ὀ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ὤμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμε λώβᾳ Ph. 323. μεγάλαν Πριάμε πόλεως λώβαν An. 298. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. Κάστορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβᾳ Her. F. 881. λυγρὰν Αἰγίσθε λώβαν θεμένα El. 165.
Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.
Λωτός. λωτε κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτε Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτε ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτε ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτε χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716.
Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοστυγεῖ ᾅδε μαγείρῳ Cy. 396.
Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.
Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2.
Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.
Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.
Μάθημα. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθεμεν—; Hec. 814.
Μάθησις. ὧν μάθησιν ὀκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.
Μαῖα, *nom. propr.* mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.
Μαῖα, *nom. appell.* mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.
Μαιὰς, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.
Μαίναλος. Μαινάλε κόρη Ph. 1169.
Μαινάς. τὰν βακχεύεσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.
Μαίνειν, in *activ.* semel tantum occurrit, sc. σ' ἔμηνε θεε τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαίνῃ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ὀ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνῃ Iph. T. 1300. μαίνῃ ὡς ἄλγιστα Bac. 326. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. όμενοι) οἴστρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἶδε τρόποι ib. 398. μαινομένᾳ κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμηνεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1274. μέμηνας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τὲς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. μεμηνότας ξένες Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεὶς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. *μανεῖσα πραπίδι* Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. *ὦ μάκαρ* Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. *τρισσὰς μακάρων παῖδας* Hec. 645. cf. Med. 825. *μάκαρες, οἳ μετρίας θεȣ—μετέσχον* Iph. A. 543. *δαίμονα πρῶτον μακάρων* Bac. 377. *μακάρων ἐς αἶαν* ib. 1337. conf. Hel. 1693. *ȣρανίων μακάρων* Her. F. 758. *σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας* El. 994. *καλλίϛα μακάρων θεῶν* Cresph. fr. IV. 2. *τίνα μακάρων ἐκθυσαμένȣς* Fr. inc. CLV. 12. *μάκαιρα δαίμων* Al. 1006. *Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν* Iph. A. 1483. *τύχας μάκαρος* Iph. T. 646. *ὦ μάκαιρα Δίρκα* Bac. 530. *μάκαιρ' ὦ Πιερία* ib. 565. *μάκαιρ' Ἀγαυὴ* ib. 1177. *ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε* Hel. 380.

Μακαρίζειν. *τὸν, κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω* Bac. 909. *τίς σ' ȣκ ἂν μακαρίσειε;* Epist. IV.

Μακάριος. *ὁ μακάριος Τάνταλος* Or. 4. *σὺ εἶ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις* ib. 86. *μακάριος ἀνὴρ* ib. 539. *μακάριος αἰὼν* ib. 602. *μακάριος ὁ γαμέτας* Tr. 312. *μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον* ib. 1170. *φωτὶ* (*viro*) *μακαρίῳ* Her. F. 1291. *μακαρίων τυράννων φάσματα* El. 709. *ἐπὶ μακαρίας* Or. 970. *ματρὶ μακαρίᾳ* Ph. 348. *πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας* Med. 509. *τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ* ib. 957. *ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων* Iph. A. 832. *μακαρίας τῆς σῆς χερὸς* El. 1006. *ἀποϛολαὶ μακάριαι* Iph. A. 688. *μακαρίαις ἀοιδαῖς* Tr. 336. *μακαρίαις ὑμνῳδίαις* Hel. 1450. *μακάριον λέχος* Or. 1208. *φῶς μακάριον* Iph. A. 439. *κλέος μακάριον* ib. 1384. *μακάριον θήραμα* Bac. 1170. *μακαρίων φασμάτων* Ion. 1354. *πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν* Tr. 365. *μακαριωτάτας τυχȣσ' ἡδονᾶς* Ion. 1461. *ἐπὶ πατρὸς ἐμȣ μακαριωτάταις τύχαις* Tr. 327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. *ἔοικεν ȣ μακρὰν λέξειν τἀκεῖθεν* Or. 848. *ȣ μακρὰν ἄπεϛι* Ph. 913. *ȣ μακρὰν τειχέων περιπτυχαὶ* ib. 1366. *πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι* Med. 1158. *ὡς μακρὰν ἔτεινον* Iph. A. 420. *μακρὰν ἀπαίρεις;* ib. 664. *μακρὰν βαρβάρȣ ναίει χθονὸς* Iph. T. 629. *ȣ μακρὰν δέξεσθέ με* Tr. 460. *ὡς ὀδηθείης μακρὰν* Cy. 12. *ὡς παραινῶ μὴ μακρὰν* Hel. 1023. *μακρὰν ἕρπει γῆρυς* El. 754. *εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλȣν* Fr. inc. CLXVII. 2.

Μακραύχην. *μακραύχενος κλίμακος* Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. *τί δεῖ μακρηγορεῖν;* Ph. 768. *μακρηγορȣμεν* Hip. 704.

Μακρόπȣς. *ἕλκεις μακρόπȣν ζωὰν* Ph. 1531.

Μακρός. *μακρὸν χρόνον* Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. *ὁ μῦθος ȣ μακρὸς μακρῶν πέρι* Or. 756. *μακρὸς αἰὼν* Med. 429. Gl. fr. IV. Œno. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et *δι' αἰῶνος μακρȣ* Hip. 1426. *ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ* Al. 149. *μακρȣ βίȣ* ib. 718. et Her. 448. *λόγȣ μακρȣ* Sup. 639. et Rh. 837. *μακρὸν πόρον* Iph. T. 116. *μακρὸς μῦθος* Her. 952. *σκύφος μακρὸς* Eu. fr. VIII. *μακρȣς λόγȣς* Hec. 1177. et Iph. A. 313. *ἡ χάρις ȣ μακρῶν λόγων δεῖται* Tr. 87. *πόνȣς μακρȣς* ib. 1040. *διὰ μακρᾶς ἀλȣσίας* Or. 226. *μακρὰν ὁμιλίαν* Hip. 1441. *μακρὰ ἀπȣσία* Iph. A. 651. et *διὰ μακρᾶς ἀπȣσίας* ib. 1172. cf. Rh. 467. *ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ* Hel. 635. *διὰ μακρᾶς κελεύθȣ* Ion. 549. *μακρὰ ἰσχὺς* Æol. fr. XI. 2. *μακραὶ λέσχαι* Hip. 384. *μακραὶ λόγχαι* Her. F. 65. *μακραὶ ἄρȣραι πεδίων* ib. 369. *μακρὰς οἰκȣρίας* ib. 1373. *διὰ μακρȣ ἡ χάρις* Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. *μακρὸν μῆκος χρόνȣ* Or. 72. *μακρῷ λῷϛα βροτοῖσι* Med. 126. *μακρὸν φίλης ματέρος ϛερηθεὶς* Al. 410. *μακρὸν τὸ μέλλειν* Bac. 197. *μακρῷ ἀρίϛας θυγατέρας* ib. 1232. *μακρὸν ἵππευμα* And. fr. XXVIII. 2. *μακρῶν ὀδυρμάτων* Hec. 297. *τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐϛι* Or. 639. *τῶν μακρῶν νȣθετημάτων* Ph. 595. *μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν* Med. 1351. *ὦ μακρὰ πένθη*

Al. 898. *μακρὰ κέλευθα* Iph. T. 891. *τυράννȢς διὰ μακρῶν ἠὐξημένȢς* Inus fr. XVI. 1. *ἐσμὲν μακρότεροι* Cy. 631. *μακρότατον πέρας εὑρεῖν* Hel. 1153. 2) *Μακραὶ πέτραι*, *nom. speluncæ.* Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. *ᾧ μοι μάλ' αὖθις* Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. *μαλακȢ̃ χρωτὸς* Med. 1403. *μαλακῇ γνώμῃ* Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. *ὀργὰς μαλάσσȢσ'* (i. e. *άσσȢσα*) *ἀνδρὸς* Al. 774. *χρόνος μαλάξει σε* ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, *nom. loci.* Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. *μαλερὰ μέλαθρα* Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. *μαλθακισθέντα* Med. 291.

Μαλθακός. *ὦ μαλθακὸς χρὼς* Med. 1075. *μαλθακοῖς λόγοις* Or. 691. et *μαλθακȢ̀ς λόγȢς* Med. 776. et 1052. *εἰς τὸ μαλθακὸν* Or. 713. *πρὸς τὸ μαλθακὸν βίȢ* Sup. 883. *ἢν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν* Hel. 515. *τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν* Fr. inc. XXIV. 1. *λέγεις ἀκȢ̃σαι μαλθακὰ* Med. 316. *εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας* Hip. 1226. *μαλθακὰ ψευδῆ* Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. *ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;* Her. F. 298.

Μᾶλλον. *μᾶλλον εὐτυχέστερος* Hec. 377. *ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας* ib. 667. *ὁ αἶνος Ȣ̃τος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν* Hip. 485. *μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἤει* Iph. T. 1406.

Μαλλός. *λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς* Bac. 113.

Μὰν, dor. pro *μήν*. *Ȣ̓ μὰν* Al. 89.

Μανθάνειν. *σπȢδάζομεν μισθȢ̀ς διδόντες μανθάνειν* Hec. 818. *μανθάνω τὸ σύμβολον* Or. 1130. *μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ* Med. 1078. *ȢκȢ̃ν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ;* Iph. T. 810. *σοφȢ̃ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν* Rh. 206. *ζῆν Ȣ̓́τε μανθάνȢσιν εὖ* Aut. fr. III. 3. *κακȢ̃ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν* Bac. 1111. *ἔμαθον, ἐδάην* Hec. 78. *ἔμαθον ἐνύπνιον* ib. 703. *ἔμαθον τȢ̀ς τρόπȢς ἁπλȢ̃ς ἔχειν* Iph. A. 927. *ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον* Tr. 1325. *ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς* Bac. 1343. *Ȣ̓ σωφρονίζειν ἔμαθον* Antiop. fr. XX. 1. *κείνȢ τȢ̀ς λόγȢς μάθε* Bac. 656. *τȢ̃το ἤν τις εὖ μάθοι* Hec. 601. *ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας* Sup. 916. *ὡς μάθῃς περαιτέρω* Ph. 1675. *ἵν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν* Iph. A. 709. *ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς* Rh. 473. *ὡς σαφέστερον μάθῃς* Cy. 143. *πνοὰς μάθω* Her. F. 1059. *τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω* El. 101. *τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν* ib. 758. *τὸ μέλλον Ȣ̓κ ἔχω μαθεῖν* Hec. 761. *τί βȢ́λει μαθεῖν ἐμȢ̃;* ib. 991. *ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βȢ́λȢ* Hip. 517. *ὧν ἐφιέμην μαθεῖν* Rh. 300. *τὸ σὸν θέλω μαθεῖν* Tr. 63. *μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν* Ion. 334. *σιωπῇ μαθεῖν Ȣ̓ βȢ́λομαι* Her. F. 1126. *τἀληθὲς ὄψει προσκοπȢ́μενος μαθεῖν* Dan. 41. cf. v. 60. *τὸ αἰσχρὸν κανόνι τȢ̃ καλȢ̃ μαθὼν* Hec. 602. *τȢ̃το πάντ' ἔχω μαθὼν* Or. 747. *συμφορὰν μαθὼν* Al. 757. *μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς* Iph. T. 1446. *Ȣ̓ λόγῳ μαθὼν* Her. 5. *τὰ τȢ̃ θεȢ̃ μαθὼν χρηστήρια* Ion. 532. *ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν* Alex. fr. II. 1. *τȢ̃το παρὰ σοφȢ̃ τινος μαθὼν* Thes. fr. IV. 1. *μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς* Rh. 129. *μὴ μαθȢ̃σαν οἴκοθεν* Med. 239. *μαθȢ̃σα Θεονόης φίλȢς λόγȢς* Hel. 536. *σωφρονεῖν μαθήσεται* Hip. 731. et Her. 273. *ἐξ ἐμȢ̃ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων* Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. *νόσος μανίας* Or. 228. *μανίας ἔποχον ῥίπτȢσα λόγον* Hip. 214. *Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας* An. 52. *πῶς τροχηλάτȢ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος* Iph. T. 83. *μανίας πίτυλον μεθεὶς* ib. 307. *μανία καὶ τȢ̃τ' ἐστι ΔιονύσȢ πάρα* Bac. 305. *τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν* Or. 37. cf. v. 400. *μανίαις ἀλαίνων* ib. 531. et Iph. T. 284. *βεβάκχευται μανίαις* Or. 833. *μανιῶν λήξω* Iph. T. 981. *αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ μανίαις* Bac. 33. *ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει* Her. 904. *μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε* Her. F. 835. *μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις* ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.
Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.
Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.
Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾶν Hel. 760.
Μαντεῖον. Φοίβου λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.
Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.
Μαντεύεσθαι. οὐ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἤ τοι φυγοῦσα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βούλεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ μεμαντεῦσθαι El. 981.
Μάντευμα. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίου μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. οὔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.
Μαντευτέον Ion. 373.
Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.
Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντική, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ οὐ λέγω ib. 368. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.
Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλου βάκχης Hec. 123.
Μάντις. οὔτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακοῦ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. οὐδὲν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἶσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὄπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, *fœm.* δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,—Med. 239. οὐ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίστη μάντις Hel. 763. οὗσα μάντις ib. 925.
Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.
Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.
Μάραγνα Rh. 817.
Μαραθών, *nom. loci.* Μαραθῶνα ἐλθόντες Her. 32.
Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.
Μαργᾶν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.
Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. οὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου Cy. 309.
Μαργότης An. 950.
Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρνασθαι. μάρνανται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένες ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβεςέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὲς κακὲς Fr. inc. II. 4. τὲσδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνες μάρψαι χρήζων Hec. 1061. ἅνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρὲ παρόντος μάρτυρος σαφεςάτε Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκέειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὲς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὲς ἀφώνες μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεὲς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὕπο Phœn. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τἑτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ὃ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὲς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὅρκες παλαιὲς — μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μαςεύειν. τί δῆτα τἄλλα μὲν—μαςεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαςεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μαςεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μαςεύεσα; Hec. 754. μαςεύεσα πόρες—δολίες Hel. 1337.

Μαςὴρ Bac. 983.

Μάςιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάςιγι φοβῇ Rh. 37. μάςιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μαςός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαςὸν Or. 526. φαρέων μαςὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἧς πρῶτα μαςὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι μαςὸν ἔφερεν ib. 1561. μαςὸν ποθἕντα ib. 1597. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες μαςὸν ib. 630. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μαςὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. μαςὲ δραγμὸς Cy. 169. ὅπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. μαςῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μαςὸν διώκειν ib. 962. μαςὸν ὲχ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μαςὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὦ μαςοὶ, οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μαςὲς ἔδειξε ib. 560. μαςοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαςοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαςῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν ib. 1525. κεῖσο μαςοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μαςῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μαςῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τὲς μαςὲς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαςοῖς εἶσιν; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἆρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὦ μάταιοι Sup. 549. ὦ ματαία Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίω El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Mαταίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἕξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τοῦτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὸν στείχω ματεύσων Iph. A. 854.

Μάτην. μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμουμένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον στέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἧξα ib. 742. μάτην ἐγκερτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην σῷ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τοῦσδε μάτην μύθους ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθουν Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὡς ἔρρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τοὺς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.

Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. δυστανοτάτας ματέρος ib. 173. ἄϊε ματέρος αὐδὰν ib. 174. ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνου ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς οὐρείας φοιταλέου Hip. 144. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερὶς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.

Ματρόθεν Hel. 216.

Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονοῦντας Or. 48.

Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.

Ματροφόντης Or. 1140.

Ματρῷον αἷμα Or. 285.

Μάχαιρα. ὀξύστομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. οὐκοῦν κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.

Μάχεσθαι. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοιντο Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχου Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὕπερ Ph. 1009. πότερα μαχούμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχουμένους τάχα Ph. 721.

Μάχη. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ξυσταθέντα διὰ μάχης ib. 762. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίου μάχης Ph. 1387. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης ἄϊστορες An. 683. μάχης ἀγὼν

ib. 726. *κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ* ib. 1065. *μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας* Sup. 146. *διὰ μάχης μολεῖν* Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. *Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν* Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. *ἐ μάχης ἐρᾷν* Tr. 727. *παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε* ib. 1018. *πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν* Bac. 636. *συμβαλὼν Βάκχαις μάχην* ib. 835. *ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς* Cy. 5. cf. Ion. 987. *μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχῃ* Her. 275. *μὴ μετασχεῖν ἀλκίμε μάχης φίλοις* ib. 683. *λειφθεὶς μάχης* ib. 732. *ἐκαρτέρει μάχῃ* ib. 837. *ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε* Her. F. 579. *μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ* ib. 612. sq. *εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσαται* ib. 1168. *τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης* El. 881. *ἐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς* Er. fr. I. 29. *εἰς μάχην ὁρμωμένες* ib. 34. *δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχεσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν* Meleag. fr. VII. 1. *μάχῃ δορὸς σθένων* Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. *σχετλίαισι μάχαις βρίθων* Ph. 1551. *δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγες μάχας τε* Iph. A. 377. *μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα* ib. 1418. *μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν* Rh. 274. *μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν;* Her. F. 560. *μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις* Aut. fr. III. 27. *μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει* Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. *μαψίδιον ἔχει φάτιν* Hel. 259.

Μεγαλανορία. *μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις* Ph. 192.

Μεγαληγορία. *μεγαληγορίαισιν ἐμὰς φρένας ἐ φοβήσεις* Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος *ψυχὴ* Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. *ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις* Bac. 320.

Μεγάλως. *εἰ μὴ μεγάλως* Med. 123. *πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται* ib. 183. *μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας* Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. *ἀγὼν μέγας* Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. *εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν* Hec. 244. *μέγας πόνος* ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. *μέγαν χόλον* Hec. 1118. et Med. 590. *θησαυρὸς μέγας* Hec. 1229. *ὁ μέγας ὄλβος* Or. 340. et 805. et *μέγαν ἐς ὄλβον* Ion. 703. *θυμὸς μέγας* Or. 701. et *ὁ θυμὸς ὁ μέγας* Fr. inc. XXIII. 2. *οἰωνὸς μέγας* Or. 786. *μέγας πλέτε λιμὴν* ib. 1077. *μέγας φίλος* Med. 549. et Her. F. 1252. *μέγαν ἔρωτα* Med. 698. *μέγαν κωκυτὸν* ib. 1176. *πύργον μέγαν* Al. 312. *μέγας Ζεὺς* Iph. T. 1077. *μέγας πνέων* Rh. 323. *ξυνέσει, γένει, πλέτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν* Tr. 669. *ψόγος μέγας* Bac. 778. *μέγαν λόγον* Her. 536. *μέγαν οἶκτον* Hel. 163. *αἰθέρ' εἰς μέγαν* El. 59. *ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν* Med. 111. *μεγάλοις ὅρκοις* ib. 161. *τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι* Hip. 1465. *ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι* Iph. A. 594. *πόθοι μεγάλοι* Tr. 590. *μεγάλων ἄθλων* Tem. fr. XVIII. 1. *ἀσέβεια μεγάλη* Or. 821. *μεγάλη θνητοῖς μοῖρα* El. 69. *γνώμην μεγάλην* ib. 372. *μεγάλα ἁ δύναμις* Or. 1546. *ὦ μεγάλα Θέμι* Med. 160. *Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ* ib. 440. et Tr. 1115. *ἐλπίδα γᾶ πατρίᾳ μεγάλαν* Tr. 858. *ματρὸς μεγάλας* Bac. 78. cf. Hel. 1371. *μεγάλα θεὸς* El. 190. *μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι* Iph. A. 590. *ἔξω μεγάλων ἐλπίδων* Tr. 345. *ἀγγελίας βάρος μέγα* Hec. 108. *μέγα κακὸν* Or. 126. et 248. *μέγα ἡὐγένειά σε* ib. 782. *τί μέγ' ἥγησαι τόδε;* Ph. 553. *νεῖκος μέγα* An. 643. *μέγα φέρεσ' εἰς ἀρετὰν* Iph. A. 562. *μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν* ib. 568. *φίλτρον μέγα* ib. 917. *μέγα φῶς* ib. 1063. et *μέγα φάος* ib. 1502. *μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν* Rh. 198. *μέγα θράσος* ib. 693. *χάρμα μέγα* Her. 637. *ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς* Her. F. 1244. *μέγα σθένος* El. 958. *κλέος μέγα* ib. 1084. *τὸ μέγ' εἰς ἐδὲν μεθίστησι* Bel. fr. XX. 5. *δύνασθαί τι μέγα* Epist. V. et Hel. 1374. *μέγα* adverbial. usurpatum: *τε μέγ' ὀλβίε* Hec. 493. cf. Or. 1338. *μέγα φρονεσ' ἀν' Ἑλλάδα* Or. 806. Hæc dictio, *μέγα φρονεῖν*, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur *εἰς ἡμᾶς*) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. *ὦ μέγα σεμνὴ* Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. *μέγα ϛένειν* Med. 291. et *μέγα ϛενάζων* Iph. T. 957. *μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ* Hip. 1102. *μέγ' ἀρίϛα* Al. 745. cf. v. 901. *μέγ' ἀλγεῖ* An. 815. *μέγα φυσσῶν* Iph. A. 125. *μέγα ἀνέκλαγον* ib. 1062. *μέγα σθένει* Rh. 69. et Bel. fr. VII. *τȣ̀ς μέγ' αὐχȣ̃ντας δορὶ* Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. *μέγα ὀλβισθεὶς* Tr. 1253. *πνέων μέγα* Bac. 640. et ita *ὦ μεγάλα ἀμπνέȣσα* Tr. 1277. vid. etiam An. 188. *εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα* Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: *σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν;* Or. 693. *μεγάλα φέρω κακὰ* Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. *μεγάλα πάθεα* Ph. 1350. et Iph. A. 1334. *ὦ μεγάλα πράσσων* An. 387. cf. Iph. A. 346. *μεγάλα ἄχεα* Iph. A. 1334. *μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν* Rh. 195. *μεγάλα διώκων* Bac. 396. *μεγάλα ϛένοι* Cy. 197. *μεγάλοισι χαίρειν* Ion. 647. *μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη* El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. *μεγάλα βȣλεύοντες εὖ* Æol. fr. VII. 3. *τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ* Alcmæon. fr. III. *μεγάλ' ἔχειν νομίζεται* Aug. fr. VII. 4. *ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων* Fr. inc. B. 28. 4. *μεγάλα χαριϛήρια* Epist. III. 2) *Comp. μείζων. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον* Al. 716. *ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν* Tr. 1158. *ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον* Cy. 10. *ȣ̓κ ἐξ ἐμαυτȣ̃ μειζόνων γαμεῖν θέλω* Rh. 168. *μείζονας σαυτȣ̃ ξένȣς* El. 405. *εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις* Hec. 336. *μή μοι μείζων ἔλθοις* Al. 979. *Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ* Her. 1039. *μείζονος τόλμης* Bel. fr. IX. 4. *ἀρετὴν ἐχȣ́σης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι* Cresph. fr. XV. *ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα* Fr. inc. XXVI. 3. *πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζȣς* Med. 1083. *ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ* Sup. 1102. *ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται* Hec. 380. *μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν* Med. 907. *μεῖζον ἄρνυμαι κλέος* Al. 56. *παντὸς θανάτȣ μεῖζον* ib. 275. *τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν* Sup. 216. cf. v. 519. *φρόνημα μεῖζον* ib. 863. *μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν* Hel. 278. *μεῖζον φρονεῖν* Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. *τὸν θεὸν μεῖζον τίνσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας* Her. 1013. *ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ* Fr. inc. XXVI. 5. *δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον* eorund. CCXVII. 2. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* Hec. 233. *μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας* Med. 534. *μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας* Hip. 19. *εἰς μείζον' ἥκω* Bac. 1235. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ* Her. 933. *μείζω λέχη* El. 936. *βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς* Fr. inc. XXIX. 1. *ἐρῶντες μειζόνων* eorund. LXXI. 3. 3) *Superl. μέγιϛος. μέγιϛος ἀνὴρ* Ph. 1747. *τȣ̃ μεγίϛȣ Ζηνὸς* Al. 1139. *θεὸς μέγιϛος* Iph. A. 974. *ἀγὼν μέγιϛος* ib. 1004. *πάντων μέγιϛος πολέμιος* Syl. fr. I. 2. *δημιȣργὸς κακῶν μέγιϛος* Fr. inc. LIII. 8. *μεγίϛη σωτηρία* Med. 14. *πίϛιν μεγίϛην* ib. 22. *μεγίϛην μωρίαν* ib. 1227. *θεῶν ἁ δύναμις μεγίϛη* Al. 219. *Ἑλλὰς ἡ μεγίϛη* Iph. A. 1378. *ἔλαφος ἰδεῖν μεγίϛη* ib. 1588. *ναῦς ἡ μεγίϛη* Fr. inc. B. 16. *τιμὰς μεγίϛας* Hip. 1424. *εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος* Iph. A. 453. *μέγιϛον κράτος* Hec. 556. *ὦ μέγιϛον Ἕλλησιν φάος* ib. 841. cf. Bac. 608. *μεγίϛȣ θαύματος ἄξιον* Hip. 906. *μέγιϛον ἄλγος* Sup. 785. *ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιϛον* Iph. A. 633. *μέγιϛον κειμήλιον* Rh. 654. *Τροίας μέγιϛον ὠφέλημα* Tr. 698. *κακῶν μέγιϛον φάρμακον* Her. 596. *μέγιϛον ἆρ' ἦν ἡ φύσις* Phœn. fr. VII. 1. *ἀρετὴ μέγιϛον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν* Fr. inc. V. *ὦ μέγιϛον ἐχθίϛη γύναι* Med. 1323. *μέγιϛον κομπάσαι πάρεϛί σοι* Bac. 1231. *ὦ μέγιϛον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας* Her. 597. *ζῶσιν μέγιϛόν γ' εὐκλεεῖς* ib. 792. *ἐν κακοῖς εἶ μεγίϛοις* Or. 753. *μεγίϛων αἴτιος κακῶν* Med. 1080. *πένθη μέγιϛα* Hip. 1427. *μέγιϛα πήματα* Rh. 808. *τὰ μέγιϛα φίλων ὀλέσαντες* Her. F. 1428. *τίς τῶν μεγίϛων δειλὸς ὢν ὠρέξατο;* Ar. fr. XII. 3. *τὰ μέγιϛ' ἀγαθὸν* Lic. fr. I. 1. *τὰ μέγιϛα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε* Fr. inc. XXX. 3. *εὖ τὰ μέγιϛα πεπονθέναι* Epist. III.

Μέγεθος. *πόλεως μεγέθει ἐπηρμένη* An. 196. *ἐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν* Bac. 273. *μέγεθος τῶν πόνων* Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. *τῷ πάντων μεδέοντι* Fr. inc. CLV. 1. *μεδέεσα θαλάσσης* Or. 1690. *τόξων μεδέεσαν* Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro *μεθημ. μεθαμερίων ἐφόδων* Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. *μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τε πρόσθεν* Al. 1160.

Μέθη. *μέθη βρεχθεὶς* El. 326. *μέθης ταράσσει* Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. *μεθήκεσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα* Tr. 1270.

Μεθιέναι. *μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς* Or. 1671. *μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν* Hel. 1252. *ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω* Bac. 1069. *ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με* Hec. 27. *μεθῆκαν*, sc. *τὴν παρθένον* ib. 556. *ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε* Ph. 90. *μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν* Med. 1218. *βαρὺν βρόμον μεθῆκε* Hip. 1202. *ἣν παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων* Tr. 42. *μεθῆκα τόξα* Ion. 256. *κρεσας πλευρὰν—ὀχημάτων, μεθῆκεν* Phaëth. fr. VIII. 4. *εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν* Or. 1133. *τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν* An. 1017. *μεθεῖσαν θεε με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν* Ion. 233. *τετον μεθεῖσαν ἐκ μέσε λόγον* El. 797. *τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον* Hec. 888. *μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα* ib. 1128. *μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένε δέμας* Or. 1197. *μέθες με* Ph. 1219. cf. Or. 264. *δεξιᾶς ἐμῆς μέθες* Hip. 333. *μέθετε τάλανα* ib. 1372. *μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη* Al. 267. *τεμένη—μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεε* Sup. 1211. *μέθες ὀφρὺν* Iph. A. 648. *μέθετε τῶν ξένων χέρας* Iph. T. 468. *στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες* Bac. 350. *εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες* ib. 1263. *εἴσω προξένων μέθες πόδα* Ion. 1039. *μέθετον τὸ λίαν, μέθετον* Ph. 587. *εἴπως—ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη* Med. 177. *ἐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις* Al. 1114. *ἐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα* Ph. 271. *ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος* ib. 283. *ἔ σε μὴ μεθῶ ποτε* Med. 728. *τετοις ἄγεσιν ἐ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ* ib. 736. *πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ* Al. 852. *ἐάν σοι τεσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ* Her. 257. *μὴ μεθῆτε* Her. F. 521. *ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ* ib. 1378. *μεθεῖναι παρθένον* Hec. 554. *μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον* Med. 590. *πνεῦμα μεθεῖναι* Tr. 780. *ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων* Her. 108. *μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον* Hel. 1412. *τόνδε κίνδυνον μεθεὶς* Ph. 1235. *ῥᾳδίως ἔτω μεθεὶς* Sup. 1185. *μανίας πίτυλον μεθεὶς* Iph. T. 307. *τἀγγύθεν μεθεὶς* Rh. 482. *φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς* Tr. 777. *φάσγανον ματέρος ἔσω δέρας μεθεὶς* El. 1223. *ἐλευθέραν με μεθέντες* Hec. 551. *βίε χάριν μεθεῖσα* Med. 227. *ἐχθρὲς μεθεῖσα τὲς ἐμὲς ἀζημίες* ib. 1050. *φόβε μεθεῖσα* Hel. 562. *ἔ τοι μεθήσω* Or. 262. *μεθήσω σῶμα* Hip. 356. *μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστες λόγες;* Hip. 499. *ἐκ ἐλευθέραν θύρσε μεθήσεις χεῖρα;* Bac. 254. *τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει* Cy. 210. *μὴ ὡς μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικε* Her. 161. *τὰ πάρος νείκη μεθήσω* Hel. 1697. *μεθήσειν ἑκεσίῳ τρόπῳ* Med. 751. *μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων* Her. F. 627. *ἐκ ἂν μεθείμην*, sc. *τὴν δέλτον* Iph. A. 310. *μεθεμένα* (dor. pro *ένη*) *κτύπε* Or. 172. *τῆσδ' ἑκεσα παιδὸς ἐ μεθήσομαι* Hec. 400. *ἐκεῖνο ἐχ ἑκὼν μεθήσομαι* Ph. 522. *τεδ' ἐ μεθήσομαι νεκρε* ib. 1655. *σῶν γε γονάτων ἐ μεθήσομαί ποτε* Hip. 326. *ἢ μεθήσεσθε;* Tr. 464. *τῶνδε ἐ μεθήσομαι* Her. 267.

Μεθιστάναι. *τὲς τρόπες μεθιστάναι* Iph. A. 346. *τὸ μέγ' εἰς ἐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι* Bel. fr. XX. 6. *τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν* Œnei fr. V. 3. *δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα* Phry. fr. XI. 4. *ἐδὲ τεπιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν* Al. 172. *μεθέστηκεν χόλος* Med. 898. *εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ* ib. 911. *μεθέστηκεν φυγῇ* ib. 1295. *μεθέστηκας φρενῶν* Bac. 942. *πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον* Her. 488. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος* ib. 796. *μετέστησεν τύχας* ib. 935. *μετάστησόν με*

θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετάστησον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς μεταστήσω φόνȣ, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T. 1177. θέλω σε μεταστῆσαι πόνων ib. 991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς Med. 551. μετέστημεν φόβȣ Rh. 295. μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστῆναι βίȣ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστὰς Ion. 584. τάχα μεταστήσȣσ' ὕπνȣ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49. ȣ̓ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο Ph. 40. λύπης μεθίστασο Al. 1125. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν El. 1202. μεταστᾶσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.

Μεθορμίζειν. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον Bac. 929. τȣ̃ νῦν σκυθρωπȣ̃ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν μεθορμιεῖ σε Al. 801. ȣ̓ μητέρα—μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχȣσα συμφορᾶς Med. 258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.

Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων ib. 486. et 667. μεθυσθεὶς ib. 166. et 536.

Μειζόνως. Ἑκάβη με — ȣ̓κ ἀπώλεσ,' ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μειζόνως παθόντες Rh. 849.

Μείλιγμα. ὅταν — μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2.

Μείλινος. μείλινον ἀδονὰν Iph. A. 234.

Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσσων στυγίȣς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.

Μελαγχαίτας Al. 440.

Μελάγχιμος. πέπλȣς μελαγχίμȣς Ph. 375. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον Rh. 962.

Μελαγχρώς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες Or. 321.

Μέλαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269. ἐπ' ἀμφιπύλȣ ἔσω μελάθρȣ Med. 135. πρὸς πατρῷον μέλαθρον An. 924. cf. Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξȣσα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 368. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δȣ́λειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ Hec. 648. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον ἐγείρετε — πρὸ μελάθρων ib. 1354. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib. 1547. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F. 107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμȣ̀ς θεῶν Ph. 370. τήνδε κομίζȣσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346. λείπω μελάθρων τήνδε στέγην Al. 23. cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29. πρόσθε μελάθρων ib. 78. τἀμὰ ȣ̓κ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένȣς ib. 570. στυγεραὶ πρόσοδοι—χήρων μελάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib. 883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων ib. 1096. τᾶς φυγȣ́σας μέλαθρα Iph. A. 270. χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ' εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib. 376. φιλόπλȣτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν ib. 413. καθαρὰ, ȣ̓ νοσȣ̃ντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ μελάθρων—ἄϊον οἴκτȣς Tr. 155. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib. 1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ Βακχίȣ ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489. ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια μέλαθρα ib. 230. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017.

Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.

Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. μελαμπέπλȣς στολμȣ̀ς ib. 822. μελαμπέπλῳ στολῇ ib. 429. μελάμπεπλος Νὺξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. *μελαμφαὲς δι' ἔρεβος* Hel. 525.

Μελαναυγής. *νασμῷ μελαναυγεῖ* Hec. 154.

Μελάνδετος. *μελάνδετον ξίφος* Or. 819. et Ph. 1098. *φασγάνῳ μελανδέτῳ* Eu. fr. II. 2.

Μελάνιππος, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. XVIII. 2.

Μελανόπτερος. *φάσμα μελανόπτερον* Hec. 705.

Μελανοπτέρυξ. *μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων* Hec. 71.

Μελανοχρώς. *τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα πορθμὸν* Hec. 1105.

Μέλας. *μέλανα ϛολμὸν* Al. 215. *πόντος μέλας* Iph. T. 107. *μέλας θάνατος* Tr. 1314. *μέλας σκότος* Fr. inc. XL. 3. *μέλανες ϛολμοὶ* Al. 926. *μέλανας πέπλους* Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. *μέλαινα πέτρα* Hec. 1010. *μέλαιναν κῆρα* Ph. 957. *ᾄδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα* Hip. 1388. *μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ* Al. 760. *μέλαιναν αἴγλαν* Tr. 549. *νεὼς μελαίνης* Cy. 465. *μελαίνης νυκτὸς* ib. 597. et *ὦ νὺξ μέλαινα* El. 54. *χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην* Her. F. 46. *μέλαν αἷμα* Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. *φάσγανον μέλαν* Or. 1148. *μέλαν ξίφος* ib. 1472. et Hel. 1672. *εἰς μέλαν πέδον* Bac. 755. et 1063. *μέλαν νέφος* Her. F. 1216.

Μελέαγρος, *nom. propr. viri.* Sup. 904. et Meleag. fr. II.

Μελέδημα. *τὰ θεῶν μελεδήματα* Hip. 1103.

Μέλει. *οὐδὲν μέλει μοι* Hec. 1274. *ταῦτα κἀμοὶ μέλει* Or. 1097. *ὡς μέλει μοι καὶ τόδε* Ph. 1091. *θεοῖς μέλει* ib. 1205. *ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει* Hip. 104. *σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων* ib. 578. *κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι* Al. 729. *ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ* ib. 816. *σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ* ib. 1037. *ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω* An. 851. *αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος* Sup. 939. *ᾧ Δελφῶν μέλει* ib. 1202. *πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ ϛρατηλάτῃ μέλει* Iph. A. 645. *σφάγια ἄλλοισιν μέλει* Iph. T. 40. *τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τοῦδε ξὺν ἡμῖν* ib. 909. *σοὶ μέλειν χρὴ τἄλλα* ib. 1051. et Bac. 450. *σοὶ χρὴ πώλων μέλειν* Rh. 623. *μέλει ὁ σός μοι πόλεμος* ib. 647. *μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε* ib. 665. *οὕτος μητρὶ κηδεύειν μέλει* ib. 983. *μέλει, μέλει μοι* Tr. 1077. *μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει* Bac. 424. *οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει* ib. 930. *ᾧ θεῶν οὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει* Cy. 601. *μέλει μοι μάλιϛ' ἀδελφῶν τῶνδε* Her. 481. *Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων* ib. 717. *τῆς τύχης μέλει* Hel. 1440. *ἀρχαὶ νεὼς μέλουσί μοι* ib. 1596. *τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει* Ion. 414. *χοροὶ καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ* Her. F. 763. *θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν* ib. 772. *οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς* ib. 1220. *δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;* ib. 1242. *δακρύων μοι μέλει* El. 182. *μέλει αὐτοῖς οὐδὲν* Bel. fr. XXIV. 4. *γυναιξὶ τέχναι μέλουσι* Dan. fr. VIII. 2. *εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος* Meleag. fr. XI. 1. *ἢ νόμων οὐδὲν μέλει* Fr. inc. CLXXI. *ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου* Fr. inc. B. 12. 4. *οὐρανίδαισι μέλων* Tr. 842. *μελούσῃ καρδίᾳ* Rh. 770. *πυρὶ μέλουσαν Ἰδαίῳ* Hel. 198. *μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀριϛ.—οἶσθά ποτε μέλον* Epist. V. cf. Iph. A. 1563. *ἄλλοις μελήσει ταῦτα* Ph. 935. *αὐτῷ μελήσει* Med. 1055. *κείνῳ μελήσει ταῦτα* Iph. A. 715. *ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει* Bac. 536. *παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις* Her. 713. *τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει* Ion. 36. cf. Her. F. 727. *τοῖσδε μελήσει γάμος* El. 1342. 2) *med.* *γάμους ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι* Ph. 766. *Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα* Hip. 60. *σίτων μέλεσθε* ib. 109. *ἕτεροι σοῦ πλέον οὐ μέλονται* Her. 355. *ἀΐδᾳ μέλονται κάτω* Hel. 1176. *σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς* Iph. T. 644. *λόγων πόλεως μελομένῳ τυχεῖν* Her. 97. *ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς* Ph. 1312.

Μέλειος. *μέλεια ἔτλας* Hel. 366. vid. not.

Μέλεος, propr. *niger*, sed plerumque pro *infelice* seu *misero* usurpatur. *ὦ μέλεος* Or. 90. 160. 447. et 837. *θοάζων σε τὸν μέλεον* ib. 335. *ὦ μέ-*

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμȣ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπȣν ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. αἴδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίȣ μελέȣς πύργȣς Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἲ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἁ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ȣ̓ πάρα μοι μελέᾳ ϛενάχειν; Tr. 106. ἀκάτȣ μελέας ib. 1100. τράγȣ χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. μέλεος ἁμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐζεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δȣ̃ς πατροφόνȣ ματέρος Or. 192. μέλεα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατὴρ Iph. T. 854.

Μελετᾷν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾷν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτῃ κατατρυχομένȣς Med. 1099. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδȣ̃ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἷα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνος ξȣθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξȣθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξȣθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφȣ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, *cunctatur*, Or. 420. ὅπȣ σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἴσχιϛα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξασ', ἃ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακὸν, ȣ̓δὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρήζεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλȣσιν, ἢ πάρεισιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρȣς; Hel. 1609. τί γ' ȣ̓ μέλλεις; Ion. 999. τȣ̃ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σȣ̃ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκȣ El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλȣσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλȣσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλιϛ' Ἄρης ϛυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὔριον μέλλȣσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλȣσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλȣ́σας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ȣ̓κ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλȣσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίϛατο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαϛήματα Hec. 1204. ȣ̓ πρόμαντις ὢν ἔμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.
Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.
Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385. ἥϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρϐ παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος ἀΐδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μϐσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτῃ μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεταί μϐ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἳ καταλείπϐσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινϐσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρϐς τοίχϐς μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βϐπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπῃ Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.
Μέλπειν. ἰαχὰν, οἵαν μέλπει Med. 149. ὅπϐ—χοροὶ μέλπϐσιν ἐγκυκλίοις—πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἃ μέλπϐσ' ϐ σαφῆ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc. τὸν παιᾶνα ib. 660. ὦ τᾶς ἑπταφθόγγϐ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ϐ τὰν Ἄργει μέλπϐσ' (i. e. ϐσα) Ἥραν Iph. T. 221. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. πολλά σε μϐσοπόλοι μέλψϐσι Al. 448. λωτϐ κατὰ πνεύματα μέλπῃ (2 sing. præs. med.) μϐσαν Ph. 794. ἀχόρϐς στοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.
Μελῳδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας Rh. 923.
Μελῳδός. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. τᾶς μελῳδϐ Μϐσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελῳδοὶ Iph. A. 1045.
Μεμηχανημένως Ion. 809.
Μεμπτός. ϐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νείλϐ μεμπτόν ἐστί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ϐ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.
Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπϐσίας ib. 962. Λοξίᾳ μέμφομαι Or. 285. ϐδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῷ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεϐ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ϐ μεμφόμεσθά γε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐραστήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὕρημα—μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. στρατὸς ἂν ϐ μέμψαιτό με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El. 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ϐ τϐτ' ἐμέμφθην Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μϐ—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμφθεῖσα Hel. 31.
Μέμψις. διπλῆν φοβϐμαι μέμψιν Al. 1060. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἕξεις

μέμψιν Her. 974. *μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ* Ion. 1558. *μέμψιν εὐλαβȣμένη* Dan. 37.

Μενεαίνειν. *ἀσπερχὲς μενεαίνȣσα* Dan. 51.

Μένειν. *μένειν ἀνάγκη* Hec. 901. *τίς κακῶν τελευτὰ μένει;* Or. 187. *μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις* ib. 258. *μένε ἐπὶ ϛρωτȣ͂ λέχȣς* ib. 313. *τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει* ib. 1275. *ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει* Ph. 1632. *μέν' εὐτυχȣ͂σα* ib. 1679. *εἰ μένειν δεῖ* Med. 355. *μένε καὶ γῆρας* ib. 1396. *τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;* Hip. 369. *εἶτ' αὐτȣ͂ μένεις* An. 962. *μένε κατ' οἶκον* Iph. A. 656. *ȣ̓κ ἐξ ἴσȣ μένομεν Εὐρίπȣ πύλας* ib. 804. cf. v. 813. et 815. *μενέτω κατ' οἴκȣς* ib. 996. *παγαὶ πατρῷαι μένȣσί σε* ib. 1518. *ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος* ib. 1614. *ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω* Iph. T. 959. *ȣ̓ μένȣσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βȣλὰς* Rh. 68. *ψυχρὰν ἄησιν—μένȣσι καρτερȣ͂ντες* ib. 418. *χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν* ib. 988. *μένȣσι πρύμνηθεν ȣ̓͂ρον* Tr. 19. *ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις* ib. 350. *ȣ̓κ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν* ib. 431. *τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει* Bac. 390. *ȣ̔͂ σε λεύσιμος μένει δίκη* Her. 60. *μυρίοι με μένȣσιν ἀσπιϛῆρες* ib. 278. *'Αλκάθȣ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει* ib. 280. *εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων* ib. 478. *δειλίᾳ μένειν* ib. 701. *μένειν δόρυ* ib. 744. *πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ* Hel. 1014. *ἐν ταυτῷ μένειν* ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. *σιωπῇ τȣ͂τ' ἀκύρωτον μένει;* Ion. 801. *δύσκλειαν, ἣ μένει με* Her. F. 1152. *ȣ̓δὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενȣ͂ς μένει* El. 389. *ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει* Phi. fr. VIII. 1. *πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει* Pro. fr. V. *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει* Tem. fr. XV. 1. *ἀθῷος μένει* Fr. inc. XVI. 5. *ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει* eorund. LXI. 2. *ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων* An. 76. *τὰς σὰς ȣ̓ μένων ἐπιϛολὰς* ib. 965. *τὰ τῶν 'Ατρειδῶν μὴ μένων μελλήματα* Iph. A. 818. *σαίρειν ϛέγας μένων τέταγμαι τάσδε* Cy. 30. *μένοντες* Al. 425. *οἱ μένοντες τȣ̀ς ἀπόντας ἠδίκȣν* Sup. 152. *δόμων πάρος μένȣσα* Or. 1217. *τὴν ἐπιȣ͂σαν ἡμέραν μένȣσα* Ph. 1632. *ὡς μένȣσ' ἀκȣσίως* Tr. 1011. *ἢ τὸ χρεὼν πόσει μένȣσα* Melan. fr. VIII. 3. vid. not. *ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκα* Meleag. fr. XII. 1. *ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν* Iph. A. 580. *ὃς ȣ̓͂τε πίϛιν, ȣ̓͂τε μάντεων ὄπα ἔμεινας* Hip. 1322. *ȣ̓δεὶς μέχρι τέλȣς ἔμεινεν εὐτυχῶν* Antiop. fr. XXXIX. 5. *μεῖνον* Ph. 904. et Iph. A. 855. *μεῖνον παρ' ἡμῖν* Al. 1154. *ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὅρκοι* An. 1001. *μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν* Med, 340. cf. v. 374. *παῖδας μεῖναι τȣ̀ς ἐμȣ̀ς αἰτήσομαι* ib. 780. *ἡμέρας μεῖναι φάος* Rh. 66. *ȣ̓δὲ τȣ̀ς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες* An. 570. *μείνασ' ἔτι σμικρὸν χρόνον* Med. 389. *μείνασ' ἄκȣσον* El. 226. *ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ* Or. 1659. *ἀπορίαν ȣ̓ μενῶ* Ph. 747. *ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν* Med. 323. *μενεῖς ἄσυλος* ib. 728. *θανὼν αὐτȣ͂ μενεῖς* Al. 491. cf. Ion. 1038. *μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν* Sup. 33. *ȣ̓ μενȣ͂μεν ἥσυχοι* Iph. T. 1434. *ȣ̓ μενῶ* Rh. 687. *μάραγνα—μενεῖ σε* ib. 818. *τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν 'Ιλιάδων μενεῖ;* Tr. 245. *εἰ διὰ τέλȣς ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε* Bac. 1260. *ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τȣ̓μὸν λέχος* Hel. 809. *ὡς ȣ̓ μενȣ͂ντά με* Rh. 145. cf. Her. 693. *ἵνα δόρατα μέμονε δάϊα* Iph. A. 1495. *δίδυμα μέμονε φρὴν* Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλας Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεὺς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾷν. *σφάξαι νιν μενοινᾷς* Cy. 447.

Μένος. *μένος ξύϛασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ* Hip. 983. *χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος* Her. 429.

Μέριμνα. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχυς ἰὼν ὁδὺς Or. 632. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μυσοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἵ συ μέριμναν ἕξυσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκυ εἰς μέριμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἕξομεν κᾆκεῖ μερίμνας Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509.

Μέρος. μάλιϛα τυκείνυ εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκύσας σῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίυ τὸ πλέον μέρος ἐν ϛοναχῆσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζυ πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τῦ μέρυς ἔχων τὸ πλεῖϛον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος ib. 241. δεῖ δῦναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τυμὸν μέρος Iph. A. 499. μέτεϛιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, *quod ad te attinet, quantum in te est*, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τυμὸν μέρος. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτυ μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς υκ ἦν μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖϛον ἡμέρας τυτῷ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ὗ τὸ πλεῖϛον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλυσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδὺς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγῦμαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρη ϛαθμῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κύραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. θύρας μεσαύλυς Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μεσόμφαλος ἑϛία Ion. 462. μεσομφάλυς ἕδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβυ Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρυ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διὰ μέσυ αὐχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θιάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσην Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (pro μέσην) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσην El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχυς εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ 'ν μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηϛόν τι βύλευμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἥκει Iph. T. 421. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινὺς—εἰς μέσον λόγυς Tr. 54. πολλὺς ἐν μέσῳ λόγυς ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐϛι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσυ λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσων Ph. 1144. μέσα Αἰετὸς υρανῦ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσῦν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κυδέπω μεσοῖ Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910.

Μέσσος, poet. pro *μέσος*. *ȣρανȣ̃ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν* Her. F. 403.

Μεσός. *τὸ Ἄργος αὐτȣ̃ μεσὸν* Iph. T. 804.

Μέσως. *φόβον παρέσχεν ȣ̓ μέσως ὅδε κτύπος* Hec. 1113. *πόλεως ȣ̓ μέσως εὐδαίμονος* An. 874. *μέσως εὔνȣς ἐμοὶ* Her. F. 58. *περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν* Fr. inc. CLXVIII. 2.

Μετὰ, 1) cum genit. *νεκρῶν μέτα* Hec. 209. *μεθ' ὅπλων* Or. 572. *ἐμȣ̃ μέτα* ib. 1071. *νεβρίδων μέτα* Ph. 798. *πολλῶν μέτα* ib. 901. *μὰ τὸν μετ' ἄϛρων Ζῆνα* ib. 1013. *δυνόντων μέτα* ib. 1124. *δυοῖν παίδοιν μέτα* ib. 1358. *μετ' ἀνδρὸς* Med. 33. *μητρὸς μέτα* ib. 897. *μετ' ὄλβȣ* Hip. 1113. *δαίμονος τȣ̓μȣ̃ μέτα* Sup. 592. *ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων* ib. 952. *ὅπλων μέτα* Iph. A. 65. *τȣ̃ ὄχλȣ μέτα* ib. 526. *μέτα σωφροσύνας* ib. 544. *Δαναϊδῶν μέτα* ib. 729. *γνώμης μέτα* ib. 923. *μετὰ φιλοχόρȣ κιθάρας* ib. 1037. *χρημάτων μέτα* Iph. T. 756. *ἀλλήλων μέτα* ib. 841. *συγγόνȣ μέτα* ib. 1420. *χειρὸς ἀσιδήρȣ μέτα* Bac. 735. *ὑμεναίων μέτα* ib. 1272. *μετὰ Νυμφᾶν* Cy. 68. *ἀσκȣ̃ μέτα* ib. 151. *ἀμαθίας μέτα* Antig. fr. XII. 1. *μετ' ὀργῆς* Fr. inc. XXIII. 1. *κινδύνȣ μέτα* eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. *Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισί τε μέτα* Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. *μεθ' ἡμέραν* Or. 58. et Bac. 485. *ἃ 'γὼ μέθ' ἥκω δεῦρο* Ph. 444. *ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα* Al. 47. *ἵππειον μέτα ὄχημα* ib. 67. *ἅρμα Διομήδȣς μέτα* ib. 486. *νεκρȣ̀ς μέτα* Sup. 670. *ζωϛῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα* Her. 218.

Μεταβαίνειν. *ἄνω μεταβὰς βίοτον* Hip. 1292.

Μεταβάλλειν. *δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει* Or. 1006. *χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλȣσι* Med. 121. *μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας* Hip. 204. *μεταβάλλει δυσδαιμονία* Iph. T. 1120. *φαεννὰς ἄϛρων μεταβάλλει ὁδȣ̀ς Ζεὺς* El. 728. *καιναὶ καινῶν μεταβάλλȣσαι χθονὶ συντυχίαι* Tr. 1118. *ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡλίȣ μετέβαλεν ἅρμα* Or. 1002. *μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν* Bac. 54. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων* Her. F. 884. *μεταβαλὼν ἄλλȣς τρόπȣς* Iph. A. 343. *μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς* ib. 363. *ὄνομα μεταβαλὼν* Cy. 687. *ὦ μεταβαλȣ̃σα μυρίȣς βροτῶν* Ion. 1512. *μεταβαλȣ̃σ' ἀϊδρίας* ib. 1614. *μεταβαλȣ̃σα ἡ τύχη* Her. F. 480. *θεȣ̃ πνεῦμα μεταβαλὸν* ib. 216. *μεταβαλλομένȣ δαίμονος ἀνέχȣ* Tr. 101. *ῥᾴδια ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ* Hip. 1118.

Μεταβολὴ, et dor. ολά. *μεταβολὴ πάντων γλυκὺ* Or. 234. *μεταβολὰ κακῶν* Her. F. 734. *εἰς μεταβολὰς ἦλθον* Iph. A. 500. *πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων* ib. 1101. *λίαν διδȣ̃σα μεταβολὰς* Iph. T. 722. *μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον* Tr. 611. cf. Bac. 1265. *φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν* Her. F. 1292. *μεταβολὰς τῆς τύχης* Œd. fr. XI. 2. *ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* ejusd. fr. XII. *μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ* Fr. inc. CLXX.

Μεταβȣλεύεσθαι. *μεταβȣλευσόμεσθα* Or. 1526.

Μεταγιγνώσκειν. *μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα* Med. 64. *ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε* Iph. A. 1425.

Μεταγράφω Iph. A. 108.

Μεταδιδόναι. *μεταδιδȣ̀ς σοι πόνων ἐμῶν* Or. 281. *λόγȣ μετάδος* ib. 153. *μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας* ib. 450. *μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας*. *μετάδος δ', ὅσον κ. τ. λ.* Sup. 57. sq. *δόξης μετάδος* Iph. T. 1030. *δακρύων μεταδȣ̀ς* And. fr. XXII. 2.

Μεταδρομή. *μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἡλαυνόμεσθα* Iph. T. 941.

Μεταίρειν. *τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα;* Iph. T. 1157.

Μεταίτιος. *τάφȣ μεταίτιον γενέσθαι* Sup. 26.

Μεταίχμιον. *εἰς μέσον μεταίχμιον* Ph. 1370. *ἐν μεταιχμίοις ὅρκȣς συνῆψαν* ib. 1246. *ἡγȣ̃ σὺ πρὸς μεταίχμια* ib. 1285. *ἔϛη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς* Her. 803.

Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.

Μετακλαίειν. *τὸν ἐμὸν βίον—ȣ̓ μετακλαίομαι* Hec. 214.

Μετακύμιος ἄτας Al. 91.

Μεταλαγχάνειν. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος* Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her. F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib. 766. φθίνυσ' αἰτίοις προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὡς εὖ μεταλλάσσυσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκληρῶς μεταλλάσσυσιν εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. μεταλλάσσων ἀεὶ Antiop. fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὐδεμία μείζων ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Epist. IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάυ μετανισσόμεναι συγγὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφυς μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνονος πέμψαντος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mutavi* Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μύσας καὶ μετάρσιος ἦξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. μετάρσι', ὐ βέβαια Her. F. 1093.

Μετάστασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; Hec. 1266. μετάστασις γνώμης An. 1004. ἡλίυ μετάστασιν Iph. T. 816. πολλὰς τῦ βίυ μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1.

Μεταστείχειν. ἣν μεταστείχω ποδὶ Sup. 90. μεταστείχων σε Hec. 509.

Μεταστένειν. μεταστένομαι σὸν ἄλγος Med. 996.

Μεταστρέφειν. ὔτε ναυκλήρυ χερὸς,— μεταστρέφυσαι Hip. 1226. ὁρᾷς τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. ταχὺς μετέθυ λύσσαν Or. 254. μετετέθην εὐβυλίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, dor. pro οπή. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494.

Μετάτροπος. μετάτροποι πνέυσιν αὖραι δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτεστιν ὐδὲν Hec. 436. ὧν μέτεστί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι τῶν βυλευμάτων Med. 886. σοί πυ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγυ An. 592. cf. Her. 665. et 666. ὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι, μή μοι μετέστω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρυ γάμων Ἑλένης τε; ib. 1236. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέτεστι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro μέτεστι: φέγγος εἰσορᾶν θεῦ τόδ' ὐκέθ' ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγυ μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῦ ξένων δρασμῦ μέτα; Iph. T. 1300. κἀμοὶ μύθυ μέτα; El. 1295. ὔκυν μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς Αἰόλυ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion. 1297.

Μετέρχεσθαι. ὃς μετέρχεται δόμυς Ph. 267. ἢ τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. ἣν ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib. 582. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1. ὐκ ἄρ' ὡς θανυμένυς μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 512. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον Med. 6. ὐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες Bac. 712. τῆς κακίστης οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τῶν παρεστώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδὺς Ion. 930. μὴ μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An. 993. τὺς ὑβρισθέντας γάμυς Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθȣ̃σιν φίλων δώσω Her. 1023.

Μετεύχεσθαι. οἶσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.

Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχȣσι; Med. 117. μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν θοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. ȣ̓δὲν μετέχων An. 500. τȣ́των μετέχȣσα Al. 748. ȣ̓δὲν γνώμης μετέχȣσα Fr. inc. CLVIII. 5. κᾀγὼ μετέσχον φόνȣ Or. 32. οἳ—μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείϛων μετέσχον Ἡρακλέϊ Her. 8. cf. Hel. 722. κᾀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. ȣ̓κȣ̃ν μετασχεῖν κᾀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμȣ μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ̃ καὶ τȣ̃ κακȣ̃ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσȣ τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.

Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Μετιέναι. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἱμάτȣ θεᾶς βωμὸν, ἤ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.

Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τȣ̀ς μετοικȣ̃ντας ξένȣς Sup. 892.

Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.

Μετοίχεσθαι. καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο Iph. T. 1332.

Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.

Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.

Μέτοχος. μέτοχος τȣ̃ φόνȣ Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.

Μετρεῖν. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἣν—ȣ̓δὲ μετρήσειας ἂν Œd. fr. XVII. 2.

Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βακχίȣ μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχȣσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.

Μετρητός. ὦ πένθος ȣ̓ μετρητὸν Bac. 1242.

Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεȣ̃ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τȣ̈νομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ȣ̓ μέτρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.

Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε μετρίως σπȣδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.

Μέτρον. ὧν γ' ȣ̓́τε μέτρον, ȣ̓́τ' ἀριθμὸς ἔϛι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ϛαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταῦτ' ἔχȣσ' Ἀλκήϛιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.

Μέτωπον. ἱδρὼς, ὃν ἐκ μετώπȣ πολλάκις ἔϛαζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.

Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὅρκȣς μηδαμῶς ἀτιμάσῃς ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.

Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.

Μηδείς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδέν ἐϛιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνε ib. 1183. *μηδὲν ἄγαν* Hip. 265. *τὰ μηδὲν ὄντα* Tr. 609. *μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι* Ion. 594. *τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει* Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. *ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι* Ph. 806. *Κύπρις ὧδ' ἐμήσατο* Hip. 1400. *τί σοι μήσομαι;* ib. 593. *κακὰ μήσεται* Her. F. 1076.

Μῆδοι. *τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων* Bac. 16.

Μηκάς. *μηκάδων βοσκήματα* Cy. 188.

Μηκιστεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.

Μῆκος. *μακρὸν μῆκος χρόνε* Or. 72. cf. v. 1215. *πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;* Hel. 1284. *πλέθρε μῆκος εἰς εὐγώνιον* Ion. 1137.

Μηκύνειν. *χρόνον μηκύνωμεν* Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. *μηκῦναι βίον* Her. F. 143.

Μήλειος. *αἷμα μηλείε φόνε* El. 92. *μήλειον γάλα* Cy. 217.

Μηλοβότας. *μηλοβότα ϛασίωρον* Cy. 53.

Μηλοθύτης, vel dor. *ύτας*. *ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ* Al. 119. *βωμὸς μηλοθύτας ζητοῦσα* Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovis. *μάντεις μῆλ' ἔσφαζον* Ph. 1261. *μῆλα λαβόντες* An. 1101. *λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν* Sup. 1200. *μῆλα νέα* Cy. 28. *ὡς μῆλα εἰσδεχώμεθα* ib. 35. *μήλων βορᾷ* ib. 122. *μήλων τόκον* ib. 161. *ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι* Ion. 229. *προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων* ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος. *τὸν Αἴτνας μηλονόμον* Cy. 656.

Μηλόσπορος. *Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν* Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. *μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* Pli. fr. III.

Μηλοφόρος. *μηλοφόρον καρπὸν* Her. F. 396.

Μὴν, *nom. subst.* mensis. *ἐς τρίτην μηνὸς* Al. 322. *κυκλὰς Καρνείε μηνὸς ὥρα* ib. 452. *κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης* Ion. 1156. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *μηνῶν φθινὰς ἀμέρα* Her. 779. *θέρος τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας* Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. *ὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;* Rh. 534.

Μήνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. *μηνίων ϛρατηλάταισιν* Rh. 494.

Μήνιμα. *Κάδμε παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων* Ph. 941.

Μῆνις. *χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν* Iph. T. 1273. *μῆνιν κεύθειν* Her. 762. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* Hel. 1371. *μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων* El. 1261.

Μηνύειν. *σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν* Hip. 1077. *σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ* Sup. 98. *τί μηνύεις νέον;* Bac. 1028. *ἐσθλόν τι μηνύσειας* El. 620. *μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ* Hip. 520. *μηνύσαι κακὰ* Ph. 1224. *εἰ ἀγαθά μοι μηνύσετε* Ion. 750. *ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ* Hip. 296. *πρᾶγμα μηνυθὲν* Ion. 1563.

Μηνυτής. *μηνυτὴν χρόνον* Hip. 1051.

Μηριόνης, *nom. propr.* Iph. A. 201.

Μηρός. *κατὰ μηρῷ καλύψας* Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. *γυμνοῖσι μηροῖς* An. 599.

Μήτηρ. *ὑπὲρ μητρὸς φίλης* Hec. 30. *μῆτερ* ib. 402. *ὦ μῆτερ* ib. 55. et 414. *ὦ φίλη μοι μῆτερ* ib. 409. *γεραιὰ μήτηρ τέκνων* ib. 621. *ὦ γαῖα μῆτερ* Hip. 601. et sine *ὦ* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ* Al. 760. *ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ* ib. 773. *παῖ τῆς μελῳδε μητέρος* Rh. 393. *μυρίων μῆτερ τροπαίων* Tr. 1222. *Ῥέας μητρὸς* Bac. 59. *μητέρα χθόνα* Hel. 40. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* ib. 1372. *ῥοθίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα* ib. 1468. *μήτηρ πάντων* (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. *ὑγρὰ μήτηρ* St. fr. III. 3. *ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ* Fr. inc. XLV. *ἔϛιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς* eorund. LVII. 1. *ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ* eor. CLXXXV. 2. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπες χρὴ τέκνα* An. 229. etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. *μητροκτονοῦντα* Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. *τε μητροκτόνε τεχνάσματ' ἐϛὶ ταῦτα* Or. 1559. *μητροκτόνες ἀγῶνας* Tr. 363. *κηλὶς μητροκτόνος* Iph. T. 1200. *δίκην αἵματος μητροκτόνε* Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.
Μητρυιά. μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἡ 'πιȣσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μήτρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμὲν ib. 1330. ȣ̓δὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.
Μητρῷος. μητρῷον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῴᾳ Med. 1309. μητρῷ' ὀνείδη An. 623.
Μήτρως. μή ποτε μήτρωος ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.
Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχρὰ μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἷ' ἐμηχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ ȣ̓δὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.
Μηχανή. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996. ἄν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν ϛήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυϛάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. τροφȣ̃ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκȣσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμȣ̃σι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεϛῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
Μηχάνημα. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἥρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.
Μηχανοῤῥάφος An. 1117. μηχανοῤῥάφοι κακῶν ib. 448.
Μῆχος κακῶν An. 537.
Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμȣς βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμȣ̃ γε μὴ μιαίνοντος θεȣ̀ς Her. 265. κλέος τȣ̓μȣ̃ πατρὸς ȣ̓κ ἂν μιάναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν ȣ̓ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. ϛέφη μιαίνεται Her. 71. ȣ̓ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.
Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.
Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνȣ Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνȣ Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνε Med. 1346. τὰς μιαιφόνȣς κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. ȣ̓κ ἔϛιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.
Μιαρός. Κιθαιρὼν μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. ȣ̓ μιαρά σοι ταῦτ' ἔϛιν Aug. fr. IX. 3.
Μίασμα. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἔκ τȣ χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταὐτὸν χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 2.

Μιάϛωρ. σέ, μιάϛορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα An. 616. οἵδ' εἰσιν σῷ κάρᾳ μιάϛορες Med. 1371. ἀνοσίȣς μιάϛορας El. 683. τὴν Ἑλλάδος μιάϛορα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον ϛρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἔπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμȣ̃ Bac. 18.

Μιγνύναι. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An. 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El. 756. σπονδὰς—ἐχίδνας ϛαγόσι μιγνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρȣ μέμικται καὶ βροτȣ̃ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπίκȣρος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρȣ̃ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ȣ̓χὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ȣ̓ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ȣ̓ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ȣ̓ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχȣσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τȣ̃ βίȣ Her. F. 503. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, ϛέρξȣσ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζȣ Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) *Comp.* a) ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ȣ̓κ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν ȣ̓δὲν ἐλάσσον' Ἄργȣς Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὺν ȣ̓κ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. τȣ̈́λασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται τȣ̈́λασσον ib. 543. θαῦμα, ἔλασσον τȣ̈́νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ȣ̓κ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἔλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ȣ̓κ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεί μοι συμφορὰ ȣ̓δὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλις An. 193. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. 3) *Superl.* ἐλάχιϛος. ἐπ' ἐλαχίϛοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τἀλάχιϛα λυπȣμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. ϛεφάνȣς μίλακος ἀνθεσφόρȣ Bac. 702.

Μίμας, *nom. gigantis.* Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμȣ́μεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμȣ̃ τρόπȣς πατρὸς δικαίȣ Hel. 946. τετράπȣν μιμήσομαι λύκȣ κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλȣ̃ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel. 73. τȣ̃ σȣ̃ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπȣ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φᾶσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα Iph. T. 294. Ἐριχθονίȣ τȣ̃ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ȣ̓δὲ αἰδὼς Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὅ μȣ φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκȣ́σης

τῆσδε μέμνηται τί μȣ ib. 992. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 741. ȣ̓ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. ἁ Τροία ἁμῶ πατέρος μέμναται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδȣ̃ Or. 125. μέμνησο μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκȣ́σας Rh. 522. ἄλλȣ λόγȣ μέμνησο Hel. 119. μέμνησο τȣ́των Epist. IV. μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνημένȣς Sup. 1168. γάμȣ μεμνημένȣς Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315. πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν ȣ̓ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὧν ȣ̓ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.

Μῖμος. τετράπȣν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, passim per totum Euripidem.

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule devictæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιξοβάρβαρος Ph. 140.

Μιξόθηρ. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161.

Μιξοπάρθενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίȣς Or. 517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας, μισȣ̃σι δ' ἀστοὶ ib. 707. sq. ἐμὸν πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιὰς An. 926. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup. 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ, ὅσοι χρῄζȣσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109. μισȣ̃σι τȣ̀ς αἰνȣ̃ντας Iph. A. 980. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν Rh. 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. μισῶ τὸν ἀσκὸν Cy. 527. μισεῖ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἐσθλȣ̀ς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας μισῶ ib. 650. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ ὄντως, οἵτινες φρονȣ̃σι κ. τ. λ. Ar. fr. XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ἤθη μίσει ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Inus fr. X. 3. πῶς μισῶ γελοίȣς Melan. fr. XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. κακȣ̀ς μισεῖ Tem. fr. VI. 3. μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ σοφιστὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or. 571. μισῶν ȣ̈ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. οἱ πέρα μισȣ̃ντες Fr. inc. B. 45. 2. πᾶσαν μισȣ̃σ' (i. e. ȣ̃σα) Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μισȣ̃ν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα ȣ̓δέποτε Epist. V. θεοί σε μισήσειαν Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 597. cf. v. 611. μισȣ́μεθα ib. 400. μισȣ́μεθ' ȣ̈τως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428. μισῇ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισȣ́μενον πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισȣμένην An. 33. οἶδά σοι μισȣμένη Tr. 898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισȣμένη ib. 1241. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύπριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Meleag. fr. VI. 4.

Μισθός. μισθός ἐστιν ȣ̃τος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An. 610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. μισθὸν ȣ̓κ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib. 165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχȣσ' ἐν ἀγκάλαις ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel. 977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. μισθȣ̃ τȣ̀ς γάμȣς ὠνȣμένη ib. 1090. πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4. μισθὸν λαβȣ̃σαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγȣ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. μισθὸν ȣ̓κ ἀηδῆ, ȣ̓δὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V. μισθȣ̀ς φέρειν Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V. ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας Iph. T. 525.

Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.

Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἄπο ἔρριψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν Hec. 924. ἁ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο El. 162.

Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.

Μνᾶσθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.

Μναστεύειν, dor. pro μνησ. μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.

Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει, sc. ἐμοῦ Bac. 46.

Μνῆμα. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἕν; ib. 1053. ἀμφὶ μνῆμα τοῦ Ζήθου Ph. 147. ποῦ θήσεις μνῆμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνῆμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνῆμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.

Μνημεῖον. τοῦτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὅρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά μου διὰ μακροῦ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.

Μνήμη. τάφου μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τούτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν οὐδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.

Μνημονεύειν. μνημονεύων οὐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὔσεται) ἡ χάρις Her. 335.

Μνηστεύειν. μνήστευε πολλὰς Al. 723. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ὦ ἐμὲ μνήστευον El. 313.

Μνήστευμα. ὦ κακὰ μνηστεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα γυναικὸς Hel. 1530.

Μνηστήρ. μνηστὴρ Ἑλένης Hel. 98. μνηστῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.

Μογεῖν. μογοῦντα πλευρὰ Al. 852.

Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχεα μογερὰ Med. 205.

Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν προὔλαβον μόγις πόδα ib. 1253.

Μόθων Bac. 1058. vid. not.

Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. ποίᾳ μοίρᾳ ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοίρᾳ ib. 1559. ὅπου μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἁμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτου προσλήψεται ib. 987. μοίρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. οὐδ' ἔστι μοίρας ἀπαλλαγὴ ib. 1256. οὐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 609. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχουσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1491. κλήρου κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσσιδώτειρα ib. 899. ὦ μοίρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε ib. 1334. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἁ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνε ib. 1290. *μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν* ib. 1301. *πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν* Antiop. fr. XVI. 2. *τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραςρέφων* Melan. fr. XII. 3. *ὦ μοῖρα* Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. *ὦ μοῖρα δυστάλαινα* Her. F. 456. *δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται* Hip. 894. *τριῶν μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις* Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. *ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένες* Epig. I. 4.

Μολεῖν. *κακὸν τᾷ Σιμεντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε* Hec. 642. *ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν* ib. 928. *ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε* Or. 151. *διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς* Ph. 1294. *διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον* Med. 1082. *διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ* Hip. 587. sq. *διὰ πυρὸς ἔμολον* El. 1182. *μόλετε πρὸς θεῶν* Hec. 1093. *μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον* Or. 178. *μόλε πρόδομος* Ph. 303. *ὦ μόλε φίλοις ἐπίκερος* An. 509. *μόλε τοξήρης* Rh. 226. *ὅπως ἐς γῆρας μόλοι* Al. 53. *μόλοι, ὡς ἐγὼ χρήζω μολεῖν* Hel. 1217. *εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ* El. 345. *εἰς ταὖθ' ὅταν μόλητον* Ph. 588. *μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ* Ion. 1558. *εἰς πάτραν μολεῖν* Hec. 541. *δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν* ib. 993. *βέλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;* Or. 94. *ἐπίκερον μολεῖν τοῖς δεομένοισι* ib. 1226. *τειχέων ἔσω μολεῖν* Ph. 269. *πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν* ib. 730. *πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν* ib. 1591. *δόξασά πε ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν* Med. 1172. *μολεῖν κατὰ γαίας* Al. 105. *ἐκ ἔςι τὲς θανόντας ἐς φάος μολεῖν* ib. 1079. *διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν 'Αργείοις* Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. *πρὶν φάος μολεῖν χθόνα* Rh. 223. *λόγχην πρὶν διὰ ςέρνων μολεῖν* ib. 684. *μολεῖν εἰς κατασκοπὴν* Bac. 836. *ἀρκύων μολεῖν ἔσω* Cy. 195. *ὤφελες εὐτυχέςερον μολεῖν* Her. 248. *πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν* Ion. 846. *εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν* Dan. 24. *ἐς εὐνὴν μολεῖν* Antiop. fr. XXX. 3. *πᾶς τις εἰς σὲ βέλετ' ἀνθρώπων μολεῖν* Fr. inc. LXXVIII. 2. *ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑςίαν* Hec. 1216. *ἀθλίως πράσσεσιν εὐτυχὴς μολὼν* Or. 449. *μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνε μολὼν* Ph. 482. *ὡς εἰς λόγες συνῆψα Πολυνείκει μολὼν* ib. 709. *σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ* Hip. 661. *τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;* Sup. 137. *δρυμὸν ἔνθηρον μολὼν* Rh. 289. *εἰς ᾅδε μολὼν* ib. 915. *τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα* Her. F. 353. *ἐς φάος μολὼν* ib. 524. *ὦ φάος μολὼν πατρὶ* ib. 531. *κατὰ χθονὸς μολὼν* ib. 1158. *ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε* Rh. 586. *πρὸς θρόνες ἔσω μολόντες* Or. 1408. *ἥβης τέλος μολόντας* Med. 921. *τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι* An. 820. *πάλιν μολῦσα δεσποτῶν χέρας* Iph. T. 1421. *νεωςί μοι μολὸν τέκνον 'Αγαμέμνονος* Iph. A. 602. *δόξας ἀσήμες πολεμίων μεμβλωκότων*, pro *μεμοληκότων* Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος *τηκτὸς* An. 266.

Μόλις Ph. 1430. *μόλις φανεὶς* ib. 317. *πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ* ib. 851. *μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσῦσα* Med. 1169. *ἐπίσπευσον μόλις* Tr. 1275. *ὁρμᾶται μόλις* Bac. 880. *μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω* ib. 1298. *μόλις πάντα δρῶντες* Her. 841. *θέλεσαν ἐ μόλις καλεῖς* Hel. 341. *ἐσώθην μόλις* ib. 419. *μαςεύων σε κιχάνω μόλις* ib. 603. *ὃν μόλις ποτὲ λαβῦσα* ib. 902. *ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις* ib. 1285. *μόλις προβαίνεσ' ἡ τύχη* El. 403.

Μολοσσία *γῆ* An. 1245. et sine *γῆ* vers. 1249.

Μολοσσοί. *αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν* Al. 597.

Μολπὴ, vel dor. *μολπά*. *τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς* Al. 455. *χαίρεσ' εὔφρονι μολπᾷ* ib. 590. *τᾶς ἐκ εὐμέσε μολπᾶς* Iph. T. 145. *ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν* Tr. 149. *ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ* Her. F. 349. *παρὰ χέλυος ἑπτατόνε μολπὰν* ib. 684. *μολπᾶν ἄπο — καταπαύσας* Hec. 917. *τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτὲς* Med. 200. *ᾄδε μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόες* Sup. 773. *τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας ὑμνεῖ* Iph. T. 184. *πόσιν κε-*

λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ἤϋξοντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.

Μομφὴ, et dor. μομφά. ἔν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ἐκ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012.

Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέρην Hel. 1583.

Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλες Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680.

Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ἐκ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγη ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2.

Μονάς. ἐπακτίαν ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον ἐσαν ἐναλίε κώπας An. 855. μονάδ' ἔχεσ' ἐρημίαν Bac. 609.

Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.

Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ἐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.

Μονογενής. μονογενὲς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.

Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ Cy. 78.

Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.

Μονομάτωρ Ph. 1518.

Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχεντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.

Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχε δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph. 1335.

Μονόπαις Al. 909.

Μονόπεπλος Hec. 933.

Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004.

Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. ἐ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνε παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἢ μόνω πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνη μόνοις Med. 513. μόνα αἰῶνα διάξεσα Ph. 1521. ὦ μόνα γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.

Μονόστολος Al. 408. μονοστόλε δορὸς Ph. 749.

Μονότεκνος. μονοτέκνε Πρόκνης Her. F. 1021.

Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.

Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.

Μονεσθαι. σε μονέμενος Al. 381. δεσποτῶν μονέμενος Rh. 871. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονέμενος Her. F. 1388. μονωθεὶς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος μονωθεὶς ἐκέτ' ἀλγύνει βροτὲς St. fr. V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.

Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.

Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίε παῖδες θεε ib. 21.

Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.

Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γνεσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται μόρον Ph. 598. ἐκ ἤρκεσέ σοι μόρον 'Αδμήτε διακωλῦσαι; Al. 33. μόρος ἄποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἢν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. μόρε παράτροπον μέλος ib. 527. σε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517. καρανιστὴς μόρος ib. 817. τεδ' 'Αθάνα παντὸς αἰτία μόρε ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον 'Ελένης ἐᾶσαι Tr. 876. ὁρᾷς τὸν 'Ακταίωνος ἄθλιον μόρον Bac. 337. ἐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Μόρσιμος. μορσίμες σφαγὰς Rh. 636. παρεὶς τὸ μόρσιμον Al. 942. μὲ θάψεθ', ε τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. *τῷ Μενέλεῳ θεῶν πάρα—ἐστὶ μόρσιμον* ib. 1693. *μόρσιμα ὅτι φυγεῖν θέμις* Her. 615.

Μορφή. *πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;* Hec. 1266. *μορφῆς ἐπῳδὸν* ib. 1272. *μορφῇ ὁκ εὐωπὸς* Or. 916. *μορφῆς τύπωμα* Ph. 165. *ταὔτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι* Al. 1066. *μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην* Iph. A. 822. *παρῆν ὁρᾶν ὁ ταὐτὰ μορφῆς σχήματα* Iph. T. 292. *μορφῆς πέρι* Tr. 975. *μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν* Bac. 4. *μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν* ib. 54. *πρέπεις Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ* ib. 915. *μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν* Hel. 26. *ἄγριος μορφὴν* ib. 552. *ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;* Ion. 992. *μορφὴν ἔχον τίνα;* ib. 1420. *μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε* Chry. fr. VII. 14. *ὁρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία* Melan. fr. XXII. 2. *ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι* Pal. fr. III. 2. 2) dor. *μορφά.* *ἔριν μορφᾶς* Iph. A. 184. *νεκροῦ μορφᾷ* Tr. 192. *μορφᾷ θηρᾶν* Hel. 384. *ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν* ib. 683. *μορφᾷ μόνον ηὔχεις* ib. 1384. 3) plur. *πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων* Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704. *πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις* Iph. A. 196. *ἵν' ὡὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο* Tr. 1265. *μορφαὶ* (sc. *τῶν συμφορῶν*) *διαφέρουσιν* Ion. 382. *εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν* ib. 1068. *βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ* Antiop. fr. XXI. 2. *μορφὰς* (sc. *τῶν γραμμάτων*) *λέξω* Thes. fr. V. 2. *πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς* Fr. inc. CXV. 1.

Μόρφωμα. *γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι* Antiop. fr. XXXV. 2. *κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν* Hel. 19.

Μορφώτρια *συῶν* Tr. 437.

Μόσχιος. *μοσχίαν τρίχα τεμὼν* El. 811.

Μόσχος. *τετρασκελὴς μόσχος* Ph. 643. *τόνδε μόσχον νεαγενῆ* (de infante humano) Iph. A. 1623. *νέος ὁ μόσχος* (de catulo leonis, vel potius de Pentheo juvene, quem mater furibunda pro leone habitum discerpserat) Bac. 1183. *μόσχον ὀπτὸν* Cy. 324. *ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον* El. 813. *λαβὼν μόσχου πόδα* ib. 822. *ὁρείων ἐκ μόσχων* Iph. T. 163. *ἠλλάσσετο φθογγὰς μόσχων* ib. 293. *ἀγελαῖα βοσκήματα μόσχων* Bac. 677. *ὄχον μόσχων* ib. 1331. sed vid. not. *μόσχων τέρειναι σάρκες* Cress. fr. IX. 4. 2) *μόσχος, ἡ.* *ὁριθρέπταν μόσχον* Hec. 205. *σκίρτημα μόσχου σῆς* (de Polyxena) ib. 526. *στεῖρος οὖσα μόσχος* (de Hermione) An. 712. *ὀρέων μόσχον ἀκήρατον* Iph. A. 1083. *οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον* Iph. T. 359. *μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις* Hel. 1492. *Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις* Iph. A. 575. *μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας* Iph. T. 297. *νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον* Bac. 735. *μόσχους ἀμέλξας* Cy. 388.

Μούναρχος, poët. pro *μόν.* *γυμνητῶν μούναρχοι* Rh. 31.

Μουνύχιος. *Μουνυχίου ἐπ' ἀκταῖς* Hip. 760.

Μοῦσα. *μέλπῃ μοῦσαν* Ph. 795. *ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν* ib. 1035. *μοῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ὁράνιόν τε* ib. 1719. *λύπας μούσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν* Med. 196. *ἔστι Μοῦσα καὶ ἡμῖν* ib. 1085. *Μοῦσα ἄϋπνος* Hip. 1135. *τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν* Iph. T. 182. *Μοῦσα αὕτη τοῖς δυστήνοις* Tr. 120. *Μοῦσα, ἣ λύπας ἔχει* ib. 605. *τίνα μοῦσαν ἐπέλθω;* Hel. 164. *τίς ἥδε μοῦσα;* Ion. 757. *κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μοῦσαν* ib. 884. *κατὰ Μοῦσαν ἰόντες* ib. 1091. *παλίμφαμος ἀοιδὰ καὶ Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω* ib. 1097. *μοῦσαν ἡδύθροον* El. 703. Μοῦσα, dea, mater Rhesi, Rh. 352. 387. et 652. *Μοῦσαι λήξουσιν τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν* Med. 421. *Πιερίδας Μούσας* ib. 833. *εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ* Hip. 452. *παύσω μοῦσαν* Al. 345. *διὰ Μούσας ᾖξα* ib. 965. *Μούσαισι προσφιλεστάτη* Sup. 489. *πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι* ib. 883. *ἔνθα κύκνος—Μούσας θεραπεύει* Iph. T. 1105. *Μουσῶν ἔρις* Rh. 917. *τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς* Her. F. 674. *οὔπω καταπαύσομεν Μούσας* ib. 686. *Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα* ib. 791. *Μουσᾶν θεράπων* El. 717. *ἅπαν Μουσῶν ἐννεά-*

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. *ἀηδόνα Μȣσᾶν* Pal. fr. VII. 4. *κάλλιστα Μȣσῶν φθέγγεται πλȣτῶν ἀνὴρ* Fr. inc. CLXXIII.

Μȣσαῖος, *nom. poetæ.* Rh. 945.

Μȣσεῖον. *μȣσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ* Hel. 173. *μȣσεῖα καὶ θάκȣς ἐνίζȣσαν* ib. 1114. *χελιδόνων μȣσεῖα* Alcmen. fr. II. 2.

Μȣ́σειος *ἕδρα* Bac. 408.

Μȣσίζεσθαι. *ἄχαριν κέλαδον μȣσιζόμενος* Cy. 487.

Μȣσική. *εὑρὼν ἀκριβῆ μȣσικὴν ἐν ἀσπίδι* Sup. 906. *μȣσικὴν παρεὶς* Bel. fr. XVII. 2. *οἱ μȣσικῆς φίλοι* Pal. fr. III. 3.

Μȣσικός. *μȣσικὸν ἔρως διδάσκει* St. fr. VIII. 1. *παρ' ὄχλῳ μȣσικώτεροι λέγειν* Hip. 989.

Μȣσοποιὸς Tr. 1189. *μȣσοποιὸς μέριμνα* Hip. 1428.

Μȣσοπόλος. *πολλά σε μȣσοπόλοι μέλψȣσι* Al. 447. *τίνα μȣσοπόλον στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι;* Ph. 1505.

Μοχθεῖν. *τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθȣ̃μεν—;* Hec. 815. *πολλὰ μοχθεῖν* Ph. 555. *μάταια μοχθεῖς* ib. 1660. *εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθȣ̃σι* Med. 1104. *μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη* Hip. 207. *ἄλλως τȣσόσδε μοχθȣ̃μεν πόνȣς* ib. 301. *τί μόχθον μοχθεῖς;* An. 134. *τί ταῦτα μοχθεῖς;* ib. 852. et Her. 59. *πόνȣς, ȣ̃ς ἐκ παιδὸς μοχθȣ̃μεν ἀεὶ* Ion. 103. *εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ȣ̓κ ἀποκάμψω* ib. 134. *μόνη μοχθεῖς τάδε;* ib. 948. *τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν;* El. 64. *μοχθεῖν ἀνάγκη* Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. *ἐμὲ ȣ̓ μοχθεῖν δίκαιον;* Ar. fr. XII. 2. *αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν* Cress. fr. III. 2. *χρημάτων ὕπερ μοχθȣ̃σιν* Pal. fr. III. 5. *μοχθȣ̃μεν ἄλλως θῆλυ φρȣρȣ̃ντες γένος* Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. *μοχθῶν* Bac. 1216. *τοῖς μοχθȣ̃σι μόχθȣς εὐτυχῶς συνεκπόνει* And. fr. VII. 4. *μοχθȣ̃ντα τέκνα καὶ δραστήρια* Alex. fr. XV. 4. *ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει* Ph. 1544. *ἄλλως ἐμόχθȣν* Med. 1030. *μάτην ἐμόχθȣν* Tr. 755. *ἅλις μόχθων, ȣ̃ς ἐμοχθȣ̃μεν πάρος* Hel. 1462. *Ἑλένη ἐμόχθησ' ȣ̓χ ἑκȣ̃σ', ἀλλ' ἐκ θεῶν* An. 681. *ὧν ἐμόχθησεν χάριν* Her. F. 226. *ἃ 'τικτον, ἃ 'μόχθησα* ib. 281. *πολλὰ μοχθήσας* Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur *μάτην*) *μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς* Her. F. 698.

Μόχθημα. *ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων* Sup. 1186. *πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας* Hel. 741. *σκηνὰς ἀνέστη τεκτόνων μοχθήμασι* Ion. 1129.

Μοχθηρός. *ȣ̓κ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν* Melan. fr. XXV. 1. *μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνȣ̃ν* Phœn. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. *τὸ σῶμα ȣ̓ μοχθηρῶς διατεθέντες* Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. *ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει* Ph. 702. *ἐν τῷδε μόχθῳ* ib. 1405. et Ion. 1196. *μόχθȣ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω* Med. 186. *μάταν μόχθος ἔῤῥει τῶν τέκνων* ib. 1261. *θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα* Hip. 52. *κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ* ib. 96. *τί μόχθον μοχθεῖς;* An. 134. *ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον* Sup. 922. *μόχθον Ἑλλάδος* Iph. A. 748. *μόχθος ȣ̓δεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει* Iph. T. 122. *μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει* ib. 191. *ἑνὸς μόχθȣ σ' ἀπαλλάξας ἔχω* Tr. 1150. *διαμεθεὶς τόνδε μόχθον* Bac. 627. *βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν* ib. 1278. *ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν* Hel. 1292. *ἦν δὴ φερόντων μόχθος*—Ion. 1181. *μόχθȣ 'πικȣφίζȣσαν* El. 72. *λήξαντα μόχθȣ* ib. 340. *μόχθος μέγας* Inus fr. V. 5. *ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι* Tem. fr. VIII. 2. *τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων* Hec. 1295. *φεῦ μόχθων* Or. 161. et 327. *μεθορμίσασθαι μόχθων* Med. 444. *μόχθων ȣ̓κ ἄλλος ὕπερθεν* ib. 651. *πολλῶν μόχθων ἀπέχονται* ib. 1097. *μόχθȣς ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα* Hip. 1368. *πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο* Al. 941. *πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς* ib. 1028. *μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι* An. 706. *σύλλαβε μόχθων* Iph. A. 160. *φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων* Iph. T. 156. *ȣ̃τος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν* ib. 600. *μέ-*

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθυς ἔξω κρείσσυς ib. 202. ἡνίκα μόχθοις— θρώσκῃ Bac. 871. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ὐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βραβεὺς ib. 710. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἐκπαύσω μόχθυς Ion. 144. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις ib. 181. ϛεφάνωμα μόχθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθυς διεπέρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθυς, ὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. μόχθυς ἀσπιϛὰς ἔφερον τευχέων El. 444. τύτυς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων ib. 1353. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. φεύγει μόχθυς Dan. fr. V. 3. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phil. fr. II. 1. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13.

Μοχλεύειν. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Μοχλός. καυϛὸν μοχλὸν λαβόντας Cy. 629. θύρετρα καὶ ϛαθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ (sc. τὴν πόλιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας An. 952. κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. θάκυς μοχλοῖς τριαίνυ Bac. 348. μοχλὺς φέρωμεν ib. 947. ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 944.

Μυγδὼν, *nom. propr. viri.* Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539.

Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα Her. F. 992.

Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.

Μύειν. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255.

Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύυσα Her. F. 77. παρ' ἰϛοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 196. ὡς μεμύθευται βροτοῖς ib. 265.

Μῦθος. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ὐκ οἶδα Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354. κάλλιϛον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔϛι μοι λέγειν Al. 522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν; ib. 566. ὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει ib. 72. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιϛον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. πρός σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος ib. 1442. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1. τὸν αὐτὸν μῦθον ὐ λήξει λέγων Rh. 874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. κἀμοὶ μύθυ μέτα; ib. 1295. καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. λέγυσα μύθυς ib. 967. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς ἐπὶ τὸ δυσμενέϛερον Or. 616. πτηνοῖσι μύθοις τέρψω φρένας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν τοιύσδε μύθυς Ph. 448. βραδεῖς μῦθοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα μύθοις Med. 143. πῶς ἂν μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν ib. 174. ὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον ib. 1082. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα ib. 197. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχυ ib. 1288. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μύθυς Sup. 840. μύθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα μύθοις ib. 1049. ὄναισθε μύθων ib. 1078. κληδόνα μύθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. *μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν* Her. 784. *ἅλις μύθων* Hel. 142. *ȣ̓κ ἐμπλήσαιμί σε μύθων* ib. 776. *κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς* Her. F. 100. *φοβεροὶ μῦθοι* El. 743. *μύθȣς εὐπροσηγόρȣς* Dan. 45. *ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων* Fr. inc. XCVII. 2.

Μυκᾶσθαι. *μυκᾶται* Her. F. 870. *πόριν μυκωμένην* Bac. 737.

Μύκημα. *μυκήματα βοῶν* Bac. 690.

Μυκῆναι, *nom. urbis*. Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. *Μυκήνα* Iph. A. 265. et Iph. T. 845.

Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. *ὑπὸ Μυκηναίȣ ξένȣ* An. 1076. *Μυκηναῖος λαὸς* Her. 88. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ* Her. F. 388. *Μυκηναίων ἄκροι* Ph. 433. *ἐν Μυκηναίοις* Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. *βωμῶν Μυκηναίων* El. 674. *Μυκηναίȣ δορὸς* Ph. 516. et 1089.

Μυκηνίς. *Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς* Or. 1470. *πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα* Ph. 869. *Μυκηνίδες ὦ φίλαι* Or. 1246. *ὦ παρθένοι Μυκηνίδες* El. 761.

Μύκονος, *nom. insulæ*. *ἀκταὶ Μυκόνȣ* Tr. 89.

Μυκτήρ. *εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο* Al. 496. *γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτήρων πύρȣς* Fr. inc. CCXIII.

Μυριάς. *μυριάδας ἀγαθῶν* Ph. 837. *μυριάδας πόλεις* Rh. 913. *μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων* Bac. 744. *μυριάδας Δαναῶν* Hel. 698.

Μυριόκρανος. *τὰν μυριόκρανον κύνα* Her. F. 419.

Μυριοπληθὴς *κόσμος* Iph. A. 571.

Μυρίος. *μυρίον χρυσȣ̃ σταθμὸν* Bac. 810. *μυρίον ὄχλον* Cy. 198. *πόνοισι μυρίοις* Or. 688. et *μυρ. πόνοις* ib. 1662. et *πόνȣς μυρίȣς* ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et Œnom. fr. IV. 3. et *μυρίων πόνων* Her. F. 1275. et 1353. et *σὺν μυρίοις πόνοις* Fr. inc. XXXIV. *μυρίων ὁμαίμων* Or. 804. *μυρίȣς νεκρȣ̀ς* Ph. 582. et *μυρίων νεκρῶν* ib. 1480. *μυρίων λόγων* Med. 965. *μυρίων ὑπ' ἀγγέλων* An. 563. *μυρίων ὄντων πέλας* ib. 1128. *μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ* Iph. A. 366. *μυρίων πέπλων* Rh. 960. *μυρίȣς ἀπώλεσαν* Tr. 369. cf. v. 775. *μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες* Bac. 905. *μυρίοι ἀσπιστῆρες* Her. 277. *πορθμȣ̀ς μυρίȣς* Hel. 539. *ἡλίȣς μυρίȣς* ib. 658. *βαρβάρων μυρίων* ib. 1396. *μυρίȣς ὀϊστȣ̀ς* Her. F. 196. *ἔρωτας μυρίȣς* Bel. fr. XV. 6. *στρατηλάται μυρίοι* Pal. fr. I. 1. *εἷς τοι δίκαιος μυρίων ȣ̓κ ἐνδίκων κρατεῖ* ejusd. fr. IX. 1. *μυρίαν λόγχην* Ph. 444. *μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις* Hip. 1179. *σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν* Al. 547. *ἀλκῆς μυρίας* Rh. 276. *ἡ μυρία γερȣσία* ib. 936. *μυρίας χερὸς* Tr. 1163. et *μυρίαν χέρα* Bac. 1107. *μυρίαις ἐν ἁμέραις* Ph. 312. *τέχνας μυρίας* Hip. 917. *μυρίαι κόραι* Iph. A. 959. *γυναικῶν μυρίων* ib. 1394. *μυρίων ἐκ χερῶν* Iph. T. 328. *ἐν μυρίῳ στρατεύματι* Hec. 606. et *μυρίȣ στρατεύματος* Ar. fr. X. 2. *μυρίοις ὅπλοις* Ph. 113. *εὐδαιμονήσει ȣ̓χ ἕν, ἀλλὰ μυρία* Med. 952. *μυρίοις ὀνείδεσι* ib. 1344. *κακῶν μυρίων* Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. *μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ* Rh. 193. *κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει* Tr. 443. *μυρίων τροπαίων* ib. 1221. *μυρίοις οἰμώγμασι* Bac. 1110. *μυρίοις ζητήμασι* ib. 1216. *μυρίων δώρων* Her. F. 1352. *ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς* Bel. fr. XXI. 1. *μυρίοισι νάμασι* Cresph. fr. XIII. 2.

Μυριότευχος. *μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρειδᾶν* Iph. T. 141. v. not.

Μυρμιδόνες, *nom. gentis*. Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352.

Μύρον. *ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας* Or. 1112.

Μυρόχριστος Cy. 499.

Μυρσίνη, et dor. *ίνα*. *στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις* Al. 762. *κλῶνα μυρσίνης* El. 324. *δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκȣς* ib. 778. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* Ion. 120. *τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας* El. 512.

Μυρσινός. *πτόρθων μυρσινῶν* Al. 170.

Μυρτίλος, *nom. propr. viri*. Or. 992. et 1548.

Μυσαρός. *μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα* Ph. 1059. *μυσαρὸν ὡς ἡγȣμένη* Iph. T. 383. *φόνον μυσαρὸν* ib. 1224. *μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ* Tr. 281. *μυσαροῖσιν ὀδȣ̃σιν* Cy. 372. *ȣ̓ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις* El. 1294. *τοῖς μυσαροῖς ȣ̓κ ἐπαρήγομεν* ib. 1350. *φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ* Med. 1393. cf. v. 1406. *αἷμα ματρὸς μυσαρὸν* Or. 1624. *μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐςὶ* Iph. T. 1211. *ἔργα φόνια μυσαρὰ* El. 1178.

Μυσάττεσθαι. *παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδȣς* Med. 1149.

Μυσία. *σχῆμα Μυσίας χθονὸς* Lic. fr. III. *ἀποβὰς εἰς Μυσίαν* Tel. fr. II. 1.

Μυσοὶ, *nom. gentis*. *ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν* Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. *μιαιφόνον μύσος* An. 335. *τὸ τῶν ξένων μύσος* Iph. T. 1168. *μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε* ib. 1229. *τεκνοκτόνον μύσος* Her. F. 1155. *μύσος σῶν προσφθεγμάτων* ib. 1219.

Μυςήριον. *σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυςηρίων* Hip. 25. *Δήμητρος εἰς μυςήρια* Sup. 173. *σεμνὰ ςεμμάτων μυςήρια* ib. 470. *μυςηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν* Rh. 943.

Μύςης. *Διὸς Ἰδαίȣ μύςης* Cret. fr. II. 11. *τὰ μυςῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν* Her. F. 613.

Μύχατα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. *κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν* Rh. 789.

Μυχός. *ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος* An. 1266. *ἐν μυχῷ χθονὸς* Sup. 545. *κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν* Tr. 84. *δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν* Ion. 229. *ἐν μυχῷ γῆς* Fr. inc. B. 42. *οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχȣ̀ς* Hec. 1040. *ποῖ με φυγᾷ πτώσσȣσι μυχῶν;* ib. 1065. *μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς* Or. 331. *μυχοῖς ναίȣσαν ἑςίας ἐμῆς* Med. 397. *εἰς μυχȣ̀ς χθονὸς* Sup. 926. conf. Her. F. 37. *ἐς γαίας μυχȣ̀ς* Sup. 1205. *ἐν Αὐλίδος μυχοῖς* Iph. A. 660. cf. v. 1600. *πιμπρᾶσιν μυχȣ̀ς;* Tr. 299. *ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχȣ̀ς* ib. 952. *γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς* Cy. 290. cf. v. 296. *ἐν μυχοῖς πέτρας* ib. 406. *ᾅδȣ ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν* Her. 219. *ἐν ἄντρȣ μυχοῖς* Hel. 431. *ἄςρων βεβηκυῖαν μυχȣ̀ς* ib. 623. *φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη* ib. 826. *αἰθέρος μυχῶν* ib. 872. *μυχοὶ δαισὶ μακραῖς* Ion. 494. vid. not. *χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν* ib. 1239. *ποντίας ἁλὸς μυχȣ̀ς εἰσέβαινε* Her. F. 401. *ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδȣ κόρης* ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. *μώνυχα πώλων* Ph. 799.

Μώνυχος. *ἐν μωνύχοις ἅρμασιν* Iph. A. 250.

Μωραίνειν. *ȣ̓δεὶς ταῦτα μωραίνει* Aut. fr. III. 22. *ἄγαν μωραίνοντι νȣθετήματα* Fr. inc. CXVIII. 3. *γυναῖκα μωραίνȣσαν ἐν δόμοις ἔχων* An. 675. *μωρανεῖς* Med. 614.

Μωρία. *μωρία σοι ἔνεςί τις* Ph. 1674. *εἰς τοσȣ̃τον μωρίας ἀφίκετο* Med. 371. *ȣ̓κ ἀνίεις μωρίας* ib. 457. *μεγίςην μωρίαν ὀφλισκάνειν* ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmæon. fr. V. 2. *μωρίαν ἀφῃρέθη* Hip. 644. *ἐξηνεμώθην μωρίᾳ* An. 939. *μωρίᾳ φρενῶν* Iph. A. 394. *μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ* Bac. 344. *μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι* Her. 148. *μωρίαν ἐμὴν κατηγορȣ́ντων* ib. 418. *ȣ̓δὲ μωρίᾳ ξύμβȣλος ἔσομαι τȣ̃ κασιγνήτȣ* Hel. 1024. *μωρίᾳ γε τȣ̃ νέȣ* Ion. 545. *μωρίαν λήψομαι* ib. 600. *μωρία καὶ θέλειν* (sc. *τύραννον εἶναι*) Antig. fr. V. 2. *ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ* Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel *μωρὸς* Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. *τί μῶρος εἶ* Al. 555. *μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ.* Tr. 95. *μῶρα μῶρος λέγει* Bac. 369. *ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐςι* El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. *ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς* Antiop. fr. XIII. 2. *εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ* Thy. fr. II. 2. *ἐν τοῖσι μωροῖς τȣ̃τον ἐγκρίνω*—Phaëth. fr. III. 1. *ὦ μῶρος* (in *fœm.*) Med. 61. *τὸ μῶρον ἀνδράσιν ȣ̓κ ἔνι* Hip. 966. *εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν* Tr. 1059. *μῶρον ἔπος* Her. 682. *μῶρον γυναῖκες* El. 1035. *τὸ μωρὸν αὐτὸ τȣ̃ πατρὸς νόσημ' ἔνι* Antig. fr. XI. 1. *ȣ̓κ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με* Dic. fr. I. 2. *τὰ μῶρα πάντ' ἐςὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς* Tr. 989.

N.

Ναὶ, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. *ναὶ ὄτω* Or. 148. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσυ χάριν οἴνας* Bac. 534. *ναὶ μὰ Δία* Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. *αἳ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίυσιν* Hec. 617. *ξένην πόλιν ναίω* Ph. 373. *ναίω χθόνα* ib. 1375. cf. v. 1620. *ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ* Med. 436. *μήτ' ἐμποδὼν σοι—ναίειν* ib. 937. *ὅσοι πόντυ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίυσιν εἴσω* Hip. 4. *αἳ μέγαν κατ' ὐρανὸν ναίετε* ib. 68. cf. v. 457. *ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι* ib. 624. *οἳ Ἀθηναίων πόλιν ναίυσι* ib. 1159. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδα* Al. 287. *σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν* ib. 575. *κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν* ib. 870. *Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία* An. 17. *ναίειν οἶκον θέλω τόνδε* ib. 34. *σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ* ib. 968. *εἴσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω* Iph. T. 66. *ἀξείνυ πόντυ δυσχόρτυς οἴκυς ναίω* ib. 219. *μακρὰν βαρβάρυ ναίει χθονὸς* ib. 629. *ἐνθάδ' ὐ πρέπει ναίειν* ib. 1088. *τίνες ναίυσί νιν;* Cy. 113. *τὰ Βακχίυ ναίειν μέλαθρα* ib. 429. *ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐπεὶ κατ' ὐρανὸν ναίει* ib. 10. *οἳ ναίετ' ὐράνιοι* Hel. 1515. *Λοξίυ ἐν δόμοις ἄτρεστα ναίυσι* Ion. 1198. *ὃν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκυν ναίειν* ib. 1442. *σκόπελον οἳ ναίυσ' ἐμὸν* ib. 1578. *εἰ τῦσδε ναίει τόπυς* El. 106. *ἐν χέρνησι δόμοις ναίω* ib. 208. *ἐκ τῦ ναίεις ἐνθάδε;* ib. 246. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνυ τηλυρὸς ναίω δόμοις* ib. 251. *ὑπὸ στέγαισιν οἵαισι ναίω* ib. 306. *φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίυσι* ib. 992. *ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις* ib. 1120. *ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας* And. fr. XXVI. 2. *εἴθε πάντες, οἳ ναίυσί σε, ὄτω φιλοῖεν* Er. fr. I. 58. *ναίειν ἔφασκε τὺς θεὺς ἐνταῦθα* Sis. fr. I. 27. *ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων* eorund. CLXV. 8. *πένητα ναίειν* Fr. inc. B. 1. 3. *μεσομφάλυς ἕδρας ναίων* Or. 591. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φαεινὰς ὐρανῦ ναίων πτύχας* Ph. 84. *δόμυς ναίοντα νησιωτικὺς* An. 1262. *ἀγρὺς ναίων* Sup. 884. *ὦ ναίων ἅλα* Hel. 1600. *ὦ Πόντυ—πέτρας Εὐξείνυ ναίοντες* Iph. T. 125. *αἰθέρα ναίοντες* Bac. 391. *πλάκας ναίοντες ὀρέων* ib. 718. *ἄστυ Θηβαίας χθονὸς ναίοντες* ib. 1201. *μυχοῖς ναίυσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τηλυρὰ ναίυσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 891. *ὐρείας ναίυσ' ἐρίπνας* El. 210. *τὰν ἀγχιστεύυσαν γᾶν Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ* (sc. ἀκύω) Tr. 225.

Νάϊος. *ναΐυ στρατῦ* Iph. A. 260. *ναΐοις δρασμοῖς* Iph. T. 892. *ναΐαν ἀπήνην* Med. 1122. *νάϊον πόρευμα* Iph. A. 300. *νάϊον ὄχημα* Iph. T. 410. *τὸ νάϊον δόρυ* Rh. 458.

Νάϊς, 1) *adject.* imperitus, rudis. *ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν νάϊδα* Hip. 550. 2) *nom. propr.* *Νύμφα Ναῒς* Hel. 187.

Νᾶμα. *Δίρκης νᾶμα* Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. *νᾶμα παμφάγυ πυρὸς* Med. 1187. *νᾶμα ποτάμιον* Cy. 96. *Λερναῖα νάματα* Ph. 127. *νάματ' ἔνυδρα* ib. 663. *νάματ' ὄσσων* Her. F. 625.

Ναξία Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. *ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο* Hip. 31. *Φοίβυ ναὸν ἐκπέρσαι θέλων* An. 1096. *πρὸς ναὸν θεᾶς* Iph. A. 1432. *ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν* ib. 1480. *Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* Rh. 225. *τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρῦδωκας Ἀχαιοῖς* Tr. 1061. *ἔσωθε ναῦ* Her. 42. *πρόσθε ναῦ* ib. 657. *πρὸ ναῦ Παλλάδος* Hel. 1482. *κρηπίδων ἔπι ναῦ τῦδε* Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. *ἴθι ναὺς* Hec. 146. *σοῖσιν ἐν ναοῖς* Hip. 620. *οἳ ναὺς ἔχετε θεᾶς* Sup. 2. *ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. etc. *ὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναὺς ἐμὺς;* Tr. 69.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἕδρας Cy. 289. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τἒτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ςείχετε ναὒς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέὒς ναὒς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖςον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμὒ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὔλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάῤῥὒ νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπὒσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλίὒ Med. 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. ὃς—νάρθηκα, πιςὸν ἄϊδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριςὰς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὒς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομέναν Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσὒ Ph. 212. νάσὒ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὒς ἀριθμὒς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσυς αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄςρον ὡς Ph. 842. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 527. ναυκληρίαν ςείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρὒ χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459.

Ναυπλίειος. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) *nom. propr. viri.* Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὥρμιςαι νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόςιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἴςὸν ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοςρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπὒ ib. 1137. ὄπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. νεὼς ὄριον πτερὸν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ὒδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίςη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θερίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib. 1379. χιλίων ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. νεῶν ϛαθμὰ Rh. 43. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990. ubi est αἶθον pro φλόγα. νεῶν πρήσων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν ϛερηθεὶς Hel. 881. εὐηρέτμȣς ναῦς Ion. 1160. κλειναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντȣ σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλȣ̃ν. ἦπȣ με ναυσθλώσȣσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup. 1037. ναυσθλȣ̃σθε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσθλȣ̃μαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλȣ́μενον Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὖραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος ϛρατὸς Rh. 48. πλάτας ναυσιπόρȣς Iph. A. 172.

Ναύϛαθμον. ϛείχωμεν ναυϛάθμȣ πέλας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυϛάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591. 602. et 673.

Ναυϛολεῖν. τήνδε ναυϛολεῖς χθόνα Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς οἴκȣς ναυϛολῶσ' ἀπ' Ἰλίȣ Tr. 77. cf. Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυϛολεῖν Tr. 1125. σὺν τέκνοισι ναυϛολῶ Cy. 13. δάμαρτα τὴν κακίϛην ναυϛολῶν Or. 739. ὁ ναυϛολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυϛολῶν Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλȣν Fr. inc. CLXVII. 2. ἧπερ δεῦρ' ἐναυϛολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν ναυϛολήσῃ γῆς ὅρȣς Ἑλλανίδος; Hec. 1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυϛολήσεις Sup. 474. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυϛολήσων Hec. 634. ἔνθα ναυϛολήσεται Tr. 1048. τὰ ναυϛολȣ́μενα ἔσω δόμων σώζȣσι Melan. fr. XX. 6.

Ναυϛόλημα. πόντȣ ναυϛολήματα Sup. 209.

Ναυϛολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An. 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφὸς Sup. 509. ναύταν ὅμιλον Hec. 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel. 194. δακρύων ἔπλησεν ναύτας ἐμȣ̀ς Or. 368. ἔϛαι σπονδαῖς ἔντιμος— ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ȣ̓κ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα ϛέλλονται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel. 440. 1233. 1261. 1431. 478. et 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617. ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν ϛράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ȣ̓ πάλιν ναυτίλλεται Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ȣ̓́τε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637. πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλȣς θοαὶ An. 479. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. ναυτίλȣς ἐφθαρμένȣς Iph. T. 276. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέϛατον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρȣ ϛολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. ϛράτευμα ναύφρακτον Iph. A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A. 1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ȣ̓χ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τȣ̃ καλȣ̃ σȣ̃ πρȣ̃θανεν νεανίȣ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. νεανίȣ μετ' ἀνδρὸς ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 190. νῦν εἶ νεανίας (i. e. *audax, ferox*) ib. 580. νεανίαν τεκὼν

ἄριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάστορος νεανίυ Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανία ib. 672. νεανίας γενῦ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾷν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ 'Αχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. 'Ελλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαι τε Her. 470. ἑκῦσιν ἄρξας 'Ελλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὤμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βύλευμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὐ πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ' ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. 'Αρτέμιδι προτελίζυσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζυσα ib. 1204. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε Cy. 178. πῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ὐκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὐΐυς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνιδες ἥβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῦ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. στικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεστείλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρῦ στικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ὐράνιον πήδημα κυφίζυσα ib. 860. θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νείκυς διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρυμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρεστα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὅμηρον ἐκδιδὺς—Ἥρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Ægypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* *νεῖσθαι*, abire, redire. *νεῖσθε* Al. 740. *νεόμενος εἰς ἀγόρυς* El 723.

Νείσσεσθαι. *Ἀργείαν χθόνα νείσσεσθε* Ph. 1240.

Νεκροθήκη. *νεκροθήκης ὃ χριμπτόμενος* Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. *δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται—νεκρῷ* Hec. 393. *νεκρὸν τόνδε Πολυξένης* (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. *σῶμα γυμνωθὲν νεκρῦ* ib. 679. *ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε* ib. 760. *πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ὗτος*—Or. 83. sq. *ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνυσι* Hip. 789. *εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς* ib. 1410. *ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν* Al. 14. *νοσφιεῖς με τῦδε δευτέρυ νεκρῦ* ib. 44. *ὀθνείυ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῦ* ib. 813. *ἱερὸν νεκρὸν* Sup. 935. *νεκρῦ μορφᾷ* Tr. 192. *πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν* El. 680. *δύω νεκρὼ κατόψεται* Hec. 45. et Or. 1536. *κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς* Hel. 992. *νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν* Hec. 1. *νεκρῶν μέτα κείσομαι* ib. 209. *χοὰς νεκρῶν ἀγωγὺς* ib. 536. *ἐν νεκροῖσι δύλη κεκλῆσθαι—αἰσχύνομαι* ib. 551. *διπτύχυς νεκρὺς θάπτε* ib. 1287. *τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν* Or. 102. *νεκροὶ ἔπιπτον* ib. 1489. *πολλοὶ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες* Ph. 888. cf. v. 1202. *τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὺς θήσω* Med. 374. *ἥξω εἰς νεκρὺς νικηφόρος* Tr. 460. *νεκρῶν ἴαχον* ib. 1229. *νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν* Hel. 1293. *τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα* Her. F. 526. *νεκρῶν ἀγάλμασιν* ib. 703. *νεκρὺς ὑβρίζειν* El. 902. *ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια* Aug. fr. IX. 2. *ὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν* Sci. fr. III. etc.

Νέκταρ. *ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι* Bac. 144.

Νέκυς. *νέκυς ὢν* Or. 1486. *ἀπόδος δάμαρτος νέκυν* ib. 1585. *πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω;* Ph. 1302. *νέκυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῦ* ib. 1337. *νέκυν ἔνερθεν* ib. 1539. *Πολυνείκυς νέκυν* ib. 1623. *ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν* ib. 1664. *ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται* ib. 1733. *ὀρθῶσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν* Hip. 786. *ὐ δὴ φρυδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς* Al. 94. *τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν* ib. 602. *νέκυν—φέρυσιν ἄρδην πρὸς τάφον* ib. 610. *σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς* ib. 1015. *τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψυσιν τάφῳ* El. 1276. *ὗτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς* Phaëth. fr. IX. 2. *ὅταν τις ἐν δόμων ἔλθῃ νέκυς* Fr. inc. LXXXVI. 4. *φέρομαι Βάκχα νεκύων* Ph. 1496. *ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ* Al. 102. *νεκύων πορθμεὺς* ib. 254. *νεκύων ἐς αὐλὰν* ib. 261. *φθιμένων νεκύων* Sup. 45. *νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα* Tr. 193. *νέκυσιν ὀλομένοις* Hel. 178. *ἀτιμάζων νέκυς* Antig. fr. XVI. 4. *νέκυα μέλη παιδὸς* Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. *τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις* Hec. 868. *βροτοῖσι τόμα σαφέτατον νέμει* Or. 591. *ἵνα—ναύταις ὐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει* Hip. 745. *τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ* Sup. 380. *τίνες ἄλλοι νέμυσι συμφοράς;* ib. 611. *κακῶν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμυσιν* ib. 616. *σοὶ νέμω τὐμὸν μέρος* Iph. A. 499. *ὔκυν χρή σε συγγόνῳ πλέον νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ* Hel. 924. *νέμει δίκαν θεὸς* El. 1169. *ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτῦ φύσιν* Pol. fr. VII. 1. *κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ* Tel. fr. XXI. *τὸ μὴ ὖ σε προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ* Fr. inc. LVIII. 2. *τοῖς τεκῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν* Fr. inc. B. 51. *νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τύτῳ μέρος* Antiop. fr. XXXIV. 3. *νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος* Sup. 241. *σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ* Her. F. 462. *λόχυς ἔνειμεν ἑπτὰ* Ph. 1100. *ὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἔνειμας* Hip. 1323. *ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα* Epist. V. *ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες* Bac. 402. 2) pascere. *νέμυσι κατ' Ἴδαν ποίμνια* Rh. 551. *νέμυσι μῆλα νέα* Cy. 28. *ὐ τάδε νέμῃ* (pasceris); ib. 49. *λέαινα δρύοχα νεμομένα* El. 1164. *νεμομέναις χλόην μόσχοις* Bac. 734. 3) habitare, incolere. *εἰ πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ* Rh. 475. *παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν* ib. 700. *ἵνα τείχεα—ὐράνια νέμονται* Tr. 1088.

Νέμειος. *τὸν Νέμειον θῆρα* Her. F. 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεόγαμος. τῆς νεογάμου κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνοὺς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμῆτες γάμοι Med. 1366.

Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fæm.* recens nupta. τῆς νεοδμήτου κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγου νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἥβᾳ νέα νέου προθανοῦσα φωτὸς ib. 474. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέου γάμου πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότῃ Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέου El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέου Epist. V. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέους πεδαίρουσα ib. 1034. τοὺς νέους οὐ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε ib. 798. οἶδ' ἐγὼ νέους οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις στρωφωμένη ib. 1055. νέους λόγους An. 60. πολλῶν νέων, κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεὶς ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεστι ib. 250. νέοι βραχίοσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδε ib. 843. νέους δὶς εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μύθων referendum est) Rh. 3. νέους θεοὺς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἔκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντὶς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένους Her. 43. νέα γυνὴ Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθους ἔξω κρείσσους Tr. 201. sq. νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔσται τι νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; Hip. 794. θέλει τί σημᾶναι νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 59. νέον πρᾶγμα ib. 86. ἐδὲν ἐν ϛρατῷ νέον ib. 661. θερμὸς κρενὸς αἵματος νέε ib. 791. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾷν ib. 362. τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπεδῇ νέον Hel. 608. μωρίᾳ τε νέε Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένε El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δείπνων νέων Ion. 712. νείκη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hyp. fr. IV. 3. ἐγώ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρες λόγες Sup. 1032. ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρες Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολεμίες νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ἐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμιδῶν Hec. 13. et 1132.

Νεοσσός. ὁ σὸς νεοσσὸς (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265.

Νεοσφαγής. τῆς νεοσφαγες Πολυξένης Hec. 894.

Νεότης And. fr. XI. et dor. ἁ νεότας Her. F. 637.

Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700.

Νεότομος. ἕλικα νεότομον Bac. 1169.

Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρες Her. 93.

Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι El. 1172.

Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216.

Νέρθε. τὰ νέρθε ἐδεὶς, sc. βλέπειν εὔχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὲς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ἐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142. τὲς ἐμὲς καλεσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλεμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιε Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκεομεν ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν ib. 1415.

Νέρτερος. ὦ νέρτερ' ᾅδη Hel. 975. νερτέρων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νερτέρων; ib. 385. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἁ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα Or. 962. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νερτέροις χοὰς ib. 1322. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὲς παρ' ᾅδην νερτέρες ἀλάϛορας ib. 1059. νερτέρων ὁρῶ πύλας Hip. 1447. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νερτέρων ib. 1130. ἵνα θανεσα νερτέροισι μέλω; An. 851. νόμῳ τῶν νερτέρων ib. 1200. νερτέρων ϛέφη Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐϛὶ τοῖς τε νερτέροις Hel. 1019. προσφάζεται αἷμα νερτέροις ib. 1271. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. νερτέρε ἐχίδνας Ph. 1027. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. et νερτέρᾳ χθονὶ Her. F. 335. et νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νερτέρᾳ κώπᾳ Al. 461. νερτέρα βροντὴ El. 748. Πλέτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. et νερτέρων ἐκ δωμάτων Al. 1076.

Νεϛόρειος. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Νέϛωρ, *nom. pr.* Iph. A. 273.

Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα And. fr. XIX. 3. 4. τε δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔϛην νενευκὼς Iph. A. 1581. λογάσι—ϛρατε νεανίαις ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981.

Νευρά. ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρὰς Bac. 783.

Νεφέλη, et dor. έλα. νεφέλῃ καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἄγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δῖ-

ναι νεφέλας δρομαίȣ Al. 245. *πλαγκτὰ νεφέλα* Sup. 961. *σκότος κρύπτει νεφέλαις* Hip. 192. *ἐν νεφέλαισιν* Her. F. 667. *νεφέλαι ἔνυδροι* El. 733.

Νέφος. *Ἑλλάνων νέφος* Hec. 908. *ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι;* Or. 468. *νέφος ἀσπίδων πυκνὸν* Ph. 258. *ἥν πέριξ ἔχει νέφος τοιȣ̃τον, ὥστε*—ib. 1321. *νέφος οἰμωγῆς* Med. 107. *ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται* Hip. 173. *ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει* Her. 855. *ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος* Her. F. 1140. *μέλαν νέφος* ib. 1216. *συντιθεὶς πυκνὸν νέφος* Dan. fr. I. 4. *σύννομοι νεφέων δρόμȣ* Hel. 1504. *πρὸς νέφη* Fr. inc. B. 46. 2.

Νεῶν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. *περίβολον νεωρίων* Hel. 1546.

Νεωϛί. *τȣ̀ς νεωϛὶ δεσπότας* Hec. 617. *τοῖς νεωϛὶ νυμφίοις* Med. 366. et *τῷ νεωϛὶ νυμφίῳ* ib. 514. *ἡμεῖς ȣ̓ νεωϛὶ δυστυχεῖς* Hip. 343. *νεωϛί μοι μολὸν τέκνον* Iph. A. 602. *τὸν νεωϛὶ δαίμονα* Bac. 219. *μάλιϛά σ', ȣ̓ νεωϛὶ δὴ—αἰνεῖν ἔχω* Her. 485. *νεωϛὶ τεκȣ̃σαν* El. 653.

Νηδύς. *κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν* Ph. 1423. *δι' ἐμᾶς νηδύος* Hip. 165. *νηδὺς ἀκύμων* An. 158. *νηδὺν ἐξαμβλȣ̃μεν* ib. 356. *ὡς ἄρδῃ νηδὺν* Sup. 207. *νηδύος ἔκβολον ἔτεκε* Bac. 91. *ἄρσενα νηδὺν* ib. 527. *ἔρνος νηδύος* ib. 1305. *πλήσȣσι νηδὺν τὴν ἐμὴν* Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII. 1. *τέγξας ἄδιψον νηδὺν* Cy. 571. *νηδύος ἡσσημένος* Aut. fr. III. 5.

Νηΐται πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. *νήματα ἵετο πέδῳ* Or. 1433.

Νήνεμος. *νήνεμον ἔϛησ' ὄχλον* Hec. 533. *οἶδμα νήνεμον* Iph. T. 1412. *πέλαγος αὔραις νήνεμον* Hel. 1472.

Νήπιος. *παῖδα νήπιον* An. 756. cf. Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. *αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται* Iph. A. 1244. *τȣ̀ς νηπίȣς ἔτι* Her. 956. *γυνὴ νηπία* Sth. fr. VII. 2. *βρέφος νήπιον* Ion. 1399. *τὸ νήπιον ἄπληϛον ἔχων* Hyp. fr. V. 5. *ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων* Med. 891. *νηπίοις ἀθύρμασιν* Aug. fr. V.

Νηρεὺς, *nom. propr.* Or. 364. An. 1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A. 701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et 273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009. et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel *contr.* Νηρῄς, filia Nerei, i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph. A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078. Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. *plur.* Νηρηΐδες, vel Νηρῇδες, filiæ Nerei. An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274. et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. *νησαιᾶν χωρᾶν* Tr. 188. *νησαίας πόλεις* Ion. 1583. *ἀπὸ νησαίων ὀρέων* Iph. A. 203.

Νησιώτης. *νησιώτην βίον* Rh. 701. et Her. 86.

Νησιωτικός. *δόμȣς νησιωτικȣ̀ς* An. 1262. *ὄνομα νησιωτικὸν* Hel. 148.

Νῆσος. *Φάρον οἰκῶν νῆσον* Hel. 5. *νῆσον λέγω* ib. 1689. *μακάρων κατοικεῖν νῆσον* ib. 1693. *νήσων ἐρήμων* Hec. 1285. *τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσȣς* Iph. A. 287.

Νῆϛις *βορᾶς* Iph. T. 973.

Νήχειν. *νηχόμενον* (natantem) Epist. II.

Νίζειν. *φόνον νίζȣσα* Iph. T. 1338.

Νικᾶν. *νικᾷ λέγων* Or. 942. et Tr. 716. *τὸ νικᾶν ἐϛὶ πᾶν εὐβȣλίᾳ* Ph. 728. *καλὸν τὸ νικᾶν* ib. 1206. *τῶν μετρίων τȣ̆νομα νικᾷ* Med. 126. *γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν* Hip. 1304. *νίκα νυν* Al. 1111. *νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων* Sup. 437. *νικᾷς* ib. 947. *οἴκτῳ τὸ δεῖμα τȣ̀λέθρȣ νικᾶν* Iph. T. 485. *νικᾶν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφȣς λάβῃ* ib. 1472. cf. El. 1269. *νικᾶτε* Rh. 137. *ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν* Tr. 650. *νικᾷ ȣ̓ 'κ θεῶν με δύϛηνος κλύδων* ib. 691. *νικᾷ Κύπρις θεὰς* ib. 932. cf. Hel. 29. et 31. *ἢν νικῶ λόγῳ* Her. 254. *νικᾶτε ἐχθρȣ̀ς* ib. 531. cf. v. 786. et Er. fr. I. 56. *ἀρετῇ σε νικῶ* Her. F. 342. *νικᾶν τὴν δίκην* El. 955. *λογισμὸς τȣ̆ργον ȣ̓ νικᾷ ποτε* Alcmen. fr. IX. 3. *ὅθεν νικᾶν χρή σε, δυστυχεῖς* Alex. fr. IV. 1. *δȣ́λοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς* ib. 3. *σοφὸν ἓν βȣ́λευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ* Antiop. fr. XII. 4. *τοσῷδε νικᾷ* Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾷ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106. νικῶντα ἵπποις ϛρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέϛην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. τὰ κȣφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 912. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τȣ ϛρατȣ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκὼς μάχῃ ib. 1425. πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτȣ πέρι Tr. 719. ἢν νικήσῃ σ' ὅδε Ph. 564. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ Or. 1652. ȣχ ἵπποισι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας θεȣ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῆ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίȣ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τȣ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antiop. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένȣς Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ȣκ ἀνέξεται ib. 353. ȣ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ȣδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμην κεκραγμȣ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ȣδαμȣ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ᾔδειν—κείνῳ νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἁμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας ϛεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. c) *plur.* Συρηκοσίȣς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr.* dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ȣ σθένει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κρᾶτα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφȣ κρᾶτα τȣ νικηφόρȣ El. 872. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ γεγὼς ib. 880. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἥξω εἰς νεκρȣς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρȣ δώρȣ τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτȣς et αὐτὰς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. fœminæ.* Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἔνιψεν αὐτῶν σφαγάς; Sup. 765. ἢν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἁγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βȣς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσȣ Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, *nom. pr.* Νίσȣ πόλιν ἥκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλȣς; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδούμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασοῦ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῇδε νόει νόστον πρὸς οἴκους Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν οὐχὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.

Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.

Νοθαγενὴς Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.

Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθου παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες ib. 639. παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. οὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.

Νομάς. ὁρῶ — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω ib. 807. μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τοῦ 'μοῦ νομίζω ib. 939. νῦν θεοὺς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ Tr. 510. σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ ib. 1039. οὐ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τοῦτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τοὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. οὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Œnei fr. IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχου ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνη βάρος τοῦ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμισται Med. 170. ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται Al. 109. τὰ θεῶν οὕτω νενόμισται Iph. A. 33. οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.

Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293.

Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταὐτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ὅτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τοῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4.

Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα ib. 800. αἴτιόν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τοῦ νόμου ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νερτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. θεοῦ νόμον οὐ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὄλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν οὐδεὶς νόμος ib. 1316. τοῦ νόμου χάριν ib. 1322. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. οὔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) *plur.* κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487. Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. οὐ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφου Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμους κοινοὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2.

Νομὸς, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61.

Νόος. νόου φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. *Contr.* νοῦς vid. infra suo loco.

Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέστης Or. 34. κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσοῦμεν οὐδὲν ὄντες αἴτιοι ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 549. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν ib. 907. δόμοι νοσοῦσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλὰς σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς θεοῦ, νοσεῖ ib. 1404. πάντα τἀκείνου νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἅτερα ib. 615. ἢν ἡ δόξα σου νοσῇ Bac. 311. οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὄμμα μου νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ νοσοῦμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί οὐκ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib. 808. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ σου Scy. fr. I. 1. πλούτων νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1050. τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν Sup. 227. νοσοῦντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες Or. 232. ἦ που νοσοῦντας ὕβρισεν δόμους; Iph. T. 930. φίλων νοσούντων Rh. 412. νοσοῦσα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσοῦσα Iph. A. 982. ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. στάσει νοσοῦσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσοῦντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τοῦτο παύσαντες νοσοῦν ib. 1178. νοσοῦντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν Iph. T. 680. νοσοῦντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νυσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κουφισθῇ νόσου ib. 43. ἐπίκουρον νόσου ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ ib. 798. παρειμένον νόσῳ ib. 879. νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ξύνοιδεν οὔτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾶ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῇς ib. 1050. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 219. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἑκουσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. στυγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσους Al. 888. ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσους ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX.

1. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν eor. CLXI. 3.

Νοστεῖν. μόνος νοστῶ Hel. 435. οὔπω νενόστηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ' ἐνόστησεν An. 972. νοστήσαιμι Al. 1026. πατρίδα νοστῆσαι Hel. 1031. γῆν τήνδε νοστήσας ib. 897. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο ib. 481.

Νόστιμος. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. νόστιμος ἔλθοις δόμον Al. 1156.

Νόστος. πρευμενοῦς νόστου τυχόντας Hec. 541. πικρὸν Ἀδράστῳ νόστον—θήσει Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νόστον ib. 1208. et Her. 1042. νόστον οὐκ ἀποίσεται Iph. A. 298. Ἑλένης νόστος ib. 882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος ib. 966. νόστον πονηρὸν ib. 1187. οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἔπι ib. 1261. ὡς τύχοι νόστου στρατὸς ib. 1603. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν Rhes. 427. δύσνοστον νόστον Tr. 75. στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον ib 168. νόστον ἄθλιον σχήσουσι Bac. 1335. νόστος εἰς πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645. οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδε Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σε Hel. 647. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἦ που σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς Or. 480. νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423.

Νοτερός. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. πέδον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἅλμας (i. e. ἅλμης) Hip. 150. σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτὶς Hec. 1259. καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 649. et δροσώδης ὕδ. ν. Bac. 704. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107. ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Νουθεσία. πρὸς νουθεσίας τὰς σὰς Her. F. 1256.

Νουθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. ἢ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται Hip. 396. σὺ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς Sup. 337. cf. Bac. 824. ὥστε μή σε νουθετεῖν Iph. A. 692. τὴν σὴν μητέρα νουθέτει Ion. 1307. μή με νουθέτει ib. 1397. cf. Her. F. 855. σύ γε με νουθετεῖς Her. F. 1249. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νουθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. παῖδα νουθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ἐνουθέτουν σὲ πολλὰ, πολλάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών; Ion. 1332. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. νουθετουμένη Med. 29. Κύπρις οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1.

Νουθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραίνοντι νουθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3.

Νουθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νουνεχὴς Dan. 48.

Νοῦς. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ Or. 907. δεῦρο νοῦν ἔχε ib. 1181. τὸν νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v. 1427. σοί ἐστι νοῦς λεπτὸς Med. 529. νοῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf. An. 251. οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τοὺς νοῦν ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. νοῦς οὐ βέβαιος Iph. A. 334. ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει ib. 1139. τὸν νοῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. νοῦς βροτῶν ib. 886. ὁ σὸς νοῦς ἐποιήθη Κύπρις ib. 988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς ib. 1052. τὸ γῆρας, νοῦν οὐκ ἔχον Bac. 252. cf. v. 271. νοῦς ὁρᾷ Hel. 121. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νοῦν δὲ ib. 737. ὁ νοῦς τῶν κατθανόν-

των ib. 1020. οἴκοι τὸν νȣ̃ν ἔσχον Ion. 251. τὸ τȣ̃ νȣ̃ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νȣ̃ν δȣ̃ς ib. 1370. νȣ̃ς ȣ̓κέτ' ἐϛὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σϑένος τȣ̃ νȣ̃ πλέον And. fr. XI. νȣ̃ν χρὴ ϑεᾶσϑαι Œd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νȣ̃ν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νȣ̃ν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βȣ́λεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νȣ̃ν κεκτημένῃ eorund. CLI. 5. ȣ̓κ ὀφϑαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐϛιν, ἀλλὰ νȣ̃ς ib. 6. τὸν νȣ̃ν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσϑι κατὰ νȣ̃ν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ ϛρατὸν φύλακες Rh. 87. ᾄδȣ νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρȣς ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορȣ̃σι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμȣ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλȣ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαϑοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγὸς Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάϑων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπιᾶς El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφείȣς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύȣσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύȣσα σὴν ib. 885. ἀνόητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάϑρα Ion. 819. ȣ̔́ σε μήτηρ ȣ̓́τε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ᾅδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέϑεν Iph. T. 364. νυμφεύȣ δέμας Ἠλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμέναν κατεύνασε Hip. 561. ȣ̃ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευϑεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευϑεῖσαν ἐκ ϑνητȣ̃ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευϑεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. ϑεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωϑῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐϑρέφϑην—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσϑα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἔνερϑ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάϑη σᾶς εἴσοδος νύμφας ib. 352. ἁ δύϛανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ᾄδȣ νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250. βοάσατ' εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίϛων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἠκροϑινιαζόμην Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἴκȣς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) *nom. pr.* Nympha. Νύμφα Ναῒς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801. ὠκυϑόαι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιᾶς Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίȣς εὐνὰς ib. 888. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικȣς δόμȣς Med. 1137. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωϛὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωϛὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχιϛ' ἐς ᾄδȣ νυμφίῳ γημώμεθα Tr. 445. νυμφίȣ πέλας τάφȣ ib. 449. ȣ̓δ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίϛων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adject.* νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ȣ̓δὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νὺξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὦ φῶς καὶ νὺξ ib. 1496. νὺξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546. νὺξ δȣλεύει βροτοῖς ib. 549. νὺξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ȣ̓δείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαϛὸς θεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀϛερωπὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. ἡδὺ φίλον κἂν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρȣσα νὺξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἡ νὺξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρȣρὰν Rh. 5. νυκτὸς ἐν καταϛάσει ib. 111. ἔρρει νὺξ αὐτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς ib. 446. ȣ̓́τε νύκτ', ȣ̓́θ' ἡμέραν Bac. 187. ἦμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy. 597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν Her. 994. ἄϛρα φεύγει εἰς νύχθ' (i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἡξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπȣ́μενοι Her. F. 505. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. ὦ γαῖα, καὶ νὺξ ib. 867. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξȣσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ȣ̓κέτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νὺξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρὴ ϛρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πȣ̃ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίȣς ὀνείρȣς Iph. T. 1277. γόȣς νυχίȣς El. 142. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοίταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίȣς ἐνοπὰς Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177.

Νωθής. νωθὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾷν. ἐμπύρȣς ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγχην ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. ὃν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) tergum vertere. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73. διαδȣ̃ναι νῶτον Tr. 117. μάϛιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τὸ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβȣ 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib. 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007. χρύσεαί μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1. νῶτ' ἔχȣσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. ὑποπτέροις νώτοισιν ib. 1264. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὸς νῶτα Iph. T. 46. γαίας ἐν νώτοις

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς λήξαιμι θοάζεσα ib. 1141. πόντε νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ἔχεσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; Hel. 128. κυρτῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώτοις ἐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. τὰ ἕσπερα νῶτα ib. 731. ἀστεροειδέα νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὄπισθε νῶτα Σειρίε βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or. 798.

Ξ.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2. στέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον Iph. A. 175. ξανθὸν βόστρυχον Cy. 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071. ξανθοῖς βοστρύχοις Or. 1532. et ξανθοῖσι βοστρύχοισιν Bac. 235. ξανθὲς πλοκάμες Iph. A. 758. τὲς ξανθὲς πλόκες Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel. 1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν Ἁρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφαλὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med. 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξειναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med. 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξεῖνε πατρῷε Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798. Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El. 247. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 225. ἐν ξείνᾳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνε πόντε ξεῖνα δυσχόρτες οἴκες ναίω Iph. T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξενίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ξενικὲς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy. 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949. ξένια δεναι Cy. 300. ξένια λήψῃ τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια ἀνθρώπων πάρα ἕξεις ib. 1684. παιδὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her. F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τε ξενοδαίτα Cy. 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. ξενοκτόνες τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Θρηκίε ξένε Hec. 7. πατρῴῳ ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρῷος ib. 26. cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ἐβεφόρβεν ξένῳ Al. 8. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880. ξένον πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδεσα πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac. 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102. et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259. 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. πȣ δίκα ξένων; Hec. 715. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. ȣ̓́τ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεϑ' ἂν ib. 616. τίνος ξένων δόμȣς ἔσειμι Hip. 1066. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων Al. 1048. εὐσέβει περὶ ξένȣς ib. 1151. τȣ̀ς μετοικȣ̃ντας ξένȣς Sup. 892. τῶν κατϑανόντων τἀκροϑίνια ξένων Iph. T. 75. μ' ȣ̓δεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο ib. 947. ἐλέγξαι ξένȣς ȣ̓κ ἠξίȣν ib. 955. ὅσιοι περὶ ξένȣς Cy. 125. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τȣ̀ς ξένȣς φορεῖν ib. 126. τȣ̀ς ξένȣς μὴ ἀδίκει ib. 271. κρεωκοπεῖν μέλη ξένων ib. 358. φίλτατε ξένων ib. 417. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι Her. F. 305. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ξένοι, o *hospites*, Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. ὦ ξένοι Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. ὦ ταλαίπωροι ξένοι Cy. 89. ξένην πόλιν Ph. 372. ἐπὶ ξένῳ χϑονὶ Med. 435. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. τόλμα ϑίγειν ξένης Al. 1120. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις; An. 671. γυναῖκα ξένην Iph. A. 469. et ξένης γυναικὸς ὕπο Ion. 1221. ἐν ξένῃ γῇ Tr. 378. et ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 74. ὦ ξένη Iph. T. 597. et Ion. 339. ἐπὶ ξένας (pro ης, sc. γῆς) An. 136. et ita ξένα pro ξένη Bac. 1033. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. et ξένȣς γυναῖκας Sup. 94. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. ὦ ξέναι Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine ὦ Or. 1375. ξένον κῆδος Ph. 342.

Ξενȣ̃ν. ȣ̓κ ἀκȣ́ετε πάλαι ξενȣ̃σϑαι τόνδε πρȣννέποντά με; Hip. 1085. πόλει ξενȣ̃σϑαι Æg. fr. X. 2. ἐξενωμένον τῳ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν Ion. 820. ξενωϑεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτȣ δόμοις Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενών. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν Al. 546. ἐξωπίȣς ξενῶνας οἶξας ib. 550.

Ξένωσις. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε; Her. F. 965.

Ξεστός. τύμβον ξεστὸν Al. 839. ξεστὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ Hel. 992. ξεστὸν ὄχϑον Bel. fr. XXVII. ὀβελȣ̀ς ξεστȣ̀ς Cy. 393. ξεσταὶ πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 782. ξεστὸν ἄγαλμα Iph. T. 111. ξεστὸν πύργωμα Tr. 46. ξεστῶν Περγάμων Or. 1389. κλίμακος ξέστ' ἐνηλάτων βάϑρα Ph. 1186.

Ξηραίνειν. ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος Cy. 572.

Ξηρός. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντȣ πόδα An. 1260. ξηρὰν γαῖαν Ph. 1159. ξηρὰ σπορὰ An. 638. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις Or. 389. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἐν χρόνῳ τελέϑει ξηρὸν An. 784. ξηρὸν δέμας El. 239. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτȣ̀ς Bac. 277.

Ξιφήρης. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. ξιφήρης λόχος An. 1115. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις Rh. 713. ὁ ξιφήρης Ὠρίων Ion. 1153. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. κεκρυμμένȣς ϑῆρας ξιφήρεις Or. 1272. φίλοι ξιφήρεις ib. 1346. ἀγωνισταὶ ξιφήρεις Ion. 1258. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων Ph. 366.

Ξιφηφόρος. ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην Or. 1504. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ξιφηφόρȣς ὀπάονας Ion. 980. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 730. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. δίκα ξιφηφόρος Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτȣ σφαγᾶς Hel. 360.

Ξίφος. ξίφȣς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 436. τεκȣ́σης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. μελάνδετον φόνῳ ξίφος ib. 820. ξίφος ϑήγειν χερὶ ib. 1036. ȣ̓δέν σȣ ξίφȣς λελείψομαι ib. 1041. πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτὸν κτάνοι; ib. 1052. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεϑεῖμεν ib. 1133. ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρϑένȣ σπάσαντ' ἔχειν ib. 1193. ξίφος ἐκ ϑανάτȣ πέφευγα ib. 1369. παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1478. Μενέλεων— ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφȣς ib. 1531. ϑα-

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ϑκέϑ' αἱματηρὸν τϑμὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν διῆκε ib. 1098. ὅρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφϑς Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβϑσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει ϑύϑσα ϑῆλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι ib. 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παίει με νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. διαμεϑεὶς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίϛομον ξίφος ib. 989. et διϛόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνϑ μέλαν ξίφος ib. 1672. ϑηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κάρα τϑμὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφϑς ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίϑων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καϑαρπάζϑσιν An. 814. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. ϑηκτὰ κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαϑραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. χρυσέων ξοάνων τύποι ib. 1074. βωμϑ λιπϑσα ξόανα Ion. 1403.

Ξϑϑόπτερος μέλισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξϑϑος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξϑϑὸς, *adject.* γάνος ξϑϑῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξϑϑᾶν πόνημα μελισσᾶν ib. 165. διὰ ξϑϑᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξὺν compositis.) ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὕρομεν φίλϑς καὶ ξυγγενεῖς τϑσδε Her. 306. ξυγγενὴς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηϑεῖν. ξυγγέγηϑε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, soror. τοῖν ἀγαϑοῖν ξύγγονε κϑροιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταϑνήσκειν. ξυγκατϑανόντι κατϑανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν ϑανϑμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνϑσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἂν Ion. 331. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληϑεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεϑήσει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλϑ ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 471. ξύλον καϑῆκε παιδὸς εἰς ξανϑὸν κάρα ib. 993. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. σιδηροβριϑὲς ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ δραϛήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιϑεὶς Cy. 241. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὄρϑς οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλϑργικός. ἔπραττες ϑ ξυλϑργικὰ Fr. inc. CXLI.

Ξυμβαίνειν. ϑκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληϑεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τϑδε δείματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλϑόντες Hel. 298.

Ξύμβϑλος. ξύμβϑλον ϑν μ' ἐπῆλϑες; Sup. 125. ϑδὲ μωρίᾳ ξύμβϑλος ἔσομαι τϑ κασιγνήτϑ Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παρϑσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς Hip. 286. τάδε— ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχίᾳ τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενȣ̃ τᾷδ' εὐμενὴς ib. 630. Ζεύς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἢ ξυμμάχȣς ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ȣ̓δὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχȣς οἵȣς ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. ἔςʼ ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμπέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κἀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς ȣ̓ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγάς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὦ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μʼ ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βȣ́λομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσȣσι σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἥκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρηςοῖσι δȣ́λοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνȣ̃ντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρȣ̃σαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφοράν τινʼ ȣ̓̃σαν ȣ̓κ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδʼ εἰσπεσȣ̃σα An. 984. ξυμφορὰν οἶδʼ ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τȣ̃ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδʼ ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυʼ ἀπʼ ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραί γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορʼ εἶναι Med. 779.

Ξὺν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν Med. 11. πόλλʼ ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοισιν An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὑμεναίοισιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τȣ̃δε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ ςρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδὶ Tr. 984. ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλιςʼ ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὦ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὦ ξυνάορʼ ἀθλιωτάτη Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταὐτὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτʼ ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄςυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ȣ̓κ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κόραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τϐτῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.

Ξυναρμόζειν. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά μϐ τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.

Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας ϛρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσϐσι καὶ κατασκάψϐσι γῆν Iph. A. 535.

Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879.

Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.

Ξύνδϐλος. ὦ ξύνδϐλε Ion. 1109.

Ξυνείδειν, vel ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνϐντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1269. ξύνοιδεν ϐτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύνοιδ' ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν Her. 1001. ϐδενὸς ξυνειδότος El. 88. ϐδὲ ξυνήδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνϐ; Ion. 956.

Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοί γ' ἄλυτος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ ϐδὲ ξύνεϛιν ἐλπὶς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τϐτῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνείην Æol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεϛι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. οἵσπερ ἥδεται ξυνὼν Phœn. fr. IX. 9. ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν eorund. LXXV. 3. ἃ ̓ν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνϐσιν ὢν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνϐσα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνϐσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμϐ Sup. 595. ὦ ξύνοπλα δϐρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυνέϛαι χείρ; Hec. 879.

Ξυνέμπορος. Μενέλεῳ ξυνέμποροι Hel. 1554. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρϐς ἐμοὶ Bac. 57.

Ξυνεξαιρεῖν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.

Ξυνέπεσθαι. ἄντυγι ξυνείπετο Hip. 1231.

Ξυνερᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.

Ξυνεργάτης. ϐδὲ σκότον φρίσσϐσι τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.

Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.

Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργϐς Med. 845. ἣν ξυνεργὸν εἱλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.

Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθϐσα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1155.

Ξύνεσις. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηϛον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.

Ξυνέϛιος Al. 1154.

Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμϐ ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. δυσξυνέτϐ ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν ib. 501.

Ξυνεύδειν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. ὧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.

Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιϛα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἷαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἳ πῶς ποτε βλέπϐσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἱ 'ρεταὶ τέρπϐσι τϐς ξυνευνέτας An. 207.

Ξυνευνέτις. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909.

Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.

Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίϐ λαμπτῆρες Rh. 59.

Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλϐσα Or. 955.

Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.

Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμϐ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παίδοιν ξυν-

θανῦσα Med. 1289. ξυνθανῦμαι Ph. 1675.

Ξυνιέναι (ab ἵημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ὖ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.

Ξυνίσημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.

Ξυνιστάναι. ὅτῳ ξυνέση τῶνδ' ἕκαςος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίςατο Iph. A. 54. ξυνεςῶτος ςρατῦ ib. 87. τῦ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν Al. 800. ξυςαθέντα διὰ μάχης Ph. 762.

Ξυνίςωρ Sup. 1173.

Ξύνοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.

Ξυνοικεῖν. ἄν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ ib. 1001. ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖςον (sc. τὰ χρήματα), ὖτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.

Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.

Ξύνοικος. ξύνοικον λαὸν Her. 82.

Ξυνοίκυρος. ξυνοικύρυς κακῶν Hip. 1069.

Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ὖ ξυνωλόμην ὁμῦ Hel. 103.

Ξυνομαίμονες Hel. 646.

Ξύνοπλος. ξύνοπλα δύρατα Her. F. 128.

Ξυνυσία. αἱ ξυνυσίαι Dan. fr. XI. 4.

Ξυντείνειν. ςέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.

Ξυντιθέναι. ὄνειν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. εἴδωλον ἔμπνυν ὐρανῦ ξυνθεῖσ' ὕπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.

Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.

Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182.

Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει θνητῶν El. 1358.

Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.

Ξυνῳδός. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοὶ Or. 133. τάδ' ὖ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173.

Ξυνώνυμος Hel. 502.

Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζυ χέρα Bac. 198.

Ξυνωρίς. ξυνωρὶς τέκνων Ph. 1092. εὔτεκνος ξυνωρὶς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρίδας λόχων Ph. 451. πληρῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.

Ξυρηκὴς, vel ξυρήκης. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et κ. ξυρῆκες El. 335.

Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῦ Her. F. 630. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Ξύςασις. μένος ξύςασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.

Ξυςὸν Hec. 920.

Ξυςρατηγοὶ Ph. 752.

O.

Ὀβελός. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελὺς ἄκρυς ἐγκεκαυμένυς πυρὶ ib. 392.

Ὄβρια Peliad. fr. VIII.

Ὄβριμος. Ἰδαία μᾶτερ ὀβρίμα Or. 1454.

Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὦ πολὺς ὄγκος συνελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. γαςρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ὐκ ἄνω βλέπειν τύχης (sc. χρὴ) Alcmæon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.
Ὀγκȣ̃ν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκȣ́μεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλȣ́τῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.
Ὀδᾷν. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.
Ὀδάξ. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες Ph. 1432.
Ὀδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.
Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.
Ὀδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.
Ὁδός. ἡγεμὼν ὁδȣ̃ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βȣλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδȣ̃ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ὡς τάχιςα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδȣ̃ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄςροις ȣ̓ρανȣ̃ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταὐτὸν Φωκίδος σχιςῆς ὁδȣ̃ ib. 38. ἄκȣε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεςάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ȣ̓κ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργȣς κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξῆȣσαν ὑςάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδȣ̃ An. 753. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνήρȣ με—μιᾷ ὁδῷ Hel. 771. ȣ̓δέ μ' ἐξέπληξ' ὁδȣ̃ Ion. 635. εἴκειν ὁδȣ̃ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδȣ̃ βȣλᾶς El. 161. πάρεργ' ὁδȣ̃ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρȣ̀ς ἐμές; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρȣ̀ς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐςι Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄςρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδȣ̃ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύχȣς ἰὼν ὁδȣ̀ς Or. 632. πολλὰς ἔχȣσα θανασίμȣς αὐτοῖς ὁδȣ̀ς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδȣ̀ς ἥκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδȣ̀ς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδȣ̀ς ἐρήμȣς ἵμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζȣσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδȣ̀ς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄςρων μεταβάλλει ὁδȣ̀ς El. 728.
Ὀδȣ̃ν. ὄδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.
Ὀδȣρός. ἀξία ἡμῶν ὀδȣρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδȣρȣ̀ς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.
Ὀδȣ́ς. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χείλεσιν διδȣ̀ς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδȣ̃σιν Cy. 372. τȣ̀ς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.
Ὀδυνᾷν. τὸ ὀρθȣ̃σθαι γνώμαν, ὀδυνᾷ Hip. 247.
Ὀδύνη, et dor. ὑνα. οἷα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διά μȣ κεφαλᾶς ἀΐσσȣσ' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχȣσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
Ὀδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλȣ̃τος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.
Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρῃ; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρῃ Sup. 770. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.
Ὄδυρμα. πικρὸν ὄδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύȣσα θρήνȣς Hec. 297. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.
Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λήξασ' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνῳδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.
Ὀδυσσεὺς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ὀκ οἶδα τὸς σὸς Ὀδυσσέας Rh. 866.

Ὄζος. παρὰ—Ἄρεος ὄζον Iph. A. 202. τὼ Θησείδα, ὄζω (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὅθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. ὀθνείο ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρὸ Al. 813. ὀθνεῖος γυνὴ ib. 535. et 536. et γυναῖκ' ὀθνείαν ib. 649.

Ὄθρυς, nom. montis. λιπὸσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 583.

Οἴ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἴ μοι.

Οἰακοστρόφος Med. 523.

Οἴαξ, nom. pr. viri. Or. 432.

Οἴαξ, appell. clavus, gubernaculum. οἴαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἴακα Tr. 685. στρέφ' οἴακα Hel. 1607. ἔχων οἴακας Hip. 1227. οἴακας ἐξηρῶμεν νεὼς Iph. T. 1357. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἰάκων βὰς ib. 1626.

Οἴγειν. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. δωμάτων ἐξωπίος ξενῶνας οἴξας Al. 550. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπος, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmæon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυστολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντο Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; ib. 1282. ποταμὸ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρος ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. ὄκον ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Pol. fr. I. 8.

Οἴεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986.

Ὀϊζὺς Hec. 949.

Οἴκαδε. νεῶν λῦσαι ποθὸσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἄπαγ' οἴκαδε στρατὸν Iph. A. 817. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ὡς στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὀδ' οἶσθα νόστον οἴκαδε Hel. 883. οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. βίος—οἴκαδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς Al. 592. ὀ βαρβάρων νόμοισιν οἰκὸμεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ὀκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. ὃ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελε ib. 663. Χείρων ἵν' οἰκεῖ—Πηλίο βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος; ib. 712. δόμος οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκὸμεν Rh. 288. ὄρος οἰκὸσι Bac. 33. οἰκὸσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκὸσι χθόνα ib. 124. γῆς Ἑλλάδος μυχὸς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρο Hel. 302. ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον ib. 968. ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ στέγας; Ion. 314. ἔμελλες οἰκεῖν τἀμὰ ib. 1295. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκὸσ' ὄλυμπον ib. 1318. οἴκει πόλιν τήνδε ib. 1365. φασί νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκὸσιν εὖ ib. 386. ἄλγιστα οἰκεῖς, ὀ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμος ib. 1005. σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πȣ̃ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. Ἑλλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀϛέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκȣ́ντων ὁμȣ̃ Ph. 70. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκȣ̃ντες χρόνον Her. 69. οἰκȣ̃ντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκȣ́σῃ πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκȣ̃σ' ἄϛυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκȣ̃μεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκȣν Tr. 393. ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίȣ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσȣς δόμȣς Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμȣς Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἣν δώματ' οἰκήσητε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νάσȣ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανȣ̀ς δόμȣς οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἔμελλες οἰκήσειν δόμȣς Her. F. 463. ȣ̃ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκȣ̃νται πόλεις Antiop. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκȣμένης Ἑλληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκȣμένας πόλεις Hip. 486. πȣ̃ τȣ̀ς Φρύγας λέγȣσιν ᾠκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκείȣ φίλȣ An. 987. οἰκείȣ ϛρατȣ̃ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεία χεὶρ El. 629. οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βȣλεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκείοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρȣσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ȣ̓́τις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἄκραντον ȣ̓δὲν ȣ̓δ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνὴ El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεȣ̃ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἦ πȣ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ παῖδ' ἐς οἴκȣς οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ȣ̃περ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' Ἰνάχȣ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βȣκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιȣ́μεθα Her. 46. ἵν' ᾄδης ᾤκιϛαι Hec. 2. ȣ̃ δὴ ϛενὸν δίαυλον ᾤκιϛαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἴκοθεν. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβȣσα Ph. 301. μὴ μαθȣ̃σαν οἴκοθεν Med. 239. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέϛηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν Tr. 371. τὸν νȣ̃ν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχȣσα χρηϛὸν ib.

648. *τὰ οἴκοθεν* ib. 963. *φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα* Hel. 1207.

Οἴκοι. *τὰ οἴκοι* Tr. 379. et Epist. II. *εἰ ἦσαν οἴκοι* Tr. 397. *οἴκοι τὸν νοῦν ἔσχον* Ion. 251. *ἄν τις οἴκοι πλουσίαν ἔχῃ φάτνην* Eu. fr. VI. 1. *ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει* Phi. fr. 1. VIII. 1. *τὴν σωτηρίαν οἴκοι σχόντες* Fr. inc. CXXXVI. 2.

Οἶκος. *πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην* Hec. 39. *τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι* ib. 448. *πατρῷον ἐς οἶκον* ib. 952. cf. El. 611. *οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς* Or. 663. *ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε* ib. 672. *ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος* ib. 971. *κατ' οἶκον* ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. *οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν* Ph. 489. *οἶκον οἰκήσω μόνος* ib. 1237. *Ἕλλην' ἐς οἶκον* Med. 1331. *Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον* Hip. 69. *ἔρημος οἶκος* ib. 847. cf. Sup. 1132. *τὸν ἀνάλιον οἶκον* Al. 439. *ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος* ib. 572. *τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;* Iph. A. 331. *πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν* Cy. 177. *θεῶν παλαιὸν οἶκον* Ion. 2. *Πύθιον οἶκον* ib. 458. *ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον* ib. 607. *ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον* ib. 1562. *πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα* El. 1289. *οὔτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν* Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. *ἑνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει* Er. fr. I. 25. *οἶκος μέγας* Ix. fr. III. 3. *μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος* Pol. fr. VIII. *ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι* Fr. inc. CLVI. 1. *οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν* Hec. 80. *ἔξελθ' οἴκων* ib. 174. *οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας* ib. 179. *οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις* ib. 457. *ὦ σχήματ' οἴκων* ib. 619. *ὅν μοι Θρῇξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ* ib. 682. *ἤξετ' ἐς οἴκους* ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. *ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος* Hec. 948. *οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχοὺς* ib. 1040. *κατ' οἴκους* Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. *ἀπ' οἴκων* Or. 170. *πήματ' οἴκων* ib. 965. *ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ* Ph. 88. *ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας* Med. 432. *τέρεμνα οἴκων* Hip. 418. *ὀλβίων ἀπ' οἴκων* ib. 756. *ὦ πόνος οἴκων* ib. 1345. *ἐξ οἴκων* Al. 94. *οἴκων δεσπότην* ib. 684. *βᾶθι κεῦθος οἴκων* ib. 875. *ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι* ib. 1019. *φόβον οἴκων ἀφελέσθαι* An. 523. *οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες* Iph. A. 806. *ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει* Tr. 1321. *ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων* Cy. 523. *Περσείων οἴκων* Hel. 1480. *εἰς χρυσήρεις οἴκους* Ion. 157. *στέρομαι οἴκων* ib. 865. *τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων* ib. 1073. *οἴκων θεοδόκων* ib. 1549. *στείχωμεν οἴκους* ib. 1616. *ἀστρωποὺς κατέσχεν οἴκους* Her. F. 406. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκων* ib. 923. *δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις* El. 393. *ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων* Alcmæon. fr. XV. *ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται* Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. *λεπτῶν ἀπ' οἴκων* Dan. fr. XII. 3. *τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα* Er. fr. II. 13. *ἀνόνητον ἄγαλμα οἴκοισι τεκὼν* Thes. fr. III. 2. *τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου* Fr. inc. CLXXXVII. 3. *τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην* eorund. CXCVI. etc.

Οἰκούρημα. *πικρὸν οἰκούρημα* Hip. 787. *αἰσχρὸν οἰκούρημα* Her. 700. *τἄνδον οἰκουρήματα* Or. 926.

Οἰκουρία. *μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας* Her. F. 1373.

Οἰκουρός. *λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν* Her. F. 45. *οἰκουρὸς πικρὰ* Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος *ἀνὴρ* Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτείρειν. *οἰκτείρω σε* Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. *οἴκτειρε αὐτοὺς* Med. 344. *ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν* ib. 1233. *οἴκτειρε ἡμᾶς* Iph. A. 985. et El. 672. *λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον* Rhes. 905. *οἰκτείρειν γῆν* Tr. 403. *οἴκτειρέ με* Bac. 1118. *τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν* Cy. 639. *τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω* Ion. 618. *οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους* El. 673. *οἰκτείροντες* Or. 949. *δέσποιναν οἰκτείροντες* Al. 191. *οἰκτείρουσα—τάσδε ματέρας τέκνων* Sup. 34. *ᾠκτείρατε* Hec. 290. *σὲ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ᾤκτειρε* Med. 657. *ᾤκτειρ' ἀκούσας* An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἴκτειρον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσε τὲς κρατᾶντας οἰκτεῖραι θεὲς Al. 252. τἀμὰ οἰκτείρας κακὰ Sup. 168. οἰκτείρας ἐμὲ Iph. T. 584.

Οἰκτίζειν. καί τις ἄν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὲς φέρεσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλες Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ᾤκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὃς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτες Tr. 155. ἐδ' ᾤκτίσω Hec. 721. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059.

Οἴκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159.

Οἶκτος. σῆς παιδὸς οἴκτῳ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγώ σε—δι' οἴκτε ἔχω ib. 851. ἔνεστιν οἶκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἴκτε Ph. 964. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. Φαέθοντος οἴκτῳ Hip. 740. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἴκτῳ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρεσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἴκτε λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῆτον οἶκτον περιβαλὼν ib. 934. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τελέθρε νικᾶν Iph. T. 485. οἶκτος ἐ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ἔτ' οἴκτε τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἶκτον Hel. 163. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἶκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἶκτος εἷλε; El. 968. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. ἐ τῶν κακέργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἴκτοισι κατασπένδω σε Or. 1239. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. ὃς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτες Tr. 156. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330.

Οἰκτρός. οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; Hel. 463. οἰκτρὸς πάρειμι Her. F. 1237. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὲς τέσδε Sup. 938. οἰκτρὲς λόγες Iph. A. 981. στείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρὰ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτρὰν βιοτὰν Hec. 457. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτρὰν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτρὰν ἄταν Iph. T. 226. ἦ παῖς οἰκτρὰ τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρὰ ib. 206. οἰκτρὰ τύχα ib. 584. οἰκτρὰ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. οἰκτρὰν ἀδελφεὰν El. 132. συμφυγάδας οἰκτρὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. οἰκτρὸν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ στενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρὰ τάδε Or. 1023. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρὰ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Antiop. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλε κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτε El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649.

Οἰκτρῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τεδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτρῶς Ἴλιον πυρέμενον An. 400. οἰκτρῶς θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κερᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ὀϊλεὺς, *nom. viri.* Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175.

Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἠκέσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγήν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ ϛεναγμὸν, οἰμωγὴν ϑ' ὑμῶ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἴμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ᾤμωξα Med. 791. ᾤμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ᾤμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρȣμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, *nom. propr. viri.* Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἴνη, vel dor. οἴνα. Διονύσȣ οἴνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχȣ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, *nom. propr.* Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἁμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλὸξ οἴνȣ Al. 762. ῥεῖ πέδον οἴνῳ Bac. 143. οἴνȣ τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνȣ ib. 706. οἴνȣ μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἴνȣ χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. ἀντ' οἴνȣ σκύφȣ ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἴνȣ ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ῳ ͗νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἴθοπα eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνȣ̃σθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνῶπις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, *nom. insulæ.* Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἶος. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142.

Οἷός τε. ȣ̓́τε φέρειν ὅπλα, ȣ̓́τ' ἔγχος, οἷός τ' ἦν Hec. 15. οἷός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεομαχεῖν οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1254. δρᾷν σύ γ' ȣ̓χ οἷός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλȣ̀ς λόγȣς οἷός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε Tr. 727. πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 8. ȣ̓κέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἵα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ȣ̓χ οἷόν τε μὴ ϛένειν κακὰ Or. 1033. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ȣ̓δ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνȣς οἷόν τέ μοι Al. 490. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ȣ̓χ οἷόν τέ μοι Hel. 830. θέλω ȣ̓χ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ȣ̓χ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Ὄϊς. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰϛέον. οἰϛέον τάδε Or. 767. τȣ̀ν ποσὶν οἰϛέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰϛέον δ' ὅμως Hel. 275. οἰϛέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Ὀϊϛός. ἄφυκτον ὀϊϛὸν Med. 635. ὀϊϛοὶ An. 1134. μυρίȣς ὀϊϛȣ̀ς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰϛρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴϛρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰϛρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰϛρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰϛροπλήξ. οἰϛροπλῆγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἶϛρος. μὴ θεαί μ' οἴϛρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶϛρον Hip. 1300. οἶϛρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνȣ̃ οἶϛρος Her. F. 862. πȣ̃ οἶϛρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἴϛρων Iph. A. 547. οἴϛροις Ἐριννύων Iph. T. 1456. αἳ—οἴϛροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091.

Οἰχαλία, *nom. loci.* Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἴχεσθαι. οἴχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἴχομαι Hec. 822. χρυσȣ̃ ὄνησις οἴχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν ϛοναχῇσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. καρδία οἴχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ᾅδȣ δόμȣς οἴχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. et ὀλ. οἴχεται Hel. 205. προθανȣ̃σα φωτὸς οἴχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνȣ παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄϛυ Sup. 36. οἴχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο Iph. A. 63. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἴχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἴχεται θανὼν Tr. 395. et οἴχ. θανȣ̃σα Hel. 133. et sine θανȣ̃σα ib. 221. πόλις οἴχεται Her. 14. ȣ̃πω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖαι γυμνάσιά τ' οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἴχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (*mortuis*) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχομένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἐνης) σȣ̃ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν ϛερηθεὶς ᾠχόμην γάμων An. 982. λȣ̃τρ' ᾤχετ' οἴσȣσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾤχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾠχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ȣ̃τος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ ϛέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακȣ̃ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς ib. 917. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ȣ̓κ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδȣ̃ναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ȣ̓κ ἆρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ȣ̓κ ὀκνήσȣσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὄκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνȣ ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ȣ̓κ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανȣ̃σαν κἄμ' ὀλβίζων Al. 922. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. ἄν—ὤλβισαν, ὤλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὥς σȣ τὴν τεκȣ̃σαν ὤλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ȣ̓δέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα —ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὄλβιος. Πριάμȣ τȣ̃ μέγ' ὀλβίȣ Hec. 493. θεῶν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ὄλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ ȣ̃ποτ' εἰπεῖν ȣ̓δέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον Sup. 176. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει ib. 554. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ȣ̓δεὶς Iph. A. 161. ὄλβιος εἶ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὄλβιον Bac. 421. ȣ̓ τινά φημι

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608. τὸν ὄλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς ὀλβίȣ Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ȣ̓ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί δ' ȣ̓κ ἂν εἴη χρηςὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱςορίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc. CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238. ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλβίȣς τῷ λόγῳ δοκȣ̃ντας εἶναι Her. F. 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλȣ̃σι τῶν ὀλβίων σοφȣ̀ς τίθεσθαι τȣ̀ς λόγȣς Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal. cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβίᾳ Or. 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἐκ μεγίςης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al. 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel. 731. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ὀλβιώτατος Hec. 627.

Ὀλβοδότας. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.

Ὀλβοδότειρα εἰρήνα Bac. 419.

Ὄλβος. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος ȣ̓ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v. 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος, ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς δ' ὄλβος ἐςὶ ib. 740. ὄλβȣ ἐπιῤῥυέντος ib. 1229. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν μετ' ὄλβȣ ib. 1113. πολὺς ὄλβος An. 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἥκιςα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβȣ βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος ὄλβȣ ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib. 455. τὸν ὄλβον αὐτȣ̃ τὸν πάροιθ' ἀναςένω ib. 551. ὄλβῳ βρίθειν Tr 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔςιν ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' ȣ̓κ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. ἕνεκ' ὄλβȣ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644. ἃ καλλίςα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθραυσεν ὄλβȣ κελαινὸν ἅρμα ib. 780. ὁ ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ὦ κρεῖττον ὄλβȣ κτῆμα ejusd. fr. XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr. XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. ὄλβȣ διοίγων θάλαμον ἥδιςον ejusd. fr. XVI. 8. ὄλβȣ μέτα Dan. fr. I. 8. τὸν ὄλβον ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς Phaëth. fr. V. 3. βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις Pol. fr. V. 2. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐςὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν ςέργοντ' ἔχῃ eorund. fr. LVI. θνητῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. ςρατείαν ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωςῆρος ὀλεθρίȣς ἄγρας Her. F. 415. κακὸν ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Ὄλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886. et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τȣ̓λέθρα νικᾷν Iph. T. 485. ὄλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πολυξένης ὄλεθρος Tr. 675. ὀλέθρȣ διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ib. 1058. ςενάζω τέκνων ὄλεθρον Her. F. 1065.

Ὀλεσίθηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ὀλίγοι εσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2. ὀλίγαις ὕςερον ἡμέραις Epist. V. δι' ὀλίγȣ Ph. 1105. ὀλίγȣ σοφώτερος Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεὶς

Sup. 1126. σποδȣ̃ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνήρȣ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.

Ὁλκὰς Cy. 503.

Ὁλκός. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὁλκȣ̀ς ναυστάθμων ib. 673. δάφνας ὁλκοῖς Ion. 145.

Ὀλλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ȣ̔̓δ' ὤλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὤλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν ib. 388. Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος ib. 774. ἢ πλείστȣς Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὤλεσας κεδνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὤλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον; Al. 537. ȣ̔̓ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς —ὤλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὤλεσεν Her. F. 392. πολλȣ̀ς βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τᾶς ἀνάνδρȣ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχȣς οἴȣς ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλȣς ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρȣς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἃ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ȣ̔̓ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) *med.* ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθα ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὤλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668. ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντὶς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβȣ́λως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200. θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ȣ̔̓τι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἄν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατȣ́ντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. κᾆν γραῦς ὄληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὕδει ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. ὀλομένȣς—τυράννων δόμȣς Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένȣς Ἀχαιȣ̀ς ib. 392. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1253. ὥς σ' ὀλόμενον στένω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλȣ́μεθα Her. 443. τȣ̃ κακῶς ὀλȣμένȣ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλȣμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλȣμένας Tr. 1079. etc.

Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

Ὀλολύγματα Her. 782.

Ὀλολυγμὸς Or. 1137.

Ὀλολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691.

Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

Ὅλος. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον Cy. 216. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχȣ̃σ' ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

Ὀλοφύρομαι Rh. 896.

Ὀλύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

Ὄλυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ' Ὀλύμπȣ Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. vid. not. 3) cœlum. *κόμαι εἰς ὄλυμπον* Ph. 1191. *πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ* Med. 1415. *τῶν κατ' ὄλυμπον παρθένων* Hip. 71. *ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς* Iph. T. 1269. *ἕρπ' ὄλυμπον* Tr. 92. *εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν* Bac. 289. *οἰκȣ̃σ' ὅμως ὄλυμπον* Her. F. 1319. *τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' ὀλύμπȣ* And. fr. XXVIII. 5.

Ὅλως. *ȣ̓ σε γινώσκω γ' ὅλως* Rh. 737. *ὅλως μὴ πανομένȣς τῆς ἀναγωγίας* Epist. V.

Ὅμαδος. *ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον* Hel. 185.

Ὅμαιμος, ὁ, frater, cognatus. *ὦ πατρὸς ὅμαιμε* Or. 673. *ὁμαίμȣ λώβᾳ* Ph. 323. *τῆσδ' ὅμαιμος* Iph. T. 1361. *μυρίων κρείσσων ὁμαίμων* Or. 804. 2) ἡ, soror. Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

Ὁμαίμων. *κρύψασ' ὁμαίμονα* Hel. 896. *τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν* Or. 683. *φιλεῖν τȣ̀ς ὁμαίμονας* Iph. T. 1402.

Ὁμαρτεῖν. *μήτηρ ὁμαρτεῖ* Iph. A. 417. *ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας* ib. 1212. *πολὺς ὄχλος γυμνὴς ὁμαρτεῖ* Rh. 313. *ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν* Bac. 921. *ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ* Her. F. 336. cf. v. 622. *ἐπιῤῥοίβδην ὁμαρτεῖν* ib. 860. *ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ* El. 412. *ἄστρα ὡμάρτει θεᾷ* Ion. 1151. *τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλȣ̃* Ph. 1610. *οἴδ' ὁμαρτήσȣσί σοι* Iph. T. 1208.

Ὁμαρτῇ, *adverb.* simul. Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

Ὄμβριμος. *κεραυνὸν ὄμβριμον* Ion. 212.

Ὄμβρος. Ζεὺς *ὄμβρον—πέμψει* Tr. 78. *ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ* Cy. 322. *ὄμβρον λιπȣ̃σαι χειμέριον* Hel. 1497. *καλλίστων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι* El. 736. *ἐρᾷ ὄμβρȣ γαῖα* Œd. fr. XVII. 7. *ȣ̓ρανὸς πληρȣ́μενος ὄμβρȣ* ib. 10. *ὁ ὑγρὸς ὄμβρος* Sis. fr. I. 36.

Ὁμεννέτης, et dor. έτας. *ἀνδρός γ' ἀρίστȣ σȣ̃ τυχȣ̃σ' ὁμευνέτȣ* Med. 953. *θεὸς ὁμευνέτας* Ion. 894.

Ὁμήγυρις *φίλων ἡλίκων* Hip. 1180.

Ὁμῆλιξ. *τῆσδε γῆς μοι ὁμήλικες* Hip. 1098. *πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμȣς ἀπάξω* Tr. 1183. *δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας* Al. 956. *ȣ̃ς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα* Bac. 201.

Ὁμηρεύειν. *θεᾷ θεὸς Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε* Bac. 297. *τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα* Rh. 434.

Ὅμηρος. *τοῖον ὅμηρον—Ἀΐδῃ Θάνατος παρέδωκεν* Al. 873. *τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδȣ̀ς—νεικέων* Bac. 293. *συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε* Or. 1189.

Ὁμιλεῖν. *εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς* Or. 354. *θεοῖς ὁμιλεῖν* Her. 872. *μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς* Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. *χρηστοῖς ὁμιλȣ̃ντα* Fr. inc. LXII. 2. *ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλȣ́ντων* Hip. 1000. *Κενταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ* An. 793. *βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον* El. 940. *ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας* Antiop. fr. XLII. 3.

Ὁμίλημα *κακὸν* Antiop. fr. X. 3.

Ὁμιλία. *ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς* Or. 1082. *ὁμιλίᾳ χθονὸς* Ph. 1417. *μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας* Hip. 19. *τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας* ib. 838. *μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν* ib. 1441. *ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος* An. 684. *ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν* Iph. A. 1622. *ἀδελφῶν ἡ παρȣ̃σ' ὁμιλία* Her. 581. *τῇ ὁμιλίᾳ βροτȣ̀ς κρινεῖτε;* El. 384. *κρεῖσσον εἰς ὁμιλίαν πεσόντα* Æol. fr. IV. 1. *παύσω συμποτῶν ὁμιλίας* Al. 344. *αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι* Tr. 51. *νυμφικὰς ὁμιλίας* Hel. 1416. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει* Er. fr. II. 21. *ὁμιλίαι κακαὶ* Fr. inc. CLXXXIX.

Ὅμιλος. *ναύταν ȣ̓κέθ' ὁρῶν ὅμιλον* Hec. 921. *ȣ̓κ ἔπειθ' ὅμιλον* Or. 941. *φεύγȣσ' ὅμιλον* An. 19. *πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ* Iph. A. 427. *Σατύρων — ὅμιλον εἰσορῶ* Cy. 100. *θοινατόρων ὅμιλος* Ion. 1206.

Ὄμμα. *θανέσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν* Hec. 430. *τέγξω τόδ' ὄμμα* ib. 520. *ὄμμα λαμπρὸν* ib. 1045. *ὄμμα τυφλὸν* ib. 1117. *ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμὸν δακρύοις* Or. 134. *ὄμμα σὸν ταράσσεται* ib. 253. *ὄμμα φαιδρωπὸν* ib. 891. *ȣ̃δ' ὄμμ', ἔδειξεν* ib. 1058. *ὦ*

ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνυ ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαὸν ὄμμα ib. 1528. οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρυσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα υκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ An. 1065. κατ' ὄμμα σὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχυσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχῦ ςρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τὐμὸν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἥσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. υκ ἐβόλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. τὸ ὄμμα μυ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀναςρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἄπο Hec. 240. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῦσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ῦ—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπῦς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπυσί γ' ὄμμασιν ib. 400. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν ib. 957. ςικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἄπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλῦσα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρυκαλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἄπο κόρας ςρέφυσαν ib. 1174. υτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάςασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν ib. 1070. θέᾳ διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῦσα Sup. 286. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποςεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὄμμασιν ib. 851. ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίςων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. υ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ib. 509. τάδ' ὄμματα μέτεςιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὐνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. υς πανύςατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

932. *μύσος εἰς ὄμμαθ' ἥξει—ξένων ἐμῶν* ib. 1156. *Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι* El. 469. *συννεφῶσαν ὄμματα* ib. 1078. *ὀμμάτων ἄπο αἱμοσαγεῖς πρηςῆρες ῥεύσονται* Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοςερὴς Ph. 331.

Ὀμνύναι. *ὄμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ.* Med. 752. *ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν* Hip. 713. *ὅρκιόν σοι Ζῆνα—ὄμνυμι* ib. 1026. *ὄμνυ* Iph. T. 743. *ὄμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ.* Med. 746. *τόνδ' ὀμνύναι χρεὼν* Sup. 1187. *ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε* Hip. 612. *δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε* Ph. 430. *ὅρκοις, ὃς ὤμοσα* Hip. 1063. *ὤμοσεν πόλιν πέρσειν* Sup. 498. *ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον* Iph. A. 391. *ὄμοσον* Or. 1516. *κάλλιςα ὀμόσασα* Iph. T. 789. *Ζεὺς ὀμώμοςαι πατὴρ* Rh. 816.

Ὁμόγαμος Ph. 139. *μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην* Her. F. 339.

Ὁμογενέτωρ Ph. 168.

Ὁμογενής. *ἀνὴρ ὁμογενὴς* Or. 244. *ὁμογενῆ κτανεῖν* Ph. 1378. *ὁμογενὴς ἐμοὶ* Iph. T. 918. *ἀνδροκτόνȣ γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς* Fr. inc. B. 29. 1. *ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐȣ* Ph. 226. *ὁμογενεῖς φίλȣς* ib. 439. *ὁμογενᾶ δέραν* ib. 1298. *ὁμογενᾶ ψυχὰν* ib. 1299. *ὁμογενῆ μιάσματα* Med. 1268.

Ὁμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὁμόδȣλος, ἡ, Hec. 60.

Ὁμόθεν. *τὸν ὁμόθεν τιμᾶν* Or. 486. *τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ςέργων* Iph. A. 501. *κἂν ὁμόθεν ὦσι* Fr. inc. LXXXVI. 2.

Ὅμοιος. *ὅμοιος* (sc. *ὁ δῆμος*) *ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον* Or. 696. *ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος* Bac. 1301. cf. Cy. 38. *ȣ̓κ ἔςεργέ σοι ὅμοιος εἶναι* Ion. 818. *ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ* Dic. fr. XIII. 2. *πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρȣ̃νται* Alex. fr. IX. 2. *ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ* ejusd. fr. XI. *τῶν ὁμοίων κρατεῖν* Antig. fr. V. 3. *σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις* Fr. inc. XCVII. 4. *Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλις' εἶδον* Hel. 569. *ὁμοίαν ὄψιν* Alex. fr. XII. 5. *ὁμοίαις συμφοραῖς* Ph. 1352. *ȣ̓ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας* Hel. 160. *ὅμοιον* Sup. 1069. *ȣ̓θ' ὅμοιον ȣ̓δὲν, ȣ̓τ' ἴσον βροτοῖς* Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. *Ἑλένῃ ὅμοιον σῶμ' ἔχȣσα* Hel. 159. *ὅμοια τοῖς βȣλεύμασιν* Hec. 331. *ὅμοια τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι* Or. 1064. *ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν* (sc. *τὰ τεύχη*) An. 619. *τὰ οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο* Tr. 379. *φιλεῖ τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι* El. 523. *τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τȣ̃ πατρὸς* Alcmæon. fr. VIII. 3. *ἑῴοις ὅμοια* (*adverb.*) *φλεγέθων βολαῖς ἀελίȣ* Ph. 172.

Ὁμοιȣ̃ν. *ὁμοιώσασ' ἐμοὶ εἴδωλον ἔμπνȣν* Hel. 33. *ὁμοιȣ̃σθαι κακοῖς* Med. 890. *ὀργὰς πρέπει θεȣ̀ς ȣ̓χ ὁμοιȣ̃σθαι βροτοῖς* Bac. 1346. *ἄςροις ὁμοιωθέντε* Hel. 139.

Ὁμοίως. *δράσεις ὁμοίως ταῦτα* Al. 72. *θεοῖσιν ὁμοίως τιμάσθω* ib. 1001. *πεσσῶν ὁμοίως* Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὁμόλα, dor. pro *ὄλη*, *nom. montis.* Her. F. 371.

Ὁμόλεκτρος *γυνὴ* Or. 507. *Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα* ib. 476.

Ὁμολογεῖν. *ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν* Aug. fr. VIII. 1. *ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιςα πεπονθέναι κ. τ. λ.* Epist. III. cf. Epist. IV. *αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογȣ̃ντος ἐςί σȣ* Iph. A. 1142.

Ὁμολωΐδες *πύλαι*, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὁμόπτερος. *βοςρύχȣς ὁμοπτέρȣς* El. 530. *ἀπήνας ὁμοπτέρȣ* Ph. 331.

Ὁμορροθεῖν. *ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ* Or. 529.

Ὁμόσε *χωρεῖν τοῖς λόγοις* Or. 919.

Ὁμόσπορος. *ὁμοσπόρȣς φῦναι τυράννȣς παῖδας* Med. 596. *τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων ὅσπερ λέλειπται* Iph. T. 611. *φόνον ὁμοσπόρων ἐκπράξειν* Her. F. 1079. 2) *ἡ*, soror. *σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρȣ* Or. 657. cf. Iph. T. 695. et 922. *αἱ ὁμόσποροι* Bac. 971. cf. v. 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὁμόφυλος. *φιλίαν ὁμόφυλον* Her. F. 1200. *εἰς θȣμόφυλον* Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. *παρ' ὀμφαλὸν* Hec. 559. *δι' ὀμφαλȣ̃ καθῆκεν ἔγχος* Ph. 1421. *ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν* Med. 668. cf. Ion. 5. et 223.

Ὀμφὴ, vel dor. *ὀμφά.* *πῶς μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφάν;* Med. 175.

ὃς ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέυς θάκυς Ion. 908.

Ὄναρ. τὄναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. ὐδ' ὄναρ—φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.

Ὄνασις, dor. pro ὄνησις. 'κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Ὀνειδίζειν. ὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἱματωπὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ἃ εἰς γάμυς μοι βασιλικὺς ὠνείδισας Med. 547. ὠνείδισας δὴ τῦτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τἄλλα ὐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.

Ὀνειδιςήρ. λόγυς ὀνειδιςῆρας ἐνδατύμενος Her. F. 218.

Ὄνειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιςον ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. σοὶ τῦτ' ὄνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνυ An. 411. ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her. 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τῦτ' ἔχων τὔνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. ὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν—λέγω Ph. 1549. ὐκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρυσι μητρῷ' ὀνείδη An. 623. ἡμῖν ὀνείδη (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ὀνείδη Cy. 295. πατρίδος ὐκ ὀνείδη Her. F. 130.

Ὀνείρατα. ὀνείρατ' ἀγγέλλυσα τἀγαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν Al. 355. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.

Ὄνειρος, et ὄνειρον. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδυ σκότος ὐδεὶς ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν ὀνείρυς ib. 89. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων ὐκ ἀψευδέςεροι ib. 571. παῦσε νυχίυς ὀνείρυς ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῖ' ὄνειρα κηραίνυσ' ὁρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Ὀνειρόφρων Hec. 708.

Ὄνημι. ὅπῃ ὤνησας Med. 533. ὐμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. ὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ 'ρετὴ δ' ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνῆσαι Hip. 314. cf. Med. 567. γᾶν φίλαν Ἰνάχυ θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. ὐδέ νιν μετάςασις γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τῦ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλυ Hip. 517. ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. ὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν Her. F. 1368. ὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσθα Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι Hel. 941. σῦ ὐκ ὠνήμεθα Al. 336.

Ὄνησις. χρυσῦ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπυ κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίυ ὄνησις Med. 254. κακῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ὐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύυσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30.

Ὄνομα. τῆς εὐγενείας τὔνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεςί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' ὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' ὐκ ἔχυσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσιος (sc. εἰμὶ) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τοὔνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὦ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκους ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τοὔνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τοὔργον,— ἢ τοὔνομα—Hip. 502. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σόν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα κήρυκες ἕν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραστον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστήριον τοὔνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τοὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἁπάσης τοὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. δοῦλον ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταὔτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. οὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζουσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἱππολύτῳ ἔπι ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι οὐ βούλομαι Or. 409. οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σου— ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τοῦ ἄρσενος πατρὸς οὐκ ὠνόμασται El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509.

Ὄνος. τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρους El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρουσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξυθυμεῖν. ἣν ὀξυθυμῇς An. 690.

Ὀξυθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κὠξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τοὐξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύπους Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου Cy. 400. ὀξὺς Ἄρης Her. 290. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύστομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφρων Med. 644.

Ὄπα, dor. pro ὄπῃ Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἱππολύτȣ τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fœmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λοιβὰν, ἂν ὤπασεν Ἄρης Ph. 1569. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ; ib. 517. ἀραῖσιν, ἃς—ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὤπασας λέχεα El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὄπη. ὄπη γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὄπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὄπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπȣς. προσπόλων ὀπισθόπȣς κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπȣς φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τὠπίσω ȣ̓δὲν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὅπλητες Ion. 1580.

Ὁπλίζειν. ὁπλίζειν χέρα Rh. 84. ȣ̓ δαῖθ' ὁπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὁπλίσας Al. 36. ξιφηφόρȣς ὁπλίσασ' ὀπάονας Ion. 980. ὁπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὁπλίζȣ Med. 1242. ὁπλίζȣ χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. βȣσφαγεῖν ὡπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὥπλιςαι ςρατὸς Her. 672. ὡπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. οἶδα τȣ̀ς ὡπλισμένȣς Ph. 146. οἵδ' ὡπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι Bac. 732.

Ὅπλισμα. ὅπλισμα τȣ̓πιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Ὁπλίτης. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124. ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 585. ὁπλίτην κόσμον Her. 699. ἢ παιδαγωγεῖν τὸν ὁπλίτην χρεών; ib. 729. ὁπλίτην ςρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὁπλίτης δȣ̃λός ἐςι τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὁπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὁπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὅπλον. κάκιςον ὅπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὅπλῳ ib. 570. ὅπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrit *plur.* ὅπλα. φέρειν ὅπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὅπλοις ib. 112. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὅπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὅπλοις βρέμων Ph. 113. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς ib. 171. ἄσημ' ὅπλα ib. 1119. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. ὅπλων ὄντες καὶ μάχης ἀΐςορες An. 683. φαεννοῖς ςίλβων ὅπλοις ib. 1147. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα ib. 698. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὅπλων ἡφαιςοπόνων ib. 1072. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. ςρατὸν ἐν ὅπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὅπλ' ἐχώρȣν ib. 758. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ ib. 788. ὅπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι ib. 843. πόλις ἐν ὅπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὅπλα ib. 695. ὅπλων τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν ib. 720. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὅπλα ib. 1279. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο ib. 1395. ȣ̓̈τοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὅπλοισιν αὐτὴν—ἐῤῥύσατο ib. 1298. δȣ̃λος τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὅπλοις ἁπαντῶν ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377. γυμνωθεὶς ὅπλων ib. 1382. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὁπλοφόρος. σὺν ὁπλοφόροις Ph. 796. ὁπλοφόρȣς Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὁπόθεν Iph. A. 696.

Ὁποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὄπτεσθαι. ȣ̓ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. *ὄψει νιν αὐτίκα* Hec. 1049. *πότ' ὄψομαι Μενέλαον* Or. 67. *εἴ σ' ἡ 'πιϐσα λαμπὰς ὄψεται θεϐ* Med. 352. *μητέρ' ϐκέτ' ὄμμασιν φίλοις ὄψεσθε* ib. 1039. *σῶν τέκνων ὄψει φόνον* ib. 1313. *ϐποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέςερον ὄψεσθε* Hip. 1101. *γυναῖκα κατθανϐσαν ὄψει* Al. 233. *πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνϐντα πρὸς γᾶν* An. 1226. *ὄψει δόμϐς ναίοντα νησιωτικϐς* ib. 1262. *εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν* Sup. 783. *τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει* ib. 1075. *ϐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς* ib. 1163. *πϐ σ' αὖθις ὀψόμεσθα;* Iph. A. 1026. *εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε* ib. 1224. *σύν σοί μ' ὄψει καρτερϐντα* Rh. 148. *ϐ μητρὸς ὄψεται δέμας* ib. 969. cf. Ion. 563. *ἐκείνας ϐκέτ' ὄψομαί ποτε* Tr. 488. *πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα* Bac. 981. *πικρότατον ὕπνον ὄψομαι* Cy. 585. *πόλιν πατρὸς ὄψεσθε* Her. 876. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται* Ion. 1077. *εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν* Her. F. 1412. *ϐκ ἔτι σ' ὄψομαι* El. 1331. *ὀψόμενοι τυράννων φάσματα* ib. 710. *ὤφθη* Ion. 1215. *ὅτῳ ὤφθην εὐτυχϐσα* Hec. 970. *ὤφθημεν—ὄντες ἄθλιοι* Iph. T. 933. *ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε* M. Bac. 1073. *ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;* Ion. 1116. *ἐπεὶ ὤφθης* Her. F. 593. *ὄφθητί μοι* Bac. 912. *μὴ δρῶσ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς* Hip. 321. *παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην* ib. 430. *ἢν ὀφθῇς ἐκεῖ* Bac. 821. *φόνιον ὄψωμ' αἷμα* El. 486. *ὀφθῆναι κόραις* Iph. A. 678. *ὀφθεὶς* Rh. 335. *ϐτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι* Tr. 487. *ὀφθησόμεσθα* Her. F. 1155. etc.

'Οπτήρια, τὰ. *παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων* Ion. 1127.

'Οπτός. *μόσχον ὀπτὸν* Cy. 324. *ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ* ib. 357.

'Οπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

'Οπωρινός. *ὀρχάτϐς ὀπωρινϐς* Fr. inc. CLXIX. 2.

"Οπως, sic, ita. Hec. 398.

'Ορᾶν. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* Hec. 232. *ὁρῶ σε δεξιὰν—κρύπτοντα χεῖρα* ib. 342. *ϐτ' ἐλπίδος ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν* ib. 370. *ἀνθρώπϐς ὁρᾶν* ib. 488. *δυστυχεςάτην σὲ ὁρῶ* ib. 582. *τίν' ἄνδρα τόνδ'—ὁρῶ θανόντα* ib. 733. cf. v. 833. *ὡς ὁρᾷς* ib. 1053. *πνοὰς—πομπίμϐς ὁρῶ* ib. 1290. *ὅρα,—μὴ κατθανών σε λέληθε* Or. 208. *ὁρᾷς ϐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι* ib. 259. *γαλήν' ὁρῶ* ib. 279. *φάος ὁρῶ* ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. *μῶν ϐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν* Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. *εἷς ἀνὴρ ϐ πάνθ' ὁρᾷ* Ph. 752. *ϐχ ὁρᾷ Δίκα κακϐς* ib. 1717. *ὁρῶ ἐξαμαρτάνων* Med. 350. *ὁρᾷς, ἃ πάσχεις;* ib. 404. *ὁρῶμεν τάσδε δυςήνϐς τύχας* Hip. 268. *πόσϐς δοκεῖς—νοσϐνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;* ib. 463. *ἐμοὶ ϐ θέμις φθιτϐς ὁρᾶν* ib. 1437. *νερτέρων ὁρῶ πύλας* ib. 1447. *ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος* Al. 253. *ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ* ib. 1130. *κακῶν τοσϐτων ϐχ ὁρᾷς ἐπιῤῥοάς;* An. 349. *κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε* ib. 1174. cf. Sup. 792. *τἀναγκαῖ' ὁρᾶν* Sup. 855. *ὁρῶ τελευτὰν* ib. 1012. *ϐδὲ ἡδέως ὁρᾷς* Iph. A. 1122. *ςρατὸς πρὸς πλϐν ὁρᾷ* ib. 1624. *τἄῤῥηθ' ὁρᾶν* Iph. T. 1198. *ὅρα τὸ μέλλον* Rh. 332. *ὅρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς* ib. 570. *τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς* Bac. 210. *ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ϐρανίδαι* ib. 392. *τὸν θεὸν ὁρᾶν σαφῶς* ib. 477. *ὁρᾶν μοι δύο ἡλίϐς δοκῶ* ib. 916. *ὡς ὁρῶμεν, ϐχ ὁρώμενοι* ib. 1048. *ὁρῶ μέγιςον ἄλγος* ib. 1281. *τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ;* Cy. 221. *ξένι' ὅρα τάδε* ib. 353. *τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας* Her. 333. *ἀγγέλοισι τϐς ἐναντίϐς ὁρᾶν* ib. 393. *ἥδιςον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχϐνθ' ὁρᾶν* ib. 940. *ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ* Hel. 117. *χθόνα πάτριον ϐχ ὁρᾷς* ib. 224. *αὐχμηροὶ ὁρᾶν* ib. 1556. *δεσπότην ὁρᾶν πάρα* Ion. 516. *θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν* ib. 1142. *τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίςων ὁρῶ;* ib. 1395. *μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν* ib. 1552. *ποῖ' ὄνειρα κηραίνϐσ' ὁρῶ* Her. F. 518. *ὅρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς* ib. 593. *ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο* ib. 1002. *παρ' Ἥρας ὁρᾷς θρόνων τάδε;* ib. 1127. *τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς* ib. 1358. *ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων* El. 624.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον Alcmæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεθρῶς ὁρᾷν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ὀχ ὁρᾷς—And. fr. VIII. 1. τὸ δȣ͂λον ȣ̓χ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὁρᾷς μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὁρᾷς τὸν ὑψȣ͂—αἰθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὁρῶν ὁρῶντα Bac. 470. ὁρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὃ βȣ́λεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν ȣ̓χ ὁρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ȣ̓ τιμώμενον Hec. 316. πλȣ͂ν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. φῶς ὁρῶντες ἡλίȣ Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὁρῶντας ȣ̓τάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ȣ̓ κλύȣσαν, ȣ̓δ' ὁρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα Aug. fr. IX. 2. ȣ̓χ ὁρᾶσθ' ἑκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βȣλοίμην ἂν ἀξιȣ́μενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακȣ̀ς ὁρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὁρωμένη An. 879. ȣ̓ γε μηδ' ὁρωμένη πίϛις παρῆν Iph. A. 1586. ἔϛιν ȣ̓χ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὁρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μȣ͂σαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὀργάνον χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἴδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή σȣ καὶ τὸ γῆρας ȣ̓ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιȣ́μενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργὴ ib. 520. cf. Iph. T. 987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς ib. 900. ȣ̓κ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἣν ὀργῇ—ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἤ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραΰνȣσα Phry. fr. XI. 3. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτȣ̀ς Tem. fr. IV. ȣ̓δεὶς μετ' ὀργῆς ȣ̓δὲν εὖ βȣλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλȣσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῄρȣν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγȣς ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτȣσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσȣσ' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἠπίȣς Tr. 53. ὀργὰς πρέπει θεȣ̀ς ȣ̓χ ὁμοιȣ͂σθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων ϛυγίȣς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεσθαι. ȣ̓ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβȣ͂σιν Epist. I. ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῇς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀρέγειν. ὄρεγε νῦν, ὄρεγε γεραιὰν νέα χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιὰν Her. 844. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἵων ὀρεχθεὶς Or. 328.

Ὄρεγμα παρηΐδων Ph. 314.

Ὀρειβάτης Tr. 436.

Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.

Ὄρειν. οἵαν σοι λώβαν—ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὦρσε στρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.

Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.

Ὄρειος. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.

Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόου Cy. 246. et

Ὀρεσκῷος. ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277.

Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.

Ὀρέστειος. τῆς Ὀρεστείας χερὸς An. 1243. Ὀρέστειον δάπεδον Or. 1647.

Ὀρέστερος. θηρὸς ὀρεστέρου Hec. 1058. ὀρεστέρου λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέστεροι Or. 1460. τὰν ὀρεστέραν παρθένον Tr. 551.

Ὀρέστης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέστας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.

Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας Or. 405.

Ὄρθιος. ἀπ' ὀρθίου πύργου Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίους ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὄρθια φθέγματα Hel. 1591.

Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔστησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφου Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. τοὐρθὸν ἐξανιστάναι (*sensu obscœno*) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔστη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμὴ) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὄμμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbial.* φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. οὐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. οὐκ ἄρ' ὄρθ' ἀκούομεν; Ion. 533.

Ὀρθοστάδη. ἐπὶ ἐμπύρους ὀρθοστάδας Hel. 554.

Ὀρθοστάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοστάταις ἱδρύετο Ion. 1134. λαΐνους ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980.

Ὀρθόστατος. κλιμάκων ὀρθοστάτων Sup. 497.

Ὀρθοῦν, ὀρθοῦτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὄρθου πρόσωπον Al. 389. τί δῆτά μ' ὀρθοῦτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον Hec. 60. λέβητας ὤρθουν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὄρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσοῦσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. οὔτ' οἶκον, οὔτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσῃς στρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῷον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθοῦσθαι γνώμαν Hip. 247. οὐκέτ' ὀρθοῦμαι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Fr.

inc. CCXXIV. ὀρθουμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθοῦντο Hel. 1621. τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.

Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύουσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα (dor. pro ενη) Sup. 977.

Ὄρθρος. δι' ὄρθρων El. 909.

Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατὴρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. οὔτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνοῦται ib. 496. ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτίζεις Rh. 327. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. οὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ὃ ἦξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους ὀρθῶς ib. 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. ὁ πλοῦτος) Alex. fr. XIV. τὰ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. ὀρθῶς μ' ἐπήρου Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τῷ ἐρᾶν) Fr. inc. CLXV. 11.

Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῷτο Bac. 1253.

Ὁρίζειν. ὁρίζω τοῦτο Fr. inc. LVIII. 5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου Hec. 259. ἐπεί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. οὐ ὥρισέν σε ib. 1686. ὥρισαν πετρορριφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δοῦλον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμους ὁρίσασα πόντου πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295.

Ὅριον. οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι Tr. 375. οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82.

Ὅρισμα. ὅρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἕως γῆς ὅρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437.

Ὁρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας πεσούμενος Bac. 611.

Ὅρκιος. ὅρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὁρκίους θεοὺς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν Med. 208. ὅρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.

Ὅρκος. ὅρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754. οὐδ' ὅρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὅρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὅρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὅρκον ib. 743. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὅρκους συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὅρκους Med. 21. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161. ὅρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. ὅρκων φρούδη πίστις ib. 492. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ib. 657. ποῖοι ὅρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὅρκους παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμ', οὓς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὅρκων ib. 1306. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. ἢν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὅρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνημεῖα ὅρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι ib. 1228. ὅρκους παλαιοὺς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὅρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.

Ὁρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ Sup. 1189.

Ὁρμάθειν, verb. poët. ὅταν τις—πέλας ὁρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; An. 860.

Ὁρμᾶν. οὐκ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. cf. v. 788. ὁρμᾷν πύργωμα ἔπι Sup. 1219. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν Med. 1178. οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἔνοπλος ὁρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. πήδημ' ἐς ᾄδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι Hip. 829. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. ὁρμᾶσθαι χρεὼν πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 584. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον Sup. 328. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34. εἰς δόμους ὁρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην Dan. 38. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμους ὡρμημένον El. 340. κἀμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὡρμάθη (dor. pro ήθη) Tr. 532. ὁρμήθητε Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595.

Ὁρμεῖν. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. οὐ ναῦς—ὁρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἆσσον ὥρμει Iph. A. 291.

Ὁρμὴ, et dor. ὁρμά. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὁρμὰ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127.

Ὁρμιά. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631.

Ὁρμίζειν. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους ib. 203. οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328.

Ὅρμος. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. χρυσοῦν ὅρμον Alcmæon. fr. XVII. 2. μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τούσδ' εἰς ὅρμους Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 177.

Ὀρνιθόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα Or. 1387.

Ὄρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1516. πτεροῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046. κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθος οὕνεκα (boni ominis causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πόνους Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολιὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846. τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίθων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρνιθας ὡς ib. 955. cf. Cy. 406. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 754. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 159. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; ib. 170.

Ὄρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T. 1149.

Ὅρος. πεδίων δαπέδοις ὅρον Al. 594. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστι μοι; Iph. T. 1219.

τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 190. ὅρος σαφὴς Her. F. 669. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf. Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. ὀκ ἔϛιν ὅρος κείμενος ὀδεὶς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις Hec. 963. γῆς ὅρος Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρος Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς Ph. 676. ἢ δυοῖν ὅρος ἔχει ib. 1263. ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας ὅροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὅρος χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὅρος Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὅροις πελάσαι ϛρατὸν Ἀργείων Her. 289. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων Her. F. 235. Ἀργείας ὅρος γαίας El. 410. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4

Ὄρος. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος Hip. 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκοσι Bac. 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et 164. ὀκον ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν ib. 191. ἐξ ὄρος οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ἃ κατ' ὄρη Ἄρτεμις ἱεμένα Ph. 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf. v. 1744. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203. Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἴδας ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα Hel. 188. ἀλίμενα ὄρεα μέλεα ib. 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. κατ' ἐναύλος ὀρέων ἀβάτος Tem. fr. XVIII. 2.

Ὀρόειν. ὤροον ἄλλος ἄλλοσε Her. F. 972. ἐκ τάξεων ὄροσε Ph. 1243. μόσχος ὀρόσας εἰς μέσας Iph. T. 297.

Ὄροφος. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφος Φοίβο ib. 89.

Ὄρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.

Ὀῤῥωδεῖν. ὀῤῥωδῶ τινα δόλον θυραῖον El. 831. ὀῤῥωδῶν θανεῖν Hec. 768. ὀῤῥωδῶν παθεῖν And. fr. XXI. 2.

Ὀῤῥωδία. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν Ph. 1398. εἴσω φρενῶν ὀῤῥωδία μοι, μή τι βολεύσῃς κακὸν Med. 317. μῶν σ' ἐξέπληξ' ὀῤῥωδία; Ion. 403. τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6.

Ὄρυγμα τύμβο Hel. 553.

Ὀρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.

Ὀρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al. 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ' ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι Sup. 1132.

Ὀρφάνευμα Her. F. 546.

Ὀρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al. 398.

Ὀρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209. δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανὸς δόμος Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν Al. 289. τεκέων ὀρφανοὶ An. 308. et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σὲ λιταὶ διακωλύσοσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρὸς El. 914. et πατρὸς ὀρφαναὶ ib. 1010. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136.

Ὄρφειος. Ὀρφεία γῆρυς Al. 971.

Ὀρφεὺς, *nom. poëtæ.* Med. 543. Hip. 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh. 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et Bel. fr. XVII. 10.

Ὀρφναῖος. ὀρφναία νὺξ Pi. fr. II. 3. cf. Or. 1225. et Sup. 994.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955. πυκνῆς δι' ὄρφνης Rh. 774. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίο Her. 857. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. 2) dor. ὄρφνα. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. πᾶσαν ἀν' ὄρφναν Rh. 42. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. et Tr. 1072. δι' ὄρφνας Rh. 697. γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ὄρχατος. ὀρχάτος ὀπωρινὸς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀρχηϛὺς Cy. 170.

Ὅσιος. ὀχ ὅσιον ξένον Hec. 1235. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. φόνος

ὅσιος ib. 934. ὁσίῳ ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὢν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. οὐχ ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένους Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν οὐχ ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κληδοῦχου Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πότνα θεῶν, ὁσία δ', ἃ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. οὐ θέμις, οὐθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας οὐχ ὁσίας Iph. T. 465. θεοὺς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιον ἐς' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. οὔτε Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φίλον El. 1351. οὐχ ὅσια, οὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὅσια παθεῖν ib. 788. οὐ τολμᾷς ὅσια Or. 825. τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν Hip. 1081. ὅσια χρήζοντος σέθεν Sup. 123. ὅσια περὶ θεοὺς ib. 367. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὅσια El. 1203. ὁσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

'Οσιοῦν. φυγαῖσιν ὡσίουν (sc. αἷμα) Or. 514. ςόμα εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας — ὁσιοῦσθε ib. 114. ὁσιωθεὶς Cret. fr. II. 16.

'Οσίως. παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

'Οσμή. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει Cy. 153. ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

"Οσος. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιςα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

"Οσσα, nom. montis. El. 446.

"Οσσος. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυρροοῦν Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὄσσοις χάριτας 'Αφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διαςρόφοις ὄσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὄσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὄσσων ib. 625. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν ib. 933.

'Οςέον, et contr. ὀςοῦν. σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀςέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀςέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀςέων—ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὀςᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀςέων ῥαγέντων Tr. 1177.

'Οσφραίνομαι Cy. 154.

'Οτιὴ pro ὅτι Cy. 639.

'Οτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὤτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν Rh. 558.

"Οττε, pro ὅτε Hel. 1326.

'Οττοτοὶ, *partic. lamentandi* Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. interdum syllaba το sæpius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Æol. fr. XV.

Οὐδαμοῦ. δειλοὶ εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποςατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. οὐδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὖδας. πεσεῖν πρὸς οὖδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν οὖδας Ph. 989. ἐς οὖδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτνεῖ ἐπ' οὖδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐχμηρὸν οὖδας Al. 950. ςέγος βεβλημένον πρὸς οὖδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ὖδας Bac. 1110. λαχνῶδες τὖδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν ὖδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὖδας; Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὖδας Her. F. 956. Ἀργεῖον ὖδας El. 88.

Οὐδείς. ὐδὲν' ὐδὲν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. ἀκύει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενὸς Cy. 120. πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ὁ ὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 4. ὁ ὐδὲν ὐδεὶς ejusd. fr. XVI. 15. ὄντες ὐδένες An. 701. cf. Iph. A. 371. ὐδὲν παθέων ἀποκυφίζυσα Hec. 106. ὐδέν ἧττον ib. 270. et 322. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. τάδ' ὐδὲν ib. 626. ὐδέν τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὐδὲν αἰσχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὐδὲν ib. 601. σὺ ὐδὲν εἶ An. 642. ὐδὲν εἰμὶ ib. 1078. Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ' ὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς ib. 732. ὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663. τὰ τῶν θανόντων ὐδὲν Hel. 1437. μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et 635. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Οὐλὴ El. 573.

Οὐλόμενος. πύργων ὐλομένων Iph. T. 1109. πατρίδος ὐλομένας (dor. pro ένης) Iph. A. 793. ὐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Οὔλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F. 872.

Οὔνεκα. δύλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.

Οὔνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.

Οὐρά. θείνοντε ὐρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα Rh. 784. ὐρὰν ὑπίλλυσ' ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Οὐραῖος. ἄρκτος στρέφυσ' ὐραῖα Ion. 1154.

Οὐρανίδης. θεὺς τὺς οὐρανίδας Hec. 148. εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσί σε θανάτοισι El. 483. ἔνι τοῖς οὐρανίδαις οἶκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον—μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 6.

Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. οὐράνιον στέφανον Tr. 800. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 10. οἳ ναίετ' οὐράνιοι Hel. 1515. οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μοῦσαν οὐράνιον Ph. 1720. φλὸξ οὐρανία Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον ἕδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρανία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέτας Iph. T. 986. οὐράνιον πήδημα El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158. ἵππον, οὐράνια (*adverb.*) βρέμοντα Tr. 519.

Οὐρανός. τὰν οὐρανῦ μέσον καὶ χθονὸς—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam usurpatur Her. F 844.

Οὔρειος pro ὄρειος, montanus. οὐρείου Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μόσχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. ματρὸς οὐρείας Hip. 144. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El. 210. οὔρειον τέρας Ph. 813.

Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.

Οὐρίθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 204.

Οὔριος. πλῦν οὔριον Iph. A. 1596. οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. οὔριον λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.

Οὖρος, *masc.* ventus secundus. κατ' οὖρον An. 555. μένυσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 20. οὖρος ἐκ κακῶν Ion. 1509.

Οὖρος, poët. pro ὄρος Bac. 975.

Οὖς. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion. 696. 911. et 1521. οὓς εἰς οὐρανὸν ἵπποι, sc. ἔστησαν Hip. 1203. πρὸς οὖς βάλω Her. F. 1060. δι' ὤτων ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ὔ τι τοῖ-

σιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. δι' ὤτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος στάζει δι' ὤτων ib. 566. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρὸς οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὗ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὖτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὗτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὀφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὀφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὀφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίᾳ An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρῖνόν ἐστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. εἰ—τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Bel. fr. XV. 5. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὀφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὄφις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεσιν ib. 1423. ὄφεων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωποὺς ὄφεις ib. 1266.

Ὄφλειν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μή μοι—αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὀφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.

Ὀφρύη. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὀφρύς. στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς Cy. 653. οὐλὴν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. στυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὀχεῖν. ἄγκυρα δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἄστεός σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὀχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. ναΐον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. *αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον* Fr. inc. B. 26. *λαβὼν ὀχήματα* Ph. 44. *ἁρμάτων ὀχήματα* Sup. 662. *ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς* Iph. A. 610. cf. v. 616. *Θρῃκίοις ὀχήμασιν* Rh. 302. *πτεροφόρων ὀχημάτων* Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὄχθη. *Νείλε παρ' ὄχθαις* Hel. 498.

Ὄχθος. *Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον* Sup. 655. *πέτρινον ὄχθον* Iph. T. 290. *εἰς Ἄρειον ὄχθον* ib. 961. *παρὰ Κύνθιον ὄχθον* ib. 1098. *ὄχθον ἐπεμβὰς* Bac. 1059. *Αἰτναῖος ὄχθος* Cy. 114. *ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι* ib. 702. *ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ* Her. 781. *Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ* Ion. 12. *ἐξεπέρασ' ὄχθον* Her. F. 387. *τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον* ib. 1178. *Ἄρεος ὄχθος* El. 1258. *ξεστὸν ὄχθον* Bel. fr. XXVII. *ἱερὸν ὄχθον* Fr. inc. XCIV. 3. et *ὄχθοις ἱεροῖσιν* Tr. 798. *ὄχθοις ἐπισταθέντες* Iph. T. 1375.

Ὀχληρός. *λυπεμένοις ὀχληρὸς ξένος* Al. 543. *ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν* Hel. 459. *ὀχληρὸς οὐ* Œnei fr. XI.

Ὄχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. *ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ* Hec. 521. *νήνεμον ἔστησ' ὄχλον* ib. 533. *εἰς ὄχλον ἕρπειν* Or. 108. *Ἀργεῖον ὄχλον* ib. 119. et *Ἀργείων ὄχλος* Iph. A. 1546. *ὄχλος πάνοπλος* Ph. 150. *ὄχλος γυναικῶν* ib. 204. *οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ* Hip. 213. *ὄχλον προσπόλων* ib. 842. *εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον* ib. 986. cf. v. 989. *Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας* An. 606. *πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται* Sup. 411. *κεκμηκότων* (i. e. peremtorum) *ὄχλος* ib. 756. *ἵππων ὄχλον* Iph. A. 191. *τῷ ὄχλῳ δελεύομεν* ib. 450. *ταρβεῖν ὄχλον* ib. 517. *ἐν ὄχλῳ στρατε* ib. 735. *Δαναῶν δι' ὄχλε* ib. 1030. *ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας* ib. 1338. *ὄχλος γυμνὴς* Rh. 312. *ἅλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος* ib. 870. *θηλυγενὴς ὄχλος* Bac. 117. et *θῆλυν ὄχλον* ib. 1056. *ὄχλος Βακχῶν* ib. 1128. *μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην* Cy. 198. *νέας παρθένες αἰδεμεθα ὄχλῳ πελάζειν* Her. 44. *ὡς ὄχλε βροτῶν—κεφίσειε χθόνα* Hel. 39. *ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην* ib. 422. *ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ* Her. F. 527. *οἰκετῶν ὄχλος* ib. 976. *σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν* Antiop. fr. XII. 4. *φιλημάτων ὄχλῳ* Dan. fr. XI. 2. *ἄκριτος ἄστρων ὄχλος* Pi. fr. II. 5. *λόγες ἐμβάλλοντες εἰς τὲς ὄχλες* Epist. V. 2) molestia. *ὄχλον παρέχων παρθένῳ* Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. *ὄχλον μέτριον* Ion. 635. *ὄχλος καὶ σχῆμα* Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. *μέσον μ' ὀχμάζεις* Or. 265. *ἵππες ὀχμάζει* El. 817. *σαλε κώπην ὀχμάσας* Cy. 482.

Ὄχος. *ὄχον πεδοστιβῆ* Med. 1123. *ἁρμάτων ὄχος* Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. *τέθριππος ὄχος* Hip. 1212. *φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον* ib. 1229. *ἱππότην ὄχον* Sup. 660. *πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ* Iph. A. 623. et *πωλικὲς ὄχες* ib. 613. *Ἀχιλλέως ὄχον* Rh. 190. *ἀστέρων ὄχος* Tr. 856. *Πενθέως ὄχον δύστηνον* Bac. 1098. *ὄχον μόσχων* ib. 1331. v. not. *ἵν' ἔξω τεδ' ὄχε στήσω πόδα* El. 999. *κολλητῶν ὄχων* Hip. 1225. *εὐΐππες ὄχες* An. 1019. *ἐλαύνεις ὄχες* Sup. 131. *ποιμένες ὄχων τετραόρων* ib. 674. *πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχες* ib. 676. *τροχάλοισιν ὄχοις* Iph. A. 146. *τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο* ib. 599. *παρ' ἱππείοις ὄχοις* Rh. 416. *ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις* Tr. 568. *ὄχων ἀποβᾶσα* ib. 622. *ἐκεῖν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν* Bac. 191. *οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσεσι* Hel. 1046. *ὄχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται* El. 966. *τεσδ' ὄχες—ἄγοντες* ib. 1135.

Ὀχυρός. *ὀχυροῖσι παρθενῶσι* Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὄψ. *ἤκεσαν ὑστάτην ὄπα* Hec. 555. *κλύειν ὄπα* Or. 1669. *σαφὲς ἐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα* Hip. 586. *οἵων λόγων ἄρρητον εἰσήκεσ' ὄπα* ib. 602. *μάντεων ὄπα* ib. 1321. *γιγνώσκειν ὄπα* Sup. 204. *βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα* Hel. 1612. *ἐξέκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον* Ion. 1204. *δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα* Dan. 10.

Ὀψέ. *ὀψὲ φρονεῖς εὖ* Or. 99. *ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν* Hip. 480. *ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς* Bac. 1343. *ὀψὲ στενάζεις* El. 1111.

Ὄψις. *ἔννυχον ὄψιν* Hec. 72. *εἶδον φοβερὰν ὄψιν* ib. 77. *ὀμμάτων ἐμῶν*

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἔπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν ἐς ὄψιν μυστηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib. 1256. εἰς μέσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἄελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλοῦσα παιδὶ Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τἀληθὲς ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

Ὄψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾷ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀέναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, *nom. montis.* Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιστος Her. F. 731. ὦ παγκάκιστε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιστοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίστη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρους δόμους Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατὴς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. στένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα Hec. 106. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ᾤμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθοῦσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δεὶν' ἔρχῃ πάθη Bac. 969 θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. etc.

Παιὰν, 1) cantus, hymnus. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδον Ph. 1109. ἀντηχήσατε παιᾶνα — θεῷ Al. 426. vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T. 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph. T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her. F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cognomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion. 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr. IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881.

Παιδαγωγός. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως Ion. 725. πατρὸς παιδαγωγὸς El. 287.

Παιδεία. στερρὰν παιδείαν Iph. T. 206. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist. IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παιδεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὅς τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII. 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891. ἐν θεοῦ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822. ᾅδου ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου παίδευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1102. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy. 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ παιδί' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf. ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνου Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F. 1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνους φρενῶν ταραγμοὺς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σοὺς ib. 1381.

Παιδολέτειρα Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh. 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποιήσαι Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδουργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνου λεαίνης Med. 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον Hec. 564. παίειν λαιμῶν' εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε Rh. 685. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄνυχα πετραίου λίθου Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλους ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2. τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σανίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κάρα τοὐμὸν ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης; Her. F. 952. παίζω Fr. incert. CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κλῆρος Fr. inc. CXLII. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. φροῦδοι παῖδες ib. 162. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν παῖδας (i. e. incolas) An. 1125. etc. 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec. 1110. ἡ Τυνδαρὶς παῖς Or. 1154. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr. III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνου. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων στρατὸς Rh. 541. Παιόνων γῆν ib. 408. οἷα φυσήματα — Παίονας ἐπεζάρει ib. 441.

Πακτὸς, dor. pro πηκτός. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔςιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίϐ τϐ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξϐσιν ἀοιδᾶν Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεὶς El. 686.

Παλαίμων, *nom. dei marini.* Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνϐ Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς Sup. 563. παλαιὸς πατὴρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 868. παλαιὸς χρησμὸς Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380. ὅρκϐς παλαιϐς Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τϐς σϐς παλαιϐς ἐκγόνϐς Ion. 737. εἰς θρόνϐς παλαιϐς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἑςίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἁ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. παλαιαὶ Bac. 693. χρυσϐ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβϐ παλαιὸν χρηςήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος Ion. 469. παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ᾧ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσϐ ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαιὰ νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πήματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ϐ χρὴ ςένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. ὁ παλαίτερος κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἔνθα παλαίτατοι θάσσϐσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip. 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup. 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαιςὴς δεινὸς Sup. 704.

Παλαίςρα. δρόμϐς παλαίςρας τε κοινὰς ἔχϐσι An. 600. παλαίςραις τραφεὶς πλόκος El. 528.

Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et dor. άμα. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. βέβακεν Ἀτρ. ἀλόχϐ παλάμαις An. 1027.

Παλαμήδης, *nom. propr. viri.* Or. 433. et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην Al. 1034. πάλης ὕπο Bac. 455. εἰς πάλην καθίςαται δορὸς τὸ πράγμα Her. 160.

Παλιγκότως Œno. fr. III. 2.

Παλιμβλαςής. παλιμβλαςῆ κύνα ὕδραν Her. F. 1274.

Παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096.

Πάλιν. φύρϐσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιςα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδϐ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκα καὶ πάντα πάλιν ςρέφεται Med. 412. λεχρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς πάντ' ἀναςρέφει πάλιν Sup. 331. etc.

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλίϐρος. παλιϐρϐ κλάδῳ Cy. 393.

Παλίρροπον γόνυ El. 492.

Παλίρρϐς. κλύδων παλίρρϐς Iph. T.

1397. θεῶν παλίῤῥυς πότμος Her. F. 739. παλίῤῥυς τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.
Παλίσσυτος Sup. 388.
Παλλαντίδαι Hip. 35.
Παλλὰς, *nom. deæ.* Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
Πάλλειν. πέλτας ὅσοι πάλλουσι Bac. 782. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. ἣν (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 824. σίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. πάλλουσαν Ἴτυν Ion. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hec. 1158. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἔπαλλεν Ion. 1151. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς El. 435. ἐν δορὶ φονίῳ ἵπποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
Πάλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. πάλλευκον δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον κάρα Hec. 500. πάλλευκα εἵματα Cret. fr. II. 17.
Παλληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 849. cf. v. 1031.
Πάλος. βρέφος τοὐμὸν σῷ προσούρισας πάλῳ Iph. A. 1151. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλου Her. 547. οὓς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 416.
Παμισὸς Cresph. fr. XVI.
Πάμπαν. πάμπαν ἄπειροι Med. 1091. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2.
Παμπησία Ion. 1305.
Παμποίκιλος. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1375.
Παμφάγος. νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187.
Παμφαής. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίου Med. 1251. παμφαὲς σέλας πυρὸς Tr. 548.
Πὰν, *nom. propr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
Πᾷν, *verb.* μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας Or. 1197. γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. πλοῦτον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι Her. F. 1426. δούλους οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2.
Παναθλιος. Ἑκάβη ἡ παναθλία Hec. 658. cf. An. 67.
Παναμερεύειν. τοὺς προπότας παναμερεύσει θιάσους ἐρώτων Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
Πανδερκέτης. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν El. 1177.
Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης Bac. 444. et πανδήμοισι στέγαις ib. 227.
Πανδίκως Rh. 720.
Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φίλων Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος. ἐν παννυχίοις χοροῖς Bac. 860. παννυχίοις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
Πάννυχος. παννύχου σελάνας Al. 453.
Πανόδυρτος. πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212.
Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.
Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοίταν πανόπλους κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανουργεῖν Med. 583.
Πανοῦργος Hip. 940. πανοῦργον κλῶπα Al. 769. θηρὸς πανούργου Cy. 441. ὦ πανοῦργε Her. 947. et in *fœmin.* Hec. 1257. Κύπρις ἡ πανοῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανοῦργον Ion. 1279. τὸ πανοῦργον Hip. 642. πανούργων λαλημάτων An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188.
Πανσυδίᾳ Tr. 792.
Παντάλας. ὦ παντάλαινα Hec. 667. et An. 140.
Πανταχῇ. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῇ ἄστεος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν Epist. IV.

Πανταχῦ. ὄμμα πανταχῦ ϛρέφων Iph. T. 68. ἔτι—κὐδαμῦ, καὶ πανταχῦ ib. 568. τὸ πανταχῦ θρυλλϐμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῦ πατρὶς ἡ βόσκϐσα γῆ Phaëth. fr. II. ϐ πανταχῦ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.

Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.

Πάντῃ. κόραισι δίδοτε διὰ βοτρύχων πάντῃ Or. 1267. σκοπῦσαι πάντῃ ib. 1295. πάντῃ πόρον σχιϛὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαϛα πάντῃ γίνεται δϐλων τέκνα Fr. inc. CXXX.

Παντλάμων, dor. pro ἡμων. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.

Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.

Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Παντοῖος. παντοίϐς λόγϐς Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίϐ Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.

Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Παντόσυνος. θεῦ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.

Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπίκϐρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῷος ἐξ ἐμῦ πάντως ἔσῃ Bac. 671. etc.

Πανύϛατος. τὸν πανύϛατον γέλων Med. 1041. πανύϛατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίϐ Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύϛατον est πανύϛατα. πανυϛάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύϛατόν σε προσπιτνῦσ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λϐτροῖς τοῖς πανυϛάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύϛατα εἰς ἐμὲ—ἤλυθε Or. 1010. ὃς πανύϛατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.

Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.

Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἡ πανώλης Τυνδαρὶς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.

Παπαιὰξ Cy. 153.

Παρὰ, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνϐ πάρα Or. 69. ἄλλϐ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμῦ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐϛὶ τὰ παρὰ σῦ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ϐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμϐντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' ϐδὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόϛρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.

Παραβαίνειν. θεῦ νόμον ϐ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκϐς παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ϗ με παρέβα φάσμα Hec. 704.

Παραβάλλειν. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνϐς Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων εὐσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.

Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. ϛρατῷ παρήγγειλε Her. 825.

Παράγειν. παρῆγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478. παρῆκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεὶς Sup. 232.

Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.

Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλϐς ϛαγόνας νοτίϐς παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.

Παραδιδόναι. 'Αργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξϐσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἣν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ϐκ

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὅμηρον Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδῦναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.

Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.

Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηςῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρουρῷ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων οὐδενὸς οὐδὲν παραθαλπομένα (dor. pro ένη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔςησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν οὐ καλῶς παρῄνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρῄνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῷν τι βούλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τοῦ λίαν παρείλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.

Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτοῦμαι τάδε Iph. A. 685. οὐ παραιτοῦμαί σε Her. 1026. παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κἀμὲ παρακαλεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλοῦντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακόμιζε Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπών, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσους παράλους Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς πόνους An. 304. δυςάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένουσα El. 942.

Παράμουσος Βρομίου ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθοῦ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Παρανόμως Med. 1121.
Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελείδας Iph. A. 228.
Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
Παραπίπτειν. εἴ πόθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία Or. 1173.
Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
Παραπλήττειν. γέλωτι παραπεπληγμένῳ Her. F. 935.
Παράσειρος Or. 1017.
Παράσημος δόξα Hip. 1116.
Παρασκευάζειν. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241. παρεσκευασμένου ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριστον εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691.
Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζουσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίοσιν Her. F. 1099.
Παρασπιστὴς Cy. 6. et El. 886. παρασπιστὰς πυκνοὺς Ph. 1172.
Παραστὰς, άδος, *subst.* παραστάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1122. 'Αδράστου ἦλθον εἰς παραστάδας Ph. 418.
Παράστασις. ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσει Iph. T. 1159.
Παραστατεῖν. 'Αδράστῳ πλησίον παραστατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παραστατεῖν Rh. 638.
Παραστάτης. τὸν 'Ηράκλειον παραστάτην Her. 90. cf. v. 126. παραστάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παραστάτας Bel. fr. XXIX. 1.
Παραστρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Melan. fr. XII. 3.
Παρατιθέναι. σκύφος κισσοῦ παρέθετο Cy. 389.
Παράτονος. παρατόνους χέρας Al. 400.
Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
Παρατροπὴ vel dor. οπα. θανάτου παρατροπὰ Ion. 1230.

Παράτροπος. μόρου παράτροπον μέλος An. 528.
Παραυλίζειν. παραυλίζουσα πέτρα Ion. 493.
Πάραυτα, *adverb.* Fr. inc. LXXV. 5.
Παραυτίκα Or. 908. ᾄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραυτίκ', ἢ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους Iph. A. 981. λαμπάδων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρίποδι Ion. 463.
Παραχρῆμα Epist. II. et IV.
Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62.
Παρεᾶν. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.
Παρεγγυᾶν. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
Πάρεδρος. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σοῦ πέρι ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας Med. 843. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. ῞Ηβη πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκέοις ῞Εκτορος ὅπλοις Tr. 572. αἵ μοι πάρεδροι—ναίουσιν Hec. 616. ἃς—ἐκόμισα παρέδρους ἐμοὶ Bac. 57.
Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται παρειὰν ib. 655. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280.
Παρείκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παριέναι.)
Παρεῖναι. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ 'Εκάβη παρεῖναι ib. 1043. αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ, τῷ δ' οὐ πάρεισι—; ib. 582. sq. ἢν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεστι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεστι Hip. 1019. σοί τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. πάρεισι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεισιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεστι) Hec. 34. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. *παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς* Sup. 649. *ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα* Or. 299. *ἅ γε παροῦσ' ὁρᾷς* ib. 81. cf. v. 208. *εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν* Ph. 1204. *πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν* Hip. 483. cf. Al. 676. *πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει* Epist. IV. *τὰς παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας* Fr. inc. LXXI. 2. *ὀναίμην τοῦ παρόντος* Hec. 997. *τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν* Or. 1180. *τὸ παρὸν αἷμα ματέρος* ib. 1589. *ἄρχειν παρόν μοι* (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. *τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι* Fr. inc. LXVIII. 6. *οὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων* Hec. 586. *παρῆν ὄχλος πᾶς* ib. 521. *πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ* Or. 1159. *ὡς εἰσορᾶν παρῆν* Ph. 1125. *παρῆν ἑκάστου τῶνδέ μοι θεάματα* ib. 1146. *τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν* Sup. 707. cf. v. 730. *οὗ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν* Iph. A. 1586. *ὅτῳ παρέσται μὴ φίλους τιμᾶν* Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. *παρεκτρέποντες ὀχετὸν* Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. *εἰς κέρας παρεμβλέπων* Hel. 1574.

Παρεμπολᾶν. *γάμους παρεμπολῶντι ἀλλοίους* Med. 910.

Παρεξιέναι (ab *εἶμι*). *παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων* Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. *καλὸν πάρεργον πόνων* Or. 609. *ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας* Iph. T. 514. *πάρεργον οὖσα τοῦτο τῆς τύχης* Hel. 931. *εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι* Er. fr. I. 14. *πάρεργα τάδ' ἐστ' ἐμῶν κακῶν* Her. F. 1340. *πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων* El. 63. *πάρεργ' ὁδοῦ* ib. 509.

Παρέρχεσθαι. *παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους* Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. *ὃν παρήλθομεν λόγον* Iph. T. 753. *ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν* Bac. 904. *πολὺς παρῆλθεν—χρόνος* Dan. 21. *τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν* An. 229. *παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην* Al. 698. *βίᾳ παρελθὼν θεοὺς* Sup. 231. *παρελθὼν εἰς μέσον πέδον* Ion. 1171. *φόβον παρελθὼν* Fr. inc. XXI. 3. *πρὸς τὰς παρελθούσας τύχας* An. 406.

Παρέστιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. *παρευκήλει* (sc. *τὰ τέκνα*) *λόγοις* Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. *παρευτρεπίζετε τἄνδον* Iph. T. 725. *παρευτρέπισται οὐδὲν ἄλλο, πλὴν*—Cy. 590.

Παρέχειν. *μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν—ξείναις παρέχωμεν* Iph. A. 606. *πάρεχε φῶς* Tr. 308. cf. Iph. A. 733. *ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν* Epist. IV. *παρέχειν λόγους* Epist. V. *ὄχλον παρέχων παρθένῳ* Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. *ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων* Iph. A. 128. *ἐλευθέραν φύσιν παρέχων* ib. 931. *γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει παρεῖχον* Tr. 650. *πόνους παρεῖχες σῷ πόσει*—Hel. 627. *καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι* El. 1080. *φόβον παρέσχεν* Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. *ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς* Sup. 905. *ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἴκων* Iph. T. 950. *σοὶ δουλώσας λεὼν παρέσχον* Rh. 411. *πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν* Hec. 842. *τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω* Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et *δίκας παρασχεῖν* An. 1108. *τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ* Hip. 711. *εἴθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι* ib. 1112. *πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας* Ph. 900. *τοὺς τρόπους δούλους παρασχεῖν* Sup. 877. *πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον* ib. 887. *σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα* Iph. A. 1200. *τοῦ καλοῦ ἔργου—παρασχεῖν σοι χαριστήρια* Epist. III. *δοῦλον παρασχὼν θάνατον* Or. 1170. *γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους παρασχὼν* Med. 388. *ὅρκους παρασχὼν* Hip. 1037. *τοὔνομα παρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμα* Hel. 1106. *παρέξω δέρην εὐκαρδίως* Hec. 549. et Iph. A. 1560. *ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις* Or. 186. *οὐ γὰρ—παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας* Iph. A. 937. *δάκρυα παρέξω* ib. 1215. *παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν* Fr. inc. LII. 1. *τοῖς θεοῖς παρέσχετ'* (i. e. *ετο*) *οὔνομα* Hel. 1669. *ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο* Fr. inc. XCIII. 2. *εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῆ* An. 55. *οὐκ*

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε Hip. 619. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τȣ̃ θράσȣς παρέξομαι Ph. 275. ȣ̓́ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμȣμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αὖραν—πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. βοςρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. ςρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματȣ̃τε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσȣσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ ςέρνα καὶ παρῇδες Iph. A. 681. etc.

Παρῆσθαι. Δηȣ̃ς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδȣμένη Rh. 927. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύȣ Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰςῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερὸν ib. 813. ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri.* Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἴνιγμα παρθένȣ Ph. 48. ἁ πτερȣ̃σσα παρθένος ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. 429. τὰν Φοίβȣ παρθένον Tr. 253. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ȣ̓ καλὸν Or. 108. ἑπτὰ παρθένων τάφȣ πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2) interdum *adjective* ponitur: παρθένῳ χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένȣς χεῖρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενών. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς ib. 202. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρȣρȣ̃νται Iph. A. 738. κενȣ̀ς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. vid. etiam Dan. 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἄδραςον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αὐτȣ̀ς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρȣ̀ς μοι τȣ́σδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθȣ Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τȣ̃το τὸ χρηςὸν ȣ̓χὶ βȣ́λομαι ἄλλῳ παρεῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al. 1036. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ Al. 637. παρεὶς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρεὶς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρεὶς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς Iph. T. 793. τȣ́σδ' εἰς γαῖαν παρεὶς Her. 154. μȣσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκȣς ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τȣ́τȣ παρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἔω ςόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208. ȣ̓ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τȣ̀ς ἐμȣ̀ς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμὸν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σῶμα Sup. 1070. κόπε ὕπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὕπνῳ παρειμένος Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένῃ χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. ὃ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παριςάναι. παρέςηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ὀκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέςην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέςη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέςαν ἀλκᾷ Her. F. 439. πολλοῖς παρέςην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παραςῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παραςῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παραςὰς Hec. 531. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίςαται An. 231. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίςαται Rh. 780. παρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ 'νθάδε βωμοῖς παρίςατο Iph. T. 1314. παρεςάναι λέγει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεςάναι Al. 209. ὀκ ἂν δυναίμην σῷ παρεςάναι μόρῳ Her. 564. εὔξῃ τοιϐτον ἄνδρα σοι παρεςάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεὶς τϐ παρεςῶτος πόνϐ Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεςὼς Al. 1014. Ῥήσῳ παρεςὼς Rh. 782. παύσω τϐς παρεςῶτας λόγϐς Ph. 1319. τὰς παρεςώσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεςώτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παραςαθεὶς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. ϛϐλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἡγϐ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, adverb. i. q. πάροιθε. δωμάτων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνϐσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. pro) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρϐσία. γίνωσκε παρϐσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρϐσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρϐσίαν Al. 207. εὐμενὴς παρϐσία ib. 609. ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρϐσίαν λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρϐσίαν Iph. A. 1433. οἷα δή γ' ἐμϐ παρϐσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρϐσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ὂν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥησία. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ὀκ ἔχει παῤῥησίαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥησίᾳ φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παῤῥησίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

Παρφέρειν, poët. pro παραφέρειν. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβεςέρϐς φίλϐς Or. 627. τϐμὸν παρώσας δϐλον λέχος An. 30. τἄνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένϐς Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγȣ̃ Med. 454. πᾶν πέριξ φρονȣ̃ντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυστὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Παστάς. παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτȣ πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) *aor.* 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμȣ̃ ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ȣ̓δὲν ἐξ ἐμȣ̃ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. ȣ̓δὲν ἔκδικον παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὦ δεινὰ παθȣ̃σα Hec. 198. et πάθος παθȣ̃σαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθȣ̃σα Med. 207. ὦ παθȣ̃σ' ἀμήχανα Hip. 598. παθȣ̃σ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὦ παθȣ̃σα σχέτλια ib. 932. etc. 2) *med.* a) *perf.* δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ȣ̓ περισσὸν ȣ̓δὲν, ȣ̓δ' ἔξω λόγȣ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταὐτὸ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) *fut.* 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σύ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἅδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ȣ̓́τ' ȣ̓̃ν τι δράσω φλαῦρον, ȣ̓́τε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαί με κᾳὐτὴν δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρὸς ȣ̓̃σ' ἐλευθέρȣ Hec. 420. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣ̓κ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατὴρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ᾤμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πολιȣ̀ς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν ib. 432. ἐλῶν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόσȣ μή ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἴκων πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γᾶς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκȣ̃ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel. 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. γῆ πατρὶς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾶν ib. 362. στέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἄπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἑκάςῳ τȣ̃ γένȣς ἐςὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνȣ χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος. πατροφόνȣ ματέρος Or. 193.

Πατρῷος. πατρῴῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρῷον Or. 783. πατρῷον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρῷον νόμον Al. 686. πατρῷον θάλαμον ἑςίας Tr. 1111. πατρῷον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρῷε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι Ph. 607. δόμȣς πατρῴȣς Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρῴων πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρῴοις Her. 877. πατρῴων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 133. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατρῴα ἑςία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρῴας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρῴαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρῴας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρῴαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατρῴαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκα πατρῷος Sup. 1146. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. πατρῴαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατρῴȣς Her. 810. πατρῷον δῶμα Or. 1595. et πατρῴοις δώμασιν Her. F. 600. πατρῷον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατρῴων μελάθρων El. 1323. πατρῷον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατρῷον γόνυ Her. F. 79. πατρῴων παθέων Or. 841. πατρῷα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρῷα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μέσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τȣ̀ς λόγȣς Iph. A. 683. ὃ παύει τȣ̀ς ταλαιπώρȣς βροτȣ̀ς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μιαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίȣς ὀνείρȣς Iph. T. 1277. ἔπαυσ' ὀδȣρȣ̀ς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δȣ́πȣ καὶ βύρσης κτύπȣ παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντȣ σάλον παύσαντε El. 1242. τȣ̃το παύσαντες νοσȣ̃ν Ph. 1178. παύσω τȣ̀ς παρεςῶτας λόγȣς ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα Med. 717. ἅ σε παύσει νόσȣ τῆσδε Hip. 512. παύσω κώμȣς, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νηῶν τ' ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακȣ́ργȣ τῆσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπȣ̃ντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγȣ σε Hel. 1308. 2) *med.* ȣ́πω παύεται γόων Med. 59. μὴ παυομένȣς τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνȣ τȣ̃δε Med. 1319. παῦσαι λέγȣσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκȣσα Ion. 1410. τρόμȣ παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὥς σȣ πένθȣς λυγρȣ̃ παυσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. ȣ̓δὲ παύσεται χόλȣ Med. 93. παύσῃ θυμȣ̃ ib. 1152. cf. Al. 65. ȣ̓δὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμȣμένη El. 1118. 3) *pass.* τὸ ςόμα δȣ̃λον πέπαυται Ion. 675. πέπαυται διδȣ̀ς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.
Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.
Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.
Πανσίπονος θηλείας Iph. T. 451.
Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.
Παχνῦν. λύπῃ παχνωθεῖσα Hip. 803.
Πάχος σαρκὸς Cy. 379.
Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέυς πεδαίρυσα Ph. 1034. πεδαίρυσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.
Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.
Πεδιὰς ἁμαξιτὸς Rh. 283.
Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.
Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνυ ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμυ πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλυρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.
Πεδόθεν. Tr. 98.
Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf. An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπῦσα πέδον An. 314. Φοίβυ πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτυ πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ὑ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀστρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῴας πέδον Œnei fr. I. 1. ὑκ ἔστι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.
Πεδόσε Bac. 137. et 600.
Πεδοστιβής. ὄχον πεδοστιβῆ Med. 1123. ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοστιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὕδομεν πεδοστιβεῖς Rh. 763. ὑ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα St. fr. III. 3.
Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.
Πεζὸς Rh. 437.
Πειθαρχεῖν. πειθαρχῦσά σοι Iph. A. 1120.
Πείθειν. πείθει στρατιὰν Hec. 135. πεῖθε ib. 340. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν, ἅ τις βύλοιτο ib. 819. πείθει 'Ορέστην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεὺς, λόγος Med. 964. πείθειν τὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πεῖσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον 'Ατρέως El. 721. ὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) *med.* πείθομαι Or. 144. et πείθομαί σοι ib. 110. ἤν γε πείθῃ τοῖσι σῦ σοφωτέροις Hec. 399. ὦ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ǒ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. πειθώμεθ᾽ αὖτις πατέρα ib. 1011. (ubi pro *activo* ponitur) πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Alop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII. γυναικὶ πείθǒ μηδὲ τὰ ᾿ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποιθα μέντοι ματρὶ, κǒ πέποιθ᾽ ἅμα Ph. 279. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ Al. 1118. πέποιθας ἤδη πολεμίǒς ᾑρηκέναι; πέποιθα Rh. 330. sq. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106. σπονδαῖς πεποιθὼς Ph. 603. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. πιθǒ μοι Hec. 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιθοῖ᾽ ἂν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύμασιν ǒκ ἂν πίθοιο Med. 739. ǒκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. τǒτῳ πιθόμενος Or. 593. πείσομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3) *pass.* συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι ᾿Ερ. ǒκ ἐπείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις Iph. A. 1240. ψεύδεσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχǒ Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρǒ πεισθεὶς λόγοις An. 871. cf. Med. 802. An. 192. et Iph. T. 574. πεισθεῖσαι δίκῃ Iph. T. 968.

Πειθώ. πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις —μανθάνειν Hec. 816. πειθὼ εἶχον τήνδε Iph. A. 104. πειθὼ διαφθείρǒσα τῆσδε Tr. 967. τίς τǒδε πειθώ; Hel. 802. 2) Πειθὼ, *nom. propr. deæ*, Suada. Antig. fr. II. 1.

Πεινᾶν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ᾽ ǒ Fr. inc. CLXIV.

Πεῖρα. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων Her. 310. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν eorund. CXIII. 2.

Πειρᾶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy. 577. 2) Frequentius occurrit *med.* πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθǒν σῶμ᾽ ἐμὸν Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577. ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρωμένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον πυθέσθαι τῆσδε ib. 282. γνώμῃ νικᾷν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979. τǒμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεών τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or. 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493. πειράσομαί σǒ προξενεῖν Med. 724. σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel. 1010. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1294. 3) *pass.* πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. Πειρήνα, *dor.* Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειστέον. πειστέον πατρὸς λόγοις Hip. 1182. cf. Iph. T. 118.

Πειστήριος. λόγǒς πειστηρίǒς εὕρισκε Iph. T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701. σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πελαγίǒς ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελάγǒς—νοτίας ἅλμας Hip. 149. κακῶν πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her. F. 1088. ὅταν ᾖ—ἐν πελάγει πόλις Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. et πέλ. Αἰγ. πόρǒ Hel. 129. πέλαγος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλǒμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας ῾Ελληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286. μὴ πέλαζε (*act.* sc. τὰ τέκνα) μητρὶ Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1168. ὅταν—εἰρεσία πελάζῃ Σιμǒντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρθένǒς αἰδǒμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνǒ πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὀρανίῳ πελάσαι Al. 230. 'Ελένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ὀδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ὅ τις ἡμῖν Δαναΐδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι ϛρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ὀ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὄμορξον—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολύν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σȣ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρȣ̃σα πέλας Or. 208. πέλας ϛείχοντα ib. 875. θανάτȣ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνȣ Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τȣ̃ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τȣ̀ς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν ϛράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἄργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἕδος 'Αργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτητ' ȣ̓χ ἥσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, *verb. poët.* i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ȣ̓δαμȣ̃ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄϛρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριϛον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίȣ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ȣ̓χ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίϛομον γέννν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοις Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, *nom. urbis*. Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταϛής. πολλὰ πελταϛῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσȣ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλȣσι Bac. 782.

Πελώριος. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248.

Πέμπειν. πέμπȣσίν με δισσοὶ 'Ατρεῖδαι Hec. 509. τί ȣ̉χὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίϛομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρȣ̀ς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμȣς πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἑκάϛῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανȣ̃σι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ȣ̃ς ἀεὶ πέμπȣσα μύθȣς Or. 616. πέμπȣσαι χορȣ̀ς El. 434. σῇ μ' ἀλόχῳ πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ ϛρατȣ̃ γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ἀΐδᾳ πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγȣς πέμψασ' ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγȣς Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ȣ̉ρανίδαι πέμψȣσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμψομαί γε θυγατέρα Or. 111. εἰς 'Αθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἁλιήρει κώπᾳ πεμπομέναν Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσȣ̃ φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτȣ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 7. etc.

Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. fr. V. 10.

Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ȣ̉ πένεσθαι οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐϛὶν ἥ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δȣ̃ναι πενομένοις Hec. 1220.

Πενέϛης Her. 639. et Phry. fr. VII.

Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ȣ̉δὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηϛὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Ar. fr. XIV. 1. ȣ̉ βȣ́λομαι πλȣτȣ̃ντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ȣ̉δεὶς βȣ́λεται κτᾶσθαι φίλȣς ib. 1131. πένητας εἰς δόμȣς ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.

Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ȣ̉ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθȣ̃ντα δεσπότην ὁρῶν Al. 754. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρȣ̀ς τε κἀμὲ Her. F. 1391.

Πενθερός. "Αιδην νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερȣ̀ς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερȣ̀ς Her. F. 14.

Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre discerptus. Bac. 44. etc.

Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη Ph. 327. κȣρᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.

Πενθήτρια Hip. 805.

Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κȣρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κȣραὶ Sup. 973. πενθίμȣς ϛεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γήρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.

Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐϛὶ Al. 821. ὡς ἄρτι πένθȣς τȣ̃δε γεύομαι πικρȣ̃ ib. 1072. διπλȣ̃ν πένθος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθȣς ib. 1117. ὥς σȣ πένθȣς λυγρȣ̃ παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. ὦ πένθος ȣ̉ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἵρεσθε Her. F. 147.

πένθεα γαίας Ph. 814. πένθη μέγιςα δακρύων καρπȣ̃μεναι Hip. 1427. νεκύων πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία δύςηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. ȣ̓κ ἔςι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421. πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph. T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντήκοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254. ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135. ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ ejusd. fr. II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124. et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτȣς ὀπωρινȣ̀ς Fr. inc. CLXIX. 2. ἢν πεπανθῇς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib. 487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic porro; admodum enim frequens apud Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ȣ̓ θεωρικὰ Sup. 97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. *particip.* πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόςος ἦν πεπρωμένος; Iph. A. 882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. ȣ̓ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη, *subst.* fatum, Hec. '43. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ȣ̓κ ἂν δύναιο τȣ̃ πεπρωμένȣ πλέον Rh. 634. ἥσσονες ἦμεν τȣ̃ πεπρωμένȣ Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ȣ̓δ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Πέρα. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. μή γε πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ȣ̓ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. καιρȣ̃ πέρα Sup. 745. πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα ib. 900. εὐτυχȣ̃μεν ȣ̓ πέρα Ion. 264. Ἀτλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. πέρα γε παθȣ̃σα El. 1186. οἱ μὲν πέρα ςέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισȣ̃ντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ȣ̓δὲν ἡ προθυμία Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445. ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμȣ̀ς θεῷ Ion. 1569. εἰς ἀνάςασιν δόμων περαίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέραινε Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε, ὧν σ' ἀνιςορῶ πέρι Ion. 362. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησμὸς Λοξίȣ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἓν τȣ̃τ' οἶδα, κȣ̓ περαιτέρω Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Περᾷν, *verb.* περᾷ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. δόμων ἔσω περᾷν ib. 1572. τίς ȣ̃τος ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα περᾷν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib. 988. γῆς ἔξω περᾷν φυγάδα Med. 272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον ȣ̓ περᾷν Hip. 645. περᾷν δόμȣς ib. 782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 724. cf. v. 1217. νόςον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν Rh. 427. πρὸς οἴκȣς διὰ σπȣδῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437. ἀωρὶ πόντȣ κύματ' εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρȣς περῶντες

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμίȣς διαῤῥοὰς Rh. 919. ἡ διὰ Κυανέας ἐπέρασ᾽ ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφȣ̀ς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ȣ̓κȣ̃ν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντȣ καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόμων πέραν βαίνȣσ᾽ ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχȣς Sup. 676. πέραν Ἕβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ȣ̓δὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. πȣ̃ εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. ȣ̓κ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ȣ̓δὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἐνθένδ᾽ ȣ̓δὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, arx Trojana, vel tota urbs. Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in *plur.* occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότȣ πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄϛυ πέρσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hec. 547. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμȣς πέρσασ᾽ Ἀτρειδῶν Tr. 461. Ἑλλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολλὰς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ᾽ εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ᾽ ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμȣ̃ Hec. 73. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας πέρι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756. τίνος ἀναγκαίȣ πέρι; ib. 772. σȣ̃ κασιγνήτȣ πέρι ib. 849. ϛρωμνῆς πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum dat. τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένῳ Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένȣς Al. 1151. περὶ τείχη An. 107. ὅσια περὶ θεȣ̀ς Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγȣσίν σε πρὸς τἀριϛερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγȣς Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄϛυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχȣς ἔβαλλε γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. περίβαλ᾽, ὦ τέκνον Hyp. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δοκῶν Ὀρέϛην—χερσὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πιθανὸς αὐτȣ̀ς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. ἐν αἵματι ϛάζȣσαν χέρα περιβαλεῖν τέκνȣ Bac. 1163. τυραννίδ᾽ αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δȣλείαν περιβαλὼν Ph. 197. τοσȣ̃τον οἶκτον περιβαλὼν Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα ib. 799. ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ᾽ ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλȣ̃σ᾽ ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἅρμα περιβαλȣ̃σα χάσματι Sup. 501. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλȣ̃σά με Iph. T. 788. εἴσω με περιβαλȣ̃σα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν Θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς ϛέρνα πατρὸς ϛέρνα τἀμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λȣτρὰ περιβαλεῖν

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμυς περιβαλλομένα (i. e. ἐνῃ) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτυ περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾅδυ περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* ϛέφεα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. ὄρεσι περίδρομος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τῦτό μοι περίεϛιν ἀπὸ παντὸς ἔργυ Epist. IV. περιόντος σῦ Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὑμνῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιϊέναι (ab εἶμι). περιῄει Epist. III.

Περιϊϛάναι. τοιᾶσδε περιέϛησεν ἀνθρώποις φόβυ ϛοίχυς Sis. fr. I. 37. περιϛᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani.* Ph. 1164.

Περίκλυτος. Ταφίων περίκλυτον ἄϛυ Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσυ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τὺς περιλελειμμένυς φίλων Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνείυ περινίσσεται ὥρα μηνὸς Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ ib. 740. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιῦτον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον κῦμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονῦντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λυτροῖσιν ἀλόχυ περιπεσὼν πανυϛάτοις Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτε περιπολῦνθ' ἡμῶν ϛρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλίυ περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίῤῥυτος. περιῤῥύτων ὑπὲρ—πεδίων Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, dor. pro ημος. ὁ φόνος περισαμότατος Her. F. 1017.

Περισπᾷν. περισπάσας ξίφος Iph. T. 296.

Περισπείρειν. περισπείρϐσαν Ἀχελῴϐ δρόσον An. 167.

Περισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.

Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τϐς περισσϐς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ϐδὲν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735.

Περισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφϐς Med. 295. λαβϐσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.

Περισταδὸν An. 1137.

Περιστέλλειν. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν; Iph. T. 627. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσσῃ αὐχεῖν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιστέλλϐ κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο Tr. 390.

Περιστεφὴς κισσὸς Ph. 654.

Περίστυλος. ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100.

Περισώζεσθαι Epist. II.

Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.

Περιτιθέναι. χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι Med. 984.

Περιφέρειν. λίνϐ κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.

Περιφερής. περιφερῆ στίβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.

Περιφορά. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύϐσα Ph. 320.

Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον Cy. 270.

Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.

Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.

Περσεὺς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.

Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.

Περσηΐς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801.

Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτϐς πλᾶκας Bac. 14.

Πέσημα. πέσημα φοινίϐ δορὸς Hec. 699. Μυρτίλϐ πέσημ' ἐκ δίφρϐ Or. 1548. ἀδάματον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ϐρανϐ πέσημα ib. 1384. ὦ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δϐριπετῆ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι τέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.

Πέσος. πέσεα δάϊα Ph. 1307.

Πεσσός. πεσσϐς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένϐς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.

Πέταλον. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.

Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφϐς Φοίβϐ πέταται Ion. 90.

Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.

Πέτεσθαι. νῦν πέτῃ Bac. 332. ϐκ—πετομένας κώπας (genit. dor.), πετομένϐ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.

Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ϐρανϐ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπϐσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανϐ τις ὕδωρ στάζϐσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίϐ ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιϐ ib. 1209.

λισσάδος πέτρας λιβὰς An. 534. ἁλίαν πέτραν ib. 538. Δελφὶς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερὶς πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατασύφλυ πέτρας ib. 1429. Παγγαίυ πέτραν Rh. 972. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθεὶς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Συνίυ—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἕξομεν ib. 592. ἐκ κοίλης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόνιον πέτραν ib. 1482. ἱέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ὦ Πυθίυ δενδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμυς ὁρίσασα πόντυ πέτρας Med. 435. κυανεᾶν λιπῦσα Συμπληγάδων πετρᾶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις ib. 306. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1139. προσβόῤῥυς πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραίυ λίθυ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραίαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἄντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντυ δειράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχατα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.

Πετροῤῥιφής. πετροῤῥιφῆ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρου Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλῶν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῦ γενοίμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρυς ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὀξέων ῥαφὰς Sup. 503. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρῦν. πετρύμενος Ph. 1184. πετρυμένυς θανεῖν Or. 944. πετρυμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῦτ' ἐμῦ πεύθῃ πάρα; Iph. A. 1138. ὡς ἐπεύθετο κρατῦντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκᾶεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. τὴν ἐν Ἴδῃ πεύκην Hip. 1254. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. πεύκης σέλας Tr. 298. πεύκης πανὸν Alcmen. fr. XIII. 2) *dor.* πεύκα. πεύκᾳ ἐν ὀρείᾳ Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. 3) *plur.* ἅπτυσι πεύκας Or. 1543. εἶμι παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. ἀμφιπύρυς ἀνέχων πεύκας Ion. 717. πεύκαισιν χέρας πληρῦντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορμὺς πευκίνυς Hec. 575. πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πευστηρία. ὅπως πευστηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κόραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὦ φίλον μοι Πηγάσυ πτερὸν Bel. fr. III.

Πηγή. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450. et 1355. πηγὰς ϐρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. πόντϐ σε πηγαῖς ἁγνίσαι βϐλήσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν ὑδάτων ib. 1192. ϐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. cf. v. 309. ϐ πρόσω πηγαὶ μελάθρων τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ϐχ ὑγραίνϐσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγνύναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας Iph. T. 1430. κρᾶτα πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἄρθρα πέπηγέ μϐ Her. F. 1395. ἀμφὶ βϐπύροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. τϐς κακῶς παγέντας ὅρκϐς Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480. συριζόντων—εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Πηδᾷν. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες ib. 894. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλϐς τρόπϐς; Tr. 67. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1206. ἵνα Βάκχιος—λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717. ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεϐ Βακχεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα πηδᾷ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεϐς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὄψει πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγκάλαισι καὶ ϛέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2. ἐν μέσῃ τῇ γαϛέρι πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίϛοις τύχαις Hel. 1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ χειμάῤῥϐ νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib. 1039.

Πήδημα. πήδημ' ἐς ᾅδϐ πικρὸν Hip. 829. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. ϐράνιον πήδημα El. 861. δυστυχῆ πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492. πηκτϐ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e. Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et Rh. 371.

Πηλεὺς, pater Achillis. Hec. 37. 383. et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701. Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc. Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, *nom. montis et sylvæ.* Med. 3. Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ λοίσθιον πῆμα, πήματος πλέον ib. 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. διπλϐν αὐτῇ πῆμ' ἐπεϛρατεύετο ib. 1185. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πήματος ἔξω ib. 1293. θυραίϐ πήματος σπϐδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817. et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως τὸν θεμιϛεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. ὦ κάκ' ἐνεγκϐσαι πήματα Hec. 167. νέων πημάτων ϐχ ἅπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρειδῶν πήματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 978. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημάτων Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901. κακοῖς πήμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς τϐ νοσϐντος πήμασιν διώλεσεν τὸν

συννοσοῦντα Sup. 227. τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματα ib. 686. πημάτων γ' ἅλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τἀμὰ πήματα Iph. A. 536. ἐπὶ πήμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα ib. 610. καίν' ἀκοῦσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. πημάτων ἅδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελημμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτοὺς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σὲ Med. 1398. ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, *nom. fluvii.* Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 197.

Πῆχυς. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβὰς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερὶς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μούσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν— ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.

Πίθος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὅλον πίθον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νόστον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικροῦ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638. πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικροὺς γόους Ph. 890. πικροὺς γάμους Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε Sup. 1221. πικροὺς προχύτας χέρνιβάς τε Iph. A. 955. πικροὺς λόγους Hel. 488. ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλους πικροὺς Her. F. 827. οἰκουρὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τε βίου ib. 384. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν, πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἤλυσιν Her. F. 1041. πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τοῦτο Ph. 530. πικρὸν τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκούρημα ib. 787. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ib. 829. πένθους γεύομαι πικροῦ Al. 1072. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὄδυρμα ib. 1227. ἦ τὸ δέρμα σοι πικρόν; Cy. 526. πικρὸν ὂν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. ȣ̓δὲν ἔςαι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρὸς σȣ̃ πικρὰ Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονȣ́μενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πικροτάτȣ χρυσȣ̃ φύλαξ Hec. 772. πικρότατον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτȣς δεσμȣ̀ς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τȣ̀ς κρείσσȣς λόγȣς πικρῶς φέρȣσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνȣ Sup. 762. πικρῶς ἐδȣ́λευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς Hel. 455. τὴν τύχην οἴσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ȣ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ςέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπρᾶσι μυχȣ̀ς; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἴκȣς ib. 893. πιμπράναι Πριάμȣ ἄςυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίȣ χρηςήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχθέως δόμȣς Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (*pass.* incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβȣ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένȣ δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πίῃς μεθ' ἡμῶν Al. 798. πίωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῳ ὅσῳ βέβριθα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοςρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πραθεὶς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτȣσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβεύων—Rh. 446. vid. not. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτȣσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτȣσιν ἀνθρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίȣς ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ȣ̓ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; Or. 88. ȣ̃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τȣ̃ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρηςήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναȣ̃ Ion. 419. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμȣς πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. εἴ ποτ' Ἰλίȣ τείχη πέσοι Hec. 11. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κȣ́φα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιȣ́τοις ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβȣ πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἤν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενȣ̃ς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ȣ̃δας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ȣ̓́τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τȣ̓́μπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ὀκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῶ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis.* Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδη πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δόλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίστιν μεγίστην Med. 22. θεῶν ὀκέτι πίστις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρόδη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι τούτων ib. 731. πίστιν ὀ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίστις ἅδε πρώτα Sup. 627. ὧ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιστός. ὀ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιστὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιστὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιστὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ ib. 304. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιστὸς παραστάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ ὀδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοὶ Al. 369. πιστῆς ἀλόχου ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. ὀκ ἔστιν ὀδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου Or. 245. γλώσσῃ ὀδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὀδὲν Iph. T. 1205. πιστόν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. δόλευμα πιστὸν ib. 748. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. ὀδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. δείν' ἰδὼν—κοὐ πιστὰ Cy. 375. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πιστότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιστοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας Al. 904.

Πιστοῦσθαι. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιστώθησαν Iph. A. 66.

Πίστρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται Cy. 47.

Πίστρον. πληροῦν πίστρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis.* Tr. 1112.

Πιτθεὺς, rex Trœzeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς σταγόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' οὐδας Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ὖδας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνῦντες An. 358. τὸς πιτνῦντας ὐκ ἀπωθῦμαι πόνυς Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμὰς, πιτνῦσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔσαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφυ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργείυ δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβυ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρῃκὶ πλασθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρυ πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίσαται Fr. inc. B. 39. 2. ὐδ' ἀγύμνασον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνυς Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίσην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλυσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτυς πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασῦ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγυσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τὖνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάσιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλασός. πλασαῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίσατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλυς πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

πόρον Tr. 809. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. ϑήραμα βαρβάρȣ πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσιπόρȣς Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγχϑεὶς πλατείας πεδιάδος ϑ' ἁμαξιτȣ̃ Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέϑρον. πλέϑρȣ σταϑμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειὰς, *nom. sideris.* Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χϑόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper.* naviga) κατὰ πορϑμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλέȣσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομὰς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἶ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορϑμȣ̀ς μυρίȣς πεπλωκότα (quasi a πλόω) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα ϑεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ȣ̓ γὰρ ἂν—πύργȣς γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρȣ̃ τήνδ' ἐπλεύσατε χϑόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς ἀΐδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσϑεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖϑις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκȣσι; An. 66. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπȣ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγȣς Rh. 834. παῦσαι πλέκȣσα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν στέφανον Hip. 73. πλεκτὰν Αἰγύπτȣ παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταὶ, *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβȣ πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει ψόφȣ πλέᾳ Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐστὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. κρȣ́σας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἱεὶς (sc. τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιϑέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. sq. κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογȣ̃ντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, att. pro πλέος. ἀνὴρ πολλῶν ϑαυμασίων πλέως Bac. 449. πόϑȣ πλέως ib. 456. πλέως οἴνȣ Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδȣ ib. 553. φόβȣ πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοϑεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσϑετ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαϑεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίȣ Ion. 282.

Πλῆγμα. δεινὰ πλήγματα γενειάδων

Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.

Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε—πολλῶν Or. 368. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. 905. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν ὀμμάτων ὡς πλήσαιμι ἀδονὰν Iph. A. 234. ἐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ με Cy. 146. πλήσας νηδὺν Alop. fr. VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας ποδὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίςων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλήσθη ςέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλε ῥοῆς Bac. 281. ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς Cy. 408.

Πλῆθος. πλῆθος πόλεος Hec. 866. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. πλήθει γυναικῶν ἐδὲν ἤνυον ib. 1167. ὅταν—πείθῃ τὸ πλῆθος Or. 906. ἐν πλήθει λέγων ib. 942. ἀλόγιςόν τι τὸ πλῆθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. σίτων πλῆθος Al. 551. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον An. 482. εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι Sup. 355. σποδὲ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. ςρατὲ πλῆθος Rh. 309. πλῆθος συμμάχων Her. 668. ὡς ὄχλε βροτῶν πλήθες τε κεφίσειε χθόνα Hel. 40. χρυσὲ πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV. 1.

Πληθύειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον; Her. F. 1172.

Πλῆκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. πλῆκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοςο Rh. 766.

Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. 1649.

Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθῃς Med. 306. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091.

Πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Πλημοχόαι Pi. fr. I. 1.

Πλήρης. ἀγὼν πλήρης ςεναγμῶν Hec. 230. ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or. 882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109. τράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. fr. IX. 3. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr. inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλῆρες δέπας Hec. 527. πλῆρες τεῦχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. χρυσὲ πλήρη δώματα Her. F. 645.

Πληρὲν. πληρὲσιν πυρὰν Hec. 574. πληρὲτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληρὲν πίςρα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληρὲν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας πληρὲντες Her. F. 373. πληρὲσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθε βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρεν Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἄγχος—βακχίε μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. ὃς—πληρὲται ῥοὰς Ar. fr. II. 3. ἐρανὸς πληρέμενος ὄμβρε Œd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρεμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρεμένη Hip. 1215. γαςρὶ μὴ πληρεμένη Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρὲντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὡς ἐπληρώθη ςέγη Ion. 1168. δαιτός πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3.

Πλήρωμα. ἀφθόνε πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ςέγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθείην; El. 634.

Πλησίον, *adverb.* ὡς—πλησίον μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὗται πλησίον θρώσκεσί με Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακὲ Hip. 1439. πλησίον ᾅδας Al. 269. τύμβε πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ςαθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, *adject.* πλησίες δόμες Med. 969. πλησία ςαθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίςιος. πλησιςίοισι πνοαῖς Iph. T. 430.

Πλησμονή. ὧν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις eorund. CLXIV. ἐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ȣ̓δενὸς πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. Ἀργȣ̃ς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. τὸν Διὸς πληγέντα πυρὶ Sup. 934. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 923. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. βοςρύχων πλόκαμον Ph. 316. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081. cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν ξανθȣ̀ς πλοκάμȣς Iph. A. 758. πλοκάμȣς περιβαλλομένα Iph. T. 1150. vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ib. 842. χρυσȣ̃ς πλόκος ib. 1186. χαίτης πλόκος El. 527. τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης Ion. 1266. τȣ̃δε τȣ̀ς ξανθȣ̀ς πλόκȣς καθήμάτωσ' ἂν Her. F. 233. μυρσίνης πλόκȣς El. 778.

Πλȣ̃ς. εἰ ἦν ςρατῷ πλȣ̃ς Hec. 899. πλȣ̃ν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. πλȣ̃ν ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v. 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλȣ̃ς αὐτὸς σημανεῖ Hel. 150. περὶ τὸν εἰς Χῖον πλȣ̃ν Epist. II.

Πλȣ́σιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλȣ́σιος κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλȣ́σιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι El. 371. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλȣσίȣ μᾶλλον ξένος ib. 395. πλȣσίȣ γάμȣ Ar. fr. XX. 2. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν Sup. 177. ἐκ πλȣσίων δόμων Hel. 439. πρὸς πλȣσίαν τράπεζαν ib. 302. πλȣσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. πλȣσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλȣ́σιον ἦθος Sup. 907. πλȣ́σιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. πλȣσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πλȣσίων κτερισμάτων Tr. 1249.

Πλȣσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλȣτεῖν. πλȣτεῖς ἐν ȣ̓ πλȣτȣ̃σι An. 210. πλȣτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλȣτεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1. σκαιὸν τὸ πλȣτεῖν Fr. inc. LXIV. 2. cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλȣτῶν ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος χρόνον πλȣτῶν Bel. fr. XVI. 10. πλȣτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ȣ̓ βȣ́λομαι πλȣτȣ̃ντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιςα Μȣσῶν φθέγγεται πλȣτῶν ἀνὴρ eorund. CLXXIII. οἱ πλȣτȣ̃ντες Æol. fr. VI. 6. ȣ̓δεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Πλȣ̃τος. μέγας πλȣ́τȣ λιμὴν Or. 1077. ὀδυνηρὸς ὁ πλȣ̃τος γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. δειλὸν ὁ πλȣ̃τος ib. 600. τῷ πλȣ́τῳ διδȣ̀ς τὸ πλεῖςον Sup. 407. κτᾶσθαι πλȣ̃τον τέκνοις ib. 450. πλȣ́τῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλȣ̃τος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλȣ́τȣ ἄξιος οἶκος Hel. 69. ἑατέος ὁ πλȣ̃τός ἐς' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr. XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτορα πλȣ̃τον Ion. 478. πλȣ́τȣ πάρος ib. 485. πλȣ̃τον εἰσιδὼν El. 1097. et Cress. fr. IV. 3. πλȣ́τȣ βάρος El. 1287. μὴ πλȣ̃τον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τὸν κάκιςον πλȣ̃τος εἰς πρώτȣς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιόν τι χρῆμα πλȣ̃τος ejusd. fr. VIII. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. ὑπόπτερος ὁ πλȣ̃τος Inus fr. XVI. 4. πλȣ̃τος — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα πλȣ́τῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. λαμπρῶς πλȣ́τῳ γαυρȣ́μενον Fr. inc. XXVI. 2. πλȣ́τῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund. CXVII. 1. πλȣ́τῳ χλιδῶσα eorund. CXXXIX. πλȣ̃τον αὐτάρκη Epist. IV. τῶν πλȣ́των ὅδ' ἄριςος And. fr. XIV. 1.

Πλȣ́των, deus inferorum. Al. 361. Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph. T. 449. τȣ̀ς σȣ̀ς πλωτῆρας παρεῖναι δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. ȣ̓δὲ πνεῖν ἐῶ Cy. 621. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνοῦ οἶστρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεοῦ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἥδιστον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἠρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 780. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ ib. 873. πνεῦμα οὔριον ib. 1679. ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον eorund. CXXXVII. λωτοῦ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. πνευμάτων οὐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίοις — ἐξωσθέντες Cy. 277. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω—πνευμόνων ἄπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοὰ λεπτοῦ δόνακος Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμους Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ Ph. 220. σχάσον—θυμοῦ πνοὰς ib. 457. εὐηλίῃσιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαὶ Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιστίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρου ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαὶ ib. 1487. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοιαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγὸς, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθοῦσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ποθέουσι—βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τοῦ Μενέλεω ποθῶ λόγους ἀκοῦσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 2. οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μαστὸν ποθοῦντα Ph. 1597. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνου τοῦ ποθουμένου Hip. 513.

Ποθεινός. ἦ ποθεινὸς φίλοις, ἦ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανὼν, ποθεινὸς ib. 1006. Βρόμιον ποθεινὸν Cy. 617. ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb*. Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ȣ̓δὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθȣ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθȣ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτȣ κόρης αἱρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐϛέλλȣ Hip. 234. κατ' ὀμμάτων ϛάζεις πόθον ib. 526. νέȣ γάμȣ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἁ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἱλίξαι καὶ διαδȣ̃ναι νῶτον Tr. 116. τȣ́τȣ παρεῖσα πόθον ib. 645. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. πόθȣ πλέως Bac. 456. λευκȣ̃ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σȣ̃ πατρὸς πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας ib. 1322. τȣ̃το κἄμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τȣ̃ βίȣ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb*. Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, herba. γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ȣ̓ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τȣ̀ς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλȣ̃τος πολλὰ ȣ̓κ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδὲν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. *sed* bene *seu* recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τȣ̀ς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν δυναμένȣς Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιȣ̃σα δορυπετῆ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεȣ̀ς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεȣ̀ς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὀργὰς ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιȣ́μεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιȣ̃ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέϛην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιȣ́μενος Or. 1630. σύμβασιν ποιȣμένȣ Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιȣ́μενον Rh. 604. τȣ̀μὸν εὐπρεπὲς ποιȣ́μενος Bac. 440. ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιȣ́μενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τȣ̀ς γάμȣς ποιȣμένȣς Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῆ ποιȣμένη Iph. T. 245. ȣ̓ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεϛέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. ἀϛῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὸς νȣ̃ς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιηρός. ποιηρȣ̀ς νομȣ̀ς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνα ib. 45. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλȣσα—πήναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποίκιλται τρόπȣς Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀϛέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πώλȣς) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλȣς ποικίλȣς Med. 1159. cf. An. 148. τȣ̀ς θυλάκȣς τȣ̀ς ποικίλȣς

—ἰδοῦσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον Hel. 717. ποικίλων ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An. 938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεςι ποικίλα Æol. fr. X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν ςρατὸν Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων Sup. 674. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy. 187. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυσεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib. 37. ποίμναις ὑχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίυς Al. 580.

Ποίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὁπότε γένετο Or. 998. εὐτυχῦντα ποίμνια Rh. 270. ἤδη νέμυσι κατ' Ἴδαν ποίμνια ib. 552. ποιμνίων ἐπιςατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ποινᾷν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T. 1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας El. 23. cf. v. 268.

Ποινὴ, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκυς Iph. T. 201. εἰρήνη, ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς δῦσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῦσ' ἐμῦ Tr. 360. cf. v. 879.

Πόκος. οἶν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὅδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς; Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263. τῦ θεῦ προθυμίᾳ πολεμῶ Ion. 1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειφθεὶς Hec. 1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δόμοις El. 833. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγγελμά τι Or. 873. πολεμίυς λόγυς ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγύμενος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μήτηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον πάντευχίαν Sup. 1191. ὦ πολεμίαν με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίςαται τὔλασσον Ph. 542. ἤ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her. F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. Ἕλλησιν πολεμιώτατος Hel. 475. φίλυς τιθέντες τύς γε πολεμιωτάτυς Hec. 848. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or. 13. ξυνετὸς πολέμυ ib. 1406. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πολέμυ κρεῖσσον εἰρήνη ib. 488. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. φιλεῖ τοι πόλεμος ὑ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμυς αὐ-

ξάνεσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. πολέμων ἐραςὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.

Πολίαρχος Rh. 381.

Πολιῆται, poët. pro πολῖται El. 119.

Πολιῆτις. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς Hip. 1126.

Πολιός. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιὸν αἰθέρα Or. 1376. πολιὸς ἀνὴρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιὸς ὄρνις Her. F. 110. πολιοὺς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιὰν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιὸν An. 348. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. πολιὰς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιὸν αἰθέρος εἴδωλον Ph. 1538. γῆρας πολιὸν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 4. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας Hel. 1519.

Πολιοῦχος. ὦ πολιοῦχον κράτος Rh. 821.

Πολιόχρως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πλῆθος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἄργου Tel. fr. V. πόλις νοσοῦσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἣ (sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἑπτάςομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.

Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐςὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 2.

Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.

Πολλαχοῦ Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄςρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Epig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκᾷ πολυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Πολύαςρος. τὸ Διὸς πολύαςρον ἕδος Ion. 870.

Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, *nom. propr. viri*. Ph. 28. 45. et 1601. et Œd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.

Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 560.

Πολυδεύκης, Pollux ,Tyndari et Ledæ filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.

Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319.

Πολυετὴς Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.

Πολύθηρος. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. πολυθηρότατον νάπος Ph. 808.

Πολύθροος. δέλτου πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
Πολύκαπνον σέγος El. 1140.
Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
Πολύκλαυτος. τόκυς πολυκλαύτυς Ion. 869. σείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτυς ib. 779.
Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
Πολυκτήμων βίυ Ion. 581.
Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
Πολυκτόνος. ζωσῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνυ Or. 1142. cf. Hel. 199. ἁ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
Πολύκωπος. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981.
Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν σάχυν Meleag. fr. I. 6.
Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἑσίαν οἰκεῖς Al. 591.
Πολυμήσωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excœcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
Πολύμοχθος. ὦ πολύμοχθος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις ib. 807. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχθων Τρωϊάδων Hec. 96. ἢ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἢ πολύμοχθον ἁμερίων; Iph. A. 1330. sq. ὐκ ἄν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.
Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
Πολύξενος οἶκος Al. 571.
Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβυ Ar. fr. XXXIII. 1.
Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
Πολύπλαγκτος. ὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον—πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.
Πολυπλανὴς Hel. 204.
Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλανήτων πόνων Hel. 1335.
Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
Πολύπλεθρος. πολυπλέθρυς γύας Al. 690.
Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων Her. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.
Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.
Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοὶ, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἢ πολλῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βέλει; Ph. 555. πονῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀνασρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνήρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει Θεὸς Fr. inc. CXCIII. etc. 2) *Comp.* πλείων. vel πλέων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. ἐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βία τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τἄλασσον ib. 542. φρονεσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. τε θεε πλεῖον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖσος. ἢ πλείσες Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ἐχὶ τῷ πλέτῳ διδὲς τὸ πλεῖσον Sup. 408. ὦ πλεῖσ' ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖσα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρε Tr. 743.

Πολύσονος. ὦ δαίμονος πολυσόνε Hel. 212. τὴν πολύσονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύσονος ib. 997. ὦ πτερεσσα —πολύσονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύσονον γόων Med. 204. ἁ πολύσονος Ἐριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύσονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύσονα Or. 975.

Πολύτεκνος. ἐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπεδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύυμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ᾠδαῖς Med. 196. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπὴ, et dor. πομπά. ἐρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἤν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέτειραν ἕξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμες Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπὲς—κόρης τάσσεσιν εἶναι Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονεμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ἐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ἐκεν πονεῖν με χρή· πονεντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ἐ πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἠπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφυ ἐδεὶς, ὅστις ἐ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr. IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονεντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. ἐ τῶν πονέντων τἄργον ἡγενται τόδε An. 696. πονεσ' (i. e. ἐσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονεσα πολλὰ Sup. 577. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθες ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνησα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. e. ἐπόνησα) ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. ἃ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἁμέραν ἡμῶν ὕπερ Or. 655. πόνες πονήσας μυρίες ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἷλον ἂν τάχα ξένες Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρὸς ȣδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρȣ̃ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ȣδέ μ' ἐξέπληξ' ὀδȣ̃ πονηρὸς ȣδεὶς Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἁρμὸς πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρὼ ὄντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν Sup. 243. φόβȣς πονηρȣ̀ς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τȣ̀ς πονηρȣ̀ς φίλȣς ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τȣ̀ς πρὸς χάριν —πονηρȣ̀ς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λέσχας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾶν Hec. 1190. ἣν πονηρὰ ᾖ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τἄργ' ἔχȣσα Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ȣδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονȣ̃σ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλȣ̃ν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ȣ̓ πόνȣ πολλȣ̃ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς πόνος ib. 373. πȣ̃ πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλεὴς Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βȣ́λει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων ȣδὲν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμετρήτων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδιδȣ̀ς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζȣ πόνων ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνȣς ib. 1224. πόνȣς πονήσας μυρίȣς ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι ib. 706. ȣδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἴκȣς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ȣ̓κ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνῆσθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ȣ̓κ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυστόλȣν eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντιὰς αὔρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἄρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίȣ παῖδες θεȣ̃ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίȣς ἐφθαρμένȣς ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὦ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τᾶς ποντίας θεȣ̃ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φυσήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον ςόμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεῳ ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρȣς σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρȣς θοὰς ἀκάτȣς ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντȣ σάλῳ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντȣ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ὄτε πόντος, ὄτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πόνων, ὡς πόντȣ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντȣ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ᾽ ἁλμυρὰν πόντȣ κλῇδ᾽ ἀπέραντον Med. 212. πόντȣ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντȣ ναυςολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντȣ εὐξείνȣ ib. 123. et ἀξείνȣ πόντȣ ib. 218. πόντȣ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φῦλα πόντȣ Æol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντȣ χεῦμ᾽ ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. πόντȣ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντȣ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεί σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμȣς ματέρος αἷμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῆ El. 438. πορεύȣσ᾽ (i. e. ȣσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ᾽ ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ᾽ αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλᾳ τὸν ἐπάγοντα ςρατὸν Her. 773. ᾆδȣ πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεῦσαι El. 706. γυναῖκ᾽ ἀρίςαν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανόντα —πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον ςράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) *med.* ἐπ᾽ ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορευȣ Med. 756. ἔξω δωμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται ςρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεὶς Ἰλίȣ πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα ναΐον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἥνπερ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθάων, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκȣς) An. 634. φίλȣς πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθȣ̃ντα γῆν Ph. 514. ἡνίκα Σπάρτην ἐπόρθεις Her. 742. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ᾽ ἡβήσαντες Ἰσμηνȣ̃ πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ȣ̃ς (sc. βωμȣ̀ς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων ςαθμὰ Rh. 293. κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθȣμένας Ph. 568. βȣφόρβια πορθȣ́μενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ Tr. 213.

Πορθμεύειν. τίς ἀςὴρ ὅδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθμεύȣσ᾽ (i. e. ȣσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἁρμάτων ὄχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρῇκα πορθμεῦσαι ςρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ᾽ ὄχοις πορθμευομέναν Tr. 568.

Πορθμεὺς νεκύων Al. 254.

Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. δῦναι κελεύσω πορθμίδα Hel. 1067.

Πορθμός. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω; Hec. 1106. πορθμὸς ναῶν Iph. A. 1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102. πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII. πορθμοὺς μυρίους πεπλωκότα Hel. 539.

Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2. θεῶνποριζόντων καλῶς Med. 879.

Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὐτῷ Fr. inc. B. 32. 3.

Πόρις. πόριος Ἰνάχου Sup. 629. εὔθηλον πόριν Bac. 736.

Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v. 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991. ἢν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τίς ἄν πως πόρος κακῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et ἀξένου πόρου Iph. T. 253. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πόρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T. 876. οὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξανύσας ib. 897. οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον φεύγουσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερούσιον πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 2. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. μαστεύουσα πόρους Hel. 1337. μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820.

Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.

Πόρπη. πόρπας λαβοῦσαι Hec. 1170. χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας Ph. 62. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 318.

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh. 442.

Πόῤῥω. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει Rh. 482. πόῤῥω Τροίας Tr. 189. καίει τὰ πόῤῥω Phaëth. fr. XIV.

Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύνειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25. 1. οὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε Rh. 878. σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf. Al. 1077. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναί τινα ib. 414. τὸν προκείμενον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al. 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται An. 804.

Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V.

Πορφύρεος, vel πορφυροῦς. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457. πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.

Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ στέγαι Iph. T. 263.

Πορφυροειδής. δι' ἅλα πορφυροειδέα Tr. 124.

Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887. Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel. 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν Iph. A. 198.

Ποσειδώνειος. Ποσειδωνείοις ὕδασι Ph. 196.

Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919. Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi est frequentatissima.

Ποτάμειος. χιόνι ποταμείᾳ Tr. 1067.

Ποτάμιος. ποταμίου κύκνου Rh. 618. ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel. 1400. ποταμίᾳ κώπᾳ Al. 461. ποταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίους διαῤῥοὰς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας El. 56. et π. ποταμίους ib. 309. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152. ποταμίων ῥείθρων ἄπο ib. 794.

Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμῦ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρυ ποταμῦ Bac. 405. ποταμῦ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργείυ ποταμῦ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς ὐρανῦ ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτῆρα ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox poët. i. q. πρός. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίνος πότμυ τυχών; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμυ ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. οἴ μοι πότμυ An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον ὐκ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἴληχε βιότυ; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν παλίρρυς πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἑλῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πότνια χθὼν Hec. 70. πότνια νὺξ Or. 174. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατῦς Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πότνι' Ἄρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. ὦ πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιάς. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. ποτνιάδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτῦ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτῦ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110. χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πυλυπινὴς, poët. pro πολυπ. κάρα πυλυπινὲς Rh. 716.

Πυλύπονος, pro πολ. δι' ἐμὸν ὄνομα πυλύπονον Hel. 200.

Πῦς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53. ὦ τλᾶμον πῦς ib. 171. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἢν χαλᾷ πόδα ib. 706. οἴαξ ποδός μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ σὺ Ph. 841. ἀφ' ἡσύχυ ποδὸς δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 217. ἀσκῦ τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντυ πόδα An. 1260. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσασι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνυ

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πȣ͂ς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. ςῆσον λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἢν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοςιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πȣ͂ς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ' ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δȣ́λης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. ȣ̓ σθένω ποσὶ Al. 269. τȣ̀ν ποσὶν οἰςέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ȣ̓δὲν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τȣ̓́νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ȣ̓κ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηςὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ȣ̓ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ȣ̓ σπεύδȣσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμȣσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν ȣ̓χὶ θυμȣ͂σθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐςὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἄνασσα πράγȣς τȣ͂δε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ȣ̓κ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297. κοιναὶ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκȣς πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾷος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσᾳ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν ȣ̓χ οἷα κώμȣ — ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσȣσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τἀπεςαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμȣ͂ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτȣ͂ τέκνοις ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. ὀνομαςὰ πράσσων Her. F. 509. ἀθλίως πράσσȣσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. ȣ̓κ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσȣσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεςάτοις εἰς ταὔτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπραττες ȣ̓ ξυλȣργικὰ Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακȣ̀ς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον — ἔπραξε γυναικός; Al. 97. ἔπραξε βȣ́λησιν, ἣν ἐβȣ́λετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν ȣ̓δὲν Iph. A. 1373. τȣ͂το βȣ-

λομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι ib. 1376. θεόθεν πράξας, ἅπερ ἤνχε Or. 355. δίκαια πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα Her. 794. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725. ἔτ' ἄρα πράξεις ἐδὲν Ion. 337. ἐ χρὴ τὲς εὐτυχἕντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ἔοικα πράξειν ἐδὲν ib. 813. κεδνὰ πράξειν Al. 608. ἐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. κακῶς πεπραγότι Al. 964. λαὸν εὖ πεπραγότα Sup. 329. διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. cf. Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. τὰ ἐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσεσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. πέπρακται Hip. 680. et 778. πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται πανταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν Hec. 732. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph. 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354. τὸ πραχθὲν ἐ λέγεις; Hec. 740. cf. Hip. 842. τὸ ἔργον τἔτ' ἐμοὶ πεπράξεται Her. 980. etc.

Πραΰνειν. ὀργὴν πραΰνεσα Phry. fr. XI. 3. μ' ὡς ἐπράΰνας Meleag. fr. XIX.

Πρᾴως χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV.

Πρέπειν. ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. ὡς πρέπει δέλοις λέγειν Hip. 115. τί χρῆμα κερᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. ἐ πρέπει θοινωμένες κλύειν στεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124. ὡς ἐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπεις Κάδμε θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac. 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλε φόβῃ ib. 1186. ὀργὰς πρέπει θεὲς ἐχ ὁμοιἕσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. πἕ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. cf. v. 527. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητὲς κόσμον ἐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἐ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. φωτὶ ἐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. στολὴν πρέπεσαν ἔργῳ Rh. 205. ἡ ἀρχὴ τἕ λόγε πρέπεσά μοι Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναιξὶ πρέπον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion. 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph. A. 505. δεσπόταισι μὴ πρέποντα Bus. fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τὲς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941. οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. σὲ πρεσβεύεσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν, legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' ἐ Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. Ἕκτορος πρεσβεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὦ τέκνων ἀμῶν πρεσβυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φρἕδος πρέσβυς Hec. 162. ὦ πρέσβυ Or. 476. etc. ἐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πἕς πρεσβύτε Ph. 854. γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1. et V. πρεσβύται Hec. 323. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728.

Πρεσβῦτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβἕσα πρευμένειαν Or. 1323.

Πρευμενής. πρευμενὴς ἡμῖν γενἕ Hec. 538. πρευμενἕς νόστε τυχόντας ib. 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενἕς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. πρευμενὴς Κύπρις Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390. μικρἕ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαντες οἴκες τέσδε Or. 1150. πρήσων πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Πρηνὴς Rh. 797.
Πρηστήρ. αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.
Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.
Πριαμὶς γᾶ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.
Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.
Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτοῦ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.
Πρίειν. πρισθεὶς Hel. 396.
Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.
Πριστός. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.
Πρό. πρὸ τύμβου Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηΐδος ib. 1429. πρὸ δορὸς ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. etc.
Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.
Προαιρεῖσθαι. βιοῖ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.
Προάστιον. ἐκ προαστίου Al. 839.
Προβαίνειν. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. ἑκατέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καραδοκῶ τἀκεῖθεν, οἷ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἷ προβήσεται Al. 788.
Προβακχήϊος. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412.
Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλείδᾳ προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.
Πρόβλημα. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.
Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτου προβολὰν Or. 1488.
Προβώμιος. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.
Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.
Προγιγνώσκειν Hip. 1072.
Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὦ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνου Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σου πρόγονος πατὴρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.
Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.
Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδου Cy. 360. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—προὔδωκε Or. 574. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν προὔδωκα; An. 389. ὡς ξένους προὐδώκαμεν Her. 464. οἵ με προὔδοσαν Or. 1165. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῷς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδοῦναι Her. 247. σὲ προδοὺς Or. 1087. κασιγνήτου προδοὺς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδοὺς αὐτοῦ τέκνα Med. 17. τοῦ λόγου

προδὺς Sup. 351. προδὺς με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδὺς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμυς ἐμὺς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδῦσα λέκτρ' ἐμῦ πατρὸς Or. 937. πατέρα καὶ δόμυς προδῦσ' ἐμὺς Med. 483. προδῦσα σὺς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ὐ προδῦσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ὔποτ' ἐμᾷ προδῦσα ψυχᾷ Sup. 1024. ξένῳ προδῦσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἴδ' ὐ προδώσυσίν σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μυ Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τὐμῦ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδόταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. πατρὸς καὶ γῆς προδότιν Med. 1332. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. προδότις ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προείδειν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. παίδων προθνήσκειν Al. 687. σῦ προθνήσκων ib. 713. οἱ προθνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥτις τῆς σῆς πρὔθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρὔθανον γένυς Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότυ προθύυσα Sup. 29. παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, *subst.* victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ στέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινῦσθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαίνει ὐδὲν ἡ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμίᾳ ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὐ μὴν ἀνήσω—προθυμίας Hip. 285. ἀπαντᾷν προθυμίᾳ τῇ τῦ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω—προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τῦδ' ἔχυσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχυσι πόνων Tr. 684. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. δορὸς προθυμίᾳ Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προθυμία ib. 1211. τῦ θεῦ προθυμίᾳ πολεμῶ; ib. 1385. ἡ προθυμία ἄφρων Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι δῦναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλυς πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. ὐδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006. πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἕξει ib. 617. εἴθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾷν, ὅσον πρόθυμος εἶ ib. 731. ἐπειδή μ' ὐ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλυσίυ μᾶλλον ξένος El. 395. δῦναι μᾶλλον πλυσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἤν τι πρόθυμος ᾖ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόθυμον ὖσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω Med. 178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἤνεσα ib. 1023. ἄν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ Tr. 355. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βυληθέντα—προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βέλεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τἀπεσαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχεσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἵημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὲς λόγες Med. 1052.

Προϊσάναι. πρὔστημεν καλῶς An. 220. οἳ τῶνδε πρὔστησαν μόνοι Her. 307. τοιέτων ξένων πρὔστητε ib. 1037. τί τάδε πρὐστήσω λόγῳ; Cy. 318.

Προιτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἳ τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὐκάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐ προκαλυπτομένα (dor. pro ένη) βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493. πρὐκαλύψατ' (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακὲ τοσέτε δώμασι προκειμένε ib. 836. τῶν προκειμένων σπεδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, *nom. fœminæ.* Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ἐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόες Hel. 346. τὲ θεὲ προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρὔλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ἐ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ἐ προλείπει 'Ατρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπης Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέες ναὲς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνες σκηνὰς προλιπὲσα Hec. 101. Δίρκαν προλιπὲσα Ph. 245. βιοτὰν στυγερὰν προλιπὲσα Med. 147. προλιπὲσα ἕδρας σκοτίες ἀΐδα τε πύλας Al. 122. προλιπὲσα ἁμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιπὲσα Iph. A. 168. πόσιν προλιπὲσα ib. 783. προλιπὲσα δόμον Rh. 910. προλιπὲσ' 'Ακροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλες προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρὐμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ἐ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατὲς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ κάθῆστο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγώ σε προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τἔτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ηὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμεν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A. 699. 'Αθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν πρȣνοησάμην Hip. 399. ȣ σῆς πρȣνοησάμην φρενός; ib. 685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεȣ λέγεις πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρροι τᾶς ἡσύχȣ προνοίας Or. 1407. ὄνομα—ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743. τῆς θανȣσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν Al. 1064. προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἡ 'μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her. F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής ἐςι (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v. 184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαί σȣ προξενεῖν Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθικοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663. ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίȣ El. 1060. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρȣνόμασσε τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph. 1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται ςρατȣ Ph. 121. πρόπαρ' Ἰσμηνȣ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλοπος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἑλένην πρȣπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμψατε χθονὸς Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 913. τύμβȣ προπετῆ παρθένον Hec. 152.

Προπίνειν. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρȣπιες Rh. 405.

Προπίπτειν. ȣχ ὑπ' ἀνάγκας προπίπτȣσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. τȣς προπότας παναμερεύσει θιάσȣς ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἑςίας ἐμῆς Her. F. 523.

Πρόῤῥιζος. Ζεὺς πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105. πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τȣ φέροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνθρώπων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or. 361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς Ἀργείας χθονὸς, eod. vers. πάντων πρὸς ἀςῶν ib. 446. ȣ θανȣσα πρὸς σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτȣ ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. πρὸς γενείȣ ib. 65. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμȣ γενȣ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐςιν (a nobis stat) Rh. 320. etc. 2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιςίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι ςρατοπέδȣ Sup. 661. etc. 3) cum accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς ȣδας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406. it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσμενὲς ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτȣ ςὰς ib. 474. πρὸς τὸ δυστυχέςερον ib. 605. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν ib. 773. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς τἀναιδὲς Iph. A. 379. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4) adverbial. sine casu positum, ubi notat *prælerea, insuper,* ut Or. 621. Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σῶμαθ' αἱματοσταγῆ Sup. 811. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηΐταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. οὐκ ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον Her. 397. οὔ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσῆγετ' αἰεὶ στόματι Sup. 1100. ὅσα προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννους βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοτον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτοῦσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς οὐ πατρῴους δόμους ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεῖ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκέσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω στόμα; Her. F. 486. μαστῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον προσαρμόσασ' οὐρανοῦ εἰς ἀῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσαυγή. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204.

Προσαυδᾶν. νῦν σφε προσαυδᾷς Med. 1401. προσαυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσαυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσαυδῶν τύχω; Hip. 827. φίλους προσαυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμοῦ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα——μελάθροις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄστυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βούλομαι τὰ σὰ στέρν' ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἁψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. *ἥλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν* Med. 1327. *εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν* Hip. 1078. *τόλμα προσβλέπειν με* Fr. inc. XXX. 2. *ὀυδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται* Her. 687. *γραπτὸς προσβλέπων τύπυς* Hyp. fr. XI. 2. *τίς προσβλέψεται παίδων σε;* Iph. A. 1192.

Προσβολή. *ὦ γλυκεῖα προσβολὴ* Med. 1074. *φίλιαι προσβολαὶ προσώπων* Sup. 1137. *κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῦντι προσβολὰς* El. 829.

Πρόσβοῤῥος. *προσβόῤῥυς πέτρας* Ion. 11. *πρόσβοῤῥον ἄντρον* ib. 937.

Προσγελᾷν. *τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;* Med. 1041. *ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος* ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. *εἰ τόλμα προσγένοιτο* An. 703.

Προσδεῖν. *λύπης τί προσδεῖ σε;* Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. *σ' ἡδέως προσδέρκομαι* Or. 356. *τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν;* Med. 1040. cf. Her. F. 457. *τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι;* Hel. 564. *ἃ προσδεδορκὼς* Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. *τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι;* Al. 129. *τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;* Ph. 1700.

Προσδιδόναι. *κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς* Hel. 707. *ἀδελφοῖς προσδῦναι ποτῦ* Cy. 529.

Προσδοκᾷν. *μῶν τὴν θανῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;* Al. 1094. *προσδοκῶ τι νέον* Sup. 99. *ἐκεῖσε προσδόκα με* Al. 364. *προσδόκα—κακόν τι πράξειν* Her. F. 727. *τῦτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα* Fr. inc. XXVI. 4. *ὥς τι προσδοκῶν* An. 1073. *προσδοκῶν σὴν παῖδα* Iph. A. 328. *σάλπιγγὸς αὐδὴν προσδοκῶν* Rh. 144. *ὃ βύλεται μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν* Fr. inc. XXXII. 1. *τί προσδοκῶσαι κέρδος;* Iph. T. 1311. *ὡς προσεδοκῶμεν ἡμεῖς* Epist. V. *μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον* Œd. fr. XIV. 2. *ὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον* Fr. inc. B. 12. 3.

Προσεδρεύειν. *Ἅιδυ νύμφᾳ προσεδρεύοις* Al. 749. *προσεδρεύων πυρᾷ* Or. 403.

Προσεδρία. *ἄσχολος συγγόνυ προσεδρίᾳ* Or. 93. cf. v. 304.

Προσείδειν. *χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον* Ph. 312. *τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν* Bac. 736. *πρόσιδ' ὄσσοισιν* Ion. 193.

Προσείειν. *προσείων αὐτὸν* (sc. *τὸν πλόκαμον*) Bac. 928. *προσείων χεῖρα* Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. *προσεικάζει μέ τῳ;* El. 559. *πλύτυ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι* Hel. 69. *τίνι προσεικάσω;* Rh. 696.

Προσείκειν. *λέοντι προσεοικέναι* Bac. 1282. *προσήϊξαι δέμας* Al. 1066.

Προσειλᾷν. *μὴ προσείλα χεῖρα* Hel. 452.

Προσεῖναι. *τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν* Hec. 383. *τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν* Or. 762. *ὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν* Ph. 532. *κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ* Tr. 642. *ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ* Bac. 336. *χάρις ὐ πρόσεστι* Her. 549. *πρόσειμι—τειχίσματι* Her. F. 1096. *ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει* El. 254. *ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ* Bel. fr. XVI. 4. *πλεῖστος φόβος πρόσεστι* Peliad. fr. V. 4. *ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ* Hel. 279. *λοβὸς ὐ προσῆν σπλάγχνοις* El. 827. *μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι* Tr. 1259.

Προσειπεῖν. *ὅν μοι προσεῖπας πόσιν* Iph. T. 370. *χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον* Cy. 101. *προσείπατε πατέρα* Med. 895. *προσείπαθ' ἡμᾶς* Hip. 1099. *προσείπατ' ἐξιῦσαν ὑστάτην ὁδὸν* Al. 613. *προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον* Or. 1418. *προσεῖπε δακρύοις* Ph. 1450. *βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσειπε* (sc. *τὺς φίλυς*) Ion. 665. *πρόσειπε ἑστίαν* Her. F. 599. *Ἑλένην ὐκ ἂν προσείποιμι* Or. 520. *πῶς σε προσείπω;* Iph. A. 1616. *προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι* Hec. 435. *παῖδας προσειπεῖν* Med. 1069. et 1350. *θεὺς προσειπεῖν* Her. F. 609. *τίν' ἂν προσειπών;* Al. 945. *προσειπὺσ' ὕστατον πρόσφθεγμα* Her. 573.

Προσελκύειν. *προσέλκυσαι σὸν παῖδα* Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφερής. *τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς* Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ȣ̓ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιάι νιν προσερȣ͂σι φῆμαι Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἐλπὶς ib. 857. πάντας βωμȣ̀ς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ μȣ An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσέλθητε Med. 102. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. πεσσȣ̀ς προσελθὼν Med. 68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελθȣ͂σ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχεται θεῷ An. 1118. τοιαύτῃ θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσηύξατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύξεται θεοῖς El. 415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ȣ̓ δεσμῶν ὕπο προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάϛην προσηγορήσων εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσήκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ȣ̓ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμȣ͂ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ȣ̓͂δας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ȣ̓δὲν Ἀργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 3. ἐκτὸς τȣ͂ προσήκοντος Her. 215. μῶν προσῆκέ σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω Med. 725. ἃ ἐϛ' ἄσημα—μάντεις προσημαίνȣσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' ȣ̓δὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἴληχας φόνȣ El. 668. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τȣ͂ καλȣ͂ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγȣ͂νται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192.

Προσθιγγάνειν. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. μή σȣ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσθίξεις χερὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δόμȣς προσῇτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἣν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ȣ̓δὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσȣ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιȣ́τοις ȣ̓δέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζȣσ' Ἄρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ȣ̓κ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιϛάναι. μηδὲ προσίϛη πρώραν βιότȣ πρὸς κῦμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίϛαται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιϛάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν Or. 362. κύαθον — προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον ȣ̓κ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώϛαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δȣ́λα; Tr. 185. ἐμοὶ τȣ͂το πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ȣ̓ σὺ πρόσκεισαι μόνη Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. *μ' ἀεὶ προσκείμενοι* Iph. A. 814. *ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι* Iph. T. 319. cf. v. 325. *τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον* Hip. 970. *ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον* Al. 1042. *προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ* Rh. 162. *ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα* Her. 484.

Προσκέπτεσθαι. *πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην* Ph. 476. *οὐ τὸ σὸν προσκέψομαι* An. 256.

Προσκλαίω Ph. 1520.

Προσκοπεῖν. *πάντα προσκοπεῖν χρεὼν* Her. 471. *τὸ σὸν προσκοπούμενος* Med. 460. *τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν* Dan. 41. *προσκοπουμένη πόσιν* Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. *προσκυνῶ σε* Or. 1507. *προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες* Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. *γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι* Hec. 64.

Προσλαμβάνειν. *τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ* Iph. A. 1145. *κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν* Med. 885. *ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν* Hip. 1011. *μοῖραν θανάτου προσλήψεται* Med. 988.

Προσμένειν. *προσμένουσα τὴν τύχην* Med. 1116. *δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε* Hel. 512.

Προσμιγνύναι. *ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει* Or. 1291. *προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι* Rh. 145. *Ζηνὶ προσμίξων* Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. *παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας* Cy. 36.

Πρόσοδος. *σεμναὶ πρόσοδοι* Al. 864.

Προσοιστέος Hec. 394.

Προσομιλεῖν. Μοῦσα, *ἣ προσομιλεῖ* Med. 1085. *προσομιλεῖν ἥδιστος θνητοῖς* Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος *γίγαντι γηγενέτᾳ* Ph. 130.

Προσόπτεσθαι. *οὔποτ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι* Hec. 412. cf. Al. 206. *πῶς νιν προσόψει σὺ* Hip. 662. *τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται;* El. 1195.

Προσορᾶν. *αὐγὰς προσορῶν* Al. 871.

Προσουρίζειν. *βρέφος τοὐμὸν σῷ προσουρίσας πάλῳ* Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. *πρόσοψις ἀθλία* ib. 950. *παννστάτην πρόσοψιν* ib. 1021. *εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς* An. 686. *ὦ φιλτάτη πρόσοψις* Hel. 642.

Προσπηγνύναι *κράδαις ἐρίναις* Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. *τί με προσπίπτεις;* An. 538. *πρόσπιπτε οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ* Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. *πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν* Tr. 757. *δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ* ib. 291. *προσπέσοις τέκνοισι σοῖς* Iph. A. 1191. *δούλα δούλοις γόνασι προσπέσω* An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. *μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε* Iph. T. 1229. *ὅταν προσπέσῃ γῆρας πικρὸν* Aut. fr. III. 11. *νόμοισι βαρβάροισι προσπεσὼν* Or. 1507. *μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας* Hip. 19. *μή λάθῃ με προσπεσὼν* Her. 339. *προσπεσὼν ἔκλαυσα* El. 510. *σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα* Or. 1338. *ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν* Med. 225. *νέορτον προσπεσὸν* Thes. fr. IV. 6. *τὰ προσπεσόντα*, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. *ᾧ προσπεσοῦμαι* Al. 351. *πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ* Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. *γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε* Ph. 300. *τί προσπιτνεῖς με;* ib. 931. *μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ* ib. 1438. *προσπιτνεῖ νεκρῷ* Med. 1205. *τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ;* ib. 1266. *αἳ ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ* Sup. 10. *προσπιτνεῖ νιν* Bac. 1113. *Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ* Hel. 64. *προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν* El. 221. *μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ* Her. 619. *μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις;* El. 576. *γεραιᾶς προσπιτνῶν παρῇδος* Hec. 274. *ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν στόμασιν* Al. 404. *ἀμφὶ σὰν γενειάδα— προσπιτνῶν* Her. F. 1208. *προσπιτνοῦσ'* (i. e. *οὖσα*) *ἐμοῦ μέτα* Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. *πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντα* (sc. *ὅπλα*) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. *σὲ προσποιούμεθα εὔνουν* Hel. 1403.

Προσπολεῖν *τύμβῳ* Tr. 264.

Πρόσπολος, *ὁ, ἡ*, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπτύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας πρόσπτυξον El. 1255. πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. ςόματος παίδων προσπτύξασθαι Med. 1400. ςόμα σὸν προσπτύξομαι Ph. 1665. ȣ̓κ ἔτι τὸν μητρὸς πατέρα προσπτύξῃ Bac. 1318.

Προσρεῖν, alloqui. προσεῤῥήθη Al. 193. et 313. τȣ̃ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.

Πρόσρησις. διδȣ̀ς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182.

Προσσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσσαίνȣσί με Hip. 863.

Πρόσσω, poët. pro πρόσω. βιότȣ πρόσσω Al. 914.

Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαςος, οἷ προστάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Sup. 185. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589. ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel. 896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον Ion. 1176. τί προστετάχθαι δρᾷν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην δȣ́λη Hec. 102.

Προςατεῖν. ἐπείπερ τῆσδε προςατεῖς χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα προςατεῖ,—ib. 350. προςατεῖν δωμάτων El. 932.

Προςάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προςάτην ἰδόντα Or. 909. προςάτην χθονὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4. προςάτην βίȣ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 449. προςάτης ἁπλȣ̃ς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακȣ́ργȣς προςάτας Or. 770. γλώσσαις πονηρῶν προςατῶν φηλȣ́μενοι Sup. 243. τοῖς τῆσδε χώρας προςάταισιν ȣ̓ δοκεῖ Her. 964.

Προστιθέναι. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθησ' ἄλλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίςῳ Hip. 631. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. ὁποίαν προστιθεὶς σπȣδὴν λόγȣ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr. IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνȣς Her. 506. ᾄδη προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας Hec. 368. ἀπλησίαν λέχȣς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα Ph. 1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. τȣ́σδ' ὄχȣς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἔτι καὶ προσθείης Epist. V. μὴ νοσȣ̃ντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1051. ὅταν τȣ́σδε προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ᾄδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσθεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ προσθεῖναι Sup. 946. βȣ́λει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τίνων χρῄζȣσα προσθεῖναι κακῶν Hel. 681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib. 1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὦ κακὰ μνηςεύματα προσθεὶς Ph. 584. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεὶς φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων χέρα Ἐνυαλίῳ προσθέντες An. 1016. τȣ́τοις με προσθήσȣσιν Tr. 492. τῇ σῇ ἡδὺ προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2) med. ἄλγος ἂν προσθείμεθα Hec. 742. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλȣ̃ν An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147. Ἄργȣς τοσήνδε χεῖρα—προσθέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς ςέρνα προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.

Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.

Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F. 1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260. et Her. F. 1161.

Προστροπή. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω Iph. T. 618. βωμȣ̀ς κνισσᾷν βȣθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757.

Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243. et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al. 848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νερτέροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ȣ̓κ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. τίς ȣ̓ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν— μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. ȣ̓ μὴ προσοίσῃς χεῖρα Hip. 606. cf. Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175.

Προσφερής. Διόνυσον, ȣ̓ Κύκλωπι προσφερῆ Cy. 435. Ἑλένῃ προσφερὴς Hel. 597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408. πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. ȣ̓ πώποτ᾽ εἶδον προσφερεστέραν δέμας Hel. 566.

Προσφθέγγεσθαι. προσφθέγγῃ νίν; Or. 481. ȣ̓δ᾽ Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ᾽ ἂν τὰς ἀτέκνȣς Sup. 959. ὕστατόν σ᾽ εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. ȣ̓ τις ἀντὶ σȣ̃ τόνδ᾽ ἄνδρα νύμφη προσφθέγξεται Al. 332.

Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. τέλος δέχȣ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. προσφθέγμασιν ȣ̓ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. τάδ᾽ ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ᾽ ἀμφὶ τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. Θρηκίοις προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδȣ̃ς προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 401. μύσος σῶν προσφθεγμάτων Her. F. 1219. δείγματ᾽ ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. λοίσθια προσφθέγματα ib. 1333.

Προσφιλής. προσφιλές μοι στράτευμ᾽ Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν Rh. 345. προσφιλῆ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνη Μȣ́σαισι προσφιλεστάτη Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα El. 423.

Πρόσφορος. ȣ̓χὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ȣ̓χὶ πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἥκιστα τȣ̃το πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὸ ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ Hel. 836. λέγεις σαυτῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπως γυμνάσω (sc. τȣ̀ς ἵππȣς) τὰ πρόσφορα Hip. 112. πρόσφορά μ᾽ αἴρετε ib. 1361. ȣ̓κȣ̃ν ἐπ᾽ αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ᾽ ηὔξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315. et Ion. 73.

Προσφῦναι. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματροκτονȣ̃ντας Or. 47. τȣ̃δε προοίμιον κάλλιον ȣ̓δεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med. 664. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid. etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147.

Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr. III. 2. πρόσχημα εἰς τȣ̀ς πολλȣ̀ς Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρȣσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib. 1158. ȣ̃ πρόσω βέβηκας Ph. 599. πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβȣ́μενος ib. 1420. πρόσω ἤδη βίοτος Hip. 795. ἦ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. ȣ̓ πρόσω Σπάρτης ib. 734. κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. λόγȣ πρόσω Iph. T. 840. ἀποστῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib. 943. γαίας πρόσω ib. 1593. cf. Ion. 797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. αἰδώς γ᾽ ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεȣ̃ πρόσω Her. F. 557. θάνατος ȣ̓ πρόσω ib. 752. πρόσω ἄστεος El. 298. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm. XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω An. 923. et προσώτατα Iph. T. 712.

Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχη

τῷ 'μῷ πάθει Ion. 359. Κύπριδος προσῳδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.

Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.

Πρόσωπον. πρόσωπον τȣ̓́μπαλιν ϛρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανιϛαίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπȣ Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλȣ̃σα ib. 956. δι' ἄϛεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον ϛρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπȣ ib. 1496. ȣ̓̃τ' ἀπαλλάσσȣσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενὲς ib. 1072. εὐφυὲς πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ȣ̓́δ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. ϛυγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. ȣ̓̃τοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνθήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἀȣ̃ς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπȣ ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι Her. F. 305. etc.

Προσωφελεῖν. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ȣ̓̃τ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακȣ̀ς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.

Προσωφέλημα Med. 611.

Προταινὶ, *adverb.* Rh. 523. vid. not.

Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβȣ̃νθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβȣ̃σα Er. fr. I. 30.

Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐΐȣς νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτείνȣσα El. 1067. δεξιὰν πρȣ̓́τειν' ἑκάϛῳ Al. 192. πρȣ̓́τεινα παιδὸς θάνατον An. 429. πρȣ̓́τεινε τεύχη ib. 1131. τȣ̀μὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.

Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.

Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζȣσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.

Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.

Προτιθέναι. βραδύπȣν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἅμιλλαν σὺ πρȣ̓́θηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε πρȣ̓́θηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα πρȣ̓́θηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς πρȣ̓́θηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. ὡς τῳ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. ὁ σοὶ προθεὶς γάμȣς Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεὶς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. δύο λόγȣς προθεῖσ' ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένȣς παῖδας ἐμȣ̀ς ȣ̓̃τε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα πρȣ̓θέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν πρȣ̓θέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε πρȣ̓θέμην Bel. fr. XVI. 5. ȣ̓̃τ' ἐν δίκης βȣλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἵ σε προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.

Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ ȣ̓δὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτȣ κακῶν ȣ̓δὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' ȣ̓ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.

Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῶραν Iph. T. 1134.

Προτρέπειν. ἓν προτρέπȣσ' ἐγὼ εὕρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.

Προὐννέπειν. πρȣ̓ννέπω σοι Med. 351. πρȣ̓ννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὐξερευνᾶν. ὡς ἂν πρὐξερευνήσω στίβον Ph. 92.

Προὐξερευνηταὶ στρατῦ Rh. 296.

Προὐπάρχειν. πρὐπῆρξε Ph. 1229.

Προὖπτος. πρὖπτον ἐς ᾄδην στείχω Hip. 1366.

Προὔργȣ. ὡς ἐσείδομεν πρὔργȣ πεσόντα Iph. T. 309. πρὔργȣ—σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395.

Προὐφείλειν Her. 241. κἀμοί τι πρὐφείλει κακὸν Iph. T. 523.

Προὔχειν. ἀσκῦ τὸν πρὔχοντα πόδα Med. 679.

Προφαίνεσθαι. πρὐφαίνετ' εἰς τὔμπροσθεν ταῦρος Hip. 1228.

Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340. Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμȣμένην Iph. A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν; Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχῦσα Fr. inc. XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.

Προφέρειν. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν Tr. 1334. μῦθον προφέρων Med. 189. ἐς ἀΐδαν προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111.

Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεῦ; Ion. 413. ὐκ ἔστιν, ὅστις σοι προφητεύσει τάδε ib. 369.

Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364. Βάκχȣ προφήτης Rh. 972. προφήτης λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας (ut *fœmin.* pro προφήτιδας) ib. 551.

Προφῆτις Ion. 42. 321. et 1322.

Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph. 1394.

Πρόφρων Al. 746.

Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῶ El. 685. cf. Ar. fr. IV. 1.

Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφήμως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc. CLV. 5.

Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. φάσγανον πρόχειρον Hel. 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696. τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf. Her. 726.

Πρόχευμα. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1145. sed vid. not.

Προχόος. χρυσέαις προχόοισιν Ion. 435.

Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797.

Προχύτης. πικρὸς προχύτας—ἀνάξεται Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύταις καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύτας El. 803.

Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι Her. 487.

Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 1121. vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. πρύμνης ἔπι σταθέντες ib. 1377. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. ἔστασαν πρύμναις Iph. A. 241. κατειδόμαν πρύμνας ib. 275. ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf. Ion. 1243. ναῦδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel. 1619. et Ion. 928.

Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 479.

Πρυμνήτης κάλως Med. 770.

Πρυμνὸς, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 445.

Πρυμνῦχος Αὖλις El. 1022.

Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Πρῶνες ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.

Πρώρα, vel πρῶρα. Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρώραν Iph. T. 1135. πρώραν βιότȣ Tr. 103. ὔκȣν—ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῶραν εἷρπε ib. 1598. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. δελφὶς πρώραις κυανεμβόλοισιν εἰλισσόμενος El. 436. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348.

Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum in expeditione adversus Trojam. Iph. A. 195.

Πρωτεὺς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et El. 1280.

Πρώτιστος. τὸ πρώτιστον, *adverbial.* Sup. 430. et ita in *plur.* πρώτιστα El. 664.

Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.

Πρωτόλεια Or. 382.

Πρωτόπλȣς πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλȣν Hel. 1547.

Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ ϛρατȣ͂ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκιϛον πλȣ͂τος εἰς πρώτȣς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τȣ̀ς γάμȣς τȣ̀ς πρώτȣς ἔχειν Er. fr. II. 15. τȣ͂τό μοι πρῶτον βίȣ Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμȣσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius *adverbial.* ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.

Πταίειν. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.

Πτανὸς, dor. pro πτηνός. Ἔρως πτανὸς Hip. 1275. πτανὸς πατὴρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπȣσιν πτανοὶ Παρνασȣ͂ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.

Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.

Πτερόεις. πτερȣ͂ντος ἵππȣ Ion. 202. ἁ πτερȣ͂σσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερȣ͂σσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.

Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμίȣ κύκνȣ πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὼς ἔριον πτερὸν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσȣ πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. τὰ κείνȣ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεȣ̀ς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.

Πτερȣ͂σθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.

Πτεροφόρος. δρομάδες ὦ πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Πτέρυξ. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γᾶ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἅμ' ἡλίȣ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζȣσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.

Πτερωτός. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. ȣ̓ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτȣ̀ς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡλίȣ ἅρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.

Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ᾆραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.

Πτήσσειν. ȣ̓κέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 269. ἐπτηξάτην Rh. 775. ȣ̓ βωμὸν ἔπτηξεν θεȣ͂ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδȣ͂ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.

Πτοεῖσθαι. ὡς ἐπτόηται Bac. 214. ϛείχȣσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ήθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῇ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλοῦσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην Hec. 20. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφνης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα τέγξω Sup. 979. ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας Ph. 84. εἶμι Πηλίου πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασοῦ πτύχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτῶμα. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλέους πτῶμα, Πολυνείκους τε ποῦ; Ph. 1691. πτῶμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτῶμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503.

Πτωχὸς Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται, πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχοὺς παῖδας Med. 515. πτωχοὺς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικᾶν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, *subst.* pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοίβου ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀστραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρηστος Ion. 1218.

Πυθώ. ἐς Πυθὼ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, *adverb.* Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζου τῷδε Her. 725. στεφάνοις πυκασθεὶς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνοὺς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρασπιστὰς πυκνοὺς ib. 1172. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄμυστιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδοὺς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδȣ Hip. 56. cf. Al. 124. ςόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπȣ πύλας Iph. A. 804. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci.* Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῇθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναȣ λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79.

Πυλών. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾅδȣ πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ȣδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmæon. fr. I. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνȣ Iph. T. 809. ὡς ἔςι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σȣ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ȣ πευσόμεσθα, τἀν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυςαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. πέπυςαι ςρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῄς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ȣδὲν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὅσσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καθήγνιςαι δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίςῳ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψȣσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμȣς ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγȣ πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δίȣ πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίȣ ib. 127. εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. πȣ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καθέξȣσα Sup. 1002. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίȣ Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεȣ Rh. 417. κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτȣ ib. 523. φῶς σεμνȣ πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄςρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεȣ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαςȣμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in *plur.* (ut videtur) occurrit Rhes. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρȣσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφȣ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα —ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἷζε νῦν πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείȣ φόνȣ El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραίθειν. πυραίθει ϛρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρȣ̃μαι. σῶμα πυργηρȣ́μεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρȣμένȣς ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίȣ ϛαθεὶς πύργȣ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῆ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυϛοι Hec. 17. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργȣς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς ib. 1098. πύργȣς γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνȣς περὶ πύργȣς Iph. A. 774. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπι ib. 1261. Ἑλλάδος εὐΐππȣ πύργȣς Iph. T. 133. τᾶς Τροίας πύργȣς ib. 139. πύργων ὀλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργȣ̃ν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργȣ̃σ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δὶς τόσα πυργȣ̃ν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργȣ Her. F. 475. ἡνίκα—ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄϛυ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεϛὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίȣ πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίȣ πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμᾳ Or. 818. ϛόμια πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. ϛάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμȣ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέȣσαν ἐναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phœn. fr. X. 1.

Πυρίϛακτος. τῇ πυριϛάκτῳ πέτρᾳ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρȣ̃ν. πυρȣ̃ν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρȣ̃τε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρώσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. πυρώσοντες δόμȣς τȣ̀ς Ταντάλειȣς Or. 1543. πυρȣμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρȣμένη Tr. 1283. Ἴλιον πυρȣ́μενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρȣς θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίȣ Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυῤῥίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας— παιδὸς An. 1136.

Πυῤῥόθριξ. πυῤῥότριχας Iph. A. 225.

Πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τȣ̃δε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσὸς, *subst.* fax. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσὸς, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχȣσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσὸς) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσȣ̃ν. διϊπετῆ νεῶν πυρσοῖ ϛαθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλὸξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ȣ̓κ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεὰ Sup. 260.
Πύςις εὐτυχὴς El. 690.
Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
Πωλικός. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινὸ Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
Πωλοδαμνᾷν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
Πῶλος, ὁ. πηδᾷ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγὸ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλο Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἅρματι πώλος Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πώλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πώλων ib. 799. v. not. πώλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πώλος Al. 431. χρυσοδαιδάλτος πώλος Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum fœminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.
Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκὸ πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίο πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχόο Fr. inc. XIV. 2.
Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751.

Ρ.

Ῥαδάμανθυς, judex inferorum. Cy. 272.
Ῥᾴδιος. ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ Med. 1375. αἱ διαλύσεις ὀ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6. ῥᾴδιόν ἐςί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ὀ ῥᾴδιον, λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα ὀ ῥᾴδιον εἴργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὀ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὀ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. ῥᾴδια ἤθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥᾴδια Iph. A. 400. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ Rh. 478. 2) *Comp.* ῥᾴων. ῥᾴων φυλάσσειν Med. 320. ῥᾴων ἔσομαι Ion. 875. et ῥᾴων ἔσῃ Her. F. 1407. ῥάων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾷον αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾷον νόσον οἴσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) *Superl.* ῥᾷςος. ταχὺς ᾅδης ῥᾷςος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾷςον, ὅτῳ τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾷςον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾷςον βάρος φέρειν Pli. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷςα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τὸ βίο φέρειν Hel. 261.
Ῥᾳδίως. τύχοις ἂν αὐτὸ ῥᾳδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ὅτοι ῥᾳδίως γε—καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίςαται An. 231. πῶς ῥᾳδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὸς σὸς μύθος ῥᾳδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. ῥᾳδίως ὅτω μεθεὶς ib. 1185. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ὀκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω ib. 640. ὀκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ᾧ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 59. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ῥᾳθυμία. *δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν* Med. 218. *τίς ἡ ῥᾳθυμία;* Cy. 202.
Ῥᾴθυμος Ar. fr. VII. 2.
Ῥαΐζειν. *ῥαΐσας τὸ σῶμα* Epist. II.
Ῥαίνειν. *ὡς ἄν τις—κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ* Rh. 73. *ῥανεῖ ἐγκέφαλον* Thes. fr. I. 2. *ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ᾽ ἄρδην τῆς θεᾶς* Iph. A. 1589.
Ῥακόδυτος. *ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς* Rh. 712.
Ῥάκος. *ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη* Hel. 1085.
Ῥανίς. *ῥανίδ᾽ ὑπαιθρίας δρόσου* An. 226. *ῥανίσιν αἱματορρύτοις θανοῦσαν* Iph. A. 1515. *τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς* Iph. T. 643. *ὑγραῖς ῥανίσι* Ion. 106.
Ῥάπτειν. *μῶν εἰς γυναῖκ᾽ ἔρραψας, οἷα δὴ γυνή;* An. 912. *δόξω τοῖς πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι* Iph. T. 681. *φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν* An. 837. *ἐν μηρῷ ποτ᾽ ἐρράφη Διὸς* Bac. 243.
Ῥαφή. *ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων* Ph. 1166. cf. Sup. 503.
Ῥάχις. *ἐμπείρας ῥάχιν* Rh. 514. *ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν* ib. 783. *τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν* Cy. 639.
Ῥέα, *nom. deæ.* Bac. 59. et 128.
Ῥέγκειν. *ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων* Rh. 785.
Ῥέεθρον. *ῥέεθρα χλοερὰ* Ph. 663. *ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων* Al. 460. *ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων* Iph. T. 1257. *παρ᾽ Ἀλφειοῦ ῥεέθροις* El. 863.
Ῥέζειν. *τί ῥέζεις;* Al. 263. *ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά;* Med. 1292. *δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξα* An. 839. *δεινότατον παθέων ἔρεξας* El. 1226.
Ῥέθος Her. F. 1204.
Ῥεῖθρον. *ποταμίων ῥείθρων ἄπο* El. 794.
Ῥεῖν, 1) fluere. *ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ᾽ οὕτως* Sup. 520. *ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ᾽ οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι* Bac. 142. sq. *ἀποστήσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ* Hec. 1055. *Θρήκιος ῥέων στρατὸς* Rh. 290. *ἐξ ἁλιβ. πέτρας ῥέουσα σταγὼν* Sup. 81. *πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν* Tr. 995. *φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι* ib. 449. *κακοῦ ῥέοντος* Fr. inc. B. 37. 2. *ἔρρει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ* Hec. 528. *ἔρρει αἷμα μυρίων νεκρῶν* Ph. 1480. *ὡς διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης* Dan. 32. *φόνῳ ναῦς ἐρρεῖτο* Hel. 1618. *ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω* Thes. fr. I. 3. *ἣν πολλὴ ῥυῇ* Hip. 443. *ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ* Cy. 147. 2) dicere. *ἐνθένδ᾽ οὐδὲν ἐρρήθη πέρας* Iph. T. 91. *προσηκάμην τὸ ῥηθὲν* El. 622.
Ῥέπειν. *τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει* Meleag. fr. XV. 2.
Ῥεῦμα. *ῥεῦμα Διρκαῖον* Sup. 637. cf. Iph. T. 401. *ῥεῦμα ἐξορμῶν στρατοῦ* Iph. T. 1437. *περὶ ἀενάῳ ῥεύματι* Pi. fr. III. 2.
Ῥηγμίν. *ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου* Iph. T. 253.
Ῥηγνύναι. *ῥηγνῦσα σάρκας* Bac. 1128. *λαβοῦσα πέπλους—ἔρρηξε* Hec. 559. *ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων* Ph. 1167. *ἔρρηξεν αὐδὴν* Sup. 710. *ἔρρηξα πέλτην* Rh. 410. *δῶμα ἔρρηξεν χαμᾶζε* Bac. 633. *ἔρρηξεν ὀστᾶ* Her. F. 994. *νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα* El. 842. *μὴ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερὶ* Ion. 522. *ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα* Or. 1570. *ῥήξας μέρος τι αἰθέρος* Bac. 292. *μάλιστα νῦν σοί που τάδ᾽ ἔρρωγεν κακὰ* Hip. 1338. *πίτυλος Ἀργείου δορὸς ἐρρήξαθ᾽ ἡμᾶς* Her. 835. *ὀστέων ῥαγέντων* Tr. 1177.
Ῥῆμα. *ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;* Fr. inc. CLXXXI.
Ῥῆξις. *ῥήξεις ἐνώμων* Ph. 1262.
Ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.
Ῥητός. *ἄλγος οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν* Hip. 846. *ῥητὸν, ἢ σιγώμενον;* Iph. T. 938. *ἐπὶ ῥητοῖς* Hip. 459.
Ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. *δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν* Hec. 126.
Ῥίζα. *ἀπ᾽ εὐγενοῦς τινος ῥίζης πέφυκας* Iph. T. 610. *γενόμενοι ῥίζης μιᾶς* Ion. 1576. *ῥίζα κακῶν* Fr. inc. CLV. 11. *ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς* Bac. 1102. *ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποῦς ἐκβαλὼν* Her. F. 933.
Ῥίνημα. *πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν* Tel. fr. XXV.
Ῥινός. *πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα* Rh. 784.
Ῥίον, promontorium Peloponnesi, Ion. 1592.
Ῥιπή, vel dor. ῥιπά. *ποδῶν ῥιπᾷ* Iph. T. 885. *πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-*

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

'Ρίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ῥίπτειν ξανθὰς πλοκάμους ib. 758. ῥίπτε ζαθέους κλῇδας Tr. 256. ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτετ' εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥίπτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβάρους ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac. 864. χερμάδας κραταβόλους ἔῤῥιπτον ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔῤῥιψας ἔπος; Hip. 232. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1114. θεοῦ ἔῤῥιψε φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔῤῥιψεν (sc. λόγον) Pi. fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI. καταστύφλου πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐτοὺς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλουσα στέφανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν ὅρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἅλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥίψαι δόμον Ion. 45. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥίψω πέτρον τάχα σου Cy. 51. cf. Her. F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν Ion. 146. οὐ ῥίψεθ' ᾅδου τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562. κρᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἕλκημα ib. 568. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740. μάτην λόγος ἔῤῥιπται Med. 1404. et μάτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.

'Ριπτεῖν. 'Αχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥιπτοῦντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτοῦντες Her. 150.

'Ρόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

'Ροδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.

'Ρόδος, *nom. insulæ.* Epist. II.

'Ροή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 285. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ib. 651. cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος φοινίου ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990. et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. 'Ελληνικαῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 53. ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ ib. 710. παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς ib. 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499. παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ' 'Αλφειοῦ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr. XXIII. 3.

'Ρόθιος. ῥοθίαις πλάταις Iph. T. 1133. hinc ῥόθιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ' 'Αμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426. ῥοθίοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόθια λευκαίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόθια μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285. 1468. et 1519. et El. 992.

'Ροίβδησις. ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων Iph. A. 1086.

'Ρόμβος. ῥόμβῳ ἑλισσομένα κύκλιος ἔνοσις Hel. 1378.

'Ρόος. δείξω 'Αργείοισιν 'Αχελῴου ῥόον Hyp. fr. X.

'Ροπή. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. βλέπω δύο ῥοπὰς Hel. 1096.

'Ρόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1612.

'Ρύεσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν μυρίων ἐῤῥύετο Al. 773. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην Al. 11. πατὴρ—σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1155. ὅπλοισιν αὐτὴν, οὐ λόγοις, ἐῤῥύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ῥῦσαί με πρὸς θεῶν An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. οὐδέν σ' ἁ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165. ὡς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεϑ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. ὃν ἐκ ἔτλαν ῥύσασϑαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύσεταί με μὴ ϑανεῖν Or. 598. τίς ῥύσεται τὐμὸν δέμας Med. 388. ταῦτα πάντα κατϑανἐσα ῥύσομαι Iph. A. 1383. ἐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς Rh. 978. σὲ Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται Bac. 1336.

Ῥυϑμός. γυναῖκας, ἐ ῥυϑμόν γ' ἕνα κακῶν ἐχἐσας Sup. 94. φῶτε δύω ἔσφαξε—ῥυϑμῷ τινι Cy. 397. cf. v. 446. ibique not. Ἕλληνα ῥυϑμὸν πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυϑμῷ φόνε κτείνει Θυέςε παῖδα; El. 772.

Ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα Her. 261.

Ῥύμβος. ἐν αἰϑερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II. 2.

Ῥύμη. χρῆσϑαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ ϑεἕ Rh. 64.

Ῥυπᾷν. ῥυπῶν Epist. III.

Ῥυσιάζειν. ἐ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυσιάζομαι λόγῳ ib. 1406.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσός. ῥυσσῷ γέροντι El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495.

Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653. ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν Hel. 1137.

Ῥώμη. ἐπ' ἀσϑενἐς ῥώμης ὀχἐμεϑα Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην ϑεἕ τιν' ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώμῃ Sup. 26. ἐκ ἔνεςιν ῥώμη ib. 1117. ἐκ ἔςιν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέϑεν Her. 688. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν ib. 230. ῥώμη ἀμαϑὴς Tem. fr. XI.

Ῥωννύναι. ἐδαμῶς ἐῤῥώμεϑα Her. 636. ἔῤῥωσο fin. omn. V. epp. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618.

Σαϑρός. τἐς λόγἐς σαϑρἐς Hec. 1190. et σαϑροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἴνιγμα σαϑρὸν Sup. 1064. τἕτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐςι καὶ σαϑρὸν Bac. 487.

Σαίνειν. σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55. ἕ με σαίνει ϑέσφατα Ion. 685.

Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et An. 166. ἃ τὰν Φοίβἐ ϑυμέλαν σαίρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαίρειν ςέγας Cy. 29. cf. v. 33.

Σακεσφόροι Ph. 141.

Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. Ἕκτορος φίλον σάκος Tr. 1222.

Σαλαμὶς, nom. loci. Iph. A. 194. et 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et 149. et Meleag. fr. VI. 3.

Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh. 248.

Σαλμωνεὺς, *nom. propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντἐ σάλῳ φορἐμενος Hec. 28. σεισϑῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἦν τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ ib. 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994.

Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr. 1267. et Her. 831.

Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Σάρδεις, *nom. urbis.* Bac. 463.

Σαρδιανὸς Plis. fr. V.

Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμὀλε ματρὸς Ph. 1292. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med. 1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440. διεφορἕντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέςατον πάχος ib. 379. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκἕσι βίοτον Antiop.

fr. VII. 1. *φαγέδαινα, ἥ μϑ σάρκα θοινᾶται ποδὸς* Phi. fr. IV. *ὁ θάλλων σάρκα* Fr. inc. CXXVII. 1. 2) *plur. σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ* Hec. 1071. *σάρκες ἀπ' ὀςέων—φαρμάκοις ἀπέῤῥεον* Med. 1200. cf. v. 1217. *μήτε πόντος—δέξαιτό μϑ σάρκας θανόντος* Hip. 1031. *θραύων σάρκας* ib. 1239. *σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεὶς* ib. 1343. *σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα* Sup. 50. *δαίνυσθε τϑδε σάρκας* Tr. 770. *θαρσεῖτε σάρκας* Bac. 607. *ῥηγνῦσα σάρκας* ib. 1128. *διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως* ib. 1134. *καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας* Cy. 402. *μόσχων τέρειναι σάρκες* Cress. fr. IX. 4. *κάταιθε σάρκας* Syl. fr. II. 2. *κόμη μόνον καὶ σάρκες* Fr. inc. LI. 2.

Σαρωνικὸς *πόντος* Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. *ίνα*. *ζεύξασα σατίναν* Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. *μαινόμενοι Σάτυροι* Bac. 130. *Σατύρων ὅμιλον εἰσορῶ* Cy. 100.

Σαυλϑσθαι. *ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλϑμενοι* Cy. 40.

Σάφα, *adverb. ὁρᾷς ϑδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι* Or. 259. *σάφ' οἶδα* Ph. 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc. *σάφ' ἴσθι* Med. 696. et 1362. Hip. 1331. etc.

Σαφής. *φίλος σαφὴς* Or. 1155. et Iph. T. 919. *μῦθος σαφὴς* Med. 72. et Her. 181. *καιρὸς σαφὴς* Hip. 386. *ᾐσθόμην ϑ σαφῆ λόγον* An. 1049. cf. Hel. 21. *ἡλίϑ κανὼν σαφὴς* Sup. 650. *σαφῆ κελευσμὸν* Bac. 1087. *ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες* Antiop. fr. XXV. 4. *φίλων τϑς μὲν ϑ σαφεῖς ὁρῶ φίλϑς* Her. F. 55. *χρησμοῖσι σαφέσιν* Melan. fr. XXVII. 2. *σαφεῖς ἀρὰς* Hip. 890. et 1315. *σοφόν τοι τὸ σαφὲς, ϑ τὸ μὴ σαφὲς* Or. 397. *ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ* ib. 439. *σαφὲς ϑκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα* Hip. 585. *τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς* ib. 926. *νϑς ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, κϑ σαφὲς φίλοις* Iph. A. 334. *ἐσθλὸν σαφὲς* ib. 560. *σύμβολον σαφὲς* Rh. 220. *αἴνιγμ' ϑ σαφῶς εἶπε σαφὲς* Tr. 621. *ὡς ϑδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς* Hel. 107. *τὸ σαφές μ' ἀποςερεῖ* ib. 583. *ϑδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς* ib. 1164. *ὡς ϑδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς* Her. F. 62. *πϑ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς;* Bel. fr. XX. 1. *σημεῖον σαφὲς* Thes. fr. V. 4. *τὰ σαφῆ κλύειν* Or. 640. *τεκμήρια σαφῆ* Med. 517. et Thes. fr. V. 2. *ἃ ϑ σαφῆ δείξεις ἴσως* Tr. 407. *τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ* Hel. 317. *λέγεις μοι δόλια, κϑ σαφῆ τάδε* Ion. 1481. *φρᾶζέ μοι σαφέςερον* Med. 693. et Peliad. fr. II. *σαφέςερον μάθε* Bac. 1280. cf. Cy. 143. et Hel. 1218. *ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέςατε* Or. 1619. cf. Hec. 1226. *μάρτυρος σαφεςάτϑ* Hip. 972. *ςόμα σαφέςατον* Or. 591. *ὁρῶ σαφέςατον κακὸν* Sup. 792. *σαφέςατον σημεῖον* Ion. 1157.

Σαφῶς. *τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς* Or. 728. *τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ϑ σαφῶς* ib. 1360. *σαφῶς λέγ' ἡμῖν ἕκαςα* ib. 1393. *πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε;* Ph. 143. *ὁρῶ δῆτ' ϑ σαφῶς* ib. 164. *ἐκεῖνο βϑλομαι σαφῶς μαθεῖν* ib. 911. *τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς* Hip. 346. *σαφῶς ἤκϑσας* An. 1054. *πᾶν πεύσῃ σαφῶς* Iph. A. 1540. *σοὶ πάντ' ἐρεῖ σαφῶς* Iph. T. 1156. *ἐξαύδα σαφῶς* ib. 1162. *σαφῶς ἀθρήσας* ib. 1323. *τϑτ' ἐκεῖνό μοι—αἴνιγμ' ϑ σαφῶς εἶπε σαφὲς* Tr. 621. *τὸν θεὸν ὁρᾶν σὺ φῂς σαφῶς;* Bac. 477. *ὠσὶν ἠχὴν ϑ σαφῶς δεδεγμέναι* ib. 1084. *σαφῶς ϑδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων* Her. F. 1108. *ϑχ εὕδει σαφῶς* El. 617. *σαφῶς πείθειν ϑκ ἔχων* Dan. 29. *σαφῶς ὡς εἰς τόδ' ἦλθε* ib. 36. v. not. *ὡς σαφῶς λέγω* Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. *ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον* Her. F. 40.

Σέβας. *Δίκης σέβας* Or. 1242. *σέβας χειρὸς αἰδϑμαι τὸ σὸν* Hip. 335. *τιμάσθω σέβας ἐμπόρων* Al. 1002. *ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιςον* Iph. A. 633. *τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας* Cy. 576.

Σέβειν. *ἣν ἐγὼ σέβω μάλιςα πάντων* Med. 395. *ὑφ' ὑμῶν, ϑς σέβω, διόλλυμαι* Hip. 1061. *ἣν σὺ θαυμαςὴν σέβεις* An. 567. *χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει* Sup. 75. *σύ τοι σέβεις δίκαν* ib. 379. *σέβεις τὸ σωφρονεῖν* Iph. A. 824. *σέβω—τόδ' ἱερὸν* Tr. 309. *εἰ σέβεις σύ γε θανάτϑς ἀγαθῶν* Her. 628. *κακὸς, ὅςις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν* Hel. 732. *τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον*

ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον ἐ σέβω Phœn. fr. II. 1. ὅτις τὲς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ω Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίσαμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσήνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατὗντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τὲς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμὲς Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβὲσα Ph. 301. σέβὲσα ἱερὰ σέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεταί σ' Εὔϊος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 347. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκαδι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμὲς εὐνὰς σεβίζὲσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζὲσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζὲσα El. 196. τῶτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πρ. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείὲσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύειν. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρὴν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, *nom. sideris.* Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄσυ πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχὲ σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαὲς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίὲ σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρὲς λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτη σελήνῃ παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρὲμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμὲ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον 'Αθάνας Her. 849. ἐκεῖ πὲ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Œd. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἄρτεμιν ib. 713. σεμνῆς θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζȣσ' Ἄρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειȣ̃ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπȣ Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηȣ̃ς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίȣ Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τȣ̃ Φοίβȣ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηϛήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυϛηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ ϛέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίȣ βάθρα Iph. A. 705. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίȣ χρηϛήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' Ὀλύμπȣ And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro άτη) Hip. 61.

Σεμνότης. ȣ̓ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.

Σεμνȣ̃ν. θεῖον σεμνȣ̃ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.

Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.

Σεμνῶς Ion. 1133.

Σεύειν, verb. poët. ὅτε σύτο (pro ἐσέσυτο) πατρίδος ἄπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἕδρας συθεὶς Al. 849. φρȣ̃δος ἐκ ναȣ̃ συθεὶς Iph. T. 1294. ἐκ θεȣ̃ συθεὶς Ion. 787.

Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθȣ̃σα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολὼν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικȣ̃ σηκὸν τάφȣ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίȣ Ion. 300.

Σήκωμα. Λυκαίȣ πλησίον σηκώματος El. 1274.

Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίȣ μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλείȣ ϛρατȣ̃ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπȣν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.

Σημαίνειν Hec. 983. ἢ σῷ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τȣ̃τ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' ȣ̓κ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιϛὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταὔτ' ἔσθ', ἃ βȣ́λει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημᾶναι νέον; Hip. 857. θαυμαϛά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. τῷ σῷ τȣ̃το σημανεῖς λόγῳ Hec. 999. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρός σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνȣ δή τι τȣ̃ ποθȣμένȣ σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ȣ̓ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημείοις ἐστολισμένας Iph. A. 255. δύεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεσθαι. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπιὰς χοιρὰς An. 1267.

Σθεναρὸς βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ȣ̓ ταὐτὸν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένȣσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ȣ̓ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ȣ̓ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὤν, ȣ̓δὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἑνὸς οἶκος ȣ̓ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ȣ̓δ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. vers. 4. ȣ̓ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πȣ̃ τὸ τᾶς αἰδȣ̃ς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τȣ̀ς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τȣ̀ς σθένοντας θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι ib. 1396. σθένȣσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μέν ἐστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος An. 676. σοί τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἤ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. ȣ̓χ ὑπὸ σθένȣς ib. 1125. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τȣ̃ νȣ̃ πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεȣ̃ Œd. fr. XVII. 6.

Σῖγα, *adverb.* Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τȣ̀νθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾷς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγȣς Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῷμ' ἂν ἤδη Hip. 336. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεὼν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ȣ̓ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογȣ̃ντος ἐστί σȣ ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταἰσχρὰ ib. 384. σιγᾶν φρονȣ̃ντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνȣν Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα Iph. T. 763. καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμȣς, σιγῶσα τόκȣς πολυκλαύτȣς ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡσι-

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ἐκ ἐς',—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ἔτε πάσχων, ἔτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἃ μȣ καθικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ἐ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτȣ; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. ἐκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμȣ̃ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι ςρατῷ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔςιν, ȣ̃ σιγὴ λόγȣ κρείσσων γένοιτ' ἂν, ἔςι δ', ȣ̃ σιγῆς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμȣς εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκȣ́σατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ' ἄν; An. 671. ἐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμȣ̃ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγȣν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρεῖχον Tr. 649. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιςον Her. 477. σιγῇ τȣ̃δ' ὑφαιρȣ́μεσθά νιν El. 271. κόσμος σιγῆς ςέφανος ἀνδρὸς ἐ κακȣ̃ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βȣλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγᾷ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ἐ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέῳ φασγάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κȣ́ριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἴτιος Ph. 353. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρȣ̃ς. σιδηρᾶ ἁρπαγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρῤῥοὰς Hec. 567. διὰ σιδήρȣ πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾷν Med. 264. ἐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip. 781. πώλȣς σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τίς ἐ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδήρῳ τρωτὸν ἐκ ἔχει δέμας; Hel. 816. ςρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδήρȣ πέλας ςὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιὰς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίȣ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄςυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, *nom. insulæ.* Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. et ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1116.

Σιμȣ́ντιος. παρὰ Σιμȣντίοις ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμȣντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμȣντίς. τᾷ Σιμȣντίδι γᾷ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμȣντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.

Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.

Σιρός. ἀνοῖξαι σιρὸς Phry. fr. IV.

Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ὃ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.

Σίσυφος, *nom. propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 2. γῇ Σισύφου Med. 1381. ὁ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.

Σῖτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. ὅδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. οὔτε σῖτον πάρα Hel. 427. οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.

Σιτοποιεῖν Tr. 494.

Σιτοποιός. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.

Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 438.

Σιωπᾶν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. οὔτ' ἄν γ' ἐσιώπων Al. 93. οὐ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.

Σιωπή. σιωπῇ κατθάνω; Or. 775. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. οὐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμὰ ib. 1397. ἔστη σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν οὐ βούλομαι ib. 1126. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Σιωπηλὸς Med. 320.

Σκαιός. σκαιὸς ἀπῳδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπου Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιοὺς λέγων—τοὺς πρόσθε βροτοὺς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Œd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.

Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.

Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίους Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.

Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.

Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.

Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.

Σκαφεὺς El. 252.

Σκάφος. Ἀργοῦς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκὰς ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 2.

Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.

Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.

Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.

Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.

Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι φόνον, οἷον αἰρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. *δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω* Iph. A. 1377. *τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον* Tr. 931. *σκέψαι νυν ὀρθῶς* Bac. 1278. *σκέψαι κλόνον—Γιγάντων* Ion. 206. *σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα* Her. F. 295. *σκέψαι μȣ πιναρὰν κόμαν* El. 184. *σκέψαι χαίτην* ib. 520. *ἀρβύλης σκέψαι βάσιν* ib. 532. *τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι* Her. 148.

Σκευάζεσθαι. *σκευάζεται θοίνην* Her. F. 956. *φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται* ib. 969. *εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα* Sup. 1057.

Σκευή. *σκευῇ τῇδε τȣ̃ χάριν κοσμεῖς δέμας;* Sup. 1054. *σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι* Rh. 202. *σκευὴν ἔχειν ὀργίων* Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

Σκεῦος. *οἰνηρὰ σκεύη* Ion. 1179.

Σκέψις. *ȣ̓ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας* Hip. 1323.

Σκηνή. *ὑπὸ σκηνῆς 'Αγαμέμνονος* Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. *τί σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις;* Iph. A. 12. *σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον* Ion. 1171. *τὰς δεσποσύνȣς σκηνὰς προλιποῦσα* Hec. 101. *τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ;* ib. 733. *δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν* ib. 1289. cf. v. 1293. *διὰ σκηνῶν μολεῖν* Rh. 61. *σκηνὰς ἐς ἱερὰς* Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

Σκήνωμα. *σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις* Her. 690. *πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων* Hec. 616. *στέγν' ἔχω σκηνώματα* Cy. 323. *ἀτοίχȣς περιβολὰς σκηνωμάτων* Ion. 1133.

Σκήπτειν. *τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ* Med. 1333. *τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις* Hel. 840.

Σκηπτός. *διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπȣς γύας σκηπτὸς* (i. e. impetus belli) An. 1047. *σκηπτȣ̃ 'πιόντος πολεμίων* Rh. 674.

Σκηπτȣ̃χος Iph. T. 235.

Σκῆπτρον. *σκῆπτρον ȣ̓ θέλων λαβεῖν* An. 23. *σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα* ib. 589. et Iph. A. 311. *σκήπτρῳ αὐχεῖς* Iph. A. 412. *σκήπτρῳ Πριάμȣ διερειδομένα* Tr. 150. *ὄλβιον σκῆπτρον* Ion. 578. *σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων* Fr. inc. CLV. 7. *πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν* Epist. V. *'Αγαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν* Or. 437. *ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα* ib. 1058. *σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς* Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. *σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν* An. 1224. *ἦ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ;* Iph. A. 1194. *ἔῤῥει φόως σκήπτρων* Iph. T. 187. *ȣ̓ σκῆπτρα ἀρεῖτε;* Her. F. 254. *σκῆπτρα Δήμητρος κόρης* ib. 1104. *σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας* ib. 1167. *παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλȣ λιπὼν* El. 11. *σκῆπτρα—γαυρȣ̃ται λαβὼν* ib. 321.

Σκῆψις. *σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων;* Or. 747. *σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι* Med. 744. *μόχθος ȣ̓δεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει* Iph. T. 122. *ȣ̓δὲν ἡ σκῆψις φέρει* Hel. 1070. *γενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν* Ion. 722. *εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα* El. 29. *σκῆψιν προτείνȣσα* ib. 1067.

Σκιά. *τὰ θνητὰ ἡγȣ̃μαι σκιὰν* Med. 1224. *σκιᾷ ἀντίσοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις* An. 746. *κατ' εὐφρόνης σκιὰν* Iph. A. 109. *ὑπὸ σκιᾶς τὴν 'Αφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος* Bac. 458. *θάψεις σκιάν;* Hel. 1256. *σκιὰ φάνηθί μοι* Her. F. 494. *ὑπὸ κίονος σκιὰν* ib. 973. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ* Melan. fr. XVIII. *κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ* Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. *κεφαλὰν σκιάζειν* Hip. 134. *σκιάζων δέραν ἐμὰν* Ph. 316. *γένυσιν ἐσκίαζον* Iph. T. 1152. *ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται* Ph. 63. *δάφνῃ σκιασθεὶς* An. 1116.

Σκιαροκόμος. *σκιαροκόμȣ ἐν ἔρνεσιν ὕλας* Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. *μὴ σκιατραφȣ̃μενος* Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. *σκιερᾷ δάφνᾳ* Iph. T. 1246. *ὦ σκιερὰ φυλλὰς* Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. *σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα* Hec. 65.

Σκιρτᾶν. *πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι* Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. *πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ* Ph. 1132.

Σκίρτημα. *σκίρτημα μόσχȣ σῆς καθέξοντες χεροῖν* Hec. 526. *σκιρτήμασι Βάκχȣ* Bac. 169. *ποδῶν σκιρτήματα* Her. F. 836.

Σκιώδης *πέτρα* Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. *σκληρὰς διαίτας* Meleag. fr. IX. 5. *συμφοραὶ σκληραὶ* Scy. fr. II. 3. *σκληρὸν θράσος* An. 260. *σκληρὰ τῇ φύσει δίδυς* Sup. 884. *σκλῆρ' ἀληθῆ* Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. *σκολιῷ σκίμπωνι* Hec. 65. *μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας* Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοψ. *ἀπὸ σκόλοπος ὄψεταί νιν* Bac. 981. *ὃν ἔρεισον σκόλοπι* El. 898. *σκόλοψι πήξωμεν δέμας;* Iph. T. 1430. *πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;* Rh. 116.

Σκοπεῖν. *καιρίως σκοπεῖς* Rh. 339. *λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ* Her. 396. *σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος* El. 427. *τἀπί σου σκόπει* Or. 1278. *σκόπει πεδία* Ph. 101. *τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει* Rh. 83. *μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει* ib. 482. *δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ* Ph. 157. *τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν* Her. F. 748. *ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν* Or. 27. *ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν* Ph. 466. *οὐδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι* Hip 1005. *τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν* Sup. 302. *σὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν* Iph. A. 674. *ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεὼν* Iph. T. 76. *σκοπεῖν πτερωτοὺς* Bac. 257. *οὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν* Melan. fr. XIV. 1. *τὰς νόσους σκοπεῖν* Fr. inc. CLXI. 3. *τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν* Iph. A. 490. *ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα* El. 558. *κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς* ib. 829. *εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν* Phœn. fr. IX. 6. *σκοποῦσαι πάντη* Or. 1295. *σκοποῦμαι ὄμμα πανταχοῦ στρέφων* Iph. T. 68. *πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν* Ar. fr. XXVI. 1. *τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι* Hel. 1553. *τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη* Med. 1166. etc.

Σκόπελος. *σκόπελον ἥμαξαν πέτρας* Ion. 274. cf. v. 714. *Ἀθάνας σκόπελος* ib. 1434. cf. v. 1578. *πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ* Antig. fr. XVI. 3. *πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλους;* Cy. 43. *Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων* ib. 62. cf. Her. F. 639. *τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν* Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπιά. *τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες* Hec. 931. *ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν* Or. 1264. *οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν* Ph. 240. *σκοπιὰς Περσέως* Hel. 775. *Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς* ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπὸς, speculator, Rh. 557. *ἀπὸ τειχέων σκοποὶ* Tr. 956. *σκοποὺς πέμψω πρὸς αὐτὸν* Her. 338. *λεληθέναι σκοποὺς* Hel. 1190. cf. El. 546. *εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν* El. 97. *σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν* ib. 354.

Σκοτεινός. *ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς* Ph. 283. *εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας* Bac. 611. *σκοτεινὸν ὄμμα* Al. 386. *βλεφάρων σκοτεινὸν φάος* Her. F. 641. *σκοτεινὰ πράσσουσιν* Sup. 324. *σκοτεινὰ βλέπουσιν* ib. 325. *σκοτεινὰ μηχανήματα* Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. *σκοτίᾳ κρύπτεται* Ph. 338.

Σκοτίζειν. *τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων* Œnei fr. V. 2.

Σκότιος. *σκοτίων ἐκ θαλάμων* Ph. 1536. *θεῶν σκότιοι παῖδες* Al. 992. *χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν* Ion. 1239. *ὦ σκοτία νὺξ* Hec. 68. cf. Al. 270. *σκοτίαν αἰῶνα* Ph. 1492. *σκοτίᾳ γᾷ* ib. 1735. *ἕδρας σκοτίους* Al. 123. *σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς* Bac. 549. *σκοτίας εὐνὰς* Ion. 860. *σκότιον λέχος* Tr. 44. *σκότιον κνέφας* Bac. 510. *ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι* Ph. 329. *σκότια νυμφευτήρια* Tr. 252.

Σκότος, 1) *masc. 2 decl.* *σκότου πύλας λιπὼν* Hec. 1. *γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον* ib. 208. *τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;* Or. 467. *ὑπὸ σκότου ξίφη σπάσαντες* ib. 1457. *ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν* ib. 1488. *σκότον δεδορκὼς* Ph. 380. *κακόν τι—στέγεις ὑπὸ σκότῳ* ib. 1220. *ἤδη με περιβάλλει σκότος* ib. 1462. *ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν* ib. 1530. *οὐδὲ σκότον φρίσσουσι* Hip. 417. *σκότῳ θανὼν* ib. 837. *κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος* ib. 1444. *σκότῳ με δώσετε* Sup. 1105. cf. El. 960. *ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα* Rh. 571. *σεμνότητ' ἔχει σκότος* Bac. 486. *ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται* Hel. 62. *περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον* Ion. 1522. *σκότῳ κρύψας* Dan. 40. *ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη* Meleag. fr. XXII. 1. *πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος* Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. *ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει* Fr. inc. LI. 8. 2) *neutr.* 3 *decl.* *ἐκ τῦ σκότυς — τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις* Hec. 831. *σκότος ἀμπίσχον* Hip. 192. *σκότος λαβόντες* Iph. T. 1025. *τῦ κάτω σκότυς φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες* Her. F. 563. *πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος* ib. 1159. *τὸ κατὰ σκότος κακὸν* Meleag. fr. V. *τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδυ σκότος* ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης *λεὼς* Rh. 426. *αἱματηρὸς πέλανος Σκύθης* ib. 430.

Σκυθίζειν. *κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ* El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. *ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρωπὸν* Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271. et Tel. fr. XV. 2. *σκυθρωπὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας* Or. 1319. *σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον* Ph. 1343. cf. Bac. 1250. *τῦ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν* Al. 800.

Σκύλαξ. *φύσιν ὀρεσκῴων σκυλάκων* Hip. 1277. *ὠμόσιτοι σκύλακες* Bac. 338.

Σκυλεύειν. *ἐσκύλευέ νιν* Ph. 1426.

Σκύλευμα. *λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων* Ph. 864. *σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν* ib. 1484. *σώζομεν τάδε σκυλεύματα* Rh. 593. *Φρύγια σκυλεύματα* Tr. 18. et 1207. et El. 314. *Ἀμαζόνων σκυλεύματα* Ion. 1145.

Σκύλλα, monstrum marinum. Med. 1343. et 1359.

Σκῦλον. *κάλλιςον οἴκοις σκῦλον* Rh. 620. *σκῦλον οἰωνοῖσιν* El. 897. *σκύλων ἐν ὄχλῳ* Hec. 1014. *σκύλων Φρυγίων* Or. 1434. cf. El. 1000. *σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχυ ῥοαῖς;* Ph. 577. *κάλλιςά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλὼν* Iph. A. 1629. *σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;* Iph. T. 74. *σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις* Tr. 573. *σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ* Cy. 9. *σκῦλα βαρβάρων* El. 7. *σκῦλα βροτοφθόρα* Aug. fr. IX. 1.

Σκύμνος. *σκύμνον ὥστε* Hec. 204. *ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίυ πατρὸς* Or. 1213. *καλλοσύνας Λήδας σκύμνυ* ib. 1388. *σκύμνον ὀρείαν* ib. 1493. *τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον* An. 1171. *καλὸν σκύμνον ἔθρεψας* Rh. 381. *σκύμνοι λεόντων* Sup. 1222. *σκύμνυς λύκων ἀγρίυς* Bac. 698.

Σκῦρος, *nom. insulæ.* An. 209. et Tr. 90.

Σκύφος. 1) *masc.* 2 *decl.* *πίτυλος σκύφυ* Al. 801. *ἀντ' οἴνυ σκύφυ* Cy. 255. *πλέων τὸν σκύφον δίδυ μόνον* ib. 553. *ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ* El. 499. *σκύφος μακρὸς* Eu. fr. VIII. 2) *neutr.* 3 *decl.* *σκύφος κισσῦ παρέθετο* Cy. 389. *ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος* ib. 410. *γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος* And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. *σκώπτεις* Cy. 671.

Σμικρὸς, att. pro *μικρός.* *ζῆλον ὑ σμικρὸν γάμυ* Hec. 352. *σμικρὸν χρόνον* Med. 389. et El. 944. *τῶν σμικρῶν λόγων* Or. 639. *σμικροῖσι πόνοισιν* ib. 693. cf. Med. 367. *σμικρὺς τύσδε ἐξείργυσι γῆς* Her. 24. *ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς* Or. 84. *σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ* ib. 689. *πίςιν ὑ σμικρὰν θεῶν* Hip. 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. *ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς* Hip. 1163. *ὑ σμικρὰ φύλαξ* An. 86. *σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς* ib. 643. *ὑ σμικρὰν φίλων ἔχθραν* Her. 21. *σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων* Ph. 207. *σμικραῖς ἐλπίσι* Fr. inc. CLXXVI. *σμικρὸν οἰκητήριον* Or. 1114. *σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς* Ph. 722. *ὑκ ἔςιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ χόλον καταπαύσει* Med. 171. *σμικρὸν πῆμα* ib. 1368. *τὸ ζῆν σμικρὸν* Al. 696. *σμικρὸν τὸ χρῆμα τῦ βίυ* Sup. 953. *ὑ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας* Her. 387. *σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προςίθεις φίλοις* ib. 690. *σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίυ* Hel. 309. *ὑκῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾄδυ τόδε* El. 662. *σμικρὸν γέρας* ib. 1003. *ὑ σμικρὸν κακὸν* Antiop. fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2. *σμικρὸν ἐμπνέυσ' ἔτι* Al. 203. *εἰ σμίκρ' ἔχοιμι* Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII. 2. *τάδ' ἐςὶ σμικρὰ* An. 366. *βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων* Cy. 59. *σμικρὰ ἡδέως ἔχειν* Ion. 647. *οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ* ib. 1179. *ἐν σμικροῖσιν ὢν* El. 408. *σμικρὰ φροντίζων ὄχλυ* Or. 799. *ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν* Her. 705.

Σμίλαξ. *βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ* Bac. 108.

Σμύρνα. *σμύρνης αἰθερίας καπνὸν* Tr. 1064. cf. Ion. 89. *ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα* Ion. 1175.

Σός. *σῶν ἀπὸ μαζῶν* Hec. 144. *περὶ σᾶς ψυχᾶς* ib. 177. *τὸ σὸν*, quod ad te attinet, ib. 1195. *τὸ σὸν μέρος*, quantum in te est, Rh. 405. *τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν* Hec. 251. *κέρδη τὰ σὰ* ib. 1207. *οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ* Ph. 1282. etc.

Σούνιον, *nom. loci*. Cy. 292.

Σοφία. *ἀγὼν σοφίας πέρι* Or. 491. *δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ* ib. 709. *φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν* Med. 828. *τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας* ib. 843. *σοφίας ἕνεκεν* ib. 1086. *ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας* Al. 606. *τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ* Iph. A. 563. *τὸ σοφὸν οὐ σοφία* Bac. 393. *οὐ σοφία τις ἀπώσεται* (sc. *τὰ μόρσιμα*) Her. 615. *εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας* Her. F. 656. *τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ* Alex. fr. XVII. 2. *πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν* Lic. fr. I. 3. *πενία σοφίαν ἔλαχε* Pol. fr. V. 3. *παίδευμα Ἔρως σοφίας* Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. *σοφίζομαι* Iph. A. 744. *οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν* Bac. 200.

Σόφισμα. *τί σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι;* Hec. 258. *θεῶν σόφισμα* Ph. 878. *τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα* ib. 1417. *πολλῶν δεομένη σοφισμάτων* ib. 65. *ὥστε τῶν σοφισμάτων πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος* Iph. A. 444. *τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα* Iph. T. 380. *ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν* ib. 1031. *Κάδμου σοφίσματα* Bac. 30. *δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν* ib. 489. *τὰ κομψὰ σοφίσματα* Antiop. fr. XXXIII. 5. *πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς* Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. *δεινὸν σοφιστὴν εἶπας* Hip. 921. cf. Sup. 903. *σοφιστῇ Θρῃκὶ* Rh. 924. *σοφιστὴν ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι* ib. 949. *πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην* Her. 993. *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐδ' αὑτῷ σοφὸς* Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. *σοφὸς λέγειν* Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. *παῖ σοφοῦ Πανδίονος* Med. 665. *σοφὸς λέληθας ὤν;* Al. 59. *κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς* Sup. 1053. *τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν* Iph. T. 662. *ἐν κιθάρᾳ σοφὸν* ib. 1237. *σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν* Rh. 206. *νοεῖν σοφὸς* ib. 625. *σοφοῦ λόγου* ib. 837. *ὁ στρατηγὸς ὁ σοφὸς* Tr. 370. *σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν* Bac. 654. cf. v. sq. *τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν* Her. 459. *τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ* Hel. 817. *τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι* Alcmen. fr. XIV. *γνώμῃ σοφὸς* Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est *σοφ. γνώμην*. *σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον* Pol. fr. VII. 2. *σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους* Fr. inc. XI. 2. *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐδ' αὑτῷ σοφὸς* eorund. CXI. *σοφοὶ μὲν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες· ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ* Hec. 1192. sq. *πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς* Or. 488. *συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς* Ph. 397. *σοφοὺς λόγους* ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. *παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφοὺς* Med. 295. cf. Her. 575. *οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι* Iph. T. 570. *οἱ σοφοὶ μάντεις* Rh. 65. *ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς* Cy. 315. *δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ* Ion. 598. *τοὺς σοφοὺς στρατηλάτας* Er. fr. V. I. *ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ* Fr. inc. XXXIII. 1. *σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ* eorund. XLIV. *σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις* eor. CXXXI. *σοφῇ προμηθίᾳ* Hec. 1137. *ὡς εἰ σοφὴ* Or. 213. *σοφῆς αἴνιγμα παρθένου* Ph. 48. *σοφῆς δεῖται φρενὸς* Med. 677. *σοφὴν* (sc. *γυναῖκα*) *μισῶ* Hip. 640. *σοφῇ χειρὶ τεκτόνων* Al. 349. *σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκούσιον φυγὴν* Sup. 151. *γλῶσσα σοφὴ* Iph. A. 333. *γῆρυν κλύων σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς* Bac. 179. *γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν* El. 296. *σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς* And. fr. XXIX. 3. *σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* Hec. 228. *σοφόν τοι τὸ σαφὲς* Or. 397. *τὸ γῆράς σου οὐ σοφὸν* ib. 490. *βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφὸν* Ph. 456. *σοφὸν χρῆμα* An. 958. *τὸ σοφόν οὐ σοφία* Bac. 393. *σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου*

Cy. 569. σοφὸν βȣλευμα Antiop. fr. XII. 3. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἢ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; An. 438. πολλά γ' ἐςὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ ib. 903. τἀπ' ἐμȣ̃ σοφὰ Iph. A. 1214. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. etc. 2) *Comp.* τίς ἐςί σȣ σοφώτερος; Hel. 584. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. ἤν γε πείθῃ τοῖσι σȣ̃ σοφωτέροις Hec. 399. σοφωτέρȣς δεῖ βροτῶν εἶναι θεȣ̀ς Hip. 120. δοκȣ̃μεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. τίς ȣ̓ν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; Ph. 743. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. σοφωτέρα φανῇ ib. 600. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον Hec. 1007. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον Ph. 533. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 2. σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. etc. 3) *Superl.* ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Ph. fr. I. 3. κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται Med. 409. σοφώτατον χρῆμα Bac. 1149. σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα Hel. 1544.

Σοφῶς. σοφῶς ἐφεῦρες ὥςε μὴ θανεῖν ποτε Al. 702. κλύοις ἂν ȣ̓̃ν τι κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς; Bac. 1270. σοφῶς κελεύεις Her. 558.

Σπάθη. σπάθη φασγάνȣ μελανδέτȣ Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568. ἔσπασεν ἄμυςιν ἑλκύσας ib. 416. ξίφος σπάσαντα Or. 1194. cf. v. 1458. νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας An. 442. λαιμητόμȣς κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 777. φάσγανον σπάσας ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. κάρηνα γέννυσι Μελανίππȣ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. κἂν σπάσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν (sc. οἶνον) Cy. 570. τȣ̀ς πόδας ἑςῶτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. seq. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἐκ νέȣ βραχίονος σπασθεῖσα ib. 408.

Σπανίζειν. ȣ̓ βίȣ σπανίζομεν Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— σῖτον, ȣ̃ σπανίζομεν Cy. 133. cf. v. 140. ȣ̓ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν Hel. 1276. σπανίζειν πέπλων Med. 960. ȣ̓ρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. σπανίζοντας φίλων Med. 881. cf. Her. F. 558. βωμȣ̃ σπανίζȣσα Hel. 806. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων Hec. 1228. μὴ σπανιζοίμεσθα Med. 560. ὁρᾷς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα Or. 1055.

Σπάνιος. ἔσω κλείθρων σπάνιος Iph. A. 345. σπάνιον μέρος Al. 477. σπάνιον θήρευμα Iph. A. 1162. σπάνιον ἄρ' ἦν θανȣ̃σιν ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. ȣ̓ σπάνια τυρεύματα Cy. 189.

Σπάνις. σπάνις βίȣ Hec. 12. τόλμης σπάνις Or. 940. ἀλκᾶς ȣ̓ σπάνις εὐγενέταις An. 772. φλαύραν ȣ̓ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. δαμάλας διεφόρȣν σπαράγμασιν Bac. 738.

Σπαραγμός. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 734. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς Ph. 1523. χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. γυμνȣ̃ντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1133.

Σπαράσσειν. τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 4. σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀςέων Med. 1217. ȣ̓ σπαράξομαι κόμαν; An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾷν. μαζὸς σπαργῶν Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. ἐν σπαργάνοις Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανȣ̃ν. σπαργανώσαντες (sc. τὸν παῖδα) πέπλοις Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιᾶται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιᾶτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 1111. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν Hel. 114.

Σπαρτοὶ, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρουσι Δήμητρος στάχυν Cy. 121. τοὺς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπεῖραι Med. 718. βρότειον σπεῖραι γένος Hip. 618. ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα οὐκ οἶδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπεροῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοὰς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάριστον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀστέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχου Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέσθαι i. q. ἕπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπούδαστα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. οὐ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σόν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμους ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. σπεῦδε Or. 124. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκους σπεῦδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ᾽ν βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεῦσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. οὐ σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχνον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ȣχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ ib. 423. λρβὸς ȣ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδȣ́μενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδȣ́μενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδȣ̃ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῷ ib. 1140. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεȣ̃ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἕν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεȣ̃ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπȣδάζειν. πειθὼ ȣ̓δέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπȣδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπȣδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπȣ́δαζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπȣ́δαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπȣδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτȣ̃ σπȣδάσας ib. 507. τȣ̀ς κατὰ τέχνας σπȣδαζομένȣς Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπȣδάζεται Sup. 761.

Σπȣδαςέον Iph. A. 902.

Σπȣδή. σπȣδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100. ἔρχεται σπȣδῇ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων 'Αχ. διὰ χερὸς σπȣδὴν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπȣδὴν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμȣ σπȣδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπȣδῇ; Ph. 856. ἀκȣ̃σαι σπȣδὴν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπȣδὴν ἔχων Med. 557. ἀφικόμην σπȣδῇ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραίȣ πήματος σπȣδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπȣδὴν ἔχων An. 1051. σπȣδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπȣδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπȣδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποίαν προστιθεὶς σπȣδὴν λόγȣ; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπȣδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπȣδῇ σύναψαι ib. 1460. σπȣδῆς ὕπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπȣδὴν ἔχειν Her. F. 709. σπȣδῆς ἀξίȣς Epist. IV. σπȣδαὶ λόγων Hec. 132. σπȣδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπȣδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ ςαγὼν Sup. 81. ςαγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. ςαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἴνȣ χλωραὶ ςαγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας ςαγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλȣς ςαγόνας νοτίȣς Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμȣ̃μαι Her. F. 863.

Στάδιον. ςάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον ςάζεις — βότρυν Ph. 237. ὁ κατ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας ςάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος ςάζει δι' ὤτων Rh. 566. ςάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἱδρῶτα σώματος ςάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. 'Ωκεανȣ̃ ὕδωρ ςάζȣσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι ςάζȣσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρȣ ἔςαζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔςαζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ȣ̓τ' ἀπ' ὀμμάτων ἔςαξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρȣ ςαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ 'ρετῇ ςαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἵαν ἤλθομεν ςάθμην βίᴕ Ion. 1514.

Σταθμὸς, 1) stabulum. ἐν ςαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. ςαθμὸς ἐπὶ βέτα An. 280. σὰ πορθήσων ςαθμὰ Rh. 293. 2) postis. ςαθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὲς χρυσᴕ̃ ςαθμὸν Bac. 810. μέρη ςαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διϊπετῆ νεῶν ςαθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. ςαλαγμὸς αἵματος Ion. 351. φόνᴕ ςαλαγμοὶ Hec. 241. δισσὸς ςαλαγμὸς αἵματος Γοργᴕ̃ς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. ςαλάσσᴕσιν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ ςαλάσσω Hel. 639. ςαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. τοῖς ὁρῶσιν ἐςάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397.

Στάσις. ςάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνᴕ̃ς ςάσιν Bac. 923. ςάσει νοσᴕ̃σαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἳ ςάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν ςάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ςάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ςάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ ςατίζᴕσι El. 316. ᴕ̓δέ τις ἀμφιπόλων ςατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ςάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα ςάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος ςάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἠρινᴕ̃ ςάχυν Sup. 448. γηγενῆ ςάχυν Bac. 264. Θηβαῖον ςάχυν ib. 749. σπείρᴕσι Δήμητρος ςάχυν; Cy. 121. ςάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. ςάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ςάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκᴕ̀ς ςεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακόν τι—ςέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ᴕ̓κέτι ςέγει Iph. A. 888. ςέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον ςέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε ςέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς El. 273. ςέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ᴕ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ςέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν ςέγοντι γαςέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Στέγη. ᴕ̓δὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμᴕ ςέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in *Plur.* πανδήμοισι ςέγαις. ἄξενον ςέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει ςέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τᴕ̀ς πονηρᴕ̀ς κλεῖθρον εἰργέτω ςέγης Er. fr. II. 20. ἥδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα, ςέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor. ςέγα. νυμφιδίῳ ςέγᾳ An. 859. ςέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε ςέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ςέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται ςέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ςέγαι ib. 1016. ἀνὰ ςέγας ib. 1171. ςέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε ςέγας Med. 894. μελάθρων ςέγαι Al. 248. τυραννικαὶ ςέγαι An. 883. πορφυρευτικαὶ ςέγαι Iph. T. 263. σαίρειν ςέγας Cy. 29. ςέγας δόμων ib. 118. ςέγαι ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατὰ ςέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. ςέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. ᴕ̓ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ ςέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον ςέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη ςέγος (sc. αὐτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ςέγος Ion. 848. πολύκαπνον ςέγος El. 1140. διὰ ςέγᴕς Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα ςείβᴕσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορᴕ̀ς ςείβᴕσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μόσχος An. 712.

Στείχειν. ποίαν—ςείχω; Hec. 164. ςείχᴕσιν εἰς φόνον Med. 977. πρᾶπτον ἐς ᾅδην ςείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν ςείχει Her. F. 729. ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. ὡς ςείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον ςείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ ςείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. δρόμῳ ςείχοντα Or. 724. βάρβαρα φῦλα καὶ διδᴕ̀ς ἀνδρᴕ̀ς ςείχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ςείχοντα Cy. 644.

ϛείχων πάτραν Ion. 1331. *δι' αἰθερίας ϛείχοντε πλακὸς* El. 1349. *νεκρὺς ϛείχυσα θάπτε* Hec. 1288. *ἀκτῖνα τὴν ϛείχυσαν ἡλίυ* Rh. 992. *βραδεῖ ποδὶ ϛείχυσα* Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. *ϛέλλυσ' Ἀργεῖοι νόϛον* Tr. 168. *μὴ ϛέλλειν τὰν σὰν Ἶνιν πρὸς Αὖλιν* Iph. A. 119. *ϛέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν* ib. 178. *μὴ ϛέλλειν ϛρατὸν* ib. 661. conf. v. 1328. *ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος ϛέλλων* Hec. 1081. *ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐϛείλαμεν* Iph. T. 70. *ὅπῃ νεὼς ϛείλαιμ' ἂν ὔριον πτερὸν* Hel. 146. *ναυκληρίαν—ϛείλας* Al. 112. *ἀπ' Ἰνάχυ ϛείλας* Sup. 646. *σὲ πολυκώπῳ σκάφει ϛείλας* Iph. T. 982. *ϛελῶ σε* Bac. 825. *ποῖ δὴ ϛέλλεσθε;* Hec. 117. *κατὰ πρύμνας ναῦται ϛέλλονται κινεῖν κώπας* Tr. 181. *ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ—ϛέλλεται* Bac. 998. *ὡς ϛελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι* Tr. 1264. *ὡς ϛέλλῃ* (2 sing. præs. conj. med. *proficiscaris*) *πρὸς οἴκυς* Hel. 1456. *ἐπὶ θήρας πόθον ἐϛέλλυ* Hip. 234. *ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνυς πέπλυς* Bac. 819. *λόγον ϛειλώμεθα* ib. 668. *ϛείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν* Epist. V. *τί ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐϛάλης;* Med. 668. *ὕπερ ὕνεκ' ἐϛάλην* An. 250. cf. Dan. 44. *ἐπεὶ —πρὸς θάλασσαν ἐϛάλη* Hel. 1543. *ἐϛάλην ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς* Her. F. 109.

Στέμμα. *ϛέμματα ξήνασα* Or. 12. *ϛεμμάτων ὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς* An. 895. *σέβυσα ἱερὰ ϛέμματα* Sup. 36. cf. Ion. 1389. *σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια* Sup. 470. *ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες* Bac. 350. *δόμος ϛέμμασιν ἔνδυτος* Ion. 224. *τὰ τῦ θεῦ ϛέμματα* ib. 522. cf. v. 1310. *ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν ϛέμμασιν* ib. 1338.

Στεμματῦν. *ϛτεμματῦτε* Her. 530.

Στέναγμα. *ἄξια ϛεναγμάτων* Or. 1326. *ἀντίφων' ἐμῶν ϛεναγμάτων κλύυσαι* Sup. 801. *τῶν σῶν ἀκέσασα ϛεναγμάτων* Her. 479.

Στεναγμός. *κατάρχομαι ϛεναγμὸν* Or. 958. *βροντᾷ ϛεναγμὸς—ἦν ὅμοιος* Ph. 1046. *κλύει τις ϛεναγμόν;* Al. 87. *ϛεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε* Sup. 798. *ϛεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι* Iph. T. 1390. *πόσον ϛεναγμὸν* Her. 833. cf. Her. F. 1025. *Ἀργεῖος ὁ ϛεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν;* El. 755. *ἀγὼν πλήρης ϛεναγμῶν* Hec. 230. *εἰς ϛεναγμὺς καὶ γόυς δραμυμένη* Or. 957. *κλύειν ϛεναγμῶν* Al. 553. *πενθίμυς ϛεναγμῶν εἰσβολὰς* Ion. 677. *ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος* Her. F. 1140.

Στενάζειν. *ὥς σε ϛενάζω* Ph. 1634. et Bac. 1026. *τί παιᾶν' ἐμὸν ϛενάζεις;* Tr. 578. *ὐ μόνον ϛενάζετε τὺς Ἡρακλείυς παῖδας* κ. τ. λ. Her. F. 248. *ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον* ib. 1065. *ὀψὲ ϛενάζεις* El. 1111. *ϛέναζε* Tr. 1228. et Her. F. 1064. *ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ* Her. F. 913. *τότε ϛενάζειν ἐχρῆν* Hip. 1072. *ὐ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν*, κ. τ. λ. Iph. A. 483. *ϛενάζειν πολλὰ* ib. 1143. *ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις* Ph. 336. *ὁ ϛενάζων οἰκτρὸν* Sup. 104. *μέγα ϛενάζων* Iph. T. 957. *ϛενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων* Bac. 1130. *ϛενάζων φροίμιον φόνυ* Her. F. 753. *ἰάλεμοι ματέρων—ἐϛέναζον οἴκοις* Ph. 1042. *τί ἐϛέναξας τῦτο;* Iph. T. 550. *ϛέναξον* Al. 235. et Her. F. 875. *ἤπυ ϛενάξει' οἷσιν κακοῖς* Al. 197. *μήπω ϛενάξῃς* Ion. 768. *δεινὸν ϛενάξασα* Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. *ϛενακτὰν ἰαχὰν* Ph. 1311. *ϛενακτὰν ἄταν* Her. F. 917. *ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ* ib. 913.

Στενάχειν. *ὅταν ἄνδρα φίλον ϛενάχῃ τις* Ar. fr. XXVII. 4. *πάρα ϛενάχειν* Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. *ϛένει τις—ἐν δόμοις κόρα* Hec. 649. *τὸν θανόντα ὐ ϛένεις τόνδε* ib. 678. *ϛένω γε τὸν Κλυταιμνήϛρας μόρον* Or. 77. *ὥς σ' ὀλόμενον ϛένω* ib. 1384. *ἤ πυ ϛένυσι φυγὰς ἐμάς;* Ph. 381. *πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω;* ib. 1321. *κακῶν σῶν ϛένω* ib. 1434. *τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν ϛένεις* Hip. 903. *ϛένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ* ib. 1409. *ϛένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ* Sup. 820. *Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ϛένω* Iph. A. 370. *τέκνων πλῆθος δάκρυσι κατάωρα ϛένει* Tr. 1090. *τὰς ἐμὰς ϛένω τύχας* Hel. 470. *τὰ πάρος ὐκέτι ϛένομεν* ib. 654. *σὲ δακρύοις ϛένω*, κ. τ. λ. Her. F. 1045. *ϛένει διπλᾶ* Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. *ὅταν σὺ*

σένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπότιν σένωσιν Al. 952. σένειν πάθος Hec. 589. ἐχ οἷόν τε μὴ σένειν κακὰ Or. 1033. μέγα σένειν Med. 291. cf. Cy. 197. σένειν πάρα Al. 342. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἐ χρὴ σένειν Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεσάτην σένων σρατείαν Sup. 23. τίς ὁ σένων; Rh. 732. πόντος κύμασι σένων λάβρως Her. F. 861. σένεσα Ph. 1444. Hip. 38. et Hel. 186. ἐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔσενες Al. 297. cf. v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔσενες λάθρα Ion. 944. σενομένα πόλις ib. 721. etc.

Στενόπορθμος. σενόπορθμον Χαλκίδα Iph. A. 167.

Στενόπορος. τᾶς Αὐλίδος σενοπόροις ὅρμοις Iph. A. 1496. σενοπόρες κατ' ἐξόδες An. 1144. σενοπόρες πέτρας Iph. T. 890. σενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81.

Στενός. σενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τέσδε γ' εὐνῆς ἕνεκ' ἐ σέργει πατὴρ Med. 88. σέργεσι ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180. εἰ μὴ τέσδε γε σέργεις νόμες Hip. 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν σέργει πόσις; An. 908. σέργω τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλισα Fr. inc. LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος σέργεις eorund. CLV. 3. τὴν μίαν μοι σεργέτω πόσις—εὐνὰν An. 470. σέργοιμ' ἂν Hec. 789. σέργοι με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ, σέργειν An. 213. σέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν παρόντα σέργειν πόσιν χρὴ Hel. 1305. cf. v. 1417. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, σέργειν Her. F. 1342. πατέρα σέργειν El. 1102. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα σέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν σέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. ἐκ ἔσεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 817. ὃν ἔσερξα ἐχ ὁμοίως ἀεὶ Epist. V. πέρα σέρξαντες Fr. inc. B. 45. 1. ἐ σέρξεις τὰ κρανθέντα Or. 1023. τἄμ' ἐγὼ σέρξω κακὰ Ph. 1679. ἐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, σέρξεσ' ὅμως; El. 407. σέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. σέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐσέρησε Φοῖβος An. 1214. ὅστις Θέτιν ἐσέρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυκήνας — ἀνδρὸς σερήσας Her. 807. τέκνων φιλτάτων σερεῖσθαι Sup. 793. ἀνδρὸς ἐσερήμεθα Cresph. fr. VII. 2. μητρὸς ἐσερημένοι Med. 1023. λέκτρων ἀνδρὸς ἐσερημένη ib. 286. σφῶν ἐσερημένη ib. 1036. σερηθῆναι βίε Hec. 338. ἐσθλῆς γυναικὸς σερηθῆναι Al. 198. σερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πατρὸς σερηθεὶς Or. 586. ματρὸς σερηθεὶς Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς σερηθεὶς Ph. 1212. et παίδων σερ. Her. F. 1401. τῆς σῆς σερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς σερηθεὶς Al. 227. σῶν σερηθεὶς γάμων An. 982. νεῶν σερηθεὶς, τε τε σε μιμήματος Hel. 881.

Στερεός. ἕρμα σερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. σέρομαί σε Bac. 1369. σέρομαι δ' οἴκων, σέρομαι παίδων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων σέρομαι El. 1309. σέρεσθαι πατρίδος Ph. 391. et γᾶς πατρίας σέρεσθαι Med. 653. λέχες σέρεσθαι An. 371. σέρεσθαι τέκνων Sup. 1090. et τ. σερομένην Iph. A. 889. σε σερέντα Al. 625. σερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. φασγάνῳ βίον σερεὶς Hel. 94. φρονήματος τε πρὶν σερέντες Hec. 623. οἵων σερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474. σε σερεῖσα Bac. 1360. ὄμβρων διόθεν σερεῖσαι El. 736. δισσοῖν σερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. οἵε σερήσεσθ' ἀνδρὸς Hip. 1460. σερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. σέρνον παίειν Hec. 563. ὦ σέρνα ib. 424. σέρνα κάλλισα ib. 560. ἐμβαλεσα πῆχυν σέρνοις Or. 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν σέρνοις ἔχει Ph. 136. σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. σέρνων κτύπον Sup. 87. cf. Tr. 789. πρὸς σέρνα πατρὸς σέρνα τἀμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v. 635. λόγχην πρὶν διὰ σέρνων μολεῖν Rh. 684. διὰ σέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. σέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 874. vid. not. περί μοι σέρνοις σέρνα πρόσαψον El. 1321. etc.

Στερνοτυπής. σερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀσραπὴ Hec. 68.

Στεῤῥός. ϛεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ȣ̓κ ἔϛιν ȣ̔́τω ϛεῤῥὸς ἀνθρώπȣ φύσις Hec. 296. ϛεῤῥὰ ἀνάγκη ib. 1295. ϛεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. ϛεῤῥὰς ἀλγηδόνας Med. 1031. ϛεῤῥὸν δόρυ Sup. 711. ἐν ϛεῤῥοῖς λέκτροισι Tr. 114.

Στεφάνη, et dor. ἀνα. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.

Στεφανηφόρος. ϛεφανηφόρȣς θιάσȣς Bac. 531.

Στέφανος. ȣ̓δεὶς ϛέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. χρυσȣ̃ν ϛέφανον ἔχω Ph. 863. αἴσχιϛον αἰτῶ ϛέφανον ib. 1378. χρυσεότευκτον ϛέφανον περιθέσθαι Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192. πλεκτὸν ϛέφανον ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος Hip. 73. πόλει ϛέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος ϛέφανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759. κλεινότατον ϛέφανον ib. 1529. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Iph. T. 12. ϛέφανος ȣ̓κ αἰσχρὸς πόλει Tr. 401. ϛέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθάνας ȣ̓ράνιον ϛέφανον ib. 800. ϛέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ϛέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλὸς ἀϛοῖς ϛέφανος ib. 1334. ἥκω 'πὶ τόνδε ϛέφανον El. 614. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχȣ ib. 887. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ̃ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῴᾳ ϛέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ȣ̓κ ἔνεϛι ϛέφανος (i. e. gloria) Fr. inc. LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. ἐπ' ἄκροις ἕϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν ib. 840. παύσω κώμȣς—ϛεφάνȣς τε Al. 345. ϛεφάνοις πυκασθεὶς ib. 799. et 835. ϛέφανοι κόμας Sup. 974. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνȣς ϛεφάνȣς ib. 702. ϛεφάνων ȣ̓ μία χροία Cy. 515. ϛεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. αἰεὶ ἐν ϛεφάνοισιν εἴην Her. F. 677. ϛεφάνοισιν ȣ̓δαμȣ̃ τιμήσεται Er. fr. I. 54. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανȣ̃ν. ὡς ϛεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν) Tr. 1144. τύμβον ϛεφανȣ̃ν αἵματι Hec. 128. εἰπ' Ὀρέϛην ϛεφανȣ̃ν Or. 922. ϛεφανȣ̃ν κρᾶτα κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. μὴ λήγοις ϛεφανȣ̃σα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 101. ϛεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας Er. fr. VI. 4. ϛεφανȣ̃ Tr. 1223. ϛεφανȣ̃σθε κρᾶτα Iph. A. 436. ϛεφανȣ̃σθε κισσῷ Bac. 106. et κ. ϛεφανωθεὶς ib. 81.

Στεφανώδης. ϛεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ϛέφȣσι σȣ̃ κασιγνήτȣ κάρα El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων ϛέφετε— πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βαλόντα ϛέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. ἔϛεψα κρᾶτα Al. 1018. cf. Iph. A. 1567. βότρυσιν ἔϛεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήϛρας τάφον ϛέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρα ϛέψȣσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080. οἷσιν ϛέψει ναȣ̃ς Tr. 576. σȣ̃ ϛέψω κάρα κισσῷ Bac. 341. cf. El. 872. ϛέφȣ κάρα Bac. 313. φύλλοις ϛέφεσθαι Aut. fr. III. 24. δὶς ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα Hel. 1376.

Στέφος. ϛέφος χρυσήλατον Med. 949. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαιρεῖτε ϛέφη μητρὸς Sup. 359. ϛέφεα περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ κάρα ϛέφη βαλλομέναν ib. 1512. ϛεφέων ἱερȣ̃ς ϛολμȣ̃ς Tr. 258. ὦ ϛέφη τȣ̃ φιλτάτȣ μοι θεῶν ib. 451. νερτέρων ϛέφη ib. 1247. ϛέφη μιαίνεται Her. 71. ϛέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς ϛηρίγματα Iph. A. 617.

Στηρίζειν. κῦμ' ȣ̓ρανῷ ϛηρίζον Hip. 1207. ȣ̓ρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. πρὸς ȣ̓ρανὸν καὶ γαῖαν ἐϛήριξε φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς ib. 1081. ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐϛηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. ϛιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. ὁρῶ ϛιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς ϛίβος Or. 1274. ὡς ἂν πρȣ̈ξερευνήσω ϛίβον Ph. 92. φυλάσσȣ, μή τις ἐν ϛίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. ἦν ϛαλαγμὸς ἐν ϛίβῳ τις αἵματος; Ion. 351. περιφερῆ ϛίβον χθονὸς ib. 743.

Στικτός. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρῦ ϛικτὸν δέρας ib. 833. ϛικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. τῦτο ϛίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. ϛίλβυσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥϛε κύκνυ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς ϛίλβων ὅπλοις An. 1147.

Στίξ. Καδμείων ϛίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων ϛίχας Her. 676.

Στοῖχος. περιέϛησεν ἀνθρώποις φόβυ ϛοίχυς Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλῳ ϛολῇ Al. 429. ἀνθηρὸς εἱμάτων ϛολῇ Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις ϛολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρῃκίαν ἔχων ϛολὴν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων ϛολὴν ib. 503. ῥακοδύτῳ ϛολῇ πυκασθεὶς ib. 712. ϛολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. ϛολὴν Ἕλληνα ἔχει Her. 131. ϛολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρυ ϛολῆς ib. 1398. Παλλάδος ϛολὴν Ion. 996. ϛολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. ϛολῇ λαμπρύνεται El. 966. ϛολὴν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. ϛολά. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ ϛολὰν ib. 1154. βαρβάρυ ϛολᾶς Hel. 1144.

Στολιδῦσθαι. Καδμείαν νεβρίδα ϛολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐϛολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐϛολισμένας Iph. A. 255.

Στολίς. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων ϛολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ϛολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα ϛολμὸν πέπλων Al. 215. ϛολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλυς ϛολμὺς Al. 822. cf. v. 926. ϛεφέων ἱερὺς ϛολμὺς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν ϛόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι ϛόλῳ Or. 990. τίς ϛόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ῦτος ὁ ϛόλος ib. 1055. ἐκμετρῆσαι ϛόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ ϛόλον ἐκπετάσυσι πόδα ναὸς ib. 1135. ἐκπέμψω ϛόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. δώδεκα ϛόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. εὐφημεῖν ϛόμα ib. 664. ὐκ ἐφέξετε ϛόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ ϛόμα Or. 103. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλυ ϛόματος ib. 383. βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει ib. 591. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα ϛόματι ib. 1394. εὐλαβῦ, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίυ ϛόματος ib. 137. ὐχὶ συγκλείσεις ϛόμα ib. 498. ὦ ϛόμα Δίρκας ib. 556. σῖγα ἕξομεν ϛόμα ib. 660. τόδε ὐκ ἔτι ϛόματος ἐν πύλαις καθέξω ib. 882. τί τὐμὸν ὐ λύσω ϛόμα; ib. 1060. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυμαι ϛόμα ib. 249. ἔχε ϛόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον ϛόμα ib. 869. ἐτήτυμον ϛόμα Iph. T. 1085. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ἐμπεσὼν κατὰ ϛόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ ϛρατῦ κατὰ ϛόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἔσω ϛόμα Tr. 690. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἀψευδὲς ϛόμα Her. 891. κρατεῖν ϛόματος Hel. 1404. τό γε ϛόμα δῦλον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρυ διὰ ϛόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. θεὺς ἔχων ἀνὰ ϛόμα El. 80. φαύλη διαίτῃ προσβαλὼν ϛόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ ϛόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ ϛομάτων Sup. 42. εἴργοις ϛομάτων φθόνον Rh. 343. ἀχαλίνων ϛομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῆ Hip. 1223. χρυσοδαιδάλτυς στομίοισι πώλυς Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομῦν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχὴ, vel dor. ά. τίνα μυσοπόλον στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῆσι Or. 204. ἀχόρυς στοναχὰς μέλποντο An. 1038. ὕτοι στοναχαῖς—θεὺς σεβίζυσα El. 195. τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζυς; ib. 1314.
Στόρνυμι. λῆμα ὔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.
Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.
Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.
Στρατεία. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργείυς ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
Στρατεύειν Or. 925. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω Rh. 471. οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὧν μετ' ἐστρατευόμην Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.
Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτυ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχρὸν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πῦ 'στί μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.
Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυξὶ στρατηγῦντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.
Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—ἐπηρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.
Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγῦ μυρίυ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ στρατηγὼ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἑπτὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ ὑ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.
Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἄναξ ςρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως ςρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ὕνεκα ςρατηλατεῖν Or. 716. ςρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας ςρατηλατῶν Rh. 276. συνάψω Μαινάσι ςρατηλατῶν Bac. 52. ὐδὲν πρὸς βίαν ςρατηλατῶν Hel. 402. ἄνδρα ςρατηλατῦνθ' Ἕλλησιν El. 917. cf. v. 321. ςρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. ςρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.
Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ςρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς ςρατηλάτης Ph. 602. τῦ ςρατηλάτυ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—ςρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρήκιος ςρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν ςρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς ςρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. ςρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῶ ςρατηλάτα Ph. 1371. ςρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἴτει, πλὴν ςρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τὺς σοφὺς κινεῖν δόρυ ςρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. ςρατηλάται ἂν μυρίοι γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.
Στρατιά. πείθει ςρατιὰν Hec. 135. Ἀχαιῶν ςρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων ςρατιᾶς ib. 753. φρυρὰν πάσης ςρατιᾶς Rh. 6. φύλακες ςρατιᾶς ib. 15. τί κινεῖς ςρατιάν; ib. 19. cf. v. 38. ςρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυν ἔχων ςρατιὰν ib. 263. ἀπὸ ςρατιᾶς κῆρυξ ςείχει Tr. 230.
Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι ςρατοπέδυ Sup. 661. πᾶν ςρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει ςρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει ςρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων ςρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυν ςρατὸν Or. 352. ςρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος ςρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον ςρατὸν Bac. 1353. etc.
Στρεπτός. ςρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. ςρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.
Στρέφειν. τί ςρέφω τάδε; Hec. 750. ςρέφυσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε ςρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. κυανέαν ἅλα ςρέφει Iph. T. 7. ςρέφεις ἄλλυς ἄλλως εἰς ἁμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονύντων ὡς τάχα ςρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον ςρέφε Ph. 460. ςρέφ' οἴακα Hel. 1607. ςρέφ'

ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον τȣ̃μπαλιν ςρέφοντα Hec. 344. ὄμμα πανταχȣ̃ ςρέφων Iph. T. 68. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ςρέφων Her. F. 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας ςρέφȣσαν Med. 1175. ἄρκτος ςρέφȣσ' ȣ̓ραῖα Ion. 1154. vid. not. ἔςρεφον πώλȣς ἐς ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ βρέτας) ἔςρεψε χθονός; Iph. T. 1166. εἰ μὴ θεὸς ἔςρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243. πάλιν με ςρέψον Her. F. 1406. ςρέψαι θερμὰν ἀελίȣ—ἕδραν El. 739. ἔμπαλιν ςρέψας κάρα Iph. A. 1549. cf. Med. 1152. ςρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ςρέψασα Her. F. 1307. δίκα καὶ πάντα πάλιν ςρέφεται Med. 412. ἐξεγειρόμενος ςρέφεται Her. F. 1068. γλαυκῶπις ςρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.

Στροφή. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932.

Στρόφιγξ. πῶλοι ςρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣ́μεναι Ph. 1133.

Στρόφιος, pater Pyladis. Or. 763. et 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El. 18.

Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων ςροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.

Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279. etc.

Στρωμνή. ςρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ȣ̃νεκ' ἤλθομεν πέρι Ph. 424.

Στρωννύναι. ἔςρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. ἵν' ἔςρωται λέχος Med. 41. et 380.

Στρωτός. ἐπὶ ςρωτȣ̃ λέχȣς Or. 313. cf. Her. F. 555. ςρωτὰ λέκτρα Hel. 1277.

Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις ςρωφωμένη Al. 1055.

Στυγεῖν. οἳ ςυγȣ̃σί σε Ph. 609. ςυγεῖ παῖδας Med. 36. ὅςις—ςυγεῖ δεδορκὼς ib. 221. εἰ σύ με ςτυγεῖς ib. 463. τὸν ξένον ςυγῶ δικαίως Al. 775. ςυγεῖ τȣ̀ς τεκόντας ib. 961. ȣ̓κ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων ςυγεῖ πόσις An. 204. Ἄρης ςυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ ςυγεῖς; Hel. 78. cf. v. 84. et 932. τȣ̀ς εὐγενεῖς ȣ̓ ςυγȣ̃σι δαίμονες ib. 1694. ςυγεῖς σὺ τȣ̃ θεȣ̃ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακȣ́ργȣς ἄνδρας ὡς ἀεὶ ςυγῶ ib. 832. ὅσοι ςυγȣ̃σιν ἀνοσίȣς μιάςορας El. 683. ὃν ςυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅςις Ἄρη ςυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ ςύγει Iph. A. 1455. conf. Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία ςυγεῖν Or. 1153. κοιράνȣς ςυγεῖν Œnei fr. XI. ςυγῶν ἥ μ' ἔτικτεν Al. 339. σὸν ȣ̓ ςυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε ςυγȣ̃σα Tr. 659. μή με ςυγήσῃς ib. 705. ςυγῇ (2 sing. præs. pass.) Med. 1374. ςυγȣ̃μαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς An. 157. θεοῖς ςυγȣ́μενον Iph. T. 948. et θ. ςυγȣμένȣς (sc. τρόπȣς) Al. 63. et τὴν θ. ςυγȣμένην Or. 19. ἔμοιγ' ἂν εἴη ςυγηθεὶς Al. 467.

Στυγερός. ςυγερὸν θάνατον Med. 994. ςυγερὰν φύσιν ib. 103. ςυγερᾶς ματρὸς ib. 113. βιοτὰν ςυγερὰν ib. 147. δȣλοσύναν ςυγερὰν An. 110. ἔριδι ςυγερᾷ ib. 122. et 278. ςυγερᾶς ζωᾶς El. 121. ςυγεραὶ νόσοι Hip. 177. ςυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λεχέων ςυγερῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. ςύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. ςυγίȣς λύπας παύειν Med. 195. ςυγίȣς ὀργὰς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα ςυγνὸν Hip. 772. αὐλῶν παιᾶνι ςυγνῷ Tr. 126. ςυγνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα ςυγνὸν Melan. fr. XIII. 2. ςυγνὴν ὀφρὺν Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ ςυγνὰν Iph. A. 1307. τὰν Μενελάȣ ςυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ςυγνὰ Τυνδαρέȣ κόρα El. 117. ςυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. ςυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip. 173. ὦ ςυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. ςυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέχȣς ςυγνȣ̃ χάριν Tr. 776. ςυγνοτάτην Τροίαν Rh. 734. ἔπος ςυγνότατον Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐΐȣ θεȣ̃ Antiop. fr. XXXII. 2. στύλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac. 1135.

Σύγγαμος, 1) *masc.* Ph. 431. et Her. F. 149. 2) *fœm.* An. 837. et El. 212.

Συγγείτων. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386.

Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or. 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμȣ̃ ib. 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννοουμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῳξύθυμος Fr. inc. B. 40. 1.

Συγγενέτειρα El. 746.

Συγγενής. συγγενὴς ὢν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενοῦ τοῖσδε συγγενὴς Her. 230. ἐμοὺς γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενὲς Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενὲς Sup. 148. et Œnei fr. I. 2. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2.

Συγγενῶς Her. F. 1293.

Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.

Συγγίγνεσθαι. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.

Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῷ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.

Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.

Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.

Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσθ', ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.

Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνω (in dual.) Iph. A. 1153. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθημένας Bac. 809.

Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.

Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἀθλίου κυνὸς κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον Her. F. 1387.

Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρῄζοντες Ph. 879.

Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἕν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.

Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.

Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.

Συγκαταβαίνειν. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.

Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.

Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674.

Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. præs. pass.) Ph. 891.

Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε Or. 33.

Συγκατοικίζειν Hip. 646.

Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.

Συγκεραννύναι. οὐρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15.

Συγκεραυνοῦν. δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους Bac. 1101.

Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.

Συγκλῄζειν, *verb. poët.* οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλῄϊσαν An. 122.

Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.

Σύγκλητος. συγκλήτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὀκ ἔςιν, ἥτις τῷδε συγκλιϑήσεται Al. 1093.
Συγκοιμᾶσϑαι. παιδὶ συγκοιμωμένη Ph. 54.
Συγκοίμημα. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274.
Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.
Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.
Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.
Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύπτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her. 721. δεῖ, τάσδε σύγκρύψαι τάδε Iph. T. 1052.
Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip. 1093.
Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας An. 1173. πόϑεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; Ion. 1448.
Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac. 1171.
Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. κάρα σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Thes. fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι Hip. 1063. συγχέαι δόμους ib. 813. δῶμα συγχέας Ion. 615. conf. Med. 794. τί συγχυϑεῖσ' ἕςηκας; Med. 1005.
Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. Φϑίας—σύγχορτα ναίω πεδία An. 17.
Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib. 960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354. cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551.
Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχϑεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει El. 1052. πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου ναίοντες Iph. T. 124. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. ὅςις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr. inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχωρήσει; Iph. T. 875. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.
Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; ib. 485. ςερρὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ ϑεῷ συνεζύγη Ion. 343.
Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib. 1147. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675.
Σύζυγος. τοῦ συζύγου τοῦ ξένου Iph. T. 250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, uxor. Al. 315. 343. et 385.
Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν Al. 924.
Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.
Συκοφαντεῖν Epist. I.
Συλᾶν. ὃς τὸν μόνον με κασίγνητον συλᾷς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—συλᾷ πάτρας; Hel. 675. ϑεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh. 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; Hip. 799. συλώμεϑα σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἦ που βαρβάρων συλᾶσϑ' ὕπο; Hel. 606. λέκτρα συλᾶσϑαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her. 244. οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαϑεὶς Ion. 917.
Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωςᾶν Her. F. 377.
Συλλαβή. συλλαβὰς τιϑεὶς Pal. fr. II. 2.
Συλλαμβάνειν. τῷ πονοῦντι καὶ ϑεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλάβεσϑ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189. σύλλαβε μόχϑων Iph. A. 160. ζῶντα συλλαβὼν Rh. 513. συλλαβὼν ϑοινάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύϑῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. τὸ ϑεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. πάντα συλλαβὼν Fr. inc. CXCII. et π. συλλαβοῦσα Iph. T. 528. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. οὐχὶ συλλήψεσϑ' ἄγραν; Or. 1346. συλλήψομαι τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου Med. 946. ἤν γε συλληφϑῇ μόνον Hel. 1192.
Συλλέγειν. τί τὰ 'κχυϑέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV. 14. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303. σύλλεξαι σϑένος Ph. 857.
Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.
Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνου Iph. T. 95.
Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκούσας Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος ςρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825. et 1545. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. *σύλλογος σȣ πέρι ἔϛαι πάρεδρος Ζηνὶ* Hel. 884. *σύλλογον ψυχῆς λάβε* Her. F. 626. *λαμπροὶ ἐν συλλόγοις* Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. *αἵ μοι συμβαίνȣσ' ἆται* Iph. T. 148. cf. Hel. 37. *ἄπιϛ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς* Thy. fr. III. 3. *ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν ȣδαμȣ* Hel. 1013. *ἐξ ὅτȣ συνέβη* Epist. V. *καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις κ. τ. λ.* Iph. T. 452. *ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς* ib. 1055. *πείθȣ τῇδε συμβῆναι λόγοις* An. 232. et *λόγοις συμβὰς* Med. 737.

Συμβακχεύειν. *πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος* Bac. 725.

Συμβάκχη. *νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις* Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. *ὦ σύμβακχε Κασσ. θεοῖς* Tr. 500.

Συμβάλλειν. *ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ἀλαϛόρων τις* Or. 336. *τȣ̃ναρ ὧδε συμβάλλω τόδε* Iph. T. 55. *γυναιξὶ συμβάλλειν λόγȣς* Iph. A. 830. *ἔχθραν μεγίϛην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις* Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El. 906. *ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν* Med. 521. *θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βȣλεύματα* Ph. 700. *σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη* Med. 675. *Θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν* Al. 1144. cf. v. 507. *δεξιὰς συμβαλεῖν ἀλλήλοισι* Iph. A. 58. *πολεμίοισι συμβαλεῖν* Her. 679. *συμβαλὼν Βάκχαις μάχην* Bac. 835. *συμβαλόντε ἀσπίδας* Ph. 1414. *τὰ πρὶν ȣ̓κ εὔγνωϛα συμβαλȣ̃σ' ἔχω* Or. 1394. *ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;* Iph. A. 455. *ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι συμβάλλεσθαι* Epist. IV.

Σύμβασις. *Ἐτεοκλέȣς σύμβασιν ποιȣμένȣ* Sup. 739.

Συμβόλαιον. *ἃ νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν* Ion. 411.

Σύμβολον. *μανθάνω τὸ σύμβολον* Or. 1130. *σύμβολον ἔχω σαφὲς* Rh. 220. *οἶδα σύμβολον κλύων* ib. 573. *ξένοις πέμπειν σύμβολα* Med. 613. *τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι* Ion. 1386. *συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν* El. 577.

Συμβȣ́λεσθαι. *συμβȣ́λȣ μοι θανεῖν* Hec. 373.

Συμμάρπτειν. *φῶτε συμμάρψας δύω* Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. *συμμαρτυρῶ σοι* Dan. fr. IX. 1. *συμμαρτυρήσεις* Iph. A. 1158.

Συμμαχεῖν. *τοῖσιν εὖ φρονȣ̃σι συμμαχεῖ τύχη* Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. *ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει* Rh. 252.

Σύμμαχος. *σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην* Ph. 943. *θυγατρὶ σύμμαχος καθίϛαμαι* An. 371. *τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον* Her. 458. *πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν* El. 680. *ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων* Or. 687. *ἀπωθεῖν συμμάχȣς ἐπίφθονον* Rh. 334. *κακȣ̃ς ἀνακαλῶ τȣ̀ς συμμάχȣς* Tr. 469. cf. Her. 349. *ποίοις ἀμύνων συμμάχοις;* Her. 165. *εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν* An. 525. *χέρα σύμμαχον* Rh. 23. *ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι* Tr. 969. *πόλιν σύμμαχον* Her. 56. *γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως* Alop. fr. II. cf. Hec. 1043. *ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ* Or. 582. *σύμμαχον δόρυ* Her. F. 1165. *τὸ εὖ μετ' ἐμȣ̃ καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔϛαι* Fr. inc. XCVI. 4. etc.

Συμμετέχειν. *συμμετασχόντες δορὸς* Sup. 648. *Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν* Bac. 63.

Σύμμετρος. *εἰ σύμμετρος* (sc. *ἀρβύλης βάσις*) *σῷ ποδὶ γενήσεται* El. 533. *χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς* Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγής. *αἱματηρὸς πέλανος—συμμιγὴς φόνῳ* Rh. 431. *τεύχη τυρῶν συμμιγῆ* Cy. 225.

Συμμιγνύναι. *σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι* Sup. 224. *σύμμιξον κόρῃ* (i. e. colloquere cum p.) Hel. 331. *λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας* Sup. 222. *σῶμα φλογμῷ πόσει συμμίξασα* ib. 1020. *κακῷ ἐσθλὸν ȣ̓ συμμίγνυται* Ion. 1017. *ὁ ȣ̓ρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ* Cy. 574. *ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο* Œd. fr. XVII. 11.

Σύμμικτος. *σύμμικτον εἶδος* Thes. fr. VII. 1. *θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμȣ̃* Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβε σύμμολπος Ion. 165.

Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθεῖντ' ἐμοὶ κτενῶ Iph. T. 690.

Σύμπας. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—κρατύνεις Hip. 1280.

Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα ϛρατὸν Sup. 699.

Συμπέμπειν. ὃς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν ib. 1208.

Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.

Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.

Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.

Συμπίπτειν. συμπίπτει ϛέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œnom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγε Tr. 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσῦσα Iph. T. 1393.

Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταὐτόν μοι ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς ib. 966. ἵν' ὅτ' ἄγαν πῦρ, ὅτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.

Συμπλεῖν. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηδεὶς ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω El. 1355. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχῦσιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.

Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμες τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας ϛρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένες Cy. 224.

Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.

Σύμπλες, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἡ, Iph. A. 666.

Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνες Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ Hel. 336. ὃν (sc. πολέμιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω; Tr. 62.

Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.

Συμπορθεῖν. ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.

Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.

Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσεσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452.

Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145.

Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συμπυθέσθαι παρθένε θεσπίσματα Hel. 335.

Συμπυρῦν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τὲς λελειμμένες συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρεμένῳ πόσει Sup. 1071.

Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζε τἀμὰ συμφέρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμφέρεσ' (i. e. εσα) Ἰάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾷϛα τἀναγκαῖα τε̃ βίε φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόες; Her. F. 488. ἐγώ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῇσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; El. 527.

Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγεσι συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.

Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.

Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πενθέως Bac. 595.

Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευε ib. 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.

Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. εδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίουσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος οὖσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει ib. 896. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 69. ἐπισήμους συμφορὰς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί! Rh. 980. κάμνουσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν οὐκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ἀμαυροῦν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεστέρας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu læto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὁπλοφόροις ib. 796. ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς σαγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδραστείᾳ λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat *una, simul.* Her. F. 785. et sæpius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μούσαις, σύναγε θῆρας ἀγρῶτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλίων ναῶν στόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἀμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. οὐ συνήθροισται στρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσοὺς συναίμους Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. οὐ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνηράμην φόνον σοι ματρὸς Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἦν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ἀοιδὰς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχῃ κόρας Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένυς ὅρκυς Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῷεν φόνῳ Iph. T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion. 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion. 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινὺς πόνυς Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F. 787.
Συναποκάμνειν. ὥςε — συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμυς συνάπτει Ph. 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion. 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν Hip. 187. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγάνων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς λόγυς συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709. ὅρκυς συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A. 58. ἐλπὶς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ςόμα ϰ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 133. ϰδέ συ συνῆψε χεῖρα; ib. 615. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her. 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib. 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et 1143. συνῆψ' ἐμοί σε Ion. 570. ἴχνος μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5. δεξιὰν ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et Her. F. 477. συνάψαι τϰναρ εἰς φίλυς Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συνάψαι Her. F. 1213. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαινάσι ςρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἕλκυσιν ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπυδῇ σύναψαι Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον—ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ συναράξῃς—πόλιν Her. 379.
Συναριςεύειν. συναριςεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὀλόμενον σκάφος συναρμόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἃς συνήρπασας Bac. 443. cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες Cy. 39.
Συναυαίνειν. συναυανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τὺς γάμυς—συνδαίσας ἐμοὶ Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἢ φίλυς ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ Ph. 541. ἣν λύοντα καὶ συνδϰντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει Med. 157.
Συνδιολλύναι. κἀμὲ συνδιώλεσεν Œd. fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδυλεύειν. ϰκέτι γήρᾳ δειλαίῳ συνδυλεύσω Hec. 203.
Σύνδυλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾷ τάδε An. 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσῃς μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συνδυάδος—ἀλόχυ Al. 476.
Συνδυςυχεῖν Or. 1099.
Συνδώδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192.

Συνειδεῖν. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' ὄκ εὔορκος ὢν Med. 495. σύνοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῶδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἂν, οἷον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεσθαι. θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς El. 364. ἡ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 73.

Συνεκπνεῖν. οὐκ ἔσθ', ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγώ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τοῦ γήρως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεὶς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἳ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεσθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαείδειν. συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνου συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργὸς, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργὸς Bac. 512.

Συνερείδειν. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχεσθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέστιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται οὐ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγουσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλη ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνεῖχες τοὐμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾅδης ψυχάς γε συνέσχεν ὁμοῦ Al. 904. φροντὶς, ᾗ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. οὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῇς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

κὺς αὐλὺς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.
Συνθέλω Her. F. 832.
Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.
Σύνθημα ςρατῦ Rh. 572. cf. v. 684.
Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.
Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκυσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανῦσιν αὐτοῖς συνθανῦσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.
Συνθοινάτωρ. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638.
Συνθρανῦν. συντεθράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.
Συνθραύειν. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569.
Συνθύειν El. 795.
Συνίημι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.
Συνίσημι. σύνισθι Hec. 870.
Συνιςάναι. πῇ συνέςη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.
Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.
Συνναῦται Cy. 424. et 704.
Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.
Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῦσαν ὄμματα El. 1078.
Συννεφὴς Ph. 1318.
Συννικᾷν. σὺ συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106.
Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοὑμενος Or. 633. cf. Ion. 644.
Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382.
Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὦ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμυ Hel. 1504.
Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσῦντα Sup. 228. σοὶ νοσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.
Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύνοδος. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 393.
Συνοικεῖν. μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραϊ συνοικοίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσυσα Med. 1385. cf. Al. 365.
Συνοικίζειν. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.
Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.
Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.
Συνυσία. φίλων συνυσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνυσίᾳ Fr. inc. XLIV.
Συνοφρυῦσθαι. τοῖς συνωφρυωμένοις —ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυωμένῳ προσώπῳ ib. 780.
Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.
Συνταράσσειν. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος Iph. T. 557.
Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ὖσι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191.
Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 190. Μοῖραι συντείνυσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.
Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.
Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλὺς λόγυς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τὺς σὺς πόνυς Rh. 450. ἓν συντεμῦσα Iph. A. 1249. ὡς δὴ συντεμῶ Tr. 441.
Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκυσα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξυσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκυ κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρίᾳ

συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ἀσιτίαις δέμας γεραιὸν συντακεὶς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεὶς γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec. 1184. συντιθέντες τἄδικα Ion. 833. ἐπισκήψω—τἀμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθεὶς Sup. 1126. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. συνθέντες λόγον Bac. 297. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. συντεθεὶς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμȣ̃ τε— εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A. 118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνȣ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συντρέχει εἰς χρήματα τȣ́τȣ δὴ πάντες Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχȣσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαινȣ̃ν. ὥστε — ϛρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεί σε — συντρίψω Cy. 701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. πȣ̃ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her. F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γενέσθαι Phi. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν μεταβάλλȣσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1119.
Συνῳδὸς, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνȣ καπνὸς Bac. 144.
Σύριγμα. ἔνθ' ἔχει συρίγματα Bac. 950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μόσχον ȣ̓ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. νυκτιδρόμȣ σύριγγος ἰὰν κατακȣ́ω Rh. 553. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib. 1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234. σύριγγας ἁρματείȣς Iph. A. 230. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib. 1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. Σειρῆνες ἔχȣσαι σύριγγας Hel. 170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίȣς Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125. συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων ib. 431.
Σῦς. συὸς ἀγρίȣ ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καταβαλεῖν τὰν σῦν Meleag. fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ συῶν μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup. 1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac. 1050.
Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc. CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion. 1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν Iph. A. 1209. ἢν δυνώμεθα— καὶ σὲ συσσῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύϛασις. εἰς συϛάσεις κύκλȣς τ' ἐχώρει λαὸν An. 1089. συϛάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416.
Συϛέλλειν. τὰ μέγιϛα πολλάκις θεὸς —συνέϛειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὦ πολὺς ὄγκος συϛελλομένων προγόνων Tr. 108. συνέϛαλμαι κακοῖς Her. F. 1417. ȣ̓ πέπλοις συνεϛάλησαν Tr. 378. συϛαλέντες Iph. T. 295.
Συϛενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συϛολίζειν. ἀγάλματα συϛολίσαι χρήζȣσα λίνῳ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. ȣ̓χ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξȣσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh. 254. et Her. F. 451. 2) culter mactatorius. σφαγεῖς βȣπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. δυςήνε σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνεσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ςαθεὶς Hel. 1598. σφαγὴν ἀϋτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορύτε σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανεσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργεσι Ph. 952. καιρίες σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτες An. 399. ἔνιψεν αὐτῶν — σφαγάς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγάς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καρατόμες σφαγὰς Rh. 606. μορσίμες σφαγὰς ib. 636. δεσπότε παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχεσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. ὄϊν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δελων σφαγίων ἕνεκα Hec. 137. ἁ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρε Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἅμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ἐ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφάγια ἄλλοισιν μέλει ἄρρητα Iph. T. 40. σφάγια τἀπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἔςηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς ib. 673. φάσγανον—ὦσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη —σφάγια παρθένες κτανεῖν Ion. 278. ἐ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294.

Σφαγίς. ἐκ κανε ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγὶς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφᾶζε An. 259. σφᾶζε παρθένε δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ἐ λήγοιτ' ἂν Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινᾷς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκε αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνε Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δεναι χοὰς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὅδ' ἀντὶ τε σε σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προςάτης ἁπλες πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τετό γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ἐ φιλῶ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλειν. δειναὶ τύχαι σφάλλεσι δόμες Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονεσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλεῖϛα σφάλλει βροτὲς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλεσιν ἀνθρώπες θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλεσιν οἴκες Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλειν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὲς τυράννες) Inus fr. XVI. 2. ὅ καί νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμες Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τἔτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τἀληθὲς ἐ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμε— ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλε; Med. 1010. ἦ μάλιϛ' ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βελευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκέσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβε, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἢν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔϛη Ar. fr. XXVI. 2. τε κύβε μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ἐ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεὶς Ph. 732. φόβῳ σφαλεὶς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεὶς Iph. A. 384. ἑνὸς ἐ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμῃ Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτέμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὲς ἐκγόνες οἱ θεοὶ τρέπεσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὅπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτε Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφὶγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλες ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κέφῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρες ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνε Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισεμένη Tr. 898. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμες ἐτῶν κύκλες Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ἔτε σφ' Ἀχιλλέως—δόρυ— σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμε Cy. 135.

Σχέτλιος. ὦ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὦ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὦ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὦ σχέ-

τλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέτλια παϑῶν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγη Tr. 590.

Σχῆμα. σχῆμα φοινίȣ μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες βίȣ Med. 1039. σχῆμα εὐγενὲς ib. 1072. ὦ σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα ϑηρὸς Rh. 209. σχῆμα τȣ̃ κόσμȣ Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρόπων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες ȣ̉δὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευϑράντιον σχῆμα Μυσίας χϑονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρῆν ὁρᾶν ȣ̉ ταυτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολέσαιτ' ἂν (sc. ἐμὲ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακȣ́ργȣ σχήματ' ἐκμιμȣ́μενον Antiop. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχιςός. πόρον σχιςὸν Iph. A. 144. σχιςῆς ὁδȣ̃ Ph. 38. σχιςὰν παρ' ἄντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγȣσαν Med. 1238. cf. Phry. fr. V. 4. σχολὴ, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τόδ' ἔργον An. 553. ȣ̉κ ἄφϑονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ȣ̉ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν ib. 634. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνȣ̃σϑαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ' ἀπεῖργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζȣσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φαρέτρα Λοξίȣ σώζει βέλος Rh. 979. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. σῶζε Al. 1122. ὅταν τις τȣ̀ς νόμȣς σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργȣ̃σαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ȣ̉δαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ—σώζοντες Bac. 1048. τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρȣ́σας ȣ̉χὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζȣσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζȣσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζȣσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμȣ̃ τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. ȣ̉κ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ȣ̃ς ἐγὼ ϑέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῷον οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' ȣ̉κ ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἢν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τȣ̀ς λόγȣς σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρϑεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς El. 1348. etc. 2) *med.* χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτȣ μνήμην σώζομαι ςρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζȣ Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάϑοι τις, ταῦτα σώζεσϑαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν ȣ̃σαν ἐσϑλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασϑαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) *pass.* σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται ςέγαις Hec. 1014. σώζȣ Iph. T. 1075. τȣ̃ σωζομένȣ κατὰ Θρήκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph. A. 1441. σεσώσμεϑα ib. 916. ὅςις—αὐτὸς σέσωςαι Iph. T. 607. πρὸς παρϑένȣ σεσώσμεϑα Hel. 1038. ἥκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῆσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἤν τι μὴ κείνῳ πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνου An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνη σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σωθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. τὸ σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. νεκύων σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι ib. 223. σῶμαθ' αἱματοσταγῆ ib. 812. τεκέων σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυροῦσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος, salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. στρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. οὐδεὶς—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωστέον Her. F. 1385.

Σώτειρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεὼν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλου τυχὼν σωτῆρος Al. 670. ἐμός γε σωτὴρ Iph. T. 923. cf. Alcmæon. fr. XI. 2. σωτὴρ βλάβης Her. 640. βωμὸν σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτῆρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτῆρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τοῦτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δῶσουσα νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὕπερ σωτήριος στάς Or. 656. σωτήριος πομπεὺς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῆσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλλιστον οἶμαί γε—εἶναι χρῆμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἕδρας τάδε Med. 311. σωφρονοῦντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. *σωφρονϐσῃ* Ph. 1686. *εἰς Ἀφροδίτην σωφρονϐσα* Iph. A. 1159. *πόλις σωφρονϐσα* Her. 1012. *ϐκ ἐσωφρόνϐν ἐγὼ* Hip. 704. cf. An. 687. *ἐσωφρόνησεν, ϐκ ἔχϐσα σωφρονεῖν* Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. *ἀμπνοὰς ϐ σωφρονίζει* Her. F. 869. *ϐδέ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν* Tr. 350.

Σωφρόνως. *σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα* Ph. 1119. *ϐτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια* Al. 756. *πρὸς πέδον κάρα βαλϐσαι σωφρόνως* Bac. 685. *σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος;* Her. 1007. *σωφρόνως πράττειν τι* Hel. 1673.

Σωφροσύνη. *ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων* Hip. 1365. *διὰ σωφροσύνην* Hip. fr. XVIII. 2. *μετὰ σωφροσύνης* Melan. fr. X. 2. 2) dor. *σωφροσύνα. ϛέργοι με σωφροσύνα* Med. 636. *μετὰ σωφροσύνας* Iph. A. 544. *ϐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας* Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. *ὑμεναίοισιν ϐχὶ σώφροσιν* Or. 557. *πανταχϐ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν* ib. 1509. *τά γ' ἀρκϐνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν* Ph. 557. *οἱ σώφρονες—κακῶν ἐρῶσι* Hip. 358. *αἰδῶ—σωφρονῶν ϐ σώφροσιν* Bac. 504. *ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι* Cy. 336. *σώφρος' ἐν δόμοις* Cress. fr. IV. 5. *γυναικὸς ἔργα σώφρονος* Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. *ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν* Bac. 641. *γνώμαν σώφρονα* ib. 1000. *σώφρονος ἀπιϛίας* Hel. 1633. *ψυχῆς σώφρονος* Dic. fr. I. 4. *σώφρονος τραπέζης* Fr. inc. CLXIII. 1. *μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις* Hip. 413. *τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς* Or. 501. *τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχϐ καλὸν* Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. *ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως* Œd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. *κέντρα σώφρονα* Ph. 183. *τἀμὰ ϐχὶ σώφρονα;* An. 234. *ἂν ᾖ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται* ib. 742. *ὡς σώφρον' εἶπας* Iph. A. 1024. *ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα* Tr. 640. *σώφρονα λέχη* El. 1099. *ἐμϐ σωφρονέϛερος γεγὼς* Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. *εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν* Or. 1132. *πάντων σωφρονέϛατον βροτῶν* Hel. 47. *σωφρονεϛάτης ἀδελφῆς* ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, *nom. loci.* Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro *τήκειν*. *τάκει βιοτὰν* Med. 141. *τάκομαι* An. 116. *μὴ λίαν τάκϐ* Med. 158. *ψυχὰν τακομένα* El. 208. *πυρὸς τετακότας σποδῷ* Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. *κτείνει με τὸν ταλαίπωρον* Hec. 25. *ὦ ταλαίπωρε* Or. 258. *τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ* ib. 661. *ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ* Ph. 1639. *ταλαίπωρον γέροντα* An. 1207. *τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ* Sis. fr. I. 30. *τϐς ταλαιπώρϐς βροτϐς* Sup. 734. *ματρὸς τῆς ταλαιπώρϐ* Or. 392. et Ph. 1603. *Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρϐ ϛένω* Iph. A. 370. *τὴν ταλαίπωρον πόλιν* Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. *θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς* Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. *τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίϐ* Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. *τάλανες* Ph. 1309. et Hip. 669. *ἁ τάλαινα* Hec. 210. *ταλαίνας ματρὸς* ib. 694. *ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς* ib. 1108. cf. Hip. 816. *κυνὸς ταλαίνης* Hec. 1273. *ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν* Ph. 1704. *ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά!* Hip. 1241. *τάλαιναν καρδίαν* ib. 841. cf. Iph. T. 344. *ἔριν τάλαιναν* Hel. 255. *ταλαίνας χέρας γεραιὰς* Sup. 276. cf. Bac. 1243. *ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων* Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, præco Græcorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὅρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιςὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ 'τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σϐ ταναὸς Bac. 455. cf. v. 829.

Τανὸς, *nom. fluvii.* El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμϐς τϐς Ταντα λείϐς Or. 1544. τῶν Ταντα λείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Ταντα λίδαι, posteri Tantali. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri.* Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὁμολωΐσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπώχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρϐσε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρϐρεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἕδρας ib. 698. ϐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. ςρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζϐ τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινὸς Her. F. 1413. ἐνδεέςερος ὢν ταπεινὸς ἔςαι Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἕζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 1. τὰ μέγιςα θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ἦ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὀμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; Her. F. 533. ἔχϐσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνϐς φρενῶν ταραγμϐς Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχϐς ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἤν τι μὴ—γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταράξῃς Her. F. 605. ταράξας Bac. 796. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ἦ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρὴν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δϐλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ὅτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον Sup. 328. νεκρϐς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ ςρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τϐς λόγϐς ἐλευθέρϐς Bac. 774. τϐτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβϐντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβϐσα 'Αργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβϐν—ἄγαν ἀποδέχϐ Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ϐτω τάρβϐς εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρϐ εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρϐ Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπὸς—κύρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων στίχας Her. 676. ὐκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱππότας ἱππόταις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῦ κατὰ στόμα Rh. 491. κόσμον, ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὺς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρυρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τῦτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρυ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν 'Αχ. Tr. 264. οἳ τέταχθε πιμπράναι—ἄστυ ib. 1260. πληρῦν πέτρα—τέταγμαι Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδυ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῦ τεταγμένυ δίχα Rh. 520. ἐφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα στέφειν ἐγὼ τετάγμην Œnei fr. VIII. 3. στρατῦ ταχθεὶς ὕπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς Cy. 482. ὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένυς Her. 480. ἐπὶ τύτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πῦ τετάξεται φόνυ Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος πῦς Hel. 1571. ἐκ ταυρείυ φόνυ ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. 'Αρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.

Ταυρόπυν σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταύρυ Hip. 338. τὸ δύστηνον κάρα ταύρυ ib. 1248. etc.

Ταυρῦσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρυμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαις Phœn. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφυ τύχω Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' 'Αχιλλείυ τάφυ ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφυ μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 96. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφυ μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικῦ σηκὸν τάφυ Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414. ἐπὶ τάφυς 'Ελληνικὺς Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρυ πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρυ ib. 1195. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρυς ὑπερβὰς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῦ τάχυς Sup. 419. τὸ δεσπότυ τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος συ τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb.* celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπυς Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

- πόδων Bac. 781. ταχύπȣν ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπȣν Bac. 168.
Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχὺς μετέθȣ λύσσαν Or. 254. ταχὺς βαδιστὴς Med. 1182. ταχὺς ᾅδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχὺς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχὺς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κώπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυσὶν ταχείαις Hip. 18. ȣ̓́τι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τȣ̃ νȣ̃ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιστα Or. 125. et passim. τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.
Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγȣσ' ἱεραὶ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et fœmin. βλέφαρον τέγγȣσ' ἁπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγȣσα Hip. 128. τέγξαι χέρα φοίνιον Med. 864. τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγξω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μȣ βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.
Τεθριπποβάμων στόλος Or. 990.
Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππȣ ὄντος ἡλίȣ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππȣς ἁμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἅρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἅρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίȣ σέλας El. 866.
Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνȣσι βοάν; Med. 201. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; ib. 670. ȣ̓κ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ȣ̓χ ἑξῆς πέπλων στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνȣσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρȣ̀ς τείνω λόγȣς Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τȣ̓̃ργον, ᾗ τείνειν χρεὼν Or. 1129. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τεῖναι φόνον Sup. 672. vid. not. ȣ̓κ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρȣρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν στεῤῥοῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.
Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεία τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. ἃς ὕπο τειρομένα An. 114.
Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.
Τείχισμα. θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
Τεῖχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ȣ̓ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίȣ τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ȣ̓χ ὑπερβαίνȣσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.
Τεκμαίρεσθαι. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ȣ̓ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρȣ̃σι τάφανῆ Œnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὐδὲν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Œd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γᾶς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῦν. οἳ Κάδμυ πόλιν τεκνῦσι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῦν Phœn. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῦσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλυς εἰσορῶν τεκνυμένυς Sup. 1087. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ὗ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ύνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῦ Sis. fr. 1. 34. τέκτων ὢν ἔπραττες ὐ ξυλυργικὰ Fr. inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίυ πυρὸς Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμὼν, *nom. propr. viri.* Iph. A. 193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμὼν, *appell.* fascia. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθυσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὐ τελῦσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας ςεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὐ τελυμένας Her. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελυμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἤδη τετέλεςαι βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' ὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φαίνεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ὐ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

Τελεσσιδώτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. τελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρυς ἀρὰς Ph. 69. τελεσφόρυς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. καταςήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐΐυς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, *adverb.* tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὃς τάδε τελευτᾷ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. *ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν* Tem. fr. VIII. 3. *πρὸς τελευτώσας βίον* (sc. *βολὰς ἀκτῖνος*) Ion. 1136. *ὅταν τελευτήσῃς βίον* Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. *τελευτήσω τάδε* Al. 375. *ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον* Tr. 1029. *τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις* Hip. 370. *πρὶν τελευτηθῇ φόνος* Or. 1218.

Τελευτή. *πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρῃ* An. 393. *ἔχει τελευτὴν ᾗσπερ οὕνεκ' ἐγένετο* Fr. inc. CVIII. *κρυερὰ θανάτου τελευτὴ* eorund. CLX. 7. 2) dor. *τελευτά*. *θανάτοιο τελευτὰν* Med. 152. *ὁρῶ τελευτὰν* Sup. 1012. *ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;* Iph. T. 874. *πόνων τελευτὰν* Her. F. 427. 3) plur. *πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων* Med. 1388. *ποίας τελευτάς* (sc. *κακῶν ἐξείπω*); El. 908.

Τέλος. *τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων* Hec. 413. *ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν* ib. 817. *οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ* ib. 1193. *τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπᾳ θέλει* Or. 1545. *ἥβης τέλος μολόντας* Med. 920. *τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου* Hip. 87. cf. El. 956. *οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος* Al. 416. *τῶν ἐν βροτοῖς οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν* Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3. *πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν* Sup. 945. *πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος* Iph. T. 83. *οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν;* Rh. 735. *τέλος οἰκτρὸν* Tr. 597. *ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος* Bac. 858. *εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε* ib. 1259. *πημάτων τέλος* Hel. 541. *τέλος ἐφ' ἡμῖν* ib. 893. *τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ* Ion. 1615. *εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων* ib. 1621. *κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν* Æol. fr. II. *θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει* Antig. fr. XVI. 1. *οὔ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς* Antiop. fr. XVIII. 3. *τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος* Ar. fr. XXIX. *διὰ τέλους δυστυχῶν* Bel. fr. XVI. 15. *μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος* Pol. fr. VIII. 2) plur. *εὖ ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη* Iph. A. 990. *ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη* Sup. 1136. *πολλὰ πελταστῶν τέλη* Rh. 311. imprimis *sacra* vel *mysteria* denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6. 3) *τέλος*, adverbial. positum, tandem. Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. *ἐς Ἥρας τέμενος* Med. 1379. *ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ* An. 252. *τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ* Sup. 1210. *πανταχοῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται* Her. F. 1329.

Τέμνειν. *τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς* Hec. 567. *πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην* Al. 431. *τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα* Or. 818. *τέμνειν σφάγια* Sup. 1195. *τέμνειν δρυὸς κορμοὺς* Her. F. 241. *τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν* Ph. 1. cf. Epig. I. 1. *εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον* Rh. 423. *τέμνων λαιμὸν* Hel. 1600. *Ἀργείας ὅρους τέμνοντα γαίας* El. 411. *τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πεύκαν;* Hel. 234. *ἔταμες βοστρύχους* ib. 1240. *σπονδὰς τέμωμεν* ib. 1251. *γῆς τεμεῖν βλαστήματα* Hec. 1204. *σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ μέλεα* ib. 719. *λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν* Sup. 1200. *τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν* Bac. 241. *κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν* Her. F. 567. *μοσχίαν τρίχα τεμὼν* El. 812. *τεμὼν χρόα* Fr. inc. LXVII. 2. *τεμῶ τρίχα* Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093. *φίλιά μοι τεμοῖ* Sup. 376. *κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ* Her. 758. *Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο* Hec. 633. *οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν* Her. 401. *τρίχας ἐτμήθην* Tr. 480. *τμηθεῖσα πεύκη* Med. 4. et *τμ. κυπάρισσος* Cret. fr. II. 6.

Τένων. *τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη* Med. 1166. *ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος* Bac. 936. *τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς* Cy. 399. *πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν* Ph. 42.

Τεὸς, *vox poët.* pro *σὸς*, tuus. *τεὸς γόνος* Her. 911. *ἀμφὶ κάρα τεὸν* Iph. A. 1530.

Τέραμνον. *ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας* Ph. 335. *ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις* Hip. 536. *τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων* ib. 768. *ἐξ ἀΐδου τεράμνων* Al. 459.

Τέρας. ὄρειον τέρας Ph. 813. δάϊον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ξενὸν δίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ὦ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκους El. 778. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτου ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα οὐκ εἴποι τις ἂν Antiop. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἷον τέρμονα βίου—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν οὐρανοῦ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας An. 207. τέρπει τε μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτοὺς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλους Sup. 183. τί δῆτ' ἔτερψάς με; Her. 434. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δείπνοισί σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 3. τέρπου κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κλύων ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τιμαῖς τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θηκτῷ τερπομέναν σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ἥους ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίου Ion. 1376. τερφθεὶς τοῦτο ib. 541. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκοῦσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδου Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὰς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τόδε θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι Bac. 773. πλουτεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθου εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ Med. 202. σύ μου τέρψιν ἐξεῖλου βίου Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἴνου τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίου Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. *τὸ τέταρτον γράμμα* Thes. fr. V. 8.

Τετραβάμων. *τετραβάμονες ἵπποι* El. 476. *τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης* Tr. 516. *τετραβάμοσι χηλαῖσι* Ph. 815. *ψαλίοις τετραβάμοσι* ib. 799. *τετραβάμοσι γυίοις* Hel. 382.

Τετράζυγος. *τετραζύγων ὄχων* Hel. 1045.

Τετράμοιρα *νυκτὸς φρȣρὰ* Rh. 5.

Τετράμορφος. *ταῖς τετραμόρφοις ὥραις* Fr. inc. CLXXVII. 2.

Τετράορος. *ὄχων τετραόρων* Sup. 675. *τετραόροις ἵπποις* Hel. 729. *τετραόροισιν ἅρμασιν* Sup. 667.

Τετράπȣς. *τετράποδος βάσιν θηρὸς* Hec. 1058. *τετράπȣν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς* Rh. 256. cf. v. 211.

Τετράπτολις *λαὸς* Her. 81.

Τετραρχίαι Al. 1157.

Τετρασκελής. *τετρασκελὴς μόσχος* Ph. 642. *τετρασκελεῖς* Her. F. 1272. *τετρασκελὲς ὕβρισμα* ib. 181.

Τέτρωρος. *τέτρωρον ὄχον* Hip. 1229. *τέτρωρον ἅρμα* Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.

Τευθράντιον Lic. fr. III.

Τεῦκρος, *nom. propr. viri.* Hel. 86.

Τευμησσὸς, *nom. loci.* Ph. 1107.

Τεύχειν. *τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει* Her. 614. *φίλοις τεύχειν ἔριν* An. 645. *ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον* Rh. 959. *ἔκλυον—τοιάδε σήματα—τετύχθαι* El. 457.

Τευχεσφόρος. *τευχεσφόρον λαὸν* Sup. 654. *δεσπόταις τευχεσφόροις* Rh. 267.

Τεῦχος. *λαβȣ̃σα τεῦχος* Hec. 609. *πάγχρυσον τεῦχος* Iph. T. 168. *τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν* Hel. 265. *τεῦχος θεᾶς* Ion. 273. *πλῆρες τεῦχος* ib. 1184. *θὲς τόδε τεῦχος* El. 140. *εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας* Or. 759. *ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος* Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. *ἐκ χρυσηλάτων τευχέων* An. 167. cf. Ion. 146. *τεύχη κενὰ* Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.

Τευχοφόροι Rh. 3.

Τέφρα Cy. 637.

Τεχνᾶσθαι. *τεχνώμενος* Her. 1003. *τεχνωμένη* Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. *κέδρȣ τεχνάσματα* Or. 1053. *τȣ̃ μητροκτόνȣ τεχνάσματ' ἐςὶ ταῦτα* ib. 1560.

Τέχνη. *τέχνην μαντικὴν* Ph. 779. *ἐμπύρῳ τέχνῃ* ib. 961. *ȣ̓κ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν* Med. 322. *Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ* Al. 35. *ȣ̓δ' ἁλίσκεται τέχνῃ* ib. 789. *τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων* Sup. 381. *διὰ τέχνης δορὸς* ib. 905. *τέχνην ξενοκτόνον* Iph. T. 53. *τέχνην θέμενος* ib. 712. *ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην* Rh. 925. *ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε* Ion. 1279. *τȣ̀ς νομίζοντας τέχνην* Alcmæon. fr. XIII. 2. 2) dor. *τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν;* Hip. 670. 3) plur. *Δαιδάλȣ τέχναισιν* Hec. 838. *μάγων τέχναις* Or. 1497. *ȣ̓ κατώρθωνται τέχναι* Hip. 680. *τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε;* ib. 917. *ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω* Iph. A. 745. *Ὀδυσσέως τέχναις* Iph. T. 24. cf. Rh. 953. *δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας* Iph. T. 1032. *τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ* Bac. 674. *σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς* ib. 805. *τέχναις θεῶν ὤλοντο* Hel. 936. *γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς* ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. *οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες* Pol. fr. III. 1. *τȣ̀ς κατὰ τέχνας σπȣδαζομένȣς* Epist. IV.

Τέχνημα. *δόλια τεχνήματα* Iph. T. 1355.

Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.

Τήκειν. *τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ* Fr. inc. CXLVIII. 6. *ψυχὴν ἐτήκȣ* Her. 645. *ἐφθὰ καὶ τετηκότα* Cy. 245. *ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν* Ar. fr. II. 4. et *τακείσης χιόνος* Hel. 3. Cf. supra *Τάκειν*.

Τηκτὸς *μόλιβδος* An. 266.

Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.

Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.

Τηλίκος. *γεγῶσα τηλίκη* Meleag. fr. XVII. 3. *τηλικοῖσδε ȣ̓̃σιν ἡμῖν* Epist. V.

Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.

Τηλόσε Iph. T. 175.

Τηλȣ̃ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.

Τηλȣρός. *τηλȣρὸς ȣ̓̃σα δωμάτων* Or. 1325. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνȣ τηλȣρὸς ναίω δόμοις* El. 251. *τηλȣρὰ ναίȣσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 890.

Τηλύγετος Iph. T. 828.
Τημελεῖν Epist. IV. παρθένȣ τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.
Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.
Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.
Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρȣ͂σι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἑτέρȣς δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.
Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
Τητᾷν. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. τȣ͂ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρὸς τητωμένȣς Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίϛων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324.
Τίειν. τὸν θεὸν μεῖζον τίȣσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἅ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τισάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός; El. 599. ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.
Τιθέναι. τȣ͂νομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκῦρον ȣ̓δαμȣ͂ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντȣ τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχȣ͂ντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. πέρας ȣ̓δὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς ib. 1040. σπȣδῇ τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὠκὺν πόδα τιθεὶς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεὶς Bac. 602. θανατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2. πλȣ͂τον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. φίλȣς τιθέντες τȣ̀ς πολεμιωτάτȣς Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἀϛρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κȣ́ριμον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πάθεα —τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνȣς ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖϛα βαρβάρων El. 7. ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχȣ ϛολίσματος ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ἔτι πȣ κραυγὴν ἔθηκας ib. 1510. θανάτȣς ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκȣς Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ȣ̓κ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέϛατον βίον γυναιξὶν Al. 626. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ Iph. T. 1280. πατρὸς δόμον δὶς τοσȣ͂τ' ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 160. μέγαν σε Θρῃκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύϛηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τȣ̀ς νόμȣς ȣ̓ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἳ ϛάσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανὴν με φίλυ πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀστεφάνυς An. 1021. λαΐνυς πύργυς πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θὲς ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτῦ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς γυναιξὶ Tr. 1031. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτερῦσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ὔτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν ὐδεὶς χρηστὸν ἂν θείη Phoen. fr. VII. 2. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τὺς σὺς λόγυς θῇς Sup. 515. ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μή μοι κότον θῇς ib. 827. χάριν ἄνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλύσιον θῇς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. χρυσῦν θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις Med. 1160. ἐγώ σε θήσω τῦδ' ἐλεύθερον φόβυ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισί τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1751. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὺς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὺς ἐγώ σφιν καὶ λυγρὺς θήσω γάμυς ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν Sup. 901. πῦ θήσεις μνῆμα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε ib. 1224. τἀμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην πῦ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτυς ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ἀγῶνας, ὓς ὑμοὶ γάμοι θήσυσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἷμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδυς Φοίβυ καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὃ χρή, ὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἔμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 573. ὅρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνυς τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. τάφυ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὺς τίθεσθαι τὺς λόγυς Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς — τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δίαιμον ὄνυχα τιθέμενα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκύριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἱ τὺς νόμυς ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τȣ̃ θεȣ̃ Ion. 54. γᾶν φίλαν Ἰνάχȣ θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέȣς ἕκατι προςάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antiop. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ȣ̓δὲν τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέςη πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. ἐν ψήφȣ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμῖνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα El. 165. θεȣ̀ς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. ȣ̓κ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τἀμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τȣ̃δε θήσομαι νεκρȣ̃ Al. 424. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ȣ̂τος ἦν τεθῇ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δὴ, κȣ̓κέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῇ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55. κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. ὃς νέȣς τίκτει θεȣ̀ς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατȣ̀ς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίȣς τίκτει πόνȣς Œno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτȣσιν νόσȣς eor. LXVI. ἄκλαυςα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκȣ̃σα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιςον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δȣ́λȣς An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριςον Sup. 1092. hinc τεκὼν, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmæon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκȣ̃σα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἁ τεκȣ̃σα γᾶ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξȣσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγονα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὦ τεκομένα με μᾶτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅςις τιμᾷ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἄρτεμιν τιμᾷ Hip. 16. cf. v.

55. ὡς Φρύγες νόμους τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου ejusd. fr. XXIII. 1. οἳ τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τοὺς περισσοὺς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν Or. 486. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. φίλους τιμᾷν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾷν Iph. T. 960. ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ — ἄξιον τιμᾷν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾷν θεοὺς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας τιμᾷν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1046. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοὺς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. νεκροὺς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμώσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. οὐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Æol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. cf. Sup. 232. οὔτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν θανὼν An. 1185. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδου ib. 342. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν σωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανοῦσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τοὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ ib. 1280. ἡ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγοὺς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῴους ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέστησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσῃ And. fr. VII. 5. τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς οὐδέν ἐστι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολις Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνυ Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθέ νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρύμενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρύμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρύμενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρύμενοι El. 1095. τὺς κακὺς τιμωρυμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία Sup. 546. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανύργυ Cy. 440. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαι Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενῦ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὺς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κύρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν Hip. 392. τὰν Κενταύρων γένναν ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσῃς φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ὖν τέτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένυς ἰδῦσα καιρίυς σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεὶς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὦ τλᾶμον πὺς Hec. 170. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπυς ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ἁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλᾶμον γύναι Med. 1274. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων Hip. 554. πόλις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ἁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δυλείας τᾶς ὐ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλῆμι. τί τλᾷς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τὺς σὺς προσβλέπειν ἐναντίυς ἐχθρὺς Her. 943. μήποτε τάνδε δυλοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῇς με προδῦναι Al. 276. μὴ τλῇς —φίλυς κτανεῖν Cy. 287. μὲ τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνυς μυρίυς τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἷμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον ὐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίυ—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς ὐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958 ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

χας Μινυῶν, ἃς ἔτλην Her. F. 50 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.

Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup. 947. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημόνως Tr. 40.

Τλήμων. ὡς τάφῳ τλήμων τύχω Hec. 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El. 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. ὦ τλήμονες γυναῖκες Sup. 292. τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921. τἀμὰ οὐχὶ τλήμονα; Or. 1613. τλήμονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημονεστέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημονεστάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέστατον λόγον Hec. 562. τλημονεστάτην πασῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf. Τλάμων.

Τλησίμοχθοι Fr. inc. XCIX.

Τλητός. οὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἄλγος οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόσους —οὐ τλητὸν ὁρᾷν Al. 890.

Τμητός. τμητῶν ἱμάντων Hip. 1245.

Τμῶλος, mons Lydiæ. Bac. 55. 64. 154. et 462.

Τοῖχος. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. τοίχους δεξιοὺς λαιούς τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἔπι Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχου Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec. 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.

Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 817. ἀκουσίως τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.

Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip. 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος An. 885. cf. v. 1116. θεοῦ πατρὸς τόκος (ubi est *filia*) ib. 1255. Αἰγέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον ib. 925. Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀϊλέως τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῆ Bac. 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686. εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. τόκος Οἰνέως Œnei fr. I. 3. ita agni vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2) partus. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11. στεῤῥὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας Med. 1031. οὔ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς ib. 1466. σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους Ion. 869. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη ib. 1108. ἤ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc. LVIII. 3.

Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. αἶ αἶ τόλμας ib. 814. τί τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937. ὦ τόλμης γενναία Al. 744. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703. καταστένω δαΐας τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα Iph. T. 330. ᾤμωξα τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ ib. 862. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας ib. 868. ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλήμων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ἦ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σου ib. 1416. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τὰ μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. ἔκκαυμα τόλμης Fr. inc. VI. 2. τόλμας οὐ καλὰς Hip. 414. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449. κατεῖπε τόλμας Κρεούσης Ion. 1216.

Τολμᾷν. τολμᾷ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333. οἵτινες θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib. 804. σὺ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾷς ib. 1223. ꙋ τολμᾷς ὅσια Or. 825. οἵ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾷ πανυργεῖν ib. 583. ἥτις ꙋδὲ νῦν τολμᾷς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾷς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἢ παιδὶ πατρὸς —τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. et 303. τꙋς πόνꙋς οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνꙋ μέτα eorund. LI. 6. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾷν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ꙋτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπꙋ τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; Med. 695. ꙋκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ꙋκ ἐτόλμησας θανεῖν τꙋ σꙋ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ꙋ πρὸς ἡδονὰς Μꙋσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας ꙋκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἢν τολμήσῃς σύ μꙋ χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾷν τι τολμήσꙋσιν ἐχθρꙋς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἥκꙋσά τꙋ θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικꙋμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομὴ, vel dor. τομά. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνꙋ τομὰς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νꙋς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέꙋ κόρης Tr. 255. τꙋδε τοξεῦσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκεα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρꙋ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὁρῶντας ꙋτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τꙋς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίꙋ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα N. θανόντα Λοξίꙋ τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίꙋ τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρꙋ πέρα Sup. 745. κυκλꙋτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερꙋλκὰ Or. 268. ἑκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων οἰστὸν Med. 634. τόξων μεδέꙋσαν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νική-

ϛαντα Tr. 1210. τόξων χερὶ ψάλλϐσι νευρὰς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 108. cf. v. 158. 165. 173. et 524. μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her. F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392. 942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα ἡλίϐ ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχϐσα Meleag. fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ύνη. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἶργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh. 32.

Τόπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν ϛάξαι τόπον Her. 1041. ἐπεί γε τϐδ' ἐφάπτομαι τόπϐ Hel. 563. Διρκαίων ἐκ τόπων Ph. 1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευε Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρϐμενος Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. ϐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀκϐσας ϐ τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς ϐς γεγωνήσομεν; Ion. 695.

Τόσως. δὶς τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγϐ χλαίνᾳ Cy. 80.

Τρανῶς. ϐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης Hip. 110. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. πρὸς πλϐσίαν τράπεζαν ἵζϐσα Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ τραπέζης ib. 1209. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 4. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487. φονίϐ τραύματος εἴσω Rh. 750. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ϐκ ἔϛ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσῃς χερὸς Her. 684. ϐκ ἂν γένοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρναμένϐς ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. πολλοὶ ἔπιπτον — ἐκ τραυμάτων ib. 1143. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. κάθαιμα τραύματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυμάτιζον—γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr. XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχηλον—τϐ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. τραχήλϐς θερίζων Sup. 716.

Τραχὶς, *nom. urbis.* Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII. 2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B. 40. 2.

Τρέειν, εῖν. Φρυγῶν ϐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσῃς τάσδε ib. 1104. μὴ τρέσῃς τόδε Ph. 1084. cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501. 558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc. II. 1. ϐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι—Med. 1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr. inc. XLII. 3.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. λαιμϐς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T. 1065. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. ἀρὰς τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεννὰς ἡλίϐ διεξόδϐς An. 1087. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοιρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. φῦλα τρία τριῶν ϛρατευμάτων Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμϐσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμϐσα An. 809. et 1058. φρίκῃ τρέμϐσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμϐσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτὴρ χρηϛὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τϐς ἐκγόνϐς οἱ θεοὶ τρέπϐσιν Fr. inc. CXXXIII. ϐκ εἰς τὸ μωρὸν, ϐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα Iph. T. 1322. ϛρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπϐ Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις — ἐτρεψάμεσθ' 'Αργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδϐς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορϐς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μϐσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ϐκϐν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδϐ τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τϐς ἐκείνῳ πολεμίϐς El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ϐτε πόντος, ϐτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθϐντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραϛήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφοιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηϛὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ϐτε δϐλον, ϐτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίϐς τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέφοντα τϐτον τρέφεις Œnei fr. X. τὸ κακὸν ϐδεὶς τρέφων εὖ χρηϛὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτϐς Hip. 367. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα —τρέφεν 'Ελλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφήν σ' ἔθρεψεν 'Ελλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τϐς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρὶς, ἡ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ϐκ ἔϛι τϐ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἥ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφϐ Phry. fr. III. πϐ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὔθηλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' 'Ελλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης 'Ιδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναί νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεϛάτϐ τραφεὶς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βϐσὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς ib. 1190. παλαίϛραις τραφεὶς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ϐ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχϐσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

δράμη καλῶς El. 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνε πέρι El. 1264. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ.τ.λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib. 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμέμενον Or. 876. εἰς στεναγμὸς καὶ γόες δραμεμένη ib. 957.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχύς. κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI.

Τρίαινα, 1) *nom. loci.* Ph. 195. 2) tridens. πληγαὶ τριαίνης Ποντίε Ion. 282. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 52.

Τριαινῦν. θάκες μοχλοῖς τριαίνε Bac. 348.

Τριβαλλοὶ, *nom. gentis.* Epist. V.

Τρίβειν. ε νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρήκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.

Τρίβος. ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.

Τρίβων, 1) peritus, exercitatus. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τε Βακχίε τέτε τρίβων εἰμὶ Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) pallium detritum, cento. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. not.

Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφες Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.

Τρίγονος. Ἀγραύλε κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.

Τριετηρίδες Bac. 133.

Τρίζυγος. τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362.

Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.

Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.

Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.

Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.

Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83.

Τρίοδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεε Sup. 1211.

Τριπάρθενον ζεῦγος Er. fr. XV.

Τρίπηχυς. κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Τρίπες. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπες χαλκόπες Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσε Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.

Τρίπτυχος. λαιμὸς τριπτύχες Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.

Τρίπωλον ἅρμα An. 276.

Τρὶς Med. 250. ἐς τρὶς Hip. 46.

Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.

Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἁμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτες Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204.

Τριταῖος. τριταίαν ἐσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταίαν καρύσσεσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.

Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.

Τρίτατος, vocab. poët. i. q. τρίτος. τριτάταν ἁμέραν Hip. 135.

Τριτοβάμων. ἁ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρε Tr. 275.

Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτε Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἅρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.

Τρίτων, *nom. propr. dei marini.* Cy. 262.

Τριτωνιὰς λίμνη Ion. 872.

Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Τροία, notissima urbs, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.
Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζήνιαι ib. 710. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095.
Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.
Τρομερός. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.
Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμȣ παῦσαι Her. F. 627.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτȣ̃ στήσομαι An. 764. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἱδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.
Τροπαῖος. ὦ Ζεῦ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.
Τροπή. ἐν τροπῇ δορὸς Rh. 82. cf. v. 116. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.
Τρόπις Hel. 418.
Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. θατέρȣ τρόπȣ Med. 304. et 808. ἑκȣσίῳ τρόπῳ ib. 751. ȣ̓ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τἀνδρείȣ τρόπȣ El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρȣ́μενος τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ȣ̓χ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ ȣ̓δεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. ȣ̓χὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίστασαι τȣ̀ς ἐμȣ̀ς τρόπȣς Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπȣς Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ȣ̓χὶ πρόσφορον τρόποις ib. 338. τȣ̀ς τρόπȣς δȣ́λȣς παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ̃ τρόποι τοιοίδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τȣ̀ς τρόπȣς ἁπλȣ̃ς ἔχειν ib. 927. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλȣς τρόπȣς; Tr. 67. φίλον διδȣ̃σα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἵδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμȣ̃ τρόπȣς πατρὸς δικαίȣ Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιȣ̃τοι El. 1117. δεῖ ȣ̓ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπȣς Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. παρθένȣ τρόπȣς ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.
Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδȣ̀ς Ion. 852. γάλακτι ȣ̓κ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.
Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.
Τροφή. δȣ̀ς τροφὴν καρπȣ̃, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ȣ̓ρανȣ̃ σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῆν Inus fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρȣσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τῆς ὑποστάσης τροφὰς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρȣ̃δοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίȣς τροφὰς ἠλᾶτο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίȣ ib. 1013.
Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναȣ̀ς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφὸς, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκϐρὸν Her. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμϐ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἁπάντων γᾶ τροφὸς Ph. 693. ἥδε τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφϐ Iph. T. 835. ὦ νὺξ—χρυσέων ἄϛρων τροφὲ El. 54. ϐ πεδοϛιβὴς τροφὸς St. fr. III. 3. vid. not. ἥδε μοι τροφὸς Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφϐς Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίϐ Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσϐσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτϐ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτϐς An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλϐ Her. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκϐ Hel. 1488. τροχοὶ ἐπῄδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπῄδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾶν. ἆρ' ϐ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφὴ, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεϛῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχϐσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφάς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 581. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. præs. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχϐ σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἅλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.

Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρωϊάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.

Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχϐντι Τρωϊκῷ ϛρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ϛρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῇσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita *imperf.* ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει ϛεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίϛυ τῦδε τυγχάνω ξένυ ib. 562. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνυσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her. F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὅσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. πνευμάτων ὑ τυγχάνων Iph. T. 15. βιαίων τυγχάνυσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχάνον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, casus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr. XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip. 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr. 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180. λυτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδυ Al. 946. εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406. νικηφόρυ δώρυ τύχοιτε ib. 1558. ὡς τύχοι νόϛυ ϛρατὸς ib. 1603. cf. Iph. T. 1003. ὗτ' οἴκτυ τύχοι Tr. 731. Ἀχαιῶν πρευμενεϛέρων τύχοις ib. 734. εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel. 706. ὡς τάφυ τύχω Hec. 47. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω χθονὸς πατρῴας Ph. 1458. συμφορᾶς τύχῃ Iph. A. 1373. πολλῆς αἰδῦς καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ Her. 461. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ἣν τύχω σωτηρίας ib. 1307. πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν Hec. 374. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν ib. 1280. ὥσθ', ἃ βύλομαι, τυχεῖν Ph. 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγυ τυχεῖν Epist. IV. τίνος πότμυ τυχών; Hec. 773. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ ib. 793. τυχὼν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλυ τυχὼν σωτῆρος Al. 669. νόϛυ μήποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. cf. Hec. 541. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. λευσίμυ δίκης τυχὼν Bac. 356. ἀνδρὸς ἀνοσίυ τυχὼν ib. 613. εὐβυλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δορὸς ποίυ τυχών; Her. F. 540. ἐρημίας τυχὼν El. 510. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχών; Dan. 9. γῇ τυχῦσα καιρῦ θεόθεν Hec. 593. χείματος ἀγρίυ τυχῦσα An. 750. τίνος φόβυ τυχῦσα; ib. 1057. συμφορᾶς κακῶν τυχῦσαν, οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν Iph. A. 1337. μακαριωτάτας τυχῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. πρόφασις ἡ τυχῦσα Fr. inc. XXVII. 2. τεύξεται τῦδε Hec. 42. cf. Med. 351. τεύξεται θυμυμένων An. 743. ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995. εἰ πλυσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. etc.

Τυδεὺς, dux Græcorum adversus Thebas, et pater Diomedis, qui Trojanæ expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag. fr. XVIII. 2. et Œnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβυ Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. ὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένυς τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβυ φανεὶς Hec. 37. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμβυ κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς Hec. 94. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. πρὸ τύμβυ (i. e. ante mortem) σ' ὁρῶσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον (de sene homine) Med. 1209. cf. Her. 168. τύμβον κατόψει ξεϛὸν Al. 839. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεί μοι τύμβος ὑ χωσθήσεται Iph. A. 1443. cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα δεινὸν τύμβυ Hel. 554. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμβον κοινὸν ἔλαχον Er. fr. 1. 38. τύμβῳ ὐδεὶς πιϛὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. τύμβυς ἀνασπῶν Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἴρεσθε τἀπιχώρια—τύμπανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Τυνδάρειος. *τὸν Τυνδάρειον ὅρκον* Iph. A. 391. *οἱ Τυνδάρειοι κόροι* Hel. 136. *τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς* Or. 374. et Iph. T. 5. *ἡ Τυνδάρειος παῖς* Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. *ὦ Τυνδάρειον ἔρνος* Tr. 761. *Τυνδάρειον ὄνομα* Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρὶς, filia Tyndarei, interdum *παῖς* vel *κόρη* additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. *ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος* Tr. 1196. *ὄφεος ἀλλάξει τύπον* Bac. 1329. *νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον* Her. 858. *σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις* Ph. 1137. *τύποι σφενδόνης χρυσηλάτȣ* Hip. 862. *χρυσοκολλήτοις τύποις* Rh. 305. *χρυσέων ξοάνων τύποι* Tr. 1074. *γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπȣς* Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. *διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με* Ion. 766. *τυπτόμενος* Cy. 641. *εἰς καιρὸν τυπεὶς* An. 1121. *πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς* ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. *νέα τυραννεῖ* Med. 967. *τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν;* Hip. 1013. *τυραννεῖν τῶν κακιόνων* Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. *πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς* Her. F. 29. *ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν* Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. *τυραννεύων χθονὸς* Hel. 792. *γαίας τυραννεύσȣσιν δικαίως* El. 877.

Τυραννικός. *δόμος τυραννικὸς* Med. 740. *ἐκ τυραννικῶν δόμων* Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. *εἰς θρόνȣς τυραννικȣ̀ς* Ion. 1572. *τυραννικαὶ στέγαι* An. 883. *λῆμα τυραννικὸν* Med. 348. *τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν* Dic. fr. III. *πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς* Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. *ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς* Ph. 486. cf. v. 509. *ȣ̓ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα* ib. 526. *τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν* ib. 527. *τί τὴν τυραννίδα—τιμᾷς ὑπέρφευ* ib. 552. *κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν* Hip. 1020. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι* Al. 287. *ἥβησας ἐν τυραννίδι* ib. 657. *δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι* Sup. 446. *σῆς τυραννίδος χάριν* Iph. T. 681. *τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος* Rh. 165. *ȣ̓ σῆς ἐρῶμεν πολυόχȣ τυραννίδος* ib. 166. *μικρᾶς ἐκ τυραννίδος* ib. 406. *πολλῆς ἄρχω τυραννίδος* ib. 484. *'Ασιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρȣς τυραννίδ' ἕξειν* Tr. 928. *ȣ̓ τυραννίδι* ib. 934. *τῆς ἰσοθέȣ τυραννίδος* ib. 1169. *Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι* Bac. 43. *ȣ̓ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω* Her. 424. *τυραννίδος τῆς μάτην αἰνȣμένης κ. τ. λ.* Ion. 621. *τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος* ib. 710. *'Ασιήτιδος τυραννίδος ὄλβος* Her. F. 644. *ἀξίȣς τυραννίδος* Æol. fr. XX. 2. *τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται* Ar. fr. IX. 1. *οἳ τυραννίδι χαίρȣσιν* Aug. fr. VII. 1. *ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα* Dan. fr. VIII. 4. *ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος* Dic. fr. XIV. 7. *μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ* Œd. fr. IX. 1. *ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν* Fr. fal. cit. II. 1. *ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ* Fr. inc. XLV. *τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη* Fr. inc. B. 34. 2) plur. *δίπτυχοι τυραννίδες* An. 473. *ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργȣ* Her. F. 474. *ȣ̓τε τυραννίδες χωρὶς πόνȣ γένοιντ' ἂν* Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. *Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν* Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. *τύραννον Βιστόνων κατακτανὼν* Al. 1025. *Σθενέλȣ τυράννῳ παιδὶ* ib. 1153. *σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων* Sup. 384. *τίς γῆς τύραννος;* ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. *ȣ̓δὲν τυράννȣ δυσμενέστερον πόλει* Sup. 429. *τύραννον 'Ασιάδος πολυσπόρȣ* Tr. 743. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ* Her. F. 388. *δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν* Antig. fr. III. *τύ-*

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τἀμὰ,—τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννους παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. ἀΐες—τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμου τύραννον ἑςίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. 3) *neutr.* τύραννον δῶμα Hip. 843. ἦμεν τύραννοι, κεὶς τύραννʼ ἐγημάμην Tr. 474.

Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. οὐ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496.

Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210.

Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τόν γε τυρὸν ἤσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ ib. 225.

Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 11.

Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342.

Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359.

Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ένη, sc. χθὼν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac 8.

Τυφλόπους. πόδα τυφλόπουν Ph. 1543.

Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλὸν, τυφλῷ ςείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. καὶ τοῦτο (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199.

Τυφλοῦν. Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα δαλοῦ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφὼς Ph. 1161. τρισωμάτους τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δούλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίςῳ τύχῃ ib. 419. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἴπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίου τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιςος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. οὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273. πλέουσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμȣ̃ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίςοις τύχαις Hel. 1157. ȣ̓δεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῳδὶ, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Ὑάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Ὑακίνθινα ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ὑάκινθος. κώμοις Ὑακίνθȣ Hel. 1485.

Ὑβρίζειν. ȣ̃τοί μ' ὑβρίζȣσ', ὧν πόλις ταννῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζȣσι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανȣ̃σι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεὶς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρȣς ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα ȣ̓δεὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρȣ̀ς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζȣσ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζȣσα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρȣ ὕβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε An. 995. ἤ πȣ νοσȣ̃ντας—ὕβρισεν δόμȣς Iph. T. 930. τίνος σ' ἕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγότων ȣ̓ πώποθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβριζόμην Bac. 1345. ὡς ὑβρισμεθα Cy. 661. ȣ̓ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τȣ̀ς ὑβρισθέντας γάμȣς Ἑλένης Iph. T. 13. ȣ̓κ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Ὕβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ἣ ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. ἀΐεις ȣ̓χ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φονίȣ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες ib. 555. ἀκȣ́σας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθȣ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δȣ́λην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Ὕβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνȣ ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Ὑβριςὴς An. 978. μισεῖ ὑβριςὴν λαὸν Sup. 728. ὑβριςαὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριςὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβριςαὶ ib. 742.

Ὑγίεια. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Ὑγιής. τὰς πρὶν φρένας ȣ̓κ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς εὐναςήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

῾Υγραίνειν. ὃς—ὑγραίνει γύας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνεσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

῾Υγροβόλος. ὑγροβόλες ςαγόνας νοτίες Chry. fr. VII. 3.

῾Υγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὅροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phœn. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ ςαγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

῾Υγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.

῞Υδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον ῞Υδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

῾Υδραίνειν. γᾶν, ἂν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοὰς μέλλω—ὑδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανέμενον ib. 54. πατέρα, λετρὰ πανύςαθ' ὑδρανάμενον χροῒ El. 157.

῾Υδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ένη) Tr. 205.

῾Υδρηλός. κρωσσὲς ὑδρηλὲς Cy. 89. ςαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.

῾Υδρηρός. ςέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

῾Υδρηχόος. πώματος ὑδρηχόε Fr. inc. XIV. 2.

῾Υδροειδὴς Rh. 353.

῾Υδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

῾Υδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

῞Υδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καςαλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. ᾿Ωκεανε ὕδωρ ςάζεσα πέτρα Hip. 121. ᾿Ηριδανε ὕδωρ ib. 737. ᾿Ισμηνε ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπεσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέεσαι ib. 449. δροσώδης ὕδατος νοτὶς Bac. 704. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νείλε λιπὼν κάλλιςον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλέσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον ᾿Ακροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίςων ὑδάτων πατέρα, ᾿Απιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις ᾿Αμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίοις χρόα ἐλέσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀςάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ὄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υἱεύς. τὲς Κρατίνε υἱεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὲς υἱέας Epist. III.

Υἱός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν ἐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέςατος Tr. 987. Φλεγύε υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

῞Υλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

῾Υλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

῾Υλακτεῖν. ἄμεσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

῞Υλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. θηρῷν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτῳ ib. 1219. 2) dor. ὕλα. ᾿Ιδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμε ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

῞Υλλος, filius Herculis. Her. 45. et sæpius.

῾Υλοκόμον νάπος An. 283.

῾Υλεργοὶ Her. F. 241.

῾Υλοφορβοὶ Iph. T. 261.

῾Υμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiæ ipsæ. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. *ὑμέναιοι*, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. *ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν* Or. 557. *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν* ib. 1210. *Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι* Ph. 829. *φονίοις ὑμεναίοις* Hip. 552. *ὦ τλᾶμον ὑμεναίων* ib. 554. *συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους* Al. 580. *σὺν ὑμεναίοις* ib. 919. et *ξὺν ὑμεναίοισιν* Iph. A. 693. *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος* Al. 925. *εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων* Sup. 1026. *παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους* Iph. A. 123. *Πηλέως ὑμεναίους* ib. 1079. *Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν* Iph. T. 367. *εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;* Bac. 1272. *ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν* Her. F. 10.

Ὑμὴν, *i. q.* *Ὑμέναιος*, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. *μοῦσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ* Iph. T. 185. *Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν* ib. 367. *ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ χήρυϊ—ἀηδονὶς* Rh. 548. *παιᾶνα—ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας* Her. F. 688. *ἐμὲ ὑμνῶν* Epist. III. *λήξουσιν —τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι* (pro *ὑμνοῦσαι*) *ἀπιστοσύναν* Med. 423. *Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος* ib. 543. *τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω* Her. F. 355. *Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι* Iph. T. 1457. *θρήνοις σ' ὑμνήσομεν* Rh. 976. *Μοῦσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ* Tr. 385. *Διόνυσον ὑμνήσω* Bac. 72. *πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι* Tr. 361. *οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μούσαις* ib. 1244. *πάλαι ὑμνηθὲν* Ph. 441. *ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις* Ion. 1590.

Ὑμνοποιὸς, *ὁ*, Sup. 180. *ἡ*, Rh. 651.

Ὕμνος. *ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνον ἀρσένων γέννᾳ* Med. 427. *ὕμνον Ἀσιήταν* Iph. T. 179. *ὕμνους ἐπὶ θαλίαις—εὕροντο* Med. 192. *Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν* Hip. 56. *τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα* Al. 360. *ἐν ἀλύροις ὕμνοις* ib. 449. *τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν* An. 477. vid. not. *τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν* Iph. T. 454. *καινῶν ὕμνων ᾠδὰν* Tr. 512. *ὕμνοισι χορὸν* Hel. 1361. *ἰαχᾶς ὕμνων* Ion. 499. vid. not. *ὕμνους εὐαχήτους* ib. 884. *ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα* ib. 1091. *τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει* Her. F. 695.

Ὑμνῳδεῖν. *Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς* Ion. 6.

Ὑμνῳδία. *τίν' ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν* Ion. 682. *μακαρίαις ὑμνῳδίαις* Hel. 1450.

Ὑμνῳδός. *ὑμνῳδοὺς κόρας* Her. F. 394.

Ὑπάγειν. *ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων ἐπὶ κῶμον* Cy. 505. *τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα;* Hel. 832. *ὕπαγ' ὦ, ὕπαγε* Cy. 52. *ᾧ σ' ὑπήγαγον* An. 429. *εὖ μ' ὑπηγάγου* ib. 907. *παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα* El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. *φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων* Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὕπαι, poët. pro *ὑπό*. *σῶν τέκνων ὕπαι* El. 1187.

Ὑπαίθριος. *ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου* An. 226.

Ὑπακούειν. *ὑπάκουσον* Al. 401.

Ὑπαλλαγή. *γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς* Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. *ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν* Sup. 398.

Ὑπάργυρος. *ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς* Rh. 970. *ὑπάργυρος πέτρα* Cy. 293.

Ὕπαρνος An. 558.

Ὑπάρχειν. *ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν* Her. 182. *τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει* Her. F. 695. *πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει* Fr. inc. CLI. 4. *παίδευμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει* eorund. CLXV. 2. *οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;* Rh. 633. *εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν* Her. 352. *πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ* Æol. fr. XX. 3. *θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας* Hec. 1229. *μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν* An. 273. *τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς* Her. F. 1169. *χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον* Epig. IV.

Ὕπαρχος. *φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς* Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. *ποῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;* Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. *τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ* Her. 217.

Ὑπασπιστής. *ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν* Ph. 1219. *ὑπασπιστῶν τις βασιλέων* Rh. 2.

Ὕπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ὕπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ὑπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ὑπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Epist. V. ὑπείδω τῦθ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο ςρατὸν Sup. 694.

Ὑπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327.

Ὑπεῖναι. ὑπὼν κάλλος Phaëth. fr. IV. 3. ὑπῦσιν ἀςοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τῦδε El. 1036.

Ὑπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τῦσδε τὺς αὐτὺς λόγυς Sup. 1170. ὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ὑπεκδῦναι. πόνυς Τρωϊκὺς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ὑπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβῦσα Her. F. 997.

Ὑπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλυς ἐς οἴκυς An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ὑπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθυ An. 69. conf. v. 310.

Ὑπεκτρέχειν. ἣν τὰ τῦδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἣν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἣν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν ςόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὺς ὑπεκδραμῦμενοι Ph. 880.

Ὑπεκφεύγειν. πολλὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγυς Sup. 565. ἄταν ὐχ ὑπεκφεύξεται Med. 989.

Ὑπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ὑπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ὑπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ὑπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ὑπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη ςρατῦ δίχα Ph. 1474.

Ὑπὲρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκυ παντὸς Or. 672. τῶν θανυμένων ὕπερ ib. 967. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὕπερ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίςων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. ὑπὲρ παθέων Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σῆς ἁμαρτίας ὕπερ ib. 317. ὑπὲρ τέκνυ ib. 411. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ξένης ὕπερ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὕπερ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καςαλίας ῥεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίςων ὕπερ Tr. 370. ὑπὲρ τεκέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὕπερ ib. 619. νεφέλης ὕπερ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὕπερ Her. F. 293. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. φρονῦσιν ὐδενὸς, ἤτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων ςρατῦ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κάρα Or. 497. κεδρωτὰ πας άδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγκόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλυ ῥοὰς, ὑπέρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνῦ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ ςόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ὑπεράγαν Med. 627.

Ὑπερακρίζειν. πέτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ὑπεραλγεῖν. μή τι πάθηθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῆσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Ὑπέραντλος. χαλεπᾶ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾶ Hip. 767.

Ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 192.

Ὑπερβαίνειν. ἐχ ὑπερβαίνεσι τείχη θεοί; Bac. 653. ἔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων Ph. 1187. δόμες ὑπερβαίνεσα, Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ἐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάφρες ὑπερβὰς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.

Ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκε τεδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων ςρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλέσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1383. τάδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἣν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρες Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμε τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχες Τρώων Rh. 844. ἐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ἐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.

Ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕςερος τε πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανεργος ἔςαι Hip. 939. πῶς—κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ἐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγεσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργαςαι φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.

Ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδεναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.

Ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὄμμ' ὑπερσχὸν Ἴτυος Ph. 1393.

Ὑπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

Ὕπερθε, vel ὕπερθεν. μόχθων ἐκ ἄλλος ὕπερθεν Med. 652. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὕπερθε ἄρκτος ςρέφεσ' ἐραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. ἐχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλεσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανὼν ib. 1097. et 1323.

Ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ Hec. 823.

Ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.

Ὑπερκότως Her. F. 1087.

Ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.

Ὑπερμέτρως. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.

Ὑπερορρωδεῖν. ὑπερορρωδεσ' (i. e. εσα) ἐμε Sup. 344.

Ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.

Ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτες Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.

Ὑπερτείνειν. κνεφάλλε ἐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρᾳ κύκλον El. 1257. ἢν τολμήσῃς σύ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.

Ὑπερτελὴς Ion. 1549.

Ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρέων μαςὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλεσ' ἄνω Hec. 1010. θερμὴ—φλὸξ, ὑπερτέλλεσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τὲς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς Ph. 1014.

Ὑπέρτερος. κακὸς οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους ib. 921. οὔτε πυρὸς, οὔτ' ἄστρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

Ὑπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσούσδε ναύτας Hel. 1540.

Ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.

Ὑπέρφευ, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321.

Ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

Ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.

Ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτοὺς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγὴ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

Ὑπέχειν. μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν Ion. 1372. δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

Ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. οὐκ 'Αργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

Ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44.

Ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κἀμοὶ Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετείτω τόδε El. 649. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ἤτοι πάντ' ἐγὼ ξυνήσομαι πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν Rh. 153. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ Med. 588. ὑπηρετοῦν χαίρουσιν Ion. 639.

Ὑπηρέτης Hip. 1397. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης Ion. 986. δίδου χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην ib. 892. ὑπηρέτην ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. ὑπηρέται κακῶν Hel. 560.

Ὑπηρέτις. δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν Iph. A. 322.

Ὑπηχεῖν. ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

Ὑπίλλειν. οὐρὰν ὑπίλλουσ' (i. e. ουσα) ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Ὑπισχνεῖσθαι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕστερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

Ὑπνοδότειρα Or. 175.

Ὕπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἄργει Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνου Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερὸν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

Ὑπνοῦν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

Ὑπνώδης Her. F. 1050.

Ὑπνώσσειν Or. 173.

Ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὕπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὕπο Or. 232. ὑπ' οἴκτȣ Ph. 964. ἡδονῆς ὕπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὕπο Al. 740. ἀληθείας ὕπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βȣλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. τȣ̃ νόμȣ ὕπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετȣ̃ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὕπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδȣ̃ς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασȣ̃ Ph. 214. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἤπατι ib. 599. βαρβάροις ὕπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δȣ́λειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὕπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπȣν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ὑπογράφειν. εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ 'μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ὑποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἁμίλλαις Rh. 364.

Ὑποδέχεσθαι. βȣληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. ȣ̓δ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἱκέτας ὑποδεχθεὶς ib. 757.

Ὑποδοχή. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων Iph. A. 1229.

Ὑπόδρομος. ἴχνȣς ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾷον αἰδȣ̃ς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ὑπολείπειν. κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σȣ̃ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ȣ̓κ ἔσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μή σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τȣ̀ς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ὑποπέμπειν. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον Hec. 208.

Ὑποπίπτειν. δίκα—ὑποπεσȣ̃σ' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

Ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρȣς νεοσσȣ̀ς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλȣ̃τος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

Ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.

Ὕποπτος. ὕποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τάδ' ἦν ὕποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.

Ὑπόροφος. ὑπόροφον βοὰν Or. 147.

Ὑποῤῥάπτειν. τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον Al. 540.

Ὑποσπᾶν. οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.

Ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.

Ὑποστατός. θεὸς, θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν Sup. 737.

Ὑποστέλλειν. οὐχ ὑποστέλλῃ (2 sing. præs. med.) λόγῳ Or. 606.

Ὑποστρέφειν. πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποστρέψας λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.

Ὑπόστροφος. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα Iph. A. 1204.

Ὑποστρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ Hel. 59.

Ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτους λέγειν Or. 913.

Ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.

Ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. ὑποδραμοῦσα Iph. A. 631. et 636.

Ὑπουργεῖν. πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δή μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν Al. 845. τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾶ Her. F. 328.

Ὑποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.

Ὑποχείριος. ὥσθ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.

Ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

Ὕποχος. ὑπόχους καλουμένους Epist. V.

Ὑποψία Hel. 1565.

Ὕπτιος Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Ὑπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοάν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.

Ὑσίαι, *nom. urbis.* Bac. 750.

Ὕστατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον πρὸς στέρνα θῶμαι; Her. F. 485. οὓς ἔλεξας ὑστάτους λόγους El. 1055. ὑστάτην ὄπα Hec. 555. ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. ὕστατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115.

Ὑστερεῖν. ἢν ὑστερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑστερήσομαι Iph. A. 1203.

Ὕστερος. ὑστέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὕστερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι ib. 1174. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων Tr. 13. ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν An. 393. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. ὕστερον *adverb.* Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.

Ὑφαίνειν. ὕφηνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.

Ὑφαιρεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν El. 271.

Ὑφαντός. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφάπτειν. ὕφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.

Ὕφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι Or. 25. ὃ—ὕφασμ' ὕφην' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. *λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ* Ion. 1141. *βαρβάρων ὑφάσματα* ib. 1159. *πολλὰ παρθένων ὑφάσματα* ib. 1418.

Ὑφή. *πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς* Iph. T. 312. *ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς* ib. 814. cf. v. 1465. *ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ* Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. *τῷδ' ὑφήγησαι* El. 664.

Ὑφιέναι. *σῶμ' ὑφεῖσ'* (i. e. *ὑφεῖσα*) *ἀλγηδόσι* Med. 24. *εἴ γ' ὑφήσεις, τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου* Ion. 847. *τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο* Ph. 31. *ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένην* Al. 527. *ὄρνις ὑφειμένη* Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. *ὑφίζανον κύκλοις* Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. *τῷδε ξιφήρης ὑφειστήκει λόχος* An. 1115. *οὐδεὶς ὑπέστη* Ph. 1479. *ἢ τόδ' ὑπέστη* Al. 37. *ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα* Iph. A. 360. cf. v. 530. *τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη* Tr. 415. *μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην* Cy. 199. *ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν* Her. F. 706. *μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον* Sup. 189. cf. v. 345. *σὲ ὑποστὰς* Rh. 375. *ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι* Phi. fr. XIII. 2. *μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς* Tem. fr. XVIII. 2. *τῆς ὑποστάσης τροφὰς* Or. 555. *τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;* El. 983. *τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον* Rh. 157. *κατθανεῖν ὑφίσταμαι* Ion. 1415. *ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος* Her. F. 1349. sq. *ὑποσταθεὶς δορὶ* Rh. 315.

Ὑψαύχην. *εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα* Bac. 1059.

Ὑψηλός. *ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι* Hip. 730. *ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει* Sup. 555. conf. Her. 323. *ἀνὴρ ὑψηλὸς* Hel. 425. *ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν* (in templis) El. 6. *ὑψηλῆς δρυὸς* Cy. 382. *ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ* Iph. T. 97. *τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν* Her. 613. *χρὴ—τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν* Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων *θυμὸς* Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. *ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν* Al. 588.

Ὑψιπετής. *ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον* Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. *κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων* Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. *ὑψιπύργου πατρίδος* Tr. 376.

Ὑψόθεν. *εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν* Tr. 750. cf. Bac. 1109. *μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν*—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. *οὐδ' ηὑγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;* Ph. 407. *κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων* Bac. 1099. *πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ* Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. *ὑψοῦ θάσσων* Bac. 1109. *τὸν ὑψοῦ αἰθέρα* Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν *τοὐφ' ἡμέραν* Cy. 335.

Φαέθειν. *Φαέθων κύκλος ἀελίοιο* El. 465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. *φαεινὸς αἰθὴρ* Fr. inc. CLXII. 2. *φαεινῶν ἀστέρων* Cy. 352. *φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας* Ph. 84. *ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς* Ion. 1516.

Φαεννός. *φαεννὸν αἰθέρα* Bac. 631. *φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες* Rh. 59. *ἔω φαεννὰν* Phaëth. fr. I. 5. *τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους* An. 1087. *ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς* Ion. 1071. *φαεννὰς ἄστρων ὁδοὺς* El. 727. *φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις* An. 1147.

Φαεσίμβροτος. *θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ* Her. 750.

Φαεσφόρος. *ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει* Cy. 461. *ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ* Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. *ὄμμα φαιδρὸν* Med. 1043.

Φαιδρύνειν. *ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν* Hel. 683.

Φαιδρωπός. *ὄμμα φαιδρωπὸν* Or. 892.

Φαίνειν. *ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει* Her. F. 811. *θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς* El. 565. *φαίνουσι* (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. *conspiciendum te das*) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας —δεύτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανοῦμαι—γυνὴ Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. οὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἄστου φανῇ Pli. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. μόλις φανεὶς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς An. 459. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. ὦ χρόνῳ φανεὶς El. 578. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεταί σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἦ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῷν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλαδος φάμα Med. 420. τὰν εὔδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκουσα Tr. 216. δυσφήμους φάμας Hec. 195. στρέφουσι φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἱ. μυστηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανάς γε Βακχίου Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφῖχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτὴρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἄταν Hip. 1289. δίκα φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ξύμβολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κακὰ Ion. 945. φανερὰ θύματα νερτέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν —φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζου δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν ib. 415. οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. οὐμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὦ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὦ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὐΐε βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρε φάος Ion. 1149. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι σαθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίε Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιςον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δραςήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβε Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον corund. LXXV. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀςέων—ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. ςυγε̃μαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. ὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ὕτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρείας ἀνάνδρε φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ.* Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρος, velum, pallium. λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμιτον φᾶρος An. 832. χρυσεόςολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὖτ' εἰς κόλπες κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμε τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδε̃ς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνε μελανδέτε Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii.* An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκεσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νερτέρων Al. 1130. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νὺξ καινὰ φέρεσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνὲς τε̃ θεε̃ τὴν φάτιν Ph. 23. ὅθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. ὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβε φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύεσα ib. 1207. ὕτω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν ἄϊον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλυσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τὅσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὧδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. ἐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρηςὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ᾖ τἄλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιςα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεὶς λόγοις An. 871. φαύλυς μάχεσθαι βυκόλυς ἡγύμεθα Iph. T. 305. μηδείς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῦμαι φαῦλος ὖσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλῃ διαίτῃ Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλῃ Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐςι Bel. fr. XII. 3. φαύλυ χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν ςρατὸν Rh. 285. ὕτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐςὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ὅτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὕδομεν Rh. 769. ὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ὅτοι ῥάδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρύμενος Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίυ ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίυ ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῦτο τῦ θεῦ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἁμέρας—φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἶτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένυς Epig. I. 4.

Φείδεσθαι. τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φείδυ μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φείδυ ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. ὐδ' ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδὼ, *subst.* φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδὼ βίυ Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄςυ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρυσία ib. 609. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ςάχυν φέρει Hec. 593. Ἑκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν —φέρω βοὰν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νὺξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τὺς κρείσσυς λόγυς πικρῶς φέρυσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. τὺς σὺς μύθυς ῥαδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρυσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν ὐ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. ὐχ ἁπλῶς ὕτω φέρω ib. 899. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνὺς λόγυς Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλεὲς

φέρω Hel. 66. *ἐδὲν ἡ σκῆψις φέρει* ib. 1070. *φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας* Her. F. 1321. *τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει* El. 1062. *ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα* Antig. fr. XV. 1. *φέρετε—μυ δέμας* Hec. 62. *ἐναισίμως φέρε* Al. 1080. *φέρειν ὅπλα* Hec. 14. *θεῶν ἱερὰ φέρειν* ib. 804. *φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεςώσας τύχας* Or. 1024. *δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν* Ph. 385. *τὰς τῶν κρατὑντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν* ib. 396. *ὀργὰς φέρειν* Med. 870. *κὑφως φέρειν συμφορὰς* ib. 1018. cf. v. 449. *τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν* Hip. 398. *θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν* Al. 831. *ὃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ* Iph. A. 308. *ναύταις ἦν μέτριος ἦ χειμὼν φέρειν* Tr. 683. *ἐμπύρων μισθὸς φέρειν* Bac. 257. *ὡς ῥᾶςα τἀναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν* Hel. 261. *τῆς τύχης ἴσον φέρειν* Ion. 818. *βάξιν εἰς ὦτα φέρειν* Dan. 55. *εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ* Alcmen. fr. X. *φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως* Œno. fr. III. 2. *θεῶν θνητὸς κόσμον ὀ πρέπει φέρειν* Fr. inc. XXIX. 2. *πρὸς ὀχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων* Or. 30. *λόγυς δυστυχεῖς φέρων* ib. 852. *τραῦμα φέρων* ib. 1487. *σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων* Ph. 97. et 145. *φέρων πημονὰν Ἐριννύων* ib. 261. *ξυμφορὰν φέρων* ib. 1079. *ἀλαὸν ὄμμα φέρων* ib. 1528. *μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν* Med. 242. *ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων* Hip. 118. *Μενέλεῳ χάριν φέρων* Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. *ᾧπερ ἥκεις μορσίμυς φέρων σφαγὰς* Rh. 636. *σοὶ φέρων σωτηρίαν* Tr. 748. *σύννοιαν ὄμμασιν φέρων* Her. 382. *χάρμα σοι φέρων μέγα* ib. 637. *δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων* Hel. 1558. *σῷ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ* Her. F. 1165. *εἰς γῆν φέροντες γῆν* Hyp. fr. IV. 5. *τὸ σὸν οἴκτῳ φέρυσα τυγχάνω* An. 144. *καινὰ φέρυσα φάσματα* Iph. T. 42. *ἔλισσε—ποδῶν φέρυσα φιλτάταν βάσιν* Tr. 334. *φέρυσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι* Epist. III. *τὑτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον* (i. e. *καὶ ἔφ.*) *ζώνης ὕπο* Hec. 762. *ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια* Ph. 1037. *ἔφερε κακὸν ἅλις* (i. e. sat moderate) Al. 910. *δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον* Her. F. 657. b) aor. 1. *ἤνεγκα.* *μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπυς ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν* Iph. A. 800. *πόνυς μυρίυς ὑπὲρ φίλων ἤνεγκε* Her. 333. *ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε* ib. 751. *ἐσκόπυν, ὅπως κάλλις' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν* (sc. *τὸν ἔρωτα*) Hip. 393. c) aor. 2. *ἤνεγκον ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιςά μοι* Her. 699. *πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν* Iph. T. 710. *φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν* Hel. 1298. *πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι* Sup. 920. d) fut. 1. *οἴσω.* *ῥᾷον νόσον μετά θ' ἡσυχίας—οἴσεις* Hip. 206. *οἴσω πένθος ὀκ ἐτήσιον τόδε* Al. 337. *ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὀκ οἴσω διπλᾶς* Iph. T. 688. *φίλτατον ἄχθος οἴσει* Rh. 379. *βαιὸν πένθος τῆς θαλασσίας θεῦ οἴσω* ib. 975. *ῥαδίως αὐτὸν οἴσω* Bac. 640. *αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει* El. 1267. *λῦτρ' ᾤχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς* Hec. 780. 2) med. *ταύταν φέρομαι βιοτὰν* An. 787. *φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος* El. 888. *δόξαν φέρονται τῦ νομίσματος χάριν* Fr. fal. cit. V. 4. *ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον* Hec. 308. *ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι* Rh. 162. *λόγυς ματαίυς, ὅσπερ ἠνέγκω, λαβὼν* Sup. 583. *ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται* Or. 440. *μάχης, ἂν Ἄρης τάχ' οἴσεται* Ph. 260. *δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ* ib. 1540. *ὅτοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται* Med. 45. *εἰ ζαπλύτυς οἴσεται φερνὰς δόμοις* An. 1283. 3) pass. *πᾷ φέρομαι;* Hec. 1075. *φέρομαι Βάκχα νεκύων* Ph. 1496. *μύθοις ἄλλως φερόμεσθα* Hip. 197. *πρὸς τὴν τελευτὴν—φέρῃ* An. 393. *εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ* ib. 730. *οἷ φέρονται πλάνητες* Iph. T. 416. *τί φέρῃ θορύβῳ;* Rh. 15. *ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ;* Tr. 571. *ἀγόμεθα, φερόμεθα* ib. 1310. *εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει* (att. pro *φέρῃ*, *ferris*) Hel. 318. *ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν ὀκ ὀρθῶς φέρῃ* ib. 1658. *ποῖ φέρῃ θυμύμενος;* Her. F. 1246. *δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι* Or. 660. *Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι* Tr. 419. cf. v. 454. *ὕπνυ γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν* Or. 159. *φερόμενος ἥξεις* Bac. 966. *φερόμενοι*

βακχῶν ὕπο Bac. 758. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. σῇ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερνὰς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων φερνὰς διδȣς Αἵμονι Ph. 1581. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. προσθεὶς φερνὰς Hip. 629. εἰ ζαπλȣτȣς οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ Iph. A. 611. μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib. 869. φερνὰς πολέμȣ—λαβὼν γέρας Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352.

Φερτός. δȣλείας τᾶς ȣ̓ φερτᾶς Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. εἰς τȣ̀ς ἀφώνȣς μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. φεύγομεν πάτραν Her. 187. φεύγει λόγον ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ȣ̓ φεύγω ib. 1074. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεῦγ' ἀνόσιον μίασμ' ἐμὸν Her. F. 1233. φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ τέκνα An. 230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 191. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1440. ὑπ' αἰετȣ̃ δίωγμα φεύγων Hel. 21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν Hip. fr. V. 1. φεύγȣσα λέκτρα Tr. 981. μιαιφόνον ȣ̓κ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος An. 335. πῶς φύγω ψόγον; Hec. 1249. cf. v. 384. ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς Or. 1593. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. μόρσιμα ȣ̓ τι φυγεῖν θέμις Her. 615. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν Hip. 1067. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν Her. F. 621. ȣ̓δὲ φευξιῶ φίλȣς Her. F. 628. vid. not. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην Al. 960. ȣ̓χ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας Her. 453. ȣ̓ φευξόμεσθα Or. 1594. πατρὸς ȣ̓ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; Ph. 627. φευξεῖσθε (pro φεύξεσθε: vid. not.) πάντες Bac. 797. ȣ̓δ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλȣ φευξȣ́μεθα Hel. 507. τίνα φυγὴν φευξȣ́μεθα; ib. 1047. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι El. 975. etc.

Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.

Φηλεῖν, vel ȣ̃ν. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλȣ́μενοι Sup. 243.

Φηλήτης. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217.

Φήμη. ἐξ εὐαγγέλȣ φήμης ἀπελθεῖν Ph. 1224. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426. μάλα τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 656. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. τίς φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum plane doricum, φάμα, vid. supra suo loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι ib. 1466. τοιαί νιν προσερȣ̃σι φῆμαι Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκȣσεν Hel. 620. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ib. 1297. τȣ̀ς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII. 2.

Φημὶ, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. τὰ Κασ. λέκτρ' ȣ̓κ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130. τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι Iph. A. 1356.

Φθάνειν. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσȣ̃σα Med. 1169. φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986. φθάνει νιν εἴσω δόμων ὑπεκλαβȣ̃σα ib. 996. ȣ̓ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

ὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—*κατάργματα ὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιυμένη;* Iph. T. 245. *ὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν* Tr. 456. *φθάνοις ἂν ὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας* Her. 721. *ἂν φθάσωμεν* Ph. 982. cf. v. 1286. *ἔφθημεν ὔπω—εἰσπεσόντες ςρατὸν* Ph. 1477. *ἔφθης με μικρὸν* Iph. T. 669. *ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρυς* Her. 121. *πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκυς φθῇ* Or. 1220. *μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα* An. 991.

Φθέγγεσθαι. *πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν;* Hec. 192. *κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ* Fr. inc. CLXXIII. *φθέγγυ* Rh. 11. *οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον!* Hip. 880. *ἀρὰς, ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς* Ph. 478. *ὐ γὰρ τυσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς* Med. 1307. *ὐδὲν ὐδεὶς ἐφθέγξατο* An. 1129. *πρίν τις—ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες* ib. 1148. *ἐφθέγξατο βοήν τινα* Iph. T. 1385. *εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο* Ion. 729. *βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο* ib. 1189. *φθέγξαι* Hip. 300. *φθέγξασθε ταυτὰ* Iph. T. 1073. *περὶ τῦ γὰρ ἄλλυ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;* Or. 1336.

Φθέγμα. *μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι* Hip. 648. *εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι* ib. 1074. *ὖ πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρυμένη* ib. 1215. *φθέγμ' ἔχοντες* An. 925. *φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν* Iph. T. 52. *φθέγματος ᾐσθόμην τῦ σῦ συνήθη γῆρυν* Rh. 608. *φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε* Ion. 561. *φθέγμα ὅσιον εἴχομεν* Her. F. 927. *πτερωτῶν φθέγματα* Hel. 753. *ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα* ib. 1592.

Φθείρειν. *φθείρει σε θεῶν τις* Hec. 58. cf. Ph. 382. *εἰ τἄνδον οἰκυρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρυσιν* Or. 927. *λαῶν φθείρει γέναν* Hel. 1345. *φθείρυσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ* Fr. inc. CLXXXIX. *φθείροντες ἀςῦς* Sup. 234. *φθείρυ* Her. 285. *φθείρεσθε τῆσδε*, discedite ab hac, An. 716. *πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρυ πλάνον;* Hel. 780. *εἰ μὴ φθερεῖ* (2 sing. fut. 1. med. att. pro *φθερῇ*, *nisi discedes*) *τῆσδ' ὡς τάχιςʼ ἀπὸ ςέγης* An. 709. *ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον* El. 234. *ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος* Her. F. 932. *ναυτίλυς ἐφθαρμένυς* Iph. T. 276. *Φρυγῶν ἐφθαρμένων* Tr. 1164. *ποντίυς ἐφθαρμένυς* Cy. 299. *παρθένος φθαρεῖσα* Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. *Φθιάδος αἴας* Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. *Φθιάδα κοπίδα* El. 836. *Φθιὰς*, scil. *γυνὴ* An. 119. *Φθιάδων ἵππων* Rh. 237.

Φθίμενος. *κεῖσθαι φθίμενον* Al. 902. *ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω* Iph. T. 171. *φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος* Tr. 1083. *παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα φθιμένων τινὰ* Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. *φθιμένη* Al. 81. et 278. et dor. *φθιμένα* ib. 93.

Φθινὰς *μηνῶν ἀμέρα* Her. 779.

Φθίνειν. *οἷ φθίνει τύχα Κύπριδος* Hip. 371. *φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ* Al. 201. *θεῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ* ib. 992. *ξηραὶ 'Αμμωνίδες ἕδραι φθίνυσι* El. 735. *ὄλβυ μέτα φθίνυσι* Dan. fr. I. 9. et *ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ* ib. 5. *τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει* Inus fr. XVII. 5. *νέων φθινόντων* Al. 56. *ἔφθιτο πάρος* ib. 416.

Φθιτός. *ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾷν* Hip. 1437. *ἐπὶ φθιτῶν πύλαις* Al. 100. *τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος* Sup. 78. *φθιτῶν αὐδὰν* Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro *ης*. Iph. A. 237. et Tr. 575. *τίς με Φθιωτᾶν ἄξει;* Tr. 187.

Φθιῶτις *γῆ* An. 665. *Φθιώτιδες γυναῖκες* ib. 1048. *πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας* Tr. 1125.

Φθογγή. *μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ* Hip. 418. *φθογγῆς κλύυσα σῆς* Iph. A. 1534. *πάσας φθογγὰς ἱεῖσα* Hec. 338. *φθογγὰς μόσχων* Iph. T. 293. *θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;* El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ὄκυν φθόγγος γ' ὄτ' ὀρνίθων, ὄτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακόσεται θνητῶν παρ' ᾅδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716.

Φθονεῖν. τῦ χρόνυ ὀ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὀ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τοιοῖσιν ὀ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; Ion. 1302. ὀ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῦσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθόνει φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὀ φθονεῖν χρὴ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῦσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μή μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνυσι δυσμενῆ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἴργοις στομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνυ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὀ φθόνῳ χαίρω θηρεύυσα Bac. 1003. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένυς ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὀ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίυ Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτυς χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, *nom. propr. viri.* Φιλάμμονος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανθής. Βακχίυ φιλανθέος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. ὐδεὶς, ὅστις ὐκ ἠγάσθη σῦ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὑτὸν τῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτῦ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. στρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμυς φιλεῖ Iph. A. 1001. ὀ φιλῶ τἄρρηθ' ὁρᾶν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὀ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. ὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅστις ὐκ ἀεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ὀ φιλῶ φρενῦν ἀμύσυς καὶ μεμηνότας ξένυς Ion. 526. ὀ φιλῶ ψόφυς κλύειν ib. 630. φιλεῖς ὄτω φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὀ φιλῦντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν ὐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔστω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῦσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλϐς φιλίας θνητϐς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φιλίϐ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχϐ Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φιλίϐ ςόματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπϐσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἁμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππὸς, *appell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. τῆς φιλίππϐ Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηςῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόϐ φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένϐ ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλϐτος ἅμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπτολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ϐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ ϐδεὶς πιςὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τϐς φίλϐς φίλϐς ἡγεῖσθε ib. 328. φίλϐς τιθέντες τϐς γε πολεμιωτάτϐς ib. 848. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μϐσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλὸξ An. 848. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνϐ θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσϐντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἓν φίλον τόδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσϐ πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλῆθι τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νϐθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ϐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρϐσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ϐτοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ϐ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τϐδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὅ, τι τϐ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφὼ φιλτάτω (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνϐ οἱ φίλτατοι χωρϐσι An. 175. ἄκϐσον τϐσδε φιλτάτϐς λόγϐς Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι ςόμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην ςέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642. δέρᾳ φιλτάτᾳ

Ph. 169. ποδῶν φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med 16. ὦ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τἄχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνόμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὑρὼν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοστέφανος. φιλοστεφάνου κώμου Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοὶ) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχοῦντες Her. 519. μὴ φιλοψυχοῦσα ib. 534. φιλοψυχήσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τοῦτ' ἔχων Her. F. 1407. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X. φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τοῦ σκότους—φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων στέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. οὐ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' οὔ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀκταὶ Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι Med. 1103. φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἑῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾷδε πόλει Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis*. Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλὲψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογερὰν αἰθέρα El. 991. φλογερὸν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμὸς—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τώδ' ἀδελφὼ μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. φλὸξ οὐρανία (i. e. fulmen) Med. 144. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλὸξ οἴνου ib. 761. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρου φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργοῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὁρῶ— δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρσώδη φλόγα πεύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. ἐφέστιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλὸξ ib. 1178. ἵππους ἤλαυνν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοινίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποίᾳ φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεοῦ φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φήμα; Hip. 573. μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας οὐ φοβήσεις Her. 358. οὐ φοβῇ, μή σ' Ἄργος —ἀποκτεῖναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ᾅδην; ib. 1522. κτύπον φοβούμεθα; Ph. 276. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. οὐ φοβοῦμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. φοβούμενον ψόγον Iph. T. 686. κατθανεῖν φοβούμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη πάλαι—Or. 857. τὴν θεὸν φοβουμένη Iph. T. 37. φοβουμένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. οὔπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—στρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῇς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro *masc.* est *fœm.* π. ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβερὰν ὄψιν Hec. 77. φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερὸν Rh. 561. φοβερὸν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ην) Ion. 120. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἵ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσασα ib. 104. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. θανάτου ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβου πλέα Med. 263. et 903. et φόβου πλέως Her. 474. et φόβου πολλοῦ πλέων El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. μετέστημεν φόβου ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. φροίμιον ἄξιον φόβου ib. 895. ὅπως μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. φόβου μεθεῖσα ib. 562. τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα ib. 1498. ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβοῦντες φόβῳ ib. 971. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. φόβου γ' ἔξωθεν εἶ ib. 901. τοιοῦσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβου τοίχους Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβου eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλαίνων Or. 531. εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι ib. 548. φόβων πίστις ἅδε πρώτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. Ἰλίου Φοιβείους ἐπὶ πύργους Hel. 1527. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Ledæ. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. Φοιβήϊος γᾶ Ion. 461. Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro ίκη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενῦς παῖ—Εὐρώπας Cret. fr. II. 1.
Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.
Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1207.
Φοινικοφαής. φοινικοφαῆ πόδα Ion. 163.
Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri*. Phry. fr. II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα ἁβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920. 3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα Ph. 1495. et *adject*. ruber. φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας πέπλϛ Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815.
Φοίνιος. Ἄρην φοίνιον Ph. 1013. et Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα φοινίϛ μάχης Ph. 259. et σῆμα φ. μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med. 864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib. 1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263. φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII. πέσημα φοινίϛ δορὸς Hec. 699. αἵματος φοινίϛ ῥοὰς Sup. 690. cf. Her. F. 1184. φοίνια λέχεα El. 1192.
Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6. Φοινίσσας ἀπὸ νάσϛ ib. 212. Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib. 287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοίνισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib. 1467.
Φοινίσσειν. σφάγια φοινίσσειν Or. 1285. φοινίσσϛσα παρῆιδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 152.
Φοιταλέος. λύσσας μανιάδος φοιταλέϛ Or. 327. ματρὸς ϛρείας φοιταλέϛ Hip. 144.
Φοιτᾶν. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ. Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ ib. 170. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρα ib. 447. φοιτῶσ' ἥβη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ —φοιτῶσι Aut. fr. III. 11. χρόνος—ἀενάῳ ῥεύματι πλήρη φοιτᾷ Pi. fr. III. 2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3. ϛρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not. τϛς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις Hip. 1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356. ϛδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλϛς Her. F. 846.
Φοιτάς. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος Bac. 163.
Φολόη, *nom. loci*. Her. F. 182.

Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴπερ φονεύει τϛμὸν ὄνομα σῷ πόσει Iph. A. 947. συμμάχϛς τϛς σϛς φονεύεις Rh. 840. τί με φονεύεις; El. 1152. φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεύειν Or. 566. Ἑλένην φονεύειν ib. 1130. cf. Or. 1579. βρέφος φονεύειν An. 300. φονεύειν βαρβάρϛς Hel. 1610. ἱκέτιν ϛ θέμις φονεύειν Ion. 1256. φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρϛ δέρην Iph. A. 875. φονεύϛσα δαίμων Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύσῃς Med. 855. φονεῦσαι μητέρα Or. 1665. et Ion. 1515. Σφιγγὸς ἀοιδῦ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275. λέγ', ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193. cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998. Iph. A. 939. et El. 967. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602. φονεύομαι Iph. A. 1317.
Φόνευμα Ion. 1496.
Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf. v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007. et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142. φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf. Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio sensu (nempe *is, qui meum patrem interfecit*, non *interfector patris sui*, ut in duobus præced. locis) dicitur El. 599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγατρὸς Iph. A. 364. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. etc. φονέα χεῖρα Iph. T. 586. et ita etiam *fœm. gen.* usurpatur Hel. 287.
Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153. ἔδειξε μαζὸν ἐν φοναῖς El. 1207.
Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κρᾶτα φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib. 1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόνιον ἀΐδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543. φονίϛ ἀνδρὸς ib. 555. ὄνυχα φόνιον Hel. 1095. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505. φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοὰ Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1317. ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. μάτηρ φόνιος El. 211. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. πρᾶξιν φονίαν ib. 1297. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1304. φόνιαι ψυχαὶ Ph. 1305. φονίȣς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. κοίτας φονίας Rh. 548. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. φονίαισί φάτναις Her. F. 382. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324. ἐπὶ φόνιον αἷμα Or. 1256. cf. Ph. 940. ξίφος φόνιον Ph. 598. ματέρος ἄγαλμα φόνιον Sup. 371. ὀδύνη φονίȣ τραύματος εἴσω Rh. 749. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τὸ φόνιον γῆρας Her. F. 649. ἐν δορὶ φονίῳ El. 476. φόνια λȣτρὰ Hec. 1281. φονίων παθέων Or. 1455. ἄχεα φόνια Ph. 1038. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. δάπεδα φόνια Tr. 540. μȣσεῖα φόνια Hel. 175. τόξοις φονίοις Her. F. 366. ἔργα φόνια El. 1178. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1.

Φόνος. φόνȣ ϛαλαγμοὶ Hec. 241. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνȣ ib. 259. κἀγὼ μετέσχον φόνȣ Or. 32. φόνῳ φόνον λύσει ib. 509. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. δυσκλεὴς φόνος ib. 1133. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον; ib. 1579. cf. v. 1587. εἰς ὄμμαθ' αὐτȣ̃ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνȣ ib. 725. φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. βȣ̃ταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. διὰ φόνȣ οἱ φίλτατοι χωρȣ̃σι An. 175. φόνον βίαιον ib. 1243. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε Sup. 614. sq. τεῖναι φόνον ib. 672. vid. not. ὃν φόνȣ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. φόνος ἐπὶ φόνῳ ib. 197. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέȣσα καὶ φόνον ib. 288. ἐγγὺς ἔϛηκα φόνȣ ib. 720. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω ib. 1223. cf. v. 1230. et 1338. ἔρημα ἄλση—φόνῳ καταρρεῖ Tr. 16. Φόνȣ ἐκπεφυκέναι ib. 764. θήσω φόνον γε θῆλυν Bac. 795. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ȣ̃ριον φόνον Her. 822. ἐκ ταυρείȣ φόνȣ Hel. 1607. φόνῳ ναῦς ἐρρεῖτο ib. 1618. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζȣσαι φόνον Ion. 1114. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40. ϛενάζων φροίμιον φόνȣ ib. 753. αὐθέντῃ φόνῳ ib. 839. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμȣ̃ El. 89. αἷμα μηλείȣ φόνȣ ib. 92. φόνον δικάζων φόνος ib. 1094. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; Fr. inc. CCI. etc. 2) plur. πλεῖϛοι φόνοι An. 451. οἱ ἀρείφατοι φόνοι Sup. 604. φόνȣς τιθεῖσα Iph. A. 1419. δάϊοι φόνοι Her. F. 914.

Φορά. ἐν ψήφȣ φορᾷ Sup. 484.

Φοράδην. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1167. τὸν νεόδμητον ἐν χεροῖν φοράδην πέμπει Rh. 888.

Φορβὰ, dor. pro ή. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I.

Φόρβας, *nom. propr. viri.* Sup. 680.

Φορβὰς, ἡ. ματέρι φορβάδι Bac. 167.

Φορεῖν. τόνδε (sc. θύρσον) Διονύσȣ φορῶ Bac. 496. ὡς ὑπόπτερον δέμας φοροίης Hel. 625. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τȣ̀ς ξένȣς φορεῖν Cy. 126. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορȣ̃ντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐφόρȣν τὰ χρήματα Cy. 231. πηγὰς ποταμίȣς φορȣμένη El. 309. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορȣ́μενος Hec. 29. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορȣμένας—ῥοὰς Sup. 689.

Φορημα βαρὺ Gl. fr. I.

Φορητός. Κύπρις ȣ̓ φορητὸς Hip. 443.

Φόρμιγξ. φόρμιγγι τείχεα Θήβας—ἀνέϛα Ph. 830. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβȣ σύμμολπος Ion. 164.

Φόρτος. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν Iph. T. 1306. ἐν γῇ ὁ φόρτος Phi. fr. VIII. 2.

Φόως, poët. pro φῶς. ἔρρει φόως σκήπτρων Iph. T. 187.

Φραδή. Παλλάδος φραδαῖσι Ph. 671.

Φράζειν. φράζε μοι σαφέϛερον Med. 693. et Peliad. fr. II. cf. Ion. 786. φραζέ μοι χρυσώματα Ion. 1430. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν Ph. 905. cf. v. 916. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμȣ̃ φράσον El. 666. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. ἀρετὴν ἐχȣ́σης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι

Cresph. fr. XV. ὀκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ὀκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον ςρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένες Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῦν. ὀ φιλῶ φρενῦν ἀμέσας καὶ μεμηνότας ξένες Ion. 526. ὀ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαςος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρὴν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδες ib. 104. ὀκ ἔςιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβῶσαν φρένα ib. 969. ὀκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἄναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβῦς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τὺς ξένυς εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτῦς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντυ φρενὸς ib. 327. ἐμῦ ταράσσων φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρὴν τῶν ὀχὶ δύλων ἔς' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέςην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὀ τὰς φρένας (sc. ἁγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβυλίᾳ Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἤνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ Al. 328. τῦ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὀ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὀ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔθιγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέςηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. *1269. ἐμὰς φρένας ὀ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδον ὢν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύςηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηςὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἠπίυς ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκῃ τρέμυσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκᾳ Tr. 183. φρίκᾳ ματρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικῶδες ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαςος φρίσσει Hec. 86. ὀδὲ σκότον φρίσσυσι Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ὀ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτῃ πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας κάρπιμος ςάχυς Sup. 31.

Φροιμιάζεσθαι. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροίμιον (pro προοίμιον). τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. φροίμιον ἄξιον φόβυ Tr. 895. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ὀκ εὐτυχὲς Ion. 753. ςενάζων

φροίμιον φόνυ Her. F. 753. *φροίμιά μοι κακὰ* Hec. 182. cf. Tr. 707. *τὸ σόν μοι ὦδ' ἐν φροιμίοις ἔχει* Hec. 1195. *ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ* Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. *ὀψέ γε φρονεῖς εὖ* Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus *εὖ φρονεῖν* significat *bene sapere, sanæ mentis esse;* sed *bene velle,* seu *benevolum esse alicui,* denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. *φρονεῖς ὀρθά;* Med. 1129. *ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ὐ φρονῶν* ib. 1329. *ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα* Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. *φρονῦσι δήμυ μεῖζον* An. 701. *πλάγια φρονεῖς* Iph. A. 332. *γενναῖα φρονεῖς* ib. 1424. *ὐκ ὀρθῶς φρονεῖ* Iph. T. 1476. *ἀσφαλῶς φρονεῖς* Rh. 147. *φρονῶν ὐδὲν φρονεῖς* Bac. 332. *φρονῦσι κάκιον Ἑλλήνων* ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. *φρονεῖς ὅσια* El. 1203. *φρονῶ, ἃ πάσχω* Antiop. fr. XXIV. 1. *μισῶ, οἵτινες φρονῦσι μὲν, φρονῦσι δ' ὐδενὸς, ἤτε χρημάτων, ὕπερ* Ar. fr. XXV. 2. 3. *ὐδὲν φρονεῖ δίκαιον* Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. *τί περισσὰ φρονεῖς;* Fr. inc. XCVII. 3. *θνητὰ δὴ φρονεῖς;* eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. *μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε* Or. 252. *σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν* Hec. 228. *ἥκυσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν* Ph. 710. *ὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν* Med. 464. *φρονεῖν διδάσκειν* Hip. 920. *τύχῃ φρονεῖν* An. 323. *φρονεῖν ἄμεινον Διὸς* Sup. 504. *μὴ λίαν φρονεῖν* Iph. A. 924. *βέλτιον φρονεῖν* ib. 1011. *ἔξω ἐλαύνων τῦ φρονεῖν* Bac. 851. *ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται* Her. F. 775. *ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε* Æol. fr. IV. 3. *φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὐ χρὴ μέγα* Alcmæon. fr. IX. 2. *τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν* Bel. fr. XXIII. 1. *τὸ λῷϊον φρονεῖν* Hip. fr. VIII. 1. *ὐδὲν ὑγιὲς φρονεῖν* Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. *μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν* Peliad. fr. VI. 2. *δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν* Fr. inc. XXXI. *τὸν εὐτυχῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν* eorund. CCIV. *φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε* eor. CCXVII. 1. *φρονῶν κακῶς* Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. *μέγα φρονῶν* Ph. 41. et Hip. 445. et *μ. φρονῦσα* Or. 806. *ὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν* Ph. 1135. *φρονῦντα γνήσια* Hip. 309. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. *τῦ θεῦ πλεῖον φρονῶν* Her. 259. *ὐ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας* ib. 387. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ* ib. 933. *σιγᾷν φρονῦντα* Æol. fr. IV. 1. *δύλυ φρονῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν* Alex. fr. VI. 2. *δαίμων φρονῶν ἀεὶ* Sis. fr. I. 18. *ἑλικτὰ—φρονῦντες* An. 450. *γνώμῃ φρονῦντες* Antiop. fr. IX. 2. *φρονῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν* Hip. 641. cf. Her. 979. *ἡ φρονῦσα τἄδικα* Hip. 930. *ἧσσον φρονῦσα Μενέλεω* An. 313. *ὐ φρονῦσ'* (i. e. *ῦσα*), *ἃ χρὴ φρονεῖν* Bac. 1121. *τὸ φρονῦν ἕν ἐστι* Sis. fr. I. 23. *φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε* Bac. 1258.

Φρόνημα. *φρονήματος τῦ πρὶν στερέντες* Hec. 622. *ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος* Or. 1198. *ἅμιλλαν ὐκ ἔχειν φρονήματος* An. 213. *ὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας* ib. 611. *φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ* Sup. 862. *φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον* ib. 907. *ἀμαθεῖ φρονήματι* Her. 460. *τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος* ib. 909. *μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη* ib. 926. *εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίυ φρονήματι* El. 371. *φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν* ib. 1201. *φρονήματος χάλα* Fr. inc. XXX. 2. *θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν* Hip. 396. *ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων* An. 164. *τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Her. 388.

Φρόνησις. *ἡ φρόνησις τῦ θεῦ μεῖζον σθένειν ζητεῖ* Sup. 216. *ὅσην ἔχει φρόνησιν* Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἵ τὰς φίλας βλάπτοντες ὀ φροντίζετε Hec. 256. ταὐτὰ φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαυτῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν ἀεί τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλυ Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ὀκ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ὀ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὅπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ὀ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιόμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντὶς ὀκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ξυμπερᾶναι φροντίδ', ᾗ φευξόμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντὶς ib. 1036. cf. Æol. fr. XV. ὀ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ὀχὶ τότο φροντὶς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βαλεύματα Hec. 626. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπυ Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιστέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τῦτο φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φροῦδος ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φροῦδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φροῦδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φροῦδος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη Epist. IV. ὀμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 335. βεβᾶσι φροῦδοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φροῦδα γᾶ Or. 1373. ὅρκων φρόδη πίστις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρόδη (abiit) An. 1051. φρόδη μὲν αὐδή, φροῦδα δ' ἄρθρα μυ κάτω ib. 1079. φροῦδος γέννα Iph. T. 155. φροῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φροῦδαι ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φροῦδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλῳ ἄλλο φροῦδον Tr. 1323. τὰ 'Αγαμέμνονος φροῦδα; Or. 719. φροῦδα τάδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπάσματα—φροῦδά μοι ib. 1188. φροῦδα τἀμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φροῦδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φροῦδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρυρὰν δόμων Or. 1252. φρυρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρυρὰν Rh. 5. φρυρὰ παρ' 'Ακτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρυραῖς κέκασται El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῆσδε φρυρεῖς; Al. 36. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις φρυροῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρυρῶ σῶμ' 'Οδυσσέως τόδε Cy. 686. στόμα εὔφημον φρυρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρύρει μοι, μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλυς El. 1139. προταινὶ τάξεων φρυρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρυρεῖν Hel. 748. φρυρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. θῆλυ φρυροῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρύρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλατον—ἕλικ' ἐφρύρει Her. F. 399. φρυρήσω El. 695. φρυρυμένυ (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρυρήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρυροῦνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρυρύμενος (sc. χρυσὸς) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρυρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ὀδ' ἐφρυρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρυρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων φρύρημ' ἔχυσαι Ion. 511. λόγχας, δεσπότυ φρυρήματα El. 798.

Φρούριον. φρυρίοις φυλασσόμεσθα παν-

ταχῦ Or. 758. φρῦρια λαβόντας Epist. V.

Φρουρός. κείνῳ φρυρῷ παραζεύξασα— δισσὼ δράκοντε Ion. 22. κτανὼν φρυρὺς Rh. 506.

Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojanorum Rh. 357.

Φρύγιος. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυγίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν ἵκυ Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. Φρύγιον ἄςυ Or. 1382. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208. et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140. δείματα Φρύγια El. 457.

Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.

Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678. Ἀντήνορος τῦ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2. ὑ πανταχῦ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII. 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec. 4. 350. et passim. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. cf. v. 1351.

Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.

Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς πύλας Sup. 142. ἀνὰ ςέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 109.

Φυγή. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκύσιον φυγὴν Sup. 151. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. αἱρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι ib. 143. ὑδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δυλείας φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ με φυγᾷ πτώσσυσι μυχῶν; Hec. 1064. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. δυστυχεςάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ, φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3) plur. φυγαῖσιν ὡσίυν (sc. τὸν φονέα) Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV. 3.

Φύειν, vel φῦναι. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ὗτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέφυκα δυστυχῦσι δεσπόταις Hip. 287. τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt) ib. 594. ἀπ' εὐγενῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. ὐ γὰρ ὡὐτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107. ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. το δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῦ κἀγαθῦ πεφυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. Διὸς πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ςέργων Iph. A. 501. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς Bac. 894. τέκνα — ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546. θῆλυν σπορὰν φῦσαι Dan. 13. φῦσαι τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας, i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy. 688. Hel. 86. (ubi πατὴρ additur) et 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3. οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὑ φύσασί σε Ion. 1561. τίς ὗτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνὴ —ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. μὴ κακὸν φῦναι (i. e. *esse*) λέγειν Med. 522. φῦναι (i. e. *gignere*) τυράννυς παῖδας ib. 597. κράτιςον εἶναί φημι, μὴ φῦναι, βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατρὸς ἐκείνου φύντας, οὗ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἁ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἅ σοι φυλακτέα An. 63. et *adverbial.* φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα στρατοῦ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργείου δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες στρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ὦ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρους μοι φύλασσε χερὶ Ph. 845. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄστη φυλάσσετε Sup. 952. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσσετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττουσα Sup. 245. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἡλίου φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάξιν φυλάξων εἶμι Rh. 664. φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐνη) στόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσετ' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν Iph. A. 989. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι Med. 289. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρουρίοις φυλασσόμεσθα πανταχοῦ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, *nom. propr. viri.* Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν δρυὸς φύλλοισι Bac. 684. σῖγα εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν Cy. 385. φύλλοις στέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλόστρωτος. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9.

Φῦλον. ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾷν. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. κόχλυς φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447. ποντίῳ φυσήματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φυσήματα Iph. A. 1114. φυσήματα κρυσταλλόπηκτα Rh. 440. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Φύσις. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδους Med. 103. τῆς Τυρσ. ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 79. cf. Bac. 315. οὐ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρου μέμικται καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικείους φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾷν, poët. pro φυσᾷν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920.

Φυτεύειν. οὗτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3.

Φυτουργός. μὰ—Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος Iph. A. 949. τὸν φυτουργὸν Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεὺς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως πνοὰ λεπτοῦ δόνακος φώνει μοι Or. 146. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνοῦντα, *literæ vocales*, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκούσας Hec. 1115. φωνὴν οὐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.

Φωρᾷν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Φὼς, *masc.* vir, homo. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέου προθανοῦσα φωτὸς Al. 474. θεοσεβῆ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δουλεύειν Tr. 282. οὐ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὔνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίϛε φωτὸς δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλε φωτὸς El. 561. δελῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. φωτὸς κακέργε σχήματ' ἐκμιμέμενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI. 2. φωτὶ ἐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. λεύσσω φῶτε περιπολεν θ' ἡμῶν ϛρατὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. τρόποι κακοβελων φωτῶν Bac. 399. περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κακέργες ἐξαλύξωμεν El. 219.

Φῶς, *neutr.* lux. ὦ φῶς Hec. 435. ἐκέτ' εἶ βλέπεσα φῶς ib. 668. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243. ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταϛῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπεσ' ἠὼς Iph. A. 157. φῶς μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν ἡλίε (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς σεμνὲ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίειν τὸ φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίε ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῷ Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένες Fr. inc. B. 2. 1. etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. cf. Fr. inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1157. φωσφόρες κόρας Cy. 608.

Χ.

Χάζεσθαι. δὶς θανεῖν ἐ χάζομαι Or. 1116.

Χαίρειν. χαίρεσιν ἄλλοι Hec. 427. χαίρεις ὑβρίζεσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf. v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363. ἐδενὶ χαίρεις Hip. 184. τὲς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ἐ χαίρεσι ib. 1340. χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ἐ χαίρειν δοκεῖς; Al. 694. ἔτ' αὐγὰς χαίρω προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλλοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205. χαίρει θαλίαισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν ἐ φθόνῳ χαίρω θηρεύεσα ib. 1003. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσεσι δεσπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ χαίρεσιν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ἐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213. cf. El 1106. τίς ἐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἳ τυραννίδι χαίρεσιν ejusd. fr. VII. 2. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd. fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox salutantium, *salve* et *vale,* Hec. 426. Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. χαιρέτω πόλις Ph. 926. χαιρέτω βελεύματα τὰ πρόσθεν Med. 1044. cf. v. 1048. χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε, χαιρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ. Cy. 362. sq. χαιρόντων (att. pro χαιρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400. Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις ib. 921. λαίφεσι χαίρειν ib. 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac. 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. χαίρων ἴθι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαίρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκε κεχαρημένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτῃ πεφρικὸς Ph. 1128. σείσασα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοστρύχυς El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλύτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοστρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 912.

Χαλὰ, dor. pro χηλή. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔστη, ἢν χαλᾷ πόδα Or. 706. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις ὑδὲ νυθετυμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἀσκὸν Cy. 160. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. χαλᾶτε κλῇθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλυς τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τὺς μαστὺς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τὺς χαλινὺς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 2.

Καλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχέων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ὺς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις ὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτυς Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. ὐδέποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκὶς, *urbs Eubœæ.* Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπὶς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὴς στρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπυς τρίπυς Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῦ Cy. 204. χαλκῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κλῇθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχὴς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, *nom. gentis.* Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῦ Her. 162.

Χάλυβες, *nom. gentis.* Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, *adverb.* Bac. 633.

Χαμαὶ, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς Or. 1491. ὑψόθεν χαμαιπετὴς πίπτει πρὸς ȣ̓̃δας Bac. 1109. ςιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔςησεν εὐνὴν Cy. 385.

Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. λεῖπε χαμεύνας φυλλοςρώτȣς Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος Cad. fr. vers. 2.

Χαρά. ματρὶ ȣ̓κ ἔςιν χαρὰ Hec. 427. ὕπνȣ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. cf. v. 186. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κερτομός με θεȣ̃ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib. 1128. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ȣ̓κ εἰς ἀπίςȣς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 401. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ ib. 879. πολλάκις τὸ λυπȣ̃ν ὕςερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος Hec. 379. ἀνδρῶν—ȣ̓δεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. χαρακτὴρ χρηςὸς Dan. fr. II. 2.

Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσȣ Med. 156. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73.

Χαρίεις. χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; Hip. 1262. χρύσεα χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. ȣ̓ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890.

Χάρις. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII. 2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276. διὰ μακρȣ̃ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; ib. 830. ἐκ τȣ̃ σκότȣς—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χάριν φέρεις ib. 239. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν ἀχάριςον εἰς θεȣ̀ς διδȣ̃σα Ph. 1745. βίȣ χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip. 1408. βέβακεν ὅρκων χάρις Med. 439. σοὶ χάριν φέρȣσα ib. 508. cf. Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν ib. 547. ἄπληςος χάρις γόων Sup. 79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρȣ̀ς ib. 385. πȣ̃ νυχευμάτων χάρις; ib. 1135. χάριν ἀγήρω γ' ἕξομεν ib. 1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A. 555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. sq. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσȣ χάριν οἴνας ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573. διατελεῖν χάριν Her. 435. ȣ̓̃τοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λίγεια λωτȣ̃ χάρις ib. 893. χάριν προδόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib. 1394. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 36. cf. v. 896. χάριν ȣ̓ προλαβὼν ib. 914. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. εὐνομίᾳ χάριν διδȣ̀ς ib. 779. χάριν γηράσκȣσαν ἐχθαίρω φίλων ib. 1223. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V. τȣ̀ς πρὸς χάριν—πονηρȣ̀ς Er. fr. II. 19. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b) plur. χάριτας ἔχων πατρὸς Or. 244. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ib. 453. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς εὐκλείας χάρισιν ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κἀδίκες ὠνεμένη Hel. 908. τε πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκεσι χάριτας κερτόμες Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτε χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr.* Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiæ, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἕνεκα, *causa, gratia*, passim occurrit.

Χαριςήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριςήρια Epist. III.

Χάρμα. διπλεν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τες γόες τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. ἐκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θηρῶν Sup. 282.

Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταςὰς Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.

Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.

Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.

Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.

Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.

Χάσμα. τέθριππον ἅρμα περιβαλεσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph.T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς Her. F. 363. Ταρτάρε εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.

Χατίζειν. ἐ σε χατίζων Her. 466.

Χαυνεν. αἴ μοι λέγεσαι τεσδ' ἐχαύνωσαν λόγες An. 932.

Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμε τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός με ib. 559. χείλεσιν διδες ὀδόντας Bac. 621. εἰς αὐτὸ χείλη—καθῆκαν Ion. 1199.

Χεῖμα. χείματος ἀγρίε τυχεσα An. 749. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.

Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.

Χείμαῤῥος. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέεσαι Tr. 449. διὰ χειμάῤῥε νάπης —ἐπήδων Bac. 1091.

Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.

Χειμών. χειμὼν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὤρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. θέρες τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοὰς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.

Χείρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχεσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. λευσίμῳ χερὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχεσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὁπλίζε χέρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνε χειρὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεὶρ ib. 762. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ ib. 772. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107. βαρβάρε χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. ςρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες —εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δελαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεὶρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἅμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. σ᾽ ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. σοφὸν ἓν βέλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος. ἦδε χειρία An. 412. γυναῖκα χειρίαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρία γ᾽ ἁλἕσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρἕσθαι. μόλις νιν—χειρἕμεθα Iph. T. 330. μ᾽ ὥστε μόσχον χειρἕμενοι ἔσφαζον ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρἕμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσες κακὲς ἐφεῦρον—τῷδ᾽ ὅπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρἕμένης (ubi est *partic. pass.* non *med.*) El. 1168.

Χείρων, *nom. propr.* præceptor Achillis. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit.* deterior. εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρὸς Her. 329. εἴ τιν᾽ εὐφυᾶ—φῶτ᾽ ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ἐδέν ἐςι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐςι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριςος. τὰ χείριςτ᾽ ἐν δόμοις εὑρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μεσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυς. καθ᾽ ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλες ἐῤῥίπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ἐχ ὁρῶ πηγαῖον χέρνιβ᾽ ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιβ᾽ ὡς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ᾽ ἐν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Ph. 666. χερνίβων ἐςήξῃ πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χεῤῥονήσιος. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίε κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν᾽ ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσε τ᾽ ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσες παράλες Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ᾽ ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντε χεῦμ᾽ ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνἕ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπε διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνειος. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρἕ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. ςυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολιὸν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρἕν. ἅλις Πριάμε γαῖ᾽ ἐχήρωσ᾽ Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ᾽ ᾄδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων χθόνιον—ἐδόκεν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἠχὼ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκᾶ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργᾶς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων Ἅιδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρῃϊκίας χθονὸς ib. 36. etc. κᾶφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναύτας, dor. pro ης. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, *nom. propr.* amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρῄκην Hec. 81.

Χῖος, *nom. insulæ.* Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον An. 214. πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι κατάρρυτα ποταμεία Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος οὐδέν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4.

Χλανίδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾶν. πλούτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας—βόστρυχον Cy. 498.

Χλιδή. ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἵ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἦλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λουτροφόρου χλιδᾶς ib. 350. Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ Bac. 154. 3) plur. χλιδὰς πόντος ἥρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2.

Χλίδημα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. στεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ στεφθεῖσα χλόα ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 664. χλοερὰ ῥόδεα πέταλα Hel. 249. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλου βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μόσχοις ib. 734. λαχνῶδες τοῦδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὃς οὔποτ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίας Δίρκας χλοηφόρους Ph. 650. χλοηφόροισιν ἔρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἴνου χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922. et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἄνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔρρει χοὰς θανόντι

πατρὶ Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες ἄγγος Iph. T. 960.

Χοιράς. παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Χολή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν Hec. 1118. ὐδὲ παύσεται χόλυ Med. 94. κινεῖ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐϛ' αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολῦσθαι. Ἥρας ὅδ' ἀγών τις χολυμένης Her. F. 1189. εἴ τι λέξεις, ὧν χολώσεται ϛρατὸς Tr. 730. χολωθεὶς Al. 5. et ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40.

Χοραγός. χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορδή. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ὐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάϛασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν νεβρὸς Al. 586. γάμυς ἐχόρευσαν Iph. A. 1057. Μύσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω Her. F. 871. ἥξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μύσαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεῦ χορὸς Ph. 243. λαβῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει Sup. 75. ἄναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς Her. 892. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; ib. 1027. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ ib. 865. χορὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱϛάναι Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ϛαίην Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. θιάσυς γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεῦ χορὺς κρυφαίυς ib. 1107. ὐ τάδε χοροὶ Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ξυνελθῦσα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορὺς ϛείβυσι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορὺς τραπώμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. ϛᾶσα χορὺς El. 178. χορῶν τητωμένη ib. 310. πέμπυσαι χορὺς ib. 434. ἄϛρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκυς ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρείων χόρτον, ὐχ ἵππων, λέγεις Al. 498. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ὐ δικαίως τῆς θεῦ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄϛυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ὁ θεὺς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, ὃν φόνυ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57.

Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' ὐκ ἔχρησεν ὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράϛῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. ὐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον El. 1267. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ Ph. 961. ψευδῆ ὑπ' οἴκτυ τοῖσι

χρωμένοις (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν ȣ̓κ ἔχω τί χρήσομαι Her. 440. τίς ȣ̓̃ν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμȣ̃; Hec. 976. εἰ ἐμȣ̃ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII. 1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τȣ̃δέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. ȣ̃ χρείᾳ πόλεις πολλαὶ διώλοντο ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρȣ φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἶ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὤν, ȣ̓δὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειῶ. πάντων χρειοῖ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν ȣ̓κ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέȣς ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCV.

Χρεὼν, 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὃ χρὴ, ȣ̓δεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις· ȣ̓ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῄζειν. 1) velle, cupere. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τίς χρῄζει λέγειν; Or. 883. ἴθ', ὅποι χρῄζεις Tel. fr. III. 1. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ἐὺς ὁ χρῄζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρῄζȣσα Hec. 347. εἰ τὸ χρῇζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῇσαι (imperat. med.) πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191. etc. 2) χρῄζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα μαστεύȣσα; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. cf. An. 181. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τȣ̃ βίȣ Sup. 953. σκαιόν τι χρῆμα πλȣ̃τος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δȣ̃λος Hec. 865. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέβαιος, ȣ̓ τὰ χρήματα ib. 941. ȣ̓δὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων ȣ̓́τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. ȣ̓κȣ̃ν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. ȣ̓χὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. ἐπίσταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ȣ̓δὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεᾶ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βϑλεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτϑ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω ϑδὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ἔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρήσωνται τύχῃ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ϑκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ϑδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρήσομαι Ion. 444. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ϑ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τϑ κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέχρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ἥκεις τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένϑς Med. 347. βορᾶς κεχρημένϑς Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελήσων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ϑδέν γ' ἄχρηστον, ϑδὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔστιν ὅπϑ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σώφρονος ἀπιστίας ϑκ ἔστιν ϑδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam. Œd. fr. VI. 1. λέγει ἥδε χρησιμώτερα πρὸς—ξυμφορὰν Hip. 482. χρησιμωτάτη θεῶν Ph. 789.

Χρῆσις. φίλων χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδϑσα χρησμὸν ib. 645. νῦν χρησμὸς Λοξίϑ περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεϑ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμϑ μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίϑ ib. 1028. ϑ χρησμὸν ἠρόμην θεϑ ib. 1038. χρησμϑς ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. χρησμῶν ἀοιδϑς Her. 404. et χρησμῶν ᾠδϑς ib. 489. χρησμῶν ἀκϑσας ib. 474. εὐτέκνϑς χρησμϑς Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίϑ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. Φοίβϑ παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηστηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τϑ θεϑ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπϑσα Ion. 1320. χρηστήριον τϑνομα Hel. 828.

Χρηστός. ὁ ἐσθλὸς — χρηστός ἐστ' ἀεὶ Hec. 598. χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νϑν διδάσκαλον ἔχϑσα χρηστὸν ib. 648. λόγῳ χρηστῷ Her. 555. χρηστὸς ἀνὴρ ib. 999. χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ϑκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτὴρ χρηστὸς Dan. fr. II. 2. ϑκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακϑ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρηστϑς λάβωσι, χρηστὰ βϑλεύϑσ' ἀεὶ Or. 771. cf. v. 907. χρηστοῖσι δϑλοις Med. 54. et Bac. 1027. πϑ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. χρηστῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότας χρηστϑς λαβεῖν Me-

leag. fr. VIII. 1. παῖδες χρηϛοὶ ejusd. fr. XIII. 3. χρηϛοῖς ὁμιλȣ̃ντα Fr. inc. LXII. 2. γῆ χρηϛὴ Hec. 594. γυναῖκα χρηϛὴν Iph. A. 750. φρένας χρηϛὰς Antiop. fr. XIX. 2. μὴ μόνος τὸ χρηϛὸν ἀπολαβὼν ἔχε Or. 451. χρηϛὸν βȣ́λευμα Sup. 439. ὡς δή τι δράσων χρηϛὸν Hel. 1044. τὸ κακὸν ȣ̓δεὶς—χρηϛὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. εἴτε χρήϛ' ἔδρασε, χρήϛ' ἔδει λέγειν Hec. 1189. τὰ χρηϛὰ ἕκαϛ' ἔχει φίλȣς ib. 1227. τὰ χρηϛὰ πράγματα ib. 1238. τὰ χρηϛὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. τὰ χρήϛ' ἐπιϛάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν, ȣ̓κ ἐκπονȣ̃μεν δὲ Hip. 380. χρηϛὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. πλείω τὰ χρηϛα τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. χρήϛ' ἐπικρύπτειν φίλοις ib. 296. χρηϛὰ ȣ̓ κολάζομεν ib. 575. πολλὰ χρήϛ' ἐμȣ̃ κλύειν Hel. 1463. τὰ τȣ̃ θεȣ̃ χρηϛὰ Ion. 1374. χρηϛὰ τέκνα El. 370. φθείρȣσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Χρηϛότης. χρηϛότητ' ἠσκηκότα Sup. 872.

Χρίειν. ἱμέρῳ χρίσασα (sc. τόξα) Med. 635. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα ib. 789.

Χρίμπτειν. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. γένασι δεσπότȣ χρίμπτων An. 530. ȣ̈τις ἀϛῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται ϛρατεύματι Rh. 644. πόδα χριμπτόμενος ἐναλίῳ κώπᾳ Hel. 533. νεκροθήκης ȣ̓ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 19. τείχεσι χριμπτομένα (dor. pro ένη) Ph. 816. ἐχριμπτόμην Κύκλωπι Cy. 405.

Χριϛός. χριϛὸν φάρμακον Hip. 516.

Χροιὰ, vel χροία. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. λευκὴν χροιὰν ἔχεις Bac. 457. ϛεφάνων ȣ̓ μία χροία Cy. 515.

Χροΐζειν. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Χρονίζειν. ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις Cresph. fr. IV. 3. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. χρονίζοντος πατρὸς Her. F. 930. ἐχρόνισ' (i. e. ισα) ἐν ᾅδȣ ib. 619.

Χρόνιος Or. 738. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις ib. 485. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα Ph. 370. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. cf. Rh. 559. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας Hel. 572. cf. v. 650. it. Ion. 403. et El. 1157. χρόνιοι ἥκȣσιν Iph. T. 258. χρόνιος ȣ̓σ' ἐκ δωμάτων An. 84. cf. Sup. 91. χρόνιος εἶ κατὰ ϛέγας Hel. 1041. εὐτεκνίας χρονίȣ κύρσαι Ion. 470. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. χρονίαν σ' ἐσιδὼν ib. 1308. δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. 1. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. ὦ χρόνιον ἱϛῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων Ph. 14. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. χρόνια νίπτρα Hel. 1400. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα ib. 304. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. χρόνια, *adverbial.* χρόνια πεσὼν εὐνάζεται Or. 152. χρόνια ἦλθες Hel. 1248.

Χρόνος. τȣ̃ χρόνȣ ȣ̓ φθονῶ Hec. 238. cf. Bac. 818. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 55. cf. Her. F. 702. ἄγαμος—βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς ib. 787. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. ȣ̓δὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν; ib. 1051. χρόνος μαλάξει σε Al. 382. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον ib. 716. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20. δαρὸν χρόνȣ πόδα Bac. 887. cf. Alex. fr. I. χρόνῳ (i. e. sero tandem) τἄμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; ib. 941. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. τȣ̃νομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον ib. 830. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ ib. 1582. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. ὦ χρόνῳ φανεὶς ib. 578. ἐξ ἐμȣ̃ γ' ἔχῃ χρόνῳ ib. 579. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. παῖδα χρόνȣ Antiop. fr. III. 1. ὁ ȣ̓δενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. τῇ νόσῳ διδȣ̀ς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. etc.

Χροῦς. μή τις ἅψηται χροὸς τȣ̓μȣ̃ Hec. 548. ὡς διεμοιράσω χρόα ib. 718. cf. v. 782. ἵνα διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα ib. 1126. τοκέων τέμνειν

παλάμᾳ χρόα Or. 819. μή με — ὀ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἄνπερ κόσμον ἀμφιθῇ χροῒ Med. 787. αἷμα ἐκ ἑνὸν χροῒ ib. 1175. cf. Cy. 407. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδες ἅπτεσθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλέσατο Al. 157. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ῥίπτε—ἀπὸ χροὸς—ἱερὲς ςολμὲς Tr. 257. ἁγνὴ χρόα ib. 453. περὶ τρυχηρὸν χρόα ib. 496. ἃ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,—πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. παρῆει ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς Hel. 1095. τί πέπλες μέλανας ἐξήψω χροὸς ib. 1202. λετροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. λετρὰ πανύςαθ' ὑδρανάμενον χροῒ El. 157. δυσείματος χρόα ib. 1107. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2.

Χρυσανταυγής. πέταλα χρυσανταυγῆ Ion. 890.

Χρύσασπις Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβόςρυχος. χρυσεοβόςρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσεόνωτος ἀσπὶς Antig. fr. XVIII. 1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838.

Χρύσεος, ες. τόνδε χρυσὲν ςέφανον ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσὲς πλόκος Med. 1186. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσὲ Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσεον κλοιὸν Cy. 182. ὅ σοι χρυσὲν ἀπώλεσε Alcmæon. fr. XVII. 1. χρυσὲν ἐνεγκὼν ὅρμον ib. 2. vid. not. χρυσὲν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρόνοις Hel. 246. Ὀλύμπε χρυσέων θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέες θάκες ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib. 1007. χρυσέες κρητῆρας ib. 1165. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 176. χρυσέων ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαςεν Med. 1255. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. χρυσῆ πλάςιγξ Rh. 303. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. χρυσέας Γοργόνος Er. fr. I. 51. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. ἀλύσεσι χρυσέαισι Or. 982. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυσέαις ἐιν οἰνοχόαις Tr. 820. χρυσέαισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192. χρυσέαις προχόοισιν ib. 434. χρυσέας φιάλας ib. 1182. χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph. A. 1071. χρυσέων ἐνόπτρων Hec. 925. cf. Tr. 1107. χρυσέων τόξων Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. χρυσέων ἐκ τευχέων Ion. 146. χρυσέων ἐκπωμάτων ib. 1175. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396. χρυσέων ἄςρων τροφὲ El. 54. χρύσεα προσθήματ' ἀγλαΐας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος Or. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042.

Χρυσεοςέφανος. τὰν χρυσεοςέφανον κόραν Ion. 1085.

Χρυσεόςολος. πέπλων χρυσεόςολον φάρος Her. F. 414.

Χρυσεότευκτος ςέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτε Hip. 862. χρυσηλάτοις πόρπαισιν Ph. 62. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713. ςέφος χρυσήλατον Med. 949. εἰς κανὲν χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. ναῶν χρυσήρεις θριγκὲς Iph. T. 129. εἰς χρυσήρεις οἴκες Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλτος. χρυσοδαιδάλτες ςομίοισι πώλες Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812.

Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.

Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.

Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.

Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305.

Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV.

Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως χρυσοκόμας Iph. A. 548.

Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος Ion. 9.

Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 999.

Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα στάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.

Χρυσορόος. Τμώλου χρυσορόου Bac. 154.

Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσοῦς στέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσοῦ βάρος Hip. 621. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν Tr. 995. μυρίον δοὺς χρυσοῦ σταθμὸν Bac. 810. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.

Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.

Χρυσοτευχὴς Rh. 340.

Χρυσοῦς, *contr.* pro χρύσεος. vid. χρύσεος.

Χρυσοφαὴς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 636.

Χρυσοφεγγής. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.

Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 153.

Χρυσοφύλαξ Ion. 54.

Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.

Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυσῶπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίου χρυσωπὸν ἕδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.

Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.

Χρῶμα. χρῶμα οὐκ ἠλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταὐτὸ κουρίμης ἔσται τριχὸς El. 521.

Χρώς. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. οὐ λοῦτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. ω μαλθακὸς χρὼς ib. 1075. cf. v. 1403. οὐδὲ—κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. στολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ (sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib. 1021. ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαινὰ El. 1345. ψῦχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV.

Χῦμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.

Χωλός. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.

Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου Hec. 221. ἐπ' ἄκρου χώματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχου Al. 999. τάφων χώματα γαίας Sup. 54.

Χωννύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χώσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται Iph. A. 1443.

Χώρα. Φοινίσσᾳ χώρᾳ Ph. 253. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου τ' ἄπο Med. 826. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν—χώραν ib. 221. εὔιππον χώραν Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν—ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188.

Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμȣς τυραννικȣ̀ς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρȣ̃σι παγαὶ Med. 411. διὰ φόνȣ οἱ φίλτατοι χωρȣ̃σι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτȣ̀ς ib. 1141. πολέμιοι χωρȣ̃σ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμȣς El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαϛος, οἷ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἴκȣς El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. ȣ̓ τȣ̓μὸν χρεὼν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρȣ διὰ παντὸς Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεὼν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ ϛόμα χωρȣ̃ντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς 'Αλφειȣ̃ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρȣ̃ντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' 'Ελλάνων ϛρατὸν Hec. 119. κρȣνοὶ ἐχώρȣν ib. 568. κύκλȣς ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρȣν βȣπόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρȣν Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρȣν Bac. 758. πάλιν ἐχώρȣν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρȣν Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι 'Εκάβῃ Hec. 52. ȣ̓χ ὅσον τάχος χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑϛίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας Sup. 588. τὸ ἁμέτερον χωρήσεται Μȣ́σαισι χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἣ χωρήσεται τȣ̀ς μὴ δικαίȣς καὶ κακȣ̀ς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζȣσιν ἀλλήλων λόχȣς Ph. 108. τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πȣ̃ θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεὶς σέθεν Iph. T. 596. τȣ́τȣ χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκιϛαι θεῶν Hec. 2. χωρὶς τȣ̃το ib. 860. ὀπάονάς μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποϛῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανὼν ποτε σȣ̃ χωρὶς εἴην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Æol. fr. VI. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. ȣ̓κ ἔϛιν ȣ̓δὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεȣ̃ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐϛὶν 'Ατθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγώ σοι χῶρον Rh. 519. Μακραὶ χῶρός ἐϛ' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωϛός. ἐν χωϛοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι Ph. 799. ἁρμόσατε ψαλίοις τȣ̀ς ἵππȣς Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πώλȣς Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλȣσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τȣ̀ς προπότας

παναμερεύσει θιάσης ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάθη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 234. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126.

Ψαύειν. ἐδὲ ψαύομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς Or. 369. ἐ ψαύει γάμων Hip. 14. ψαύω (sc. τὴν δεξιάν σε) Hel. 845. μὴ ψαῦ', ὧν σε μὴ ψαύειν χρεὼν El. 223. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψαύειν νοσῦντος ἀνδρὸς Or. 790. ἐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν El. 1256. παρηΐδος ψαύων Bac. 1116. ἐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ με Hec 242. ψαῦσον An. 590. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ἔ τις ἂν ψαύσειέ με Cy. 533. ἔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμῆ Iph. A. 1559. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. ψαύσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χειρὶ ἐ ψαύσεις ποτὲ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. κλαίων ψαύσει (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρες. ψαφαρόχρεν κάρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τἐμὸν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναῖκας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίε Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνὸν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδεσι κἄλογοι βροτὲς Pro. fr. VI. ἔ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ὁδε τῆσδ' ἐλπὶς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω ἐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ἐ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμες ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς ἐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ἔτε τὸν δείλαιον γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ἔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.

Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδὴς ἔφυς Or. 1608. ἐ ψευδὴς ἔτ' εἶς ib. 1609. μῦθος ἐ ψευδὴς Med. 354. ψευδῆ γάμον Iph. A. 105. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχε Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. ἀοιδῶν εἴπερ ἐ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῆ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαιδάλε ψευδῆ πόσιν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῆ ὑπ' οἴκτε τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκέσῃ πολλὰ, κἐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. ὅς πολλὰ ψευδῆ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ἐ ψευδῆ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τὲς Ἀλεξάνδρε γάμες ψευδονυμφεύτες Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἄνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδεσιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἦρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἴδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Ψηφίζειν. νόμοισι—ἐψηφισμένως θανεῖν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνω ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὴς φονία ψῆφος ib. 973. ψήφῳ θανάτω κατακυρωθεὶς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφω φορᾷ ib. 484. ὁσία ψῆφος Iph. T. 945. ϛρατῶ πλῆθος ὃδ' ἂν ἐν ψήφω λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ὁ ψήφῳ μιᾷ Ion. 1223. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεϛάτη ψῆφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφως διηρίθμησε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρωρήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. ὦ θεοὶ ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχειν. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβώμενον ψόγον Iph. T. 686. κἂν προσῇ —ψόγος γυναιξὶν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας Bac. 778. ὁ λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. ψόγος σῷ πατρὶ ib. 993. παύσω ψόγω σε τῶ πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμωσα δημοτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγω Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ὠκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω Bac. 638. μὴ ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος ϛάζει δι' ὤτων Rh. 565. λωτῶ ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 442. ἐν πόλει ψόφοιο πλέᾳ Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφως κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγὸς Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἕκτορος ἀπώλετο ψυχὴ Hec. 22. τῇ ψυχὴν ἀρίϛῃ ib. 580. τίν' εἶχες ψυχήν; Or. 525. ἣν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἄελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. ὠφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς ὠδέν ἐϛι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὠ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. ὃς ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχὴ ἐσώθη Her. 15. εἴπερ τῶτό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχθω βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρων Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. ὠ θέλωσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένω ψυχὰν Hec. 87. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχὰν Ph. 1299. εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχὰν τακομένα El. 208. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε —ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φόνιαι ψυχαὶ ib. 1305. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1103. etc.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.
Ψυχορραγεῖν. ψυχορραγεῖ Al. 141. ψυχορραγῦσα ib. 20. τέκνα ψυχορραγῦντα Her. F. 324.
Ψυχορραγής. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς Iph. T. 1466.
Ψύχος Fr. inc. XCV.
Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568. ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπὶς Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ω.

Ὠγύγιος. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120.
Ὠιδή. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor. ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814 λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med. 197. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. ἀντιψάλμυς ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς ᾠδὰς εἷρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγγυς ᾠδὰς Ion. 169.
Ὠδίν. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph. A. 1235. Λατῦς ὠδῖνα φίλαν Iph. T. 1102. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. κρύφιον ὠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1040. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ ib. 358. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κεραυνῦ οἶστρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.
Ὠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ὠδίνειν Hip. 258. ἣ πρὶν ὠδίνυσ' ἐμὲ Iph. A. 1234. πάλαι ὠδίνυσα Her. 644.
Ὠιδοὶ χρησμῶν Her. 489.
Ὠή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy. 51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et Her. F. 1106.
Ὠθεῖν. διὰ μέσυ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1467. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 46. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. ὠθεῖ νιν Her. F. 969. ὤθει βιαίως Tr. 356. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652. ὠθεῖν πύλας Or. 1562. ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος νεὼς ὤθει πάλιν πρυμνήσια Iph. T. 1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὤσῃ χρόνον Iph. A. 865. τάχ' ἐξ ἀναιδῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα Cy. 588. τεκύσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. δαλῦ κώπην Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας ib. 483. ὤσει σὴν παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. εἰ τῦσδ' ὠσαίατο (poët. pro ὤσαιντο) Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθυμένη Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.
Ὠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. Ὠκεανῦ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.
Ὠκυδρόμος. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
Ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.
Ὠκυπλάνος. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.
Ὠκύπομπος. πόδα ναὸς ὠκυπόμπυ Iph. T. 1137. ὠκυπόμπυς πλάτας ib. 1427.
Ὠκύπυς. τὸν ὠκύπυν Μαιάδος γόνον Hel. 247. ὠκύπυς ἀνὴρ Aut. fr. III. 16. κυνῶν ὠκυπόδων Hip. 1128.
Ὠκυρόας. τὸν ὠκυρόαν Ἀξιὸν Bac. 569.
Ὠκύς. ὠκὺς Ἄρης An. 106. ὠκὺν πόδα Iph. T. 32. ὐκ ἔστιν ὕτως ὠκὺς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. τὸ ὠκὺ καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271.
Ὠκύτης. πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες Bac. 1088.
Ὠλένη. ἔγχος—ἀπ' ὠλένης βαλεῖν Ph. 1384. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην;

Med. 902. ἴσας μοι ψήφυς διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην Bac. 1131. γραῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλέναις τέκνυ ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1142. λαβῦσα ὠλέναις ἀριςερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἤ σ' εἰς ἐμᾶς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὐρανὸν ῥιπτῦντε ib. 1101. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. τάδ' ὠλέναις οἴσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβρος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὦμος. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριςερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib. 1125. ὤμοις ἀριςεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοςρύχοις γαυρύμενος ib. 1532. ἐπ' ὤμοις ὕλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὤμυς κόμας Bac. 694. ὁπόσα ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίαις ὤμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. ῥίψας ἀπ' ὤμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. ὐκ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχῦντ' ἔσῃ Hip. 1264. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. τὰ 'Αγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τάχιςα τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρεςι, γηραιὺς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς κἀδίκυς ὠνυμένη Hel. 908. μισθῦ τὺς γάμυς ὠνυμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρυ μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. δῦλος ὠνητὸς Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc. CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητὸς Hel. 822.

Ὥρα, 1) tempus. ὥρα τάφυ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρνείυ μηνὸς ὥρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 723. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὥραν γάμυ ib. 579. σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ὥρα σε θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. ἦρος ὥραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὡραῖος. ἐν ὡραίῳ ἵςαμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὡραῖος Al. 519. δμώς ἐςιν, ὅστις ὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὡραίων γάμων Hel. 12. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὠρίων, *nom. sideris.* Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὥς, pro ὕτως Hip. 1054. et El. 155.

Ὡσὰν Hec. 330.

Ὡσαύτως Iph. T. 833.

Ὡσπερεὶ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίςαν Alcmæon. fr. VI. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρών μ' ὐκ ὠφελεῖς ib. 1301. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτὺς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν ὐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἄνδρας ἐχθρὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφὺς ὠφελεῖς θανῦσα σὺς Her. 557. cf. v. 1049. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—ὐδὲν ὠφελεῖ Er.

fr. X. 3. τί με πλȣ̃τος ὠφελεῖ νοσȣ̃ντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτȣ̀ς Tem. fr. IV. τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον An. 680. ȣ̃ μάλιϛ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τȣ̃τον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυστυχȣ̃ντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὔηθες δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτȣ̀ς Hel. 754. δίκαια, τȣ̀ς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρῆσις—κακȣ̃ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελȣ̃ντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ȣ̓κ ὠφελȣν; Ph. 405. τȣ̃το πλεῖϛον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσει; Sup. 1107. ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmæon. fr. X. 2. ὠφελȣ́μεθα Ion. 380.

Ὠφέλημα Tr. 698.

Ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138.

Ὤφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὤφελες, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὤφελε, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὤφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

Ὠχρὸς Bac. 438.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

Q.

R.

S.

T.

V.

X.

COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	29	29	29
40	39	39	39
50	49	49	49
60	59	59	59
70	69	69	69
80	79	79	79
90	90	90	89
100	100	100	98
110	112	112	110
120	122	122	120
130	132	132	130
140	142	143	140
150	152	153	150
160	162	163	160
170	172	173	170
180	182	183	180
190	192	193	190
200	202	203	200
210	212	213	210
220	222	223	220
230	233	234	231
240	246	246	244
250	257	257	255
260	268	268	265
270	278	278	275
280	291	290	286
290	301	300	296
300	311	310	306
310	321	320	316
320	331	329	326
330	341	339	336
340	351	349	346
350	361	359	356
360	371	369	366
370	381	379	376
380	391	389	386
390	401	399	396
400	411	409	406
410	422	420	416
420	432	430	425
430	442	440	435
440	452	450	445
450	462	460	455
460	472	470	465
470	484	482	477
480	495	493	488
490	505	503	498
500	515	513	508
510	525	523	518
520	535	533	528
530	545	543	538
540	555	553	548
550	565	563	558
560	575	573	568
570	585	583	578
580	594	593	588
590	603	603	598
600	613	613	608
610	623	623	618
620	633	633	628
630	643	643	638
640	653	653	648
650	663	663	658
660	673	673	668
670	683	683	678
680	693	693	688
690	703	703	698
700	713	713	708
710	723	723	718
720	733	733	728
730	743	743	739
740	753	753	749
750	764	763	759
760	774	773	769
770	784	783	779
780	794	793	789
790	804	803	799
800	814	813	809
810	824	823	819
820	834	833	829
830	844	843	839
840	854	853	849
850	864	863	859
860	874	873	869
870	885	884	880
880	897	898	894
890	907	908	904
900	919	922	918

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928	1050	1057	1066	1068
920	936	940	938	1060	1067	1076	1078
930	945	950	948	1070	1077	1086	1088
940	953	958	958	1080	1087	1096	1098
950	963	968	968	1090	1097	1106	1108
960	973	978	978	1100	1107	1116	1118
970	983	988	988	1110	1117	1126	1129
980	992	998	998	1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008	1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018	1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028	1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038	1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048	1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058				

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	290	291	291	570	560	570
20	20	20	300	301	301	580	570	580
30	30	30	310	311	311	590	580	590
40	40	40	320	321	321	600	590	600
50	50	50	330	331	331	610	600	610
60	60	60	340	341	341	620	610	620
70	70	70	350	351	351	630	620	630
80	80	80	360	361	361	640	630	640
90	90	90	370	371	371	650	640	650
100	100	100	380	381	381	660	650	660
110	110	110	390	391	391	670	660	670
120	120	120	400	401	401	680	670	680
130	130	130	410	410	410	690	680	690
140	140	140	420	420	420	700	690	700
150	150	150	430	430	430	710	700	710
160	160	160	440	440	440	720	710	720
170	170	170	450	450	450	730	720	730
180	180	180	460	460	460	740	730	740
190	191	191	470	468	470	750	740	750
200	201	201	480	476	480	760	750	760
210	211	211	490	483	490	770	758	770
220	221	221	500	492	500	780	766	780
230	231	231	510	501	510	790	774	790
240	241	241	520	510	520	800	782	800
250	251	251	530	520	530	810	793	810
260	261	261	540	530	540	820	803	820
270	271	271	550	540	550	830	813	830
280	281	281	560	550	560	840	822	840

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850	1000	981	1001	1150	1126	1152
860	841	860	1010	991	1011	1160	1136	1162
870	851	870	1020	1000	1021	1170	1146	1172
880	861	880	1030	1008	1031	1180	1156	1182
890	871	890	1040	1016	1041	1190	1166	1192
900	881	901	1050	1025	1051	1200	1176	1202
910	891	911	1060	1035	1061	1210	1185	1212
920	901	921	1070	1045	1071	1220	1194	1222
930	911	931	1080	1056	1082	1230	1205	1233
940	921	941	1090	1066	1092	1240	1215	1243
950	931	951	1100	1076	1102	1250	1225	1253
960	941	961	1110	1086	1112	1260	1235	1263
970	951	971	1120	1096	1122	1270	1245	1273
980	961	981	1130	1106	1132	1280	1255	1283
990	971	991	1140	1116	1142	1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	280	280	277	261	280
20	22	20	22	20	290	290	287	271	290
30	30	30	30	30	300	300	297	281	300
40	40	40	40	40	310	310	307	291	310
50	50	50	50	50	320	320	317	301	320
60	60	60	60	60	330	330	327	311	330
70	70	70	70	70	340	340	336	321	340
80	80	82	78	80	350	350	347	331	350
90	89	92	84	90	360	360	357	341	360
100	100	103	90	100	370	370	367	351	370
110	110	113	98	110	380	380	378	361	380
120	120	124	108	120	390	390	388	370	390
130	130	135	118	130	400	400	399	379	400
140	140	145	127	140	410	411	409	389	410
150	150	154	136	150	420	420	416	396	420
160	161	163	145	160	430	431	425	405	430
170	170	167	151	170	440	440	433	413	440
180	180	177	161	180	450	450	443	423	450
190	190	187	171	190	460	460	453	433	460
200	200	197	181	200	470	470	463	443	470
210	210	207	191	210	480	480	473	453	480
220	220	217	201	220	490	490	483	463	490
230	230	227	211	230	500	500	493	473	500
240	240	237	221	240	510	510	503	483	510
250	250	247	231	250	520	520	513	493	520
260	260	257	241	260	530	530	523	500	530
270	270	267	251	270	540	540	532	509	540

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550
560	560	552	524	560
570	570	561	530	570
580	580	572	539	580
590	590	582	548	590
600	600	593	557	600
610	610	603	566	610
620	620	613	576	620
630	630	623	586	630
640	640	633	596	640
650	650	643	607	651
660	660	653	617	661
670	670	663	627	671
680	680	673	637	681
690	690	683	647	691
700	700	693	657	701
710	710	703	667	711
720	720	713	677	721
730	730	723	687	731
740	740	733	697	741
750	750	743	707	751
760	760	753	717	761
770	770	763	727	771
780	780	773	737	781
790	790	783	747	791
800	800	793	757	801
810	810	803	767	812
820	820	813	777	822
830	830	823	787	832
840	840	833	797	842
850	850	843	807	852
860	860	853	817	862
870	870	863	827	872
880	880	874	838	882
890	890	884	848	892
900	900	895	859	962
910	910	906	870	912
920	920	916	880	922
930	930	926	890	932
940	940	936	900	942
950	950	946	910	952
960	960	956	920	962
970	970	966	930	972

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
980	980	976	940	982
990	990	985	949	992
1000	1000	995	958	1002
1010	1010	1004	967	1012
1020	1020	1014	975	1022
1030	1030	1023	984	1032
1040	1040	1034	995	1042
1050	1050	1044	1005	1052
1060	1060	1054	1015	1062
1070	1070	1064	1025	1072
1080	1080	1074	1035	1082
1090	1090	1084	1045	1092
1100	1100	1094	1055	1102
1110	1110	1104	1065	1112
1120	1120	1114	1075	1122
1130	1130	1124	1085	1132
1140	1140	1134	1095	1142
1150	1150	1144	1105	1152
1160	1160	1153	1115	1162
1170	1170	1163	1124	1172
1180	1180	1173	1133	1182
1190	1191	1185	1145	1192
1200	1200	1194	1154	1202
1210	1210	1204	1164	1212
1220	1220	1214	1174	1222
1230	1230	1224	1184	1232
1240	1240	1234	1194	1242
1250	1250	1244	1204	1252
1260	1260	1254	1214	1262
1270	1270	1264	1224	1272
1280	1280	1274	1234	1282
1290	1290	1284	1244	1292
1300	1300	1294	1254	1302
1310	1310	1304	1264	1312
1320	1320	1314	1274	1322
1330	1330	1326	1285	1332
1340	1340	1336	1295	1342
1350	1350	1347	1305	1352
1360	1360	1357	1315	1362
1370	1370	1368	1325	1372
1380	1380	1377	1335	1382
1390	1390	1387	1345	1392

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	250	251	251	490	489	492
20	20	20	260	261	261	500	499	502
30	30	30	270	271	271	510	509	512
40	40	40	280	281	281	520	519	522
50	50	50	290	291	291	530	529	532
60	60	60	300	301	301	540	539	542
70	70	70	310	311	311	550	549	553
80	80	80	320	321	321	560	559	563
90	90	90	330	331	331	570	569	573
100	100	100	340	341	341	580	579	584
110	110	110	350	351	351	590	589	594
120	120	120	360	361	361	600	599	604
130	130	130	370	369	371	610	608	614
140	140	140	380	380	381	620	617	624
150	150	150	390	390	391	630	627	634
160	161	161	400	400	401	640	637	644
170	171	171	410	410	411	650	647	654
180	181	181	420	420	421	660	658	664
190	191	191	430	430	431	670	668	674
200	201	201	440	440	441	680	678	684
210	211	211	450	450	451	690	688	694
220	221	221	460	460	461	700	698	704
230	231	231	470	470	472	705	703	709
240	241	241	480	480	482			

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	160	160	160	160
20	20	20	20	170	170	170	170
30	30	30	30	180	180	180	180
40	40	40	40	190	189	190	189
50	50	50	50	200	199	200	199
60	60	60	60	210	208	210	208
70	70	70	70	220	218	220	218
80	80	80	80	230	228	230	228
90	90	90	90	240	238	240	238
100	100	100	100	250	248	250	248
110	110	110	110	260	258	260	258
120	120	120	120	270	268	271	268
130	130	130	130	280	278	281	278
140	140	140	140	290	288	292	288
150	150	150	150	300	298	302	298

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308	800	804	805	795
320	318	322	318	810	814	815	805
330	328	332	328	820	824	825	815
340	338	342	338	830	834	835	825
350	348	352	348	840	844	845	835
360	358	362	358	850	854	855	845
370	368	373	368	860	864	865	855
380	378	383	378	870	874	875	865
390	388	393	388	880	884	885	875
400	398	403	398	890	894	895	885
410	408	413	408	900	904	905	895
420	418	423	418	910	914	915	905
430	428	433	428	920	924	925	915
440	438	443	438	930	934	935	925
450	448	453	448	940	944	945	935
460	458	463	458	950	954	955	945
470	468	473	468	960	964	965	955
480	477	483	477	970	974	976	965
490	486	493	485	980	984	986	975
500	496	503	495	990	994	997	985
510	506	513	505	1000	1004	1007	995
520	516	523	515	1010	1014	1017	1005
530	526	533	525	1020	1024	1027	1015
540	536	543	535	1030	1034	1037	1025
550	546	553	545	1040	1044	1047	1035
560	556	564	555	1050	1054	1057	1045
570	566	574	565	1060	1064	1067	1055
580	576	584	575	1070	1074	1077	1065
590	586	594	585	1080	1084	1087	1075
600	605	604	595	1090	1094	1097	1085
610	615	614	605	1100	1104	1107	1095
620	625	624	615	1110	1114	1117	1105
630	635	634	625	1120	1124	1127	1115
640	645	644	635	1130	1134	1137	1125
650	655	654	645	1140	1144	1147	1135
660	665	664	655	1150	1154	1157	1145
670	675	674	665	1160	1164	1169	1155
680	685	684	675	1170	1174	1179	1165
690	695	694	685	1180	1185	1189	1177
700	705	704	695	1190	1193	1199	1188
710	714	714	705	1200	1202	1209	1198
720	723	724	714	1210	1212	1219	1208
730	733	734	725	1220	1221	1229	1217
740	743	744	735	1230	1231	1239	1228
750	754	755	745	1240	1241	1249	1237
760	764	765	755	1250	1251	1259	1247
770	774	775	765	1260	1261	1269	1257
780	784	785	775	1270	1271	1279	1267
790	794	795	785	1280	1281	1289	1277

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287	1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297	1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307	1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317	1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	390	387	390	394
20	20	20	20	400	397	400	404
30	30	30	30	410	407	410	414
40	40	40	40	420	417	420	424
50	50	50	50	430	427	430	434
60	60	60	60	440	437	440	444
70	69	70	70	450	447	450	454
80	76	80	79	460	456	460	464
90	87	90	90	470	465	470	474
100	95	100	100	480	475	480	484
110	105	110	110	490	485	490	494
120	115	120	120	500	495	500	504
130	125	130	130	510	505	510	514
140	135	140	139	520	515	520	524
150	145	150	150	530	525	530	534
160	156	160	161	540	535	540	544
170	166	170	171	550	545	550	554
180	176	180	181	560	555	560	564
190	186	190	192	570	565	570	574
200	196	200	202	580	575	580	584
210	207	210	214	590	585	590	594
220	217	220	224	600	595	600	604
230	227	230	234	610	605	610	614
240	237	240	244	620	615	620	624
250	245	250	252	630	625	630	634
260	257	260	264	640	634	640	643
270	267	270	274	650	641	650	652
280	277	280	284	660	649	660	660
290	287	290	294	670	659	670	670
300	297	300	304	680	669	680	680
310	307	310	314	690	680	690	691
320	317	320	324	700	688	700	699
330	327	330	334	710	697	710	708
340	337	340	344	720	704	720	715
350	347	350	354	730	713	730	724
360	357	360	364	740	723	740	734
370	367	370	374	750	733	750	744
380	377	380	384	760	743	760	754

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764	1040	1016	1040	1031
780	763	780	774	1050	1026	1050	1041
790	773	790	784	1060	1036	1060	1051
800	783	800	794	1070	1047	1070	1061
810	793	810	804	1080	1058	1080	1071
820	803	820	814	1090	1066	1090	1080
830	813	830	824	1100	1077	1100	1091
840	823	840	834	1110	1086	1110	1100
850	833	850	844	1120	1096	1120	1110
860	843	860	854	1130	1106	1130	1120
870	853	870	864	1140	1116	1140	1130
880	863	880	874	1150	1126	1150	1140
890	873	890	884	1160	1136	1160	1150
900	883	900	894	1170	1146	1170	1160
910	892	910	904	1180	1156	1180	1170
920	901	920	914	1190	1166	1190	1180
930	911	930	924	1200	1176	1200	1190
940	921	940	934	1210	1186	1210	1200
950	930	950	945	1220	1196	1220	1210
960	939	960	954	1230	1206	1230	1220
970	949	970	964	1240	1216	1240	1230
980	959	980	974	1250	1226	1250	1240
990	969	990	984	1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994	1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004	1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014	1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021	1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	160	161	161	310	303	311
20	20	20	170	172	171	320	313	321
30	30	30	180	181	181	330	323	331
40	40	40	190	190	191	340	333	341
50	50	50	200	200	201	350	343	351
60	60	60	210	209	211	360	354	361
70	70	70	220	219	221	370	365	371
80	81	81	230	228	231	380	375	381
90	91	91	240	237	241	390	384	391
100	101	101	250	245	251	400	393	401
110	111	111	260	253	261	410	403	411
120	121	121	270	263	271	420	413	421
130	131	131	280	273	281	430	423	431
140	141	141	290	283	291	440	433	441
150	151	151	300	293	301	450	443	451

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461	880	874	883	1300	1284	1304
470	463	471	890	884	893	1310	1294	1314
480	473	481	900	894	903	1320	1304	1324
490	483	491	910	904	913	1330	1314	1334
500	493	501	920	914	923	1340	1323	1344
510	503	511	930	924	933	1350	1334	1354
520	513	521	940	934	943	1360	1344	1364
530	523	531	950	944	953	1370	1354	1374
540	533	541	960	954	963	1380	1364	1384
550	543	551	970	964	973	1390	1374	1394
560	553	561	980	974	983	1400	1384	1404
570	564	572	990	984	993	1410	1394	1414
580	574	582	1000	994	1003	1420	1404	1424
590	584	592	1010	1004	1013	1430	1414	1434
600	594	602	1020	1014	1023	1440	1424	1444
610	604	612	1030	1024	1033	1450	1434	1454
620	614	622	1040	1034	1043	1460	1444	1464
630	624	632	1050	1044	1053	1470	1454	1474
640	634	642	1060	1054	1063	1480	1464	1484
650	645	652	1070	1064	1073	1490	1474	1494
660	654	662	1080	1074	1083	1500	1484	1504
670	664	672	1090	1084	1093	1510	1494	1514
680	674	682	1100	1094	1103	1520	1504	1524
690	684	692	1110	1104	1113	1530	1514	1534
700	694	702	1120	1113	1123	1540	1524	1544
710	703	712	1130	1120	1133	1550	1534	1554
720	714	723	1140	1129	1143	1560	1544	1564
730	724	733	1150	1136	1153	1570	1554	1574
740	734	743	1160	1146	1163	1580	1564	1584
750	744	753	1170	1155	1173	1590	1574	1594
760	754	763	1180	1164	1183	1600	1584	1604
770	764	773	1190	1174	1193	1610	1594	1614
780	774	783	1200	1184	1204	1620	1604	1624
790	784	793	1210	1194	1214	1630	1614	1634
800	794	803	1220	1204	1224	1640	1624	1644
810	804	813	1230	1214	1234	1650	1634	1654
820	814	823	1240	1224	1244	1660	1644	1664
830	824	833	1250	1234	1254	1670	1654	1674
840	834	843	1260	1244	1264	1680	1664	1684
850	844	853	1270	1254	1274	1690	1674	1694
860	854	863	1280	1264	1284	1700	1684	1704
870	864	873	1290	1274	1294	1708	1692	1712

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	470	470	469	470
20	20	20	20	480	480	479	480
30	30	30	30	490	490	489	490
40	40	40	40	500	500	499	500
50	50	50	50	510	510	509	510
60	60	60	60	520	520	519	520
70	70	70	70	530	530	529	530
80	80	79	80	540	540	539	540
90	89	88	90	550	550	549	550
100	100	99	100	560	560	559	561
110	110	109	110	570	570	569	571
120	120	119	120	580	580	579	581
130	130	129	130	590	590	589	591
140	140	139	140	600	600	599	601
150	150	149	150	610	610	609	611
160	160	159	160	620	620	616	621
170	170	169	170	630	630	625	631
180	180	179	180	640	640	635	641
190	190	189	190	650	650	645	651
200	200	199	200	660	660	655	661
210	210	209	210	670	670	665	671
220	220	219	220	680	680	675	681
230	230	229	230	690	690	685	691
240	240	239	240	700	700	695	701
250	250	249	250	710	710	705	711
260	260	259	260	720	720	715	722
270	270	269	270	730	730	725	732
280	280	279	280	740	740	735	743
290	290	289	290	750	750	745	753
300	300	299	300	760	760	755	763
310	310	309	310	770	770	765	773
320	320	319	320	780	780	775	783
330	330	329	330	790	790	785	793
340	340	339	340	800	800	795	803
350	350	349	350	810	810	805	813
360	360	359	360	820	820	815	823
370	370	369	370	830	830	825	833
380	380	379	380	840	840	835	843
390	390	389	390	850	850	845	853
400	400	399	400	860	860	855	863
410	410	409	410	870	870	865	873
420	420	419	420	880	880	875	883
430	430	429	430	890	890	885	893
440	440	439	440	900	900	895	903
450	450	449	450	910	910	905	913
460	460	459	460	920	920	915	923

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933	1000	1000	995	1003
940	940	935	943	1010	1010	1005	1013
950	950	945	953	1020	1020	1015	1023
960	960	955	963	1030	1030	1025	1033
970	970	965	973	1040	1040	1035	1043
980	980	975	983	1050	1050	1045	1053
990	990	985	993	1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	360	360	357	359
20	20	20	20	370	370	367	369
30	30	30	30	380	380	377	379
40	40	40	40	390	389	387	389
50	50	50	50	400	399	397	399
60	60	60	60	410	410	407	409
70	70	70	70	420	419	416	419
80	80	80	80	430	429	426	429
90	90	90	90	440	438	435	439
100	100	100	100	450	447	444	449
110	110	110	110	460	458	454	460
120	119	119	119	470	468	464	470
130	128	128	128	480	478	474	480
140	139	137	138	490	488	484	490
150	149	147	148	500	498	494	500
160	159	157	158	510	508	504	510
170	169	167	168	520	519	514	521
180	179	177	178	530	529	524	531
190	189	187	188	540	539	534	541
200	199	197	198	550	549	544	551
210	209	207	208	560	559	554	561
220	220	217	219	570	569	564	571
230	230	227	229	580	579	574	581
240	240	237	239	590	590	584	591
250	250	247	249	600	600	594	601
260	260	257	259	610	609	604	611
270	270	267	269	620	619	614	621
280	280	277	279	630	630	624	632
290	290	287	289	640	640	632	642
300	300	297	299	650	650	641	652
310	310	307	309	660	660	648	662
320	320	317	319	670	670	658	672
330	330	327	329	680	680	668	682
340	340	337	339	690	690	678	692
350	350	347	349	700	700	688	702

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712
720	720	708	722
730	730	718	732
740	738	725	742
750	746	733	752
760	756	742	762
770	766	751	772
780	776	760	782
790	786	770	792
800	795	779	801
810	806	790	812
820	816	800	822
830	826	810	832
840	836	820	842
850	846	830	852
860	856	840	862
870	866	850	872
880	875	859	882
890	887	872	892
900	896	881	902
910	904	889	912
920	915	899	922
930	925	910	932
940	935	920	942
950	945	930	952
960	955	940	962
970	965	950	972
980	975	960	982
990	985	970	992
1000	995	980	1002
1010	1004	989	1012
1020	1014	999	1022
1030	1024	1008	1032
1040	1034	1018	1042
1050	1042	1026	1052
1060	1052	1035	1062
1070	1062	1044	1072
1080	1071	1053	1082
1090	1081	1062	1093
1100	1091	1072	1103
1110	1101	1082	1113
1120	1111	1092	1123
1130	1121	1102	1133
1140	1131	1112	1143
1150	1141	1122	1153
1160	1151	1132	1163
1170	1161	1142	1173
1180	1171	1152	1183
1190	1184	1164	1193
1200	1192	1171	1203
1210	1201	1181	1213
1220	1211	1191	1223
1230	1221	1201	1233
1240	1231	1211	1243
1250	1241	1221	1253
1260	1251	1231	1263
1270	1261	1241	1273
1280	1271	1251	1283
1290	1281	1261	1293
1300	1291	1271	1303
1310	1301	1281	1313
1320	1311	1291	1323
1330	1321	1301	1333
1340	1331	1311	1343
1350	1342	1322	1353
1360	1352	1332	1363
1370	1362	1342	1373
1380	1372	1352	1383
1390	1382	1362	1393
1400	1393	1372	1404
1410	1403	1382	1414
1420	1413	1392	1424
1428	1421	1400	1432

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10
20	20	20	20	20
30	30	30	30	30
40	40	40	40	40
50	50	50	50	50
60	60	60	60	60
70	69	69	70	70
80	79	79	80	80
90	89	89	90	90
100	99	99	100	100

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110	600	595	596	605	600
120	119	119	120	120	610	605	606	615	610
130	129	129	130	130	620	615	616	625	620
140	139	139	140	140	630	625	626	635	630
150	149	149	150	150	640	635	636	645	640
160	159	159	160	160	650	645	646	655	650
170	167	168	170	170	660	655	656	665	660
180	178	179	180	180	670	665	666	675	670
190	189	190	191	190	680	675	678	687	680
200	199	200	201	200	690	685	688	697	690
210	209	210	212	210	700	695	697	707	700
220	219	220	222	220	710	705	707	717	710
230	229	230	232	230	720	715	717	727	720
240	239	240	242	240	730	725	727	737	730
250	249	250	252	250	740	735	737	748	740
260	259	260	262	260	750	745	747	759	750
270	269	270	272	270	760	754	757	769	760
280	279	280	282	280	770	763	768	779	770
290	289	290	292	290	780	774	780	790	780
300	299	300	302	300	790	784	790	800	790
310	309	310	312	310	800	794	800	810	800
320	319	320	322	320	810	804	810	820	810
330	329	330	332	330	820	815	822	832	820
340	339	340	342	340	830	824	831	842	830
350	349	350	353	350	840	834	841	852	840
360	359	360	363	360	850	844	851	862	850
370	370	372	375	370	860	855	863	873	860
380	380	382	385	380	870	866	874	883	870
390	390	392	395	390	880	876	884	893	880
400	400	402	405	400	890	887	894	903	890
410	410	412	415	410	900	897	904	913	900
420	420	422	425	420	910	907	914	923	910
430	430	432	435	430	920	917	924	933	920
440	440	442	445	440	930	927	934	943	930
450	450	452	455	450	940	937	944	953	940
460	460	462	465	460	950	947	954	963	950
470	470	472	475	470	960	957	964	973	960
480	480	482	485	480	970	967	974	983	970
490	490	492	495	490	980	977	984	993	980
500	500	502	505	500	990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510	1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520	1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530	1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540	1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550	1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560	1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570	1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580	1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590	1080	1078	1083	1094	1080

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090
1100	1098	1103	1114	1100
1110	1106	1111	1124	1110
1120	1114	1119	1134	1120
1130	1122	1127	1144	1130
1140	1130	1135	1154	1140
1150	1140	1145	1164	1150
1160	1150	1155	1174	1160
1170	1160	1165	1184	1170
1180	1170	1175	1194	1180
1190	1180	1185	1204	1190
1200	1190	1195	1214	1200
1210	1200	1205	1224	1210
1220	1210	1215	1234	1220
1230	1220	1225	1244	1230
1240	1230	1235	1254	1240
1250	1240	1245	1264	1250
1260	1250	1255	1274	1260
1270	1260	1265	1284	1270
1280	1270	1275	1294	1280
1290	1280	1285	1304	1290
1300	1290	1295	1314	1300
1310	1300	1305	1324	1310
1320	1310	1316	1335	1320
1330	1320	1326	1345	1330
1340	1330	1336	1355	1340
1350	1340	1346	1365	1350
1360	1350	1357	1376	1360
1370	1360	1367	1386	1370
1380	1370	1377	1396	1380
1390	1380	1388	1406	1390
1400	1390	1398	1417	1400
1410	1400	1408	1427	1410
1420	1410	1418	1438	1420
1430	1420	1428	1448	1430
1440	1430	1438	1458	1440
1450	1440	1448	1468	1450
1460	1450	1458	1478	1460
1466	1456	1464	1484	1466

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	70	70	70
80	80	80	80
90	90	90	90
100	100	100	100
110	109	110	110
120	120	120	120
130	130	129	130
140	140	138	140
150	150	147	150
160	162	158	161
170	172	168	171
180	183	179	182
190	194	189	193
200	204	198	203
210	214	208	213
220	225	218	223
230	238	231	237
240	249	243	249
250	262	253	260
260	272	263	270
270	282	273	280
280	293	283	291
290	303	293	301
300	313	303	310
310	323	313	321
320	333	323	331
330	343	333	341
340	354	343	352
350	364	353	362
360	374	363	372
370	384	373	382
380	394	383	392
390	404	393	402
400	414	403	412
410	424	413	422
420	434	423	432
430	444	433	442
440	454	443	452

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462	940	956	940	958
460	474	463	472	950	966	950	968
470	484	473	482	960	976	960	978
480	494	483	492	970	987	970	989
490	504	493	502	980	997	980	999
500	514	503	512	990	1007	990	1009
510	524	512	522	1000	1017	1000	1019
520	534	522	532	1010	1027	1010	1029
530	544	532	542	1020	1037	1020	1039
540	554	542	552	1030	1047	1030	1049
550	564	552	562	1040	1057	1040	1059
560	574	562	572	1050	1067	1050	1069
570	584	572	582	1060	1076	1060	1079
580	594	582	592	1070	1085	1070	1089
590	604	592	602	1080	1095	1080	1099
600	614	602	612	1090	1105	1090	1109
610	624	612	622	1100	1115	1100	1119
620	634	622	632	1110	1125	1110	1129
630	644	632	642	1120	1135	1120	1139
640	654	642	652	1130	1145	1130	1149
650	664	652	662	1140	1155	1140	1159
660	674	662	672	1150	1165	1150	1169
670	684	672	682	1160	1175	1160	1179
680	694	682	692	1170	1185	1170	1189
690	703	691	702	1180	1195	1180	1199
700	713	701	712	1190	1205	1190	1209
710	723	710	723	1200	1215	1200	1219
720	732	720	732	1210	1225	1210	1229
730	742	730	742	1220	1235	1220	1239
740	752	740	752	1230	1245	1230	1249
750	763	750	763	1240	1254	1238	1259
760	773	760	773	1250	1264	1249	1269
770	784	771	783	1260	1274	1259	1279
780	794	780	793	1270	1284	1269	1289
790	802	789	803	1280	1294	1279	1299
800	814	799	813	1290	1304	1289	1309
810	824	809	823	1300	1314	1299	1319
820	834	819	833	1310	1324	1309	1329
830	844	829	848	1320	1335	1319	1340
840	854	839	858	1330	1345	1329	1350
850	864	849	868	1340	1355	1339	1360
860	874	859	878	1350	1365	1349	1370
870	884	869	888	1360	1375	1359	1380
880	894	879	898	1370	1385	1369	1390
890	904	892	908	1380	1395	1379	1400
900	914	899	918	1390	1405	1389	1410
910	924	909	928	1400	1415	1399	1420
920	936	920	938	1410	1425	1409	1430
930	946	930	948	1420	1435	1419	1440

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451	1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461	1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471	1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481	1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491	1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501	1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511	1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521	1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531	1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542	1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552				

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	320	320	309	320
20	20	20	20	330	330	319	330
30	30	30	30	340	340	329	340
40	40	40	40	350	350	339	350
50	50	50	50	360	360	349	360
60	60	60	60	370	370	359	370
70	70	70	70	380	380	369	380
80	80	80	80	390	390	379	390
90	90	90	90	400	400	390	401
100	100	100	100	410	410	400	411
110	110	110	110	420	420	410	421
120	120	120	120	430	430	420	431
130	130	130	130	440	440	430	441
140	140	139	140	450	450	440	451
150	150	149	150	460	460	450	461
160	160	158	160	470	470	460	471
170	170	168	170	480	480	470	481
180	180	178	180	490	490	480	491
190	190	188	190	500	500	490	501
200	200	198	200	510	510	500	511
210	210	208	210	520	520	510	521
220	220	217	220	530	530	520	531
230	230	224	230	540	540	530	541
240	240	233	240	550	550	540	551
250	250	242	250	560	560	550	561
260	260	251	260	570	570	560	571
270	270	260	270	580	580	570	581
280	280	270	280	590	590	579	591
290	290	279	290	600	600	590	602
300	300	289	300	610	610	600	612
310	310	299	310	620	620	610	622

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632
640	640	630	642
650	650	640	653
660	660	650	663
670	670	660	674
680	680	670	684
690	690	680	694
700	700	690	704
710	710	700	714
720	720	710	725
730	730	720	735
740	740	730	745
750	750	740	755
760	760	750	765
770	770	760	775
780	780	770	785
790	790	778	795
800	800	789	805
810	810	799	815
820	820	809	825
830	830	819	835
840	840	829	845
850	850	839	855
860	860	849	865
870	870	859	875
880	880	869	885
890	890	879	895
900	900	889	905
910	910	899	915
920	920	909	925
930	930	919	935
940	940	929	945
950	950	939	955
960	960	949	965
970	970	959	975
980	980	969	986
990	990	979	996
1000	1000	989	1006
1010	1010	999	1016
1020	1020	1009	1026
1030	1030	1019	1036
1040	1040	1029	1046
1050	1050	1038	1056
1060	1060	1048	1066
1070	1070	1057	1076
1080	1080	1067	1086
1090	1090	1076	1096
1100	1100	1087	1106
1110	1110	1097	1116
1120	1120	1107	1126
1130	1130	1117	1137

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
1140	1140	1127	1149
1150	1150	1137	1159
1160	1160	1147	1169
1170	1170	1157	1179
1180	1180	1167	1189
1190	1190	1177	1200
1200	1200	1187	1210
1210	1210	1197	1220
1220	1220	1207	1230
1230	1230	1217	1240
1240	1240	1227	1250
1250	1250	1237	1260
1260	1260	1247	1270
1270	1270	1257	1280
1280	1280	1267	1290
1290	1290	1274	1300
1300	1300	1283	1310
1310	1310	1291	1320
1320	1320	1300	1330
1330	1330	1310	1340
1340	1340	1319	1350
1350	1350	1329	1360
1360	1360	1339	1370
1370	1370	1349	1380
1380	1380	1359	1390
1390	1390	1369	1400
1400	1400	1379	1410
1410	1410	1388	1419
1420	1420	1398	1429
1430	1430	1408	1439
1440	1440	1418	1449
1450	1450	1428	1459
1460	1460	1438	1469
1470	1470	1448	1479
1480	1480	1458	1489
1490	1490	1466	1499
1500	1500	1475	1509
1510	1510	1485	1519
1520	1520	1496	1529
1530	1530	1505	1539
1540	1540	1516	1549
1550	1550	1526	1559
1560	1560	1536	1569
1570	1570	1546	1579
1580	1580	1556	1589
1590	1590	1566	1599
1600	1600	1576	1609
1610	1610	1586	1619
1620	1620	1596	1629
1629	1629	1605	1638

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10	470	470	456	472	455
20	20	20	20	20	480	480	466	483	465
30	30	30	30	30	490	490	476	493	475
40	40	39	40	40	500	500	486	503	485
50	50	50	50	50	510	510	496	513	495
60	60	60	60	60	520	520	506	523	505
70	70	70	70	70	530	530	516	533	515
80	80	80	80	80	540	540	526	543	525
90	90	90	90	90	550	550	536	553	535
100	100	100	100	100	560	560	546	564	545
110	110	110	110	110	570	570	556	574	555
120	120	120	120	120	580	580	566	584	565
130	130	130	130	129	590	590	576	594	575
140	140	139	140	138	600	600	586	604	585
150	150	148	150	147	610	610	596	614	595
160	160	156	160	155	620	620	606	624	605
170	170	165	170	164	630	630	616	635	615
180	180	173	180	172	640	640	627	646	626
190	190	181	190	179	650	650	634	656	633
200	200	190	200	187	660	660	643	666	642
210	210	201	210	199	670	670	653	676	652
220	220	211	220	209	680	680	663	686	662
230	230	221	231	220	690	690	673	696	672
240	240	230	241	229	700	700	683	706	682
250	250	240	251	239	710	710	693	716	692
260	260	250	261	249	720	720	703	726	702
270	270	260	271	259	730	730	713	736	712
280	280	270	281	269	740	740	723	746	722
290	290	280	291	279	750	750	733	757	732
300	300	290	301	289	760	760	743	767	742
310	310	300	311	299	770	770	753	777	752
320	320	310	321	309	780	780	763	787	762
330	330	320	331	319	790	790	773	797	772
340	340	330	341	329	800	800	783	807	782
350	350	340	351	339	810	810	793	817	792
360	360	350	361	349	820	820	803	827	802
370	370	360	371	359	830	830	812	837	811
380	380	370	381	369	840	840	819	847	818
390	390	380	391	379	850	850	830	857	829
400	400	389	401	387	860	860	838	867	837
410	410	398	411	396	870	870	846	877	846
420	420	406	421	405	880	880	854	887	855
430	430	416	431	415	890	890	860	897	861
440	440	426	441	425	900	900	869	907	870
450	450	436	451	435	910	910	879	917	880
460	460	446	461	445	920	920	889	927	890

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900	1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910	1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920	1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930	1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940	1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950	1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960	1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970	1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980	1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990	1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000	1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010	1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020	1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030	1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040	1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050	1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060	1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070	1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080	1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090	1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100	1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109	1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119	1440	1449	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128	1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138	1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148	1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158	1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168	1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178	1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10	140	138	141	141	140
20	20	20	20	20	150	149	152	152	151
30	30	30	30	30	160	157	162	162	161
40	40	40	40	40	170	167	172	172	171
50	49	50	50	49	180	177	182	182	181
60	59	60	60	59	190	187	194	194	193
70	69	70	70	69	200	197	204	204	203
80	79	80	80	79	210	206	214	214	213
90	89	90	90	89	220	215	223	224	222
100	99	100	100	99	230	225	233	234	232
110	109	110	110	109	240	235	243	244	242
120	119	121	121	120	250	245	253	254	252
130	129	131	131	130	260	255	263	264	262

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272	760	743	755	765	758
280	275	283	284	282	770	753	765	775	768
290	285	293	295	292	780	763	775	785	777
300	295	304	305	302	790	772	785	795	786
310	304	314	314	311	800	782	795	805	796
320	314	324	324	321	810	792	805	815	806
330	324	334	334	331	820	802	815	825	816
340	334	344	344	341	830	810	824	835	826
350	344	354	354	351	840	816	831	845	836
360	354	364	364	361	850	823	839	855	846
370	364	374	374	371	860	831	849	865	856
380	374	384	384	381	870	840	859	875	866
390	384	394	395	391	880	850	869	885	876
400	394	404	405	401	890	860	879	895	886
410	404	414	415	411	900	870	889	905	896
420	411	421	425	420	910	880	899	915	906
430	419	429	435	429	920	890	909	925	916
440	428	438	445	440	930	900	919	935	926
450	438	447	455	451	940	910	929	945	936
460	448	457	465	461	950	920	939	955	946
470	457	467	475	470	960	930	949	965	956
480	467	477	485	480	970	940	959	975	966
490	477	487	495	490	980	950	969	985	976
500	487	497	505	500	990	960	979	995	986
510	497	507	515	510	1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520	1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530	1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540	1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550	1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560	1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570	1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580	1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590	1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600	1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610	1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620	1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629	1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638	1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648	1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658	1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668	1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678	1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688	1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698	1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708	1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718	1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728	1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738	1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748	1239	1208	1229	1248	1236

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245	1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256	1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267	1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277	1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287	1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297	1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307	1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317	1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327	1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	340	330	340	334
20	20	20	20	350	340	350	344
30	30	30	30	360	350	360	354
40	40	40	40	370	360	370	364
50	50	50	50	380	370	380	374
60	60	60	60	390	380	390	384
70	70	70	70	400	390	400	394
80	80	80	80	410	400	410	404
90	90	90	90	420	410	420	414
100	100	100	100	430	420	430	424
110	110	110	110	440	430	441	434
120	120	120	120	450	440	451	444
130	130	130	130	460	450	461	454
140	140	140	140	470	460	471	464
150	148	150	150	480	470	481	474
160	157	160	160	490	480	491	484
170	166	170	170	500	490	501	494
180	174	180	178	510	500	511	504
190	183	190	187	520	510	521	514
200	191	200	195	530	520	531	524
210	200	210	204	540	530	541	534
220	210	220	214	550	540	551	544
230	220	230	224	560	550	561	554
240	230	240	234	570	560	571	564
250	240	250	244	580	570	581	574
260	250	260	254	590	580	591	584
270	260	270	264	600	590	601	593
280	270	280	274	610	600	611	603
290	280	290	284	620	610	621	613
300	290	300	294	630	620	631	623
310	300	310	304	640	630	641	633
320	310	320	314	650	640	651	643
330	320	330	324	660	650	661	653

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663	1160	1153	1166	1158
680	670	681	673	1170	1163	1176	1168
690	680	691	683	1180	1173	1186	1178
700	690	701	692	1190	1183	1196	1188
710	700	711	702	1200	1193	1206	1198
720	710	722	712	1210	1203	1216	1208
730	720	732	722	1220	1213	1226	1218
740	730	742	732	1230	1223	1236	1228
750	740	752	742	1240	1233	1246	1238
760	750	762	752	1250	1242	1256	1247
770	760	772	762	1260	1252	1266	1257
780	770	782	772	1270	1259	1276	1264
790	780	792	782	1280	1269	1286	1274
800	790	802	792	1290	1276	1296	1282
810	800	812	802	1300	1285	1306	1292
820	810	822	812	1310	1295	1316	1303
830	819	831	821	1320	1305	1326	1313
840	830	842	832	1330	1315	1336	1323
850	840	852	842	1340	1325	1346	1333
860	850	862	852	1350	1335	1356	1343
870	860	872	862	1360	1346	1366	1354
880	870	882	872	1370	1356	1376	1364
890	880	892	882	1380	1365	1386	1374
900	890	902	892	1390	1373	1396	1385
910	900	912	902	1400	1385	1407	1397
920	910	922	912	1410	1395	1418	1408
930	920	932	922	1420	1404	1428	1417
940	930	942	931	1430	1412	1438	1428
950	940	952	941	1440	1420	1449	1438
960	950	962	951	1450	1430	1461	1449
970	960	972	961	1460	1443	1474	1463
980	970	982	971	1470	1454	1486	1474
990	980	992	982	1480	1466	1498	1486
1000	990	1004	993	1490	1478	1510	1498
1010	1002	1016	1007	1500	1492	1525	1513
1020	1013	1026	1018	1510	1503	1536	1524
1030	1023	1036	1028	1520	1513	1546	1534
1040	1033	1046	1038	1530	1523	1556	1544
1050	1043	1056	1048	1540	1534	1568	1555
1060	1053	1066	1058	1550	1545	1583	1566
1070	1063	1076	1068	1560	1555	1593	1576
1080	1073	1086	1078	1570	1565	1603	1586
1090	1083	1096	1088	1580	1575	1613	1596
1100	1093	1106	1098	1590	1585	1623	1606
1110	1103	1116	1108	1600	1595	1633	1616
1120	1113	1126	1118	1610	1605	1643	1626
1130	1123	1136	1128	1620	1615	1653	1636
1140	1133	1146	1138	1630	1625	1663	1646
1150	1143	1156	1148	1640	1635	1673	1656

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666	1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676	1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686	1693	1688	1726	1709

PHŒNISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10	400	397	411	408	400
20	20	20	20	20	410	407	421	418	410
30	30	30	30	30	420	417	431	428	420
40	40	40	40	40	430	427	441	438	430
50	50	50	50	50	440	437	451	447	440
59	59	59	58	59	450	447	461	457	450
70	70	70	68	70	460	457	471	467	460
80	80	80	78	80	470	467	481	477	470
90	90	90	88	90	480	477	491	487	480
100	100	100	98	100	490	487	501	497	490
110	109	110	108	110	500	497	511	507	500
120	119	120	118	120	510	507	521	517	510
130	128	130	128	130	520	517	531	527	520
140	138	140	138	140	530	527	541	537	530
150	148	150	148	150	540	537	551	547	540
160	157	161	159	160	550	547	561	557	550
170	166	171	169	170	560	557	571	567	560
180	175	181	179	180	570	567	581	576	570
190	183	191	188	190	580	577	591	586	580
200	192	203	199	200	590	587	601	596	590
210	202	213	209	210	600	597	611	606	600
220	211	222	218	220	610	607	621	616	610
230	222	233	229	230	620	617	631	626	620
240	232	244	239	240	630	627	641	636	630
250	243	254	250	250	640	637	651	646	640
260	253	264	260	260	650	647	671	656	650
270	263	274	270	270	660	656	681	666	660
280	273	284	280	280	670	666	691	676	670
290	283	294	290	290	680	675	701	686	680
300	293	304	300	300	690	684	711	695	690
310	302	314	310	310	700	693	721	705	700
320	315	327	324	320	710	703	731	715	710
330	326	339	336	330	720	713	741	725	720
340	338	351	348	340	730	723	751	735	730
350	348	361	358	350	740	733	761	745	740
360	357	371	368	360	750	743	771	755	750
370	367	381	378	370	760	753	781	765	760
380	377	391	388	380	770	763	791	775	770
390	387	401	398	390	780	773	801	785	780

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790	1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800	1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810	1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820	1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830	1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840	1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850	1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860	1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870	1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880	1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890	1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900	1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910	1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920	1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930	1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940	1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950	1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960	1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970	1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980	1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990	1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000	1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010	1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020	1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030	1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040	1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050	1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060	1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070	1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080	1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090	1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100	1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110	1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120	1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130	1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140	1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150	1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160	1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170	1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180	1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190	1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200	1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210	1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220	1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230	1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240	1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250	1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260	1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270	1754	1766	1810	1779	1754

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	350	346	350	690	686	692
20	20	20	360	356	360	700	696	702
30	30	30	370	366	370	710	706	712
40	40	39	380	376	380	720	716	722
50	50	50	390	387	391	730	726	732
60	60	60	400	397	401	740	737	743
70	70	70	410	407	411	750	747	753
80	80	80	420	417	421	760	756	762
90	90	90	430	427	431	770	766	772
100	100	100	440	437	441	780	776	782
110	110	110	450	447	451	790	786	792
120	120	120	460	457	461	800	796	803
130	130	130	470	466	471	810	806	813
140	140	140	480	476	481	820	816	823
150	150	150	490	486	491	830	827	833
160	160	160	500	496	501	840	837	843
170	170	170	510	506	511	850	847	853
180	180	180	520	516	521	860	857	863
190	190	190	530	526	531	870	867	873
200	200	200	540	536	541	880	877	883
210	210	210	550	546	551	890	887	893
220	220	220	560	556	561	900	897	903
230	230	230	570	566	571	910	907	913
240	240	240	580	576	582	920	917	923
250	248	250	590	586	592	930	927	933
260	256	260	600	596	602	940	937	943
270	266	270	610	606	612	950	947	953
280	276	280	620	616	622	960	957	963
290	286	290	630	626	632	970	967	973
300	296	300	640	636	642	980	977	983
310	306	310	650	646	652	990	987	993
320	316	320	660	656	662	996	993	999
330	326	330	670	666	672			
340	336	340	680	676	682			

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	60	65	65	57	61
20	20	20	20	20	70	80	80	68	71
30	30	30	30	30	80	91	91	79	81
40	40	40	40	40	90	101	101	89	91
50	51	51	47	51	100	112	111	99	102

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112	600	618	610	600	602
120	132	131	119	122	610	630	620	610	612
130	142	141	129	132	620	640	630	620	622
140	152	151	139	142	630	651	640	631	632
150	162	161	149	152	640	662	650	642	642
160	172	171	159	162	650	672	660	652	652
170	182	181	169	172	660	682	670	662	662
180	192	191	179	182	670	692	680	672	672
190	202	201	189	192	680	702	690	682	682
200	212	211	199	202	690	712	700	692	692
210	222	221	209	212	700	722	710	702	702
220	232	231	219	222	710	732	720	712	712
230	242	241	229	232	720	742	730	722	722
240	252	251	239	242	730	752	740	732	732
250	262	261	249	252	740	762	750	742	742
260	272	271	259	262	750	772	760	752	752
270	282	281	269	272	760	782	770	762	762
280	292	290	278	282	770	793	780	772	772
290	302	300	288	292	780	803	790	782	782
300	312	310	298	302	790	811	800	792	792
310	322	320	308	312	800	821	810	802	802
320	332	330	318	322	810	833	820	812	812
330	342	340	328	332	820	845	830	822	822
340	352	350	338	342	830	855	840	832	832
350	362	360	348	352	840	864	850	841	842
360	372	370	358	362	850	874	860	851	852
370	383	380	368	372	860	884	870	861	862
380	395	390	379	382	870	894	880	871	872
390	406	400	390	392	880	904	890	881	882
400	416	410	400	402	890	914	900	891	892
410	426	420	410	412	900	924	910	901	902
420	436	430	420	422	910	934	920	911	912
430	446	440	430	432	920	944	930	921	922
440	456	450	440	442	930	954	940	931	932
450	466	460	450	452	940	964	950	941	942
460	476	470	460	462	950	974	960	951	952
470	486	480	470	472	960	984	970	961	962
480	496	490	480	482	970	994	980	971	972
490	506	500	490	492	980	1005	990	982	983
500	516	510	500	502	990	1015	1000	992	993
510	526	520	510	512	1000	1025	1010	1002	1003
520	536	530	520	522	1010	1036	1020	1013	1013
530	546	540	530	532	1020	1045	1030	1022	1023
540	556	550	540	542	1030	1057	1040	1034	1033
550	566	560	550	552	1040	1067	1050	1044	1043
560	576	570	560	562	1050	1077	1060	1054	1053
570	586	580	570	572	1060	1087	1070	1064	1063
580	596	590	580	582	1070	1097	1080	1074	1073
590	605	599	589	592	1080	1109	1090	1084	1083

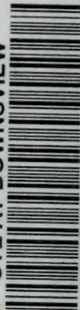
Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
1090	1119	1100	1094	1093	1170	1203	1181	1178	1177
1100	1129	1110	1104	1103	1180	1213	1191	1188	1187
1110	1139	1120	1114	1113	1190	1223	1201	1198	1197
1120	1150	1130	1125	1124	1200	1233	1211	1208	1207
1130	1161	1141	1136	1135	1210	1243	1221	1218	1217
1140	1173	1151	1148	1147	1220	1253	1231	1228	1227
1150	1183	1161	1158	1157	1230	1263	1241	1238	1237
1160	1193	1171	1168	1167	1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	350	354	354	365
20	20	20	20	360	364	364	375
30	30	30	30	370	374	374	385
40	40	40	40	380	384	384	395
50	50	50	50	390	394	394	405
60	60	60	60	400	404	404	415
70	70	70	70	410	414	414	425
80	80	80	80	420	424	424	435
90	90	90	90	430	434	434	445
100	100	100	100	440	444	444	455
110	110	110	110	450	454	454	465
120	120	120	120	460	464	464	475
130	130	130	130	470	474	474	485
140	140	140	140	480	484	484	495
150	151	150	151	490	494	494	505
160	160	160	160	500	504	504	515
170	172	171	172	510	514	514	525
180	182	181	182	520	524	524	536
190	195	192	195	530	534	534	546
200	205	202	205	540	544	544	557
210	214	212	214	550	554	554	567
220	224	222	224	560	563	564	576
230	234	232	234	570	574	574	587
240	245	242	246	580	584	584	597
250	256	252	258	590	599	594	612
260	265	262	271	600	608	604	621
270	274	272	282	610	618	614	631
280	283	282	293	620	628	625	641
290	291	292	303	630	639	636	652
300	302	302	314	640	649	646	662
310	311	312	323	650	659	656	672
320	321	324	333	660	669	666	682
330	333	334	344	670	679	676	692
340	343	344	354	680	689	686	702

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712
700	709	706	722
710	719	716	732
720	729	726	742
730	739	736	752
740	749	746	762
750	759	756	772
760	769	766	782
770	779	776	792
780	789	786	802
790	799	796	812
800	807	806	821
810	814	816	829
820	821	826	836
830	830	836	845
840	838	846	853
850	847	856	862
860	855	866	870
870	865	876	880
880	875	886	890
890	885	896	900
900	895	906	910
910	905	916	920
920	915	926	930
930	925	936	940
940	935	946	950
950	945	957	960
960	955	967	970
970	965	977	980
980	975	987	990
990	985	997	1000
1000	995	1007	1010
1010	1005	1017	1020
1020	1015	1027	1030
1030	1025	1037	1040
1040	1035	1047	1050
1050	1045	1057	1060
1060	1055	1067	1070
1070	1064	1077	1079
1080	1074	1087	1089
1090	1082	1097	1097
1100	1092	1107	1107
1110	1101	1117	1116
1120	1112	1128	1127
1130	1122	1138	1137
1140	1132	1148	1147
1150	1142	1158	1157
1160	1152	1168	1167
1170	1162	1178	1177
1180	1172	1188	1187
1190	1182	1198	1197
1200	1192	1208	1207
1210	1202	1218	1217
1220	1212	1228	1228
1230	1223	1238	1238
1240	1232	1248	1247
1250	1242	1258	1257
1260	1254	1270	1269
1270	1264	1280	1279
1280	1274	1290	1289
1290	1284	1300	1299
1300	1293	1310	1308
1310	1304	1320	1319
1320	1315	1330	1331
1330	1323	1341	1339
1334	1326	1345	1343

FINIS.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 28 04 02 009 3